

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLER

C. L. WILSON

"[Wilson] will
dazzle readers."
—*Chicago Tribune*

The
SEA KING

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

C.L. WILSON

The
SEA KING

AVON

HarperCrillinsPoölishers'ın *Bir Baskısı*

OceanofPDF.com

Adanmışlık

*Michelle Grajkowski'ye.
Her şey için, bunca yıl.*

OceanofPDF.com

İçindekiler

Kapak
Başlık
Sayfası
İthaf

Okuyucularıım İçin

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21

Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31 Sonsöz
İkinci Epilog

*Teşekkür Yazar
Hakkında Yazan
C.L. Wilson Telif
Hakkı
Yayıncı Hakkında*

OceanofPDF.com

Okuyucularım İçin

Bu kitabı aldığınız için çok teşekkür ederim! Desteğiniz benim için dünyalara bedel. Umarım Gabriella ve Dilys'in hikayesini beğenirsiniz.

Özel kitap duyuru listeme kaydolmak, evrimii yarışmalarıma katılmak ve gizli hazineler ve büyülü sürprizler için siteyi araştırmak için www.clwilson.com web sitemi ziyaret ettiğinizden emin olun.

Sizden haber almak isterim. Beni Facebook'ta şu adreste bulabilirsiniz www.facebook.com/authorclwilson, @clwilsonbooks adresinden bana tweet atın veya cheryl@clwilson.com .adresinden bana e-posta gönderin

OceanofPDF.com

Bölüm 1

Sunset Plajı, Calberna Adası

"Daha yükseğe, Dilys! Daha yükseğe!" Pangi Mahilo'nun tiz çığlığı pembe kumlu sahilde yankılandı.

"Daha yüksek, ha?" Calbernan Adaları Prensi Dilys Merimydion, kucağında kıvranan çocuğa gülerek Pangi'nin annesine şöyle bir baktı; Dilys'in havaya fırlattığı oğluna gözlerini devirmiş ama yine de başını sallayarak izin vermişti. "Pekâlâ o zaman," dedi Dilys Pangi'ye, "daha yükseğe. Ve karnını sıkı tutsan iyi edersin!" Dilys sırtarak iri yarı küçük çocuğu başının üzerinden birkaç metre havaya fırlattı. Dilys bir metre boyunda olduğu için bu, çocuğun yerden on ya da daha fazla metre yüksekte uçtuğu anlamına geliyordu.

Pangi'nin kahkaha çığlıkları, Dilys'in filosundaki denizcilerden birinin evliliğini kutlamak için Sunset Plajı'nın pembe kumları üzerinde toplanan Calbernan Adalılarının yakınında dolaşan bir deniz kuşu sürüsünü ürküttü.

"Sıradaki benim! Sıra bende!" Dilys Pangi'yi yere bırakırken çocukça yalvarışlar koro halinde geliyordu.

"Bir şeyler başlatmışsınız," diye mırıldandı Dilys'in kuzeni Arilon Calmyria, yaygara koparan çocuk sürüsüne sırtarak.

"Her zaman yaparım." Dilys çocukları severdi, onlarla etkileşime girmeyi ve onları güldürmeyi severdi. Belki de hiç kendi erkek ve kız kardeşi olmadığı içindi. Ya da belki de tutkulu, hayattan daha büyük Calbernalılar arasında bile nadir görülen bir duygu şiddetiyle bir eş ve kendi çocuklarının özlemini çektiği içindi. "Küçükleri eğlendirmek konusunda özel bir yeteneğim var," diye ekledi.

"Doğru. Bu yüzden partinin favorisi sensin."

"Ono-no-" diye düzeltti sırtarak, "Yakışıklılığım ve cazibem sayesinde partinin favorisiyim. Öyle değil mi Beno?" Dilys soruyu, bacağına bir midye gibi yapışan dört yaşındaki çocuklardan birine yöneltti.

"Doğru!" Beno ağladı.

Dilys çocuğu kalabalığın arasından çekip havaya fırlatarak ödüllendirdi.

Yakınlarda, Dilys'in kuzenlerinden bir diğeri olan Ryllian Ocea gülerek, "Kişisel çıkar karşılığında verilen cevapların doğruluğu en iyi ihtimalle şüphelidir," dedi. Ryll, denizden ve tüm yetişkin erkek Calbernalıların evlenene kadar yaptıkları paralı askerlik işinden emekli olmaya hazırlanmak için hukuk okuyordu.

Bu kariyer değişikliği hepsi için bir yıl içinde gerçekleşecekti. Ryll annesinin avukatlık bürosundaki yerini alacaktı. Ari, Calmyria Hanesi'nin gemi inşa işinde ailesiyle birlikte çalışacaktı. Dilys ise Merimydion Hanesi'nin geniş gemicilik ve tarım imparatorluğunun günlük operasyonlarını devralmak üzere eğitimine başlayacaktı.

Çünkü yarın, Dilys, Ari, Ryll ve geçen kış onlarla birlikte Æsir Adaları'na (Wintercraig, Summerlea ve Seahaven krallıklarını içeren kuzey takımadaları) yelken açan denizin evliliğe layık her oğlu, Wintercraig ve Summerlea'nın bekâr ve dul kadınlarına kur yapmak ve onlardan eş almak için o kıyılara dönecekti. Ve bir kez evlendiklerinde, paralı askerlik günleri sona erecekti.

Ari, Dilys'in düşüncelerini okumuş gibi bir kolunu Ryll'ın geniş omuzlarına doladı ve çenesini gelin ve damada doğru çevirdi; her ikisi de *pırlıtlı* deniz mavisine bürünmüştü, başlarında fuşya ve sarı çiçeklerden oluşan halkalar vardı, boyunlarında ise minik, narin beyaz *merimydia* çiçekleriyle süslenmiş koyu yeşil *tili* yapraklarından yapılmış dolgun şallar vardı. "Bir düşünün kuzenler,

Yıl bitmeden, sahilde sarmaşıklarımızın yanında durup All Isles Cup'ı kazanmışız gibi sırttan biz olacağız." All Isles Cup, Calberna'nın yelken yarışlarındaki en büyük ödülüdür.

"Eski bir All Isles şampiyonu olarak konuşuyorum," dedi Dilys, "düğün günümde çok ama çok daha fazla sırtacağıma söz verebilirim."

"Bunun doğru olduğunu biliyorum," diye onayladı Ryll. Dilys'in yakın arkadaşları arasında, hayatının genç ve bekâr kapatıp bir sonraki döneme geçmek için ne kadar sabırsızlandığı bir sır değildi.

Dört yıl önce, Dilys ulumi-lia'sını kazanmıştı -sağ elmacık kemiği boyunca kıvrılan ve onu bir eş almaya layık bir erkek olarak ilan eden dövme.

Calbernalıların çoğu o işareti kazandıktan sonra bir, en fazla iki yıl içinde evlenirdi ama Dilys öyle değildi. Ve bu onun seçimi değildi. On beş yıldan uzun bir süredir denizlerde yelken açıyor, başkalarının savaşlarında savaşıyordu. Bir eş ve ailenin rahatlığı ve neşesi için fazlasıyla hazırды.

Ne yazık ki annesi hem Calberna'nın hükümdar kraliçesi *Myerial* hem de Calberna'nın en eski ve en saygıdeğer kraliyet hanelerinden biri olan Merimydion Hanesi'nin Başrahibesi olduğu ve Dilys annesinin tek çocuğu olduğu için evliliği bir devlet meselesi haline gelmişti.

Saf Calbernian kanında büyük bir güç taşıyordu; bu güç *bir oulani*, yani bir yabancıyla evlenerek seyretilmemeli, başka bir büyük Calbernian Hanesi'nin saf kanıyla birleştirilmeliydi ama çocukluk nişanlısı Nyamialine Calmyria'nın ölümü bu umutları sona erdirmişti. Ve

Calberna'nın bir yabancıyla evlenen her oğlu, karısının Hanesine katılmak yerine annesinin Hanesinin bir parçası olarak kaldığı için, Dilys *ile bir oulani* kadın arasındaki evlilik, melez bir kızın Calberna'nın bir sonraki *Myerial*'i ve Merimydion Hanesinin bir sonraki Matriark'ı olması için kapıyı açtı.

Bu nedenle Dilys'in amcası Calivan Merimydion liderliğindeki Kraliçe Konseyi'nden bir komite, prenslerine uygun bir gelin seçmek için Mystral'ın en güçlü ailelerinin soylarını ve sihirli yeteneklerini araştırmak için yıllarını harcamıştı. Dilys'in kuzeni Ari'nin şakayla karışık "Gelin Avcıları" olarak adlandırdığı komite, Dilys'in Yaz Kralı'nın kızlarından biriyle evlenmesi gerektiği sonucuna varmıştı, ancak evlilik ayarlanamadan Summerlea Prensi Falcon, Kış Kralı'nın nişanlısıyla kaçtı, kaçarken aynı kralın varisini öldürdü ve Wintercraig ile Summerlea'yı üç uzun yıl sürecektir bir savaşın içine attı.

İki anlaşma ve dört yıl süren savaş, isyan ve dünyayı sonsuz bir kışa sürükleyecek korkunç bir tanrının dönüşünü engellemek için verilen vahşi bir savaştan sonra Dilys nihayet yabancı gelinini almak için yola çıkıyordu. Tüm Calbernalılar bu günün gelmesinden memnun değildi. Kendilerine Safkan İttifakı adını veren bir grup, Dilys'in bir *oulani* gelini almasına karşı olduklarını oldukça yüksek sesle dile getirmiş ve birkaç güçlü Hanenin desteğini kazanmışlardı.

"Bahar hâlâ tercih edilen mevsim mi?" Ryll sordu.

Dilys başka bir havaya fırlattı, yakaladı, yere bıraktı ve Ryll'in sorusuna cevap olarak omuz silkti, ardından bir sonraki çocuğu alıp havaya uçurdu. "Eğer amcamın istediği olursa."

Merhum Yaz Kralı'nın kızlarının en büyüğü olan Spring Coruscate, Calivan Amca ve Gelin Avcıları'nın Dilys için seçtiği ești. Bilge, yetenekli ve tüm raporlara göre Summerlea Mevsimleri olarak bilinen üç prenses arasında en güçlü büyüye sahip olanıydı. Her ne kadar Summerlea'nın hava durumu yetenekleri hiçbir zaman aile dışındaki çocuklara geçmemiş olsa da Krallığın doğrudan kraliyet soyundan gelen Spring'in, Merimydion Hanesi'nin tarımsal girişimlerine büyük fayda sağlayacak bir yetenek olan bir şeyler yetiştirme yeteneği de dahil olmak üzere başka yetenekleri de vardı. Calberna'nın bir sonraki kraliçesi için kabul edilebilir bir anne olacağına karar vermişlerdi. Tabii ki tanrıların bu birlikteliği Merimydion Hanesi için değerli bir kızla kutsadığını varsayarak

Alysaldria yaşadı. Evlendikten sonra, Dilys'in Spring'in hava yeteneğinin gücünü kendi deniz yeteneklerinin gücüyle birleştirmesi de bekleniyordu. Bir grup korsanın son bir yıldır sorun çıkardığı ve ticareti sekteye uğrattığı Olemas Okyanusu'nda Calbernan gücünü yeniden tesis etmek.

Ari ona sinsi bir sırıtış attı. "Onun yerine Sonbahar'ı kazanma şansın var mı? Sadece, bilirsin, kazara?"

Dilys güldü. Üç Mevsim'in en genci olan Autumn Coruscate, dünyanın en güzeli değilse bile en güzel *kadınlarından* biri olarak tanınıyordu. Hava durumu yeteneği de önemsiz bir yetenek değildi. "Her şey mümkün kuzen."

Aslında, üç Mevsim arasında Gelin Avcıları tarafından elenen tek kişi ortanca kız Yaz'dı. Gelin Avcıları'nın keşfedebildiği , en sıcak yaz aylarında serinletici esintilerin akmasını sağlamak için kullandığı zayıf bir hava yeteneğinin ötesinde hiçbir büyüye sahip değildi.

Dilys hangi prensesle evleneceği konusunda son kararı Gelin Avcıları'na bırakmaya niyetli değildi ama Summer Coruscate söz konusu olduğunda onların değerlendirmesine katılmak zorundaydı. Tüm raporlara göre, kız uygun değildi. Calberna'nın gelecekteki kraliçesinin annesi için fazla nazik bir mizacı vardı.

Birçok Calbernalı tatlı huylu *Oulani* kadınlarıyla evlendiğinde büyük bir huzur ve neşe bulsa da, Dilys'in sadece bağlılığını talep edecek değil, halkının saygısını kazanacak bir eše ihtiyacı vardı. Kızının -onların kızının- Calbernan sarayının siyasi akıntılarında yol alabilecek kadar zeki ve güçlü bir anneye ihtiyacı vardı.

Babalardan biri oğullarını Dilys'in etrafındaki kalabalıktan almak için yanlarına gitti. "Yemek hazır, oğullarım. Gelin yiyein."

Çocuklar surat astı. "Ama *Dede*, daha sıra bize ."

Bir parça sertlik Dilys'in ifadesindeki hoşgörünün bir kısmını çaldı. Calbernann oğullarının erkenden öğrendiği derslerden biri otoriteye itaat etmektir. Yaşları ilerledikçe, hayatları bir başkasının emrini yerine getirmeye bağlı olabilir. "*Dedenizin dediğini* yapın çocuklar. Yemek yedikten sonra sizi uçuracağım."

"Tey, Dilys," diye asık suratla kabul etti çocuklar. Omuzları çökük bir şekilde babalarının peşinden gittiler ama Dilys ikisinin de canlanıp yüzlerine mutlu gülümsemeler yerleştirdikten sonra krem rengi teni ve soluk yeşil gözleriyle yumuşak dilli *bir Oulani* kadını olan annelerine katıldıklarını görmekten memnun oldu. Annelerinin yanına sokuldular, ona gülmesine ve ikisini de öpmesine neden olan bir şeyler söylediler. Güzeldi. Evlenene kadar, bir Calbernann oğlunun ilk görevi annesini onurlandırmak ve ona her konuda neşe getirmektir.

"Dilys." Ari dirseğiyle onu dürttü.

"Ne?" Dilys, Ari'nin bakışlarını şehirden yaklaşan tanıdık bir Calbernann'a doğru takip etti. *Myerial*'ın kişisel asistanlarından biri sahile doğru hızlı adımlarla yürüyordu.

"Üzgünüm, küçük yavru. Görünüşe göre bugünlük işim bitti." Dilys çocuk kalabalığından ve annesinin yardımcısıyla arasındaki mesafeyi hızla kapattı.

"*Moa Myerielua*." Prens. Kraliçenin yardımcısı sağ yumruğunu kalbinin üzerine vurarak Calbernann selamı verdi. "Lütfen, böldüğüm için bağışlayın. *Myerial* huzurunuzda çıkmak istiyor."

"Sorun nedir?" Dilys'in annesi, Dilys'i çok iyi bir neden olmadan düğünden geri çağırarak türden biri değildi.

"Bağışla beni, *Moa Myerielua*, ama bunu söyleyemem. Bana sadece yerinizi tespit etmem ve size saraya kadar eşlik emredildi."

"Elbette. Gelin ve damatla vedalaşmam için bana birkaç dakika verin."

"N'aber kuzen?" Ari, Dilys yeni evlileri birlikteliklerinden dolayı tebrik etmek ve gitmesi gerektiği için özür dilemek üzere takip ederken sordu.

"Nereye gidiyoruz?" Ryll ekledi.

Anında, sorgusuz sualsiz onu takip etmeleri, duyguların sertleşmesine neden oldu. Her zaman onun arkasını kollamışlardı. Dilys'in çocukluk nişanlısı Nyamialine'in Calbernann kraliçesi *Myerial* Siavaluana II ve onun tek varisi ve kızı prenses Sianna'nın hayatına mal olan korkunç kazada öldüğü o korkunç günden beri üçü kuzenden çok kardeş gibi olmuşlardı. O korkunç gün Ari'yi şekillendirmişti,

Ryll ve Dilys'in ortak keder bağları içindeki kardeşliği. Nyamialine kardeşi Ari'yi ve nişanlısı Dilys'i kaybetti. Sianna, Ryll'in ağabeyi Ruluin'i kaybetti ve Ru o korkunç gün yüzünden diğer pek çok kişiyle birlikte *kepu* yaptığında Ruluin de Ryll'i kaybetti.

"Sorun , siz ikiniz," dedi onlara. "*Myerial* beni çağırdı, hepsi bu. Burada kalın. Günün tadını çıkarın ve gelin için *calipua* dansı yapın."

"Emin misin, Dilys?" Ari sordu.

Değildi. Kesinlikle bir şeyler dönüyordu ama güven veren bir ifadeyle gülümsedi. "Eminim."

Cali Va'Lua, Calberna Kraliyet Sarayı

Yarım saat sonra Dilys, Calberna'nın yükselen taht odasına adımını attı. Güneş ışığı, batık cam odayı çevreleyen berrak mavi sulardan süzülerek Cali Va'Lua'nın merkezi lagününün derinliklerinde yüzen balık sürülerini, yunusları ve diğer deniz canlılarını aydınlatıyordu. Odanın en ucunda, kırmızı mercan yatağından yükselen altın bir tahtta Calberna'nın saygı duyulan ve sevilen *Myerial*'ı I. Alysaldria oturuyordu, Hazinelerin Hazinesi, Calbernan Adalarının Kraliçesi.

Dilys'in annesi.

Her zamanki gibi, deniz köpüğü yeşili serin ipek kumaşlar içinde güzel ve asil görünüyordu. Obsidyen rengi saçlarının uzun tutamları üst üste yığılmış ve parlak pembe, fuşya ve kırmızı anemonlarla süslenmişti; bilek kalınlığındaki tek bir saç tutamı ise sol omzunun üzerinden dökülürken, her bir ayağı pırıl pırıl inci bantlarla toplanmıştı. Ayrıca yorgun görünüyordu. Dilys tahta yaklaşımadan önce endişesini dikkatle gözden uzak tuttu. Mercan basamakların dibinde durdu ve bir dizinin üzerine çökerek selamlama ve boyun eğme anlamında başını eğdi.

"*Moa Myerial*." Kraliçem. Yalnız olsalardı ona *Nima*, Anne derdi ama bu gayri resmi bir toplantı değildi; Calberna'nın Lord Şansölyesi, beş kraliyet hanesinin anaerkilleri, Numahao Başrahibi ve yarım düzine yüksek rütbeli memur da odada toplanmıştı. "Beni mi çağırdınız?"

Annesi her zaman yaptığı gibi selam verirken gülümsemedi. Bu her neyse, kötüydü. Ama elbette, hem annesinin hem de babasının

çağrının şekli ve taht odasının yüksek rütbeli topluluğu.

"Köpekbalığı Ere'ye kadar eşlik ettiğimiz konvoyu saldırdı," diye cevap verdi arkasından kaba bir erkek sesi. Dilys dönüp annesinin ikiz kardeşi Calivan Merimydion'a, Calberna'nın Lord Şansölyesi'ne baktı. "Kuzenin Fyerin'in gemisi *Spindrift* battı. Hiç kurtulan olmadı."

"Ne?" Dilys uzun, donuk bir an boyunca doğru duyduğuna inanamadı.

Son bir yıldır, sadece Köpekbalığı olarak bilinen gizemli bir kişi tarafından yönetilen korsanlar, Calberna'nın kuzeybatısındaki Olemas Okyanusu'nda seyreden gemileri taciz ediyordu. Saldırıları o kadar sık ve giderek daha küstah bir hal almıştı ki Calberna, Olemas Okyanusu'nda seyreden gemilere silahlı askeri eskort sunmaya başlamıştı.

Olemas'ta ya da yakınında herhangi bir yerde. Ancak korsanlar Calbernan koruma bayrağı altında seyreden gemilere bile saldırabilirken ve saldırmışken, Calbernan mürettebatlı herhangi bir gemiyle karşılaşacakları fikri akıl alır gibi değildi. Calbernanlılar denizlere hükmediyordu! Daha iyi gemi yapımcıları yoktu. Daha iyi deniz taktikçileri yoktu. Ve Calbernan deniz hediyeleri sayesinde, okyanusların kendisi Calbernan komutasına itaat ediyordu. Denizde bir Calbernan'la karşılaşmak intihar demekti. Ya da bin yıldır öyleydi.

Bir keresinde ve sadece bir keresinde, bir düzine ulusun deniz filolarından oluşan devasa bir donanma Calberna'nın kudretine karşı toplanmıştı. Onlara sadece denizlerde değil, kendi sularında da saldırmıştı. Sayıca üstündüler. Calberna'nın sahip olduğu en büyük büyü bile istilacıları bozguna uğratmaya yetmemişti. En azından Calberna yirmi beş yüz yıl sonra hâlâ toparlanmaya çalıştıkları bir darbe yemeden önce. Sirenlerin Katliamı. istilasını deniyordu. Ya da ada yerlileri için basitçe Katliam. Calbernan ırkının neredeyse yok olmasına neden olan kanlı, intikamcı bir eylem.

Ama bu? Tek bir korsan ağır silahlı bir Calbernan askeri gemisine saldırmakla kalmamış, onu batırmış mıydı? Böyle bir şey hiç olmamıştı. Asla.

"Bir hata olmalı. Bu mümkün değil."

"Saldırı haberi Prens Nemuan'dan geldi ve enkazı kendisi bulup araştırdı. Konvoy da yağmalanmış ve batırılmış." Calivan'ın yüz ifadesi acımasızdı. Nemuan eski *Myerial*'in oğluydu. Dilys'le pek iyi arkadaş olmasalar da, Calberna'nın bir prensi olarak sözü tartışılmazdı. "Hayatta kalan olmadı."

Dilys annesine endişeli bir bakış attı. Annesindeki yorgun ve kırılgan duyguyu şimdi anlıyordu. O da Fyerin'i en az Dilys kadar derinden sevmiştir. Herkes onu sevmiştir. Fyerin, insanların sevgisini bir çiçeğin bal arılarını çektiği kadar kesin bir şekilde çeken türden bir Calbernan'dı. Ari de aynı şekildeydi. Kahkaha ve cesaret dolu, sadakatle, , neşeyle, gerçekten canlı bir ruhla doluydu.

"Ve Nemuan bunun Köpekbalgı olduğundan emin mi?"

"O emin. Fyerin'in cesedini geminin ambarında bulmuş."

Dilys nefesini içine çekti ve bakışlarını gizlemek için hızlıca bakışlarını örttü. Duygularla beslenen güç gözlerine akarken altın rengi bir ateş parlıyordu. Köpekbalgı işlediği suçlara tanık bırakmamaya dikkat ediyordu - henüz yakalanıp durdurulamamasının nedenlerinden biri de buydu - ama açıkça öldürdükleri için de itibar görmek istiyordu. Batırdığı her geminin kaptanı, batık gemisinin ambarında, balık gibi bağırsakları çıkarılmış, dili ve gözleri çıkarılmış, alnına köpekbalgı sembolü damgalanmış bir şekilde kilitli olarak bulundu. Köpekbalgı'nın kurbanlarını inceleyenlerin dehşet verici ortak görüşü, bu süreçte hayatta oldukları yönündeydi. Fyerin'in böyle bir ölümle öldüğü düşüncesi Dilys'in savaş dişlerinin inmesine ve tırnaklarının arkasından pençelerinin çıkmasına neden oldu; parmaklarını yumruk haline getirirken keskin uçları avuç ısıırıyordu.

Acıyı bastırdı ve onu adamantine çelikten kordonlarla zincirledi. Kayıplar acı ama Calberna'nın Birinci Filosu'nun komutanı olarak şu anki görevi yas tutmak değil, başka kayıpları önlemektir.

"Efendim." Dilys Calbernan Donanması Amiraline döndü. "Bu katil *krilloları* adalete teslim edene kadar, gerekli olmayan tüm rotaları Denbe Okyanusu ticareti Stag Burnu çevresinde ya da Kardouhm Boğazı üzerinden yapılır." Bu Calberna'ya oldukça pahalıya patlar. Ardullan kıtasının etrafını Stag Burnu yoluyla dolaşmak çoğu yolculuğa haftalar hatta aylar ekliyordu ve Kardouhm Boğazları Calberna'dan Denbe Okyanusu'na ve doğunun tüm zengin pazarlarına daha kısa bir yol sağlarken, Kardouhm'un Omar'ı kendi sularından geçen her gemiden yüksek bir vergi alıyordu.

Amiral başını salladı. "Konsey bu önlemi on dakika önce onayladı Komutan. Ayrıca Olemas Okyanusu'nun yüz mil içinde seyreden her ticaret gemisine bir askeri refakatçi gönderilmesini emrettim. Her tüccara iki savaş kadirgası. Her konvoyu korumak için yarım düzine."

Dilys, "Elbette Wintercraig'e yapılacak yolculuğu iptal edeceğim," dedi. "Ono." Hayır. Keskin inkâr Calberna'nın kraliçesinden geldi. "Böyle bir şey yapmayacaksınız."

"Alys . . ." Calivan'ın kız kardeşinin evcil hayvan adını kullanması Dilys'e bunun bir süredir yaşadıkları bir tartışma olduğunu söyledi. *Myerial*'a hiç "Alys" dememişti.

mahkeme üyelerinin önünde "Alys" diye bağırdı.

"Ono, Calivan. Ciddiyim. Donanmamızda bu korsanlarla başa çıkmak için fazlasıyla genç adam var. Dilys ve *Æsir* Adaları'nın kadınları arasından bir eş arama hakkını kazanmış her Calbernan, planlandığı gibi önümüzdeki hafta Wintercraig'e yelken açacak."

"En azından bir *imlani* ile evlenme ve soyunu saf tutma fırsatına sahip olduğunu bilmeli." Bu sözler merhum kraliçenin uzaktan kuzeni ve Merimynos Hanesi'nin şimdiki Reisi Dessandra Merimynos'a ait.

Alysaldria dudaklarını sıkıca bastırdı ve altın rengi gözleri kızgınlıkla parladı.

Dilys odada toplanan yüksek rütbeli memurlara şöyle bir baktı ve buraya çağrılmasının asıl sebebinin korsan saldırısı ve Fyerin'in ölümü olmadığını anladı. "Ne *imlani*? Sen neden bahsediyorsun?"

Calberna'nın İçişleri Bakanı vekili öne çıktı. "Loto Sami *Spindrift* gemisindeydi. Bildiğiniz gibi Nyree Calagi'nin kızı Coralee ile nişanlıydı."

"Senin Coralee Calagi ile evlenmeni istiyorlar," diye araya girdi Alysaldria.

Bakan, "Kraliyet soyunu saf tutmak Calbernanın yararınadır," dedi.

"Bu oğlumun yararına değil," diye tersledi. "Bu Merimydion Hanesi'nin de çıkarına değil. Coralee on beş yaşında! Nişan sözleşmesi feshedilebilse bile, oğlumun onunla evlenmek için en az beş yıl daha beklemesi gerekecek; Loto'ya duyduğu keder yüzünden bırakın kız çocuğu doğurmayı, çocuk sahibi olabilmesi için bile kim bilir ne kadar zaman geçmesi .

eşini gerektiği gibi sahiplenemiyor mu?" "Alys

..." Calivan mırıldandı.

Büyük altın rengi gözleri kızgınlıkla parlayarak ona baktı. "Onların tarafını tutma, Cal. Bu konudaki hislerimi biliyorsun. Dilys yeterince bekledi, hem de senin ısrarınla! Ve onların!" Diğer anaerkillere doğru suçlayıcı bir parmak salladı.

"Anlamıyorum," diye araya girdi Dilys, annesinin öfkesini yatıştırmayı umarak. "Sami Hanesi ile Calagi Hanesi arasındaki nişan sözleşmesi kan ve tuzla imzalandı. Bu dokunulmazdır. İstesem bile Coralee ile evlenemezdim."

Katliam Calberna'yı Sirenlerin büyüünden mahrum bırakmıştı; kayıp sadece Calberna'nın gücünü zayıflatmakla kalmamış, aynı zamanda *imlani* dişilerinin, özellikle de gerçekten yetenekli olanların doğum oranlarında tehlikeli bir düşüşe neden olmuştu. Bu da

Merimydion Hanesi ve diğer tüm kraliyet haneleri gibi ailelerin, safkan bir *imlani* kızının doğumundan onlarca yıl, hatta yüzyıllar önce müzakere edilen nişan sözleşmelerine sahip olmalarının nedeni buydu. Sirenlerin uzun süredir kayıp olan gücünü geri getirmek amacıyla Calberna'nın en büyük büyülerini dişi yavrularında toplamak için kraliyet soylarını titizlikle geliştiriyorlardı.

"Hepimiz buna inandık," diye yanıtladı papaz. "Ama baş rahip aylardır bu konuyu araştırıyor." Bakan, yanında duran Numahao Başrahibi'ni işaret etti. "Aslında, geçen kış Yaz Kralı'yla yapılan anlaşmayı bozma gerekçeniz, ona fikir."

Baş rahip başını salladı. "Calberna ve Mystral'ı Buz Kralı'nın tehdidinden kurtarmak için Yaz Kralı'yla olan sözleşmeni bozduğunda," dedi rahip, "bu beni daha önce benzer nedenlerle bir nişan sözleşmesinin feshedilip feshedilmediğini merak etmeye itti. Neredeyse Kıyım zamanına kadar geri gitmem gerekti, ama bir nişan sözleşmesini feshetmenin, eğer böyle bir fesih *Myerials* soyuna zarar gelmesini önleyecekse, emsali vardır. Sami Hanedanı, Türkiye'nin çıkarları doğrultusunda kenara çekilmeyi çoktan kabul etti.

Calberna." Sami Hanesi'nin Reisi'ne doğru eğildi.

Alysaldria tahtının kollarını kavradı ve "Oğlum ve Lord Şansölye ile özel olarak görüşeceğim" dedi.

Toplanan şahsiyetler selam verip taht odasından çıktılar.

Kapılar arkalarından kapandığında Calivan, "Bunun iyi bir teklif olduğunu biliyorsun, Alys," dedi. "Kraliyet soyundan gelen bir *imlani* gelini mi? Dilys'in umabileceği en iyi evlilik bu."

"Eğer nişan Dilys ve Coralee henüz çocukken gerçekleşmiş olsaydı, öyle olurdu. Birbirlerini tanımak için zamanları olurdu.

Duygusal bağlar düzgün bir iddia için gerekli. Ama Coralee'nin Loto'ya bağlanmak için 15 yılı vardı. Onları birlikte, tıpkı benim gibi. Aralarındaki bağlar güçlü ve derindi. Onun kederi de öyle olacak."

"Ve hepimiz onun bu acının üstesinden gelmesine yardımcı olmak için burada olacağız. Dilys'i hafife alıyorsun, Alys. Eğer önümüzdeki beş yıl boyunca burada, Calberna'da kalır ve bu süreyi Coralee ile geçirirse, onun kalbini Loto Sami'nin kazandığı kadar tam ve eksiksiz olarak kazanabileceğinden hiç şüphem yok. Ne de olsa o senin oğlun. Yetenekleri çok ve büyük."

"Dilys bir ejderhadan altın çekebilir. Bu dışında."

"Hayır, mesele *de* bu zaten. Coralee'nin kalbini iyileştirebilecek ve onunla hepimizin ihtiyacı olan kızları doğuracak kadar güçlü bir bağ kurabilecek biri varsa o da Dilys'tir. Ve unutmayın, Coralee bir gün Calagi Hanesi'nin *Donima*'sı olacak. Sadece oğulları olsa bile, onlar saf ve güçlü bir kraliyet soyunun oğulları olacak ve kendi *imlani* gelinlerini garantileyecekler."

"Peki Sami Evi karşılığında ne alıyor?" Gözleri kısıldı. "Amcam Aleki'nin kızı Aleakali Maru, eğer ben yaşarken Dilys'in kızı, bir sonraki *Myerial* olacak. Aleakali'nin bir çocuk beklediğine dair söylentiler duydum. Kızım. Bahse girerim Sami Hanesi, Aleakali'nin kızıyla nişanlanma sözleşmesi karşılığında Coralee'nin sözleşmesinden vazgeçmiştir. Sami Hanesi'nin oğlu müstakbel bir *Myerial* ile evlenebilecekken neden bir Calagi ile evlensin ki?"

"Eğer bu doğruysa, o zaman neden Aleakali'ye kendimiz Dilys'in kızıyla evlenmesini teklif etmiyoruz?"

"Saçmalama!" Alysaldria tersledi. "Dilys *ulumi-lia*'sını dört uzun yıl önce kazandı. Bir eş için beş yıl daha beklemesini istemiyorum ve sen onu bir yirmi yıl daha bekletmeyi mi öneriyorsun?"

"Belki de Dilys'e ne istediğini sormalısın. Belki de *imlani* bir gelin için birkaç yıl daha beklemekten rahatsız olmaz? Hatta belki de kendisini müstakbel bir Calberna *Myerial*'ıyla nişanlamayı tercih eder."

"Ve belki de domuzların solungaçları çıkacak ve krackenlerle birlikte yüzecekler."

Başka koşullar altında olsa, Dilys bu sivri dilli söz karşısında gülmemek için kendini zor tutardı. Annesinin kalbi ne kadar geniş ve sevgi dolu olsa da, aynı zamanda vahşi bir öfkeye, demir gibi bir iradeye ve kendine has dişleri ve savaş pençeleri olan bir zekâyâ sahipti.

"Dilys'i henüz doğmamış bir bebekle nişanlamak söz konusu bile olamaz," diye devam etti annesi, "ama Calagi kızına gelince, bu kararı oğlumun isteklerini dikkate almadan verdiğim asla söylenmesin." Alysaldria Dilys'e döndü. "*Moa elua*, oğlum, iyi ve güçlü bir haneden gelen *imlani* bir gelinle evlenme şansın var. Geleceğinin kararlaştırıldığını görmek için sabırsızlansam da, beş yıl yirmi yıl değil. Coralee Calagi birçok yeteneği olan güzel bir kız. Annesi öldüğünde Calagi Hanesi'nin Reisi olacak. Sen ve

Çocuklarınız hiçbir şeyden yoksun kalmayacak ve kanınız -bizim kanımız- Calagi Hanesi'ni bugün olduğundan daha da güçlü kılacak. Calivan'ın da gibi, bu iyi ve avantajlı bir eşleşme, sevgili Nyamialine'in ölümünden sonra umduğumdan da iyi. Eğer onu istiyorsanız, söyleyin."

"Şey," diye cevap verdi temkinli bir şekilde, "eğer bekleyip bir *imlani* ile evlenirsem, Deniz Tahtı'nın bir meleze miras kalmasından korkan diğer *Donimari*'lerle aranızdaki sürtüşmeyi ortadan kaldırmış olurum."

"Bu umurumda değil." Annesi sabırsızca el salladı. "En yüksek sesle itiraz edenlerin Deniz Tahtı'nın kuzenim Aleakali'ye geçmesinden çıkarı var. Loto Sami'nin zamansız ölümünü, arzuladıkları gücü ele geçirmek için bir bahane olarak kullandılar. Nyamialine öldüğünde bu endişeli vatandaşlar neredeydi? İçlerinden herhangi biri kendi hanelerinin nişan sözleşmelerini yeni *Myerial*'in oğluna teslim etmeyi teklif etti mi? *Ono*, etmediler. Bu yüzden onların ne istediğini sormuyorum, sizin ne istediğinizi soruyorum."

Dilys tereddüt etti. Onu duraksatan gecikme değildi. Ne de olsa zaten dört yıl beklemişti. Beş yıl daha o kadar uzun bir süre sayılmazdı. Ama çocukluk nişanlısı Nyamialine'i çok sevmişti. Birlikte sadece çocuk olmalarına rağmen, onun ölümü yıllarca kalbinden neşeyi çalmıştı. Tüm hayatını Loto Sami'yi severek ve onun tarafından sevilerek geçirmiş olan Coralee'nin bu kaybın açtığı yarayı beş yıl gibi kısa bir sürede onaramayacağını biliyordu. Dilys denizden vazgeçse ve her anını onun yanında geçirse bile olmazdı. Belki bu onun için yanlış ve bencilceydi ama bir eş istiyordu.

Sevdiği ve kaybettiği nişanlısının yasını *tutmak yerine, onu* sevebilecek kapasitedeydi. "*Nima*," dedi sonunda, "Calberna için en iyisi olduğunu düşündüğün şeyi yapacağım.

ve Merimydion Hanesi. Eğer Coralee Calagi ile evlenmemi istiyorsanız, bunu kalbimde uygun bir sevinçle yapacağım."

"Ama?" diye sordu annesi.

"Ama eğer seçim benimse, planladığım gibi yarın Konumarr'a yelken açacağım."

Alysaldria arkasına yaslandı ve gülümsedi. "Senin arzun benim de arzum. O halde karar verilmiştir."

"Alys-" Calivan itiraz etmeye başlamıştı ki ikizinin buyurgan bakışları onu susturdu.

"Lord Şansölye," dedi *Myerial* resmi bir , "lütfen diğerlerini de çağırın ki onlara kararımı bildirebileyim."

Kraliçe konuşmuştu. Daha fazla itirazın nafile olduğunu açıkça anlayan Calivan sertçe eğildi ve kapıdaki muhafızlara kapıyı açmaları emrini verdi.

Taht odasının kapısı. O ve Dilys tahtın yanında durarak, diğerleri içeri girerken birleşik bir cephe oluşturdular. Calivan'ın hakkını teslim etmek gerekirse, bir konudaki kişisel görüşleri ne olursa olsun, kraliçe bir hareket tarzına karar verdiğinde, itirazlarını ne sözle ne de bir başkasına bildirmezdi.

"Sealords, *Donimari*," Alysaldria memurlara ve anaerkillere başıyla selam verdi. "Karar verildi. Prens ve adamları, aramaya hak kazandıkları eşlere kur yapmak üzere yarın kış topraklarına doğru yola çıkıyorlar."

İçişleri Bakanı "*Moa Myerial!*" diye itiraz etti.

Onu susturmak için bir elini kaldırdı. Anaerkillere şöyle dedi: "Oğlum yirmi dokuz yaşında. *Ulumi-lia*'sını dört yıl önce kazandı ama hâlâ bekâr. Emrinizdeyim." Alysaldria dönüp İçişleri Bakanı'na sertçe baktı. "Beş-neredeysel altı yıl önce, sen ve Calivan beni ve Konseyimi Dilys'in *liana*'sını seçmek için beklemesi gerektiğine ikna ettiniz, böylece biz de tüm potansiyel gelinleri araştırmak ve en iyi şekilde hizmet edecek bir birliktelik seçmek

Calberna ve Merimydion Evi. Dört yıl önce Calivan bana Summerlea Mevsimi'nin en iyi birliktelik olduğuna dair güvence vermişti. Şimdi bana gelip Summerlea Mevsimi'nin uygun olmayacağını ve Sami Hanesi'nin uzun zamandır beklediği mutluluğu ellerinden almamız ve oğlumu Nyree Calagi'nin kızı evlenecek yaşa gelene kadar beş yıl daha beklemeye zorlamamız gerektiğini mi söylüyorsun?"

Baş rahip ellerini açtı. "*Moa Myerial*, lütfen ..."

Alysaldria'nın altın rengi gözleri öfkeyle parladı. "Bu Mevsim'in Merimydion Hanesi için bir kız çocuğu doğurmasından bu kadar mı korkuyorsun? Yoksa Merimydion Hanesi'nin bir kızının Deniz Tahtı'ndan hüküm sürebilecek gerçek bir *imlani* olarak doğmasını sağlamaktan aciz olduğumu mu düşünüyorsunuz? Bunu yapamayacak kadar zayıf olduğumu mu söylüyorsunuz?"

Papaz ve başrahip irkildi.

"Yeterince dinledik." *Myerial* tahtının önünde durmuş, gözleri altın güneşler gibi parlıyordu. Deniz Tahtı'ndan sık sık kraliyet "Biz "ini kullanarak konuşmazdı ama bunu yaptığında Calberna'nın Gücü olarak konuştuğu ve kararının geri alınamaz olduğu anlamına gelirdi. Emrin ne olduğunu anlayan Calivan, Dilys, *Donimari* ve diğerleri dizlerinin üzerine çöküp başlarını eğerek itaat ettiler ve bakışlarını yere sabitlediler.

"Bakanlar, *Donimari*, Endişeleriniz ve Calberna'nın çıkarlarına en uygun olduğuna inandığınız şeyi yapma çabalarınız için teşekkür ederiz. Ancak Sami Hanesi ya da Calagi Hanesi'nden kanla imzalanmış bir sözleşmeyi bozmalarını istemeyeceğiz.

tuz. Oğlumuz *Myrielua*'yı da, fazlasıyla hak ettiği mutluluk ve huzuru daha fazla gecikmeden arama hakkından mahrum bırakmayacağız. Ve eğer Numahao, Merimydion Hanedanı için bir *imlani* kızı ile birleşmesini lütfederse, yapmak için kendi hayatımızı vermemiz gerekse bile, üzerinde oturacağı Deniz Tahtı'nı onurlandıracak kadar büyük hediyelerle doğacaktır. Biz böyle söyledik. İsteğimiz yerine gelecektir."

Toplanan saraylılar hep bir mırıldandılar: "Sen böyle buyurdun. Senin istediğin olacak."

"."

Grup ayağa kalktı ve eğilerek odadan çıktı. Onlar gittikten sonra taht odasının kapıları kapandı,

Calivan kız kardeşine döndü. "Alys, ne yaptın sen?"

Yorgun bir şekilde şakaklarını ovuşturdu. "Yapılması gerekeni yaptım. Safkan İttifakı'nın ayaklarını yerden kestim ve oğlumun savaşı geride bırakıp nihayet defalarca hak ettiği huzura kavuşmasını sağladım bitti."

"Ama Deniz Tahtı'ndan kendi canını feda etmeye yemin etmek için yemin etti." Calivan'ın dehşeti açıktı. Her *imlani* çocuğu -özellikle de her kız çocuğu- deniz armağanlarıyla doğardı çünkü hem Hanelerinin *Donima*'sı hem de en yakın kadın *imlani* akrabaları o çocuk doğmadan önce kendi armağanlarının bir kısmını onlara aktarırdı. Ancak Calberna'nın yerli doğumlu kadınlarında depolanan büyük güç sınırsız değildi. Bir *imlani* dişisi, tıpkı *Myerials*'in ölüm döşeginde güçlerini haleflerine aktarıırken yaptığı gibi, ölene kadar kendini tüketebilirdi. Ve Alysaldria, Dilys'in melez kızına yeterli gücü başka bir şekilde hediye edemezse, tam da bunu yapmak için bozulmaz bir yemin etmişti.

"*Nima* ..." Dilys de en az amcası kadar dehşete kapılmıştı. "*Nima*, bunu yapamazsın. Buna izin vermeyeceğim. Coralee Calagi ile nişanlanmayı kabul edeceğim. Gerekirse on ya da yirmi yıl beklerim."

"Bunun için artık çok geç, *moa elua*. Ben konuştum."

"O zaman evlenmeyeceğim. Calivan'ın yaşadığı gibi yaşayacağım, sana ve başkasına bağlı kalmayacağım."

Başını yukarı kaldırdı. Alev alev yanan gözleri onunkilerle buluştu ve onları tuttu. "Böyle bir şey yapmayacaksın. Bu yıl bitmeden evlendiğinizi ve yerleştiğinizi görecekim. Oğlumun, tek çocuğumun mutlu olduğunu görecekim."

"Bu seçimin bedeli senin ölümün olacaksa, bir *oulani* ile evlenmekten nasıl mutlu olabilirim?"

Tiksinti dolu bir ses çıkardı ve kendini ayağa fırlattı. "Nasıl mı? Baban olmadan mutluluğu bulduğum gibi. Çünkü bulmalısın. Çünkü Merimydon Hanesi'ne ve Calberna'ya olan görevimiz, ikimizin de kendimiz için güçlü olamadığımız zamanlarda bile başkaları için güçlü olmanın bir yolunu bulmamız gerektiği anlamına geliyor." Sonra ifadesi yumuşadı. "Dilys, *moa elua*, yarın Æsir Adaları'na yelken açacaksın ve eve Merimydon Hanesi için bir kız getireceksin, ruhumu sevinç ve mutlulukla dolduracak bir kız, tüm kalbinle seveceğin bir *liana*. Ve o, oğullar doğuracak ve Numahao'nun isteğiyle, Evimiz ve Calberna için bir kız. Ve çocuklarınız, evimize, ülkemize ve halkımıza onur getirecek iyi, yetenekli Calbernalılar olacaklar. Ben böyle konuştum. Benim istediğim olacak."

Gözleri yaşlarla doldu. Çaba sarf ederek onları geri kırpıştırdı. *Boyun* eğerek başını eğdi ve "*Tey, moa Myerial*" derken sesi boğuk çıkıyordu.

"Güzel. O zaman buraya gel ve önümde diz çök, oğlum. Seni yarın değil, şimdi kutsayacağım."

Mercan basamakları tırmandı ve Calberna'nın inci kaplı tahtının önünde diz çöktü. Annesi öne doğru eğilerek iki eliyle yüzünü kavradı. "Benim güçlü, cesur, güzel oğlum," dedi. Ellerinde kaşlarını çatmasına neden olan bir titreme vardı, ama o bunu fark edemedi, büyük, ağır altın gözleri güneş ışığıyla parladı.

Vücudu sarsıldı. İçindeki güç bir kasırga gibi şiddetlendi. Sol bileğinin iç tarafındaki altın üç dişli mızrak doğum lekesi yanıp zonkluyor, şimdi annesinin gözlerinde parlayan sarı altınla aynı şekilde parlıyordu.

"Aşkım sana güç versin ki çıkan her türlü zorluğun üstesinden gelebilesin," diye fısıldadı ve ardından *ulumia-lia*'sına, sağ gözünün köşesinden elmacık kemiğinin sırtına doğru kıvrılan yanardöner mavi dövmesine bir öpücük kondurdu.

Gözleri geriye yuvarlandı. Kasları kilitlendi, yoksa vücudunda acımasızca titreyen enerji onu yere serecekti. Kadın onu serbest bıraktığında, adam sersemlemiş bir halde yere yığıldı. Ciğerleri kabardı ve hızla atan kalbi göğsünde tekledi.

Bir eliyle başını kucağına götürdü ve başını bir sevgi ve sadık bir teslimiyet jestiyle dizlerine koydu; denizlerdeki tüm hâkimiyetine, savaştaki muzaffer vahşetine ve göz korkutucu boyuna ve yapısına rağmen, gerçek gücünü ve en büyük büyüsünü onu doğuran bu küçük, ince kadından aldığını kabul etti. O sevdi ve

ulusunu sevdiği ve yönettiği gibi onu da vahşice yönetti. Ve Calberna'nın her sadık oğlu gibi, o da Calberna'yı şiddetle sevdi, ona hizmet etti ve onu savundu.

Annesi saçlarının yumuşak, obsidyen iplerini nazikçe okşarken Dilys gözlerini kapadı. Annesinin ona akıttığı güç, içinde bir fırtına gibi kopuyor, bedenini öylesine dolduruyordu ki, derisi gerilmiş ve yanıyormuş gibi hissediyordu. Bu gücü özümsemek, onu kontrol altına almak ve gelecekte çağırmak üzere hücrelerinde depolamak için savaştı.

Yavaş yavaş, gürleyen nabızı yavaşladı ve nefes alış verişini sakın, telaşsız bir ritme döndü. Alysaldria saçlarını son bir kez okşadıktan sonra onu serbest bıraktı.

Annesinin muazzam armağanı karşısında boynu bükük, titreyen bacakları üzerinde doğruldu. "*Moa nana, Nima.*" Teşekkür ederim anne. "Ama bana bu kadar çok şey vermemeliydin."

Gözleri hâlâ saf erimiş altın gibi parlıyordu ama yorgun ve bitkin görünüyordu.

Derin bronz teninin altında solgun.

Tam endişesini dile getirecekti ki Alysaldria'nın gözleri geri döndü ve tahtının beşiğine yığıldı.

"*Nima!*" Dilys ona doğru hamle yaptı, hafif, ince bedenini yakaladı ve onu tahtın dışına kaldırdı. "Calivan Amca!"

"Şifacıyı getirin!" Calivan kapının yanında duran muhafızlardan birine Taht odası. "Dilys, bu taraftan. Ön odaya." Yüzü endişeyle kazınmış olan Calivan hızla tahtın arkasındaki merdivenlerden aşağıdaki antreye doğru ilerledi. "Onu şu şezlonga oturtun." Tahtın altındaki özel odanın duvarına yaslanmış uzun, minderli koltuğu işaret etti.

Dilys annesini yatırırken, taht odasına gidip serin bir bez ve bir bardak soğuk, tuzlu su getirdi.

Calivan bez ve suyla döndüğünde o çoktan kendine gelmişti. Hem içkiyi hem de nemli bezi kabul etmesine rağmen onların endişeli bakışlarını elinin tersiyle itti. "Her şey yolunda. Ben iyiyim."

"İyi değilsin," diye karşı çıktı Dilys. "Bayılmışsın."

"Ve bu benim kendi hatam," dedi. "Calivan bana düzgün söyleyip duruyordu. Sanırım onu dinlemeliydim."

Dilys amcasına endişeli bir bakış attı, o da onları ön odaya kadar takip eden muhafızlardan birine parmağını şıklatarak, "Mutfaklara *Myerial*'ın yemesi için bir şeyler göndermelerini söyle. Derhal.

Ellerinde ne varsa göndermelerini söyle. Gecikme olmasın. Daha sonra onun için daha önemli bir şey yapabilirler."

"*Tey*, Lord Merimydion." Muhafız eğildi ve aceleyle dışarı çıktı.

Dilys annesine döndü. Doğrulamak için çabaladı ama güçsüzce koltuğa yığıldı. Soğuk bir korku eli Dilys'in kalbini sıktı. "*Nima*, bu yemek yememekten daha fazlası. İyi değilsin." Bugünkü solgunluğu.

Onu kutsamadan önce elindeki o titreme. Solmaya başlamıştı, bazı Calbernalıların başına gelen o güç kaybı, özellikle de büyük trajedilerden ya da kalp kırıklıklarından sonra, üzüntüleri dayanılamayacak kadar büyük hale geldiğinde. Calbernalılar için aşk ve mutluluk sadece duygulardan ibaret değildi. Bunlar hava ve su kadar vazgeçilmezdi. Bir Calbernan onlarsız yaşayamazdı.

"*Nima*, şimdi benden seni terk etmemi isteyemezsin. Bunu yapmayacağım. Gitmeyeceğim." Kendini tamamen ona adayacak, onu güçlü tutmak için ruhundaki tüm sevgiyi ona akıtacaktı. Kendisi için ne pahasına olursa olsun, ne gerekiyorsa yapacaktı.

"*Tey*, yapacaksın." Başını iki yana salladı. "Daha fazla gecikmeye izin vermeyeceğim. Kış topraklarına gideceksin ve bana seveceğim bir kız getireceksin, torunlarıma annelik edecek bir kız. Çocuğunu kollarımda tutacağım."

Ve birdenbire Deniz Tahtı'ndan konuşma kararı mantıklı gelmişti. Kızını güçlü kılmak için canını vereceğine dair bozulmaz bir yemin etmesine şaşmamalı. Ona yelken açmasını emretmesine şaşmamalı. Yarın Wintercraig'e gidip karısına sahip çıkacaktı. Solmaya başladığını biliyordu.

"O halde kalacağım, Alys," dedi Calivan, uzanıp kız kardeşinin saçlarını okşayarak.

Onun bileğini kavradı ve başını tekrar salladı. "*Ono*. Sen ve ben bunu zaten konuşmuştuk. *Oulani* arasında oğlumun arkasını korumak için senden daha fazla güvendiğim kimse yok."

"*Nima*-"

"*Alys*-"

Dilys ve Calivan hep bir ağızdan karşı çıktılar ama Alysaldria ikna olmadı.

"*Ono*. Dilys, yarın *planlandığı* gibi amcanla birlikte gideceksin ve artık kavga olmayacak. Amcan ve Konsey'in senin için seçtiği bu Mevsim'e kur yapacaksın ve onun sevgisini kazanacaksın. Sonra da

onu Calberna'ya getirecek ve bana verdiğiniz mutluluk ve gururu ikinize vermesi için ona çocuklar vereceğim. Beni mutlu edecek şey bu. Senden istediğim şey bu."

"*Nima*." Boğazı o kadar sıkılmıştı ki sesi boğuk çıkıyordu. Elini tuttu, dudaklarını avucuna bastırdı. "Sen nasıl istersen, ben de öyle , *moa nima*."

Dilys ertesi sabah parlak mavi bir kanal teknesinin onu gemisine götürmek üzere beklediği saray rıhtımına doğru ilerlerken güneş hâlâ doğu ufkunda alçalıyordu. O ve amcası Calivan dün gece utanmadan annesinin gözünü korkutmuşlar, ta ki ikizinin güçlenene kadar kendisiyle kalmasına izin verene . Dilys önden gidecek, kur yapmaya başlayacaktı.

Mevsimler ve Calivan bir ay kadar sonra, Alysaldria gücünün bir kısmını geri kazandığında ona katılacaktı.

Dilys saray bahçelerinin çevresine ulaştığında, bakımlı çitlerden birinin arkasından bir Calbernan çıktı.

"Demek *oulani*'ni almaya gidiyorsun."

Dilys'in vücudu gerildi. Zaten sıkıntılı olan ruh hali daha da karardı ve yavaşça dönerek önceki *Myerial*'in oğlu olan kuzeni Nemuan'la yüzleşti.

Dövmeler Nemuan'ın vücudunu boyundan ayak kadar kaplamıştı, arada süslenmemiş bronz ten neredeyse bir santim bile görünmüyordu, ancak dövmeleri kraliyet anemonundan, sedekten ve ezilmiş gümüş balığı pullarından oluşan yanardöner maviyle mürekkeplenmiş çoğu Calbernalıdan farklı olarak Nemuan'ın işaretlerinin yarısı mat siyah mürekkep balığı mürekkebiyle çizilmişti. Denizlerde altın ve zafer peşinde değil, kız kardeşi Sianna'nın ve annesi *Myerial* Siavaluana'nın kaybının kefareti için ödeme ve intikam almak için geçirdiği onca yılın kayıtları.

Dilys'ten sadece iki yaş büyük olan Nemuan, kaza Sianna ve Nyamialine'in ve nihayetinde Siavaluana'nın da hayatına mal olduğunda on bir yaşında bir çocuktur. Ailesinin onuru için kendi ölümünü aramak için çok gençti ama denize açılmak için çok da genç değildi. On yıl boyunca kılıcını kâr amacı gütmekten satmış, gücünü, becerisini, denize ve denizde seyreden gemilere hâkimiyetini kanıtlamak için savaş üstüne savaş, görev üstüne görev yapmıştı. Ailesinin kadınlarını korumadaki başarısızlığının lekesinden kurtulmak için. Ancak o yıllardan sonra aklını altın ve zafere, kendine ait bir *liana* kazanma arzusuna çevirmişti. Ne yazık ki Nemuan için, o öfke ve hiddet dolu yıllar

teninden daha fazlasında iz bırakmıştı. Kendine ait bir *liana* için yeterince altın ve şan biriktirmiş olsa da, henüz bir tane kazanamamıştı.

Bir Myerial'ın oğluna layık bir *liana* beklediğini söyledi. Ve tıpkı Safkan İttifakı'ndaki kankaları gibi Nemuan da Dilys'in aynı şeyi yapması gerektiğini düşündüğünü açıkça belirtmişti.

Dilys kuzenini coşkusuzca, "Nemuan," diye selamladı. "Hâlâ denizde olduğunu ."

Kuzeni gülümsedi ama gözlerinin düz, koyu altın rengini hiçbir mizah aydınlatmadı. "Ve bir *Myerial*'ın oğlunun bir *oulani* gelini almak için yelken açtığı günü özlüyor musun?"

Dilys'in dudakları gerildi. "Olan oldu kuzen," dedi. "Hiçbir fedakârlık anneni, Sianna'yı ya da Nyamialine'i bize geri getirmeyecek. Öfkeni ve kederini bir kenara bırakmanın zamanı geldi. Sana çocuk vermesi için kendine ait bir *liana* talep et. Bu hayatın sana sunduğu mutluluğu ara."

"Ben senin kadar kolay unutmam," diye tükürdü Nemuan.

Dilys'in dudakları gerildi. "Hiçbir şeyi unutmuyorum. Ama olanı değiştiremem, sadece olanı değiştirebilirim. Ve ben yaşamı seçiyorum, kendim ve *liana*'mın bana doğuracağı çocuklar için."

"Bu isme layık bir *Myerielua*, Calberna'nın kraliyet soyunu *oulani* kanıyla kirletmektense Merimydion Hanesi'nin ölmesinin daha iyi olacağını söylerdi. Numahao adına Merimydion, olman gereken Adalar Prensi gibi davran, doğru olanı yapma iradesi olmayan, omurgasız, kendine hizmet eden bir zayıf gibi değil."

Dilys'in gözleri kısıldı. Savaş pençelerinin uçları parmak uçlarına bastırarak dışarı çıkmak istedi. "Dikkatli ol, Merimynos."

"Sana Calberna için en iyi olanı seçme şansı verildi - Sirenlerin soyunu saf tutma şansı. Ve sen buna burun kıvırdın."

"Kaybettiği aşkı için yas tutan bir kızla evlenmeden önce beş yıl beklemem teklif edildi. Bunun yerine güçlü bir kız bulmayı seçtim. Merimydion Evi, *nima*'nın seveceği bir kız, kalbi kederde boğulmayan biri."

"Sizin için iyi olan bir seçim, başka kimse için değil." "*Myerial* aynı fikirde değil."

"Myerial-"

"*Mua!*" Sessizlik! Dilys'in eli havayı yararak geçti. Yüz ifadesi taş gibi sertleşti. "Bana yaptığın hakaretleri görmezden gelebilirim ama annem hakkında seni pişman etmek zorunda kalacağım sözler söyleme."

Nemuan'ın dudakları kıvrıldı. "Sanki yapabilirmişsin gibi."

Bir saniye sonra Nemuan sırt üstü yatmış, Dilys'in eli boğazındaydı. Eski *Myerial*'ın oğlunun yüzü tatmin edici bir mor renge dönüşüyordu.

"Yapabilirim," dedi Dilys. "Çok kolay yapabilirim. Ve bunu hatırlasan iyi edersin, *Pulan*." Annesi ona biraz güçten fazlasını vermişti. Onun için kendini tüketmiş, onu annesiz ve kız kardeşsiz kuzeniyle boy ölçüşecek hale getirmişti.

Dilys Nemuan'ı bıraktı ve tek bir hızlı, yumuşak hareketle ayağa kalktı. Kuzenini orada yatar halde bırakan Dilys, rıhtımın mercan döşemesini geçti ve parlak mavi kanal teknesine adım attı. "Beni uğurlamaya gelmeye zahmet etmeyin," dedi.

Teknenin arkasında iki Calbernalı uzun sıırıkları kanalın berrak suyuna sokarak avludaki rıhtımdan uzaklaştı. Tekne kanaldan limana doğru ilerlerken Dilys, Nemuan'ın kısılmış siyah gözlerinin başının arkasına dikildiğini hissedebiliyordu. Sianna ve Nyamialine'in ölümlerinden beri ikisi hiçbir zaman dost olmamıştı ama ortak kanları onları her zaman medeni tutmuştu. Açıkça görülüyordu, o bağlar artık tutmuyordu.

Dilys, Nemuan'da artık bir düşmanı olduğunu biliyordu.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Bölüm 2

Konumarr, Wintercraig

"Tanrıça Numahao'nun gözde ırkı olduklarını iddia eden Kalbernanlıların hepsi, akıntıları manipüle etmelerini, deniz canlılarıyla iletişim kurmalarını ve hava almak için yüzeye çıkmalarına gerek kalmadan yüzmelerini sağlayan deniz yeteneklerine sahiptir. Dünya okyanusları onların emirlerine itaat ettiği için onlara haklı olarak Fok Lordları denir." Küçük okul odasının başında duran altın tenli küçük çocuk, elindeki deri ciltli kitabın kenarlarını kavradı ve beklenti dolu gözlerini öğretmenine çevirdi.

"Bu harikaydı, Jori." Gabriella Coruscate, daha çok Summer takma adıyla bilinen prensesi, genç çocuğa gülümsedi ve kitabı elinden aldı.

Yedi yaşındaki çocuk gururla gülümsedi. "Annemle pratik yapıyordum."

"Annenle pratik yapıyorsun," diye nazikçe düzeltti, "ve evet, öyle olduğunu görebiliyorum. Mükemmel bir ilerleme kaydetmişsin, Jori." Çocuğun yanakları altın sarısı teninin altında tatlı, kırmızı bir gül gibi kızardı ve yanaklarındaki beyaz çillerin yıldızlar gibi parlamasına neden oldu. İri mavi gözleri ve alnına dökülen düz beyaz saçlarıyla o kadar ciddi ve sevimli görünüyordu ki, bir o kadar da gururluydu - omurgası dik, başı dik.

Yırtık pırtık ama tertemiz yıkanmış, kolalanmış ve özenle tamir edilmiş gömleğinin altındaki dar omuzları iki hafta önce sınıfına ilk adımını atan ürkek, acı verici derecede utangaç çocuğa hiç benzemiyordu. Kendini durduramayarak uzanıp saçlarını karıştırdı ve bir başka ışıltılı gülümseme ve içini rahatlatıcı bir sıcaklıkla dolduran hissedilir bir sevinç nabızıyla ödüllendirildi.

Summer bir an için bu sıcaklığın tadını çıkarmasına izin verdi, sonra Jori'nin sevgisinin cazibesinden uzaklaştı ve kitabı duvara dayalı duran düzgünce sıralanmış kitaplığa geri götürmek için döndü.

"Pekâlâ, sınıf. Bugünlük bu kadar. Yarın okul yok, böylece herkes Calbernalıları karşılama törenlerine katılabilecek. Tanturri'nin *Dünya Tarihi'nin* bir sonraki bölümüne başlayacağımız gelecek Modinsday'de tekrar görüşmek üzere."

Öğrencilerden gelen iniltiler korosuna güldü. *Roland Triumphant* gibi macera ve kahramanlık destanlarını okumayı daha çok tercih ediyorlardı: *Summerlea Kahramanı* ya da *Büyük Av* - Konumarr'ın krallığını kuran Summer'ın kız kardeşi Wintercraig Kraliçesi Khamsin tarafından paylaşılan bir tercih

Ancak bu metinler heyecan verici bir okuma sağlasa da, öğrencilerin coğrafya ve tarih bilgilerini *Æsir Adaları'nın* kıyılarının ötesine taşımıyordu. Khamsin, deneysel yeni devlet okulunun mezunlarının okuma, yazma, aritmetik ve tarih, coğrafya ve ticaret konularında faydalı bir bilgi temeline sahip olmaları konusunda kararlıydı, bu yüzden kız kardeşi Summer'ı bu ilk sömestrde öğretmenlik yapması için zorladı. Çocuklar doğal olarak Summer'a akın ediyordu - ve hangi ebeveyn çocuğunun *Æsir Adaları'nın* en sevilen prensesi tarafından verilen bir derse katılmasına izin vermeyi reddederdi ki?

Summer, çoğu çiftçilik, balıkçılık, koyun gütmeye ya da tuzak kurma gibi işlerde ailelerine katılacak olan bu çocukların temel okuma, yazma ve aritmetiğin ötesinde bir eğitime ihtiyaç duyduklarına tam olarak ikna olmamıştı ama Khamsin ısrar ediyordu. Kim bilebilirdi ki? Belki de haklıydı. Summer'ın kendi öğretmeni tarihe düşküncü ve "Akıllı bir adam daha önce gelenlerden öğrenir, böylece onların hatalarından kaçınırken başarılarını tekrarlayabilir" demişti. Çocukların uzun zaman önce ölmüş kralların uluslarını neden savaşa sürüklediklerini ya da savaşların dünyayı nasıl etkilediğini bilmelerine hiç gerek olmasa bile, kişinin atalarının hatalarından kaçınmasıyla ilgili kısım muhtemelen öğrenmeye değer bir dersti.

Kesinlikle, Summer'ın kalbine aldığı bir dersti.

Her , Tanturri'nin *Tarihi* öğrencilerin en az sevdiği metin olmuştur. Summer gizliden gizliye onlarla aynı fikirdeydi - bu kitabı her zaman ölü, kuru bir okuma olarak görmüştü

-Ama Wintercraig'in kraliçesi bunu müfredata dahil ettiğinden, Summer yine de bu dersi geçecekti. Umarım, bunu yapmanın bir yolunu bulmuştur. Hem kendi hem de öğrencilerin iyiliği için materyali daha ilginç hale getirdi.

"Lily" - başıyla arka taraftaki hamile genç kadını işaret etti. "kostümler yaparsak ve bazı tarihi olayları canlandırırsak Tanturri'yi daha çok sevebileceğinizi söyledi. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?" İniltilerin yerini küçük bir tezahürat korusu aldığında gülümsedi. "Mükemmel. Kostümler o zaman. İlk bölüm için kostümlerimizi planlayacağız ve Turinsday'de mağazaya gideceğiz; orada hepiniz aritmetik çalışarak her kumaştan ne kadar alacağınıza ve bunların ne kadara mal olacağına karar verebilirsiniz."

Çocuklar dışarı çıkarken kapının yanında durdu, vedalaştı ve her birine sınıfta gösterdikleri çabalar için kişisel bir teşvik sözü verdi. Övgülerine karşılık olarak çocukların sevinci, besleyici bir sıcaklık dalgası gibi üzerine çöktü. Onların dağılışını izledi -bazıları evlerine, bazıları Konumarr'ın birçok parkından birinde oynamaya koşarken, daha küçük olanlar kendilerini bekleyen annelerinin sevgi dolu kucaklarına atladılar- ve göğsünde yanan acı tatlı özlem ağrısına rağmen gülümsemeye devam etmek için kendini zorladı.

Onlar gittikten sonra Summer okul binasının kapısında durdu, gözlerini kapadı ve yüzünü güneşe doğru çevirdi. Işıltı tenine işledi ve kalbindeki ağrıyı yavaşça dindiren güçlü bir enerji dalgasını beraberinde getirdi. Summerlea'nın kraliyet prensesi olarak o ve kız kardeşlerinin hepsinin güneşe karşı özel bir ilgisi vardı; yakın zamanda keşfettikleri gibi bu özellik damarlarında dolaşan Güneş Tanrısı Helos'un kanından kaynaklanıyordu.

Arkasından küçük bir ses geldi. Summer gözlerini açmadan, "Fikrin oldu," diye mırıldandı.

"Evet, hanımefendi."

"Umarım çocukların kendi başlarına yapamadıkları tüm dikiş işlerinde bana yardım edeceğini biliyorsundur ve bunun büyük bir kısmı olacağından hiç şüphem yok."

Kısa, belirsiz bir sessizlik oldu, sonra küçük bir kahkaha. "Evet, hanımefendi."

Gabriella, Summer'ın iki hafta önce Konumarr'a gelişinden sadece birkaç gün sonra gelmiş olan genç ve güzel Summerland'li Lily'ye gülümsemek için döndü. Lily'nin kocası geçen kışki isyanda ölmüş, onu hamile ve yalnız bırakmıştı. Calbernalıların istekli kadınlara kur yapmak için geldiklerini duymuştu, bu yüzden Summerlea'nın kuzeybatı eyaleti Orchards'daki evinden Konumarr'a kadar yürümüş ve otostop çekmişti. Karnı şişmiş, kalacak yeri yok ve sadece bir avuç bakır *pisetası* ile gelmişti. Khamsin ona bedava oda ve

Her gün okulu temizlemeye ve sınıfları hazırlamaya yardım etmesi karşılığında okulda yönetim kurulu üyeliği yapıyordu ama Gabriella ikinci kez Lily'yi koridorda, sınıf kapılarından birinin önünde durmuş dersleri dinlerken bulduğunda, kızı bunun yerine sınıfta kendisine yardım etmeye ikna etmişti.

"Çocuklarla aran çok iyi," dedi Summer. "Harika bir anne ."

"Teşekkür ederim, Majesteleri." Lily utangaç bir şekilde gülümsedi ve eliyle yuvarlak karnını okşadı. Dalgalı siyah saçları, güzel koyu çikolata gözleri ve derin, parlak kahverengi teniyle sevimli bir kızdı, Summerlander karasıydı ama Summer'ın onu en çok bulduğu şey ruhunun içten tatlılığıydı çekici bir nitelikti. Lily'nin Summerlea'deki yaşamı hakkında konuşmak istemeyişinden, yüksek sesler ya da ani hareketler karşısında sıçrayışından ve bazen gözlerini rahatsız eden gölgelerden Summer, kızın zor zamanlardan payına düşenden fazlasını gördüğünü, ama Lily'nin bu zamanların onun nazik kalbini katılaştırmasına izin vermediğini anladı. Bu güç gerektiriyordu. Çoğu insanın özlediği türden çünkü çok inceydi.

Lily aniden irkildi, boğuk bir homurtu çıkardı ve bir elini sağ tarafına götürdü. "Ah. Buradaki küçük filiz oldukça tekmeliyor." Güldü ve karnındaki çocuk gerinip içinde döndükçe gözle görülür şekilde hareket eden karnındaki bir noktayı okşadı.

Summer'ın bakışları bu harekete sabitlendi ve kalbindeki sızı dayanılmaz bir şekilde yeniden . Bununla birlikte içinde bir titreme ve patlamaya hazırlanan bir yanardağın gürlemesi gibi korkunç bir baskı hissi oluştu.

Kapının yanındaki askıdan şalını almak için aniden arkasını döndü. "Gitmeliyim," dedi. "Ailem beni çay içmeye bekliyor olacak. Helosday' geleceğim ve çocukların kostümleri için planlarınızı gözden geçirebiliriz." Yanıt beklemeden ve Lily'ye bir kez daha bakma riskini göze almadan kapıya yöneldi. "Hafta sonunun tadını çıkar, Lily."

Ona ne oluyordu?

Summer Konumarr sokaklarında hızlı adımlarla yürürken derin nefesler alıyor, şehri fiyortun kuzey kıyılarındaki saraya bağlayan geniş ve derin Llaskroner Fiyordu'nun üzerinden geçen köprüye doğru ilerliyordu. Üç hafta önce buraya geldiğinden beri, büyüünün etrafında bir ömür boyu inşa ettiği sakin ve dingin kontrol duvarı yıkılıyordu. Üstelik sadece küçük çatlaklarla da değil, gerçi bu da yeterince kötü olurdu.

Hayır, özdenetiminin temeli, kendi arzularını yüceltme yeteneği büyük bir sismik değişim geçirmişti.

Babasının delilik mirası sonunda onda da kendini göstermeye mi başlamıştı?

Gabriella durumun böyle olmasından dehşete düşmüştü ve eğer öyleyse etrafındaki insanlara yapabileceklerinden daha da çok korkuyordu.

Etrafındakilere ne yapabileceği

Sevdiği insanlar.

Herkesin onun Mevsimler'in en zayıfı olduğunu düşündüğünü biliyordu.

Herkesin onun çok tatlı, nazık ve kibar olduğunu düşündüğünü biliyordu.

asla bir sineği incitmezdi. Böyle düşünmeleri gerekiyordu. Annesi merhum

Kraliçe Rosalind' ona dünyaya göstermeyi öğrettiği yüz buydu, Gabriella'ya o kadar iyi takmayı öğrettiği maske onun için ikinci bir doğa haline gelmişti.

Şimdi bile, annesi uzun zaman önce ölmüş olmasına rağmen - neredeyse yirmi yıl önce ölmüştü

-Yaz, Kraliçe Rosalind'in Seahaven'daki atalarının uzun zaman önce İkna olarak adlandırdığı bir sihirle titreşen, çok nazık ama bir o kadar da sert sesini hâlâ duyabiliyordu.

Sen büyük bir güçle doğdun, sevgilim. Sadece babandan değil, benden de. Onu kontrol etmeyi öğrenmelisin. Eğer bunu yapmazsan, birçok insana zarar verebilirsin ve bunu asla istemeyeceğini biliyorum. Onu kontrol etmelisin, Gabriella. Kontrol etmelisin. Baban ve ben sana elimizden geldiğince yardım edeceğiz. Ancak başlangıç olarak, her zaman sakın kalmayı öğrenmelisiniz. Uzak dur.

Sizi üzen insanlardan ve durumlardan uzak durun. Dünyaya iyilik, nezaket ve mutluluk gönderme pratiği yapın, böylece yalnızca iyilik, nezaket ve mutluluk geri alırsınız.

Ve yaptığı da tam olarak buydu. İlk başta çatışmadan tamamen kaçınmıştı. Öfke, nefret, şiddet: bu duygular duyularını ısırgan otu gibi sokuyor, kendi karanlığı yanıt olarak kükreyene kadar karanlığı besliyordu. Yaşı ilerledikçe, sonunda çatışmadan kaçmak yerine onu nasıl etkisiz hale getireceğini öğrenmişti. Annesinden ve Seahaven atalarından miras kalan İkna Etme yeteneklerinde ustalaşmıştı, ancak diğer, daha tehlikeli büyüsünü açığa çıkarma korkusuyla bu yeteneklerini çok fazla "zorlamamaya" her zaman dikkat etti.

En ölümcül yeteneklerini kafese koymayı ve babasını tüketip yok eden delilikten kaçmayı başardığını düşünmüştü ama Konumarr'a geldiğinden beri, zorlukla kazandığı ve özenle koruduğu dinginliği buhar olup uçmuştu. İçinde yaşayan canavar en basit kışkırtmalarda bile harekete geçiyordu.

Artık kontrolünün temellerini sarsmak için öfke ya da şiddet bile gerekmiyordu. Tek gereken bir şeyi çok istemesiydi ve içindeki o aç, vahşi, yırtıcı şey kükreyerek canlandı, kontrolünü parçaladı ve yırttı, özgür kalmakla tehdit etti.

Lily'nin bebeğinin hareket ettiğini görmek ve kendi bebeğini istemek - ihtiyaç duymak! Sahip olması gereken en son şey olmasına rağmen sevmek için kendi bebeğini *arzulamak*!

Konumarr'ın merkezi meydanı olan Ragnar Meydanı'na ulaşmıştı. İki düzine köylü harıl harıl çalışıyor, çiçek açmış elektrik direklerinin etrafına doluyor ve yarın gece Calbernalıları Wintercraig'de karşılayacak kutlama için yakılacak fenerlerin kablolarını diziyorlardı. İşçilerden birkaçı onu gördü ve şapkalarını çıkarıp selam vermek ya da reverans yapmak için işlerine ara verdiler.

"Ekselansları."

Gabriella zoraki bir gülümsemeyle, herkesin görmeyi beklediği Tatlı Prenses Summer maskesini bir şekilde takınmayı başardı. "Lütfen, buna gerek yok. İşinizi bölmeme izin vermeyin." Sözleriyle birlikte güçlü bir ikna gücü de ortaya çıktı. İşçiler -hepsi- sanki o orada değilmiş gibi hemen işlerine geri döndüler.

İstemedi kullandığı gücün etkisiyle sarsılan Summer çenesini yere eğdi ve aceleyle yanından geçti. Böyle olmazdı. Bu hiç olmazdı!

Henüz saraya dönmeye cesaret edememişti. Huzura, sessizliğe ve kendini merkeze koyabileceği bir yere ihtiyacı vardı, kontrolünün çökmekte olan temelini sağlamlaştırmak için. Saraya giden köprüyü geçmek için dönmek yerine Konumarr'ın ana yolunda hızlı adımlarla yürümeye devam etti. Koşmaya başlamak istedi ama bu dikkatleri üzerine çekecekti. Dikkat çekmek demek, insanların merak ve telaşlarıyla duyularını bombardımana tutması demekti ve büyüsunü kontrol altında tutan bariyerlere daha fazla zarar verme riskini almaya hazır değildi.

Şehir kapılarından hemen önce, Gabriella Konumarr'daki en sevdiği yere giden taş döşeli patikadan sola döndü: Kar Sakalı Şelalesi'nin buğulu sularının ardına gizlenmiş küçük, yosunlu bir mağara. Orada hava serin ve nemliydi ve şelalenin gürültüsü şehirden gelen tüm sesleri bastırıyordu. Tüm Konumarr'da kendini iyi ve gerçek hissedebileceği tek yer orasıydı.

Tek başına, çaresizce ihtiyaç duyduğu huzuru bulacak kadar tek başına.

Gabriella mağaranın ortasındaki taş banka oturdu ve düşen suyun köpüren beyaz örtüsünden çıkan sisli püskürtü yüzünü ıslatırken gözlerini kapattı. Soğuk nem sıcak yüzünde hızla buharlaştı.

Yanakları titriyordu ama iki eliyle taş bankın kenarlarını kavradı ve suyun buharlaşma hızı normale yaklaşıncaya kadar olduğu yerde kaldı. Ancak o zaman gözlerini açtı ve sadece hafifçe titreyen elleriyle sağ bileğine takılı olan tılsımlı bileziği çözüp avucunun içinde tuttu.

Bileziğin gümüş halkalarından küçük mücevherli takılar ona göz kırptı; her biri farklı renkte bir değerli taşla döşenmiş minik deniz kabukları, denizyıldızları ve deniz yaratıklarıydı.

Annen buna sahip olmanı isterdi. Babasının sesini hâlâ duyabiliyordu, delilik onu tamamen etkisi altına almadan önce, o ve diğer kız kardeşleri sevgili babalarının bir canavara dönüştüğünü bilmeden önce. Gabriella'ya annesinin bileziğini sekizinci yaş gününde, annesinin ölümünün üzerinden bir yıldan az bir süre geçmişken vermişti. *Ona çok benziyorsun.* Babasının iri, geniş ellerinin siyah buklelerini yüzünden geriye doğru okşayışını hatırlıyordu. *Tıpkı bir*

Rose'umun küçük bir parçası, sevmem için hala hayatta.

Summer boğuk bir hıçkırık tutturdu ve bu anıları bir kenara itti, onun yerine annesinin bileziğini açıp Gabriella'nın küçük ellerine koyduğu ve ona içindeki sükûneti nasıl bulacağını öğrettiği anıya uzandı. *Bir tılsım seç, hayatım.*

Herhangi birini. Şuradaki küçük mavi yunusa ne dersin?

Ne kadar mutlu bir adam, değil mi? Bu her zaman favorim olmuştur. Şimdi, ona odaklanmanızı istiyorum. Bu küçük mavi yunusa odaklan.

O kadar sık yaptığı bir ritüeldi ki artık bir içgüdü haline gelmişti, Gabriella küçük safir taşlı yunusu bulana kadar tek parmağıyla tılsımları karıştırdı. Bu tılsımı baş ve işaret parmakları arasında sıkıştırarak, dikkatle taşların mavi parıltısına odaklandı.

Onu okyanusta yüzerken, gülerken ve dalgaların arasında zıplarken hayal edin. Güzel, bu güzel, bebeğim. Şimdi sizi kızdıran ya da üzen her şey kaybolana kadar o mutlu yunusu hayal etmeye devam edin. İşte benim kızım. İşte benim tatlı, nazik, iyi, güzel kızım. Seni seviyorum, Gabriella. Seni çok ama çok seviyorum.

Küçük mavi yunus tılsımı bulanıklaştı. Gabriella gözlerini kırıştırdı ve şelalenin buğusundan çok daha sıcak bir ıslaklık yanaklarından aşağı süzüldü.

"Ah, anne," diye fısıldadı. "Anne, seni çok özledim."

"Geç kaldın," dedi Gabriella'nın en büyük kız kardeşi Viviana, daha çok bilinen adıyla Bahar, Konumarr Sarayı'nın bahçesine çıktığında onu selamlayarak.

batı terası. Spring kaşlarını çattı, parlak yeşil bakışları Gabriella'nın üzerinde dikkatle geziniyor ve hiçbir şeyi kaçırmıyordu. "Her şey yolunda mı?"

Annesinin bileziği bileğindeki yerini tekrar almış, gücünü barındıran kaledeki çatlaklar bir kez daha sıkıca kapatılmıştı, Gabriella neşeli, güneşli gülümseme takındı ve bir ömürlük pratiğin verdiği rahatlıkla, kız kardeşlerinin inanacağını bildiği bir yalanı seçti. "Elbette. Her şey . O kadar güzel bir gündü ki, eve dönerken yolumu biraz değiştirmem gerekti. Senin için sorun olacağını düşünmedim."

Summer'ın kayınbiraderi Kral Wynter, ona ve kız kardeşlerine bahar geldiğinde ülkesinin dünyanın en güzel yerlerinden birine dönüşeceğine dair söz vermişti ve yanılmamıştı. Kuzey Wintercraig'in yaz mevsiminin uzun ve aydınlık günleri başlarken, kışın buzu ve karı çekilmiş, geriye dağların eteklerinden dökülen ve sisler arasında sürekli gökkuşakları oluşturan pitoresk şelaleler kalmıştı. Llaskroner Fiyordu vadisinin girişinde kurulmuş olan Konumarr, yeşil kayalıklar, gür ormanlar ve bolca çiçek açan yaşamla çevrili bu güzelliğin tam kalbinde yer alıyordu. Şehrin bazı bölgelerinde, kuzeydeki Skoerr Dağları'nın buzullarla kaplı zirveleri bile görülebiliyordu.

"Benim için sorun değil," dedi Spring, "ama birkaç dakika daha geçerse Sonbahar'ın kendi kolunu kemirmeye başlamasından korkuyorum."

Summerlea Mevsimleri olarak bilinen üç prensesin en küçüğü ve en güzeli Sonbahar, "Benim kolum değil, Vivi," diye karşılık verdi. "Ben de seninkini kemirmeyi düşünüyordum." Sonbahar bir kahkaha atıp parlak kumral buklelerini savurarak dilini çıkardı ve onlar için hazırlanmış ikinci çayının bulunduğu geniş masaya doğru ilerledi.

Her zamanki gibi saray çalışanları kendilerini aşmışlardı. Kat kat dizilmiş sandviç tabakları, tuzlu yiyecekler, narin buzlu kekler ve diğer çeşitli tatlılar, ustaca düzenlenmiş çiçekler ve yeşillikler arasına yerleştirilmişti ve doğanın nefis ikramlar sunduğu izlenimini veriyordu. Sonbahar bir tabak kaptı ve güzelliklerden kendine yardım etmeye başladı.

Gabriella terasa göz attı ama iki muhafız ve uzakta duran bir hizmetçi dışında Üç Mevsim yalnızdı. "Storm ve Wynter nerede? Bize katılacaklarını sanıyordum."

"Khamsin öğle yemeğinden hemen sonra tekrar hastalandı."

"Ah. Zavallı şey." En küçük kız kardeşleri Khamsin'in hamileliğinin pek de sorunsuz geçmediği kesindi. Sekiz aylıkken bile mide bulantısı gece gündüz demeden onu gafil avlıyordu.

Kocası Wynter'ı, onu rahat bırakıç çamaşırlarına yıldırım düşüreceğı tehdidini savurana kadar sevgili karısının başında beklemek zorunda bırakmıştı.

"Umarım Tildy kendini daha iyi hissetmesine yardımcı olacak bir şeyler demlemiştir."

"Öyle yaptı ve işe yaramış olmalı. Kham ya da Wynter'ı neredeyse iki saattir görmedik." Spring göz kırptı ve ikisi de güldü. "Bugün okul nasıldı?" Spring sordu. "Küçük filizler şey öğrendi mi?"

"Yığınla, yığınla," diye onayladı Summer. Spring'in yanından geçerek çay masasına oturdu ve Autumn'un tabağını üç tuzlu etli börek, sekiz minik sandviç, meyve dolgulu dört küçük buzlu kek ve şekerli meyvelerle doldurulmuş iki küçük pasta kornişonuyla doldurmasını izlerken gülümsemesini gizlemeye çalıştı.

Gülümsemeyi gören Bahar döndü ve kaşlarını çattı. "Tatlı Halla, Sonbahar! Diğerleri için de biraz bırakabilir misiniz?"

Sonbahar mağrur kumral bir kahverengiye büründü ve burnunu çekti. "Oh, sus. Burada bir orduyu doyurmaya yetecek kadar var. Ben kendimi şımartmayı seçtim diye kimse kıtlık çekmeyecek. Sırf seni kızdırmak için şimdi daha fazlasını yapacağım." Spring'e bir öpücük göndererek, tabağındaki sallanan yığına bir etli turta ve krem peynirli krema ile kaplanmış üç büyük şekerli kurabiye daha ekledi. "İşte böyle."

Bahar kaşlarını çattı. "Sen iflah olmazsın."

Autumn ağzına küçük bir buzlu çay attı, sırtı ve serbest kolunu sallayarak çılgınca abartılı bir selam verdi. Sallanan, aşırı dolu tabağından tek bir parçanın bile devrilmemesi Autumn'un doğal zarafetinin bir göstergesiydi.

Daha önce kontrolünü kaybettiğinden beri ilk kez, Gabriella'nın korkusu tamamen buharlaştı ve Sonbahar'ın maskaralıkları karşısında içinde gerçek bir kahkaha yükseldi. Bahar'ın onaylamayacağını bildiğı için kıkırdamasını bastırmaya çalıştı ama sadece hanımefendiye yakışmayan bir eğlence homurtusu çıkarmayı başardı. Bu da ona Sonbahar'dan bir sırtıma, İlkbahar'dan da karanlık bir bakış kazandırdı.

"Gerçekten, Gabi, onu cesaretlendirmek zorunda mısın?"

Gabrielle'in bastırılmış kıkırdaması düpedüz bir kahkahaya dönüştü. "Elimde değil. O çok komik."

"Saçmalıyor." Bahar ellerini ince kalçalarının üzerine koydu. Onun Omurgası kaskatı kesilmişti, yeşil gözleri çakmak çakmaktı. Kalçalarına kadar inen uzun, düz siyah saçları hiç kıkırdamadı. "Umarım

Yarın Calbernans, Aleta Seraphina Helena Rosalie Violet Coruscate ile daha uslu durun."

Sonbahar gözlerini devirdi, masadaki sandalyeye oturdu ve küçük bir ülkenin işgaline komuta bir generalin vahşice odaklanmasıyla yemeğine saldırdı.

Summer, Spring'le birlikte çay masasına dönüp kendi tabaklarını Sonbahar'ın aldığı dörtte birinden daha azıyla doldururken, "Yarın için gergin," diye mırıldandı. "Gergin olduğunda nasıl olduğunu bilirsin."

Normal bir günde bile, Autumn'un bir kenara koyduğu yiyecek miktarını gören çoğu insan şok olurdu ve gergin olduğunda, normalde yediğinin en az iki katını . Her ne olursa olsun, tükettiği şeylerin miktarı onu bir çiftçinin ödüllü domuzu kadar şişman bırakmalıydı, ama bunun yerine mükemmel bir vücudu vardı, beli ve bacakları inceydi ama tüm doğru yerlerde cömertçe kıvrımlıydı. Güneşi ruhunda tutmanın kalorileri çıra gibi yakmaya meyilli bir yanı vardı.

Yine de Summer, Autumn gibi yese kıvrımları o kadar cömert olurdu ki tüm kıyafetlerinin dikişleri patlardı!

"Ben de gerginim," diye mırıldandı Spring, "ama beni bütün saray kilerini boğazıma tıkmaya çalışırken görmedin!"

"Hayır," diye kabul etti Gabriella. "Ama yapamayacağını bildiğin bir şeyi kontrol etmeye çalıştığını görüyorum. Ve belki de biraz takıntı yapıyorsun? Dün gece Calbernans'lar hakkındaki o raporu kaç kez daha okudun?"

Bahar kızardı. "Tatlı Summer, bazen biraz mayhoş oluyorsun."

Masadaki yerinden bile hala dinlediğini kanıtlayan Autumn sandalyesinde dönerek, "Vivi! Kelime oyunu yaptın!" Spring'e iki başparmağıyla işaret etti. "Seninle çok gurur duyuyorum!"

Spring gözlerini devirdi. Gabriella bir kahkahayı bastırdı ve sonra şöyle dedi Soruma cevap vermediğinize göre, raporu en az iki kez daha okuduğunuz anlamına mı geliyor?"

"Dört," diye isteksizce itiraf etti Spring, "ama sadece uyuyamadığım için!" Masaya döndüler ve Sonbahar'ın yanındaki yerlerine oturdular. "Elbette, her zamanki gibi, Gabriella, bu konuda en ufak bir gerginlik göstermiyorsun. yarın."

"Neden olayım ki?" Gabriella gümüş çaydanlığa uzandı. "Sen ve Autumn buradayken Sealdor Merimydion bana pek ilgi gösterecek gibi görünmüyor."

"Gabriella . . ."

Summer gerçek bir eğlenceyle güldü. "Bu doğru ve sen de bunu biliyorsun. Ve dürüst olmak gerekirse umursamıyorum. Aslında tam tersi. İyi bir izlenim bırakıp bırakmadığım konusunda endişelenmeme ya da potansiyel kocam iğrenç bir kurbağa ya da dayanılmaz bir gaz torbası. Bunun yerine arkama yaslanıp gösterinin tadını çıkarabiliyorum."

Bu yorum Autumn'u yemeğinden uzaklaştırdı. "Hah," dedi. "Geçen hafta Vermese elçisiyle yaptığın gösteriden pek hoşlanmadın. Senden gerçekten hoşlandı. Bütün Vermese'liler öyle. Senin onların tipi olduğunu düşünüyorlar. Yumuşak, tatlı ve uzlaşmacı."

Summer büyük, masum mavi gözlerini kırptırdı ve kız kardeşine güzel bir gülümseme verdi. "Ben yumuşak, tatlı ve uzlaşmacıyım."

Sonbahar güldü. "Ve sinsi. Ve inatçı. Ve yıkıcı."

"Kaba olma Leta," diye azarladı Summer. Ama dudaklarının kenarlarında beliren minik gülümsemeye engel olamadı. Kız kardeşleri onu herkesten iyi tanıyordu. Dünyaya gösterdiği maskeleri biliyorlardı. Bilmedikleri şey, onlara gösterdiği yüzün de ne kadar sık maske olduğuydu.

Bu düşünceyle gülümsemesi biraz soldu ve bunu gizlemek için masanın ortasına yerleştirilmiş büyük gümüş çaydanlığa uzandı. Demliği , güzelce oyulmuş gümüş bir tutucunun içinde duran kristal bir çay bardağına sıcak bal gülü çayı doldurdu. Kaseden aldığı çiçek şeklindeki iki küçük küp şekeri de ekledikten sonra bardağı küçük gümüş bir kaşıkla birlikte Bahar'a uzattı.

"Vermese'den bahsetmişken," dedi Spring. "Seni o şekilde terk için tekrar özür dilemek istiyorum. Seni o ahmakla samimi olman için tek başına bırakmamalıydım."

"Daha önce de söylediğim gibi, özür dilemeye gerek yok. Ahmaklarla yakınlaşmak benim uzmanlık alanım." Kendisinden önceki annesi gibi Summer da

saray barışçısı. Bu rol genellikle ona oldukça uygundu. Gabriella içini çekti. "Ne yazık ki o sefer pek işe yaradığını sanmıyorum."

İki hafta önce, Mystral'ın en zengin ve en güçlü imparatoru Maak Korin beda Han'ın büyükelçisi Galil beda Turat, Büyük Maak'ın onuncu imparatoruna öfkelenerek Konumarr Saray'ını terk etmişti.

Autumn'un on üçüncü yaş gününden beri gelen evlilik teklifleri reddedilmişti. Ancak babalarının Maak'ın tekliflerini defalarca reddetmesinin aksine, Wynter sadece reddetmekle kalmamış, bunu Büyük Maak'tan gelecek hiçbir teklifin hoş karşılanmayacağını açıkça ortaya koyan bir şekilde yapmıştı.

Gabriella öfkeli büyükelçiyi sakinleştirmek için elinden geleni yapmış, sonunda ikna çabalarına başvurmuştu. Verdiği tepki onu hâlâ rahatsız ediyordu. Büyükelçi sadece öfkelenmemişti, korkmuştu . Yıllar içinde öğrendiği bir şey varsa o da korkmuş, öfkeli adamların sonunda her türlü belaya neden olabileceğiydi. Büyükelçi bir tehdit olmasa da, aynı şey efendisi Maak Korin beda Han için söylenemezdi.

Spring, "Sen benim yapabileceğimden daha fazla iyilik yaptın," dedi. "Eğer ben

Cesur ve kadınsı olmayan tavırlarımla onu gücendirmemek için dudağımı bir kez daha ısırıyordum, ellerimi sıksa boynuna dolar ve onu boğarak öldürürdüm. Ama bu yine de seni onunla tek başına yüzleşmeye bırakmam için bir mazeret olamaz. Vermese'lerin tüylerini diken diken ettiğini biliyorum."

Sanki örümcekler, ve diğer her türlü ürpertici sürüngenin içine gömülmüş gibiydi ama Gabriella'nın tek söylediği -hafifçe- "Onlar Yıllar boyunca gelen birkaç ziyaretçiye kendimi hiç sevdiremedim."

"Verminous Vermese'lerden birinin Summer'ı eş olarak aldığını düşünebiliyor musun?" Sonbahar araya girdi. "Neye şaşırdı. Bir yıl içinde muhtemelen Verma'yı bir sonraki Calberna'ya dönüştürdü!" Güldü.

Summer Vermese'li bir adamla evleneceği -daha doğrusu köleleştirileceği- düşüncesiyle ürpertisini bastırdı. "Bazı şeyler benim ikna bile ötesinde." Ve Vermese'lilerin kontrolü altına girerse onlara yapabilecekleri, Autumn'un önerdiği kadar ne eğlenceli ne de şiddetsiz olurdu. Gabriella daha derin bir ürpertiye daha bastırarak taze bir çay bardağına uzandı ve kendisi için bir fincan doldurdu.

Hiç kimse - sevgili kız kardeşleri bile - Gabriella'nın sihirli yeteneklerinin gerçek boyutunu bilmiyordu. Annesinden ve Seahaven'daki akrabalarından miras kalan zihin kontrolü yeteneğinden bile haberleri yoktu. Sadece onun, tıpkı kendisinden önceki anneleri gibi, en katı kalpleri bile yumuşatabilecek kadar doğal, nazik ve çekici olduğunu düşünüyorlardı.

Summer çayını hazırlarken Spring, "Neyse ki," dedi, "hiçbirimizin bir Vermese ile evlendirilmekten korkmasına gerek yok. Wynter'in Maak'ın son teklifini reddetme şeklinden sonra, o kapının sadece kapanmakla kalmadığını, kalıcı olarak kaynakla kapatıldığını söyleyebilirim."

"Tüm iyi tanrıların evi kutsal Halla'ya şükürler olsun," dedi Sonbahar içten bir samimiyetle. Koyu Summerlander teni, hercai mor gözleri ve gür, kumral saçlarıyla Mystral'daki en güzel kadınlardan biri olarak tanınırdı,

Autumn on üç yaşına bastığı günden beri Vermese imparatorunun amansız evlilik arayışının nesnesi olmuştu. "Maak Korin'in bu kez teklif ettiği fiyatı göz önüne aldığında, kesinlikle lanetlendiğimi düşünmüştüm."

"Wynter bunu sana yapmaz," dedi Summer.

"Wynter bir kral," dedi Spring. "Krallar bu tür şeyleri her yaparlar."

Summerlea'nın prensesleri, şimdi de Wintercraig'in koğuşları olarak üçü de kaderlerinin hükümdarlarının menfaati için evlenmek olduğunu her zaman biliyorlardı. Verma ve Cho'da olduğu gibi Summerlea'da da hem krallığı hem de ailelerini hâlâ erkekler yönetiyordu ama Summerland'liler en azından kadınları mal değil, insan olarak görüyorlardı. Burada, Wintercraig'de toplum cinsiyet açısından daha da eşitlikçiydi. Zorlu koşullar sadece fiziksel dayanıklılığı değil, aynı zamanda şiddetli bağımsızlığı da beraberinde getirmiştir. Kocasını avlanmaya ve tuzak kurmaya giderken odun kesmek, çiftliğine bakmak, ailesini ve hayvanlarını aç yırtıcılardan korumak zorunda olan bir kadın

birileri tarafından yönetilmekten hoşlanmazlardı. Ancak Wintercraig kadınlarının bağımsız olması, kralların kendi yönetim haklarını bir kenara bıraktığı anlamına gelmiyordu.

"Bu kral değil," dedi Summer kararlılıkla, sonra da "Khamsin buna izin vermez," diye ekleyerek sarsılmaz destek gösterisini mahvetti.

Autumn sırtıttı. "Doğru," diye onayladı. "Kış Kralı gerçekten de eridi. Bir yıl önce bunu söyleyeceğimize kim inanırdı ki?"

Üçü de ortak bir sevinçle güldüler. En şaşırtıcı şeylerden biri Son aylarda burada, Wintercraig'de yaşamının -ve sonsuz derecede eğlenceli- bir yönü de Craig'in vahşi ve korkutucu Wynter'ının, kuzeyden gelen korkunç Öcü'nün ve Summerlea'nın fatihinin en küçük kız kardeşlerinin üzerine titremesini izleme fırsatıydı. Khamsin onu tam olarak parmağında oynatmıyordu -Wynter bunun için fazla kendi halinde bir adamdı- ama gerçekten istediği pek bir şey yoktu ki o da Halla ve Mystral'ı onun için harekete geçirmesin.

"Her ne olsun," diye araya girdi Spring, "üçümüzün de biriyle evlenmek zorunda kalacağı bir gerçek. Ve Wynter, Khamsin'e ne kadar düşkün olursa olsun, bu kişinin Wintercraig'in yararına olacağından emin olacak. Peki, korsanı hangimiz alacağız?"

"Sealord Merimydon bir korsan değil," dedi Summer.

Spring, "O denizlerde dolaşan ve hizmetlerini en yüksek teklifi verene satan bir paralı asker," diye karşı çıktı. "Bu benim için bir korsana yeterince yakın." Ayar

Çayını bir kenara bırakıp sandalyesinde arkasına yaslanarak kız kardeşlerine baktı. "Yine de bir korsanın bile bir Vermese'den daha iyi bir potansiyel koca olduğunu düşünüyorum."

"Kim ki?" Sonbahar mırıldandı.

"Sealord," diye düzeltti Gabriella. "Kendilerine Sealord diyorlar."

Bahar, Yaz'a serin, çimen yeşili bir bakış fırlattı. Tam bir parlama değildi ama yakındı. Kesin bir uyarı. Bahar, kız kardeşleri Fırtına kadar uçarı değildi ama işine geldiğinde iyi bir fırtına yaratabilirdi ve öyle görünüyordu Sanki ona uyacakmış gibi.

Summer'ın daha önce kontrolünü kaybettiği düşünülürse, ihtiyacı olan son şey Spring'in öfkesinin yeni onardığı zihinsel duvarları yırtmasıydı.

"Al, çayına biraz nane at." Gabriella bir dalı ezdi ve Spring'in çay bardağına kokulu yaprakları bırakmak için eğildi. "Keyifsiz olduğunuz zamanlar için çok rahatlatıcıdır."

"Keyfim yerinde değil," diye Bahar. Sonra bardağındaki çayın kaynamaya başladığını fark etti ve yüzünü buruşturdu. "Belki de öyleyimdir. Özür dilerim.

O Vermese elçisini üç gün boyunca ağırlamak beni gerdi ve şimdi de üç ay boyunca pira'yı, yani *Sealord'u* ağırlamak zorundayız."

"En azından Storm onun çok ilgi çekici olduğuna söz veriyor," dedi Autumn. "Ve yakışıklı. Babamın savaştan önce bizim adımıza kur yaptığı o korkunç Prens Rampion'a hiç benzemiyor."

"Prens Rampion iyi bir adamdı," diye azarladı Summer.

"Ölümcül derecede sıkıcıydı, bir sopa kadar zayıftı ve dans edemezdi. *piseta*. Büyük bir burnu ve benekleri vardı." Sonbahar bu anıyı hatırlayınca yüzünü buruşturdu.

Summer iç çekti. Prens Rampion'un pek çekici olmadığı doğrudu ama sert görüntüsünün altında bir nezaket ve kırılganlık vardı.

Bu gurur onun sempatisini kazandı. "Çok zekiydi," dedi. "Ve gül yetiştirirdi."

Spring gözlerini devirdi. "Ondan hoşlanmana şaşmamalı."

Gabriella gülümsedi. Annelerinin bakışlarını, ikna yeteneğini ve çiçek yetiştiriciliğine olan sevgisini miras almıştı. Spring ailedeki en iyi bahçıvan olmasına rağmen, yeteneklerini daha pratik bir yöne çevirmeyi tercih ediyordu: meyve, sebze ve tahıl yetiştiriciliği. "Çiçekler iyi güzel de," derdi, "kışın bir aileyi besleyemezler." Summer, annelerinin çiçek yetiştirme tutkusuna sahip olan kişiydi.

Çiçekler. Sıcak yaz günlerinde çiçeklerle ilgilenmenin çok rahatlatıcı bir yanı vardı; balçıklı toprağın zengin kokusu, güzel kokulu çiçeklerin baş döndürücü kokusu

Çiçekleri, yüzünde taze bir esinti. Bahçeler huzur vericiydi ve Summer onları bu yüzden seviyordu.

Ama Spring yanılıyordu. Summer ve Rampion'ın bahecilie olan ortak ilgileri, onu cezbetmesinin nedeni değildi. Rampion, kesinlikle aşıık olamayacağı, nazık ve kibar bir adamdı.

Bu da Summer'a göre onu mükemmel bir koca malzemesi yapmışıtı.

Ne yazık ki babası kabul etmemişıtı. Rampion yeterince zengin değildi, babasının krallığı da yeterince nüfuzlu değildi. Babası  sevgili kızını Mystral'daki en zengin, en güçlü krallarla ve en iyi, en avantajlı evlilik sözleşmeleriyle evlendirmeye kararlıydı. Onlarla konuşıırken elbette süslüyordu. "Kızlarım için sadece en iyisini istiyorum" gibi şeyler söylüyordu ve bu yeterince doğruydı, yoksa Autumn'un şiddetli itirazları onu Maak Korin'in önceki tekliflerinden birini kabul etmekten alıkoymazdı.

Ama Summer, babasının  güzel Mevsim'i ne kadar severse sevsin, sonunda gücü daha çok sevdiğini de zaman biliyordu. Kardeşleri Falcon, iki yıl önce ada prensinin Mevsimler'i seçmesi karşılığında paralı askerlerden oluşıan bir ordu için Calbernalılar'la ittifak kurmamış olsaydı, Sonbahar oktan Maak Korin'in kırk birinci karısı olacaktı.

Babaları kötü bir adam değildi, en azından yola öyle ıkmamışıtı. Sadece Summerlea'lı Verdan'ın en gerçek, en derin, en verici sevgisi -ki bir zamanlar gerçekten büyük bir sevgiye sahipti- annesiyle birlikte ölmüştü. Sonra bu sevgi kedere, keder de öfkeye dönüşmüş ve bir zamanlar karısına duyduğu sevginin doldurduğu boşığu doldurmak için güce, zenginliğe, her şeye karşı doymak bilmez, kudurgan bir açlık duymaya başılamıştı.

Ya da Summer geçen yıl, oğlunun hayatını mahvedecek, krallığını savaşıa sokacak ve en kk kızını birçok kez öldürmeye alışıacak kadar babasını tamamen tüketen delilikle yüzleşmeye alışıırken böyle karar vermişti - ancak son denemesinde onun yerine kendi hayatını kaybetti.

Ve Kral Verdan'ın deliliğe doğru inişı ne kadar korkunç ve berbat olursa olsun, Summer belki de kızları arasında bunu gerçekten anlayan tek kişıydi. Çünkü herkesin Summer'ın her yönden annesine benzediğine inanmasına rağmen, gerçek ş ki, ne kadar derin ve karşılıksız sevdiğini ve bu duyguların onu ne kadar tamamen tüketebileceği konusunda babasına en çok benzeyen oydu.

İşte tam da bu yüzden, ne olursa olsun, gerçek, derin ve tutkulu bir aşkın özlemine çeken Summer Coruscate, kalbinde en ufak bir hak iddia edebilecek bir erkekle asla evlenmeyecekti.

Gözlerini kısa bir süreliğine kapattı, ruhundaki kafesteki canavara boyun eğmez zincirler vurdu, sonra gözlerini tekrar açtı ve hoş bir gülümseme takındı.

"Eminim ikiniz de Sealord Merimydion'u Prens Rampion'dan çok daha fazla beğeneceksiniz," dedi. Sesinde ya da yüz ifadesinde içsel mücadelesinden en ufak bir iz olmamasından memnundu. Mağarada yaptığı meditasyon işe yaramıştı.

"Bu pek bir şey ifade etmiyor," diye homurdandı Spring. "Tavan sıvası yemek Prens Rampion'dan daha çok hoşuma giderdi."

"En azından Korin beda Khan değildi," diye belirtti Autumn.

"Anlaşıldı." Bahar ellerini önünde birleştirdi. "Şimdi p'ye geri dön -Sealord. Raporlar bir yana, bu Dilys Merimydion hakkında gerçekten ne biliyoruz?"

"Zengin olduğunu, yetenekli bir savaşçı olduğunu, yakışıklı ve çekici olduğunu ve dünyayı Mystral'ın tamamını sonsuz bir kışa sürükleyecek korkunç bir tanrıdan kurtarmaya yardım ettiğini biliyoruz," diye ekledi Autumn. "Onda yanlış bir şey bulma kararlılığını bozmak istemem Viviana ama bu sonuncusu bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor. Adam kelimenin tam anlamıyla dünyanın kurtulmasına yardım etti." Omuz silkti. "Bunun için zamanımın üç ayını ona iyi davranarak geçirebilirim."

Bahar içini çekti. "Evet, evet, ama okuduğum raporlarda onunla ilgili tek bir kötü şey bile yok. Bir tane bile ve bu normal değil."

"Raporlar Dilys Merimydion'un iyi bir adam olduğunu söylediği için mi şikâyet ediyorsun?" Summer başını salladı.

"Sadece iyi değil. Çok iyi. Gerçek olamayacak kadar iyi. Sadece diyorum ki, bana şüpheli bir şeyler kokuyor."

Sonbahar güldü. "Biliyor musun, bu sözde iyi bir espri var."

Bahar gözlerini devirdi. "Yapma. Lütfen. Bizi bağışlayın." Yemeğe olan bağımlılığının yanı sıra Sonbahar şakalara, kelime oyunlarına ve kötü şakalara karşı korkunç bir sevgi besliyordu. Tabii ki bunları ailesine uygulamaktan da aşırı keyif alıyordu.

Sonbahar alaycı bir öfkeyle burnunu çekti. "Sanki incilerimi domuzun önüne atacaktım gibi. Yine ne hakkında konuşuyorduk? Oh, evet, Dilys Merimydion. Şahane Sealord."

"Aman Tanrım," diye inledi Spring. "Ona lakap takmışsın. Aliteratif olarak."

"Delicious Dilys'i düşündüm. Ya da Erkek Merimydion. Ne de olsa, Storm'un söylediğine göre, göze çok hoş görünüyormuş. Sizi bilmem ama ben on yıl boyunca Verminous Vermese tarafından takip edildikten sonra, kadınlara gerçekten saygı duyan ve onları gerçek birer insan gören yakışıklı, genç bir talip tarafından kur yapılmasını dört gözle bekliyorum. Erkekler gibi, ama sivri uçları olmadan. Şok edici, biliyorum, ama işte görüyorsunuz."

Summer kendini tutamadı. Gülmeye başladı.

Bahar ters ters baktı. "Kesin şunu! Onu cesaretlendirme!" Bakışlarını Sonbahar'a çevirdi ve "Aleta Seraphina Helen Rosalie Violet Coruscate, lütfen bir an için bunu ciddiye alır mısınız?" dedi.

"Bu işi üçümüz için de yeterince ciddiye alıyorsun, sevgili Viviana." Sonbahar sesini alçalttı ve sertçe gürledi, "Bir Mevsim'le evlenmek istiyor, bu yüzden araştırılmalı. Onunla ilgili bir şeyler şüpheli kokuyor." Bir elini ağzına Summer'a yüksek sesle, "Bilmiyorum, sence -biliyorsun- *solungaçları* olabilir mi?" diye takıldı.

Summer iki eliyle ağzını kapattı ve kahkahalarla güldü.

Bahar ikisine de tiksintiyle baktı. "İncilerin dökülmesinden bahset domuzdan önce. Size tüm ciddiyetimle söylüyorum ki, bu olaya mümkün olan her açıdan baktım ve bu durumla ilgili bir şeyler yatkın gelmiyor. Calbern bir değil iki anlaşma yaptı, binlerce adamını savaşta riske attı, özellikle de bir Mevsim'i eş olarak almak ya da alma şansına sahip olmak için. Neden daha az masraflı başka bir gelin değil? Dışarıda başka prensesler de var, hatta en azından bizimkiyle aynı sihre sahip olanlar bile var Neden biz?"

"Verma ve Cho'nun Maak'ı Sonbahar'ı almak için tarihteki en büyük başlık parasını teklif etti," diye belirtti Summer. "Belki Sealord Merimydion da aynı şeyi istiyordur."

"Belki, ama durum böyle olsaydı, Khamsin'in istediği kişinin Sonbahar olduğunu bize söyleyeceğini düşünmüyor musunuz? Hava durumu hediyelerimizle ilgileniyor.

-Kham bunu kabul ettiğini söyledi- ama çocuklarımıza aktarılmayacak olmalarını umursamadı." Summerlea'nın kraliyet ailesine Güneş Tanrısı Helos tarafından bahşedilen ilahi armağanlar hiçbir zaman kraliyet ailesinin dışına çıkmadı. İlkbahar, Yaz ve Sonbahar'ın hepsi armağanlarını babalarından miras almış olsalar da, artık Summerlea ve Wintercraig'in hükümdar Kraliçesi olan Khamsin bu armağanları çocuklarına aktaracaktı.

"Bence ortada hiçbir şey yokken şüpheli nedenler görüyorsunuz," dedi Autumn. "Ne de olsa Calbernalılar denize hükmediyor. Sanırım bir süreliğine havaya da hükmetmek istiyorlar. Hangi denizci istemez ki? Açık gökyüzü ve açık rüzgârlar garanti mi? Belki rekabeti kızıştırmak için birkaç fırtına çıkarırlar.

Bunun tek bir nesli bile onlara önemli bir avantaj sağlayacaktır."

Summer, üzerinde pırıl pırıl bir şeker kar tanesi bulunan mükemmel buzlu çaylı keke uzandı ve narin bir ısırık aldı. Kızılıcak reçeli dolgusunun keskin tatlılığı, tatlı badem kreması ve narin limonlu bulut kek ağzını zevkle doldurdu. "Oh, tatlı Halla, bu çok ." Tabağı Bahar'a doğru itti. "Bu çay keklerinden birini gerçekten denemelisin, Vivi. Çok lezzetliler."

"Ciddi misin?" Bahar iki kız kardeşine tiksintiyle baktı. "İkiniz de geleceğimizle ilgili gerçekleri öğrenmekle biraz olsun ilgilenmiyor musunuz? Damat mı? İkinizin de bu kadar ukala olduğuna inanamıyorum."

"Şövalyece değil, Vivi. Mantıklı davranıyoruz," diye yanıtladı Sonbahar ciddiyetle. "Her şeyden önce, Sealord Calbernan sadece birimizin damadı olacak. İkincisi, Fırtına onunla evlenip evlenmeme kararının ona değil bize ait olduğunu açıkça belirtti. Yani, eğer biz istemezsek hiçbirimize damat olmayacak."

"Ve üçüncüsü," diye ekledi Summer, "bu güzel şehirde güzel bir gün. Ve buraya geldiğimizden beri ilk kez, bütün öğleden sonrayı tek bir Haşarat Vermese ya da Tedirgin Edici Kusursuz Korsan olmadan kendimize ayırdık" -Sonbahar'a doğru bir sırıtış gönderdi- "bu da demek oluyor ki, çayımı bitirdikten sonra, fiyort kıyısı boyunca bütün o muhteşem şelaleler ve sadece günün tadını çıkarın. İkiniz de benimle gelmelisiniz." "Ooh, kulağa çok hoş geliyor," dedi Autumn. "Beni de sayın." Onlar karşılıklı gülümsediler.

"Siz ikiniz bensiz devam edin," dedi Spring. "İkiniz de saçmaladığımı düşünebilirsiniz ama bu işte görüldüğünden fazlası olduğunu biliyorum ve ne olduğunu bulmaya kararlıyım. Konumarr'daki halk yüzyıllardır Calbernalılarla ticaret yapıyor. Belki burada onların motivasyonlarına ışık tutabilecek birileri vardır."

"Vivi, takıntı yapmaya başlıyorsun," diye uyardı Gabriella. Spring genellikle herhangi bir konuda öfkelenmezdi ama öfkелendiğinde, kemiği olan bir köpek gibi olurdu. Bu işin peşini bırakmazdı. Dilys Merimydion'un bir Mevsim'i eş olarak isteme nedenleri açıkça bu şeylerden biri haline gelmişti. Gabriella'nın istediği

Spring'in endişesinin sağlıklı bir kaygının ötesine geçmediğinden emin olmak için.

Çünkü babalarının en tehlikeli özelliklerinden birini miras alan tek Summer değildi.

Bahar itiraz etmek için ağzını açtı, sonra kapattı. Sessiz ve çatık kaşlı bir anın ardından Sonbahar'ın tabağından iki buzlu çay keki aldı, birbiri ardına ağzına attı ve ardından nane aromalı ballı çayının geri kalanını içti.

"Haklısın," dedi boş çay bardağını masaya bırakırken, "kekler harika ve nane çayı çok rahatlatıcı yapıyor. Sanırım ikinize yürüyüş için katılacağım."

Üç kız kardeş ortak bir sevgi ve anlayışla birbirlerine gülümsediler. Deli bir kralın kızları olabilirlerdi ama babalarına ya da kardeşleri Falcon'a yardım edemedikleri için her zaman birbirlerine yardım edeceklerine yemin etmişlerdi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Bölüm 3

Deniz meltemi saçlarını karıştırırken ve gemisi Varyan Okyanusu'nun ılık tropik sularında ritmik bir şekilde sallanırken, Mystral'ın en kötü şöhretli, korkulan ve müstehcen derecede zengin köle tüccarı Mur Balat, dumanı tüten bir fincan yıldız çiçeği çayı eşliğinde konuğuna bakıyordu.

Çay, yamyam despot Gulah Zin'in topraklarının kalbinde, Chitzkali Dağları'nın en yüksek kesimlerinde, sadece on yılda bir açan çiçeklerin taç yaprakları ve erciklerinden demlenirdi. Hem ana bileşeninin nadirliği ve elde edilmesinin zorluğu hem de efsanevi iyileştirici özellikleri nedeniyle ödüllendirilen yıldız çiçeği çayı, Mystral'ın en nadir ve en pahalı içeceğiydi; yarım onsu şaşırtıcı bir şekilde iki yüz altın *koronaya* mal olan bir düşkünlüktü. Ancak Mur Balat bu tür hoşgörülerini besleyecek kadar zengin ve bağlantıları olan bir adamdı.

Çayın tadını ve etkisini yeterince seviyordu. Ama onu paylaştığı kişilere gönderdiği mesajı daha çok seviyordu.

İşte kalbinizin arzu ettiği her şeyi elde edebilecek bir adam, o paha biçilmez, soluk nektar kadehi ilan edildi. Ne kadar nadir olursa olsun, ne kadar paha biçilmez olursa olsun, elde etmesi ne kadar zor olursa olsun.

Tabii ücretini ödeyebilmeniz şartıyla.

"Şeker?" diye sordu kibarca. Bir Balalatika büyücüsünün ve çoktan yıkılmış bir krallığın kraliyet prensinin gayrimeşru oğlu olarak dünyaya gelen Mur Balat, terbiyesiyle gurur duyardı. Piç, hırsız, köle tüccarı ve zampara olabilirdi ama annesi onun babasının meşru oğullarından daha iyi olmasa da en az onlar kadar iyi yetiştirilmesini, giydirilmesini ve eğitilmesini sağlamıştı. Tabii ki babası Prens'in parasıyla.

Balat, annesinin ölümünden bu yana geçen yıllar içinde, onun yakışıklı ve sadık kraliyet prensini gerçekten sevdiği sonucuna varmıştı. Öyle olmasaydı, prensin karısını öldürme zahmetine asla girmezdi. Ve sonra da, işlediği suç yüzünden yakılmak üzere odun yığınının üzerinde dururken, sevgilisinin ve babasının krallığının üzerine böylesine yıkıcı bir lanet bırakmazdı.

Balat'ın ailesi ölmüştü. Bir zamanlar çocukluğunun geçtiği başarılı krallık, savaş ve fetihlerle parçalanmış, yerli halkı öldürülmüş ya da köleleştirilmiş, eski halinden eser kalmamıştı. Annesinin parlak zekâsı ve hayat boyu yaptığı çalışmaların çoğu

Kralın adamları onu almaya geldiklerinde. Balalatika soyunun en önemli hazineleri değil, Halla'ya şükürler olsun, ama onun kişisel büyü kitabı. genç bir kızken kendisi için başlamıştı. Peki ne için? Aşk için mi?

Aşk seni zayıflatır. Ve aptallaştırır. Annesinin ölümünden ders buydu. Şimdiki misafirinin, Balat'ın sürekli zenginleşmesine rağmen, hiç öğrenmediği bir dersti bu.

Balat'ın konuğunun gözlerinde kızgınlık parladı ama hemen bastırıldı. Öne doğru eğilerek kâsedan kabuk şeklindeki iki şeker parçasını aldı ve fincanına attı, ardından arkasına yaslanarak küçük altın bir kaşıkla çayı karıştırdı. Bir yudum aldıktan sonra kaba bir şekilde, "Her zamanki gibi çok lezzetli," dedi.

Balat gülümsedi ve sandalyesinde arkasına yaslandı, arkadaşının sert tavrından rahatsız olmamıştı. Aralarında uzun yıllardır gergin bir dostluk vardı. "Seni şımartmak benim için bir zevk, dostum." Her yıl arkadaşına küçük bir kutu yıldız çiçeği çayı göndermeyi ihmal etmezdi. Geçmişlerini kadar, Balat'ın onun üzerindeki gücünü de hatırlatıyordu.

İlk kez yıllar önce, her ikisi de dünyanın büyüleri sırlarını aramak için Mystral'a seyahat ettiklerinde tanışmışlardı. Yollarının dördüncü kez kesişmesinden sonra Balat, büyü bilgini dostuyla arkadaş olmaya karar verdi. Ancak arkadaşıyla yıllar boyunca iletişim halinde kalmış olsalar da -Balat faydalı bir tanıdığıyla asla koparmazdı- en son yüz yüze görüştüklerinden bu yana birkaç yıl geçmişti. Arkadaşı uzun süre evden ayrılmayı zor buluyordu.

Balat'ın onunla, Mystral'ın hareketli köle başkenti Trinipor'a bakan kayalıklar üzerine inşa edilmiş muazzam bir kale olan asıl evinde değil de burada, denizde buluşmayı kabul etmesinin nedenlerinden biri de buydu. Trinipor'a gidip gelmek için gereken süre boyunca evden ayrılmak arkadaşında çok fazla şüphe uyandırabilirdi ve Balat'ın sonunda

Mystral tarihindeki en büyük büyülü gücün kilidini açarken, gereksiz incelemelere davetiye çıkarmanın zamanı değildi.

"Öyleyse," diye sordu Balat, "teklifimi yeniden gözden geçirdiğini anlıyorum?" "Evet. Ve üzerinde anlaştığımız şeyi getirdin mi?"

"Elbette." Balat parmaklarını şıklattı. Bir hizmetkâr aceleyle öne atıldı ve derin bir selam vererek, bir sürahi su, iki bardak ve küçük bir kutu bulunan süslü bir altın servis tepsisi uzattı. Balat sürahiyi ve iki bardağı masanın üzerine koydu ve kutunun kapağını kaldırarak koyu mor bir sıvıyla dolu küçük kristal bir şişeyi ortaya çıkardı.

"Senin için hazırladığım partiden çok daha güçlü olduğunu göreceksin. daha önce." Balat şişenin kapağını açtı ve mor sıvıdan tek bir damlayı sürahideki suya döktü, hizmetkârın önlüğünün cebinden çıkardığı cam çubukla karıştırdı. "Bu bile tavsiye edilenden çok daha yüksek bir konsantrasyon. Tespit edilmekten kaçınmak için, her iki ya da üç ayda bir iki galon suda tek bir damla seyreltmenizi ve bir seferde çeyrek fincandan fazla dağıtmamanızı öneririm. Kendiniz denemek ister misiniz?" Arkadaşının başını sallaması üzerine Balat sürahidan iki bardak doldurdu, birini arkadaşına ikram ederken diğerini kendine ayırdı. Balat, arkadaşının kendisi içene kadar içmeyeceğini bildiği için önce kendi bardağındakileri geri attı. Alınmadı. Arkadaşının şüpheci yapısı, kısmen de olsa Balat'ın onu bu kadar sevmesinin nedeniydi.

Mur'un konuğu, içkinin Balat üzerindeki etkisini gözlemlemek için birkaç saniye bekledikten sonra kendi bardağından deneysel bir yudum aldı ve gözleri büyüdü.

"Bu öncekinden çok daha güçlü. Bu gençliğin kendisini içmek gibi bir şey."

"Evet, toksinleri ayırmanın noktasını öğrendim, böylece iksiri çok daha yüksek bir konsantrasyona damıtabiliyorum, bu da etkisini büyük ölçüde artırıyor ve daha önce endişelendiğiniz yan etkileri ortadan kaldırıyor. İksir ölümleri hayata döndürmez, ancak onu emen her şeyi canlandırmak için mükemmel bir iş çıkarır. Fount of Æternis'in kendisinden içmek dışında, hiçbir şey ölümü uzak tutmak için daha fazlasını yapamaz. Bu küçük fıskiye size en az yirmi yıl yeter."

Balat şişenin mantarını kapattı, tıpanın üzerine yumuşak altın balmumu sürerek sıkıca kapattı ve kutusuna geri koydu. "Anlaştığımız gibi, bu kutuya Daha fazlasını yapmak için bir tarif." İçine simya notları karalanmış katlanmış bir kart gösterdi. Kartı flakonun üzerine koyduktan sonra, başparmağının bir hareketiyle kutuyu kapatıp kilitledikten sonra arkadaşına uzattı.

Balat'ın misafiri hemen kutuyu açmaya gitti, ama mandala dokunduğu anda parlak sarı kıvılcımlar saçıldı. Acıyan elini geri çekip az önce yaşadığı şoka karşı salladıktan sonra kaşlarını çatarak Balat'a baktı. "Bir koruma büyü mü?"

Balat gülümsedi. Kuşkucu bir yapıya sahip olan tek kişi arkadaşı değildi. "Sadece küçük bir sigorta. İyi niyetimin bir göstergesi olarak sana bu özü veriyorum. Söz verdiğin aldığım, sana büyüü kaldırarak anahtarı göndereceğim. Bu arada hizmetkârım sürahinin içindekileri şişeleyecek. Bu yaz boyunca yetecektir."

Arkadaşı ona açık bir acıyla baktı. "Bunca zaman sonra sana ihanet etmem pek mümkün değil, değil mi?"

Mystral'ın en kötü şöhretli köle taciri omuz silkti ve küçük, sevimli bir gülümseme daha verdi. "Tedbir bana her zaman iyi hizmet etmiştir. Peki, anlaştık mı dostum?"

Calivan Merimydion elini sıkmak için masanın öbür ucuna uzandı. "Var. Yaz bitmeden Summerlea Mevsimleri sizin olacak."

Calivan Merimydion'un gemisinin yelkenleri ufukta bir saat sonra, kuzeyden yaklaşan bir gemiye ait yeni bir yelken seti belirdi. Balat geminin yaklaşmasını beklerken ıstakoz, safranlı pilav, ızgara sebzeler ve pırıl pırıl meyvelerden oluşan leziz bir ziyafet çekti.

O zaman, devasa, korkunç bir hayvan gemiye atladı ve doğruca yemek masasına yöneldi, masaya Balat'ın buzonaylamasını görmezden geldi ve servis tabağından bir avuç üzüm kapmak için uzandı.

"Sen oradaki." Köpekbalığı olarak bilinen ve Mystral'ın en korkulan korsanı olan adam, Balat'ın hizmetkârlarından birine parmaklarını şıklattı ve önündeki boş masayı işaret etti. Başını sallayan Balat'a tereddütlü bir bakış atan hizmetçi telaşla uzaklaştı ve birkaç saniye sonra korsan için yeni bir masa düzeniyle geri döndü. "Mesajınızı aldım. Anladığım kadarıyla arkadaşın senin için gelmeye karar vermiş?"

"O yaptı."

"Bunu onsuz da yapabiliriz, biliyorsun." Köpekbalığı konuşurken, hizmetkârlar geçit töreni düzenleyerek, saray mutfağından seçkin lezzetler sundular.

deniz ve yerel çiftlikler. Kendisine üç büyük resif ıstakozu, salata, baharatlı salatalık, kavrulmuş taca kökü ve bir kase sıcak, çıtır ekmek ikram etti

erimiş sarımsak yağında yüzüyor. "Bana öğrettiğin büyü işe yarıyor. Ek yardım almadan Mevsimleri ele geçirebiliriz."

"Belki, ama hesaplamaları yaptım ve kahinlerime danıştım. Mevsimleri onun yardımı olmadan almak gereksiz risk yaratır. Bu benim için hiçbir şeyi şansa bırakamayacak kadar önemli bir fırsat. Mevsimler'in ikimize ya da müşterilerimden herhangi birine geri dönecek en ufak bir iz bırakmadan götürülmesini istiyorum."

"Kış Kralı müşterilerinizden en az birinden şüphelenecektir. Maak, Autumn Coruscate'in peşine düşerken pek de ince davranmadı."

"Şüphesiz, kesinlikten çok uzaktır. Kanıt olmadan Mystral'daki en büyük askeri güçle bir savaş başlatmaya cesaret edemezler. Ve sadece bir Mevsim yerine üç Mevsim'i de ele geçirmek şüpheleri yatıştırmaya yardımcı olacaktır. Aksi takdirde doğal olarak Maak'ın yönüne giderler."

"Peki şüphelenecekleri ikinci kişi kim olurdu? Mystral'ın en kötü şöhretli ve etkili köle tacirini düşünüyorum." Köpekbalığı Balat'a sert bir bakış attı.

"Doğru. Ama sen bu yüzden varsın, onlara takip edebilecekleri daha davetkâr başka yollar sunmak için."

"Hmm." Köpekbalığı ıstakozlarının en büyüğünün kuyruğunu kopardı ve iri elinin bir hareketiyle kabuğunu kırdı. Etili eti çıkarıp bir kase tereyağına batırdı ve üç büyük ısırıkta tüketti. "Mevsimleri aldıktan sonra istediğimi alabilecek miyim?"

"Onlarla ilgili işlemlerim güvenli bir şekilde tamamlanır tamamlanmaz, düşmanlarınızı yok etmek için ihtiyacınız olan her şeyi size vereceğim."

"O zaman anlaştık." Köpekbalığı yeşil-siyah saçlarının uzun tutamlarını geriye doğru salladı ve ıstakoz pençelerinden birini dişleriyle kırdı. "Şu cadılarınızın benim için bir scry büyüsü yapamaması ne yazık. *O krillo* Merimydion'un, değerli *oulani* prenseslerinin üçünün de gittiğini öğrendiğinde yüzünü görmek için her şeyimi verirdim."

Konumarr, Wintercraig

"Kutsal Halla, tüm iyi tanrıların evi!" Summer nefesinin altından hafif bir küfür mırıldandı ve görünüşte sonsuz bir kütleye bakmamaya çalıştı

Konumarr'ın kalabalık caddelerinde cesurca yürüyen mükemmel erkek insanlığı.

Gabriella dün kız kardeşlerine Calbernalıların Konumarr'a gelmesinden dolayı en ufak bir tedirginlik duymadığını söylerken doğruyu söylüyordu ama bugün aynı ifade düpedüz yalan olabilirdi.

Yanı başındaki İlkbahar şaşkın, sözsüz bir ses çıkarırken, Sonbahar Summer'ın elini tuttu ve fısıldadı, "Ne demek istediğini anlıyorum. Sanırım öldüm ve Halla'ya gittim."

Calbernalılar gelmişti. On beş gemi dolusu adam: gerçek bir istila gücü. Ancak bu sefer, geçen kış olduğu gibi kılıç ve oklarla karşılanmak yerine, işgalci Kalbernalılar Konumarr sokaklarında kutlama amaçlı çiçek yaprakları yağmuru altında yürüdüler.

Uzun boylu, esmer, barbarca yakışıklı Calbernalılar Ragnar Meydanı'na ve onları karşılamak için toplanmış olan kraliyet grubuna yaklaştıkça Summer kendini geri çekilirken buldu. Geniş omuzları ve yüksek formlarıyla Kış Halkı'nı her zaman korkutucu bulmuştu ama Calbernalılar daha da korkutucuydu.

Neredeyse çıplaktılar, sadece ince bellerini saran ve baldırlarının ortasına kadar inen parlak, işlemeli giysiler giymişlerdi ve yürürken uzun, kaslı bacaklarını ortaya çıkarmak için dalgalanarak açılıyorlardı. Her erkeğin mücevherlerle kaplı geniş bir kemeri, ayak bileklerinde ve kollarının üst kısmında parıldayan altın bantları ve boyunlarında geniş altın torkları vardı. Ayrıca hepsinde yanardöner

Ağır kaslı, kılsız vücutlarında ilginç desenlerle kıvrılan mavi dövmele ve hepsinde sağ gözlerinin köşesinden sağ elmacık kemikleri boyunca kıvrılan yanardöner mavi bir dövme vardı. Ayakları çıplaktı. Uzun, yeşil renkli siyah saçları yay gibi ipler halinde sırtlarından aşağı sarkıyordu. Bilekliklerindeki çanlar her uzun bacak adımıyla çınlıyordu.

Sanki birinin dikkatini çekmek için çan çalmaya ihtiyaçları varmış gibi! Tanrılar aşkına, bir kadın sağır, dilsiz ve kör olabilirdi ama yine de Calbernalıları pervane gibi kendine çekerti.

Summer'ın midesi sıkıca kıvrıldı. Calbernalılar şok edici derecede ilkeldi; vahşi, güçlü, amansız erkeklikleri herkesin görebileceği şekilde tamamen ve rahatsız edici bir şekilde sergileniyordu. Ve ne yaparsa yapsın, gözlerini içlerinde en iri, en güçlü, en yakışıklı olandan ayıramıyordu... Prensleri Dilys Merimydion, Calberna'nın Sealord'u, Calbernan *Myerial*'ı I. Alysaldria'nın oğlu.

Kocaman bir adamdı. Khamsin'in kocası Wynter'dan birkaç santim daha kısaydı ama neredeyse diğer tüm Calbernian ve Winterman'lardan yarım baş daha uzundu. Ondan yayılan güç, şiddetli ve açıktı.

Ve çok güzeldi. Bunun için başka bir kelime düşünemiyordu. Saçlarının uzun ipleri parlak bir siyahtı ve güneş ışığında derin, gizemli bir yeşil parlıyor, simetrisi, gücü ve tavizsiz çizgileriyle nefes kesici bir yüzü çerçevesiyordu. Sert burun kemiğinden, dolgun, şehvetli bir şekilde şekillendirilmiş dudaklarına, güçlü çenesine, yüksek elmacık kemiklerine ve parlak, ışıltılı altın rengindeki derin, büyüleyici gözlerine kadar. Parlak bronz teninde kıvrıla kıvrıla uzanan egzotik dövme bile güzeldi; güneşte parıltıyan ve dikkatleri kollarındaki, geniş omuzlarındaki, iri göğsündeki ve gergin, dalgalı karnındaki etkileyici bir şekilde oyulmuş her kasa çeken kıvrımlı desenler. Aynı derecede etkileyici bacaklarını çevreleyen daha fazla dövme, her adım attığında parıltıyan mavi ve bronz parıltılarla onu kızdırıyordu.

Adamın parlak, altın rengi gözleri ona dikilince kızardı ve bakışlarını kaçırıp, yakalandığı için utandı ama adamın bakışlarının yoğunluğunun kendisinden uzaklaştığını hissettiği anda bir kez daha bakma tehlikesi geçirdi.

Tatlı Halla onu korur. Muhteşemdi.

Sağ bileğinin iç kısmındaki kırmızı gül şeklindeki doğum lekesi - Summerlea kraliyet mirasının kanıtı - ısındı ve kalbinin hızlanan atışıyla birlikte zonklamaya başladı. Görkemli saray elbisesinin parlak, mücevher tonlarındaki katmanlarının altında, Summer'ın bedeninde bir ateş kıvılcımlandı; Calbernian'ın uzun, parıltıyan bacaklarının her ritmik adımında daha da yanan sıcak, huzursuz, aç bir ateş.

Calberna'nın prensi çok büyüktü. Çok erkekti. Çok rahatsız edici. Çok çekici. Çok ... her şey. Ve ona göre bu, Dilys Merimydion'u tehlikeli derecede cazip bir pakete sarılmış saf, ölümcül bir zehir yapıyordu.

Summer Coruscate, aşka asla izin vermeyen prenses, Dilys Merimydion gibi bir adamla evlenerek kalbini ve akıl sağlığını riske atmadan önce milyonlarca cansız Prens Rampion'ı seçer ya da kendini yalnız bir hayata mahkum ederdi.

Wintercraig ve Summerlea'yı fethetmek için kendisiyle birlikte yelken açmış olan *Calbernari* ordusuna liderlik eden Dilys, Konumarr sokaklarında cesurca ilerlerken altı aydan biraz daha uzun bir süre önce gördüklerinden çok daha farklı bir karşılamayla karşılaştı.

Kılıçlar, oklar ve silahlı savunmacılar yerine şehir bir kutlama için süslenmişti. Sokak lambaları yeşillik ve çiçeklerden oluşan çelenklerle sarılmış ve buz mavisi, beyaz ve koyu, zengin gül kurdeleleriyle süslenmişti. Her kapı ve pencereden çelenkler ve çiçekler sarkıyordu. Wintercraig bayrakları - buz mavisi bir alan üzerinde beyaz kurt başı - her kapı girişinde . Ve her meydan, devasa ahşap masa ve sandalyelerle donatılmış bir ziyafet salonuna dönüştürülmüştü. Kızarmış et ve sebze kokuları havayı dolduruyordu.

Kışlılar ve Yazlıkçılar dörder beşer sıralanmışlardı ve kadınların ve çocukların sayısının erkeklerden on kat fazla olduğunu görmek Dilys'i son derece memnun etmişti. Calbernalıların geçişini iri gözlerle izlediler ve genç kadınlardan birkaçı birbirlerini dürterek, yakışıklı bir erkeğin dikkatini çekmeye çalışan kızların sık sık yaptığı gibi ellerinin arkasından kızarıp kıkırdadı. Bu Dilys'in de hoşuna gitmişti. Adamlarının burada, bu toprakların kadınları arasında sıcak bir karşılaşma bulacağını bilmek güzeldi.

Arkasından gelen erkeklerin, önümüzdeki üç aylık flört dönemi için toplanan potansiyel eşlere kendi bakışlarını yönelttiklerini biliyordu; tabii bir yandan da gözlerini alay güzergâhı boyunca konuşlanmış ağır silahlı ve zırhlı Wintercraig muhafızlarından ayırmıyorlardı.

Wintercraig Kraliçesi Khamsin'le yaptığı anlaşmanın şartları gereği Calbernalılardan hiçbiri silah taşımıyordu ama hiçbir Calbernalı -silahsız bile olsa- gerçekten savunmasız değildi. Korunmayı kemiklerinde taşıyorlardı; keskin, ölümcül savaş pençeleri ve dişleri, şu anda gözlerden saklı ama bir an önce ölümcül bir hale gelmeye hazırdı.

Ve bu onların doğal savunmalarının en küçüğüydü.

Dilys, dağın yamacına inşa edilmiş devasa saraya kadar uzanan alay yolunun yanından geçen fiyortun derin ve soğuk sularına baktı. Cesur genç Kış Kraliçesi, Calbernan'ın ziyareti için bu noktayı seçmekle ya çok akıllıca ya da çok aptalca davranmıştı. Burada nehir, göl ya da okyanus olsun, büyük miktarlarda su varsa, Calbernalılar her zaman üstünlüğü elinde tutardı. Dilys, şu anda olduğu gibi annesinin büyük armağanlarını içinde taşıdığı için çoğu kişiden daha da fazla.

Fırtınaların Khamsin'ini ne kadar sevse de, Dilys hayatı boyunca yaptığı paralı askerlikten saf bir aptal olarak kurtulmamıştı. Eğer bugün sona ererse sıcak bir karşılaşma yerine bir tuzak olsaydı, kan şarap gibi akardı.

Hepsi Calbernan kanı da olmazdı.

Wintercraig muhafızlarından hiçbiri kılıç çekmeyince, genç kraliçeye bilgeliğin rehberlik ettiği, özellikle Dilys ve adamlarını rahatlatacak bir yer seçtiği sonucuna vardı. Ve bunda da başarılı oldu. Konumarr Sarayı'na giden alay olaysız bir şekilde ilerledi ve her ne kadar kendi türleri için olabileceği kadar gürültülü olmasa da, toplanan kalabalık alkışladı Calbernanlılar geçerken.

Bunun onu o kadar da şaşırtmaması gerektiğini . Ne de olsa Dilys ve adamları Buz Kralı'nın ve korkunç ordusunun yenilmesine yardım etmişti.

Şehrin ana caddesi, Dilys'in Wintercraig idarecisinin kendisine Ragnar Meydanı olarak adlandırıldığını söylediği geniş bir meydana açılıyordu ve alay orada durdu. Sadece Dilys ve subayları meydandan geçerek Wintercraig kraliyet ailesinin ve Dilys'in müstakbel gelininin beklediği çiçek ve asmalarla süslü alana yaklaştı.

Dilys bakışlarının, Wintercraig'in kral ve kraliçesinin hemen arkasında toplanan üç Mevsim üzerinde gizlemediği bir takdirle dolaşmasına izin verdi.

Raporlar ve ressamların üç karanlık Summerlander prensesi hakkındaki yorumları onlara hak ettikleri değeri vermemişti. Koyu, ipeksi tenleri, iri, kalın kirpikli gözleri ve tutkulu öpücükler için yaratılmış dolgun, biçimli dudaklarıyla her biri kelimelerin ötesinde güzeldi. Her biri, gözlerinin rengiyle birebir örtüşen, pırıltılı ipekten, mücevher tonlarında, vücuda oturan elbiseler giyiyordu.

Mevsimlerden ikisi - kumral saçlı güzel Sonbahar ve İlkbahar - cesur, gözünü budaktan sakınmayan bakışlarla onun yaklaşmasını izledi. Üçüncüsü, omuzlarına dökülen mavi-siyah bukleleriyle güzel, kızarmış *bir myerina*, daha utangaçtı. Kız kardeşlerinin arasında geri çekilir, bakmadığını düşündüğü zamanlarda geniş, şok olmuş mavi gözlerle onu izler, sonra bakışlarıyla buluşmaya çalıştığında aceleyle ondan uzaklaşırdı. O zaman bu küçük bal gülü olmalı. Summer adındaki tatlı, güneşli huylu Mevsim, son derece iyi kalbi ve nazik tavırlarıyla sevilirdi.

Dikkatini Gelin Avcıları'nın kendisi için onayladığı iki Mevsim'e verdi. Şu ana kadar inanmamış olsa da, Autumn Coruscate'in güzelliğine yapılan övgüler abartı değildi. Aksine, onun canlı, çarpıcı mükemmelliğinin hakkını vermiyorlardı. Tamamen egzotik ve son derece sarhoş ediciydi. Hercai menekşe moru gözleri ve ona muhteşem bir okyanus gün batımını hatırlatan koyu kumral saçlarının uzun, abartılı buklelerinden, derin ametist elbisesinin içinde mükemmel bir şekilde sergilenen gür kıvrımlarına kadar. Bu

Onu gizlemediği bir ilgiyle izliyor olması, önümüzdeki aylardaki flörtleri için iyiye işaretti.

Gelin Avcıları'nın onun için en iyi eş olacağına karar verdiği prenses Bahar, en genç Mevsim'in dudak uçuklatan zarifliğine sahip olmasa da, yine de herhangi bir erkeğin

Güzeldi. Gözleri berrak, delici bir yeşil, saçları beline kadar inen mürekkep rengi ipekten uzun, düz bir dökülüş, vücudu ince ve biçimli. Dilys'e göre hepsinden iyisi soğukkanlı, cesur ve meydan okuyan bakışlarıydı.

Calbernalılar bir kadının gücünden korkmazdı. Onu kutladılar. Hayranlık duyarlardı. Yeterince şanslılarsa evlenirlerdi. Cesur, cesur, korkusuz bir eşten daha büyük bir hazine yoktu ve bu cesur, cesur, korkusuz kanı kızlarına ve oğullarına aktaracaktı.

Dilys sadece ona bakarak, Spring'in onu sahiplenmeden önce ona bir kovalamaca yaşatacağını söyleyebilirdi. Elbette, sahiplenmenin tamamen kendi fikri olduğunu düşünecekti ve Dilys de böyle düşünmesine izin vermekten memnuniyet duyacaktı. Bu düşünceye genişçe gülümsedi.

Dilys son mesafeyi de geçti ve yükseltilmiş kürsünün önünde durdu. Yüzbaşıları ve subayları arkasındaki boşluğu doldurmak için sıraya girerken, adamlarının geri kalanı ana yolda düzgün bir düzende durdu.

Dilys'i ve adamlarını günün protokolleri hakkında bilgilendirmek için rıhtımda karşılayan Kış Adamı şimdi öne çıktı ve kralıyla kraliçesine derin bir selam verdi.

"Majesteleri, size *Myerial Alysaldria I*'in oğlu, Calberna'nın Lord Koruyucusu, Cali Kai Meri'nin Altın Adası'nın Bekçisi, Birinci Filo Amirali, Calbernan Donanması'nın en ünlü savaş grubu Seadragons'un Komutanı ve Seadragons'un amiral gemisi *Kracken*'in Kaptanı Sealord Dilys Merimydion'u takdim ediyorum."

Dilys, unvanları kendisini anons eden Kışadam'ın dilinden dökülürken gururla durdu. Takdim sona erdiğinde, sağ yumruğunu sol göğsünün üzerine koydu ve belinden hafifçe eğildi, başını dik tutarak bakışlarını Kış Kralı'na dikti. Derin bir şekilde eğilmek, kişinin boynunu açığa , hem güven hem de boyun eğme jestiyle savunmasızlığını sunması demekti. Dilys ve adamları hiç kimsenin önünde bu şekilde eğilmezdi.

"Sealord Merimydion." Craig'li Wynter, Beyaz Kral, Dilys'in selamına kendi selamıyla karşılık verdi. "Altı ay önce bu kıyılara işgalci olarak geldiniz ama bugün kraliçem ve ben size ve adamlarınıza hoş geldiniz diyoruz

onur konukları olarak Wintercraig'e davet ediyoruz. Bu günün iki ülke arasında uzun ve başarılı bir dostluğun başlangıcı ümit ediyoruz. uluslar." Kış Kralı'nın buz mavisi gözleri soğuk ve sabitti. O gözlerde beyaz bir telaş dönüyordu ve Dilys'in etrafındaki hava bir anda buz gibi oldu.

Çoğu insan, özellikle de Dilys ve Calbernari gibi hafif giyinmiş olanlar soğuktan mosmor kesilir ve titremeye başladılar. Ancak gezegendeki tüm okyanusların derinliklerinde yaşayan ve yüzen Calbernalılar, tartışmasız tüm Mystral'daki en dayanıklı ırktı. Onlar Kanlarının sıcaklığını düzenler ve bronz derilerinin altında onları yazın serin, denizin en soğuk derinliklerinde bile sıcak tutan ince bir yalıtkan et tabakası oluşturdu.

Bu yüzden, etrafındaki sıcaklık düşerken, Dilys'in vücudu içgüdüsel olarak tepki verdi, soğuğun etkilerine karşı koymak için kanı ısındı. Tüm bu süre boyunca Wynter Atrialan'ın bakışlarını korkusuzca üzerinde tuttu. Ağzının kenarlarında küçük bir gülümseme belirdi.

olduğunu anlamıştı. Kış Kralı sadece Dilys, Buz Kralı yenilmiş olsa da Buz Bakışı'nın meşhur gücünün hâlâ Wynter Atrialan'a ait olduğunu .

Başını eğerek uyarıyı onayladı. Kar, Kış Kralı'nın bakışlarından kayboldu ve hava hızla yeniden ısındı.

"Topraklarımız arasında barış ve dostluk benim ve *Myerial*'ın da umudu, Craig'li Wynter," diye yanıtladı Dilys. Bakışları Wintercraig kralının yanında duran küçük, esmer güzelliğe takıldı ve küçük gülümsemesi açık bir takdir sırtışına dönüştü. Kadın soluk düğün çiçeği sarısı rengiyle göz kamaştırıyordu ve ilerlemiş hamileliğinin tümsekleri açıkça görülüyordu.

Onun karşısında zarif, saygılı ve hayranlık uyandıran bir edayla derin bir selam verdi ve boynunu eğdi. "Ve siz, Kraliçe Khamsin. Aşk ve annelik size cesaret ve savaştan bile daha çok yakışıyor. Çok zarifsiniz. Kocanız *Doa akua* çok şanslı bir adam."

"Teşekkür , Sealdor Merimydion." Wintercraig'in genç kraliçesi, yanındaki kocası Dilys'e karanlık ve şüpheli bir bakış atıp karısına yaklaşırken bile gülümsedi.

Dilys, Kış Kralı'nı daha önceki buz gibi uyarısına misilleme olarak iğnelemek için onun sıcak ve derin hayranlık dolu bakışlarını birkaç saniye üzerinde tuttu. Sonra geri çekildi ve kaptan arkadaşlarını ve onların birinci subaylarını tanıtırken tamamen işine odaklandı.

"Bu yakışıklı adam kuzenim Arilon Calmyria, büyük *Myerial* Siesulania V'in soyundan, Beyaz Körfez ve Kardeş Adalar'ın Koruyucusu, Fırtınakıranların Filo Komutanı ve *Orca*'nın Kaptanı." Dilys ve Ari kolaylıkla ikiz olabilirlerdi, birbirlerine çok benziyorlardı. Aralarındaki tek önemli fark, Dilys'in biraz daha etkileyici dövme koleksiyonu dışında, 'nin Dilys'ten üç santim daha kısa olmasıydı.

Ari, Wynter'a doğru hafifçe eğildi, sonra da Khamsin'e Calbernian saygısıyla dolu, geniş bir selam verdi. Ayağa kalkarken onun bakışlarıyla karşılaştı, gözleri Dilys'in onun kadınsı yeteneklerine gösterdiğinden çok daha derin bir hayranlık ve erkeksi bir takdirle parlıyordu.

"Sizinle tanışmak benim için büyük bir zevk, Fırtınalar Kraliçesi Khamsin." Ari şehvetli bir mırıltıyla konuştu, sesi tam kaynamaya ayarlanmıştı. "Kuzenimin son aylardaki övgü dolu sözleri sana haksızlık etti." Geçen kışki istilada Ari, Wintercraig kıyılarının hemen açığında gemilerle birlikte kalmış, sahil başını ve istilacıların kanatlarını korurken Dilys ve adamları Falcon ile buluştu; böylece Ari ne Buz Kralı ile savaşmış ne de Khamsin ile karşılaşmıştı.

Ari hatırı sayılır cazibesini üzerinde yoğunlaştırırken Khamsin'in yanakları koyu bir gül rengine büründü. "zevk bana ait, Sealord Calmyria," diye cevap verdi biraz nefes nefese bir sesle. Wynter'ın boğazından hafif bir hırıltı yükseldi ve bu sadece Ari'nin sıcak gülümsemesinin genişleyip daha da ısınmasına neden oldu.

Dilys, kendisine terasa kadar eşlik eden diğer Calbernian soylularını takdim etmek üzere harekete geçerken bileğine ince bir tekme attı. "Ve denizin bu güzel oğlu da kuzenim Ryllian Ocea, *Myerial* Kailuani III'ün torunu, Silversands Adası'nın Bekçisi, Dalgacıların Filo Komutanı ve *Narwhal*'ın Kaptanı." Ryll çok tehlikeli ve Korkunç bir Calbernian olmasının yanı sıra, bir kalyonu yoğun bir siste kayalık gemisinin gövdesinde en ufak bir çizik olmadan geçirebilen usta bir denizciydi. Dalgalar ve akıntılar ve bunların herhangi bir zamanda tam olarak nasıl tepki vereceği konusunda esrarengiz bir sezgisi vardı. Dilys denizleri kontrol edebilirdi ama Ryll onlara dönüşebilirdi.

Ryll en az Ari ya da Dilys kadar kışkırtıcı olabilse de, belli ki kurdun kuyruğunu yeterince çektiklerine karar vermişti. Wynter'a karşı omurgasını eğdi, Khamsin'e karşı derin bir selam verdi ama Dilys diğerlerini tanıtmaya devam ederken hatırı sayılır erkeksi cazibesini sıkı bir şekilde sakladı. diğer kaptanlar ve ikinci kaptanlar.

"Hoş geldiniz, Mühürdarlar," dedi Khamsin gülümseyerek, "ve sizi kız kardeşlerimle, Summerlea Mevsimleriyle tanıştırmak benim için bir zevk. Ekselansları, Prensesler İlkbahar, Yaz ve Sonbahar Coruscate."

"*Myerialannas*," Dilys yüz ifadesinin her birine duyduğu derin minnettarlığı göstermesine izin verdi. "Sizi büyük bir sevinçle selamlıyorum." Küçük bal gülünün gözlerini yakalamaya çalıştı ve başaramadı ama diğer ikisi onun bakışlarını karşıladı ve selamını başlarıyla onayladı.

"Sealord," dedi Spring, sesi buz gibi bir sabah kadar soğuktu.

"Sealord." Egzotik Sonbahar tek mağrur kaşını kaldırdı ve ince burnunun ucuyla aşağıya baktı.

İkisine de sırtıttı.

"Sealord," diye fısıldadı Summer, gözleri onun adem elmasına sabitlenmişti.

Aslında diğer kız kardeşlerinden çok daha küçük olmadığını fark etti. Sadece o kadar ince ve hafif yapıydı ki, çekingen tavrıyla birleşince çok daha narin ve kırılgan görünüyordu. Ve belli ki onu sinirlendiriyordu. Boynundaki nabız kapana kısılmış bir kuş gibi çırpınıyor ve onun dikkatini çekmemek için elinden gelen her şeyi yapıyordu.

Ona acıyarak dikkatini tekrar Wintercraig'in genç kraliçesine çevirdi. İşte karşısındakinin cesaretini mümkün olan her şekilde kanıtlamış bir kadındı. Altı ay önce ilk tanıştıklarında sevdiği adamla evlenmemiş olsaydı, Wintercraig'i onsuz bırakmazdı.

"Sizi ve adamlarınızı önümüzdeki üç ay boyunca misafirimiz olarak ağırlamaktan memnuniyet duyuyoruz," dedi Khamsin. "Sealord Merimydion, daha önceki iletişimlerimizde de konuştuğumuz gibi, siz ve subaylarınız için sarayda kalacak yer hazırladık. Adamlarınızın geri kalanının gemilerinizde kalmasını tercih ettiğinizden emin misiniz?"

"Biliyorum." Bu daha akıllıca görünüyordu. Ne de olsa adamları Wintercraig'e en son işgalci olarak gelmişlerdi. Kış Halkı'ndan herhangi birinin kin beslemesi ihtimaline karşı, onları gece gemide tutmak daha güvenli bir yol gibi görünüyordu. Kendisi ve adamlarının *lianaları* bulup Wintercraig'le bağ kurmaları için bu fırsatın şiddetle gölgelenmesini istemiyordu.

"Çok iyi. Konumarr halkı bir kutlama hazırladı.

Size ve adamlarınıza Wintercraig'e hoş geldiniz diyorum. Sealord Merimydion, kutlamaları başlatmamıza yardım etmek için bu tarafa gelerseniz seviniriz." Kocasına döndü ve elini uzattı. Birlikte, yanlarında Dilys olduğu halde, şehre bakan terasın kenarına doğru yürüdüler.

Kalbernalılar, Kış Halkı ve Yazlık Ülkelilerden oluşan kalabalığa baktılar ve Wynter gür bir sesle konuşmaya başladı. "Altı ay önce, Calberna'lı Sealord Dilys Merimydion ve bugün ona eşlik eden adamlar krallığımızın kıyılarına geldiler. Buz Kralı Rorjak'ın ortaya çıktığından habersiz istilacılar olarak geldiler. Ama Kraliçe Khamsin, yaşının ötesinde bilge ve cesur, Sealord ve adamlarını bize karşı değil bizimle birlikte savaşmaya ikna etti. Kraliçemizin bilgeliği, cesareti ve hava hediyeleri, kendi halkımızın cesareti ve Calbernalıların savaşta meşhur becerileri sayesinde Buz Kralı yenildi. Kraliçe Khamsin ve bu adam, Sealord Dilys Merimydion liderliğindeki Kış Halkı ve Calbernalılar birlikte beni kurtardı, Wintercraig'i kurtardı ve tüm Mystral."

Gürültülü bir tezahürat yükseldi ve bu sefer hiç şüphe yoktu. Winterfolk, Summerlanders ve Calbernans tarafından gönderilen gerçek bir coşku.

"Bu zafere katılan Calbernalıları teşekkür etmek için bugün geri dönmeye ve önümüzdeki üç ay boyunca güvenilir dostlar olarak aramızda yaşamaya davet ettik. Calbernalı erkeklerin diğer diyarların kadınları arasından eşler araması bir gelenektir ve böyle bir birliktelik olasılığını düşünmeye istekli olanlarınızdan eşlere kur yapma ayrıcalığı, Kraliçe Khamsin'in Calbernalıların Buz Kralı'nı yenmedeki hayati yardımları karşılığında kabul ettiği minnettarlık göstergelerinden biriydi."

Şimdi Khamsin öne çıktı ve sesi kontrollü bir esintiyle çınladı. "Önümüzdeki üç ay boyunca bu adamlar aramızda yaşayacaklar. Bu süreyi onları tanımak için kullanın. Bir yabancıyla evlenmek, evinizi ve tüm bildiklerinizi terk etmek büyük bir karardır, hafife alınmamalıdır. Acele etmeyin. Sizin için doğru olan seçimi yapın ama bunu özgürce yapın. Evlenmek ya da evlenmemek sizin kararınız."

Wynter sert bir sesle, "Kraliçem kesinlikle haklı," diye ekledi. "Bu adamlara bir eş bulmaları için üç ay garanti verildi, bir eş bulacakları kesin değil. Eğer herhangi biriniz herhangi bir şekilde baskı altında olduğunu hissederse, derhal bana ya da Kraliçe'ye gelsin, biz de buna bir son verelim." Sert bakışları Calbernan sürüsünün üzerinde gezindi.

Wynter'ın yanında duran Dilys kaşlarını kaldırdı, bir Calbernan'ın *liana'sını* elde etmek için zora başvurması önerisinden rahatsız olmaktan ziyade eğlenmişti. Eğer bir kadın bekârsa ve

Nabız, kararlı bir Calbernana'nın kur yapması karşısında uzun süre isteksiz kalmayacaktı.

"Hepsinden önemlisi," diye devam etti Wynter, "neyi seçerseniz seçin, burada her zaman bir eviniz olacağını bilin. Wintercraig ya da Summerleade isteyen her kadın ve çocuk için iş, yemek ve barınak var. Evlenip gitmeyi tercih edenler, Calberna'ya bizim onayımızla gittiğinizi bilsinler. Ve Summerlea ya da Wintercraig vatandaşları arasından bir eş alan her Calbernalıya şunu bilin ki, eğer arzu ederseniz, eşinizle birlikte bu krallığın bir vatandaşı olarak burada kalabilirsiniz."

Dilys rahat gülümsemesini korudu. Hiçbir gerçek Calbernana *oulani* olmak için vatanını terk etmezdi. Calberna oğullarının bağlılığı ve kadınlarının gücü üzerine inşa edilmişti. Ve kader Calberna oğullarının çoğunun eşlerini Mystral'ın diğer halkları arasından bulmasını gerektirmiş olsa da, bir Calbernana ve *lianası* her zaman Calberna'ya geri dönerdi.

Khamsin ona baktı. "Sealord? Sen de birkaç kelime eklemek ister misin?"

Başını salladı ve kalabalığa hitap etmek için korkuluklara çıktı. "Öncelikle Kral Wynter'a ve onun cesur ve zarif *lianası* Kraliçe Khamsin'e nazik karşılımları için teşekkür etmek istiyorum. Adamlarım ve ben aranızda geçireceğimiz ve üç ay sonra Calberna'ya yanımızda kendi *lianalarımızla* dönmeyi dört gözle bekliyoruz. Adamlarım kendi adlarına konuşabilecek durumdalar, ancak onların ve benim adıma şunu söylemek isterim. Calberna'da kadınlarımız -tüm kadınlar- değerlidir. Bir Calberna'nın *liana*'sına bağlılığı sarsılmaz ve ebedidir. Sizin neşeniz bizim . Mutluluğunuz ve rahatınız bizim kutsal görevimizdir. Hiçbir kadın bir Calbernana'ı eş olarak aldığına pişman olmamıştır ve olmayacaktır. Evlenme kararı sizin seçiminizdir, ama eğer

Bir Calbernana'la evlenmeyi tercih edersen" -son sözlerini Mevsimler'e yöneltmek için döndü ve ilk kez nazik Summer'ın irkilmiş mavi bakışlarını tam olarak yakaladı- "asla daha iyisini yapamazsın."

Gözleri en berrak sular gibiydi. Saf, derin, pırıl pırıl bir mavi, ışıkla, sıcaklıkla ve davetkâr dalgalarla parıldıyordu. Bu gözler onu denizin kendisi kadar kesin bir şekilde çağırıyordu ve bir an için dünya yok oldu ve o da derinlere, sonsuz, büyü, güzel maviye hızla daldı. O anda mükemmel bir huzur hissetti, açıklayamadığı bir doğruluk duygusu. Bir ömür boyu dolaştıktan sonra evini bulmak gibi.

Yüksek bir ses dalgası üzerine çökerek onu yüzeye, gerçekliğe geri sürükledi. Sanki gerçekten dalmış gibi nefessiz kalarak havayı içine çekti.

derinlere daldı ve kalabalığın tezahüratını ve kutlamanın başladığını görmek için döndü.

Kraliçe Khamsin bir şeyler söylüyordu. çattı ve sarsılan beynini tutarlı bir düşünceye odaklamaya çalıştı.

"-Siz ve subaylarınız için sarayda bir ziyafet hazırlandı." Elini fiyordu geçerek kuzey kıyısındaki geniş saraya ulaşan geniş taş köprüye doğru salladı.

Zorla gülümsedi. Kız ne demişti? Onu bir ziyafete kadar takip ilgili bir şey mi? Beklentiyle ona bakıyordu, vücudu sanki gidecekmiş gibi yarı dönüktü. Bir adım attı ve kadın gülümseyip kocasının koluna girerek ona yol göstermeye başladığında doğru seçim yaptığını anladı.

Tekrar Mevsimlere baktı ama üç tane olan yerde sadece iki tane kalmıştı. Yaz gitmişti.

Yaz Güneşi!

Gabriella, Ragnar Meydanı'nın dışındaki gölgeli bir ara sokağa yığılmış bir yığın kutunun serin taş duvara yaslandı ve bir elini çılgınca atan kalbine bastırdı.

Az önce Helos adına ne olmuştu? Calbernan beklenmedik bir şekilde dönmüş ve kadının bakışlarını üzerinde yakalamıştı ve sonra ...

Bir nefes aldı, sonra bir nefes daha. Darmadağın. Sarsıldı. Neler olduğunu anlatmaya başlayamazdı bile. Sanki bir bakışıyla ruhunun en derin, en gizli yerlerine, hiç kimsenin -kendisinin bile- bulunmadığı yerlere dalmıştı.

Sonra geldiği gibi aniden gitmişti ve şimdi içinde daha önce olmayan bir şey vardı. Boş, ağrıyan bir boşluk. Sanki bir parçası eksikti. *Adamın* aldığı ve sadece onun geri verebileceği bir parça.

Aynı anda hem sıcaktan hem de soğuktan titreyerek kollarını beline doladı.

Onun üzerinde bir çeşit büyü yapmış olması mümkün müydü? Buna cesaret edebilir miydi? Az önce kız kardeşinin ve kız kardeşinin kocasının yanında durmuş, tüm kadınların Calbernan'dan bir koca seçme özgürlüğüne sahip olmasını kabul etmiş ve sonra da onu bu kadar çaresizce istemesi için ona bir tür büyü mü yapmıştı?

Son düşünce zihninde şekillendiği anda kendi saçmalığına güldü. Neden onun kendisine bir bakış attığını ve

Adil ya da kötü yollarla istediği kişi o muydu? Etrafında kendisinden çok daha çekici iki kız kardeşi varken?

Hayır. Hayır, gözleri buluştuğunda onu saran şok edici hissin kendi hayal gücünün ve ona karşı duyduğu şaşırtıcı derecede güçlü çekimin bir ürünü olması çok daha muhtemeldi.

Hayatında hiç bir erkeğe bakıp da kendini görkemli bir ziyafetin önünde duran aç bir dilenci gibi hissetmemişti. Onu gördüğünde dudaklarını yalamaktan kendini alamamıştı! Şimdi bile, o bronz, pırıl pırıl, dövmele teni, en ufak bir hareketle esneyiveren gergin kasları düşünmek bile kadınsı bölgelerinin her birinde sıcak kan birikmesine neden oluyordu.

Kesin olan bir şey vardı. Onunla yalnız kalmasına asla ama asla izin veremezdi. Helos sadece onun ne yapabileceğini biliyordu.

"Summer?"

Bahar'ın sesi Summer'ın ve saklandığı yerden dışarı fırlamasına neden oldu.

Ablası ona endişeyle baktı. "İyi misin, canım?" "İyiyim."

"Sadece aniden ortadan kayboldun." Soğuk, fazla dikkatli gözler kısa ama kapsamlı bir tarama yaptı, Summer'ın kızarmış yanaklarındaki telaşlı rengi kaçırmadı. "Kendini iyi hissetmiyor musun tatlım? Tildy'yi çağırayım mı?"

"Hayır!" Tatlı Halla, Summer'ın en son istediği şey çocukluk hemşireleri Tildavera Greenleaf'in onu muayene etmesiydi. Kurnaz yaşlı kadın, bir insanın tam olarak ne rahatsızlığı olduğunu sezme konusunda sinir bozucu bir beceriye sahipti.

İtirazının biraz fazla güçlü olduğunun farkında olan Summer saçlarını yüzünden geriye doğru düzeltti ve sinirlerini sakinleşmeye zorladı. "Hayır," dedi çok daha sakin bir sesle. "Ben iyiyim. Kahvaltıdaki bir şey bana pek iyi gelmedi ama şimdiden çok daha iyiyim." Yalan dudaklarından kolayca döküldü ve her zamanki sakin maskesini sıkıca yerine oturttu. "Talibimiz kaçtığımızı düşünmeden gitsek iyi olur."

"Yokluğumuzu fark ettiğinden bile şüpheliyim." Spring'in ağzı buruştu. "Sonbahar onunla birlikte."

Summer bir şekilde sırtımayı ve gülmeyi başardı. Bu, Spring'in kalan şüphelerini yatıştırmış gibi görünüyordu ve ikili kol kola saraya doğru yürüdüler, Calberna'nın prensinden yeterince uzakta durarak Summer'ın paniğini kontrol altına almayı başardılar.

Onlar yürürken Konumarr Şehri müzik ve kahkahalarla canlandı ve karnaval benzeri bir atmosfere büründü. Jonglörler, akrobatlar, ateş dansçıları ve

Müzisyenler sokaklara dökülmüş, her köşe başında ve meydanda eğlence sunuyorlardı. Daha şimdiden, Calbernalıların arasına karışacak kadar cesur çok sayıda kadın, kendilerini her biri dikkat çekmek için yarışan, açıkça hayranlık duyan erkeklerle çevrili buldu. Summer cesur bir çocuğun adamlardan birine yaklaşıp parıldayan mavi dövmelelerine dokunmak için uzanışını izledi. Dövmelerini göstermek için diz çöktüğünde, bir düzine çocuk ve neredeyse bir o kadar genç kadın etrafına üşüştü. İnsanlar gülümsüyordu, yemekler ve biralar akıyordu. Buzlar kırılmıştı.

Khamsin ve Wynter' fiyordun karşısındaki sarayın batı bahçelerinde düzenledikleri resepsiyon, şehirdeki kutlamalardan biraz daha sönüktü ama daha az misafirperver değildi. Küçük bir orkestra mumlarla aydınlatılmış bir mağarada çalışıyor, masalar Summerlea ve Wintercraig'in cömertliğiyle dolup taşıyor ve çok sayıda soylu, zengin tüccar ve esnafın yanı sıra hem soylu hem de nazik doğumlu bekâr hanımlar Calberna'nın memurlarının tanıdığı.

Summer'ın bakışları toplanan kalabalığı taradı, üzerinden geçerken durdu belirli bir Calbernan. Sırtı ona dönüktü ama olduğunu biliyordu. Saçlarının uzun, yeşilimsi siyah ipleri sırtından aşağıya sarkıyor, gözlerini kaslı omuzlarına, ince belindeki kuşaklı eteğin içinde kaybolan omurga çizgisine çekiyordu. Karnı çırpınmaya başladı. Teni kızarmış gibi hissetti. Titreyen bir nefes aldı.

"Vivi?"

"Evet, Gabriella?"

"Sence onları gerçek kıyafetler giymeye ikna edebilir miyiz?" Bahar güldü.

OceanofPDF.com

Bölüm 4

Küçük bal gülü ondan kaçüyordu.

Gölgelerin arasında tek başına duran Dilys, sarayın teraslı batı bahçelerinin meşalelerle aydınlatılmış güzelliğini inceledi. Saat gece yarısıydı. Güneş bir saat kadar önce batmıştı ama ışığı hâlâ ufukta parlıyordu ve resepsiyon tüm hızıyla devam ediyordu. Müzik çalıyordu. Yiyecek ve içecekler hiç kesilmeden akıyordu. Subayları açıkça eğleniyordu ve burada, sarayda, fiyordun karşısındaki kardeşleri kadar potansiyel *lianalar* tarafından sayıca az *olmasalar* da, ilgi çekici bir eksiklik yoktu. kadınsı arkadaşlık.

Wintercraig'savaş yılları, nazik ve soylu aileleri arasında bile dul kadınlar bırakmıştı.

Doğrusunu söylemek gerekirse, Dilys onların bu sıcak karşılamasına hâlâ şaşıırıyordu. Ne de olsa Calbernalılar bu kıyılarına geçen kış düşman savaşçıları olarak ayak basmışlardı. Ama söyleyebildiği kadarıyla, sarayda toplanan kadınların hiçbirisi sevdiklerinden birini Calbernan kılıcı ya da mızrağıyla kaybetmemişti. Bunun için minnettardı. Savaş savaştı ve bedeli ağırdı ama taraflardan birinin diğeri yüzünden acı çektiği bir evlilikte mutluluk zor bulunurdu.

Bu da Dilys'in, küçük bal gülünün babasının ölümünden onu sorumlu tuttuğu için mi ondan uzak durduğunu merak etmesine neden oldu. Kral Verdan'ı Calbernalılar değil, Garm öldürmüştü ama belki de Calbernalılar ve orduları ona yardım etmeseydi isyan çıkmayacağını ve dolayısıyla kralın hâlâ hayatta olacağını düşünüyordu.

Ya da belki de kardeşi Falcon'la yaptığı anlaşmayı bozduğu için ona kin besliyordu. Summerlea'nin prensi tüm kız kardeşlerinden sevgiyle bahsetmişti ama en çok

Özellikle de "tatlı Yaz Gülümüz" dediği yufka yürekli olanı. Belki de aralarında sıkı bir bağ vardı. Belki de babası ve ağabeyinin vatanlarını geri almasını istemiş ve Falcon'un sürgünü için Dilys'i suçlamıştı.

Ondan kaçma nedeni ne olursa olsun, kız kardeşleri bu duyguyu paylaşmıyordu - ya da en azından paylaşıyorlarsa bile bunu saklamakta çok daha iyiydiler.

Sonbahar biraz kibirli ve mesafeli başlamıştı. O da bunu bekliyordu. Onun kadar güzel bir kadın şüphesiz erkeklerin ona yaltaklanmasına alışkındı, yüzden ona güzelliği karşısında gözleri kamaşan bir erkek gibi değil, iyi bir arkadaş olarak yaklaşmaya özen göstermişti. Ve onun yemek ve kahkaha sevgisini keşfettiğinde, her ikisiyle de onu şımartmak engellerini yıkmıştı.

Spring çetin cevizdi. Hakkındaki raporlarda belirtildiği kadar soğukkanlı ve keskin zekâlıydı, kolay kolay etkilenmiyordu. Ama Dilys'in meydan okumaya aldırıldığı yoktu. Onunla belki de bir saat geçirdikten sonra -ki bu süre zarfında çoğunlukla tarım teknikleri ve haşerelere dayanıklı yeni bir bitki türü üzerine yazdığı birkaç makale hakkında konuşmuştu- ayrılmış ve diğer konukların arasına karışmak üzere uzaklaşmıştı. Gidişi de en az konuşması kadar onu şaşırtmıştı ve o zamandan beri gözlerini defalarca üzerinde hissetmişti. Görev tamamlanmıştı.

Ne var ki küçük bal gülü bir türlü ele geçmiyordu. Gece ilerledikçe ona göz ucuyla bakıyordu ama ne zaman onun bulunduğu yere gitmeye çalışsa, o oraya varmadan önce hep gitmiş oluyordu. Şimdi onu bulmaya çalışmak yerine, bahçeleri mükemmel bir şekilde görebileceği sessiz ve korunaklı bir yer buldu ve toplanan kalabalığın arasından geçerken gölgelerden onu izledi.

İzledikçe, insanların ona ne kadar doğal davrandıklarını görebiliyordu; gülümsemeleri içtendi, yüz ifadeleri o yumuşuyordu. Arada sırada biri onun yumuşak kahkahasını patlatacak bir şey söylüyordu.

Bunu yaptığında, neşesi akkor gibi parlıyordu ve insanlar ona daha da kolay yöneliyordu, parlak bir alev in etrafında dönen pervaneler gibi.

Kendi adamları da onun zahmetsiz cazibesine karşı Kış Halkı'daha bağışıklı değildi. Onlardan biriyle gülümsemek ve sohbet etmek için durduğu her seferde, omurgaları dikleşir ve göğüsleri onlara gösterdiği ilgiden dolayı şişerdi.

Onu şaşırtan şey adamlarının tepkisi değildi. Calbernanlılar kadınların ilgisiyle büyürdü. Ruh için en tatlı yiyecekti. Onu şaşırtan

Summer Coruscate'in ilgisine mazhar oldukları için adamlarına ne kadar içerlediği idi.

Daha iyi bilirse kışkırdığını söylerdi ama elbette bu çok saçmaydı. Kral Verdan'ın en nazik kızına "kur yapma" planı kibar bir numaradan başka bir şey olmayacaktı. Bu nedenle, kızın ondan uzak durmak istemesi hoş bir rahatlama olmalıydı.

muhteşem Prenses İlkbahar'ın ya da güzel Prenses Sonbahar'ın peşinden kararlı bir şekilde gitmesine engel oluyordu. Yine de Summer Coruscate gülümseyip adamlarını büyüledikçe, parlak ışıltısını onların üzerine akıtırken ona olan saygısının en ufak bir parçasını bile pervasızca inkâr ettikçe daha da geriliyor ve sinirleniyordu.

Kendi kendine bu işin peşini bırakması ve ondan uzak durması gerektiğini söyledi. Yine onun kalabalığın kenarına doğru gittiğini, sonra da kimsenin bakmadığını düşündüğü bir anda sıvıştığını görünce Dilys de onu takip etti.

Bahçe yolları fenerlerle aydınlatılmıştı ama Gabriella gölgelerden uzak durdu, tepeden aşağı Llaskroner Fiyordu'nun kıyısına doğru yürürken karanlığın huzurlu anonimliğini tercih etti. Ay gökyüzünde büyük, gümüşü bir hilal şeklindeydi, ışığı gecenin karanlığındaki sulara parıltıyordu ve neşenin gürültülü sesleri azalırken oluşan nispi sessizlik Gabriella'nın yıpranmış sinirlerini yatıştırdı.

Bütün akşam boyunca Dilys Merimydion'un varlığının son derece farkındaydı, sanki onları birbirine bağlayan görünmez bir ip varmış gibi, her yaklaştığında onu çekiştiriyor ve hislerini titretiyordu.

Mesafesini korumanın şaşırtıcı derecede zor olduğu kanıtlanmıştı. Calbernanlılar söylendikleri kadar çekici ve eğlenceliydiler ve bu liderleri için iki kat, hatta üç kat, dört kat daha doğrudu. Her şey ona çekici geliyordu. Konuştuğunda, sesinin alçak, zengin tınısı nabzının çarpmasına neden oluyordu. Güldüğünde, ses tenine işliyor ve özünde yaşayan alev parlak, sıcak ve aç bir şekilde alevleniyordu. Ve Sonbahar'a ya da İlkbahar'a bir şeyler mırıldanmak için başını eğdiğinde ... tatlı Helos, gerçekten kıskanmıştı ... *kıskanmıştı!* Kendi sevgili kız kardeşlerini! Daha yeni tanıştığı bir adamı.

Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemişti ve bunu açıklayamıyordu. O olmalı

Bu akşam en az yüz Calbernan subayıyla konuştum ve içlerinden bir tanesi bile, hatta Ari Calmyria bile, ki kendisi

Kuzeni Dilys de onu aynı şekilde etkilemişti. Oh, o hepsi yeterince yakışıklı ve çekiciydi kuşkusuz ama aynı havayı solumak bile kanını kaynatmıyordu.

Dilys Merimydion'a olan aşırı duyarlılığının tek iyi yanı, tüm gece boyunca onun tam olarak nerede olduğunu bilmesiydi. Bu da onun kendisine doğru geldiğini hissettiği her seferinde kaçamak manevralar yapmasını sağlıyordu.

Bu küçük nimete rağmen, bütün akşam sinirleri sarsılmış, sükûneti bozulmuştu. Bu nedenle, bahçenin en sessiz, en gölgelerle öpüşen yollarından geçerek fiyorda doğru tek başına yürüdü.

Fiyordun kıyısındaki teras su seviyesinden yaklaşık bir metre kadar yükseltilmişti; taş basamaklar her iki taraftan kıvrılarak taş bir sahanlığa ve fiyorda doğru uzanan ahşap iskeleye iniyordu. İskele boyunca aralarında üç küçük yelkenlinin de bulunduğu bir düzine küçük tekne demirlenmişti. Kendilerinin ya da Calbernán subaylarının fiyortta kürek çekmek ya da yelken açmak istemeleri durumunda, sarayın eğlenmesi için kuru havuzdan çıkarılmış eğlence tekneleriydi.

Summer iskelenin sonuna doğru yürürken, iskelenin kenarına dikkatsizce bırakılmış olan sarmal halat ve çapa yığınlarına biraz kaşlarını çattı. İşçilerin hâlâ tekneleri kuru havuzdan çıkardıklarını ve her birine kapsamlı bir bakım yaptıklarını biliyordu ama dürüst olmak gerekirse, günün sonunda çalışma alanlarını temizleyemezler Bu tehlikeli bir karmaşaydı.

Kaygan ayağını terk edilmiş çapalardan birine dayadı ve kendine daha fazla yer açmak için onu iskelenin kenarına yaklaştırdı ki arkasından bir ses duyuldu:

"Çok güzel bir gece."

Dilys Merimydion'un zaten çok tanıdık gelen sesi Summer'ın sıçramasına ve etrafında dönmesine neden oldu. Bir ayağı sarmal ip yığınının içine kaydı ve dengesini korumak için mücadele etmek zorunda kaldı.

Bütün gece onun her hareketinin farkındayken nasıl olmuştu da ona fark ettirmeden gizlice yaklaşabilmişti? Ona karşı aşırı duyarlılığının nasıl ve neden onu hayal kırıklığına uğrattığını bilmiyordu ama işte , iskelenin diğer ucunda duruyordu.

Tıpkı bütün akşam olduğu gibi, kalbi hızla çarpmaya başladı.

"Bağışlayın beni, *myerina*," dedi. "Sizi korkutmak istememiştim."

Hayır, sadece mahremiyetimi ihlal etmek için, diye düşündü ekşiyerek.

Calbernan bir an için donup kaldığında, şaşırmış gibi görünürken, yanaklarını kızgın bir utanç kapladı.

Merhametli tanrılar! Az önce bunu yüksek sesle mi söylemişti? *Söyledi!*

"Bağışlayın beni," diye mırıldandı. Kralın misafirinden kaçmak başka bir şeydi.

Düpedüz kaba olmak başka bir şeydi. Bir kraliyet prensesi ve tacın himayesindeki biri olarak, davranışları doğrudan Wintercraig'in kral ve kraliçesine yansıyor. "Çok uzun bir gün oldu."

Calbernan prensi, diğer birçok talibin yapacağı gibi erkeklik gururuna yenik düşüp tepinmek yerine kaşlarını kaldırmakla yetindi. Sonra ağzının kenarı alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Demek bütün akşam benden kasten kaçıyordun. Bunun tesadüf olamayacağını düşündüm."

Normal şartlar altında, her maskelerinden birinin arkasına güvenle saklandığında, Gabriella hiçbir şeyi ele vermeyen yumuşak bir yanıt verebilirdi. Bunun yerine, telaşa kapılarak, "Arkadaş sıkıntısı çekmiyor gibiydin," diye tersledi ve Dilys'in gülümsemesi derinleştğinde yerin yarılıp kendisini yutmasını diledi.

"Ah, *myerina* . . . Fark etmeniz gururumu okşadı. Taşralı kadınlarınızın erkeklerimi ve beni çok hoş karşıladığı doğru ama o kadınlar benim Mystral'ın yarısını dolaşıp kur yaptığım kadınlar değil."

Gülümsemesinin ne kadar göz kamaştırıcı olduğunu biliyor olmalıydı, tüm o düz beyaz dişler ve o parıldayan altın gözler, bronz Calbernan teniyle böylesine canlı bir kontrast. Muhtemelen her istediğini elde etmeye alışkındı. O gülümsemeyi ve o gözleri gösterip, o etkileyici kasları esnettiğinde, çoğu kadın dokuzayak gibi düşerdi.

Adam mesafeyi kapatarak iskeleden aşağı doğru yürümeye başladı. Onun her adımında, boyunun, güzelliğinin, bir çaydanlığın buharı gibi ondan yayılan vahşi erkekliğin özünün giderek daha fazla farkına vardı. Ve elbette, yetersiz Calbernan kıyafetinin rahatsız edici bir şekilde sergilediği sıcak, koyu, satenimsi teninin altında esneyen tüm o sert, dalgalı kaslar. Mavi dövmelelerinin yanardöner parlaklığı ay ışığında sanki üzerine yıldız tozu serpilmiş gibi uhrevi bir güzellikle parlıyordu. Bu manzara garip ve güçlü bir şekilde çekiciydi.

Gözleri dövmelelerin ışıltılı desenlerini takip ederek gitmek istemediği yerlere gitmeden önce bakışlarını ondan uzaklaştırdı. Bu adamla ilgili her şey onun için tehlikeliydi ve ondan kaçmak işe yaramıyor gibi görüldüğüne göre, biraz daha açık bir şey denemenin zamanı gelmişti.

"Lütfen Sealord, birbirimize karşı dürüst olalım. Sen de *bana* kur yapmak için Mystral'ın yarısını dolaşmadın. Kız kardeşlerime kur yapmaya geldin."

Bu onu durdurdu. Gerçeğin çoğu zaman bir erkeğe bunu yapmanın bir yolu vardı. Ama itiraf etmek zorundaydı, bu kez onun da diğerlerinden farklı olmadığını bilmek biraz canını yakmıştı.

"Neden böyle bir şey söyledin?" diye sordu.

"Ciddi misin?" Gözlerini devirdi. "Summerlea Mevsimleri'ne kur yapmak için kaç erkek geldi biliyor musun? Spring geçen hafta hesap yaptı.

Yedi yüz doksan iki. Sen yedi yüz doksan üç yapıyorsun. Krallar, imparatorlar, prensler, dukler, soylular ve soyluların oğulları, hatta arada bir tüccar kral, zenginliği, gücü veya eski bir ismi olan herkes. Çoğunun geldiği mevsim Sonbahar'dır. Ne de olsa en güzeli o. Akla güzellikten daha çok değer veren talipler ise İlkbahar için gelir."

Başını bir yana eğdi. Altın rengi gözleri ay ışığında parlıyordu. "Peki senin için gelen kim?" diye sordu usulca.

Gabriella kendini tekmeleyebilirdi. Genelde dilini bu kadar dikkatsiz . Ya da bu kadar dürüst.

"Bu bir acıma daveti değildi," diye tersledi. "Ve senin ilgini çekmek için de değildi," diye ekledi çabucak, bakıma muhtaç bir şebboy olduğuna karar vermesin .

Ama ona acıyarak ya da kusursuz görgü kuralları veya doğuştan gelen cömertliği sayesinde çevresindeki hiç kimsenin kendisini küçümsemiş hissetmemesini isteyen bir adamın bakışıyla bakmıyordu. Bunun yerine, sadece *düşünceli* olarak tanımlayabileceği bir ifadeyle bakıyordu.

Oh, hayır. Hayır, hayır, hayır, hayır. Hayır, hayır, hayır.

Onun için "ilginç" olmayacaktı. Çözmek zorunda hissettiği bir bulmaca olmayacaktı. Gerçekten fark etmediği ya da düşünmediği o üçüncü Mevsim dışında onun için hiçbir şey olmayacaktı.

Summer Coruscate! Aklını başına topla ve bu adamı gönder!

Hemen şimdi!

"Sealord Merimydion-"

"Dilys," diye araya girdi.

"*Sealord Merimydion*," diye uyarı dolu bir bakışla tekrarladı, "sizi tüm kalbimle kurlarınızı Kraliyet ailesine yoğunlaştırmaya davet ediyorum. Ekselansları İlkbahar ve Sonbahar. Eminim ikisi de Calberna'nın prensiyle eşleşmeye karşı ."

Bir adım öne çıktı. "Ve Ekselansları, *Myerialanna* Summer?"

Gözleri gerçekten de inanılmaz bir altın rengiydi. Neredeyse metalik. Işıkla parlıyordu.

Sertçe yutkundu ve içgüdüsel olarak bir adım geri attı.

yazık ki iki gerçeği unutmuştu: (1) sağ ayağının hâlâ halat dolanmış olduğunu ve (2) iskenenin kenarına çok yakın durduğunu.

Halata dolanan ayağı sayesinde dengesini kaybetti. Ve iskenenin kenarına yakınlığı sayesinde, dengesini sağlamak amacıyla serbest bacağının üzerinde geriye doğru zıpladığında terliğinin ucu masif ahşap kaplamaya değil, aslı olmayan eter tabakasına indi.

Kollarını öfkeyle ve tamamen etkisiz bir şekilde savuran Gabriella irkilerek bir çığlık attı ve geriye doğru fiyortun içine düştü.

Summer'ın ayak bileğine dolanan kangallar gerildi ve daha önce iskenenin kenarına yakın bir yere ittiği çapa da peşinden suya devrildi.

Summer'ın bildiği bir sonraki şey, kendisinin, halat bobinlerinin ve çapanın fiyortun dibine doğru hızla düşmekte olduğuydu.

Düşüşünün şoku ve suyun nefes kesen soğuğu Gabriella'yı bir an için sersemletti, sonra nefes alma ihtiyacı onu kendine getirdi.

Düştüğünde içgüdüsel olarak attığı çığlık, ciğerlerinde neredeyse hiç hava kalmamasına neden olmuştu. Tekmeleyerek ve çırpınarak tekrar yüzeye çıkmaya çalıştı ama ayak bileğine bağlı olan çapa çok ağırdı. Yukarı çıkmak yerine daha da derine batmaya devam etti.

Büyük bir şey yüzeye çarptığında tepesinde bir sıçrama oldu. Buna aldırış etmedi. Tüm varlığı onu ölüme sürükleyen çapadan kurtulmaya odaklanmıştı. Nefes alma ihtiyacı korkunç bir hal aldığı anda ciğerleri yanmaya başladı.

Ayak bileğine dolanan kaba, şişmiş halatı yırttı ama çapanın ağırlığı düğümleri sıkı tutuyordu. Çaresizlik içinde, düğümleri gevşetip kurtulabilmek için gerginliği azaltmak amacıyla halatı ayak bileğinin biraz altından kavradı.

Bir şey onu yakaladığında, ciğerlerinde hâlâ kalan az miktardaki havayı içgüdüsel bir çığlık atarak terk etti ve hızla yükselen baloncuklardan oluşan bir sel oluşturdu.

Ağızına ve boğazına su doldu. Öksürdü. Daha fazla su doldu ve birkaç saniye sonra garip bir sakinlik hissi onu sardı.

Boğulmakta olduğunu belli belirsiz fark etti ama artık kollarını ya da bacaklarını hareket ettiremiyordu. Ayrıca kendisini yakalayan "şeyin" Dilys Merimydon olduğunu fark etti, o da peşinden dalmış olmalıydı.

Kolunu yakaladı ve çekiştirdi. Kız hareket etmeyince, içinde bulunduğu durumu anlaması yarım saniyesini aldı. Onu çapaya bağlayan düğümleri çözmeye çalışmadı, sadece bir elini ayaklarının altından aşağı doğru kaydırды ve çapanın ağırlığı kayboldu.

Geri dönüp onu yakalamak için uzandığında, sol bileği sağ bileğinin üzerinden geçti. Bileğinin iç kısmındaki kırmızı gül doğum lekesi Summerlea kraliyet mirası anı, neredeyse patlayıcı bir sıcaklıkla parladı ve Dilys Merimydon'un vücuduna işlenmiş dövmeler, onu, kadını ve etraflarındaki karanlık suyu aydınlatan parlak, mavi fosforlu bir ışıltıyla aydınlandı.

Ağırlıksız bedenleri soğuk derinliklerde kaskatı kesilirken, geniş, şok olmuş, altın rengi bakışları onunkilere dikildi.

Gabriella'nın görüşünün kenarları bulanıklaştı ve dünya karardı.

Bildiği bir sonraki şey, ahşap iskelede sırtüstü yattığı oldu. Dilys Merimydon üzerine çömelmiş, mırıldanıyordu ve kelimenin tam anlamıyla şarkı söylerken boğazından gerçek bir okyanus gibi su akıyordu ciğerlerindeki suyu boşalttı. Bir an sonra, dudaklarını onunkilere dayadı ve içine sıcaklık ve güçlü bir sihirle karıncalanan bir nefes üfledi ve vücudunun her siniri ve hücresi elektrikli, çılgınca titreşen hayata kükreterek geri döndü.

Adam geri çekildiğinde kadın uzun, ürpertici bir nefes aldı ve adamın koyu bronz yüzüne baktı. Dövmeleri başka türlü bir güzellikle canlıydı, kıvrımlar ve desenler fosforlu bir ışık yayıyordu.

Sanki mavi yıldız ışığı teninde dans ediyormuş gibi parlıyordu. Gözünün köşesinden elmacık kemiğinin tepesine doğru kıvrılan stilize dalga, suyun yüzeyi gibi dalgalanıyor gibiydi.

Yakın zamanda yüzmüş olmalarına rağmen adam tamamen kuruydu ve kız da öyle olduğunu fark etti. Saçları darmadağındı, tokaları kaybolmuş, bukleleri etrafa saçılmıştı ama her yeri kupkuruydu.

Görünüşe göre , dünya okyanuslarının sularından daha fazlasının efendileriydi.

Hâlâ onun üzerine çömelmiş durumdaydı. Tüm o pürüzsüz, lezzetli ten bir kol boyu ötede, çökmekte olan, tropikal aromalar ve toprak kokulu Fiyorttaki plansız dalışlarının bile yok bir zenginlik. Her zaman böyle mi kokardı? Yemek için yeterince iyi mi? Dili tadına bakmak için can atıyor, avuç içleri adamın göğüs kaslarının kabarıklığına yaslanıp teninin de kokusu kadar lezzetli olup olmadığını keşfetmek için kaşınıyordu.

"İyi misin?"

Sesi alçak, boğuk ve tüm doğru yönleriyle sertti. Vücudundaki tüm kadınsı kaslar sıkıca kenetlenirken ürperdi. Parmakları büküldü.

Ona dokunmayın! Ona dokunma! Halla aşkına, Summer, ona dokunma!

Aniden kuruyan dudaklarını ıslattı. "İyiyim. Ben iyiyim," diye kekelemeyi bir şekilde başardı. Tatlı Helos! Dilys Merimydion onun için sadece korkunç bir tehlike değildi; tüketmeyi arzuladığı, son derece çekici bir zehirdi. Orada oturduğu, onun üzerine çömeldiği her an, onu uçuruma biraz daha yaklaştırıyordu.

Sağ eline uzandı, başparmağını bileğinin iç kısmındaki hafif kabarık gül şeklindeki kırmızı doğum lekesinin üzerinde gezdirdi, ardından kendi sol bileğini çevirerek altın renkli, üçgen şeklindeki lekeyi ortaya çıkardı.

Mystral'da özellikle yetenekli -genellikle kraliyet- soyundan gelen çocukların bileklerinde bu yeteneğin kanıtını taşımaları alışılmadık bir durum değildi.

Dışiler sağ bileklerinde doğuştan sahip oldukları hakların işaretiyle doğarlardı. Erkekler sol taraflarında. Örneğin Khamsin'in kocası Wynter'in sol iç bileğinde beyaz bir kurt vardı.

Summer, Gül'ünün ısınıp iç bariyerlerine yaklaşan bir ihlal konusunda onu uyardığı zamanlar dışında, Gül'ünü hiç düşünmemişti. Ama Wynter ve Khamsin'in düğününde tuhaf bir şey olduğunu hatırladı. İşaretleri buluştuğunda güçlü ve elemental bir şey.

Az önce Dilys ile kendisi arasında suda yaşananlara pek benzemeyen bir şey.

Khamsin kıkırdayarak kız kıza konuştukları bir öğleden sonra kız kardeşlerine, özel anlarında aralarında skandal derecesinde lezzetli sonuçlar doğuran bir şey olduğunu itiraf etmişti. Bunun eşler arasındaki uyumun bir tür kanıtı olduğuna karar vermişti - "bu senin için doğru kişi"nin ilahi bir onayı gibi- ve bazı şeylerin ilerlemesine yardımcı olmak için fazladan bir "güç" olduğuna, pembe yanaklarıyla itiraf etmişti.

Meraklanan Spring, bir dizi ön araştırma yapmak için ısrar etmişti. teoriyi test etmek için deneyler yaptı. Kız kardeşler işaretlerini birbirlerine dokundurduklarında hiçbir şey olmadı. Spring'in işaretleri birbirine değdiğinde de bir şey olmamıştı.

"yanlışıyla" işaretini Wynter'inkine değdirdi. Autumn da bunu denemiş ama sonuç alamamıştı. Summer'ın da aynısını yapmasını sağlamaya çalışmışlardı ama o zamana kadar Wynter yeni kız kardeşlerinin rastgele ona çarpıp kollarını onunkilere sürmesinden biraz rahatsız olmuştu ve Summer da en küçük kız kardeşinin kocasıyla cinsel uyumluluk testi yapmayı biraz rahatsız edici bulduğundan reddetmişti.

Ancak şimdi Gabriella'nın içinde, Khamsin'in teorisinin doğru olabileceğine dair bir kuşku vardı.

Kolunu Dilys'in elinden çalıştı ama Dilys bırakmadı.

Autumn'un en hırçın tonunu taklit ederek, "Artık üzerimden kalkabilirsin," diye emretti.

Hareket etmedi. Bunun yerine bakışlarını onunkilere kilitledi ve yavaşça sol bileğini onun sağ bileğinin üzerine koydu.

Summer bir nefes çekti ve içinden yeni bir enerji dalgası geçerken altında kaskatı kesildi. Ancak bu kez, duyuları sersemleten bir elektrik yerine, bu dalgalanma vücudundaki her şehvetli hücreyi ateşledi. Eğer Dilys onu kucaklamamış olsaydı, bacaklarını onun etrafına saracaktı.

beline sarıldı ve üzerine çekti. Olduğu gibi, onun için yanıyordu en kötü şekilde. Burun deliklerinin alevlenmesi ve dövmelelerinin yeni bir fosforlu mavi ışık patlamasıyla parlaması sadece arzusunun alevlerini körükledi. Ona kendisine dokunmasını, kendisini öpmesini emretmek istiyordu. İkna yeteneği alevlendi, kelimeleri ve büyüü dilinin ucuna getirdi.

"Gözlerin altın rengine ," diye mırıldandı Dilys ve bunu söyleme biçiminde onu durduran bir şey vardı. Bir tür şaşkınlık ve merak. Tüm Coruscate kardeşlerin gözleri güçlerini kullandıklarında değişirdi. Khamsin'in gözleri dönen fırtına bulutları gibi değişen bir gümüş rengine büründü. İlkbahar'ınki elektrik yeşiline dönüştü. Sonbahar'ınki alevlere benziyordu. Yaz'ınki ise altın rengine bürünüyordu; ne kadar çok güç toplarsa altın rengi o kadar parlak ve belirgin oluyordu. Kız kardeşleri bunu her zaman Helos'un bir işareti olarak gözlerinden parlayan güneşe benzetmişti ama Dilys'in bunu başka bir şekilde anlamlı bulduğu açıktı.

Bakışlarının ilk karşılaştığı o şok edici an . . . fiyorttaki o patlayıcı an . . . ve şimdi, yine, onun alışılmadık derecede güçlü

Sadece işaretinin onunkine değmesinden bile cinsel açlık duyuyordu... Şüphe kesinliğe dönüştü.

Khamsin haklıydı. İşaretlerin tepkisi bir anlam ifade ediyordu.

Summer bunun sadece kendisine uygun birini bulduğu anlamına gelmediğinden şüpheleniyordu... bunun en uygun *kişiyi* bulduğu anlamına geldiğinden şüpheleniyordu.

onunla uyumlu. Hayatının eşi. Gabriella'nın, Khamsin'in Wynter ile bulduğu türden bir aşkı yaşayabileceği adam.

Annesinin babasında bulduğu türden bir aşk.

Kaybedilmesi Summerlea'lı Verdan'ı kederden çılgına çeviren, kendisini, oğlunu, krallığını ve neredeyse tüm dünyayı yok eden bir aşk. tüm dünya.

Tanrılar ona yardım etsin.

Babasının sebep olduğu yıkımı ve sefaleti değil, sahip olduğu aşkı istiyordu. Khamsin ve Wynter'in sahip olduğu aşkı. O mükemmel, derin, tüketen aşkı. Bunu o kadar çok istiyordu ki açlık ruhunun içinde yanan bir ateş gibiydi.

Ve işte buradaydı. Almak için onun.

"Dilys," diye fısıldadı, adını ilk kez söylüyordu ve gözleri bir tanrının sunağının tepesindeki altın bir put gibi ıslıl ıslıl parlıyordu.

Adını söylemek doğru geldi, daha önce hiçbir şeyin hissettirmediği bir şekilde doğru.

Heceler teninde sıcak, durgun bir okşayış gibi , etine, kemiklerine işliyordu. Sanki onun adı, sonunda evinin yolunu bulmuş kayıp bir parçasıydı. Ona duyduğu açlık daha da alevlendi, tatlı ve korkunç bir sızıya dönüştü.

Kafasının içinde bir ses vardı, bir uyarı haykırıyordu, ama bu sadece loş , uyarı onu çağıran baştan bir şarkı tarafından boğuldu, ruhunu ballı ışığın altın şeritlerine hapsetti.

"Ara beni," diye şarkı, sadece değil, güçlü duygu dalgalarıyla, hissedebileceği kadar güçlü sıcak akımlarla konuşuyordu.

Direncin akıp . Bir adamın şarkısı. *Onun* şarkısı. "Adımı söyle. Beni kendininmişim gibi sahiplen. Çünkü ben herkesten önce seninim."

Ve derinlerde, güçlü bir ses içinde kabardı, acilen fısıldadı, *Ona sahip çık. Onu senin yap.*

Kesinlik ruhunda çiçek açtı. Bunu yapabilirdi. Onu sonsuza kadar kendisine bağlayabilirdi. Varlığının her parçası tam olarak bunu istiyordu.

Elleri kalktı, yayvan parmakları adamın zayıf yanaklarının sarhoş edici derecede sıcak, lezzetli yumuşak teninde kayarak yüzünü kavradı.

Nazikçe ve amansızca adamın yüzünü aşağı çekip dudaklarını kendi dudaklarına yönlendirirken gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı.

Hiç bir erkeği öpmemişti. Daha önce birkaç kez öpmek istemişti ama bunu yapmak için kendine asla izin vermemişti. Şimdi, adamın ağzı onunkine değdiği anda, hayatının geri kalanında ondan başka hiçbir erkeği öpmek istemeyeceğini biliyordu. O onun biriciğiydi. İsteyebileceği her şeydi, her şey. ihtiyacı olabilir.

Dudakları pürüzsüz, sert ve sıcaktı onunkilere karşı. Dokunulduğunda kadifemsi yumuşaklıktaydı. Dilinin ucuyla onları hafifçe yaladı, onun tadına baktı.

Ürperdi ve başını eğip öpücüğü derinleştirirken dudakları onunkilere doğru açıldı. Bacakları gerilmiş, uzun bedeni uzamış, onunkine doğru bastırıyordu, onu çerçevelemek için rıhtıma yaslanan güçlü kollarının desteklediği lezzetli, ağır, sıcak bir ağırlık. Saçlarının uzun, ipeksi, hoş kokulu bukleleri aşağı dökülerek kadının tepesinde dans ediyordu. omuzlarını ve yanaklarını okşadı. Onlar gibi da boğucu, tropik geceler ve ılık deniz meltemleri gibi kokuyordu, tatlı, baharatlı, egzotikti ve tadı, yalnızlığının uzun, yalnız karanlığında gördüğü her özlemlili, ağırlı rüyanın cevabı gibiydi.

Kendini öpücüğe bıraktı, öpücüğün çıkardı. Elleri adamın kaslı göğsünün sıcak, zarif, sertliği kayıyor, her kabarıklığı ve çukuru, her dokuyu öğreniyordu. Satenimsi ten. Sertleşmiş meme uçlarının yumuşak kadifesi. Sıkışmış kasların titreyen çeliği.

Onu bir ömür boyu bu şekilde okşayabilir ve bundan asla bıkmayabilirdi. Tırnaklarını adamın omurgasının inişli çıkışlı çizgisinde gezdirdi ve adamın keskin bir nefes çekişini, ona karşı ürperişini, sonra da vahşi bir öpücükle ağzını parçalayışını, onu yalayışını, tadına varışını, nefesini içine çekişini zevkle izledi. Parmakları onun bağırsız buklelerine daldı, kafatasını kavradı ve onu öpücüğüne daha da yaklaştırdı ve eğer saf güç ve arzuyla onu vücuduna sürükleyebilir ve onun bir parçası haline getirebilirse.

Başı dönene ve nefesi kesilene kadar öptü onu, kendisi de nefesi kesilene kadar. Ve sonunda soluklanmak için geri çekildiğinde, gözleri sersemlemiş, ifadesi şaşkına dönmüştü.

"Kutsanmış Numahao," diye fısıldadı. "Bu nasıl ? Sen ... sen ..."

Ona baktı, onun görüntüsünü içti, ruhunu bu anın acı tatlı harikasıyla doyurdu, her küçük ayrıntıyı

Hafıza. Başparmakları adamın teninde gezindi, elmacık kemiği üzerinde parlayan mavi mührü okşadı, güzel yüzünün düzlemlerini ve açılarını takip etti.

Ve sonra acı veren bir nezaketle gülümsedi, kalbi eğer izin verirse onu başka bir ruhu asla sevmeyeceği gibi seveceği bilgisiyle kavruldu ... onu Mystral'daki başka hiçbir varlığın asla sevmeyeceği ya da sevmeyeceği gibi sevecekti.

Ve yumuşak bir sesle, ikna yeteneğinin güçlü nabzı sesinde atarken, "Hiçbir şey. Ben senin için hiçbir şeyim." Adam içgüdüsel olarak geri çekilmeye, söylediği her kelimenin içinden geçen emri reddetmeye çalışırken parmaklarını ensesine dolamak ve sıkıca tutmak zorunda kaldı. "Sen buraya kız kardeşlerime kur yapmaya geldin, bana değil. olan eş ben değilim ve beni takip etmeyeceksiniz."

Gülümsemesi titredi, sonra kırıldı. Kendini durduramayarak onu son bir kez daha öptü. Onu içten içe pençeleyen tüm umutsuz özlemle öptü, gözlerinin kenarlarından pişmanlık ve keder gözyaşları dökülene kadar öptü. Ve sonra, daha da güçlü bir İkna gücünün sarsılmaz dalgasıyla, "Bunu hatırlamayacaksın. Ne bana geldiğini, ne hayatımı kurtardığını, ne de öpüştüğümüzü. *Hatırlamayacaksın. Ve beni takip etmeyeceksin.*"

Ari Calmyria sarayın terasında, yıldızların yumuşak ışığı ve bahçeye asılmış yüzlerce mum ışığındaki fenerlerin parıltısı altında Leydi Fern Goldenbanner'ın arkadaşlığının tadını çıkarıyordu. Parlak gözlü, bilgili, ve takdire şayan bir şekilde bağımsız olan Summerlander Leydi Fern, babasının ölümü üzerine kendisine miras bıraktığı küçük serveti alıp, aile toprakları ve unvanları uzak bir kuzene geçtikten sonra en yakın komşusunun aptal oğluyla evlenmek yerine Calbernalılar arasından müstakbel bir eş aramak için kuzeye giderek ailesini ve topluluğunu şok etmişti.

"Daha doğrusu, paramı onunla evlendirdim," diye itiraf etti Leydi Fern dudaklarını alaycı bir şekilde bükerek. "Salix'in annesi Leydi Alder, savaş kasalarına büyük bir darbe indirene kadar beni oğlu için potansiyel bir eş olarak düşünmemiştii bile."

"Eminim sadece senin paran değildi-" Ari cümlesini yarıda kesti çünkü vücudundaki her hücre aniden dikkat kesilmişti.

Duyularında bir şey dalgalandı, güçle yankılanan bir fısıltı. Bir ses. Kadın sesi. Büyü dolu.

Sesin kaynağına kadar izini süremeden önce ses . "Sealord Calmyria?"

Kolundaki sıcak el dikkatini tekrar yanındaki ince, gözlüklü Summerlander'a çekti. Kız ona dikkatle bakıyordu.

bariz bir endişe. "Bağışlayın beni, *myerina*. Nerede ? Ah, evet, gözlerinin önündeki gerçek hazineyi göremeyen aptal komşu ..."

"Boş ver onu," diye haykırdı Leydi Fern. "Sen iyi misin? Az önce ne oldu? Sanki yıldırım çarpmış gibi görünüyordunuz."

Bir bakıma öyleydi ama bunu *Oulani* ile tartışmak istemiyordu. Ari gülümsemeye zorladı. "Önemli bir şey değil. Bir şey duyduğumu ama yanılmış olmalıyım."

Leydi Fern o kadar kolay . "Duyduğunuzu sandığınız şey neydi? Ve neden tüm hemşerileriniz aynı şeyi duymuş gibi görünüyor? Geri kalanımız ise hiçbir şey duymamış gibi görünüyor." Elini sallayarak diğer konukları işaret etti.

Ari terasta etrafına bakındı. Diğer memurlar da en az onun kadar şaşkın görünüyor ve bunu saklamakta ondan da kötü bir iş çıkarıyorlardı.

Ryll'in gözlerini yakaladı ve sessiz bir soruyla kaşlarını kaldırdı. Ryll'in Yanıt olarak başını salladı ve omuz silkti. Sesin nereden geldiğini da bilmiyordu.

Ari Fern'e döndü ve ona silahsızlandırıcı bir çekicilikle dolu güçlü bir gülümseme verdi. "Geri kalanınızın duymadığı bir şeyi bizim duymamızın nedeni kolayca açıklanabilir, *myerina*. Gördüğünüz gibi Calbernalılar son derece keskin işitme duyusuna sahiptir.

Denizden gelen pek çok hediyemizden biri. Aslında, çocukken babamın yanından gizlice geçmeye çalıştığım zamanlarla ilgili oldukça komik bir hikayem var "

Leydi Ferne tek kelime etme fırsatı vermeden hikâyesine başlarken, Leydi Fern'in başının üstünden Ryll'la konuşur gibi bir bakış alışverişinde bulundu.

Konumarr'daki durum katlanarak daha da ilginç bir hal almıştı. Çünkü az önce duydukları Ses'in sahibi her kimse, Ari'nin Calberna dışında hiç karşılaşmadığı bir hediye .

Büyük, büyülü bir hediye. Mystral'ın en büyük Haneleri'nin bin yıl boyunca , birleştirerek ve tam potansiyeline geri getirme umuduyla melezleştirerek bir güç: *susirena* olarak bilinen bir ses büyü.

Siren Şarkısı.

İskelede tek başına oturan şaşkın Dilys Merimydion'u bırakan Summer, bahçelere doğru geri döndü. Gölgelerden uzak durmaya dikkat etti ve yan kapılardan birinden saraya girdi.

odasının ikinci kata ulaşmak için dar, hizmetçi merdivenlerini kullandı. Saçları dağınık bukleler halinde sırtından aşağı dökülüyordu ve Dudakları tutkulu öpücükler yüzünden kızarmış ve şişmişti, onu gören herhangi biri neyin peşinde olduğundan şüphe duymazdı. Ardı arkası kesilmeyen spekülasyonlar ve skandal fısıltılarla uğraşmak istemiyordu.

Ayrıca Dilys üzerinde kullandığı ikna yönteminin, Prenses Summer'ın bu gece biriyle öpüştüğü söylentilerine karşı ne kadar işe yarayacağından da emin değildi.

Yıllar boyunca yazıştığı anneannesi, Seahaven'ın Kraliçesi Rosemary, annesinden miras kalan İkna Edici yeteneklerinin sınırsız olmadığı konusunda onu uyarmıştı. Bu yetenek en iyi, insanları zaten inanmaya meyilli oldukları bir şeye inandırmaya çalışırken işe yarıyordu. Bu gibi durumlarda, hafif bir zorlama bile bir kişinin görüşlerini o kadar güçlü bir şekilde pekiştirebilirdi ki, kıyamet gibi bir felaketten başka hiçbir şey, inanmaya ikna edildikleri şeye olan inançlarını sarsamazdı.

Dilys üzerinde kullandığı gibi güçlü bir İkna gücü, zaman bloklarını veya anıların tamamını silebilir, ancak hafızanın gücü veya silinmekte olan şeyin duygusal önemi, bazen en güçlü itme bile zihni sadece gerçeküstü bir bulanıklıkla bulandırabilir. Bu gibi durumlarda, İkna edilen kişi her şeyi hatırlayabilir, ancak bunun bir rüyadan veya hayal gücünün bir ürünü olduğundan daha fazlası olmadığına inanabilir. Ne yazık ki, etrafındaki herkes belli bir prensesin neden saçları dağınık, yanakları kızarmış ve yüzünün rengi atmış bir şekilde görüldüğü hakkında spekülasyon yapmaya başlarsa, bu puslu hayaller kolayca çok daha gerçekçi gelmeye başlayabilir.

Arı sokmuş dudaklar.

Buna izin veremezdi. Ne olursa olsun, Dilys Merimydion bu gece ikisi arasında geçenleri asla hatırlamamalıydı.

Asla unutmayacağı , onun taşıması gereken bir yükü.

Elbette zaten canı yanıyordu. Önümüzdeki haftalar ve aylar boyunca daha da çok acıyacağından hiç şüphesi yoktu.

Artık kendi kız kardeşleri olduğunu biliyordu ve daha da kötüsü, onlardan birine aşık oldu. Onlardan biriyle evlenmek. Kız kardeşlerinden birini onu öptüğü gibi öptüğünü düşünmek, ona yalan söylediğini düşünmek ruhunu ateş gibi yakacaktı.

İlkbahar ya da Sonbahar'ın üstündeki sıcak, ağır beden, Yaz'a ait olması gereken merak, şefkat ve bağlılıkla gözlerine bakıyordu. O bedeni kız kardeşiyle paylaştığını, Gabriella'nın olması gereken çocukları ona verdiğini düşünmek.

Summer'ın sağ bileğindeki gül yanmaya başladı.

Bir elini sıcak, kırmızı doğum lekesinin üzerine sıkıştırdı, düşüncelerini tehlikeli, öfkeli, kıskanç yollarından uzaklaştırdı ve koridordan aşağıya, odasının güvenliğine aceleyle ilerledi.

Soyunmasına yardım etmesi için hizmetçisini çağırmaya zahmet etmedi. Öfkesi, yanında başka birinin olması riskini göze alamayacak kadar yüzeye yakındı. Gece elbisesini ve kat kat iç çamaşırlarını çıkarmak basit bir iş değildi, ama başardı ve işi bittiğinde kıyafet yığınının yakındaki bir şezlonga attı ve en sevdiği geceliği, cildinde serin, yumuşak ve rahatlatıcı bir his uyandıran hafif bir keten giydi. Sonra makyaj masasına oturdu, gözlerini kapattı ve saçlarını her zamanki yüz vuruştan daha fazla taradı.

Fırçanın rahatlatıcı çekişi sinirlerini yatıştırmaya yardımcı oldu, bu yüzden huzurlu ve mutlu şeyler üzerine meditasyon yaparken fırçalamaya devam etti.

Yeniden sakinleştğinde Summer makyaj masasından kalktı ve hizmetçisinin yanık bıraktığı lambaları üfleyerek odanın içinde dolaşmaya başladı. Saatin geç olmasına rağmen Wintercraig'in yaz gecesi gökyüzü ufukta hâlâ aydınlıktı, güneş tam karanlık için ufkun yeterince altında değildi. Ve şimdiden hava yeniden aydınlanmaya başlamıştı. Yakında şafak sökecekti. Sobaya doğru giderken

Gece perdelerini çekmek için pencereleri açtığında, Dilys Merimydion'un aşağıdaki parlak ışıklı terasa doğru merdivenlerden gördü.

Bir anda, meditasyonla güçlendirilmiş tüm sakinliği, onu kalbinden ve zihninden uzak tutmaya yönelik tüm kararlılığı bir duman gibi uçup gitti. Bakışlarını ondan ayıramıyordu. O kadar güzeldi ki. Sanki tanrılar onu kişisel Halla'sı, şimdiye kadar istediği, ihtiyaç duyacağı ya da dileyeceği her şeyin yürüyen, konuşan, nefes alan vücut bulmuş hali olarak yaratmışlardı.

Asla sahip olamayacağı her şey. Bu da onu Halla'dan çok kendi kişisel Hel'i yapıyordu.

Daha önce hiçbir talibin gelmediğini ima ederek onu kasten yanıltmıştı. Vardı. Hem de çok sayıda.

Sonbahar ve İlkbahar ile hiç şansları olmayacağını Hatta sevebileceğini düşündüğü en az bir düzine kişi bile olmuştu. Her birini bir ikna hamlesiyle uzaklaştırmıştı. Her zaman acıtmıştır. Bazen daha fazla

Diğerleri. Ama onları göndermek hiç böyle hissettirmemişti; göğsüne saplanan kızgın bir bıçak gibi... Sanki Dilys Merimydion'a sırtını dönerek kendi kalbini söküp atıyormuş gibi.

Aşağıda, terasın ortasında durdu ve bir avucunu göğsüne bastırdı. Kaşlarını çatarak yukarı baktı. Bir solukla gece perdelerinin gölgesine geri çekildi. Bakışları pencereleri ve balkonları taradı, birkaç kez onun balkonuna geri döndü, sonra sanki orada olduğunu ve onu izlediğini biliyormuş gibi balkona sabitlendi. Sanki görünmez bir iplik onları birbirine bağlıyor, diğerinin doğuştan gelen bir farkındalığıyla onları birbirine bağlıyordu.

Parmakları, parmak eklemleri beyazlaşana kadar perdeleri sıkıttı.

"Hiçbir şey," diye fısıldadı, sesi çok zayıftı. "Ben senin için bir hiçim ve beni takip etmeyeceksin." Ve bunu tekrar tekrar fısıldamaya devam etti, ta ki yakınlarda duran adamlarından biri adını söyleyip Dilys'in dikkatini başka yöne çekene kadar. Adam ona doğru dönmeden önce gece perdelerini çekip kapattı ve aceleyle yatağına gitti.

Tatlı Halla, eğer onu görmek bile iradesini zayıflatıyor ve sakinliğini bu kadar bozuyorsa, o zaman ondan mümkün olduğunca uzak durmayı kendine görev edinmeliydi. Zor olacaktı. Konumarr tam olarak bir muazzam bir yer. Ama başaracaktı.

Bir ömür boyu insanlardan nasıl uzaklaşacağını öğrenmiş ve Kendini kontrol etmesini tehdit eden durumlar. Daha önce, istediği şeyden vazgeçmek canını çok bile, vazgeçmediği zamanı hatırlıyordu ve zaman vazgeçmek çok kolaydı.

Bu sefer kolay olmadı. Uzun bir atışla değil. Ama çekip . Çünkü Gabriella arzularından kaçtığında, kuyruğunu kıstırmıyordu. Hayat kurtarıyordu.

Bölüm 5

"Dilys! Numahao'ya şükürler olsun, işte buradasın!" Ari bahçe terasında aceleyle ilerledi, Ryll de peşinden. Yaklaştıkları anda Ari, Dilys'in kolundan tuttu ve onu bahçenin gölgelerine, görüş alanının dışına çekti. karşılama partisinin hâlâ tüm devam ettiği terastaydı. "Onu buldun mu?"

Dilys şaşkınlık içinde kuzenine baktı. "Kimi buldum?" "Kim olduğunu biliyorsun. *Susirena* kullanan kadını."

"*Susirena*?" Şaşkınlık yerini şoka bıraktı. "Bu kadınlardan biri *susirena* mı kullanıyordu? Emin misiniz? Kimdi o?"

"Bilmiyoruz. Sadece bir anlığına konuştu ve sesi hiçbirimizin kaynağını anlayamayacağı kadar çabuk kayboldu. Ama hepimiz duyduk." Ari başını iki yana eğdi, altın rengi gözleri kısıldı. "Duymadığınıza şaşırdım. Neredeydin?"

"Fiyordun aşağısında yürüyüşe çıkıyorum." Dilys dalgın dalgın sol bileğindeki altın mızrağı ovuşturdu. "*Susirena*'nın bizden birinden gelmiş olma ihtimali var mı? Belki de birileri birilerini etkilemek umuduyla gösteriş yapmaya karar vermiştir.

Kadın mı?"

Ari homurdandı. "Bizden biri değildi. Bir kadının duyduğumda tanırım, Dilys."

"Ari haklı," diye onayladı Ryll. "Kesinlikle bir kadındı. Ve ne kadar sessiz olduğu ve ne kadar çabuk kaybolduğu düşünüldüğünde, yine de oldukça etkili oldu. Onu duymamana gerçekten şaşırdım."

"Belki de daha iç kesimlerden geldi ve ben menzil dışındaydım. Yarın köydeki *Calbernari*'lere bir şey duyup duymadıklarını sorabiliriz. Şimdilik, diğer memurlara kulaklarını açık tutmalarını söyleyin. Eğer bir

Susirena'nın hediyesi olan kadın burada, Calberna'ya onsuz dönmek istemiyoruz. Ve onun soyunun izini sürmek, nerede olduğunu bulmak isteyeceğiz.

geliyor." Eğer Mystral'da *Susirena*'nın tezahür ettiği başka bir yer varsa, *Myerial* bunu bilmek isteyecektir ve Calberna'nın oğulları kesinlikle bu topraklardan eşler aramak isteyecektir. "Şimdilik partiye geri dönelim. Ev sahiplerimizin misafirperverliklerini takdir etmediğimizi düşünmelerini istemiyorum."

Üçü de terastaki kalabalığın arasına rahatça karıştı. Saat sabahın üçüydü ve güneş çoktan doğmuştu ama partide durma belirtisi yoktu. Dilys Kış Halkı'nın hakkını teslim etmeliydi. Onlar kesinlikle bir kutlamaya nasıl ev sahipliği yapılacağını biliyordu. Daha önce böyle bir ziyafet ve eğlenceye katıldığını hatırlamıyordu. Yiyecek ve alkol hiç bitmeyen bir bollukla akıyor, müzik ve dans hiç durmadan devam ediyordu.

Eğer kutlama bir test niteliğindeyse -Kış Halkı Calbernalıların sarhoş bir eğlenceye dalmasını bekliyorsa- hayal kırıklığına uğradılar. Calbernalılar son derece yüksek metabolizmalarıyla nadiren sarhoş olurlardı. Alkol ve her türlü uyuşturucu onları etkisiz hale getirecek kadar çabuk yanıyordu. Durum böyle olmasaydı bile, Dilys ve adamları Wintercraig'e eş bulmak için gelmişlerdi, bu hiçbir Calbernan'ın kolay kolay üstlenmeyeceği bir görevdi.

Dilys ve adamları tetikte ve tetikte kalmaya devam etse de, *susirena* fısıltısını söyleyen kadın Sesini bir daha kullanmadı. Sonunda, sabah altı sularında, eğlenenler yataklarını aramaya başladı. Dilys, sarayda kendisine tahsis edilen odalara çekilmeden önce tüm adamlarının sağ salim gemilerine döndüklerine dair haber alana kadar bekledi.

Orada, karartma perdelerini çekti ve birkaç saat uyumak için yatağa kıvrılmadan önce her kapı ve pencerenin üzerine bir örtü su döktü.

Uykusu dinlendirici değildi. Bir o yana bir bu yana dönüyor, rüyaları Altın gözlerin, güneşli denizlerin ve kalbini sarıp sarmalayan bir şarkının görüntüleri, onu çaresiz bir özlem ve kurtulamadığı bir kayıp duygusuyla dolduruyordu.

Saat on buçuk gibi uyandığında çarşafların vücuduna dolandığını ve elinin kocaman bir ereksiyona sarıldığını gördü.

"Tatlı denizler, Merimydion," diye mırıldandı. "Sana bir kadının *susirena* fısıldadığını ve bütün gece rüyada Sirenleri gördüğünü söylüyorlar." Acı dolu bir kahkahayla kendini çarşaflardan kurtardı, ereksiyonla ilgilendi ve sonra

süitinin banyo odasındaki geniş, pençe ayaklı küvette uzun bir banyo yaptı.

Neyse ki Kış Halkı Calbernan'larla benzer boy ve yapıdaydı, bu yüzden küvette boylu boyunca uzanıp kendini tamamen suya bırakabiliyordu ki bu, evinden uzakta olan bir Calbernan için nadir görülen bir durumdu. Küvetin yanındaki masanın üzerine güzel kokulu sabunlar ve banyo tuzlarından oluşan bir koleksiyon yerleştirilmişti. Hepsini kokladı, sonra ruh haline uygun olanları seçti. Tuzları suya döktü ve kendini küvetin içine bırakarak keyfini çıkardı.

Suyun teninde bıraktığı şehvetli, ipeksi his. Su, Calberna'nın yaşam kaynağıydı, insanları için yemek ve aşk kadar önemliydi.

Bereketli, ıslak sıcaklığın içinde koza gibi uzanırken, İlkbahar ve Sonbahar'ın kuşatmasını ve fethini planlamaya çalıştı, ama zihni isyan etti, tekrar tekrar *susirena* ve aynı zamanda konuşan kadının gizemine geri döndü -anlaşılması zor bir şekilde- üçüncü sezon, Summer Coruscate.

Güçlü bir Ses yeteneğine sahip bir dişiye düşünmeye devam etmesi mantıklıydı ama Summer Coruscate? Neden onu düşünmeyi bırakamıyordu? Ve neden onun arkadaşlığından kaçınmaya yönelik bariz arzusu onu bu kadar rahatsız ediyordu?

Sol bileğine masaj yaptı ve nazik Mevsim'in kendisinden açıkça hoşlanmamasının gizemini düşündü. Başına erkeklerden çekinmesine neden olacak bir şey gelmiş olması mümkündü. Yıllar boyunca payına düşenden daha fazla istismara uğramış kadınla tanışmıştı. Mystral okyanuslarında yelken açmak için

Mystral'ın en karanlık gölgelerinin içi boş gözlü kurbanlarını görmeden, dünyanın en tehlikeli limanlarından ve en acımasız köle pazarlarından bazılarını ziyaret ederek on yıldan fazla bir süredir. Aslında, Verdan'ın Coruscate geçen kış kendi kızını öldürmeye çalışmıştı, Dilys merhum kralın zalimliğinin kızına kadar uzandığını öğrendiğinde şaşırmasdı.

en küçük çocuğundan daha fazla. Yine de Dilys böyle bir kötü muamelenin hiç oldukça emindi. Birincisi, eğer biri Mevsimler'in en nazik ve en sevilenini incitmeye cüret etseydi, Summerlea'nın tamamı ayağa kalkardı. İkincisi, Summer'ın kendisi dün gece Dilys dışında hiçbir erkekten kaçmamıştı. Dilys'in tek yumurta ikizine bir Calbernan'ın olabileceği kadar yakın olan Ari'den bile.

Yine de sanki Dilys bir kurtmuş ve kendisi de sürünün güvenliğinden uzaklaşırsa yiyip bitireceği çaresiz bir kuzuymuş gibi davranıyordu. O bunu anlamadı. İri bir adamdı ve denizin şimdiye kadar hiç olmadığı kadar vahşi bir oğluydu.

doğmuştu ama bir kadına asla zarar vermezdi. Özellikle de mahkemeye geldiği bir kadına.

Özellikle de onun.

Onun böyle bir şey yapabileceğini düşünmesi bile savaş pençelerinin çıkmasına ve dişlerinin parçalamaya hazır bir şekilde aşağı inmesine neden oldu.

Bu korkuyu hangi iblis aşıladıysa artık. Hırladı, banyosunun yüzeyinde patlamak üzere yüzen bir dizi hava kabarcığını serbest bıraktı, sonra aniden öyle bir oturdu ki su küvetin kenarından aktı.

"Aptallık ediyorsun," diye mırıldandı kendi kendine. "Senden hoşlanıp hoşlanmaması neden önemli? Ya da senden korkmasının? Uğruna burada olduğun kişi o değil. O senin için hiçbir şey. *Hiçbir şey.*"

Hangi erkek, takım elbisesini memnuniyetle karşılayan iki güzel, çekici kadınla flört etme fırsatı sunulduğunda, bunu istemediği belli olan bir üçüncüsü için kendini öfkeli düşümlere bağlar?

Sadece narsist bir aptal.

Dilys ne narsist ne de aptaldı.

Summer Coruscate'e olan bu çılgın saplantısı her neyse, artık sona ermişti. İlkbahar ya da 'la evlenmek için buradaydı ve tam da bunu yapacaktı.

Sonbahar'ın tüm çarpıcı güzelliğine ve İlkbahar'ın tüm parlaklığına ve muhteşem çekingenliğine rağmen, içindeki hiçbir şeyin "O

hakkında da. O bir Calbernan'dı. Hangi kadınla evlenirse evlensin, evlendikten sonra hayatının merkezi o olacaktı.

Günlerinin geri kalanında kendini onun mutluluğuna adayacaktı.

Ya Summer Coruscate'e olan açıklanamaz saplantısı?

Deniz süngerini ve sabuna uzandı.

En iyi unutulmuş.

Otuz dakika sonra, safir ve elmaslardan yapılmış köpüklü dalgalarla süslü bir kemerle sabitlenmiş parlak mavi-beyaz bir *şuma* giymiş olan Dilys, Summer Coruscate ile ilgili rahatsız edici düşüncelerini tamamen geride bırakmış ve zihnini elindeki göreve odaklamıştı. Değerli ve *güçlü* bir eş istemeye, Calberna'nın Wintercraig ile bağlarını güçlendirmeye ve her iki ülkeye de fayda sağlayacak iş ittifakları kurmaya gelmişti.

İşe koyulma zamanı.

Spring'in kalbine giden en hızlı yolun onun bahçeciliğe ve entelektüel uğraşlara olan sevgisinden geçtiği sonucuna çoktan varmıştı. Tarım Merimydion Hanesi'nin ana sektörlerinden biri olduğu için -diğeri de gemicilikti

-Ortak bir zemin bulmak, dostane bir yakınlık ve karşılıklı saygıya dayalı sağlam bir temel oluşturmak için yeterli alan vardı.

Sonbahar, kahkahalar ve küçük bir macerayla eğlendirmeye devam edecekti. Hayatı boyunca erkeklerin peşinden koştuğu bir kadın için gayet doğal olduğu üzere, ilgi alanlarına nasıl yöneleceği konusunda pek açık sözlü değildi ama yaldızlı bir kafesteki hangi kuş özgürce uçmayı ki? Yelkencilik ve yürüyüş yapmaktan hoşlanabileceğini düşündü; bu uğraşlar onu sürekli gözlemlendiği, taklit edildiği ve talipleri tarafından takip edildiği saraydan uzaklaştıracaktı.

Ayrıca her iki prensesin de kendisine ve adamlarına hayranlık dolu bakışlarını kaçırmamıştı. Bu yüzden mavi-beyaz *şumayı* seçmiş ve dunkü körüklü bilekliklerini ve altın kolluklarını, kemeriyle aynı tepeli dalga desenine sahip boncuklu platin kolluklarla değiştirmişti. Soluk metal, parlak elmaslar ve saf beyaz kumaş, koyu bronz teniyle ve sırtından aşağıya ve omuzlarının üzerine serbest ve süssüz dökülen uzun obsidyen saç ipleriyle çarpıcı bir tezat oluşturuyordu.

Tam olarak olduğu gibi görünüyordu: Calberna'nın zengin ve cesur Sealord'u, , kuvvetli, savaş tecrübeli. Her konuda kendine güvenen ve göze hoş gelen biri. Zengin, güzel, sihirsel yeteneklere sahip bir prensesin bile benim diyebileceği bir adam.

Dilys elini sallayarak kapı ve pencerelerindeki su perdelerini kaldırdı ve odasından çıktı.

Odalarından çıkan Ari ve Ryll ile karşılaştı, yeni yıkanmış, keskin gözlü ve gülümsüyorlardı.

"Sence yemek servisi yapacaklar mıdır?" Ari sordu. Karnı guruldayarak hepsini güldürdü. Kutlama boyunca hepsi doyasıya yemek yemişti ama Calbernan metabolizmaları yiyecekleri de sarhoş edici maddeler kadar çabuk yakıyordu.

Ryll, "Eğer değilse, fiyort sadece bir dalış uzaklığında," dedi.

Fiyortta bir dalış ve kahvaltı için tempolu, sulu bir av kulağa içgüdüsel düzeyde iyi gelmenin ötesinde geliyordu ama Dilys başını salladı. "Biz oulani gibi yeriz Şimdi."

Ryll içini çekti. "Umarım en azından somon balığı vardır. Somon severim."

Köşeyi döndüklerinde Ari, elinde bir kucak dolusu çarşafla koridorda koşuşturan genç bir hizmetçiyi neredeyse biçiyordu. Hizmetçinin nefesi kesildi. Çarşaflar yere yuvarlandı. Hizmetçi onları almak için acele etmek yerine öylece durup Ari'ye baktı.

Gülümsemi, dişleri bembeyaz ve göz kamaştırıcıydı, bu da kızı daha da kızdırmış gibiydi. "Dur sana yardım edeyim, *kali mana*," dedi. Ari yere düşen toplayıp kollarına düzgünce geri dizerken kız olduğu yerde donup kaldı. Gülümsemi daha da sıcaklaştı, bakışları kızı esir aldı. "Yiyecek bir şeyler arıyorduk." Gırtlaktan gelen sesi ve Takdir dolu bakışları, onun üzerinde yemek yemeyi umursamayacağını ve her ikisini de fazlasıyla tatmin edecek bir şekilde konuştuğunu gösteriyordu. "Bizi en yakın kahvaltı odasına yönlendirebilir misiniz?"

Kızın boğazı çalıştı ama hiç ses çıkmadı. Yutkundu, bir kolundaki çarşafları dengeledi ve titreyen parmağıyla yakındaki koridorlardan birini işaret etti.

"*Moa nana, kali mana*." Teşekkür ederim, küçük mücevher. Ari son bir kez gülümseyerek döndü ve hizmetçinin gösterdiği yöne doğru ilerledi.

Dilys ve Ryll başlarını sallayarak onları takip ettiler. "Bunu gerçekten yapmamalısın," diye mırıldandı Ryll. "Ne?"

"Biliyor musun? Zavallı kız bugün muhtemelen hiçbir iş yapamayacak."

Ari sırtı ve omzunun üzerinden geriye baktı. Küçük hizmetçi tam bıraktığı yerde durmuş onu izliyordu, çarşaflar gevşek kollarında tehlikeli bir şekilde sallanıyordu. "Gününü neşelendirmek için ona küçük bir şey verdim."

Dilys gözlerini devirdi. "Ryll haklı. Cazibeni gelecekteki *liana*'na sakla." Ari *susirena*'yı hizmetçinin gözünü kamaştırmak için kullanmamıştı -bütün *imlaniler*, bütün erkekler de dahil olmak üzere, bir dereceye kadar bu yeteneğe sahip olsalar da. Hiçbir gerçek savaşçı Adalar, bir kadının kendisini istemesini sağlamak için büyü kullanmayı bile düşünürdü. Bir kadına kur yapmayı ve onu kazanmayı öğrenmek, en az savaş ve denizcilik becerileri kadar sıkı eğitimlerinin bir parçasıydı. Bir Calbernan erkeği sesiyle, dokunuşuyla, gözleriyle, hatta vücudunun en küçük hareketiyle bile baştan çıkarabilirdi. Ve Ari'nin az önce yaptığı da buydu.

"Sadece kıskanıyorsun çünkü *mierinalar* beni senden daha çok seviyor." Ari kaşlarını kaldırdı. "Buna özellikle tatlı, yazlık, küçük mavi gözlü bir güzel de dahil."

Dilys karnının hızla ve şiddetle sıkışmasını görmezden geldi ve güldü. "Eğer Prenses Summer'dan bahsediyorsan, ben olsam on yaşına girmek demezdim. bir sevgi belirtisi."

"Bu sana verdiğinden on kelime daha fazla."

"Utangaçtır."

"Dün gece diğer herkesle konuşmaktan çekinmedi. Aslında bana öyle geldi ki, bizimki hariç her masaya uğramaya ve sen hariç her Calbernan'la konuşmaya özen gösteriyordu. Çünkü benimle konuştu. Ve seninle de konuştu Ryll, değil mi?" Ryll'in cevap vermesini beklemedi. "Neden, evet. Evet, konuştu. Ve duydukları hoşuna olmalı ki seninle yine uzun uzun konuştu, değil mi? Bu sabah terasta yarım saat boyunca ona sokulmuştun, değil mi?"

Ryll kaşlarını çattı. "Beni bu işe karıştırma, Arilon Calmyria."

Dilys kaşlarını çatarak kuzenine baktı. "Bu sabah *Myerialanna Summer*'la yarım saat mi konuştun? Ne hakkında?" Şüphe başını kaldırdı. "Onun için bir sınır koymadın, değil mi?"

Ryll kendini topladı, açıkça hakarete uğramıştı. "Yapmadım," diye ısırdı, her kelimesi bir kaya gibi sağlamdı. "Üç Mevsim yasak bölge. Bunu hepimiz biliyoruz."

"Ama onunla yarım saat konuştunuz."

"Bu sabah yüzmeden dönerken ona rastladım. Konuşmak istedi. Ne yapmam gerekiyordu?"

"Ne hakkında konuşmak istiyordun?"

"Bekle," diye araya girdi Ari. "Bu sabah yüzmeye mi gittin?" Kuzenine ters ters baktı. "Ava gittim demek istiyorsun! Zaten yemek yedin!"

Ryll suçluluk duygusuyla ağırlığını kaydırды. "Sadece birkaç somon balığı yedim. Ve kimse görmedi."

"Ve sen beni davet etmedin mi? Seni bencil-"

Dilys, Ari'nin palavralarını kesti. "*Myerialanna Summer*'ın konuşmak mi söylüyorsun? Ne hakkında?"

"Kardeşi Falcon, çoğunlukla."

"Oh." Dilys biraz geri çekildi. Bir kız kardeşin ağabeyini sorması telaşlanacak bir şey değildi. Ama sonra ... "Peki ya en az kısmı?"

Kuzeninifadesi şaşkınlığa dönüştü. "Ne?"

"Falcon hakkında konuşmak istediğini söylediniz. Peki ya en az kısmı? Başka ne hakkında konuştu?"

"Ah, şey ..." Ryll belirgin bir şekilde rahatsız görünmeye başladı. "Ryllian ..."

"Sadece kibarlık yapıyordu. *Oulani* tarzı bu."

"*Oulani* tarzı nedir?"

"Bir ziyaretçinin ilgi alanları, kültürü ve deneyimleri hakkında sorular sormak."

"Ve *ulumi*'si," diye araya girdi Ari sırtarak ve muzaffer bir intikam havasıyla, sanki bunu belirtmek kuzeninin fiyortta onsuz ava çıkmasının intikamını almak olduğu kadar Dilys'e de sataşmaktı.

"*Ulumi*'nizi mi sordu?" Dilys'in sesi yükseldi. Daha önce Summer Coruscate'i aklından çıkarma kararına rağmen, Dilys'in savaş pençeleri içgüdüsel bir bölgesel tepkiyle serbest kaldı.

Ulumi, her deneyimli yetişkin erkek Calbernan'ın vücudunu kaplayan yanardöner dövmelerdi. Calberna'da bir *myerina*'nın bir erkekten vücuduna kazınmış zafer hikayelerini anlatmasını istemesi samimi bir ilginin işaretiydi. Elbette, *oulani* kadınlarından gelen benzer bir merak aynı anlama gelmediğini biliyorlardı, ancak yine de, bekâr bir kadın bir Calbernan'ın dövmeler, spekülasyonlar, sinsî göz kırpmalar ve yaygın, utanmaz bahisler başladı. Dilys'in pençelerini gören Ryll irkildi ve kendi pençesiz ellerini havaya kaldırdı.

"Öyle değildi." " bir şeydi?"

"Özellikle benim *ulumi*'mi sormuyordu. Genel olarak ne anlama geldiklerini soruyordu."

"Peki cevabınız neydi?"

"Ona *ulumi*'nin her Calbernan erkeğinin savaşta zaferlerinin kişisel kaydı olduğunu ve herhangi bir ayrıntı öğrenmek istiyorsa sana sorması gerektiğini söyledim."

Dilys kuzenine sertçe baktı. "Bana sormadı."

Ryll solmadı. "Hâlâ odanızdaydınız. Bir kraliyet prensesinin talibinin yatak odasının kapısını çalması pek olası değildir."

"Biliyor musun Dilys," dedi Ari, gözleri muziplikle parlayarak, "Calberna'dan buraya gelirken Prens Summer'ın sana ne kadar az yakışacağını söyleyerek birden fazla akşam geçiren bir adama göre, onun yerine Ryll'le ilgilenebileceğini düşünerek *şumanı* kesinlikle düğümlemişsin." Dilys'in ellerine sivri bir bakış attı ve kaşlarını kaldırdı.

Dilys yüzünü buruşturdu. "Sadece Ryll'den bu kadar hoşlanmasına şaşırdım."

"Teşekkür ," dedi Ryll kuru bir sesle.

Dilys yüzünü buruşturdu. "Öyle demek istemedim. Herhangi bir kadın senin *liana*'n olduğu için şanslı olurdu." Saçmalamaya başlamıştı. Gururunun incinmesi bir yana, Summer'ın ondan korktuğu ve kuzenini tercih ettiğı aşikârdı.

Ona yakışıyor, diye sertçe düzeltti kendini. Aslında Ryll'in Prenses Summer'ı kazanma şansı varsa, Dilys buna engel olmamalıydı.

Dilys derin bir nefes aldı ve kendini cömert davranmaya zorladı. "Bu," dedi pençelerini göstererek, "sadece içgüdü, iddia değil." Bunu kanıtlamak için pençelerini geri çekmeye zorladı. Oldukça çaba gerektirdi - olması gerekenden çok daha fazla çaba- ama keskin, obsidyen pençeler yavaşça geri çekildi.

Tırnaklarının arkasındaki kılıfları. "İşte gördün mü?" Hiçbir olgun Calbernian erkeği göz diktiği bir ödülünden savaşmadan vazgeçmez. Özellikle de söz konusu

potansiyel *lianalara*. Eğer gerçekten hak iddia etmek isteseydi, kazanana kadar pençelerini kınına sokmazdı. Parmak uçlarına bastırmaya devam etmeleri Dilys'in görmezden gelmeye kararlı olduğu bir şeydi.

"Kraliçe'nin Konseyi ve ben, üç kız kardeş arasında Prenses Summer'ın bana en az uygun olan olduğu konusunda hemfikiriz. Elbette çok güzel ve hakkında söylenenler kadar nazik ve tatlı huylu görünüyor. Ama evlendiğim *Liana*'nın ruhunda ateş olacak, tıpkı kız kardeşi Khamsin ve diğer iki Mevsim gibi. Denizlerin ve yıldızların isteğiyle bir sonraki kraliçemize annelik edecek."

"Cidden ilgilenmiyor musun?" Ari bastırdı.

"Hiç de değil," diye yalan söyledi Dilys. Oldukça ilgiliydi. Hangi erkek bunu istemez ki? Ama en güçlü prensesi seçmek için gönderilmişti. onun gelini olmak. Summer Coruscate buna uymuyordu. Onun için gelmemişti. *Onun peşinden gitmeyecekti.*

Ve Summer'ın Ryll'ı bariz bir şekilde tercih etmesi onu ne kadar olursa olsun pençelerini kınından çıkarmayacaktı.

"O zaman *Myerialanna* Summer'ın da Ryll'e bir Calbernian'ın *ulumi*'sinin mavi renkte parlamasının ne anlama geldiğini sorduğunu duymak seni hiç rahatsız etmez mi?" Ari sordu.

Ve *sproing!* pençeler tekrar çıktı. Dilys onları saklamak için ellerini yumruk yaptı. *Ryll'e* Calbernian çiftleşme ritüellerini mi ? Bir ürperti Rüyalarındaki puslu görüntüler zihninden geçerken, içinden bir şeyler geçti. *Parlayan ulumi'nin mavi fosforlu ışıltısı. Altın gözler yanıyor Geceyle örtülü suların karanlığı. Vücudunun tüm sinirleri ateşle karıncalanıyor. Ve bir ses usulca şarkı söyleyerek onu çağırıyordu.*

Ryll, Ari'yi Dilys'e doğru tökezlemesine neden olacak kadar sert bir şekilde iterken görüntü kayboldu. "Fırtınalar seni batırır, Calmyria! Sanki prenseslerinin peşindeymişim gibi konuşmayı kes!" Ryll, Dilys'e dönerek ellerini uzattı,

Avuçlarını yalvarırcasına yukarı kaldırdı. "Anlattığı gibi bir şey değil, Dilys. Yollarımız tesadüfen kesişti. Calbernianlar hakkında bir şeyler okuduğunu söyledi.

Biz gelmeden önce köy çocuklarına bizi öğretebilirmiş. Kraliçenin kasabadaki yeni devlet okulunda öğretmenlik yapıyor. Her neyse, geleceğini söyledi. parlayan *ulumi*'den bahsetti ve bunun ne anlama merak etti. Ben de ona eğer merak ediyorsa *seninle konuşması gerektiğini* söyledim." Sonuncusunu dişlerini sıkarak söyledi ve bunu yaparken Ari'ye ters ters baktı.

Pişmanlık duymayan yaramaz Ari sırtarak, "Yine de sormayı seçtiği kişi sendin, Dilys değil," dedi. Güldü ve Ryll'ın kendisine doğru salladığı yumruktan dans ederek uzaklaştı. "Sadece söylüyorum!"

Genellikle Dilys, Ari'nin eğlenceli bulur, gülüp gülümseyerek geçiştirirdi. Calbernan kurlarının ilk aşamalarında erkekler arasında şakalaşmalar yaygındı, aynı şekilde bir kadının dikkatini çekmek için yarışırken iyi huylu tek eşlilik de vardı - özellikle de kadın henüz tercihini belli etmemişse. İşler ciddileşmezdi ta ki

Calbernan'ın *ulumi*'si mavi renkte parlıyordu, yani liakapua -çiftleşme ritüeli-ciddi bir şekilde başlamıştı. Bu gerçekleştiğinde, Ari bile Dilys'e böyle . Çünkü *liakapua*'daki bir Calbernan erkeği için, gönülsüzce sataşmak bile bir meydan okuma olarak yorumlanabilirdi ve böyle bir zamanda meydan okumalar çoğu zaman egemenlik için acımasız savaflara yol açardı.

Calbernan erkeklerinin jilet gibi keskin savaş dişleri ve pençeleri olduğu düşünülüğünde, bu tür savaflar genellikle ciddi yaralanma veya ölümle sonuçlanırdı.

Ama Dilys'in *ulumi*'si mavi renkte parlamamıştı. *Liakapua*'da değildi.

Bu yüzden Dilys'in şu anda Ryll'in boğazına sarılma dürtüsüyle savaşıyor olması hiç mantıklı değildi.

"Bu kadar yeter Ari," dedi Dilys birkaç dakika sonra, Ryll'a bedensel zarar verme dürtüsünü geri püskürttükten sonra. "Eğlenmene baktın, yani Zavallı Ryll'i rahat bırak. Ve soruna cevap vermek gerekirse, hayır, *Myerialanna* Summer'ın Ryll ile benimle olduğundan daha rahat hissetmesinden ya da *ulumi* hakkında soru sormak için onu seçmesinden en ufak bir rahatsızlık duymuyorum. Sen Neden burada olduğumu biliyorsun. Bir eşte ne aradığımı biliyorsun. Ve sen onun olmadığını biliyorum. Şöyle söyleyeyim," diye özetledi Ari'nin sataşmalarına son vermeye kararlı bir şekilde, "Prenses Summer bir fincan sütlü çay gibi rahatlatıcı ama ben güçlü bir Summerlean ateş brendisine susadım. Misafirperverliğin hatırına, ilk iki hafta kız kardeşlerine yaptığım gibi ona da kur yapacağım, ama ondan sonra Ryll onu istiyorsa, peşinden gitmekte özgür hissetmeli."

Köşeyi döndüler ve neredeyse iki Seasons ile çarpışıyorlardı: İlkbahar, serin buzlu maviyle görkemli ve Yaz, derin, yumuşak gül rengiyle nefis bir şekilde kadınsı görünüyor.

Dilys'in vicdanında anlık bir endişe belirdi. İki prenses onu duymuş olmalıydı. Onu kurtaran tek şey, kendisinin ve Kuzenler ortak dil olan Eru yerine Calberna'nın dili olan Deniz Dili'nde konuşuyorlardı. Umarım Summerlea prensesleri onu anlamamışlardır.

Spring asil bir zarafetle gülümsedi, yüz ifadesinden Dilys'in kız kardeşini "sütlü çay" olarak nitelemesini ya da kuzenine kur yapması için teklif ettiği fazla rahat tavrı anladığını gösteren hiçbir şey yoktu "Sealord Merimydion. Sealord Calmyria. Sealord Ocea. Günaydın."

"Günaydın, Sealordlar." Summer, Ari ve Ryll'a utangaç, Dilys'e ise daha zoraki bir gülümseme sundu. Bakışları asla çenesinden yukarı çıkmadı ve hızla uzaklaştı. Yanakları koyu bir gül rengine döndü. Ve onu takip etmeme konusundaki kararlılığına rağmen, bu büyüleyici kızarıklık her Sahip olduğu koruyucu ve açgözlü erkek içgüdüsü.

Savaş pençeleri tekrar ortaya çıkma tehdidiyle karşı karşıya kalınca bakışlarını tekrar Bahar'a çevirdi. Uzun bir kutlama gecesinin ve birkaç saatlik uykunun ardından bile kendini bir kraliçe gibi tutan uzun boylu, soğukkanlı, güzel Bahar'a. Onu kızlarının Kraliçe Konseyi'nde otururken, tavsiyeler verirken, kızlarına bilgelik ve güçle rehberlik ederken rahatlıkla görebiliyordu.

"Siz üçünüz erkencisiniz," diye devam etti Spring. "Wintercraig kutlamalarına alışık olmayanlar için bu oldukça nadir bir durum. Hepinizi en azından öğlene kadar ayakta görmeyi beklemiyorduk."

Ryll ona, "Calbernalılar çok az uykuya ihtiyaç duyarlar," diye bilgi verdi.

Ari'nin midesi guruldadı. "Ancak ihtiyacımız olan şey oldukça fazla yiyecek." Sözlerine öyle yalvarırcasına umutlu bir bakışla eşlik etti ki, utangaç Summer gerçekten güldü.

Ses hafif ve müzikaldi, tıpkı Dilys'in evindeki yatak odasının dışında okyanus melteminde esen rüzgâr çanları gibiydi. Dilys'in kafa derisi karıncalandı ve

Summer Coruscate'in kahkaha sesiyle saçlarının ipleri gerildi. "Biz de tam kahvaltıya iniyorduk," dedi Ari'ye bir kahkaha atarak.

Gülümseyin. "Size yolu göstermekten mutluluk duyacağız."

Ryll ve Ari hemen onun davetine uyarak yanında yerlerini aldılar ve Dilys tekrar gülerek kollarını onların uzattığı kollara doladı ve merdivenlerden inmeye başladı. Spring'in soğukkanlı ve dikkatli bakışlarının farkında olan Dilys, yüzündeki kırılganlıkları düzeltti.

kaşlarını kaldırdı, en çekici gülümsemesini takındı ve bir kolunu

çocuklarının gelecekteki annesi olabilecek kadına eşlik ediyor.

Beşi birlikte alt kata, dün geceki ziyafet ve dans için kullanılan bahçe terasından çok da uzak bir ziyafet salonuna indiler. Ziyafet salonu büyük ve süslüydü ve soğutulmuş, marine edilmiş etler ve sebzeler, somon füme ve gümüş reşo kaplarında servis edilen çeşitli sıcak yiyecekler de dahil olmak üzere yiyeceklerle dolu üç uzun masa ile çoktan kurulmuştu. Konumarr'ın ziyaretçilerinin daha küçük gruplar halinde yemek yiyebilmeleri ve sohbet edebilmeleri için odanın dört bir yanına düzinelerce yemek masası yerleştirilmişti.

"Lütfen açık büfeye buyurun." Spring yiyeceklerle dolup taşan masaları işaret ederken, Summer kahvaltıya katılan konuklarla ilgilenen hizmetlilerden biriyle konuşmaya gitti.

"Özür dilerim Sealord," dedi Spring, adamın dikkatini tekrar kendisine çekerek. "Summer, Autumn ve ben bu sabah size katılamayacağız. Hala uyuyor olacağınızı düşündük, bu yüzden daha önceden verilmiş bir kahvaltı sözümüz var."

"Seni özleyeceğiz, *Myerialanna* Spring," diye içtenlikle cevap verdi. "Dün geceki şenliklerde bana eşlik etmenizden büyük keyif aldım. Umarım bugün birbirimizi daha sık görürüz?"

"Eminim öyle olacaktır. İşte size su." Summer'ın daha önce konuştuğu hizmetçi, dolu bardaklarla dolu bir tepsi taşıyarak masaya yaklaştı. "Sabahları ilk içeceğiniz olarak tercih ettiğiniz gibi hafif tuzlu."

Dilys gülümsedi. "Bizim öğrenmişsiniz."

"Kız kardeşlerim ve ben hepimiz aldık. Bunun sadece ihtiyatlı bir davranış olduğunu düşündük."

Hizmetçi ilk bardağı Ari'nin önüne koydu, Ari deneysel bir yudum aldı, başıyla onayladı ve bardağın tamamını geri fırlattı. Ryll da onu izledi.

Dilys elini küçük su bardağının etrafına dolayıp suyu yudumlarken Spring gülümseyerek, "Kahvaltınızın tadını çıkarın Sealords," diye mırıldandı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Tuzlu suyu su değildi.

Dilys, az önce farkında olmadan saf, kristal berraklığında, Summerlean ateşi brendisinin güçlü kadehi boğazının içini kavururken, gözleri sulanarak boğuldu ve tükürdü.

Spring son derece inandırıcı bir şaşkınlık ifadesiyle, "Ah, canım," dedi. Sonra da bunu bir gülümsemeyle ve fazla tatlı bir ifadeyle mahvetti: "Bu hoşunuza gitmedi mi, Sealord Merimydion? Bir dakika. Size rahatlatıcı bir şeyler getireyim." Başka bir hizmetkâra el salladı ve onun kulağına fısıldadı. Bir süre sonra hizmetçi elinde çay servisiyle döndü. Spring fincanı doldurdu

Çayı yarısına kadar doldurduktan sonra bolca süt döktü ve sütlü çayı Dilys'e uzattı. Mükemmel aksanlı Deniz Dili', "İşte buradasın. Sütlü çay. İç bakalım. Kendini daha iyi hissedeceğinden eminim. Ve şimdi, eğer beni bağışlarsanız. Zaten geç kalıyorum. Lütfen Sealords, kahvaltınızın tadını çıkarın. Somonumuz aslında oldukça mükemmeldir. Ama siz üçünüze köpek balığını tavsiye ederim. Ya da belki biraz kızarmış yaban domuzu kıcı size daha çok yakışır." Son bir kez şurup gibi gülümsedi ve kız kardeşi Summer'ın ardından odanın uzak tarafındaki bir kapıdan geçerek gözden kayboldu.

Dilys, yanan boğazını ve nefes borusunu temizlemek için son bir kez öksürdükten sonra sandalyesinde arkasına yaslandı ve takdir dolu kahkahalarla kükredi.

"İşte ben de bundan , dostlarım! Tanrım, ne kadın ama!"

"Çekilmez, herif!" Summer kaşlarını çattı ve ziyafet salonuna bağlanan boş balo salonunun parke kaplı ahşap zemininde volta attı. "Bu ne cüret, beni kuzeninin üzerine atıyor, sanki ben bir ...
... arkadaşlarına hediye edeceği bir bubi ödülü!"

"Sakin ol hayatım." Bahar bir kolunu Summer'ın omuzlarına doladı. "Zaten ondan hoşlandığını da sanmıyordum. Ne de olsa dün gecenin tamamını ondan kaçarak geçirdin."

Summer kızardı. Hoş geldin kutlamasında ondan kaçmak konusunda bu kadar açık olmak istememişti ama basit bir bakışa verdiği şok edici tepkiden sonra korkmaya başlamıştı. Ve daha sonra fiyortta olanları düşününce, bunu yapmaktan haklıydı.

"Ondan hoşlanmıyorum," diye mükemmel bir inandırıcılıkla yalan söyledi. "Daha doğrusu, onu kendim için beğenmiyorum. Sen ya da Autumn şüphesiz onun için çok daha iyi bir eş olurdunuz. onu."

"O ilgisizliğini iyi bir şey olarak görmelisin." Spring parmağını Summer'ın çenesinin altına soktu ve fazla dikkatli yeşil bakışlarıyla ona baktı. "Bu iyi bir şey, değil mi Gabriella?"

"Tabii ki öyle! Sadece ... oh!" Ellerini sıcak yanaklarına bastırdı. "Sanırım hiç tahmin etmediğim kadar gururluyum. Daha önce hiçbir erkek beni eksik bulduğu konusunda bu kadar açık olmamıştı." Onu kendisini unutmaya, kendisi için doğru kadın olmadığına inanmaya ikna etmiş olsa da, kendisini sütlü çay kadar yavan bir şeyle kıyaslamaya ikna edememişti! Ne kadar saçma olduğunu bilse de, bu ona acı veriyordu! Özellikle de ne zamandan beri Dün gece alabildiği azıcık uyku, Dilys Merimydion'un karanlık bir denizde yüzdüğü rahatsız edici rüyalar tarafından rahatsız edilmişti, vücudu

Fosforlu mavi dövmeleleriyle aydınlanmış, altın gözleri ışıltılı parlayan, ellerini ona doğru uzatmış. Ve tüm bu süre boyunca, bir ses öyle korkunç bir özlemin sözsüz şarkısını söylüyordu ki, gözyaşı lekeli bir yastık, sıkılmış yumruklar ve içinde acı veren, ağrıyan bir boşlukla uyandı.

"Korkarım Dilys Merimydon'un cazibemi reddetmesi kibrime oldukça itici bir darbe indirdi," diye itiraf etti.

"O bir domuz ve aptal," dedi Viviana sert bir sesle ve Yaz Kampı'nın savunmasını . "Ve keşke onun tuzlu suyunu Summerlean ateş brendisiyle değiştirmeyi düşünen ben olsaydım. Ona servis ettiğiniz şey buydu, değil mi?"

Summer dudağını ısırды ve başını salladı.

"Ha! Ben de öyle düşünmüştüm! Ne yaptığını ona bir fincan sütlü çay ikram ettim!"

Summer'ın ağzı açık kaldı.

"Deniz Dili konuştuğumuzu da biliyorlar, en azından benim biliyorlar. Bu sabah köpek balığı ya da kızarmış domuz kıcını denemelerini önerdiğimde bu dili konuştuğumdan emin oldum."

Şok olmuş bir kahkaha havlaması uyarıda bulunmadan döküldü. Gabriella sesini bastırmak için elini hızlıca ağzına götürdü ve yemek odasının kapalı kapısına doğru gergin bir bakış fırlattı. Yeterince gururlu insanla karşılaşmıştı.

Yıllar boyunca yabancı prensler, kendilerine gülünmesinden hoşlanmadıklarını biliyorlardı - özellikle de şaka yapıldıktan sonra. "Sen yapmadın!"

"Gerçekten de öyle. Hak ettiğinin en azı buydu." Bahar kolunu Summer'inkinin içinden geçirdi. "Hadi, küçük kardeşim. Gidip biraz kahvaltı."

"Sen önden git," dedi Gabriella. "Benim kısa bir mola vermem gerekiyor. Sanırım jartiyerlerimden biri çözülüyor."

", ama uzun sürmesin." Spring, Gabriella'nın yanağına bir öpücük kondurdu ve ailesinin geri kalanının beklediği terasa doğru ilerledi.

Spring gözden kaybolduğu anda Summer topuklarının üzerinde döndü ve dikkat çekmeden kadar hızlı bir şekilde en yakın bahçeye yöneldi. Yoluna kimse çıkmadı ki bu iyi bir şeydi. Alışlagelmiş sakın maskesine tutunması en iyi ihtimalle zayıftı.

Yalnız kaldığında, iyi rahatlama odasının kapısı kapanıp kilitlendiğinde, o titrek maske bile düştü. Duvara yaslandı ve elleriyle yüzünü kapattı.

"Tatlı Helos, Gabriella! Neyin var senin? Suyunu ateş konyağıyla değiştiriyorsun! Dün gece ona uyguladığın İknaları kasten mi    meye çalışıyordun?"

Spring, Summer'ın ne yaptığını fark edip bu kadar çabuk harekete ge meseydi, Dilys Merimydion'un şüpheleri Summer'a yönelecekti - Calbernan'ların masasına "su" getiren hizmet iyle özel bir konuşma Summer'a. Eğer böyle bir şey olmuş olsaydı - eğer utangaç Summer'ın zihninde sabitledi i ürkek, "sütlü çay" imajından bu kadar farklı davrandığını görseydi - şaşkınlık anılarını ba layan ba ları gev etirdi.

Ve Calbernanlılar dün gece Dilys üzerinde kullandığı güçlü ikna gücünü fark etmiş olduklarından - Ryllian Ocea bu sabah erken saatlerde bahçede ona rastladığında a zından ka ırmı tı - Konumarr'daki tüm Calbernanlıların dikkatini çekmeden bu anıları yeniden canlandırmanın bir yolu yoktu.

Calbernalıların Dilys'e güçlü İknayı fark ettiklerini bilmek en hafif tabirle rahatsız ediciydi. Neyse ki onlar da diğer herkes gibi temel ikna yöntemlerinden bihaber görünüyorlardı. Kesinlikle, Ryllian'ın "Bana her şeyi anlatabilirsin. Sırların benimle güvende," diye fısıldadığını fark etti. Bu sabah ondan bilgi almaya çalışıyordu. Her ne kadar parlayan mavi dövmeleri sorduğunda ona karşı koymakta zorlanmamı  olsa da, onun yeteneklerine karşı ba ı ıklığı yoktu. İknanın güçlü baskısını ona anlattığında

Calbernans'ın dün gece tespit ettiği her şey bunu kanıtlıyordu.

Yine de geriye dönüp bakıldığında, Dilys'in kuzenine parlayan mavi dövmeler hakkında soru sormak aptallığın kendi özel markasıydı. Sorusundan Dilys'e bahsederse, Dilys'in onun karakterinin dışında davrandığını görmesine izin vermek kadar kesin bir şekilde ikna kabiliyetini zayıflatabilirdi. Bunu denemi ti çünkü gecenin uzun, huzursuz, uykusuzluk dolu saatlerinde Dilys Merimydion'un onu bu kadar çok istemesi için üzerinde bir tür gizli Calbernan büyüsü yapmış olması gerektiği gibi  a ırtıcı derecede parlak bir sonuca varmıştı.

Şimdi bu   phelerin ne kadar saçma olduğunu anlıyordu. Dilys'in "sütlü çay" sözü, dün gece aralarında her ne geçtiyse onun kararını gölgelemeden, onunla uzaktan yakından ilgilenmedi ini a a ılayıcı bir şekilde açıkça ortaya koyuyordu! Halla'nın hatırı için onu kuzenlerine teklif etmişti!

Cızırtı sesi onu tedirgin düşüncelerinden çekip çıkardı ve bu çok da erken olmadı. Misafirlerin ellerini yıkamaları için bırakılan tüm kokulu su eller kaynayıp gitmişti. Suyun yüzeyinde yüzen gül yaprakları şimdi boş kâsenin dibinde kömürleşmiş parçalardı ve odadaki hava sıcak ve kuruydu. Birkaç dakika daha geçseydi oda alevler içinde kalacaktı.

Dehşete kapılan Summer, büyüsünü sertçe bastırdı.

kontrolünü kaybediyordu; neredeyse yirmi yıldır böyle bir şey olmamıştı. Ve büyüsünü bastırmak için bir ömür boyu kaç kat bağlayıcı büyü ve kontrol inşa edip güçlendirdiği düşünüldüğünde, Dilys'in kuzenlerine söylediği hiçbir aptalca söz -ne kadar incitici olursa olsun- kalkanlarını bu kadar zahmetsizce delip geçemezdi.

Bu, onda korkunç bir sorun olduğu anlamına geliyordu.

Dilys Merimydion'la hiçbir ilgisi olmayan bir şey. Konumarr'a geldiğinden beri yaşadığı tüm rahatsız edici duygu artışlarını açıklayan bir şey. Kendi çocuğuna duyduğu şiddetli arzu. Kullanmak istemediği ikna gücü patlamaları. Dilys Merimydion'a verdiği çılgınca, güdüsel karşılık. Ve elbette, Dilys'in cazibesini reddetmesi üzerine duyduğu alışılmadık öfke.

Gabriella tezgâhı kavradı ve artık boş olan lavabonun üzerinde asılı duran aynadaki yansımasına baktı.

Sevgili tanrılar. Başlamıştı.

O da babası gibi deliriyordu.

OceanofPDF.com

Bölüm 6

Gabriella'nın en tehlikeli büyüsünü bağlayan kontrolleri sağlamlaştırdığına ikna olması için annesinin bileziğinin mücevherli tılsımları üzerinde tam bir çeyrek saat meditasyon yapması gerekti. Her zamanki sakın maskesinin tekrar yerine oturduğundan emin olmak için birkaç dakika daha geçirdikten sonra bahçeden çıktı ve Khamsin, Wynter, Spring ve Autumn'un çoktan oturmuş olduğu sarayın yan tarafındaki özel bahçeye doğru ilerledi. Gildenheim'dayken, Wynter'in ikinci adamı Valik ve Khamsin'in genç gözdesi Krysti kahvaltıda aileye her zaman katılırdı ama

ikisi Konumarr'a gelmemişti. Valik, geçen kış Buz Kralı ile yapılan savaştan sonra Wintercraig'in ordularının yeniden inşasını denetlemek için geride kalmıştı ve Krysti, Valik'in hizmetçisi olarak hizmet etmek ve bir şövalye olarak eğitimine başlamak için onunla birlikte kalmıştı.

Summer yerine otururken Bahar, "Ah, buradasın sevgilim," dedi. "Ben de tam nişanımız nedeniyle bu sabah geç kaldığımızı açıklıyordum. ...dış ilişkilerde." Gülümsedi ve masanın üzerindeki demlikten bir fincan yasemin çayı doldurup Gabriella'ya uzattı.

"Calbernalılar uyanıktı, mi?" Khamsin kendi fincanını dudaklarına götürdü ve kenarından Bahar ve Yaz'a baktı.

"Yeterince şaşırtıcı," dedi Spring. "Ve uykusuzluktan ya da dün gece içtikleri bol miktarda içkiden dolayı hiç de kötü görünmüyorlar. Anladığım kadarıyla liderleri Sealord Dilys, Summerlean ateş konyağına büyük bir düşkünlük duyuyor." Summer'a sırttan bir bakış fırlattı. Gabriella gülümsemesini gizliyormuş gibi yaparak fincanını hızla kaldırdı.

Wynter kayınbiraderlerine kısık gözlerle baktı. "Hmm," dedi.

"Peki"-Hamsin araya girdi- "onlarla biraz zaman geçirdiğine göre Calbernanlar hakkında ne düşünüyorsun?"

"İlkbahar ve Yaz'ı bilmem ama şu ana kadar hayal kırıklığına uğramadım" diyen Autumn, dün geceki karşılama resepsiyonunda yaşadığı maceralarla ilgili bir dizi eğlenceli anekdot anlattı.

Gabriella içinde bulunduğu durumu düşünürken, konuşmanın etrafından akıp gitmesine izin verdi. Artık delirmek üzere olduğunu bildiğine göre bir plan yapmalıydı. Burada kalıp ailesini tehlikeye atamazdı. Bağlanmamış büyü çok tehlikeliydi. Ve kız kardeşleri ne kadar koruyucu olsalar da -ki Wynter'ü de geride bırakma belirtileri gösteriyordu- gerçeği hiçbirine itiraf edemezdi. Onu yanlarında tutmakta ısrar edecekler, yanlış olan her neyse onu düzeltmenin bir yolunu bulmaya çalışacaklardı. Buna izin veremezdi.

Neyse ki, Dilys Merimydion'un ilan ettiği ilgisizlik, ortalıkta görünmemek için mükemmel bir bahaneydi. İlkbahar ve Sonbahar tercihi gözden kadar belirginleşene kadar birkaç gün bekleyecekti, sonra birkaç büyük, nemli göz kırpması, sesinde küçük bir titreme, küçük bir ikna ve yeni kayınbiraderi muhtemelen şansa atlayacaktı

Gabriella'nın reddeden son talibiyle arasına biraz mesafe koymasına yardım etmek . Nereye gideceğine gelince, hiç batmayan güneşi görmek için kuzeye, Skoerr Dağları'na gitmek istiyordu. Oraya vardığında Wynter'in gönderdiği muhafızlardan birini onu başka bir yere götürmesi için ikna etti - ailesinin onu asla bulamayacağı ve etrafta zarar verebileceği kimsenin olmadığı uzak bir yere.

"Helloooo. Gabriella?"

Summer gözlerini kırptırdı. Autumn elini Summer'ın yüzünün önünde sallıyordu. "Ah, özür dilerim." Gabriella kızardı. "Düşüncelere dalmışım."

"Belli ki." Autumn'un kumral kaşları kalktı ve ağzı alaycı bir sırıtişla kıvrıldı. "Şu Calbernalılar bir kadının konsantrasyonunu kesinlikle bozuyor."

Summer sakın bir şekilde gülümseyerek yemi yutmayı reddetti. "mi? Fark etmemiştim."

"Ha! Yalancı!"

"İtiraf ediyorum," dedi Khamsin, "evli bir kadın olmasaydım, Calbernan takımını ciddi ciddi düşünürdüm. Dilys Merimydion ve adamları göze oldukça hoş görünüyor."

Kocası Wynter onun yanında sertleşti, kaşları birbirine yaklaştı. "Tam burada oturuyorum, karıcığım," diye homurdandı.

Gölümsedi ve onun elini okşadı. "Biliyorum kocacığım ve sen benim isteyebileceğim ya da ihtiyaç duyabileceğim her şeydin." Adam yerleşmeye başladığında, "Ama de güzel bir manzaranın tadını çıkarabilirim" diye ekledi.

Kaşlarını çattı, sonra aniden gülümsemeye başladı. "Ah, yani benim de tadını çıkaracak bir manzara bulmam gerektiğini mi söylüyorsun?"

şimdi kaşlarını çatma sırası Storm'daydı. "Ben tavsiye etmezdim."

Wynter derin, içten bir sesle güldü ve şaşırtıcı bir hızla Storm'u sandalyesinden kaldırıp kollarına aldı. Adam ayağa kalkarken Storm ciyakladı.

"Wynter! Delirdin mi sen? Beni hemen yere bırak!"

"Sanmıyorum. Başka erkeklerin bakışlarına hayranlık duyma ihtiyaç hissediyorsan, belli ki sana yeterince iyi bakmamışım." Kıvranan karısını kolaylıkla tutarak Mevsimlere doğru eğildi. "Hanımlar. Kahvaltınızın tadını çıkarın."

Üçü, korkunç Kış Kralı Wynter Atrialan'ın kız kardeşlerini alıp götürmesini eğlenerek izledi.

"Böyle bir manzarayı görebileceğimizi bir kez bile düşünmüş müydün?" Wynter karısına hayranlıkla bakıp onu iyice öptükten sonra binanın içinde gözden kaybolurken Autumn, "Böyle bir şey göreceğimiz hiç aklına gelir miydi?" diye sordu.

"Asla," diye Spring.

"Onun sevelebileceğini hayal bile edemezdim," diye itiraf etti Autumn. "Bırakın sevebilir olmayı. Ama belli ki onu seviyor."

"Ve onu sevdiği de bir o kadar açık."

Sonbahar içini çekti ve çenesini ellerinin üzerine koyarak Wynter ve Khamsin'in kaybolduğu, artık boş olan kapı aralığına baktı. "Geri kalanımızın bu kadar şanslı olma ihtimali nedir?"

Bahar çay fincanına uzandı. "Yok denecek kadar az, bu yüzden zamanınızı bunun için özlem çekerek harcamayın."

Sonbahar yüzünü buruşturdu ve kaşlarını çatarak en büyük ablasına döndü. "Her zaman böyle karamsar olmak zorunda , İlkbahar?"

"Gerçekçi olmak kötümser olmakla aynı şey değildir."

"Ne tuhaf, çünkü senden duyunca hep öyle geliyor." Sonbahar dilini çıkardı ve başını salladı. "Biraz daha

İyimser bir not, Calbernalılar eşlerine göstermeleriyle ünlüdür. Bu benim için aşka yeterince yakın. Ayrıca, aklıma birçok

Uyanmak için Dilys Merimydion'dan daha kötü manzaralar olabilir." Meyve sepetinden küçük bir üzüm salkımı kopardı ve bir tanesini ağzına attı.

Sonbahar'ın Dilys'in yanında uyanacağı düşüncesi Gabriella'nın bileğindeki gülü ısıttı. Dikkatini dağıtmak için çatal bıçak takımını kaptı ve kahvaltısına saldırmaya başladı.

"Bir kadının isteyebileceği kadar yakışıklı olduğu doğru olsa da," diye isteksizce itiraf etti Spring, "bu sabah Gabriella'ya karşı takındığı küçümseyici tavrıdan hoşlanmadım."

Autumn kaşlarını çatı ve Summer'ın farkında olduğundan bile şüphe ettiği içgüdüsel bir kalkan hareketiyle Gabriella'ya doğru eğildi. "Summer'a karşı tatsız mıydı?"

İlkbahar, Sonbahar'ı Dilys Merimydion'la bu sabahki karşılaşmasından haberdar ederken Gabriella tabağındaki yemeği bitirdi ve masanın ortasındaki sepetten yaban mersinli bir çörek aldı. Çöreğin üzerine bir topak kaymak sürdü, bir parça reçel ekledi ve bir ısırık aldı. Kendini günahkâr derecede lezzetli bir şeyle ödüllendirmek, duygularıyla beslenen gücünün ölümcül seviyelere çıkmasını engellemek için öğrendiği numaralardan biriydi. Çörek, krema ve reçelin eriyen lezzetlerinin tadını çıkardı ve dikkatini içinde kabaran gergin, kıskanç öfkeden ziyade bu nefis tatların verdiği hazza odakladı.

İlkbahar onu bitirdiğinde Sonbahar, "Şunu açıklığa kavuşturalım," dedi. "Calberna Kraliyet Prensi'ne şaka yaptınız, adamlarının ve bir oda dolusu hizmetkârın önünde onu boğulacak ve kekeleyecek hale getirecek şekilde suyunu ateş konyağıyla değiştirdiniz ve onun tek tepkisi gülmek ve cüretinizi alkışlamak oldu ... ve siz bunun bir karakter kusuru olduğunu mu düşünüyorsunuz? O korkunç Prens Berong'un Çamaşırlarına ufacık bir doz kaşıntı tozu attığımda ne tepki vermişti? Morardı ve sarayda koşturup insanları kafa kesmekle tehdit etti!" Spring kaşlarını çatı. "Sealord Merimydion'un Summer'ı potansiyel bir eş olarak kibarca reddettiği kısmı kaçırdın mı? Kararını vermişti daha onunla tanışmadan önce!"

"Bir planla geldi," diye düzeltti Autumn. "Bunun sana cazip geleceğini düşünmüştüm."

Bahar ağzını açtı, kapattı, çayından düşünceli bir yudum aldı ve sonra itiraf etti. "Pekala, evet. Ev ödevini yapmış olmasını takdir ediyorum ve bir planla geldi. Bu, bana cazip gelen hazırlık ve titizlik derecesini gösteriyor. Bu her liderin sahip olması gereken bir niteliktir."

"Ayrıca iyi bir mizah anlayışı ve kendine gülme isteği var, bu da onu benim için daha da çekici kılıyor. Ve sen-" O

hayranlık dolu bakışlarını Summer'a çevirdi. "Ziyarete gelen bir prenseniz şaka yapmaktan duyduğum hayal kırıklığı bir yana" -Üç Mevsim'den hiçbiri iyi bir eşek şakasını Sonbahar kadar sevmezdi- "tek söyleyeceğim, Aferin kardeşim! İyi Gabi'nin içinde böyle bir yaramazlık olduğunu hiç bilmiyordum!"

Summer kızardı ve çöreğinden bir ısırık daha aldı, çiğnerken "Beni delirtti" diye mırıldandı.

Sonbahar Summer'ın sırtına birkaç tebrik darbesi indirdi ve sırttı. "Yavrusunun ilk kez izleyen gururlu bir anne gibi hissediyorum. Yıllar boyunca aldığım şaka dersleri boşa gitmemiş."

Bahar boğazını temizledi ve en genç Mevsim'e baskıcı bir bakış fırlattı. "Sealord Merimydion'a dönelim. Sen tedbiri elden bırakmaya hazır olabilirsin ama ben değilim."

Autumn'un sırtışı kız kardeşinin eleştirisi karşısında kaşlarını çatı. "Burada bir

ihtiyatı elden bırakmak ile adamı cana yakın, esprili ve çekici bulduğumu itiraf etmek arasındaki fark - ki ben öyle buldum. Sadece söylüyorum, Yıllar boyunca önümüze çok daha sakıncalı talipler serildi. Dürüst olmak gerekirse, Spring, neden insanların hep en kötüsünü aramak zorundasın?"

"Çünkü en kötüsü çoğu insanın saklamak için en çok uğraştığı şeydir ve ben tatsız sürprizlerden hoşlanmam. Hayatımın geri kalanını bir başkasının kine bağlamaya karar vermeden önce tüm gerçeği -iyi olduğu kadar kötü olanı da- bilmeyi tercih ederim."

Autumn'un ifadesindeki kızgınlık kayboldu. Çay bardağına uzandı, bir yudum aldı ve başını salladı. "Yeterince makul. Sen her zaman beyniyle karar veren biri oldun. Gabi ise kararlarını kalbiyle verir." Summer'a doğru sevgiyle gülümsedi. "Ama ben her zaman içgüdülerime güvendim ve içgüdülerim hepimizin Dilys Merimydion gibi bir adamla birlikte olmaktan çok daha kötüsünü yapabileceğimizi söylüyor. Bu yüzden, eğer ikiniz de ilgilenmiyorsanız, talibimizi ziyareti süresince eğlendirmekten mutluluk duyarım." Masanın ortasındaki meyve kâsesinden taze bir üzüm salkımına , parlayan bir üzüm tanesini daha ağızına attı ve çiğnerken gülümsedi.

Yaz'ın parmakları sıkıca kıvrıldı. Autumn göz kamaştırıcı bir yaratıktı. Eğer gözünü Dilys'e diktiyse, o da onun kadar iyiydi.

Aklının mantıklı kısmı bunun *en iyisi olduğunu söylüyordu*.

Ama içindeki çılgın, doymak bilmez, tehlikeli derecede ilkel kısım onu dinlemiyordu. Bardağındaki çay yeniden buharlaşmaya başlamıştı.

"Gitmem gerek," diye açıkladı Gabriella. Ayağa kalkarken sakın ve cana yakın maskesine sarıldı. "Modinsday'de okul yeniden başlamadan önce yapmam gereken bir sürü iş var. Lily'nin aklına çocukların tarihlerine daha fazla ilgi duymalarını sağlamak için bir kıyafet giydirme fikri geldi ama başlamadan önce yapılması gereken çok fazla planlama ve hazırlık var." Lily, çocukların matematik ve problem çözme becerilerini kullanarak kostümlerinin tasarımını, satın alınmasını ve yapımını planlamalarını istiyordu ancak projeyi vermeden önce tüm hesaplamaları kendisinin yapması gerekiyordu. Bir öğretmen her zaman soruyu sormadan önce cevabı bilmelidir.

"İstersen sana yardım edebilirim," diye teklif etti Spring. "Sonbahar'ın Calbernan'ı meşgul etmek için nasıl gönüllü olduğunu görünce."

"Çok meşgul." Autumn sırttı ve kaşlarını salladı.

Summer'ın teninde bir sıcaklık yükseldi. Hızla Sonbahar'dan uzaklaştı, Onu kızıl saçlı bir kül yığınınna dönüştürme dürtüsü karşı konulamayacak kadar güçlenmeden önce. "Hayır, sorun değil Vivi. Eminim için başka planların vardır."

"Aslında bilmiyorum. En azından şu anda yok. Yakında Clarence Amca'dan bir paket almayı umuyorum ama henüz gelmedi." Clarence Amca rahmetli annelerinin erkek kardeşi ve Seahaven'ın şimdiki Veliaht Prensiydi. Yaşlı anne tarafından büyükbabaları Kral Eustace teknik olarak hâlâ hükümdar olmasına rağmen, Clarence Amca krallığın günlük yönetiminin devralmıştı.

"Paket mi?" Bir çift çöreğin üzerine kaymak ve reçel sürmekte olan Autumn, yaptığı işi bırakıp başını kaldırdı. "Ne tür bir paket?"

"Çekecek bir şey yok. Sadece birkaç kitap." "Clarence Amca sana neden kitap gönderiyor?"

Spring omuz silkti. "Çünkü ondan ben istedim, tabii ki." Summer'a gülümsedi ve bir kolunu onunkine doladı. "Gidelim mi?"

"Bekle. Neden bu kadar kaçamak cevaplar veriyorsun?" Autumn şimdi ellerini kalçalarına dayamış, çörekleri unutmuş, gözlerini kısmıştı. "Clarence Amca sana tam olarak ne tür kitaplar gönderiyor Viviana?"

Spring Halla tanrılarına sessiz bir yakarıyla gözlerini gökyüzüne doğru kaldırdı, sonra bir iç çekti ve Summer'ın kolunu bırakarak arkasını döndü. ", bilmen gerekiyorsa, Seahaven kraliyet arşivlerinde Calberna ve halkı hakkında ne varsa bana kopyalarını gönderiyor. Haven halkı binlerce yıldır denizcidir. Calbernalılar hakkında faydalı bilgiye sahip olabilecek biri varsa o da onlardır diye düşündüm." Küçük Seahaven'ın ekonomisi Summerlea ve Calberna'nın aksine neredeyse tamamen okyanusa bağlıydı.

Wintercraig, ana sanayileri karaya dayalıydı. "Sizden önce Yine takıntı yaptığım için beni azarlayın, talebi haftalar önce gönderdim. Dürüst olmak gerekirse, yine olsa yine yaparım." Destek arıyormuş gibi Summer'a doğru baktı. "Elimde kanıt olmadığını biliyorum ve ikinizin de saçmaladığımı ve saplantılı olduğumu düşündüğünüzü biliyorum ama Calbernalıların bize söylemediği bir şey olduğu hissinden kurtulamıyorum. Ve bunun ne olduğunu bulmaya kararlıyım. İçimizden biri onların prensiyle evlenmeye karar *vermeden önce*."

Gabriella dudağını ısırды. "Şey, bu biraz utanç verici. Dün Calbernan'lar gelmeden önce Clarence Amca'ya bir kartal gönderip aynı bilgileri istemiştim." Omuz silkti ve Spring'in şaşkınlığı karşısında mahcup bir ifadeyle gülümsedi. "Senin gibi endişeli olmamam içgüdülerine güvenmediğim anlamına gelmez. Calbernan'larla ilgili bir şeylerin *şüpheli* olduğuna o kadar inanmıştın ki, araştırmaya yardım etmenin akıllıca olacağını düşündüm."

Sonbahar gülmeye başladı. Başlangıçtaki alçak, sessiz kıkırdamaları hızla hem ses hem de coşku olarak yükseldi, kısa süre sonra sandalyelerden birine yapıştı ve o kadar çok gülüyordu ki gözyaşları yüzünden akıyordu.

"Dürüst olmak gerekirse, Aleta," diye azarladı Spring, "o kadar da komik değil."

"Oh, öyle," diye kahkahalar arasında mırıldandı, "ama senin dediğin sebepten değil

düşün." "Bu sabah Clarence Amca'ya bir kartal gönderdim!" diyecek kadar nefesini tuttu. Gabi ile tamamen aynı sebepten!" Sonra yeni bir neşe patlaması yaşadı, dizlerinin bağı çözülüp terasa yığılana kadar güldü. Gözleri kısa bir süre şaşkınlıkla açıldı ama bu düşüş onu yeni bir kahkaha tufanına sürükledi.

Gabriella ve Spring ona baktılar, sonra birbirlerine baktılar, sonra onlar da Sonbahar kadar çaresizce gülmeye başladılar.

Güldüler, güldüler ve güldüler. Ve bu kahkahalar Gabriella'ya hiçbir meditasyonun yapamayacağı bir şey yapmıştı: içinde biriken kıskanç öfkenin her zerresini alıp götürmüş ve öfkesini bir mutluluk ve kardeş sevgisi seliyle yıkamıştı.

Üç prensesin böylesine çılgınca gülme sesleri, yanlarından geçen hizmetkârların yüzlerine gülümsemeler getirdi ve Aralarında bir Calbernan-Dilys de vardı, ziyafet salonundan çıkıp salona girdiler ve bu hoş sesin kaynağını aramaya koyuldular.

Bir kadının neşeli kahkahasının sesi gibisi yoktu. Bir çocuğun kahkahasının kendine has, masumiyetle dolu özel bir büyü vardı ve

Gençlik. Ama bir kadının kahkahası... bir kadının mutluluğunun sesi bir Sealord'un kalbini ısıtır ve ona gençleştirici enerjinin özel bir kıvılcımını hediye ederdi. Bu, Calbernalıların bir kadının mutluluğunu sağlamak için aldıkları tatlı ödüllere biriydi.

-Herhangi bir kadının mutluluğu.

Nedense Mevsimlerin kahkahalarının sesi Dilys'te özellikle derin bir yankı uyandırıyor, ona neredeyse fiziksel bir dokunuş kadar güçlü bir hediye veriyordu. Gülümseyerek gözlerini kapattı ve onların neşesinin ısıltılı sıcaklığının üzerine çökmesine izin verdi.

"Sence de ateş şakasına gülüyor olabilirler mi?" Ari onun yanında mırıldandı.

Dilys hâlâ Mevsimlerin mutluluğunun büyüğü sesini dinlerken omuz silkti. "Bilmiyorum. Belki de. Onlara bu kadar keyif veriyse umarım öyledir." Başka erkekler kendilerini yaralı bir kadını emzirirken bulabilirdi.

Bir kadının kendileriyle dalga geçmesinden gurur duyarlardı ama bir Calbernan duymazdı. En azından eğlence kötü niyetli olmadığı sürece, ki bu öyle değildi. Yeni bir kahkaha patlaması damarlarında daha da fazla güç dolaşmasına neden olurken biraz sallandı.

"Sanırım *liana*'mı seçtikleri için Gelin Avcıları'na yeterince itibar etmedim," dedi, kahkahadan kaynaklanan enerji patlamasıyla neredeyse sarhoş olmuş gibi hissederek. "Mevsimlerden gelen basit bir kahkaha bu kadar güçlüyse, onlardan biriyle kurulacak bağın ne büyük hediyeler getireceğini ancak Numahao bilebilir."

"Ne demek istiyorsun?"

Dilys gözlerini açtı ve kuzeninin alay ettiğini düşünerek gülümseyerek Ari'ye döndü ama Ari'nin eğlence kıvılcımı yoktu, sadece dürüst bir merak vardı. "Bunu hissetmiyor musun?"

"Tabii ki biliyorum. Ben sağır değilim. Zengin bir kahkahaları var, ama daha önce de neredeyse o kadar zengin kahkahalar atmıştık."

Dilys Ari'nin elini tuttu ama kendi hücrelerinde kıvılcımlanan taze, elektriksel güç dalgası yerine sadece karıncalanan bir sıcaklık buldu. Genelde bir kadının gülüşünden alınan hafif destekten biraz daha güçlüydü ama aldığı ham enerjiye hiç benzemiyordu.

Etrafına hızlı bir bakış atan Dilys diğer subayların da benzer şekilde etkilenmediğini gördü. Diğer subaylar birkaç dakika boyunca kadınsı neşenin sıcaklığının tadını çıkardıktan sonra, sabah yemeklerine dönmek üzere ziyafet salonuna geri dönmeye başlamışlardı bile.

"İlginç," diye mırıldandı Dilys.

Ari'nin gözleri kısıldı, sonra bir kahkaha attı. "Ha! Buna inanamıyorum. Buraya geleli bir gün bile olmadı ve sen şimdiden onlardan biriyle bir bağ kurdun!"

"Ben de öyle düşünmüştüm." Dilys kahkaha atan Mevsimlerin sesine doğru döndü. "Belki de onlardan biri benimle bir bağ kurmuştur?" Daha önce de birçok *Oulani* kadınıyla duygusal bağ kurmuştu.

Ulumi-lia'sını kazanmadan önce epeyce. Sonrasında, Gelin Avcıları'nın işlerini bitirmesini beklerken birkaç tane daha. Ama hiçbirini onunla yeterince güçlü bir bağ kurmamış ya da sadece bir kahkahayla ona bu kadar enerji verecek kadar güce sahip olmamıştı. Bunu sadece annesi yapabilmişti.

"Ben paramı Sonbahar'a yatırıyorum," dedi Ryll. "Dün gece üzerindeki kibrin bir kısmının erimeye başladığını gördüğüme yemin edebilirim."

"Belki." Autumn'un onu çekici bulduğunu biliyordu. Tüm Calbernanlılar karşı cinse çekici geliyordu. Bu biyolojilerinin bir parçasıydı, güç ve hayatta kalmak için ihtiyaç duydukları duygusal bağları çekmek için tasarlanmış bir cazibeydi. Ama Autumn onun görünüşüne ne kadar hayran olsa da, beklenen fiziksel ilgiden daha derin bir şey hissetmemişti. Bahar'da da öyle. Ve küçük bal gülü ondan o kadar uzak durmuştu ki, onunla herhangi bir bağ kurması mümkün değildi.

Tabii bağlantı ondan gelmiş olabilirdi. Bu sabah Ari, Summer'ın Ryll'ın arkadaşlığını belirgin bir şekilde tercih etmesi üzerine onunla alay ettiğinde yaşadığı açıklanamaz öfkeyi düşündü. Kutsanmış Numahao, onun başka erkeklerle birlikte olmayı bariz bir şekilde tercih etmesi, sırf başkalarının bunu yapmasını engellemek için farkında olmadan onunla bölgesel bir bağ kurmasına mı neden olmuştu? Rüyalarına musallat olan, huzurunu kaçıran ve onu bu kadar vahşice sahiplenmesine neden olan şey bu muydu? Sabah mı? Hiç bu kadar önemsiz olmamıştı.

Öte , daha önce bir *liana* kazanma görevinde de bulunmamıştı.

Tüm cana yakınlıklarına ve iyi mizah anlayışlarına rağmen Calbernan'lar eş bulma konusunda son derece ilkel. Bir Calbernan *liakapua*, müdahale etmeye çalışan herkesin -özellikle de herhangi bir erkeğin- vay haline. Bir Sealord'un altın ve şan peşinde koştuğu yıllar boyunca öğrendiği tüm dövüş becerileri, araya girenleri yenmek ve böylece *liana*'sının hak iddia eden bağına layık olduğunu kanıtlamak için kullanılırdı.

Yine de Dilys kendini, kendi istek ve ihtiyaçlarını diğerlerinin önüne koyan bir adam olmak istemiyordu. Babası böyle biri değildi.

Annesi böyle bir evlat yetiştirmemişti.

"Ya da belki de benimle Mevsimler arasında hiçbir bağ yoktur," diye tahmin yürüttü. "Belki de onların kahkahalarının beni senden güçlü etkilemesinin nedeni, soylarındaki bir şeyin benim soyumdaki bir şeye özellikle iyi uyum sağlamış olmasıdır." Bu açıklama, kendisiyle hiçbir şey yapmak istemeyen bir kadına karşı bölgeci davranıyor olma ihtimalinden daha çok hoşuna gitmişti. Ne olursa olsun, ne tür bir bağlantı kurulduğunu ve bunu kimin başlattığını bilmesi gerekiyordu. Eğer kız kardeşlerden biri onunla duygusal bir bağ kurduysa, bunun peşine düşmesi gerekiyordu. Öte yandan, Summer Coruscate üzerinde istemeden de olsa bir hak iddia etmişse, bunu geri alması gerekiyordu, böylece Ryll'e olan ilgisini keşfetmekte özgür olacaktı. Durum ne olursa olsun, Dilys sadece Mevsimlerle konuşarak ve her prensesin elini tutarak bağlantının kaynağını belirleyebilmeliydi.

Ari ve Ryll'in omuzlarına vurdu. "Siz ikiniz geri dönün ve kahvaltınızı bitirin." Zaten üçer tabak yemek doldurup tüketmişlerdi, bu da daha iki ya da üç tabakları olduğu anlamına geliyordu. Mevsimlerin kahkahalarının yükseldiği terasa giden koridordan aşağı inmeye başladı.

"Nereye gidiyorsun?" Ari sordu.

Dilys arkasını döndü ve hedefine doğru geri geri yürümeye devam ederken sıırıttı. "Dün gece ne kadar iyi bir izlenim bıraktığımı öğrenmek için."

Summer ve kız kardeşleri terastan saraya açılan kapıdan içeri adım attıklarında hâlâ gülüyorlardı. Gabriella eşiği geçer geçmez, "Dilys sensörleri" ping atmaya başladı. Kahkahası boğazında düğümlendi. Çılgınca hızlı bir kaçış yolu aramaya başladı ama artık çok geçti. Uzun boylu, yıkıcı derecede yakışıklı Sealord onları görmüştü ve kararlı bir şekilde onlara doğru ilerliyordu.

Dilys Merimydon önlerinde durup derin ve zarif bir selam verirken Gabriella kız kardeşlerinin arkasından hızlı bir adım attı.

"*Myerialannas. Myerialanna Autumn.*" Autumn'a dönerek göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle onu onurlandırdı, elini tuttu ve eğilerek parmaklarının arkasına bir öpücük kondurdu. "Dün akşam size eşlik etme zevkini tattırdığınız için çok teşekkür ederim." Dilys, Autumn'un elini bıraktı ve dönerek

Spring'in. "*Myerialanna Spring.*" Bir selam daha. Spring'in ince parmaklarının arkasına öpücük daha konduruldu. Başka bir adamdan, öpen el

yapmacık ya da abartılı görünebilirdi. Dilys Merimydion'da öyle olmadı. Onunla ilgili diğer her şey gibi, bu jesti de büyüleyici, samimi ve kendinden emin görünüyordu. "Arkadaşlığınız için de teşekkür ederim. Tartışmamızdan büyük keyif aldım ve devam etme fırsatını dört gözle bekliyorum. Ve *Myerialanna* Summer. . ."

O altın gözler ona odaklandığında Gabriella geri çekildi ve bakışlarını kaçırdı, gergin, rahatsız biraz da korkmuş görünmek için elinden geleni yaptı. Zor olmadı. Gergin ve rahatsızdı ve *çok* korkuyordu.

Ellerini o kadar sıkı kenetledi ki parmaklarındaki tüm kan aktı. ". . .

Birbirimizi biraz olsun tanıma fırsatımız olmadı. daha iyi," diyordu. "Ama umarım bu yakında değişir?" Davet etmek için elini uzattı.

İrkildi ve geri adım attı, ellerini sadece arkasına itecek kadar açabildi. Şu anda ona dokunmak -ya da bir daha asla çok kötü bir fikir olabilirdi. Kız kardeşleriyle ortak kahkahalarının uyuttuğu canavar bir kez daha canlanmıştı. Ve Dilys Merimydion'u istiyordu. Onu daha önce hiçbir şeyi istemediği kadar çok istiyordu. Onun en küçük bir parçasına bile sahip çıkmaya cesaret edemiyordu; bir el dokunuşu kadar basit ve masum bir yakınlıkla bile. Çünkü bunu yaparsa, onu asla bırakmazdı.

"Ah," dedi. Güçlü bir duygu dalgası ham duyularına çarptı. Pişmanlık. Suçluluk duygusu. Delici bir utanç. Hepsi onun.

Adamın onun irkilmesini daha çok hırpalanmış bir kadının tehdit edici bir darbeden geri çekilmesi olarak yorumladığını fark etti. Onu kırılğan, herkesin inandığı utangaç, korunaklı bir gül görüyordu. Daha önceki dikkatsiz sözleriyle onun hassas, savunmasız kalbini incittiğini düşünüyor ve bunun için kendinden nefret ediyordu.

Bu inancın üzerine atlamalı ve onu sonuna kadar kullanmalıydı. Bunun yerine, kendisini onu yatıştırmak ve zihnini rahatlatmak için anlık ve ezici bir arzunun üstesinden gelirken buldu. Farkında olmadan ona verdiği bu güçlü silahı bir kenara atmamak için büyük çaba sarf etti. Kırılğan, yaralı çiçeği oynamak, ondan uzak durmak için mükemmel bir bahaneydi.

"Bağışlayın beni, *Myerialanna* Sonbahar," dedi sessizce, "ama *Myerialannas* İlkbahar ve Yaz ile özel olarak konuşmak için bir dakikanızı alabilir miyim?"

Sonbahar cevap veremedi Spring soğukkanlılıkla, "Bize söylemeniz gereken, bundan daha fazla mahremiyet gerektiren bir şey yok, Mühürdâr Merimydion. Ayrıca, Autumn bu sabah neler olduğunu zaten biliyor."

"Ah," dedi yine. Ama Dilys bazı erkekler gibi utanç içinde kıvrınmak yerine başını salladı ve "Öyle olsun. *Myerialanna* Spring, *Myerialanna* Summer, utanç verici ama ikiniz de gerçekleşmemesi gereken bir konuşmaya kulak misafiri oldunuz. Kuzenlerim dün gece *Myerialanna* Summer'ın onların arkadaşlığını tercih etmesi üzerine beni kızdırmaya çalışıyorlardı ve utanç verici bir şekilde başardılar. Kötü seçilmiş kelimelerim, yaralı gururum için kaba bir kalkandan başka bir şey değildi. Buraya mahkemeye geldim. Mystral'ın en beğenilen ve arzulanan prenseslerinden üçü: Summerlea Mevsimleri. Adamlarımı savaşa götürdüm ve bu onur için yükselen bir tanrıya karşı durdum. Açık konuşmak gerekirse: Kraliyet Ekselanslarının herhangi biriyle vakit geçirme fırsatı paha biçilemez bir hediyedir ve bunu heba etmeye niyetim yok. Gururlu aptallığının neden olabileceği herhangi bir yara için içtenlikle özür diler ve affetmeniz için her ikinize de en alçakgönüllü şekilde yalvarırım. Eğer kabul ederseniz, lütfen, yeniden başlayacağım."

Onun bakışlarını fiziksel bir dokunuş gibi üzerinde hissedebiliyordu. Her kelimesi

Konuşması içtenlikle çınlıyordu ve sesinin tınısı kadının duygularını alevlendiriyordu. Alçak, melodik kadans onun için bir uyuşturucu gibiydi, muhteşem, derin, kadifemsi. Sesin içine gömülmek ve etrafına sarmak istiyordu. Güneşin altında çırılçıplak uzanmak ve onun baştan çıkarıcı büyüsunü tenine fısıldamasını istiyordu. Vücudundaki her hücre ona inanmak, onu affetmek, yeniden başlamak, *beklemek* için ağrıyordu!

Onu ikna mı ediyordu? Onu *ikna* mı ediyordu?

Neredeyse ayakkabılarından fırlayacaktı. Kutsal Halla! *Gerçekten de öyleydi!* Yetişkinliğe adım beri, *onu* gerçekten ikna edebilen başka biriyle - Seahaven'daki akrabalarının en yeteneklileri bile- karşılaşmamıştı. Ama Calbernanlılar onun zihnini etkileyecek kadar güçlü bir yeteneğe sahipse, bu dün gece Dilys üzerinde kullandığı güçlü ikna gücünü neden hissettiklerini açıklıyordu.

Bu, her şeye bambaşka bir bakış açısı getirdi. *Calbernanlılar ikna yeteneğine sahipti*. Her yerdeki insanların (özellikle de kadınların) onları bu kadar çekici ve karşı konulmaz bulmasına şaşmamalı. Prenslerini Summerlea Mevsimleri'nden biriyle evlendirme şansı için savaşılmaya istekli olmalarına şaşmamalı. Bir şekilde Seahaven'ın kraliyet ailesinden gelen güçlü İkna yeteneğini öğrenmiş olmalılar.

Annesinin ailesi belli sebeplerden ötürü bu sırrı saklamak için çok uğraşmıştı. Büyük olasılıkla babası, Calbernan paralı askerlerini Summerlea'yı geri alma çabalarını desteklemeye ikna etmenin bir yolu olarak bu bilgiyi kendisi açıklamıştı, ancak belli ki hangi kızının büyüye sahip olduğundan bahsetmemişti.

Belki de Spring'in takıntı haline getirdiği gizli amaç buydu. Bu kur, Calberna'nın gemicilik endüstrisine yardımcı olacak hava büyüüne sahip bir gelin istemekle ilgili değildi. Dilys Merimydion ve adamları zihinleri etkileme ve kontrol etme yeteneklerini güçlendirmeye çalışıyorlardı!

Pis sinsiler!

Elbette, hayatı boyunca zihinleri etkilemek ve kontrol etmek için yeteneğini kullanmış *olduğu* gerçeği konunun tamamen dışındaydı. Bunu hiçbir zaman kişisel kazanç için yapmamıştı. Olsa olsa, kendisini başkaları için tehlike olmaktan korumak için kullanmıştı.

Belli ki Dilys'in iknasını hisseden tek kişi Summer değildi. Spring, Calberna'nın prensinin özrünü alışılmadık bir sıcaklıkla kabul ederken aslında ona gülümsüyordu. "Teşekkür ederim Sealord. Bu çok nazik bir özürdü."

Sessizlik çöktü ... uzadı. Hâlâ hoş bir şekilde gülümseyen Spring geri adım attı ve kasıtlı olarak Summer'ın terlikle kaplı ayak parmaklarına bastı. Ayak parmağındaki keskin acı Summer'ı tüm dikkatiyle kendine getirdi.

"Evet, teşekkür ederim," diye mırıldandı. Bakışlarını Dilys'in burnuna kadar kaldırdı ama o altın gözlerin çevresel ışıltısı damarlarındaki kanı hızlandırdı. Bakışları kayarak uzaklaştı. Dilys Merimydion'un bakışlarıyla ilk kez karşılaştığı dün başına gelenler düşünüldüğünde, bu Calbernalıların sesleriyle olduğu kadar gözleriyle de ikna edebilmeleri mümkündü. Bunu riske atmayacaktı. "Çok naziksiniz."

Bir sessizlik daha uzadı, sonra Deniz Lordu boğazını temizledi ve şöyle dedi: "Üçünüzü bu akşam *Kracken*'de bana katılmaya, akşam yemeği yemeye ve gün batımını izlemek için fiyortta yelken açmaya davet ediyorum. Batı Varyan'da fırtınalar var, bu yüzden muhteşem olmalı."

Sonbahar ve İlkbahar daveti kabul etti ama Summer başını salladı. Onu reddetmek çaba gerektiriyordu. İknasının baştan çıkarıcı cazibesi, söylediği her kelimenin etrafında kıvrılıyor ve onu reddetmeyi neredeyse imkânsız hale getiriyordu.

Yine de kendini nasıl inkâr edeceğini bir ömür boyu öğrenmişti, bu yüzden başardı. "Kulağa hoş geliyor ama korkarım reddetmek zorundayım. Okulda öğretmenlik yapıyorum.

Kraliçe'nin kasabadaki okulu yeni açıldı ve ben de gelecek haftanın derslerini hazırlama konusunda oldukça geride kaldım."

Neyse ki, Sealord daha fazla ısrar etmedi. Son kez derin bir selam vererek ve Sonbahar ile İlkbahar' sekizde almaya söz vererek ayrıldı.

Summer, o gözden kaybolana kadar rahat bir nefes alamadı. "Eh," dedi

Spring, " vermek lazım. O dövüyor
çalıların etrafında. Sen ne düşünüyorsun, Autumn?"

"Hmm?" Sonbahar dalgınca mırıldandı. "Ne?" Onu sürükledi takdir dolu bakışlarını Dilys'in giden poposundan ayırdı, diğer birkaç kadın izleyicinin keyfi için ağır nesneler kaldıran bir grup Calbernalıya hayranlıkla bakmak için durakladı ve Spring'e dönerken bir elini dudaklarına sildi. "Söylemeliyim ki, Storm bizi bu Calbernalıların yürüyen erotik rüyalar olduğu konusunda uyarırken abartmıyordu. Yüzümü kontrol et. Hiç kaçırdım mı salya?"

Bahar gözlerini devirdi. "Sen iflah olmazsın."

Sonbahar küçük bir kahkaha attı. "En azından şimdi etrafımdaki elektrik direklerine çarpan o zavallılara biraz daha sempati duyuyorum." Calbernalıların hiçbirisi Sonbahar'ın onları ne kadar içtenlikle ve takdirle süzdüğünü bilmiyordu. Onu iyi tanımayanlar için, o her Kibirli prensesin bir santimi. Bu maskeyi yıllar önce mükemmelleştirmişti ve onu takmak ikinci doğası haline gelmişti.

En büyük kız kardeşleri uzun uzun iç geçirdi ve dikkatini Summer'a yöneltti. "Ve sen, Gabriella. Az önce bu ürkeklik ve sinmişlik de neyin nesiydi? Az önceki aptalca sözleri yüzünden gerçekten bu kadar üzgün müsün yoksa dün gece Sealord Merimydion'la aranızda bize anlatmadığın bir şey mi oldu?"

Summer yüzünü buruşturdu. Spring'in, Gabriella da dahil olmak üzere çoğu insanın görmek istediğinden çok daha fazlasını görmek gibi bir huyu vardı. "Hayır, öyle değil," diye yalan söyledi. "Ama tercihini açıkça belirtti, ben de bunu kendi avantajıma kullanabileceğimi düşündüm. Okulla gerçekten meşgulüm, bu yüzden zaten bir fincan sütlü çaydan daha cesur olmadığımı düşündüğüne göre, beklentilerini karşılayabilirim. Böylece ne kendi zamanını ne de benimkini hiçbir yere varmamaya mahkûm bir kurla harcamak zorunda hissetmez."

Autumn'un hercai menekşe moru gözleri büyüdü. "Bu gerçekten iyi bir düşünce, Gabi." Geniş gözlü hayranlık bakışı, dar gözlü suçlamaya dönüştü. "Ne yazık ki aynı zamanda tam bir at şoto yığını."

Summer'ın yanakları .

"Aleta!" Spring tısladı.

"Ne?" Autumn'un yüzündeki tüm mizah kaçtı. "Bu doğru ve sen de bunu biliyorsun. Gabi, arkadaşlıktan öte bir şey hissedebileceği en ufak bir ihtimali bile olan her erkekten kaçıyor. Ve bunu, hepsinin sözde sakladığı derin, karanlık sırrı bulmaya çalışmanla aynı nedenle yapıyor."

"Sanki sadece biz ? Peki sen ve senin bu erkekleri nesneleştirme şeklin?"

"Evet! Ben de yapıyorum! ediyorum! Farklı yöntemlerimiz olabilir ama hepimiz aynı şeyi yapıyoruz. Aynı sebeplerden dolayı. Çünkü hepimiz aşık olmaktan ve sonumuzun *onun* gibi olmasından korkuyoruz."

Üçü de hayaletli bakışlar paylaştı.

"Sizi bilmem ama ben korkmaktan yoruldum," diye devam etti Sonbahar. "Hepimizin tehlikeli yetenekleri var. Bazıları daha tehlikeli diğerleri." Avucunu masanın üzerinde yanan bir mumun üzerine tuttu, alevin ısısı etini yakacak yakındı ama yakmadı.

irkildi. Elini yavaşça kapattı ve alev . Sonra yumruğunu keskin bir hareketle açtı ve odadaki tüm mumlar aniden canlandı. Kız kardeşlerinin bakışlarıyla karşılaştı. Mor gözleri ateşli ışıklarla parlıyordu. "Ama Storm ve Wynter'ın da en az bizimki kadar tehlikeli yetenekleri var ve bu onları aşkı bulmaktan alıkoymadı."

Spring, "Bu farklı bir şey," dedi.

"Neden? Onun başka seçeneği yoktu da bizim mi var?" Sonbahar ayağa kalktı ve kırıksıklıkları düzeltmek için eteklerini salladı. "Bu bizim şansımız, kardeşlerim. Bildiğimiz, okuduğumuz, öğrendiğimiz her şey Dilys Merimydion'un kadınlara iyi davranmasıyla ünlü bir ülkeden gelen onurlu, asil bir adam olduğunu söylüyor."

Spring ona, "O bir paralı asker," diye hatırlattı.

"Ve müstehcen derecede zengin bir tüccar, bir toprak sahibi ve bir prens," diye karşılık verdi Autumn. "Ve köleleri özgür bırakan biri. Ve bir kadının isteyebileceği kadar yakışıklı. Ayrıca büyüleyici ve şaşırtıcı derecede mükemmel bir mizah anlayışı var. Viviana, senin itirazların sadece korkudan yoluna çıkardığın engeller. Khamsin ondan hoşlanıyor. Bu benim için çok önemli. Siz ikiniz ondan uzak durmak ve hoşlanmamak için bahaneler üretmeye devam edebilirsiniz ama Clarence Amca'dan gelen bilgiler buraya ulaştığında herhangi bir korkunç ifşaat olmazsa, ona kur yapmasını memnuniyetle karşılayıp neler olacağını görmek niyetindeyim."

Sonbahar'ın ayrılık açıklamasının uyandırdığı sahiplenici öfke ateşini söndürmeyi başarabilmesi için Summer'ın odasında tek başına, tüm dikkatini çocukların kostüm projesini planlamaya vererek saatler geçirmesi gerekti. O zaman bile, ölümcül bir kontrol kaybı tehdidi geçtiğinde, bunun sadece geçici bir erteleme olduğunu biliyordu. Savunması en iyi ihtimalle zayıftı ve Dilys Merimydion'un dikkatini çeken başka biri söz konusu olduğunda, neredeyse hiç yoktu.

Daha da kötüsü, ona sahip olmak ve onu kendine saklamak için duyduğu bu şiddetli arzu, daha önce onu manipüle etmeye çalıştığı İknalar tarafından üretilen sahte bir arzu değildi. Hayır, bu arzu tamamen ona aitti. Dilys Merimydion'da

Görünüşe göre, hayatının en derin arzusu odak noktasını bulmuştu. Ne kadar çabalarsa çabalsın, onu ne değiştirebilir ne de yönlendirebilirdi.

Autumn'un, Wynter ve Khamsin'in tehlikeli ortak yeteneklerine rağmen aşkı kucakladıkları yönündeki cesur iddiasına gelince, haklıydı ama Summer'ın ailesi de mutluydu - Kraliçe Rosalind'in ölümüne kadar.

Tehlikeli güç ve derin duygular birlikte iyi gitmiyordu. Bir dönem. Khamsin ve Wynter bugün ne kadar mutlu olsalar da, bu aşk felaketin kenarlarında kayıyordu.

Autumn, Dilys Merimydion'potansiyel olarak bir kadının umabileceği en iyi koca olduğu konusunda haklı olsa da, sorun da buydu. Onunla evlilik aşka yol açacak ve aşk da felakete açık kapı bırakacaktı.

Autumn'un kendini ya da başkalarını riske atmadan sevebileceğini düşünmesinin tek , yeteneklerinin oldukça tehlikeli olabilmesine rağmen, onlarla asla masum insanları öldürmemiş olmasıydı.

Yaz geldi.

OceanofPDF.com

Bölüm 7

Ölü Adam Koyu, Crow Adası

Korsanların ve Mystral'ın her kesiminden topraksız serserilerin yaşadığı Ölü Adamın Koyu adlı kasabanın lime lime olmuş kanalizasyonunda, Boğulmuş Kız'ın meyhanesi

ışığın kendisinden dehşetle kaçtığı kişilerin uğrak yeri olan kötü şöhretli bir su içme yeri idi.

Konuşmalar alçak sesle ve ihtiyatlı bir şekilde yapılıyor, silahlar büyük ve belirgin bir şekilde sergileniyordu. Bardan masaya süzülerek sipariş alan, içki servisi yapan ve o gün yemek yerine geçen her ne varsa servis eden fahişeler ilk gençliklerini çoktan geride bırakmışlardı. Saçları kıvrıkcık, sarkık göğüsleri sıkı, kirli kalçalarla desteklenmiş, yorgun gözlerinin ve asık suratlı dudaklarının etrafındaki boyaları kanayan bu kadınların sahip oldukları güzellik çoktan uçup gitmişti. Maiden'ın aynı derecede iğrenç müşterilerinin umurunda değildi.

Drowned Maiden'in sahibi, gaddar, kaslı barmen Flint Grumman, kararmış dişlerinin arasına sıkıştırdığı yanan, iyi çiğnenmiş purosuyla bira ve viski dolduruyordu. bir, purosunun ucundaki kül dökmekte olduğu içkinin içine düşerdi. Yine de servis eder ve bu ayrıcalık için ekstra ücret alırdı.

Tek bir müşteri bile itiraz etmedi.

Kapı açıldığında gölgeli barda kısa bir süre ışık , ancak bir sonraki saniye eşiği geçmek için çömelen devasa figür tarafından karartıldı. Barın müdavimleri arasında homurdanarak fısıldanan konuşmalar sessizliğe gömüldü.

Maiden'daki tüm kara yürekli korsanlar ve ayıplayıcılar, yeni gelen kişinin bara yaklaşıp içki için işaret vermesini tedirgin bir sessizlik içinde izledi.

Flint'in elleri bardağı doldururken titredi ve purosunun ucundan bardağa bir kül tanesi düştü. Flint gözlerini kırıştırdı ve yeni geleni tanıyan hiç kimseyi şaşırtmayan bir hareketle purosunu barın kenarına bıraktı, yeni bir bardak getirdi ve tekrar doldurdu. İkinci kadehi yeni gelene doğru itti ve titreyen eliyle adamın parasını cebine attı.

"Bir gemi ve ona mürettebat olacak adamlar için geldim." Sessizlik.

Göz ucuyla izleyenler dikkatlerini kendi masalarına verip nefeslerini tuttular. Köpekbalığı olarak bilinen korsanın dikkatini çekmek istemiyordu.

Çizme topukları aşınmış ahşap basamaklara çarptı. Köpekbalığı ölü, siyah bakışlarını Maiden'ın yaralı masalarından birinde oturan üç adama dikti.

"Dedim ki, bir gemi ve ona mürettebat olacak adamlar için geldim."

Masadaki üç adamdan en irisi -Korsan gemisi *Reaper*'ın kaptanı Kanlı Jack Malvern- titremeye *başladı*, titreme kollarından aşağı iniyor, iri, kalın parmaklı elleri masanın üzerinde şingirdiyordu.

Köpekbalığı, "Seninkinin yeterli olacağına karar verdim," dedi.

Görünmez bağlardan aniden kurtulmuş gibi, Kanlı Jack sandalyesinden fırladı, çift kılıç kınından çıkarılmış ve sallanıyordu.

Köpekbalığı geriye doğru eğildi ve Kanlı Jack'in kılıçları hedeflerini sıyrarak geçti. Pırıl pırıl parlayan on sekiz inçlik kılıçlar Köpekbalığı'nın ceketinin kollarından fırlayarak onu bekleyen ellere saplandı. Kılıçlar şimşek hızıyla savruluyor, karanlık odada gümüşü bir bulanıklık yaratıyordu.

Kanlı Jack hızıyla ve kılıç kullanmadaki neşeli, öldürücü becerisiyle tanınırdı. Bir adamın başını kesebildiği ve cesedin kafası yere düşmeden etini kemiklerinden ayırabildiği söylenirdi.

Köpekbalığı daha hızlıydı.

Kanlı Jack'in sersemlemiş bir şaşkınlık ifadesi takınan başı, etli bir gümbürtüyle yerdeki basamaklara çarptı ve vücuduna ait olan kesilmiş et ve kanlı kemik yığınlarının yanına düştü.

Köpekbalığı ruhsuz bakışlarını masada kalan iki adamın üzerine dikti.

"Sen, adın ne senin?"

Bloody Jack'in ikinci kaptanı zorlukla yutkundu. "Tunney. Red Ned

Tunney." "Tebrikler Red Ned. *Azrail*'in yeni kaptanı sensin." Kanlı Jack'in Shark on sekiz inçlik egeleme bıçaklarını yaylı bilek kılıflarına geri yerleştirdi ve ceketinin kollarının altına soktu.

"Mürettebatı topla ve gemiyi hazırla. Yarın sabah gelgitte yelken ."

Köpekbalığı emirlerine itaat edilip edilmediğini görmek için beklemeden kanlı topuğunun üzerinde döndü, yerdeki et ve kemik yığınının üzerinden geçti ve Boğulmuş Bakire'nin kapısından içeri daldı.

Konumarr, Wintercraig

Tenine dokunmak çok lezzetliydi. Parmak uçlarının altındaki sıcak kadife, şehvetli bir enerjiyle dolup taşıyordu. Summer'ın avuç içleri Dilys'in güneşte ısınmış bronz teninin kabarıklıklarında geziniyor, kıvrımların izini sürüyor ve mavi dövmelerden oluşan desenler, sadece onun için yapılmış, gizemli ve dokunsal bir hikâye anlatıyordu. Dövmeler onun ardından parladı. Parmak uçları parlak, fosforlu mavi ışıkla canlanıyor ve vücuduna nefes kesici, erotik bir sıcaklık dalgası gönderiyordu. Gözleri mürekkep rengi, obsidyen kirpiklerden oluşan kalın bir perdenin altında parlak altın renginde parlıyordu.

Yatak çarşaflarının gür, zengin ipeği, kadifesi ve işlemeli satenine karşı çırılçıplak yatıyordu, karanlık bir cazibe. Kadın onun üzerine diz çökmüş, kalçalarını kavriyordu. Tenlerinin değdiği her yerde, teni öylesine lezzetli ve yoğun bir zevkle, öylesine saf ve derin bir bağla doluydu ki, asla bitmesini istemiyordu.

Titreyen bir nefes aldı ve sırtını dikleştirdi. Bağlanmamış saçlarının gevşek bukleleri omuzlarına döküldü ve sırtının çıplak derisi üzerinde dans ederek kalçalarının kıvrımlarını gıdıkladı. Çıplak göğüsleri onu bekleyen ellerine doğru ilerledi ve adam onu ağzına götürerek dilinin sıcak, sert ipeğiyle meme uçlarını okşadı. Dişlerinin arasında gergin bir tepe yakaladı. Kadının içinden ateş fışkırdı ve dudaklarından yumuşak bir zevk hıçkırığı döküldü.

Başını tuttu, parmaklarını saçlarının kalın, sarmal iplerine soktu, onu sıkıca tuttu ve ağzı onun üzerinde çökmekte olan cinsel büyüsünü çalıştırırken ve parmakları onun sıcak etinin nemli ipeği üzerinde dans ederken zevkle titredi.

"Dilys. Tatlı Helos, Dilys!"

Nefesi daha hızlı, daha sık geliyordu ve kalçaları içgüdüsel bir ritimle sallanırken, ısı, gerilim ve ağrıyan zevkten oluşan lezzetli bir baskı oluşuyordu

onun içinde. Vücudu, bir şekilde ona sadece onun verebileceğini bildiği bir serbest bırakma için ağrıyordu. Uçurumun kenarında durmuş, adamın parmaklarının son bir hareketini ve dilinin onu uçurumun kenarından uçurmasını bekliyordu.

Sonra, aniden, sahne değişti.

Dilys'in çıplak bedenine sarılan ve ona doğru sallanırken adını hıçkırarak söyleyen kadın artık Summer değildi. Sonbahar'dı. Ve Summer, yatak odasının kapısında öfkeyle donmuş bir halde duruyordu.

Boğazından bir öfke ve ihanet kükremesi koptu. "Buna cüret mi ediyorsun?" Sesi titriyordu. Pencere camları takırdadı. "Benim olanı talep etmeye cüret mi ediyorsun?"

Autumn ve Dilys şaşkınlık içinde ona döndüler. Sonbahar elini uzattı. "Summer. . . bekle! Bekle!"

Ama artık çok geçti. Summer'ın bileğindeki Gül bembeyaz oldu ve alevler görüşünün kenarlarını yaladı. Uzun süredir uykuda olan büyü dehşet verici bir öfkeyle patlarken engelleri parçalandı.

Autumn'un gözleri büyüdü, ardından gözlerindeki her küçük kan damarı patlarken kan kırmızısına döndü. Vücudu sarsılmaya başlarken ağzı boğuk bir çığlıkla açıldı. Ve tüm o muhteşem kızıl saçları neredeyse aynı renkte bir aleve dönüştü.

Gabriella bir çığlıkla uyandı, teni sıcaktı, kalbi çarpıyordu, bedeni tatmin edilmemiş bir ihtiyaçla fiziksel bir acıya dönüşecek kadar keskin bir şekilde ağrıyordu.

Yanan kumaşın özgü kokusu küfredmesine ve ayağa fırlamasına neden oldu. Çarşafı yatağından söktü ve sırf bu amaçla başucuna bıraktığı su dolu leğene daldırdı. Anlık yangın tehdidi ortadan kalktığı anda, çarşafı kaldırdı ve birbirine dolandığında çarşafı oluşturan kömürleşmiş izlere dehşetle baktı. Elleri ketenin etrafında sıkıca kenetlenmişti.

Summer kendi kendine küfrederek ıslak, yanmış çarşafı katladı ve okulun kostümlü tarih projeleri için kumaş parçaları ve süsleme malzemeleri toplamakta kullandığı çantaya . Bu hafta ikinci kez, hem giderek erotikleşen hem de şiddet içeren rüyalar görürken yatağını ateşe vermişti ve hizmetçisi Amaryllis, Summer'ın ilk yanan çarşafın üzerine yanlışlıkla yanan mum düşürdüğü hikayesine inanmış olsa da, aynı bahaneye ikinci kez inanması pek olası değildi.

Gabriella dün çamaşırvaneden yeni bir çarşafı kaptı ve kazara alev aldığı kanıtlarını gizlemek için yatağını hızla yeniden yapmaya başladı.

"Lanet olsun. Lanet olsun. Lanet olsun," diye mırıldandı çalışırken.

Calbernalıların gelişinden bu yana geçen on gün içinde, gün boyunca gücünü kontrol altında tutmayı başarmıştı ama bariyerleri artık uyurken büyüsünü kontrol altında tutacak kadar güçlü değildi. Ve Gabriella'nın endişelendiği tek şey yanmış çarşaf lar değildi. Kız kardeşleri -özellikle de Sonbahar- rüyalarında sayısız kez korkunç şekillerde ölmüştü. Nedenini anlamak için fazla analiz gerekmiyordu. Tüm bu hafta boyunca Dilys Merimydion, Sonbahar'ın arkadaşlığını belirgin bir şekilde tercih ettiğini göstermeye başlamıştı. Summer'ın bilinçaltı açıkça Sonbahar'ı ortadan kaldırılması gereken bir tehdit olarak görüyordu.

Bu şiddeti gerçek hayatta da göstermekten korkan Gabriella, İlkbahar ve Sonbahar'ın yanı sıra Dilys'ten de uzak durmaya başlamıştı ve bu durum kız kardeşlerinin gözünden kaçmamıştı. Bu durumdan hiç hoşnut değillerdi ama onların endişeleri ve dehşetleri Gabriella'yı daha da tedirgin ediyor ve onlardan daha da uzak durmasına neden oluyordu.

Summer'ın, Dilys'in ikna edici yeteneklerini kullandığını ortaya çıkarma ve böylece onu kendisinin ve kız kardeşlerinin hayatından çıkarma planı boşa çıkmıştı. Clarence Amca'nın gönderdiği bir vagon dolusu kitap ve kâğıt

Seahaven'ın kraliyet arşivlerinde Calbernan'ların zihinleri manipüle etme yeteneğini ima eden hiçbir şey yoktu. Her ne kadar Clarence Amca Summer'a özel bir kartal göndermiş ve güçlerini etraftan saklaması için açık bir uyarıda bulunmuş olsa da

Calbernanlılar bu yeteneklere sahip oldukları için, asıl mesajın kendisi -"Calbernalıların çok ikna edici olabileceğini biliyorum, bu yüzden seni ve kız kardeşlerini onların yanında dikkatli olmaya çağırıyorum."- onlara karşı kullanılamayacak kadar belirsizdi.

İyi de oldu. Eğer Wynter Calbernalıları zihin kontrol büyüsü kullandıkları için Konumarr'dan atsaydı -ki kesinlikle atardı

Dilys'in Autumn'un arkadaşlığını tercih etmesini Konumarr'dan uzaklaşmak için bir bahane olarak kullanamayacaktı. Ve artık uykusunda yakmaya başlayacak kadar delirdiğine göre, ailesini terk etmek artık gelecekteki bir olasılık değil, bir

acil gereklilik. Ne kadar uzun süre kalırsa, o kadar tehlikeli olacaktı. Kız kardeşlerine ya da Wynter'a zarar verirse kendini asla affetmeyecekti. herhangi biri, bu konuda.

Yatağı yeni çarşaf ların üzerinde uyumuş gibi görünecek şekilde düzeltilmiş ve buruşturulmuştu, biraz temiz hava almak için balkon kapılarını açtı ve hafif yanık kokusunu maskeleyerek için yatağına biraz parfüm sıktı.

kumaşlarda oyalandı. Sonra giyinmesine yardım etmesi için Amaryllis'i çağırdı.

Birkaç gün daha dayan Summer, dedi kendi kendine Amaryllis'i beklerken. *Sadece birkaç gün daha*. Wynter'la tohumu çoktan ekmiş, Dilys'in diğer iki kızını tercih ettiğini ona bildirmişti.

Kız kardeşler uzun bir reddedilme silsilesinin sonuncusuydu ve bu reddedilmelerin onda dayanılamayacak kadar acı veren derin bir duygusal yara açtığına inanmasına neden . Yarın bir kez daha Skoerr Dağları'nı ziyaret etme ve hiç batmayan görme arzusundan bahsedecek, ancak bu sefer Wynter'ın Wintercraig'in buzlu, en ücra köşelerine yapılacak yalnız bir gezinin, Summer'ın bu son talibinin reddini atlatmasına yardımcı olmak için tam da ihtiyacı olan şey olduğunu anlamasına yardımcı olmak için Calbernans'ın tespitinden kaçacak kadar ince bir ikna çabası ekleyecekti.

Oraya vardığında ve Calbernalılardan uzaklaştığında, onların ikna kabiliyeti sayesinde, yeteneklerinin tüm gücünü kullanarak mal olacak trajik bir kaza ayarlayacaktı. Daha önce, uzaklara gidip bir daha dönmeyi düşündüğünde, sahte bir ölüm düzenleyip hayatının geri kalanını inzivada geçirmeyi düşünmüştü. Ama şimdi, deliliğin onu ne kadar çabuk ele geçirdiğini ve öfkesinin kız kardeşlerine nasıl sabitlendiğini düşününce, planları değişmişti.

Kendini Mystral'ın en ücra köşelerine kapatmış olsa bile, deliliği sırasında orada kalacağını ya da

Sevdiği insanlar ondan güvende olacaktı. Ne de olsa Khamsin Wintercraig'e gönderilmişti ve babaları onu orada da takip edip öldürmeye çalışmıştı.

Hayır, kimseye zarar vermeyeceğinden emin olmanın tek bir yolu vardı. Artık sahte bir ölüm planlamıyordu. Gerçek olmasını istiyordu.

İlkbahar ve Sonbahar Coruscate ile fiyorda yelken açarak geçirdiği bir sabahın ardından Dilys, gemisi *Kracken*'ın geniş kaptan kamarasındaki ranzasına uzanmış, başının üstündeki güvertenin iyi döşenmiş kirişlerine bakarken Keyif gereken bir güne gölge düşüren duyguları anlamlandırmaya çalışıyordu.

"Dilys?"

Sütünin kapısı açılıp kuzeni Ari içeri girdiğinde Dilys başını çevirdi ve kapı aralığını temizlemek için başını eğdi.

"Seni burada bulacağımı söylediler." Ari, ömür boyu sürecektir bir dostluğu çağrıştıran rahat bir samimiyetle kamara sandalyelerinden birini kaptı, çevirdi ve yatağın yanına koydu. Sandalyeye oturdu ve kollarını

sırt boyunca. "Neyin var kuzen? Bu sabah çok sessizdin ve öğleden sonra *myerialannaları* bıraktıktan sonra saraydan ayrılıp buraya geldin."

Dilys yüzünü buruşturdu. Bugünkü tuhaf davranışının kuzenlerinin gözünden kaçmayacağını bilmeliydi.

"Ne oldu? *Myerialannas* İlkbahar ve Sonbahar ile işler iyi gitmiyor mu?"

"*Ono*." Keşke sorunu bu kadar basit olsaydı. "Yani, onlarla işler gayet iyi gidiyor. Sorun bu değil."

"O zaman nedir?"

Dilys ellerini başının arkasında birleştirdi ve gözlerini tavana dikti. Calbernalılar doğaları gereği çok sosyaldi. Arkadaşları ve aileleriyle yakın ilişkilere, samimiyet ve besleyici duygusal bağlar kuran sırdaşıklara ve etkileşimlere ihtiyaçları vardı. Ama Dilys artan huzursuzluğunu bütün hafta boyunca Ari'ye ya da Ryll'a açmamıştı ve bu onun yapacağı bir şey değildi. Belki de bunu yapmasının zamanı gelmişti. Belki bu konuda konuşmak sorunu çözmeye yardımcı olurdu.

"Bahar benim için seçilmiş bir mevsimdi. Bunu biliyorsun." "*Tey*. Ya da Sonbahar. Denizin şanslı oğlu."

"*Tey*, çok şanslısın," diye kabul etti özel bir heves duymadan. "Konsey'in benim için Spring'i seçmesi çok mantıklı. Onlarla tanıştıktan sonra, üçünün lideri olduğu açıkça görülüyor. Bir kraliçenin duruşuna sahip."

"Ama kendini Sonbahar'a daha yakın

buluyorsun." "Hayır. Yani evet ama hayır."

Ari kaşlarını kaldırdı. "Bu her şeyi açıklığa kavuşturuyor."

Dilys dişlerini gösterdi ve hırladı. "Evet, Autumn'u daha çekici buluyorum. Ününün gösterdiğinden daha sıcak ve cana yakın. Onun arkadaşlığından son keyif alıyorum. Beni tanıdığım tüm kadınlardan daha güldürüyor. Ve benden gelecek bir evlilik teklifini reddetmeyeceğini açıkça belirtti. Mesele bu değil."

"Dünyadaki en güzel kadını düşündüğünden daha çekici buluyorsun, Kraliçe'nin Konseyi onu potansiyel bir *liana* olarak onayladı ve ona kur yapman iyi gidiyor. Üzgünüm kuzen, ama gerçekten bir sorun göremiyorum."

"Tabii ki yok. Çünkü bir sorun *olmamalı*." Ani bir hayal kırıklığına uğrayan Dilys doğruldu ve ellerini yüzünde ovuşturdu. "Argh! Onun nesi var böyle? Hiç mantıklı değil. Ben oltaya takılmış bir balık gibiyim, ama yemi hiç görmedim ve oltayı hâlâ göremiyorum! Sadece orada olduğunu biliyorum."

"Autumn seni kancaya mı taktı?"

"Hayır! O değil!"

"Sonra Bahar?"

"Hayır, o da değil!" Dilys kendini yataktan dışarı attı ve kamarasının genişliğinde volta atmaya başladı. "Eğer ikisinden biri olsaydı, ben Duvarlar mı? Onlar için buradayım. Mahkemeye gönderildim."

"Ah." Ari birkaç uzun saç telini omzunun üzerinden itti. "Anladığım kadarıyla söz konusu kancayı kullanan 'kadın' küçük tatlı Summer."

Dilys ellerini havaya kaldırdı. "Sana bunun anlamsız olduğunu söylemiştim!"

Ari başını salladı. "Tabii ki mantıklı. O çok güzel. Nazik biri. Başkalarının savaşlarında on beş yıl savaştıktan sonra eve, onun yanına dönmek cennete kaçmak gibi bir şey olurdu. Aramızda kim bunu çekici bulmaz ki?"

"Çekiciliğin bununla hiçbir ilgisi yok. Bana güçlü, kuvvetli, *korkusuz* Calberna'nın bir sonraki kraliçesine annelik yapabilecek bir eş ve o bir korkak!" "Bu biraz sert oldu."

"Öyle mi? Ne diyorsun o zaman? Her seferinde diğer yöne koşuyor. beni her gördüğünde. Geldiğimiz günden beri benimle iki kelimedenden fazla konuşmadı."

"Bu doğru değil. En az bir düzine saydım."

Dilys volta atmayı bıraktı ve kuzenine ters ters baktı. "Kafatasını alacağım ve beynin çorba olana kadar duvara çarpacağım."

Ari hiç korkmadan güldü. "Önce beni yakalaman gerekirdi."

"Demek istediğim şu ki," dedi Dilys dişlerini sıkarak, "ihtiyacım olan şeyin yakınından bile geçmiyor. Belli ki benimle hiçbir şey yapmak istemiyor. Öyleyse neden düşünmeden edemediğim kişi o? Ve rüyalarım ..." Bu sabah onu uykusundan koparan erotik rüyanın kâbusa dönüşmüş halini canlı ayrıntılarıyla hatırlayınca sesi kesildi.

"Peki ya rüyaların?" Ari'nin sesi alaycı tonunu kaybetmişti.

Dilys'in içinden gerilim fişkırdı. İlk içgüdüğü hırlamak ve bağırmaktı. Summer'ın hayalleri, ellerinin onun teninde, onunkilerin Summer'inkilerde olması... çıplaklığının onunkilere karşı verdiği baştan çıkarıcı, ipeksi his... bunlar sadece ve sadece ona ait olan yakınlıklardı. . Kardeş gibi sevdiği kuzenleriyle bile.

"O her gece rüyalarım giriyor," diye itiraf etti sonunda. "Başından beri öyleydi." Ari'ye bu rüyaların ne kadar erotik olduğunu, uykusunda Gabriella Coruscate ile nasıl tekrar tekrar seviştiğini anlatmayı reddetti.

Tekrar tekrar, şimdiye kadar yaptığı en doğru ve mükemmel şey gibi hissettiğini. Ya da son zamanlarda bu rüyaların her gece öfke ve şiddetle bitmeye başladığını. Bu sabah nasıl da bağırarak uyanmış, Autumn Coruscate'in yanan etinin keskin kokusunu hâlâ alabildiği, Gabriella'nın kapıda durduğunu ve yüzünde sadece ölümü arzulayan bir aptalın ona karşı gelmeye cesaret edebileceği kadar vahşi ve ölümcül bir ifade olduğunu görebileceği kadar canlı bir kâbustan kopmuştu.

"Sanki bir şekilde içime girmiş gibi. Başından beri benden kaçıyor olsa da, durum iyiye değil kötüye gidiyor. Gözlerimi her kapattığımda o orada. Onu yanımda hissedebiliyorum, kokusunu alabiliyorum.

Saçının parfümü, ama baktığımda gitmişti. Onu duyabiliyorum ama duyamıyorum. İlkbahar ve Sonbahar'la birlikte olduğum süre boyunca tek düşündüğüm,

'Bu yanlış. Burada olmamalıyım. Sanki kız kardeşlerine kur yaparak ona bir şekilde *ihanet* ediyormuşum gibi. *Ona ihanet etmek!* Benimle hiçbir şey yapmak istemediği belli olan bir kadına!" Yüzünü kale pencerelerinin serin camına dayadı. "Hiç mantıklı gelmediğini söylemiştim."

"Bundan pek emin değilim. Bana büyücülük gibi geliyor." Ari'nin yüz ifadesi sertleşmişti.

Dilys arkasını dönerek sırtını pencereye dayadı. "ama Ari. Onlar hava cadıları, büyücü değiller."

"Onlar Mystral'ın en güçlü ailelerinden biri ve binlerce yıldır Mystral'ın diğer en güçlü aileleriyle evleniyorlar. Yıllar boyunca ne tür büyülü yetenekler biriktirdiklerini ve kim bilebilir? Ya da ne tür büyülü hizmetlere sahip olabileceklerini
İşe mi alındın?"

Ari'nin suçlamasını çürütmek için ağzını açtı, sonra kapattı. Tabii ki Sihirli yeteneklere sahip diğer ailelerle yüzyıllar süren evlilikler, Prens Falcon'un kuşlar üzerindeki kontrolü gibi, hava durumu yeteneklerinden daha fazlasına sahip olan çocuklarla sonuçlanabilirdi. Bu, Prens Falcon'un Gelin Avcıları karısı olması için bir Mevsim seçmişti. Ayrıca pek çok varlıklı ailenin bu tür sorunlarla başa çıkmak için maaşlı büyücüler tuttuğunu da biliyordu.

Ailenin sahip olmadığı yetenekler gerektiren durumlar.

Dilys bir an için olasılıkları düşündü, sonra başını salladı. "Hayır, bu hiç mantıklı değil. Summer benimle hiçbir şey yapmak istemediğini açıkça belirtti. Neden o ya da onlardan biri beni arzuladığım tek kişinin kendisi olması için büyülesin ki?"

"Aklıma pek çok neden geliyor, en başta da bu kış onları *işgal etmiş* olmamız. Savaşmak için tuttuğumuz insanlara karşı kin beslemiyor olabiliriz ama bu o insanların bize karşı kin beslemediği anlamına gelmez."

Bu kesinlikle mümkündü, ama ... "Ben hiç öyle hissetmiyorum. Kral Wynter'dan bile. Calberna düşmandan daha iyi bir müttefik ve o da bunu biliyor."

"Belki de aile değildi. Belki de onlardan hiçbiriyle evlenmeni istemeyen biriydi. Unutma, o ilk gece *susirena* kullanan kadını asla bulamadık. Belki de sana bir şey yapmıştır." Ari sandalyenin arkalığını kavradı ve Dilys'e kuşku dolu bir bakışla baktı. "Korsanlar . . sence onlara karşı kullanmak üzere bir hava cadısıyla evlenmeni engellemek için buraya bir büyücü yerleştirmiş olabilirler mi? Yolculuğumuz aylardır planlanıyordu ve buraya geliş amacımız bir sır değildi.

Seni bir Sezon'la evlendirmenin bize onlara karşı kullanabileceğimiz güçlü bir silah vereceğini biliyor olmalılar."

Dilys kısa bir süre düşündü ama başını salladı. "Onlara hak veriyorum ama bize karşı yaptıkları her hamle doğrudan, açık ve acımasız oldu. Bu onlar için çok kurnazca... ve neredeyse kanlı değil

Yeterince." İç geçirdi ve parmaklarını saçlarının ipleri arasından geçirdi.

"Gerçekten mi? Bunu kendime yaptığımı düşünmeye başlıyorum. Belki de evliliğe düşündüğüm kadar hazır . Belki de Nyamialine'e ait olan yanım hala başka bir kadının kalbime girmesine hazır değil, bu yüzden bir Mevsim'le evlenme şansımı sabote ediyorum. Ya da belki de sadece benim olabilecek kadınlara o kadar alıştım ki, gerçekten ilginç bulduğum tek kadın beni istemeyen kişi."

"Öncelikle, bir kadını sadece seni istemesini sağlayabileceğini kanıtlamak için kazanmak, sadece *oulani* erkeklerinin hoşlandığı türden sığ bir meydan okumadır. Bu kesinlikle senin tarzın değil. Nyamialine'e gelince..." Ari'nin sesi yumuşadı. "Kız kardeşim seni çok severdi. Eğer yaşasaydı, aranızdaki bağ kopmaz olurdu. Hiç olmadığı kadar gerçek bir çiftleşme olurdu. Ama o öldüğünde ikiniz de hâlâ çocuktunuz. Paylaştığınız sevgi, kurduğunuz bağlar *Liana* ile *Akua* arasındaki derin bağlar değil, dostluk ve sevgi bağları. Hayatınızı yalnız yaşamanızı istemezdi. Bunu hiçbirimiz için istemezdi."

"Bunu biliyorum." Aslında, onunla hâlâ bir tür bağ kurmuş olabileceğini yüksek sesle söylediğine göre, bir zamanlar güçlü olan o bağların tamamen kopmuş olduğunu fark etti. Hiçbir parçası kalmamıştı.

Gabriella Coruscate'e açıklanamaz çekim, varlığının her parçasına sızmışken, bunu nasıl ?

Ari biraz geriye doğru sallandı. "Peki," diye sordu, "ne yapacaksın? Summer'a kur yapıp nereye varacağını görecek misin?"

Bu öneri üzerine Dilys mizahsız bir kahkaha attı. "Bunu nasıl yapmamı öneriyorsun? Ona yirmi metre yaklaştığım birkaç seferde, sanki ben aç bir kaplanmışım da o da atıştırmak için yemeye karar verdiğim savunmasız bir tavşanmış gibi titremeye başlıyor. Ona karşı en ufak bir arzu belirtisi göstersem muhtemelen çılgık atar ve bayılır." Sürekli erotik ilişkiden sonra Onunla ilgili kurduğu hayalleri açığa vurmamak için kendini zor tutuyordu.

"Ryll ve benim yanımda gayet iyi idare ediyor."

İşte yine oradaydı. O anlık saldırganlık. "Bana bir iyilik yap, Ari. Bu konuyu açıp durma." Bir elini kaldırarak kısmen açılmış savaş pençelerinin uçlarını gösterdi. "Ben ciddiylim. yapmıyorum. Çünkü bana kur yapmam gereken tek kişinin o olduğunu düşündüren şey her neyse ikinizin ona yakınlaşması söz konusu olduğunda mizah anlayışı."

Ari açık avuçlarını teslimiyetle kaldırdı. "Bu konuda tek kelime daha etmeyeceğim. Yemin ederim."

"Teşekkürler."

"Ne düşünüyorum biliyor musun?"

Ari'nin yüzünde Dilys'i temkinli kılan bir ifade vardı. "Ne?" yavaşça cevap verdi, kelimeyi uzatarak.

"Bence Summer Coruscate hakkında hala bu kadar güçlü hissediyorsanız -Ve eğer duygularınızın bir büyücünün işi olmadığından eminseniz, kendinize ve Yaz da dahil olmak üzere tüm Mevsimlere kötülük ediyorsunuz demektir. -Eğer onun peşinden gitmezsen."

"Dinlemiyor muydun? Kız. İstemiyor. İstemiyor. Beni istemiyor. Ve zaten buraya evlenmek için gönderildiğim kişi o değil."

"Buraya kiminle evlenmek için gönderildiğinin *farkında değilsin*. Eğer içgüdülerin sana Summer Coruscate'in senin için doğru kişi olduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde söylüyorsa, o zaman onları dinle derim. Sizi istememesine gelince. . benim tecrübelerime göre - ki alçakgönüllülükle söylüyorum, konu kadınlara kur yapmak olduğunda, sizin tecrübelerinizden çok daha fazladır - bir kadın potansiyel bir kocadan Summer kadar sert bir şekilde kaçıyor

Coruscate senden kaçıyor, kişi o değil. Onu istemediği için de değil."

Kaşlarını kaldırdı.

"Benimle daha fazla ilgilendiğini düşündüğünüzü söylüyorsunuz."

"Kimsenin izlemediğini düşündüğü bir ya da iki kez sana baktığını görmüş olabilirim... ve manzaradan hoşlanmıyormuş gibi davranmıyordun."

Bu mümkün müydü? "Bu doğru olsa bile, Ryll'e Summer'a kur yapmaktan çekinmemesi gerektiğini söyledim bile."

"Ciddi misin?" Ari dikkatle Dilys'in ellerine baktı.

Ryll'in Summer'ın peşine düşeceği düşüncesi bile pençelerini uzatmaya başlamıştı. "Sanki böyle bir şey olacaktı gibi."

Dilys parmaklarını yumruk şeklinde kıvırdı. Garip bir şekilde - ya da belki de o kadar garip değil

-Ari'nin, kendisinin ya da Ryll'Summer'a romantik bir ilgi duymayı düşünmesi fikriyle alay ettiğini duymak, içindeki her türlü gerginliği ve saldırganlığı hafifletti. Pençeleri çoktan geri çekilmeye başlamıştı ve bu onları zorladı için değildi.

"O zaman anlaştık." Ari ayağa kalktı, sandalyesini döndürdü ve tekrar yerine koydu. "Bu akşamı Summer Coruscate ile geçireceksin ve ona kur yapacaksın. Ve hayır cevabını kabul etmeyeceksin. Anlaştık mı?"

Dilys tereddüt etti. Daha önce hiç isteksiz bir kadının peşinden gitmemişti. Buna hiç gerek duymamıştı. Ama Ari haklıydı, eğer içindeki her şey Summer'ın doğru kişi olduğunu söylüyorsa, içgüdülerini görmezden gelmeye çalışarak kendini düğümlere bağlayan bir aptallık yapıyordu.

"Katılıyorum," dedi.

"Güzel. Ve eğer kaçmaya çalışırsa, Ryll ve ben onun kaçışını kesmek ve onu sizin yolunuza geri sürmek için orada olacağız."

"Tanrı aşkına Ari, bu bir kur yapma, avlanma değil."

"Ah. Sevgili kuzenim, sorununun asıl kaynağı bu olabilir. Kur yapmanın ve avlanmanın iki ayrı şey olduğunu düşünüyorsun." Ari sırtıttı, savaş dişleri tamamen açılmış, parıldayan beyaz dişlerini gösterdi. "Öyle degiller."

"İyi gidiyorsun, Lily." Lily okumayı öğrendiği kitapta bir kelimenin üzerinde tökezlerken Gabriella genç Summerlander'ı cesaretlendirdi. "Sadece ." Gabriella, Calbernanlıların sarayda kalmasını engellemek için elinden geleni yaptığından, her gece geç kadar okulda kalıyor, çocuklar için tarihi kostümler diyor ve Lily'ye okuma yazma öğretiyordu.

"Hayır, uzun bir A değil." Lily kelimeyi yine yanlış telaffuz edince Gabriella düzeltti. "Bu, 'kedi' ve 'şapka' gibi kısa A sesi çıkarıyor."

Lily kaşlarını çatı. "Yaz Güneşi! Bundan daha kafa karıştırıcı bir şey olabilir mi? Eğer harfler farklı sesler çıkarıyorsa, neden biri çıkıp da farklı harfler bulmadı?"

Gabriella gülümsedi, kızın sinirlenmesine alınmadı. "Bilmiyorum. Bu daha mantıklı , değil mi?"

Lily sakinleşmemiştir. "Belki de babam haklıydı ve ben öğrenemeyecek kadar aptalım," diye mırıldandı. "Belki de yapmam gereken tek şey meyve bahçelerinde çalışmaktır."

"söyleme." Gabriella Lily'nin ellerini tutmak için öne doğru eğildi. " asla söyleme. Hiç de aptal değilsin. Sadece bir ay içinde çok yol kat ettin."

"Bunların hepsi zaten işe yaramaz," dedi Lily. "Yapabileceğim hiçbir iş okuma yazma bilmemi ."

"Belki geçmişte yaptığın işler değil," diye kabul etti Summer, "ama okuma yazma öğrendikten sonra yapabileceğin diğer işler ne olacak?"

"Ne gibi?" Lily kara kaşlarını kaldırdı. Teni ' çok daha koyu kahverengiydi, Summerlea'nın meyve bahçelerinde meyve toplayarak ve ağaçları budayarak geçirdiği bir ömür boyunca derin ve zengin bir tonda bronzlaşmıştı. Gözleri güneş ışığında parıltıyan çikolata kahverengisinin sıcak bir tonundaydı.

"Öğretmenlik gibi mesela. Ya da bir nakliye deposunda çalışmak, envanterlere ve stok raporlarına yardımcı olmak. Ya da kendi terzi dükkanınızı işletmek gibi... Her şeyi hesaplamak ve kafanızda hatırlamak yerine ihtiyacımız olan şeylerin bir listesini yapabilseydiniz bu hafta ne kadar kolay olurdu bir düşünün."

Lily burnunu çekti. "O zor değildi. Aslında tüm bunlardan çok daha kolaydı." Elindeki kitabı yakındaki bir masanın üzerine fırlattı.

Gabriella, "Bunun kolay olduğunu düşündün çünkü sen akıllısın ve inanılmaz bir hafızan var," dedi. "Tüm o kumaşları, ipleri ve diğer şeyleri senin gibi bırakın birkaç günü, iki dakika bile aklımda tutamazdım."

Lily'nin kaşları biraz çatıldı. "Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten. Çok etkilendim... ve biraz da kıskandım." Lily'nin ağzı açık kaldı. Belli ki krallığın bir prensesinin onu kıskanabileceği hiç aklına gelmemiştir. "Demek istediğim, okumak ve yazmak her türlü kapıyı açar. Kendinizi ve bebeğinizi geçindirmek için size çok daha fazla seçenek sunacaktır." Gabriella duraksadı, sonra usulca ekledi: "Senin de istediğin bu, değil mi? Kendiniz ve bebeğiniz için güvenli yuva kurmak ve bir daha asla kötü bir durumda kalmak zorunda kalmayacak kadar kendinize seçenekler sunmak?"

Gerçi Lily'nin Summerlea'deki hayatı hakkında söyleyecek pek bir şeyi yoktu,

Gabriella orada kötü bir şey olduğunu biliyordu. Kız ilk geldiğinde keskin sesler karşısında sürekli ürkmüş ve sinmişti ve sanki onu avlayan birini görmeyi bekliyormuş gibi sürekli omzunun üzerinden bakıyordu.

Bileklerinde, sırtında ve kollarında uzun kollu elbiselerin altında sakladığı yara izleri vardı. Gabriella'nın onlardan tek bildiği

Çünkü geçen hafta bir sabah erkenden okula gelmiş ve Lily'yi okul tuvaletinde giyinirken yakalamıştı.

Lily kızardı ve dolgun dudaklarını ısırarak aşağı baktı. "Evet," diye boğuk bir fısıltıyla itiraf etti. "Buraya bunun için geldim."

"Söz veriyorum, bunu yapmana elimden geldiğince yardımcı olacağım. Okumayı öğrenmen mükemmel bir ilk adım olur." Lily'nin buraya gerçekten de bir Calbernán'la evlenmeyi umarak geldiğini biliyordu ama Lily iri yarı, çıplak göğüslü deniz insanlarını biraz korkutucu buluyordu. (Onu kim suçlayabilirdi ki?) Henüz bir tanesine yaklaşacak cesareti bulamamıştı ve bu fırsat için Konumarr'a akın eden pek çok kadın olduğu için -çoğu savaş yüzünden dul ya da yetim kalmıştı- henüz hiçbir Calbernán'ın dikkatini çekememişti. Gabriella onu birden fazla kez pencereden dışarı bakarken, yabancı talipleriyle dışarı çıkan gülen, mutlu kadınlara bakıp iç geçirirken bulmuştu.

"Gerçekten bunu yapabileceğimi düşünüyor musun? Okumayı öğrenebilir miyim?"

Gabriella onu çabucak sıktı. "Elbette biliyorum. Buraya tek başına gelecek kadar , değil mi? Bunun kolay olmadığını biliyorum."

"Hayır," diye onayladı Lily.

"Eğer bunu yapabildiyse, bunu da yapabilirsin. Sen zekisin. Burada bulunduğun kısa süre içinde çok şey öğrendin. Sadece devam etmen ve pes etmemen gerekiyor."

"Hayır, . Yani, evet, hanımefendi." Lily yüzünü buruşturdu ve derin bir nefes aldı. "Yani, tüm yardımlarınız için teşekkür ederim, Majesteleri. Sizin kadar nazik bir hanımefendi tanımadım."

Gabriella gülümsedi. Bu cesur genç kızı önemsemeye başlamıştı. Lily iyi huylu, çalışkan ve nazikti: nerede olursa olsun hayran olunacak nitelikler. Ve Lily'nin arkadaşlığında, özellikle de bu son hafta, gerçek bir huzur bulmuştu. Lily'nin yüzünü görmek bile

Doğmamış bebeğin karnında tekmelemesi ve hareket etmesi, canavarı

Muhtemelen canavar Dilys Merimydon ve kız kardeşlerine için.

Gabriella, "Bu sayfayı bitirelim ve erken ," diye önerdi. "Anladığım kadarıyla bu gece plazalarda dans olacaktı. Bence gitmelisin."

Lily okulun pencerelerinden dışarıya özlem dolu bir bakış fırlattı, açık camlardan içeriye kur yapan çiftlerin kahkaha sesleri yayılıyordu, ama sonra yüzündeki hüznü ifade kapandı ve, "Bilmiyorum. Uzun bir hafta oldu. Sadece uykumu almayı düşünüyordum."

"Saçmalama. Git hadi. Çok eğleneceksin." Gabriella, Lily'nin köyde dans etmek ve yakışıklı genç erkeklerle tanışmak isterken burada, okulda tıklıp kalmasından nefret ediyordu.

"Şey, belki de yaparım," diye mırıldandı genç kadın.

Yalan söylemeyi hayatının işi haline getirmiş olan Gabriella, başarılı bir yalanın kokusunu bile bir mil öteden alabilirdi ve Lily başarılı bir yalancı olmaya yakın bile değildi. "Yani yapmayacaksın." Samimiyetsiz protestoları engellemek için ellerini kaldırdı. "En azından çok istediğin halde neden söyle. Bebek yüzünden olamaz. Burada koca arayan en az yüz anne aday var."

Lily dudağını ısırarak ve biraz da kızarak, "Sadece..." diye itiraf etti. Şey . . . Kimseyi tanımıyorum. Okulda çalışmak ve geceleri ders çalışmak arasında pek dışarı çıkamıyorum. Şikayet ettiğimden değil!" diye eklemek için acele etti. "Hiç de değil. Okul, iş ve kalacak bir yer için çok minnettarım. Söyleyebileceğimden çok daha fazla minnettarım."

"Ama başka bir şey yapmak için fazla zamanınız olmadı."

"Ki bu iyi bir şey!" Lily haykırdı. "Burada hayal ettiğimden çok daha fazlasına ."

Gabriella ellerini Lily'ninkilerin üzerine koydu ve gülümsedi. "Her şey yolunda. Tamamen anlıyorum. Ve bu benim hatam. Düşüncesiz davrandım, kendi hayatıma o kadar dalmıştım ki, sana kendi hayatını yaşamak için ne kadar az zaman bıraktığıma dikkat etmedim."

"Oh, hayır, hanımefendi. Hiç de değil. Lütfen böyle düşünmeyin.

Orchards'tan buraya tek başıma geldiğimi biliyorum ama sandığınızın aksine bu çaresizlikti, cesaret değil. Ben gerçekten büyük bir korkağım. Özellikle de tanıdığım biri olmadan bir yerlere gitmek ve bir şeyler yapmak söz konusu olduğunda. Bir şeyler yapmaya başlamadan önce bolca zamanım vardı.

dışarı çıkıp buradaki insanlarla tanışmak için kostümler aldım ama yapmadım. İçime kapanmak daha kolaydı, daha rahattı."

Gabriella Lily'nin utangaç bir duvar çiçeği olduğunu tahmin etmemişti. Muhtemelen kız yardım etme ve işleri halletme konusunda çok iyi olduğu içindi. Ve çocuklarla arası çok iyi olduğu için -kibar ve cana yakın olmasına rağmen kararlı ve otoriter.

Şimdi, Gabriella daha fazla dikkat etmediği için kendini suçlu hissediyordu. Kendi endişeleriyle o kadar meşguldü ki Lily'ninkileri tamamen görmezden gelmişti. Bu ona göre değildi ve bu kadar bencil olmasından nefret ediyordu ama bu en azından düzeltebileceği bir hataydı. Summer utangaç duvar çiçeklerine yabancı değildi. Onları eğlendirmek, kabuklarından çıkarmak, tanışmalarına ve arkadaş edinmelerine yardımcı olmak aslında her zaman en yaygın rollerinden biri olmuştu. (Gabriella Konumarr'da Lily'nin geleceğinin kararlaştırıldığını görecektense kadar uzun kalamasa bile, en azından Lily'nin okul binasından çıkmasını, birkaç Calbernalı ile tanışmasını ve saklanmasına izin vermeyecek arkadaşlar edinmesini sağlayabilirdi.

Ve Lily'nin bu gece okuldan çıkıp biraz eğlenmesini sağlayarak işe .

"Bence plazalarda dans etmek tam da ihtiyacın olan şey," dedi Gabriella. "Dürüst olmak gerekirse, ben de seninle gelip biraz dans etmeyi umuyordum." Lily'nin gözlerindeki ani umut parıltısı, Gabriella'nın onun ne kadar yalnız olduğunu daha önce görmediği için kendini daha da suçlu hissetmesine neden oldu.

Sonra Lily'nin kısa süreli umut ışığı . "Sen mi? İyi bir hanımefendi mi? Plazalarda dans eden?" Lily başını salladı. "Oh, hiç sanmıyorum. Bu hiç hoş olmazdı.

Doğru." Çoğu Summerland'li gibi Lily de sosyal sınıflar ve kimin nereye ait olduğu konusunda çok kesin bir fikirle yetiştirilmişti. Bu, Gabriella'nın memleketinin en az sevdiği yönlerinden biriydi. Burada, Wintercraig'de hâlâ soylular ve köylüler vardı ama sert iklimde hayatta kalmak onları çok daha daha bağımlı hale gelmiş, sosyal sınıflar arasındaki çizgiler sıklıkla bulanıklaşmış ya da tamamen silinmiştir.

Gabriella hızlı düşünerek, "Güzel bir hanımefendi olarak gitmeyi planlamıyordum," dedi. "Sen ve ben neredeyse aynı bedendeyiz. Bana giymem için bir elbise ve belki de eşarplarınızdan birini ödünç verebileceğinizi umuyordum."

"Emin misin?"

"Kesinlikle," dedi Gabriella. Aslında düşündükçe bu fikir kulağına da hoş geliyordu. Annesinin uyguladığı sakinleştirme tekniklerinden biri

Gabriella'ya öğretilen şey, kendisini üzen her neyse ondan uzaklaşmak ve kendini çok hissettiğinde eğlenceli ve kaygısız bir şeyle dikkatini dağıtmaktı. Tanrılar biliyordu, Calbernanlılar geldiğinden beri sarmal bir yaydan daha sıkı sarılmıştı. Dans etmek onun için bir eğlenceydi.

her zaman hoşuna gitmiştir- muhtemelen ona dünyalar kadar iyi gelecektir. Ve ne Calberna'nın prensi ne de kız kardeşleri bu geceki şenliklerde sıradan halka katılmayacağından, Lily'ye plazalardaki partide eşlik etmek muhtemelen bu gece olabileceği en güvenli yerlerden biriydi.

Lily dudağını ısırды. "Annemin diktiği elbiseyi aldım. Sana yakışacağını düşünüyorum. Bu benim en iyi elbisem."

"Oh, hayır, en iyi elbiseni giyemem. Sen giymelisin."

"Yapamam." Lily hüzünlü bir gülümsemeyle kalınlaşan belini sıvazladı. "Artık bana uymuyor."

"Ah. O zaman, elbette, annenizin size diktiği elbiseyi giymekten onur duyarım."

OceanofPDF.com

Bölüm 8

Lily'nin annesinin elbisesinin Gabriella'ya uyması için sadece birkaç küçük değişikliğe ihtiyacı vardı. Bir prensesin alarm vermeden bütün bir akşam ortadan kaybolması pek mümkün olmadığından, Summer değişiklikleri yapması için Lily'yi bıraktı ve gece için mazeretini belirlemek üzere saraya döndü. Ailesiyle birlikte küçük bir akşam yemeğinden sonra kendini iyi hissetmediğini söyleyerek odasına gitti ve Amaryllis'e rahatsız edilmemesi talimatını vererek onu gönderdi. Bundan sonra, saraydan gizlice çıkmak için yan kapıları kullanmak ve muhafızların geçerken başka yöne bakmalarını sağlamak için birkaç ikna sözcüğü fısıldamak basit bir meseleydi.

Bir saat sonra, çok güzel lila bir elbise giymişti.

Gabriella kolları ve etekleri fırfırlı elbisesini giydikten sonra yanında Lily ile birlikte okuldan çıktı. Lily, koyu renk saçları, teni ve gözleriyle çarpıcı bir kontrast oluşturan yüksek belli sarı bir elbise giymişti. Her ikisi de başlarını örten temiz beyaz keten eşarplar takmış ve uzun, gevşek siyah saçlarının altında boyunlarının arkasından bağlamışlardı. İki taşralı gibi görünüyorlardı Summerlea'den kızlar yerel bir dansa gidiyorlardı.

"Kardeş olabiliriz," dedi Summer aşağıya doğru ilerlerken.

Şehrin birçok büyük meydanından birine doğru. O ve Lily aynı yapıya sahipti. Saçları aynı renk ve uzunlukta idi. Lily'nin teni daha koyuydu ama yan yana durmadıkları sürece bu pek belli olmuyordu.

"Evet, sanırım öyle, Majesteleri."

Gabriella olduğu yerde durdu ve Lily'nin kolunu kavradı. "Hayır. 'Ekselansları' falan yok. Bu gece ben bir prenses, bir Sezon ya da asil bir hanımefendi değilim. Bana Gabriella demelisin."

"Yapamadım."

"Elbette yapabilirsin. Dene bakalım. Gabriella."

"Gabriella," diye fısıldadı Lily, sonra ellerini ağzına kapattı, gözleri irileşmiş ve dehşete kapılmıştı.

Summer etrafına ve gökyüzüne bakarak bir gösteri yaptı. Sonra sırtıttı. "İşte. Gördünüz mü? Ve sana yıldırım çarpmadı!"

Şok olmuş bir anın ardından Lily kıkırdadı.

"Tekrar söyle," dedi Summer ona.

Lily kendine biraz daha güvenerek yaptı. "Gabriella."

"Mükemmel." Kolunu Lily'ninkinin içinden geçirdi. "Birbirimize çok benzediğimiz için, biri sorarsa kız kardeşin olduğumu söylemen gerektiğini düşünüyorum. Senin için sorun olur mu?"

"Eğer istediğiniz buysa, Sayın ... şey ... Gabriella."

"Öyle."

İkisi birlikte, kol kola, taştan yan sokaktan aşağıya, ana caddeye doğru yürüdüler. Onlar yaklaşırken plazanın saati akşamın dokuzunu çalmasına rağmen güneş hâlâ pırıl pırıl parlıyordu. Davulcular, kemancılar ve kavalcılardan oluşan bir grup

Plaza binalarından birinin balkonunda neşeli bir melodi çalarken, çok sayıda Calbernalı ve parlak giysili gülen kadınlar meydanda dönüp duruyordu.

Lily onları mutluluk ve hüznün garip bir karışımıyla izledi. "Tomis bana hep bir gün dansa gideceğimize söz verirdi," dedi. Bir eliyle karnındaki hafif şişliği ovuşturdu. "Hiç yapmadık."

"Tomis . . kocan mıydı?" Lily ondan hiç ismiyle bahsetmemişti.

Lily ona baktı, gözleri ıslak ıslak parlıyordu, sonra hızla başka tarafa baktı. "Olabilirdi. Gerçek şu ki, biz hiç doğru dürüst evlenmedik, sadece kendi kendimize yemin ettik." Yere baktı ve ayakkabısını sürttü. "Para kazanmak için askerlere katıldı, böylece gerçek bir düğün yapabilecektik. Tomis öldükten ve bir bebeğim olacağını öğrendikten sonra ... babam iyi bir adam değil. Kötü olurdu."

Demek tacizci babasıydı. Gabriella'nın onu bulup adaletin yerini bulması için zaman ayırmayı göze alamaması çok yazıktı. Kendi kızına, özellikle de Lily gibi iyi huylu bir kıza kötü davranan bir adamın üzerine canavarını salmaktan çekinmezdi. "Demek geldin burada."

Lily başını salladı. "Bu Deniz Halkı'nın eş aramak için buraya geldiğini duydum ve neden olmasın diye düşündüm. Kadınlara karşı iyi olduklarını duydum ve en azından benim

bebeğin benden daha iyi bir yaşam şansı olurdu." Başını salladı ve gözyaşlarını sildi. "Sana yalan söylediğim için özür dilerim, Senin-" Başlığı söylemeden önce kendini durdurdu ve düzensiz bir nefes aldı. "Özür dilerim," dedi yine kısık bir sesle, Summer'a bakmadan. "Eğer okuldan ayrılmamı istersen, bunu anlayışla karşılarım."

"Okuldan ayrılmak mı?" Gabriella ona gerçek bir şaşkınlıkla baktı. "Neden gitmeni isteyeyim ki?"

Kehribar rengi gözler ciddiyetle kırıştı. "Çünkü size yalan söyledim, hanımefendi." "Gabriella. Bana Gabriella demeyi kabul etmiştin."

"O daha önceydi."

"Neyden önce? Zaten şüphelendiğim şeyi doğrulamadan önce mi?" Summer gülümsedi. "Saçmalama. Burada bir evin var Lily, eğer istersen. Yaşayacak bir yer, bir iş, bir eğitim. Bu gece eğlenmek için plazalara gidiyoruz ve böylece Calbernalılarla tanışıp sana uygun olup olmadıklarını görebilirsin, ama Konumarr'da kalıp bebeğini kendi başına büyütmeyi tercih edersen, okulda olmasa bile sarayda senin için her zaman bir yer olacaktır."

"Evet, hanımefendi-Gabriella. Teşekkür ederim." "Bilmem gereken bir şey daha var."

"Hanımefendi? Yani, nedir?"

"Gerçekten kaç yaşındasın Lily? İddia ettiğin gibi yirmi yaşında olmadığından şüpheleniyorum."

Lily yanağının içini ısırdı. "Gelecek ayın ilk Freikas gününde on yedi yaşında olacağım."

"Anlıyorum." Çok genç. ", bir kadınla evlenmekle gerçekten ilgileniyor musun?

Calbernan? Yoksa onlardan biriyle evlenmenin bebeğinize bakmanın tek yolu olduğunu düşündüğünüz için mi buraya geldiniz?"

Lily, koca aramaya gelen Wintercraig ve Summerlea kadınlarıyla gülen, dans eden ve konuşan iri yarı, kaslı, dövmele adamlara baktı. "Bunlar şimdiye kadar gördüğüm en güzel erkekler."

"Onlar öyle."

"Ve dediğim gibi, kadınlarına karşı nazik olduklarını duydum. Bir kız daha kötüsünü de yapabildi sanırım."

"Sanırım evlenebilir, ama evlenmek için kendini baskı altında hissetmemelisin."

Lily iç çekti. "Biliyor musun, Tomis'imi gerçekten çok severdim. Birlikte büyüdük. Ama o gitti ve ben hayatımın geri kalanını yalnız geçirmek istemiyorum. Bu bebek için bir baba istiyorum. Ondan sonra da başka bebekler istiyorum. Bir babaya ihtiyacım var."

bunun için koca." Lily Gabriella'ya döndü. "Ben sadece iyi bir tane istiyorum. Babam gibi değil."

"Tamam o zaman." Summer gülümseyerek bir kolunu Lily'nin beline doladı. "Eğer istediğin Calbernan bir kocaysa, gidip sana iyi bir tane bulalım."

Orada değildi.

Dilys, Summer Coruscate'in yokluğunu, subaylarının ve saray kadınlarının akşam eğlencesi için toplandığı saray terasına adımını attığı anda hissetti. Av için hazırlandıktan sonra, avının hiç gelmeyerek planlarını bozması onu hem eksik hem de biraz huysuz hissettirdi.

İlkbahar ve Sonbahar şenliklere katılmak için terasa çıktıklarında, onlara doğru bir adım attı ve yaklaşırken hoş bir gülümseme yapıştırmayı zar zor hatırladı. Kız kardeşlerinin nerede olduğunu sormadan önce kendini her zamanki hoş sohbetlere kaptırmaya zorladı. Kurnazlık çabası hedefe ulaşamamış olmalı, çünkü hem Sonbahar hem de İlkbahar biraz şaşırmış görünüyordu.

İki Mevsim bakışarak konuştuktan sonra Spring ona şu bilgiyi verdi: "Summer bu akşam kendini iyi hissetmediğini söyledi. Erken emekli oldu ve rahatsız edilmek istemedi."

"arasında bir şey mi oldu?" Autumn sordu. Sesinde Dilys'in tam olarak çıkaramadığı bir ton vardı.

"Ono," diye reddetti. "Hiçbir şey olmadı." Merakı arttı. "Neden? bir şey mi?" Birkaç gündür Summer'ın yüz metre bile yaklaşamamıştı ama o ilk sabah ayağını ağzına soktukten sonra, prenseslerden herhangi birinin gücenebileceği bir şey söylemekten ya da yapmaktan titizlikle kaçınmıştı.

"Hayır, tabii ki değil."

"O zaman memurlarımdan herhangi biri onu üzecek bir şey söyledi ya da yaptı mı? Çünkü eğer yaptılarsa-"

Autumn ona, "Memurlarınız tam bir centilmen oldular," diye güvence verdi. "Böyle bir şey ima etmek istememiştim. Sadece sorunuzun, onunla birlikte daha fazla zaman geçirmeye karar verdiğinizizi gösterebileceğini düşündüm."

Dilys tereddüt etti. Geç de olsa Summer'a ilgi duyduğunu belirtmenin, kendisini iki prensese pek de sevdirmeyeceği aklına gelmişti.

Geldiğinden beri kur yapıyordu. Doğduğundan beri kadınların arzularını anlamak ve tahmin etmek üzere eğitilmiş bir adam için bu özellikle korkunç bir dikkatsizlikti. Ama ikisi de bu olasılıktan rahatsız olmuş gibi görünmediğinden, ihtiyatlı bir şekilde, "Belki de bunu yapmaya başlayabileceğimizi düşünmüştüm," diye itiraf etti.

İki kız kardeş arasında bir bakış daha geçti. Dilys bunu tanıdı. Bu iyi bir bakış değildi. Ve bu, iki Mevsim'in sorusuna verdiği yanıtı tamamen yanlış okuduğu anlamına geliyordu.

"Öyle mi?" Bahar söyledi. Siyah kaşları soğuk yeşil gözlerinin üzerinde yükseldi. "Onun yerine biraz daha ateşli birini tercih ettiğini sanıyordum," dedi Sonbahar.

dedi. "Biraz daha az benzeyen biri" -kız kardeşi Spring'e döndü- "Summer dediği şey neydi?"

"Sütlü çay," diye ekledi Spring, soğuk bakışları Dilys'in yüzünde sabitlenmişti. "Doğru. Sütlü çay." Sonbahar tekrar Dilys'e döndü ve gülümsedi.

Bu gülümseme neredeyse ona bir adım geri attıracaktı. Tam zamanında kendini durdurdu. Dünyada öyle yaratıklar vardı ki, bir erkek onlarla karşılaştığında hayatta kalmayı umuyorsa korku göstermeye cesaret edemezdi. Kadınlar -özellikle de sevgili bir kız kardeşi koruduğunu düşünen öfkeli kadınlar- bu tür yaratıkların en tehlikelileri arasındaydı.

"Daha önce de gibi, bu söz dudaklarımdan çıkar çıkmaz pişman olduğum gururlu bir aptallık gösterisiydi. Öyle demek istemedim. Asla öyle bir niyetim yoktu ve bunun için çoktan özür diledim. Üçünüzün de kabul ettiği bir özür," hatırlattı onlara.

"Affetmek var," dedi Autumn, "bir de unutmak var." "Tamamen farklı iki şey." Bahar kız kardeşinin yanına gitti, Dilys'in yoluna doğrudan bir kadınlık duvarı örüyordu. "Summer'ın senden uzak durmaya özen gösterdiğine bakılırsa, hiçbir şeyi unutmadığını söyleyebilirim."

"Ve affetmek de hala oldukça şüpheli." Autumn'un gülümsemesi o kadar keskindi ki, birden fazla yırtıktan dolayı kanamaması bir mucizeydi.

"Kız kardeşinizin tekrar girebilmek için yapmam gereken çok iş olduğunun farkındayım. Bu gece onunla konuşmayı ummamın nedenlerinden biri buydu. Telafi etmeye başlamak için."

"Ve?" Bahar'ın gözlerinde en ufak bir ısınma yoktu.

Kaşları şaşkınlıkla birbirine çarptı. "Ve ne?"

"Onunla konuşmak istemenizin diğer nedenleri." Sonbahar net bir şekilde açıkladı. "Neymiş onlar?"

Dilys, kız kardeşlerine karşı niyetleri hakkında onu sorguya çeken bu iki kadından daha az şiddetli düşman ordularıyla karşılaşmıştı. Onlara duyduğu hayranlık katlanarak arttı, tıpkı böyle bir ilham kaynağı olan kadına duyduğu ilgi gibi

vahşi aşk ve sadakat.

Buraya Summerlea'nın üç mevsimine kur yapmak için gelmişti. Onların arasından Calberna'nın bir sonraki kraliçesine annelik edecek kadar güçlü, bilge ve yetenekli bir *liana* seçecekti. Bildiği her şey, Sonbahar ve İlkbahar hakkında şahsen tanıdığı her şey, bu rolü doldurmak için kız kardeşlerinin değil, onların doğru seçim olduğunu söylüyordu.

Yine de her içgüdüğü ve vücudundaki her hücre ona Summer'ın, bilge, yetenekli, güçlü kız kardeşlerinden herhangi biri yerine, onun için sadece bir kadın değil, *aynı* zamanda onun için *tek* kadın olduğunu söylüyordu.

Kız kardeşleri onun kendisine karşı niyetini öğrenmek istiyordu. Tedbirli bir adam şimdi bahislerini korurdu. İçgüdülerini takip edip onlardan ne çıkabileceğini görmek istese bile, seçeneklerini açık tutacaktı -Fırtınaların Khamsin'i ile yaptığı anlaşma uyarınca üç kız kardeşe de mahkeme açacaktı. içgüdülerinin yanlış olduğu ortaya çıktı.

Ama Dilys bazen cesur, doğrudan, ya hep ya hiç saldırısının zafere giden tek yol olduğunu bilecek kadar çok savaşa girmişti. Gabriella Coruscate'e duyduğu arzusun her geçen gün daha da arttığını düşünürsek, Ondan kaçınmayı ustaca bir yeteneğe dönüştürmüş olmasına rağmen, bu savaş tedbirli olmanın yanlış bir seçim olduğu bir savaştı.

"Beni bağışlayın ama diğer nedenlerim kişisel. Onunla özel olarak konuşma fırsatı bulmadan önce bunları paylaşarak ona kötülük etmek istemem." Önce İlkbahar'ı, sonra da Sonbahar'ı ciddiyetle selamladı.

"*Myerialanna Spring, Myerialanna Autumn*. Son on gündür bana eşlik etme şerefine nail olduğunuz için ikinize de teşekkür ederim. Beni gerçekten hoş karşıladığınızı hissettirdiniz. Kendisine *akua'nız*, kocanız diyebilen her erkek tanrılar tarafından onurlandırılır. Şimdi izninizle, *Myerialanna Summer* bu akşamki şenliklere katılmayacağı için sizden ayrılıyorum."

Uzaklaşırken Sonbahar'ın "Az önce bizi *terk* mi etti?" dediğini duydu.

Spring düşünceli bir ses tonuyla, "Biliyor musun," diye cevap , "sanırım terk etti."

Sonbahar'ın sesi fısıltıya dönüştü ve Dilys'in keskin işitme duyusu, sanki kulağının dibinde konuşuyormuş gibi kolayca algıladı. "İkisi arasında bir şeyler olduğunu biliyordum! *Biliyordum!* Sana bu konuda yalan söylediğini söylemiştim! Yalan söylediğini söylemiştim, bize bile."

"Öyle görünüyor. Asıl soru ... neden?"

Ve Dilys birkaç saat sonra gölgeli, ılık bahçelerden Llaskroner Fiyordu'nun kıyılarına doğru yürürken hâlâ bu soruyu düşünüyordu.

Summer Coruscate ilgi duyduğu bir talipten kaçınmak için neden bu kadar çaba harcasın - kız kardeşlerinin onun ilgisi konusunda haklı olduğunu varsayarsak? Neden onu sadece hoşlanmadığına inandırmak için bu kadar çaba harcadı?

ondan *korkuyor* muydu? Ve her şeye rağmen Mevsim arkadaşlarıyla son derece yakın bir bağ paylaşıırken, neden her şeyden çok sevdiği ve güvendiği kız bile duyguları hakkında yalan söylesin ki? Hiç mantıklı gelmiyordu.

Dilys'in ayaklarının altındaki kalın, yumuşak bahçe çimleri yerini sert Taş teras ve merdivenler, saray misafirlerinin kullanımı için birkaç sandal ve yelkenlinin bağlandığı küçük gezi teknesi iskelesine iniyordu. Dilys merdivenlerden indi ve ahşap çıktı. Ay yükselmişti. Gümüşü ışığı suyun gece karanlığındaki yüzeyinde parıltıyordu.

Bir an için rıhtımın uzak ucunda, ay ışığında ince silueti beliren bir kadın sandı ama tüm dikkatini ona verdiğinde kadın yoktu. Kaşlarını çattı ve olduğu yerde durdu. Gördüğü şey tuhaftı, bir anlık bir anı ya da bilinçaltından yüzüp gelen bir rüyanın puslu bir parçası gibiydi. Bu bir rüya olmalıydı. Daha önce hiç bu rıhtımda, gece vakti, bir kadınla birlikte olmamıştı. Onun akşamı Sonbahar ve İlkbahar ile yelkenleri bu küçük gezi teknelerinde değil *Kracken*'de açmıştı.

Halatlar, yelkenler ve bumba ile uğraşmak yerine prensesleri eğlendirmeye odaklanmıştı. Fiyorttaki günlük yüzmelerine gelince, bunları Sabahın erken saatlerinde, sarayın ve köyün çoğu hâlâ uykudayken güneş çoktan doğmuştu.

Yine de bu yer... bu *şimdi*... çok tanıdık geliyordu.

Dilys gözlerini sıkıca kapadı ve şakaklarını ovuşturarak anının geldiğini anlamaya çalıştı. Burada ya da buraya ürkütücü derecede benzeyen bir yerde duruyordu. Sadece rıhtım şimdiki kadar temiz ve düzenli değildi. İskelenin kenarlarında halatlar ve birkaç çapa olmalıydı. Çünkü kadın o halatlara takılıp tökezlemişti. Düşmüştü. Su sıçramasını duyabiliyordu. Sonra kadın su yüzüne çıkmayınca sessizlik oldu. Bir saniye sürdü ... iki ... Koşarken gecenin nemli tahtasının ayak tabanlarına vuruşunu hissedebiliyordu.

rıhtım boyunca ilerledi ve kendini fiyordun durgun, karanlık bıraktı.

Göğsü sıkışmıştı. Dilys elini kalbinin üzerine koydu, pençelerini kalbine bastırdı.

parmaklarını göğüslerinin kalın etine soktu. Boğuluyordu. Onu kurtarmaya çalışmıştı. Onu suyun içinde görebiliyordu, koyu renk saçları Deniz ipeği çileleri yüzünde uçuşuyordu. Karanlıkta, gölgelerle örtülü bir yüzden ona doğru parlayan altın gözler.

Altın gözler, mavi değil. Summer Coruscate değil o zaman. Ama kim? Neden hatırlamıyordu?

Gün batımı ve kısa yaz gecesinin alaca karanlığı boyunca Lily ve Gabriella yakışıklı Calbernán erkekleriyle güldüler, dans ettiler ve sohbet ettiler. Lily utangaçça flört etti. Gabriella yapmadı. Ada sakinlerinden birkaçı ama onlara çoktan konuşulduğunu ve sadece kız kardeşine eşlik etmek için geldiğini söyledi.

Masalar kral ve kraliçe tarafından sağlanan ücretsiz yiyeceklerle dolup taşıtı.

Daha fazla

Masalardan kadehi sadece bir bakır *piseta* karşılığında şarap, bira ve bal likörü akıyordu. Lily, kendisiyle defalarca dans etmiş olan genç Calbernán ona bir kadeh buzlu şarap ısmarlayana kadar bedava tatlı punçla yetindi, ardından ilk kadehi susuzluktan tükettikten sonra bir tane daha ısmarladı. Lily ikinci kadehin dibine ulaşmadan önce Gabriella şarabın bir hata olduğunu fark etti. Ya o gün fazla bir şey yemediği için ya da alkolü kaldıramadığı için, sert şarap doğrudan Lily'nin kafasına gitmişti.

Lily kıkırdamaya ve ayaklarının üzerinde sallanmaya başladığında Gabriella, "Seni eve götürme zamanı geldi," dedi.

Lily'ye şarabı getiren genç Calbernán, "Size evinize kadar eşlik edeceğim," dedi. Hediyesinin onu etkilemesinden dolayı içtenlikle üzölmüş görünüyordu.

"Buna gerek yok-Talin, değil mi? Çok uzakta değiliz." Kimliğini gizlediği güzel bir gece geçirmiş ve çok iyi vakit geçirmişti. Ama Talin ve Lily çok iyi anlaşımlardı ve henüz onun kim olduğu konusunda yalan söylediklerini öğrenmesini istemiyordu. Eğer onlarla birlikte okula gelirse, Prenses Summer'ın gittiğini görebilirdi - çünkü Summer, Lily'nin en güzel elbisesini giyerek saraya geri dönemezdi.

"Güneş battı ve *Lily-myerina* kendinde değil," diye yanıtladı Talin. "Size eşlik edeceğim."

Gabriella'nın ona olan onayı bir kademe daha arttı. Gabriella'yı korumak Savunmasız olmak takdire şayan bir özellikti. Ama yine de onlarla gelmiyordu. "Gerçekten Talin, buna gerek yok. Burada koca bir Calbernian ordusu ve sokaklarda devriye gezen Beyaz Muhafızlar varken Konumarr şu anda Mystral'daki en güvenli şehir." Reddini yumuşatmak için gülümsedi. "Hangi gemidesin Talin?"

Genç adamın göğsü hafifçe kabardı. "*Kracken*'de yelken açıyorum, *Gabriella-myerina*."

Dilys Merimydion'un gemisi. Anlaşıldı. Talin *kesinlikle* onları okula geri götürmüyordu.

"Lily'nin yarın seni orada bulmasını sağlayacağım," dedi küçük bir ikna çabasıyla. "Tamam mı? Harika. İyi geceler o zaman." Lily'nin itiraz etmesine ya da bu ince komuttan sıyrılmasına fırsat vermeden bir kolunu Lily'nin beline doladı ve yola koyuldu.

Talin'in onları takip etmeyi aklına koymadığından emin olmak için birkaç yanlış dönüş yaptıktan sonra Gabriella, Lily'yi ana yola paralel uzanan yan sokaklardan birine yönlendirdi ve okula doğru ilerledi.

"Lily, seni eve götürelim."

Lily ona göz kırptı ve sarhoşça gülümsedi. "Ben Lily değilim. . Gördün mü?" Gabriella'nın pembe elbisesini tuttu. "Onun elbisesini giyiyorsun." Summer'ın göğsünü dürttü. "Sen Lily'sin. Ben Gabriella'yım." Başı geriye düştü ve güldü.

Summer iç çekti. ", Gabriella. Hadi seni eve götürelim. Ve artık sana buzlu şarap yok."

Lily dudak büktü. "Ama ben eyesh şarabını severim." Gabriella kuru bir sesle, "Bunu görebiliyorum," dedi. "Talin'i severdim."

"Evet, çok iyi birine benziyordu." "O da benden hoşlandı."

"Kesinlikle öyle görünüyordu."

"Sen çok iyi bir arkadaşsın, Lily." Lily kollarını Summer'ın boynuna doladı, Summer'ın saçlarını tutan başörtüsünü yerinden çıkardı ve yanağına gürültülü, özensiz bir öpücük kondurdu. "Keşke gerçekten kız kardeşim olsaydın. Bu hayatımın en güzel gecesiydi." Sonra güldü ve Summer'ın ulaşamayacağı bir yere doğru döndü.

ve cadde boyunca okula doğru koştu. Kendi başörtüsünü çıkarıp havaya fırlattı ve daireler çizerek döndü. "Talin'i seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum.

Herkes!" Dans ederek ve zıplayarak okulun taş basamaklarını çıktı, girintili kapının gölgeli oyuğunda kayboldu ve başladı

"Lily, Lily benim arkadaşım. Winterland'deki en güzel kız." Ve kafiye üzerine sarhoş kıkırdamalarına boğuldu.

Summer içini çekip hınzırca gülererek yerinden çıkan atkıyı başından çıkardı ve Lily'nin havaya fırlattığı atkıyı almak için eğildi. Lily için bir daha kesinlikle buzlu şarap yoktu.

Gökyüzü artık karanlıktı ve ay bir bulut kümesinin arkasına saklanmıştı. Her blokta yanan yağ lambaları ara sokakların iyi aydınlatılmasını sağlıyordu ama binaların arasındaki dar sokakların birçoğu geçit vermiyordu. Gabriella daha sonra, okula en yakın karanlık sokaktan geçerken daha fazla dikkat etmediği için kendini .

Kaburgalarına inen yumruk onu tamamen hazırlıksız yakaladı.

Ona bir çekiç gibi çarptı. Bir çatırtı duydu, yakıcı bir acı hissetti, sonra ağırlıksızdı, ayakları yerden .

Vücudu sokağın gri taş tuğlalarına yanlamasına çarptı. Eğer sağ kolunu uzatmasaydı, kafası da tuğlalara çarpabilirdi. Hal böyle olunca, kolu taş çarptığında hâlâ sersemlemişti ve başı sertçe koluna çarptı. Bağlanmamış saçları yüzüne döküldü ve orada nefes nefese yatarken onu kör etti.

"Seni bulamayacağımı mı sandın, seni aptal sürtük?" Botların taş çarpma sesini duydu, ardından sert bir şey yan tarafına çarptı. Yeni, daha da yakıcı bir acı göğsünü yırtarken, toparlamayı başardığı azıcık nefesi tekrar kesildi. Canavar onu tekmelemişti!

Acı içinde hırıldadı, ardından etli bir el aşağı uzanıp elbisesinin önünü kavrayıp onu kaldırımdan çekerken boğuk bir çığlık attı.

"Öylece mi sandın? Takip etmeyeceğimi mi sandın?"

Elinin tersiyle çenesine vurdu. Dişleri sertçe birbirine çarparken ağzına kan doldu. Nefes nefese kaldı ve kan öksürdü. Son darbe yüzündeki saçların çoğunu dökmüş, saldırganın en azından dış hatlarını görmesini sağlamıştı. Büyük, iri yarı bir adam ona doğru yaklaşıyordu.

Yüzü gölgede kalmıştı. Yakındaki sokak lambasının ışığına karşı gözlerini kısarak ona .

Adam kaskatı kesildi. Onu daha yakına çekti, yüzünü görebilmek için onu lamba ışığına doğru çekti. "Sen de kimsin be? Kızım nerede? Neden onun elbisesini giyiyorsun?"

Ve sonra, okul yönünden Lily'nin çığlığı geldi. "Baba!" "Lily!" Gabriella'nın saldırganı onu serbest bıraktı ve son bir acımasız tekme attı, ve okula doğru havalandı. "Sen orada kal, sen

değersiz inek!"

Lily tekrar çığlık attı. Birkaç dakika sonra Gabriella, yumruk ve çizme seslerinin arasına serpiştirilmiş küfürler duydu kapalı bir kapıya vuruyordu. Helos'a şükürler ki Lily sarhoşken bile okula koşup kapıyı arkasından kilitleyecek kadar akli başında biriydi.

Summer ellerinin ve dizlerinin üzerine yuvarlandı. Göğsüne beyaz bir demir saplandı. Nefes nefese kaldı, sonra iki büküm oldu ve kan öksürdü. Sanki göğsüne ağır bir taş bastırılmış gibi nefes almakta zorlanıyordu. O tekmelerden biriyle kaburgalarını kırmış, sonra da bir diğeriyle o kaburgayı ciğerlerine saplamış olmalıydı.

Okul kapısının çarparak açılması, yakıcı acıya rağmen onu ayağa kaldırdı. O vahşi Lily'nin peşindeydi. Hamile Lily. Gabriella'ya attığı gibi bir yumruk ya da tekme atarsa, Lily kurtarmak için kaçtığı bebeğini kaybedecekti.

Summer bir kolunu gövdesine doladı ve sendeleyerek okula doğru yürüdü. Lily'nin sırtındaki ve kollarındaki yara izlerini görmüştü. Onları yapanın bu canavar olduğunu biliyordu ve onun, değer vermeye başladığı tatlı, utangaç kıza elini sürmesine izin vermeden önce Hel'in donmuş ateşlerinde lanetlenecekti.

Parçalanmış kapıdan koşarak okula girdi. Koridorlar karanlıktı. Lambalar yanmıyordu ama koşan ayakların, tiz çığlıkların ve küfürlerin sesini takip etti. Merdivenlerden yukarı. İkinci kattaki sınıfları geçerek koridora indi. Koridorun arka tarafındaki bir kapı dışında tüm kapılar kapalıydı. Kapı açıktı, kapının büyük cam bölmesi kırılmıştı.

Odanın içinde sıralar devrilmiş, çocuk blokları gibi gelişigüzel bir kenara itilmişti. Lily'nin babası onu boynundan taş duvara yaslamıştı ve yumruğu -o kocaman, çekiç gibi yumruğu- karnına saplanmaya hazır bir şekilde geri çekilmişti.

Gabriella'nın kaburgalarının acısı yerini farklı, tanıdık bir bıraktı. İçinde kükreyen korkunç gücün sıcak, sıkı gerginliği. Neredeyse yirmi yıldır en korkunç büyüsünü serbest bırakmamıştı. Cinayet işlediği günden beri.

Şimdi serbest bıraktı.

İçinden vahşi, evcilleşmemiş bir canavarın kafesinden fırlaması gibi kükredi. Şiddetli, sıcak, yakıcı bir canavar fırtınası. Acımayı, şefkati, merhameti yakıp yok eden bir öfke.

"Çek ellerini onun üzerinden!"

Konumarr'ın plazalarında, müziğin hâlâ çaldığı ve dansçıların hâlâ dans ettiği yerde, her Calbernan aniden bir ürperti ile durdu. Bir saniye sonra, her biri kükredi; gecenin huzurunu yırtan, müzisyenleri şok içinde durduran ve fiyordun sularını vahşi dalgaların çılgınlığına gönderen bir ses.

Savaş pençeleri ortaya çıktı. Savaş dişleri indi.

Hep birlikte dansı, yol arkadaşlarını, medeniyet cılasını terk edip sokakta koşmaya başladılar.

Konumarr Sarayı'nda Ari, Ryll ve filonun diğer subayları meşalelerle aydınlatılmış bahçe yollarında yürüdüler ve fenerlerle aydınlatılmış saray terasında dans ettiler; gelecekteki eşleri olabilecek güzel ve başarılı hanımefendilerin eşliğinde serin ve hoş bir akşamın daha tadını çıkardılar.

Sonra ses geldi. Daha önce hiç duymadıkları türden bir haykırış. Varlıklarını parçaladı. Çekirdeklerine kadar deldi. Tüm hayallerin ötesinde yanan vahşi, öfkeli bir alev tutuşturdu.

Arkadaşlarının şaşkın bakışları arasında hep birlikte kükrediler. Sesleri geceyi paramparça etti.

Fiyorttaki su da buna karşılık olarak yükseldi ve dalgalar kıyıları çarparak tepe yaptı.

Pençelerini çıkardılar, dişlerini indirdiler, koştular. Bazıları köprüden Konumarr şehrine doğru koştu. Diğerleri ise fiyordun hırçın ve huzursuz dalgalarına atlayarak güçlü deniz suyu püskürtüleriyle karşı kıyıya geçtiler.

Çünkü o çağırmıştı. Ve onlar da cevap vermeliydi.

Dilys rıhtımın kenarında durmuş, hayalindeki altın gözlü kadının yüzünü hatırlamaya çalışıyordu.

Ve sonra tüm dünyası tersine döndü.

Bir Ses, bir gelgit dalgasının gücüyle ona çarptı. Denizleri boşaltan, evrenin dokusunu yırtan, güneşi patlatan bir haykırış. Beyaz ateşten pençeler ve dişler ruhunu sıkıca sardı.

İçinde, doğduğundan beri uykuda olan soğuk ve sert bir çekirdek patlayarak alevlendi. Doğmakta olan bir volkan ruhunun örtüsünü parçaladı.

Isı ve alev püskürtüp taş yakıyor. Dönüşüyor.

Uyanış.

Hayatı boyunca uyumuştı ve bunu hiç bilmiyordu.

O ses. Bağırmıştı. Ve tüm dünya yok oldu, geriye sadece cevap verme, hizmet etme ve koruma ihtiyacı kaldı.

İçinden kopan kükreme boğazından patladı. Çığ. Acılı. Mutluluk, korku ve öfkenin gök gürültüsünü andıran çığlığı. Cevap veren bir coşku ve uyarı çığlığı.

Fiyordun suları çılgına dönmüş, yüzey çarpan, köpüren dalgalarla parçalanmıştı. Dizleri büküldü. Kalçalarında güç toplandı. Kendisini karşılamak için yükselen suyun içine dalmasına neden olan bir patlamayla patladı. Su fiyordun genişliği boyunca taşıdı ve saniyeler içinde köyün rıhtımına ulaştırdı. Koşarak yere çakıldı.

Aramaya gerek yoktu. Nereye gittiğini merak etmeye gerek yoktu. Bugün erken saatlerde Ari'ye kendini oltaya takılmış bir balık gibi hissettiğini söylemişti. Ama o his bununla kıyaslanamazdı. Sanki bir balina zıpkını tarafından kazığa oturtulmuş gibiydi. Ve ona bağlı görünmez ip, ayaklarının koşabileceğinden daha hızlı bir şekilde onu içine çekiyordu.

Konumarr sokaklarında uçuyordu. Etrafında binlerce kişi de koşuyordu. Konumarr'daki her bir Calbernann aynı görünmez çizgiyi takip ediyordu.

Savaş dişlerini gösterdi ve hırladı. Gerekirse onlarla savaşacaktı. Ölümüne, ya onlarla ya da kendisiyle. Pençeleri keskindi. Vücudu güçlüydü.

Potansiyel rakipleri Konumarr'ın ana caddesinden bir blok ötedeki yüksek bir taş binanın etrafında toplanmışlardı. Daha önce hiç bilmediği bir kelimeyi havladı. yeni doğmuş volkandan püskürdü ve

Bir şekilde annesinin ona bahsettiği muazzam güçten daha fazlasına sahipti. Muhtemel rakipleri sendeleyerek geri çekildi ve taş eve giden yolu temizledi.

Merdivenleri üçer üçer çıktı. Parçalanmış kapıdan koşarak geçti. Bu binaya daha önce hiç gelmemişti ama hiç düşünmeden merdivenleri buldu ve atlayarak yukarı çıktı. Taş binanın içinde zaten başkaları da vardı. Koridoru onunla, onu amansızca yanına çeken kadınla doldurmuşlardı. Onun haykırışını duymuşlar ve tıpkı onun gibi bu sözsüz çağrıya cevap vermek için gelmişlerdi. Sahiplenilmeye aç erkekler.

güçlerini, hızlarını, savaştaki vahşiliklerini kanıtladılar.

Boynundaki tendonlar çelikten kordonlar gibi öne çıktı. Kükreyerek meydan okudu. Gözleri kızarmış, dişlerini göstermiş birkaç kişi kükreyerek karşılık verdi ama gözlerindeki altın ateşin parıltısı ve dudaklarından dökülen korkunç Söz

diz çöktürerek boyunlarını eğmelerini ve geçmesine izin vermelerini sağladı.

İyi ki de öyle yapmışlar. Etlerini parçalayacak ve taş duvarları kanlarıyla boyayacaktı.

Koridorun sonunda, bir başka parçalanmış kapı aralık duruyordu. Onun ötesinde, duvara dayalı çok sayıda masanın bulunduğu bir oda vardı.

Calbernans kalabalıktı

kalan boşluk. Bağırıldığında ona en yakın olanlar. Koridordakilerin aksine, bunlar ayrıldı ve meydan okumadan geçmesine izin verdiler, ancak birkaç göğüsten daha fazlasında guruldama ve birkaçtan fazla çıplak diş vardı.

Hakimiyetinin kabulü onu sakinleştirdi. Kanının sıcak akışı sakinleşti, artık damarlarında onu sağır edecek kadar yüksek sesle dolaşmıyordu.

Ancak o zaman boğuk bir hıçkırık sesi duydu. Bir kadın. Korkmuş.

Calbernalıların son sırasını da omuzlayarak odanın arkasındaki küçük boşluğa geçti ve orada sarı elbiseli, ince yapılı, genç bir kadının kanlı zeminde oturmuş, yırtık ve kanlı leylak rengi giysiler içindeki başka bir kadının yüzükoyun yatan bedenini tuttuğunu gördü. Koyu tenleri, siyah saçları, giyim tarzları ve kalitelerine bakılırsa her iki kadın da Summerlea çiftliklerinden ya da köylerinden gelmişlerdi.

Kan, ikisini de kırmızı sıçramalarla kapladı. Arkalarındaki duvarı kapladı. zemini. Kalın, geniş bir kırmızı şerit onlardan karşı duvara doğru ; burada kesilmiş et yığınınına benzeyen bir şey duvara yaslanmıştı.

Dilys'in et yığınının bir adamdan geriye kalanlar olduğunu anlaması bir anını aldı. Göğsü içten dışa doğru patlamış, kaburgaları yayılmış ve geriye doğru bükülmüş, organları sıvılaşmıştı. Kafası ve uzuvları gövdesinden ayrılmıştı. Şişeden çıkan mantar gibi patlamıştı.

Dilys, leylak giysili olanın üzerine kapanmış ağlayan dişiye döndü. Bu hıçkırarak ağlayan Yazlıkçı *o muydu?* Bir adamı kanlı parçalara ayıracak ve şehirdeki tüm Calbernans'ları çağırarak kadar güçlü bir şekilde bağırarak kişi mi?

Bu nasıl mümkün olabilir? Calberna'nın en nadide kızlarından başka hiç kimse bu özel büyüye ses veremezdi. Dilys'in Biliyorum. Onun ve Calberna'daki diğer büyük evlerin hepsi

Bu büyük, uzun zamandır kayıp olan büyüü bin yıldır topraklarına ve soylarına geri getirdiler.

Bu Summerlander olamazdı. Bağırın kişi kesinlikle Calbernán . Ama hangi Calbernán ebeveyn kızının, özellikle de bu özel yeteneğe sahip bir kızın, Yazlık Diyar'ın korumasından ayrılmasına izin verirdi ki? Isles? Ve nasıl olur da böyle bir kız çocuğu doğar ve bilinmez?

Bu imkansızdı. Kesinlikle .

Ve yine de, şüphesiz, uzun zamandır kayıp olan Calbernán gücüne sahip büyük bir kadın, Mystral'da iki bin yıldan bir süredir duyulmamış bir Sesle Bağırılmıştı.

"Kimsin sen?" diye sordu ağlayan Summerlander'a. "Nereye gidiyorsun geldi? Bunu yapan kadın nerede?" Et yığınını işaret etti.

Tehditkâr bir ses çıkarmak istememişti ama onu çağıran Ses'verdiği tepki hâlâ o kadar güçlüydü ki sözleri ölümcül bir hırıltı olarak çıktı. Tamamen açılmış savaş dişleri ve pençeleriyle birlikte korkunç görünüyor ve geliyordu.

Kesinlikle sarı elbiseli ağlayan kıza da öyle yapmıştı, çünkü onun sorusuna yanıt olarak leylak rengi giysili kadının bedenine daha çok sarılmıştı. göğsüne bastırdı ve onlara zarar vermemesi için hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

Arkasında, adamlarının geri kalanı güremeye başladı. Başlangıçta onun hâkimiyetine boyun eğmiş ve yol vermişlerdi ama bu kızın ona verdiği tepki - açık bir ret- meydan okuma için kapıyı açmıştı.

Dilys ikiye bölünmüştü. Bir yandan, histerik kızı bazı cevaplar alabilecek kadar sakinleştirebilmek için sakinleşip pençelerini ve dişlerini geri çekmesi gerekiyordu. Diğer yandan, binlerce Calbernán savaşçısı onun

Gizemi sona erdirene, Bağırın'ın kim olduğunu bulana ve eğer Summerlander çiftlik kızlarından biri değilse nereye gittiğini öğrenene kadar savaşa hazır olması gerekiyordu.

Ki, kesinlikle .

Derken, yüreğini düğüm düğüm eden bir şey fark etti. O Ses'in sahibinin kim olduğu önemli değildi, çünkü sözleşmeye göre on hafta daha Summerlea Mevsimi'ne özel olarak hizmet etmek zorundaydı. için

Kan ve tuzla bağlı ikinci bir sözleşmeyi bozmak onu sonsuza dek yeminini bozan biri olarak damgalayacak ve bu Ses'i kullanan kadına layık görmeyecekti.

Bu da, kim olsun, şu anda ona kur yapmaya hakkı olmadığı anlamına geliyordu.

Mevsimler seçimlerini yapana kadar onun tarafından talep edilme hakkı yoktu. Kutsanmış Numahao.

Birisi odanın arka tarafından ileriye doğru ittirdiğinde hâlâ bu farkındalığın etkisindeydi.

"Lily?"

Dilys dönüp baktı, içgüdüsel bir tepkiyle saldırganlığı arttı. *Kracken*'daki adamlarından birini tanıdı. Talin adında bir balista operatörü.

"Bu kadınları tanıyor musun, Talin?" Hırıltıyı sesinden tutmak imkânsızdı.

"*Tey, moa Myerielua*. Şey ... sadece biraz. Bu gece onlarla tanıştım. Summerlea'den Lily ve kız kardeşi Gabriella." Talin öne doğru eğildi ve Dilys dikkatle seslendi, "Lily? Benim, Talin. Yaralandın mı?"

Sarı elbiseli ağlayan kız başını soluk soluğa kaldırdı ama Talin'i görünce yeni gözyaşlarına boğuldu ve Summerlea'nın yerel lehçesi olan Güneş Dili'nde tutarsızca gevezelik etmeye başlayarak Dilys'in kızların kökenlerine dair daha önceki tahminini doğruladı.

Talin ona doğru gitmeye başladı ama Dilys'ten gelen uyarıcı bir onu durdurdu.

Dilys kendini bir silkeledi ve saldırganlığını bastırmaya çalıştı. Burada hiçbir hakkı yoktu. Hem de hiç.

"Üzgünüm," diye mırıldandı hâlâ donmuş olan Talin'e. "Ona git."

Talin'e kadınlara yaklaşma izni verdikten sonra bile, balista operatörü yanlarına diz çöktüğü anda, Dilys'in pençeli parmakları bir şeyi parçalamak için can atarak büküldü. Tercihen Talin'i.

"Lily," diyordu Talin. "Bana ne anlatabilir misin? Yaralandın mı? Bu kanlardan herhangi biri size ait mi?"

Kız başını çılınca salladı ve ortak dil olan Eru dilinde, "Hayır, yaralanmadım. O denedi ama kız onu durdurdu." Ve sonra yine Güneş Dili'nde gevezelik etmeye başladı.

"Onu kim durdurdu? Bunu kim yaptı? Nereye gitti?" Dilys sordu. Bu kez hırıltılı sesi Lily'nin çığlık atmasına neden olmadı. Ürpermesine, sinmesine ve Talin'e doğru geri çekilmesine neden oldu, açıkça onun korumasını istiyordu.

Talin ona sert bir bakış fırlattı, bu koşullar altında kuşkusuz haklıydı. Talin'le yeterince yakınlık kurduğu açıktı.

Lily onun korumasını ararken kendini rahat hissediyordu. Bu da ona bunu sağlama, hatta onu prensinden koruma hakkını veriyordu.

Dilys hırıltısını bastırdı ve parmaklarını yumruk haline getirdi. Bu bir barış jestiydi - huzursuz bir barış olsa da - pençelerini kılıfına sokamıyordu. geri çekme kuvveti.

Talin tekrar dışisine döndü. "Lily, onu kim durdurdu?"

"O yaptı." Diğer Summerlander'ın kanlı bedenini daha sıkı kavradı. "Ama o beni öldürecek." "

"Bunu kız kardeşinin yaptığını mı söylüyorsun? Gabriella onu durdurdu mu?"

Lily yüzünü Talin'in boynuna gömdü, başını salladı ve hıçkırarak ağladı, Talin onu kendine yaklaştıırken tüm vücudu sarsılıyordu.

Dilys şaşkına dönmüş bir halde, leylak rengi elbiseli baygın kadının kanlar içindeki bedenine baktı. Bağırış *ondan mı* gelmişti? Bir Summerlander çiftlik kızı mı? Bu nasıl mümkün olabilirdi?

Yüzü başka tarafa dönüktü ve yüz hatlarını seçebilmek için çok fazla kan ve saç vardı. Bir kolu yanında gevşek duruyordu, ince, ince kemikli, avuç içi çok hafif ve savunmasız görünüyordu. Avuç içi sıyrılmıştı. Elbisesi kan içindeydi, yırtılmıştı ve çamur ve kirle kirlenmişti. Bu burada, bu binada olmamıştı. Ve kazara da olmamıştı. Elbisesinin bel kısmında birkaç çamurlu çizme izi vardı.

Biri onu tekmelemişti. Üstünde tepinmiş.

Ona saldırmış olan et yığınının bir göz attı. Adamın büyüklüğünü uyluk kemiğinin uzunluğundan ve hâlâ etli elinin kolunun kalıntıları. Büyük, yetişkin bir adam. Cüssesine göre iri yarı. Bir Winterman ya da Calbernana kadar büyük değildi ama kadınlarla kıyaslandığında yeterince büyüktü.

toplanan Calbernalılara döndü. Aralarında Ryll'ı gördü. "Ryll, bir şifacı çağır. Çabuk."

Talin Lily'yi sallıyor, Güneş Diliyle boğazına doğru hıçkırarak ağlarken onu yatıştırmaya çalışıyordu. Birkaç dakika sonra Talin kaşlarını çatarak başını kaldırdı. "Bağışlayın beni prensim. Güneş Dilim pek iyi değil. Prenses hakkında bir şeyler söyleyip duruyor. Prensesi öldürdüğünü söylüyor."

Bunu anlaması biraz zaman aldı.

Ve sonra, ikinci kez, çekirdeğindeki o ateşli, yeni doğmuş yanardağ yeniden patlarken Dilys'in tüm vücudu dondu.

Burası - bakışları odanın içinde uçtu, karmakarışık sıralar duvarlara yığılmıştı; burası bir okuldu. Wintercraig Kraliçesi

Konumarr'da bir okul kurmuştu. Bununla gurur duyuyordu ve Konumarr geldiğinden beri sık sık bundan bahsediyordu. Kız kardeşlerinden biri bu okulda öğretmenlik yapıyordu - aslında Konumarr geldiğinden beri saraydan uzak kalmak için bahane olarak bu okulu kullanmıştı.

Mevsimler hediye isimleriyle tanınırlardı ama hepsinin başka bir ismi vardı. Gülünç derecede uzun Summerlander isimleri. Biliyordu, çünkü buraya gelmeden önce hepsini ezberlemişti. Gabriella Aretta Rosadora Liliana Elaine Coruscate ismi de dahil.

Gabriella.

Yaz olarak bilinen mevsim.

Dilys ileri atıldı ve kana bulanmış zeminde dizlerinin üzerine çöktü. Odadaki her Calbernán ona hırladı.

Hırlayarak karşılık vermedi. *Kükredi*. Bu sefer bir kelime kullanmasına bile gerek yoktu. Öfkeli uyarısının gücü, tehditkâr hırıltılarını hoşnutsuz gümbürtülere boğmaya yetti. Hâlâ mutsuzlardı ama artık meydan okumanın eşiğinde değillerdi.

Dilys yere düşmüş, baygın kadına uzandı. Elleri titriyordu. Durdu. Onlara sertçe baktı. Sonra onun için duyduğu endişe, tek başına iradenin yapamadığını başardı: savaş pençeleri geri çekildi ve onun değerli teninde en ufak bir sıyrık riskine girmemek için parmak uçlarında kayboldu. Ancak o zaman

ona dokunmasına, yüzündeki kanlı saçları geriye doğru taramasına izin verdi.

"Gabriella," diye seslendi usulca. "*Myerialanna Summer*. . ."

Talin'in keskin nefes alışını duydu. Balista operatörü bağlantıyı kuramamıştı. Görünüşe göre hiçbiri anlamamıştı, çünkü odadaki diğerleri aniden sessizliğe büründü ve gerginlik önemli, hissedilir bir ölçüde azaldı. Olması gerektiği gibi.

Eğer düşmüş kadın gerçekten Summer Coruscate ise, o zaman hem kan ve tuzla imzalanan bir sözleşmeyle, kur yapma hakkı Dilys'e aitti. *Meydan okuma olmadan*.

Kadının yüzünü kendi yüzüne doğru çevirdi ve kırmızı lekeleri sildi, narin, sıcak kahverengi teni ve dingin güzel yüz hatları ortaya çıktı. Kadının gözleri kapalıydı ama bunu anlamak için derin, güzel mavilerini görmesine gerek yoktu.

Dilys başını eğerek hem rahatlama hem de şaşkınlık dolu bir nefes aldı.

Bu oydu.

Summer Coruscate. Geldiğinden beri rüyalarına giren Mevsim.
Summerlea'nın utangaç, korkak, güçsüz olduğu söylenen prensesi, kaderin
inanılmaz bir mucizesi olarak bir şekilde efsanevi Siren Sesi ile konuşuyordu.

OceanofPDF.com

Bölüm 9

"*Myerielua* ..." Talin sesi garip bir şekilde titreyerek, "*Myerielua*," dedi.

"*Myerielua* ... senin
ulumi . . ."

Dilys kendine baktı. Vücudundaki her dövme sanki içten gelen bir ateşle yanıyor, parlak, fosforlu bir mavi renkte parlıyordu.

Bu parlak çizgileri görünce beyinde bir şeyler koptu ve anılar -açık, gerçek ve reddedilemez bir şekilde onun- zihnine aktı. Ay ışığında rıhtımda duran kadın oydu. Gözleri

-En şok edici yeteneklerini kullandığında parıldayan altına dönüşen mavi

-Bunlar onun gözleriydi. Parlayan, ışıklı maviyi takip eden parmaklar onun *ulumi*-kızlarının çizgileri de. Aralarında yeni yeni oluşmaya başlayan bağı fark ettiğinde sesi merak ve özlemle onun adını söylüyordu. Dudakları bu bağı bir öpücükle pekiştiriyor.

Ona neler olduğunu anlamakta güçlük çekmiyordu; o ilk gece, ay ışığında rıhtımda, onu kurtarmak için fiyorda daldığında ve *liakapua*'ya bağlanmış bir adam olarak çıktığında başlamıştı her şey.

Türünün çiftleşme ritüeline onunla, Gabriella Coruscate ile başlamıştı. Zihnini manipüle etmek için büyüsünü kullanan Summerlea prensesi.

Bedenen ve ruhen ona olduğunu unutturmak için Sesini kullanan *Siren*.

O daha bunu anlamaya başlayamadan, vücudu sarsıcı bir öksürükle sarsıldı. Yüzüne kan sıçradı. *Onun* kanı.

"Şifacı nerede?" diye kükredi. "Onu *hemen* buraya getirin!"

Summer'ı yavaşça yere yatırdı ve avuçlarını onun göğsüne bastırdı.

"Ölmeyeceksin, *moa kiri*. Sana izin vermeyeceğim." Annesi Summer'a

Calberna'dan ayrılmadan önce gücünü, neredeyse tüm gücünü ona vermişti. Şimdi onu içinde taşıyordu; güçlü, muazzam bir yaşam gücü, ham büyülü enerji, kendi gücünü aldığı ve kendi armağanlarına güç verdiği uçsuz bucaksız bir okyanus.

Et ve kemik üzerinde hiçbir gücü yoktu, ama kan ... bu farklı bir konuydu.

Kan, öncelikle suydı. Her şeye hayat veren okyanusun bir parçasıydı. Her canlı yaratığın içinde taşıdığı Numahao'nun bir parçasıydı.

Ve suyun üzerinde Dilys hüküm sürüyordu.

Gözlerini kapattı, endişeli bedenlerin baskısını engelleyerek Summer'ın damarlarında akan kana -suya- odaklandı. Durumu kötüydü. Kaburgaları kırılmış, akciğeri delinmişti. Akciğerlerinden biri çökmüştü. Diğer hızla kanla doluyordu. Ayrıca saldırganın çizmeli ayağının böbreğini parçaladığı yerde, karnında hızla büyüyen bir kan birikintisi vardı. Başka yaraları da vardı ama bunlar en ağır olanlarıydı. Önce akciğerlere odaklandı. Nefes almayı bırakırsa, başka

yaralar önemli olabilir.

Akciğerlerinin hassas astarında küçük bir delik buldu.

Kan akıyordu. Teker teker bu akışları engelledi, kıpkırmızı akımları büyüyle yakaladı ve onları dönmeye, farklı bir yol izlemeye zorladı, yırtılan ve parçalanan hücreleri değiştirmek için büyüünü kullandı.

Kanını damarlarına geri yönlendiren görünmez bariyerlerle duvarlar.

İçindeki yaralar çok fazlaydı. Hepsini kontrol etmek zordu.

Dilys deniz yeteneklerini kullanarak küçük bir esnemeyle koca bir okyanus dolusu suyu hareket ettirebilirdi ama her kırık kan damarı, bir damardaki her yırtık, kontrol edilmesi gereken ayrı bir okyanus gibiydi. Okyanusları kontrol etmek aslında çok daha kolaydı, çünkü

Bu iş çok , yoğun konsantrasyon ve sınırlı kontrol gerektiriyordu. Ve yaranın ciddiyeti ne olursa olsun, yırtılan her kan damarını kontrol etmek için aynı miktarda çaba gerekiyordu. Bu görev onun yeteneklerini sınırlarına kadar zorluyordu. Ve hâlâ daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Kalbi tekliyordu. Vücudu kapanıyordu. Elinden geldiğince hızlı çalışsa bile, onu kurtarabileceğinden daha hızlı ölüyordu. Yaşam gücü her geçen saniye tükeniyordu.

Kendininkini ona verdi.

Hiç tereddüt yoktu. Soru yoktu. O ilk gece rıhtımda onu öptüğü andan itibaren hayatı ona ait olmuştu. Annesinin ona verdiği her şeyi ve kendi hücrelerinin sahip olduğu tüm yaşamı

şifacı gelip hasarı onarana kadar onu hayatta tutmaya çalışıyordu.

"Yaşayacaksın, *moa kiri*. Ölmene izin vermeyeceğim."

Onun ihtiyacı büyüktü. Kendini tüketti, damarlarındaki kana ve yaşamına hükmetmeye devam etmek için ihtiyaç duyduğu büyü dışında her şeyi ona verdi

bir saniyeden diğerine nefes almaya devam etmek için ihtiyaç duyduğu güç ve hala

şifacıdan hiçbir iz yoktu. Ona daha fazlasını verebilirdi -onun hayatını kurtarmak için kendi hayatını hiç düşünmeden feda edebilirdi- ama şifacı organlarındaki hasarı onarmak için gelene kadar, Gabriella ile ölüm arasında duran tek şey Dilys'ti. Ve Dilys yardım almadan daha fazla dayanamayacaktı. Daha fazla enerjiye ve hızlıca ihtiyacı vardı.

"Ryll, Ari, bana gelin! Yardımına ihtiyacım var!"

Onunla en yakın bağlara, en güçlü sevgi ve kan bağlarına sahip olanlar onlardı. Ona ihtiyacı olan şeyi diğer adamlarından daha çabuk ve daha iyi sonuçlarla verebilirlerdi ama Konumarr'daki her bir Calbernann'ın ölmesine izin vermeden önce yaşam gücünün son damlasına kadar tükettirdi.

Eller omuzlarını kavradı. Taze enerji -güçlü ve kuvvetli, özgürce verilen yaşam ve büyü- içine aktı. Bu enerjiyi vücudundan aşağıya, Summer'yönlendirdi, sadece damarlarındaki delikleri ve yırtıkları kapatmaya yetecek kadarını çekti ve geri kalanını mühürlemek için çalışmaya devam etti.

Birisi hâlâ histerik bir şekilde hıçkırıyordu. Kız. Tanık.

Deniz Dilinde, "Talin-kız, Lily... onunla bir bağlantın mı var?" diye tersledi.

"*Tey, Myerielua*."

"Çok şey biliyor. Onunla ilgilenmelisin. Bağlantınız yeterince güçlü mü yoksa yardıma mı ihtiyacınız var?"

Bir tereddüt, sonra . . . "*Ono, Myerielua*. Bunu yapabilirim. Yardıma gerek yok." "O zaman yap. Şimdi yap. Şifacı gelmeden önce."

Bir an sonra, Talin'in Summer'ın arkadaşı olan hamile kıza usulca mırıldandığını duydu ve odayı *bir susirena* dalgası doldurdu.

"Ona saldıranı öldüren bendim," diye talimat verdi Dilys. "Bunu ona söyle. Bunu yaptığım için üzgün değilim, sadece buraya daha erken gelemediğim için üzgünüm."

Talin'in Eru dilinde mırıldandığını duydu, Lily'nin Gabriella'nın saldırısını bağıarak öldürdüğü anısını silip yerine Dilys'in o caniyi çıplak elleriyle parçaladığı anıyı koyarken sesi *susirena* ile doluydu.

Bu durumda hafıza manipölasyonu için kullanılan zihin kontrolü, yerli doğumlu Calbernalılara kalan en gizli yeteneklerden . Calbernalıların *oulani* eşlerinden bile sakladıkları bir hediye idi. Sirenler zamanında zor yoldan öğrendikleri bir ders. İnsanlar haklı olarak zihinlerini kontrol edebilecek bir büyüden korkuyorlardı ve yeterince insan bu büyüün kaynağını Yeterince korkuyla yapılan büyü, bu insanları tehlikeli hale getiriyordu. İşte bu yüzden son yirmi beş yüz yıldır Calbernalı denizciler Sirenler, yetenekleri ve kaderleri hakkındaki tüm kayıtları bulup yok etmeye ve hayatta kalan tüm şüphe düşürmek için özel olarak tasarlanmış yanlış bilgiler yaymaya özen göstermişlerdi. Ve neden binlerce yıl boyunca, Sirenlerin tüm büyüünü Calberna'ya geri getirmek için gizlice ve yorulmadan çalıştılar, Calbernalılar sistematik ve aynı derecede yorulmak bilmeyen bir şekilde bu büyüye dair tüm yabancı bilgilerini efsane ve mit haline getirmek için çalışıyorlardı.

Ve başarılı da olmuşlardı. Siren efsanesi hâlâ var olsa da, Sirenler Calberna ile nadiren de olsa ilişkilendirilen mitolojik yaratıklar haline gelmişti.

Her ne kadar modern Calbernan büyüü

Eski zamanların Sirenlerinin sahip olduğu, Adalar halkı atalarının *susirena* yeteneklerini tüm *imlanilerin* etkileyebileceği kadar geri kazanmıştı.

Düşünceler ve -hedefleriyle yeterince duygusal bir bağ kurduklarında- anıları bile silip yerine geçebilirler.

Ama Siren'in Şarkısı -gerçek Siren Şarkısı- sadece zihinleri kontrol etmekle kalmayıp katı nesneleri ve daha fazlasını paramparça edebilecek kadar güçlü bir Ses.

Katliamdan beri görülmemiş bir büyü. Şimdiye

kadar görülmemişti. Gabriella Coruscate'e kadar.

Ve onu hayatta tutmak için çalışabileceğinden daha hızlı ölüyordu.

Kan basıncındaki ani düşüş dikkatini yırtılmış böbreğine çektiğinde, ciğerlerindeki kanamanın en kötüsünü kontrol altına almayı henüz başarmıştı. Büyük damarlardan biri yırtılmış ve karın boşluğuna doğru akan bir kan nehri oluşturmuştu.

"*Calbernari!* Hemen bana! Onu kaybediyoruz!" Çaresizlik ve korku, göğsünü sıkıca saran ve nefes almasını zorlaştıran çelik bir bant oluşturdu. Düzinelerce el daha etine çarparak onu güçle doldurdu. Ari ve Ryll'a bağlı çok sayıda zincir daha oluştu ve onları da güçle doldurarak Dilys'in içine aktı. Verdikleri her şeyi aldı ve Gabriella'nın iç kanamasını durdurma ve kalbinin pompalamasını sürdürme çabalarına kanalize etti. "Lanet olsun! Nerede bu Şifacı mı?"

"Buradayım!" Odanın arka tarafına yakın bir yerden bir ses seslendi.
"Buradayım!"

Odaya doluşan Calbernalılar yol açmak için birbirlerine sokulurken bedenler itişip kakışıyordu.

Tildavera Greenleaf, Kraliçe Khamsin'in etrafında dolanırken gördüğü yaşlı, kır saçlı hemşire, bir el çantası taşıyarak kalabalığın arasından hızla geçti. Beyaz Kral da onun peşinden hışımla içeri girdi.

" oluyor? Bunu kim yaptı?" Wynter Atrialan'ın buz mavisi gözleri, şimdiden kış pırıltılarıyla beyaza dönmüş, Dilys'in üzerine dikilmişti. Dilys'in gözleri

Dilys'in vücudunun sıcaklığı hızla düştü. "Bunu *sen mi* yaptın?"

"Şimdi sırası değil," diye hırladı Dilys savaş dişlerinin arasından. Atrialan'ın aşağılayıcı sorusuna cevap olarak. Aslında söylemek istediği şey "defol git "ti ama bu değmeyeceği kadar sorun yarattı. Dikkatini Tildavera Greenleaf'e çevirdi. "Sen. Hemşire. Böbreğinin damarı patlamış. Düzeltebilir misiniz?"

"Evet. Onu düz bir zemine çıkaralım ki çalışacak yerim olsun."

"Yapamam." Her kelime hızla daha fazla zaman alan bir çabaya dönüşüyordu.

daha fazla enerji harcadı. Zorla bir açıklama . "Eğer onu hareket ettirsek, ölür. Yattığı yerde çalışın. Sağ böbrek." Gabriella'nın sağ tarafını göstermek için çenesini salladı. "Acele edin."

Hemşire tek kelime etmeden Gabriella'nın yanında dizlerinin üzerine çöktü ve yanında getirdiği çantayı açtı. İçindekileri karıştırdı. paketi açtı ve içinden bir dizi cerrahi aleti ortaya çıkarmak için açtığı sarılı bir paket çıkardı. Ardından, içinde çeşitli büyüklüklerde iğneler ve aşağıdaki gibi görünen teller bulunan ikinci bir paket çıkardı Kara iplik gibi.

Paketteki küçük bir makası kullanarak Summer'ın leylak rengi elbisesinin belini ve altındaki beyaz keten kombinezonu kesti ve Summer'ın saldırıdan dolayı koyu morluklar ve iç kanamadan dolayı şişliklerle benek benek olmuş karnını ortaya çıkardı.

"Büyüyen lambalara ihtiyacım olacak," dedi çalışırken. "Bir düzine kadar. Etrafımızda bir çember oluşturun."

Kış Kralı arkasını döndü ve emirler yağdırmaya başladı.

Lambalar kısa bir süre sonra geldi ve birkaç dakika içinde Dilys, Hemşire Greenleaf ve Summer'ın etrafı alev alev yanan minyatür bir halkayla çevrildi. Güneş etraflarındaki alanı tam gün kadar sıcak ve parlak hale getirdi. Hemşire Greenleaf Summer'ın cildini keskin bir merhemle yıkadıktan sonra eline bir

küçük, kötü bir şekilde keskin bıçak. Dilys, Gabriella'nın etini keserken içgüdüsel bir koruyucu saldırganlık savaşmak zorunda kaldı.

Hasarlı böbreği ortaya için kesiği açtığında "Ah, canım," diye fısıldadı.

"Düzeltil şunu. Çabuk." Summer'ın kan havuzunu bir büyü baloncuğunun içinde tutuyor, damarlarına geri besliyordu ama akan kan miktarıyla, bu görev bir elekten su boşaltmaya benziyordu.

Çenesini ayarlayan Tildavera Greenleaf işe koyuldu.

Dilys onun hakkını teslim etmek zorundaydı. Yaşlı hemşire hızlı, etkili ve ilahi yeteneklere sahip bir şifacıydı. Dilys, Hemşire Greenleaf'in çalıştığı bölgeden Summer'ın kanını engellerken, o da yırtılan kan damarlarını ve yırtılan böbreği kısa sürede diki. İğne işi bittiğinde Hemşire dikişli yaraların üzerine yeşilimsi bir toz serpti ve bunu yaparken nefesinin altından hafifçe mırıldandı. Ellerinden bir güç nabızı yayılıyordu. Summer'ın kanının her molekülüne bağlı olduğu için Dilys, Hemşire Greenleaf'in bakımlarının ardından yaraların kendilerini mühürlediğini tam anlamıyla hissedebiliyordu. Geçici olarak, Summer'ın böbreğinde dolaşan kanı tutmayı bıraktı. Hem dikişler hem de Hemşire Greenleaf'in kullandığı bağlayıcı büyü her neyse yerinde durduğunda kısa ve titrek bir rahatlama nefesi aldı.

"Bir yeteneğiniz var, Hemşire," dedi.

"Küçük bir bitki büyü. Sadece geçici bir önlem. Dayanması için bol bol dinlenmeye, güneş ışığına ve iyileşmeye ihtiyacı olacak." Ameliyat yarasını açık bırakarak güneş lambalarından birinin ışığını açıkta kalan böbreğe tuttu, ardından dikkatini Summer'ın kırık kaburgalarına ve çökmüş akciğerine çevirdi. Dilini ağzının çatısına vurarak gıdıkladı.

"Şimdi, bunu yapmak için biraz iplik ve biraz bitki büyüünden daha fazlası gerekecek. Umarım bunu ona yapan lanetli piç acı içinde ölmüştür."

"O yaptı."

Hemşire ona bir bakış fırlattı. "Ne yapıyorsun?"

"Tey." Yalan çaba sarf etmeden düştü. Gerçi pek de yalan sayılmazdı. Summer onu yenmeseydi, o *lanet krilloyu* sevinçle lime lime ederdi.

Tildavera Greenleaf'in ağzı kısa, acımasız bir gülümsemeyle sıkıştı. "Güzel." Dikkatini tekrar Summer'ın göğüs kafesine yönelttiğinde gülümsemesi kayboldu. "Havayı su kadar iyi kontrol edemiyorsun, değil mi?"

"Ono. Ne yazık ki bilmiyorum."

"O zaman zor yoldan yaparız."

Sonraki yarım saat boyunca çalıştılar. Hemşire Greenleaf çöken akciğer üzerindeki baskıyı azaltmak ve kırılan kaburgaları onarmak için bir kesi daha yaptı. Birkaç kemik parçası koparak Summer'ın birçok yerden delmişti. Şifacı her bir küçük parçayı çıkardı, hassas akciğer dokusundaki daha büyük yırtıkları dikti ve sonra kırık kaburgaları yeniden hizaladı, giderken yeşil toz ve büyü serpti.

Çalıştığı süre boyunca Dilys Summer'ın üzerine çömeldi, yüzünü, boynunu, saçlarını okşadı, her şefkatli okşamayı enerji ve güçle doldurdu, kulağına en baştan çıkarıcı tonuyla fısıldadı. "İyi olacaksın, *moa kiri*. Sen güçlüsün. Yaşam, büyü ve güç senin damarlarında akıyor. Sen bir güç kaynağısın, tüm suların kraliçesisin. Her okyanustaki, her denizdeki, her nehirdeki, göldeki ve deredeki tüm yaşam, enerji ve canlılık senin içinde yaşıyor. Ve eğer daha fazlasına ihtiyacın varsa, o zaman benden al. Benim olan, sorgusuz sualsiz ve sınırsızca senindir. Ciğerlerimde nefes olduğu sürece, sen asla nefes almayı bırakmayacaksın. Kalbim attığı sürece, seninki asla durmayacak. Her ne acınız varsa, bırakın sizin için taşıyayım. Gücümü ve sihir ve yaşam beslemek için. Benimle kal, *moa kiri*. Benim için yaşa."

Bir Siren olarak Gabriella, denizlerin büyük ve engin gücünü içinde taşıyordu ama onu hayatta tutan şey, derin ve duygusal bağlardan oluşan güvenilir bir ağ aracılığıyla sağlanan sevgiydi. Bu gücü kullanmasını, ona hükmetmesini ve paylaşmasını sağlayan şey sevgiydi. Eşler arasındaki bağ bir Siren'in en büyük güç kaynağıydı, bunu çocuklarına olan annelik bağları, sonra da aile ve arkadaşlık bağları izlerdi.

Durumun ciddiyetine rağmen, Dilys kalbinde gerçek bir umudun filizlendiğini hissetti. Çünkü Summer, Dilys'ten kaçmayı ve aralarındaki bağdan kaçmayı bir ustalık sanatı haline getirmiş olsa da, aralarındaki bağ sadece var olmakla kalmıyordu... zaten son derece güçlüydü. Dilys'in içinden akıttığı hayat kurtaran sevgi ve bağlılık selini kabul edecek kadar güçlüydü. Uyanıkken, Gabriella onun kendisi için ne olduğundan korkabilirdi. Ancak bilinçaltı, Dilys'in onu koruma ve ihtiyaçlarını karşılama hakkını tanımakla kalmamış, aynı zamanda onun ilgisini tereddüt etmeden kabul etmiş, bağlılığını içmiş ve onun sesine ve armağanlarına, bir *imlani* dışisinin seçtiği eşine karşılık verdiği gibi karşılık vermişti.

Bu bilgi aklını ve kalbini rahatlatmıştı. Hafızasını silmesinin nedeni her ne olursa olsun, bunun onu arzulamamasıyla ya da

eş olarak uyumlulukları. Zamanla halledebilecekleri bir dinlenme.

Hemşire Greenleaf Summer'ın akciğerlerini onarıp kanamanın en kötüsünü durdurdukça Dilys büyüüne olan talebin teker teker azaldığını hissetti. Dilys, Summer'ın kanıyla gözlemsel bir bağlantı dışında her geri çekene kadar hasarlı kan damarlarının her biri üzerindeki tutuşunu teker teker dikkatli bir şekilde bıraktı. Bağlantıyı sürdürdü ve hayatı tehdit eden bir sızıntı kalmadığından emin olmak için damarlarındaki kan akışını takip etti. Öyle bir şey yoktu ve Dilys şimdiden Summer'ın güçlendiğini hissedebiliyordu.

Dudaklarını kızın kulağına yaklaştırmak için eğildi. "Başardın, *moa kiri*. Yapabileceğini biliyordum." Kadının hayatına yönelik anlık tehlike geçtikten sonra, kalan tüm gücünü odaklayabildi ve bağlarından aşağı akıttı. "Bir hediye, *moa kiri*, karşılıksız verilen. Neye ihtiyacın varsa, ben de sağlayacağım." Onun saçlarını okşadı ve gözlerini kapadı, alnını onunkine yasladı ve Numahao'ya sessiz bir teşekkür duası gönderdi.

Yanında duran Tildavera birkaç büyüyen lambayı Summer'ın göğsüne tuttuktan sonra dikkatini böbreğinin yanındaki açık ameliyat yarasına verdi. Sonuçlar onu memnun etmiş olmalı, çünkü dikti, daha fazla yeşil toz ve büyü uyguladı, ardından Summer'ın kaburgaları boyunca uzanan kesiği kapatmak için geri geldi.

"Yapabileceğimin en iyisi bu." Şifacı topuklarının üzerinde arkasına yaslandı ve başından beri sessizliğini koruyan Kral Wynter'a baktı ameliyatı. "Dinlenmeye ve güneş ışığına ihtiyacı var. Enfeksiyon ihtimaline karşı onu gözlem altında tutacağım ama artık Tanrı'nın ellerinde."

"Artık hareket ettirilebilir mi?" Wynter sordu.

"Çok dikkatli yapıldığı sürece. Ani bir itiş kakış olmazsa, uyguladığım bitkisel mühürler dayanacaktır." Lily'ye bir bakış attı. "Gitmeden önce kıza bir göz atacağım."

Wynter başıyla onayladı ve adamlarına bir sedye getirmeleri için emir verdi. Hemşire Greenleaf Lily'yi kontrol etmeye giderken ve Kış Adamları krallarına itaat etmek için koşuştururken, Dilys kuzenlerinin ve ona büyülerini ve güçlerini aktarmak için ellerini uzatan diğerlerinin ellerini sıkmak için döndü.

"Teşekkür ederim," dedi onlara. "Hayatımızı

kurtardınız." "Teşekküre gerek yok kuzen," dedi Ryll.

"Hepiniz gidip biraz uyusanız iyi olur. Özellikle de siz ikiniz." Ari ve Ryll'a bitkin bir sırıtış attı. "İkiniz de berbat görünüyorsunuz."

"Ha." Ari homurdandı. "Aynaya bak."

"Ah. Sanırım gelecekteki *liana*'nın henüz uyanmamış olması iyi bir şey ..."

Kuzenleri güldü ve üçü de birbirlerinin sırtını sıvazladı. Sedyeyi taşıyan Kış Adamları geldi. Dilys, Gabriella'nın güvenli bir şekilde yerden kaldırıldığından ve sedyeye yerleştirildiğinden emin olana kadar sonra Summer'ın alnına son bir öpücük kondurdu. Onu götürdükleri yere kadar onları takip edecekti, ama bir Büyük bir el omzunu sıktı ve ayağa engelledi.

"Ona eşlik etmenize gerek yok. Ona iyi ." Wynter Dilys'e donmuş çelik gibi bir bakış attı. "Şimdilik seninle birkaç kelime konuşmamız gerekiyor."

Normalde bu sert emir Dilys'i sinirlendirirdi ama o kadar bitkin ve Gabriella güvende olduğu için o kadar mutluydu ki tek yapabildiği yorgunca başını sallamak oldu. Ayrıca, dürüst olmak gerekirse, Wintercraig'in kralı sabrıyla tanınmasa da, tüm sorularını sormuş, öfkesini kontrol altında tutmuş ve Gabriella iyileşene kadar müdahale etmemiştir. Bu ona Dilys'in savaş pençelerini kınında tutmaya yetecek kadar iyi niyet kazandırmıştı.

"Elbette, ." Dilys, Ryll'in kalkmasına yardım etmek için uzattığı eli kabul etti, sonra baş dönmesiyle tökezlediğinde biraz güldü. En az bir saattir yerde diz çökmüştü ve bacakları uyuşmuştu. "Hizmetinizdeyim -"

Bacaklarındaki uyuşukluk vücudunun her yerine yayılırken sesi kesildi ve üzerine ağır, siyah bir dalga çöktü. Sonra ağırlıksız bir şekilde düşüyordu ve kulakları Ari ile Ryll'in çok çok uzaklardan adını haykırıışlarının yankılarıyla çınlıyordu.

Dilys'in bildiği bir sonraki şey, akan suyun rahatlatıcı sesi ve yüzüne vuran güneş ışığının sıcaklığıyla uyanmaktı.

Bir an için, gözleri kapalı bir şekilde uzanırken, tam olarak olduğu yerde. *Kracken*'da değil. Altındaki yatak tuzlu deniz havası ya da Adalar'ın tanıdık tropik kokuları yerine ladin ve ardıç kokuyordu ve denizin ritmiyle sallanmıyordu. Yakınlarda bir yerde küçük bir fiskiye gürül gürül akıyordu.

Tek gözünü açtı ve yatağının yanındaki gölgesiz pencerelerden sızan güneş ışığının parıltısına biraz gözlerini kısarak baktı. Gözlerini gölgelemek için bir elini kaldırdı ve içinden keskin bir acı geçerken hafifçe inledi. Kolları-kolları

Tüm vücudu kurşun gibi ağırdı ve sanki biri ona sopayla vurmuş gibi morarmıştı. Özellikle kaburgaları ve sırtı hassaslaşmıştı.

Bir kumaş hışırtısı kulaklarının seğirmesine neden oldu. Yumuşak bir ayak sesi, bir kapı mandalının tıkırtısı ve ardından bir kadının sessiz fısıltısı duyuldu.

"Krala söyle, o

Uyan." Ayaklar koşmaya başladı. Kapı tekrar tıklandı ve oda sessizliğe gömüldü. Kadın -her kimse- gitmişti. Dışarıdaki koridorda sesler mırıldanıyordu. Yabancı ama tanıdık bir dil. Buz Dili.

Konumarr. Konumarr'daydı. Saraydaki yatak odasında.

Ve bu farkındalıkla birlikte baraj patladı ve anılar sel gibi geri geldi.

Konumarr. Kur yapma.

"Gabriella!"

Yatakta dimdik oturdu, yorganı üzerinden attı ve ayağa fırladı.

Sonra baş dönmesi onu ele geçirdiğinde ve bacakları bükülmeye başladığında derhal en yakın katı nesneye tutundu. Tanrıça, çok zayıftı. Ve açlıktan ölüyordu.

Ve kavrulmuş.

Uyandığında duyduğu akan suyun kaynağı olan, birinin yatağının yanına yerleştirdiği küçük taş çeşmeye doğru bir elini uzattı ve suyu kendisine çağırdı. Deniz hediyeleri titreyen bir mum gibi yanıp söndü. Su, onun çağrısına cevap vermeyerek parlak taşlardan oluşan piramidin üzerinde yuvarlanmaya devam etti.

Dilys sessiz bir şaşkınlıkla çeşmeye baktı. Tükenmişti.

Tamamen. Yıllardır başına böyle bir şey gelmemişti. Büyüsünü nasıl kullanacağını yeni öğrenen bir çocuk olduğundan beri. Gabriella'ya sahip olduğu her şeyi vermiş, kendisi için hiçbir şeyi saklamamıştı.

İç çekerek çeşmeye doğru yürüdü ve elini soktu.

Orada durdu, gözleri kapalı, suyun canlandırıcı enerjisini içine çekti. teninin üzerinden akarken. Gerçekten ihtiyacı olan şey üzerine dökülen bir okyanustu ama odanın içinde sürünecek kadar bile gücü olmadığından, bu kadarı yeterli olacaktı. Yavaşça, bacakları artık altına çökecekmiş gibi hissetmeyene kadar vücudunun güçlendiğini hissetti.

Birisi duvara dayalı tuvalet masasının üzerine büyük bir sürahi su ve boş bir bardak bırakmıştı. Bardağı görmezden gelerek sürahiyi ağzına götürdü ve içindekileri kana kana içti. Hafif tuzluydu ve sürahiyi boşaltmak, elini çeşmeye sokmaktan çok daha fazla yardımcı oldu. Tarafından boşaldığında kendini çok daha iyi hissetti. Hâlâ okyanusları aşmaya hazır değildi ama en azından her adımda düşecekmiş gibi hissetmeden yürüyebiliyordu.

Bu haliyle Gabriella'nın pek işine yaramayacaktı ama neye ihtiyacı varsa karşılamaya kararlıydı.

Bu düşünceyle, Calberna'dan yanında getirdiği parlak renkli *şumaların* bulunduğu gardıroba yöneldi ve ailesinin adası Cali Kai Meri'yi çevreleyen tropik okyanus sularını anımsatan turkuaz mavisini çıkardı. Bununla küçük değerli taşlı resif balıklarıyla bezeli bir dizi zümrüt, mercan ve turkuaz bandı eşleştirdi.

Odasının kapısı açılıp Wynter Atrialan içeri girdiğinde Dilys tam beline dolamıştı.

"Güzel. Ölmemişsin. Calberna'nın kraliçesine tek oğlunun benim krallığımda öldüğünü söylemek için sabırsızlanıyordum."

Dilys'in ruh halinin bir ölçüsüydü ki ilk sözleri arsızca, "Ne? Wintercraig'de kral kapıyı mı?" değil de, "Gabriella nerede? Onu görmem gerek."

Soğuk mavi gözlerin üzerinde beyaz kaşlar yükseldi. "mi? Bazı cevaplar almam gerekiyor. İki gece önce neler olduğuna dair kapsamlı bir açıklamayla başlayarak."

"Gabriella'yı gördüğümde tüm bunları sizinle konuşmaktan mutluluk duyacağım." "Ve neler olduğunu öğrendiğime ikna olduğumda onu görmene izin verebilirim."

Saldırganlık alevlendi. Savaş pençeleri Dilys'in parmaklarının uçlarına bastırdı. "Beni ona götürmen konusunda ısrar ediyorum," diye ısrar etti Dilys. Atrialan'ın kenara çekilmesini sağlamak amacıyla *susirena* çağırmaya çalıştı ama büyü çağrısına yanıt vermedi. Su fiziksel gücünün bir kısmını yenilemişti ama büyü depolarını değil.

"Calberna'da işler böyle mi yürüyor? Yabancılar anneniz Kraliçe'ye emirler yağdırıyor ve o da itaat mi ediyor?"

Dilys tedirginliğine rağmen yanaklarının ısındığını hissetti. Atrialan haklıydı, her ne kadar Dilys bunu kabul etmekten nefret etse de. *Myerial* oğlunun protokol ihlali karşısında utanırdı. Bir nefes aldı ve kendini sakinleşmeye zorladı.

"Bağışlayın beni, . *Myerialanna* Summer için duyduğum endişe bana kendimi unutturdu. Ne kadar kötü yaralandığını biliyorsunuz. Tekrar yardımına ihtiyacı olabilir."

"değil. İyileşmesi mucizeden başka bir şey değil. Aslında, siz son iki gündür yatakta yatıp ölüm uykusunun en iyi taklidini yaparken, o uyanıktı ve dışarıda güneşin tadını çıkarıyordu.

Şimdiden neredeyse tamamen iyileşti. Tildavera bana Summer'ın hayatını ve hızlı iyileşmesinin büyük bir kısmını sana borçlu olduğumuzu söyledi.

küstahlığınızın görmezden geleceğim. Ama iyi niyetim burada bitiyor. Bazı cevaplar alana kadar onun yanına bile yaklaşamayacaksınız."

Atrialan'ın dişleri keskin ve soğuk bir gülümsemeyle birbirine çarptı. "Peki ne olacak Majesteleri? Burada tartışmak mı istiyorsun yoksa ikimizin *de* zamanını boşa harcamayı bırakıp bana tam olarak neler olduğunu açıklayacak mısın? Sizin ve Konumarr'daki her Calbernan'ın neden kraliçenin okulunda ölü bir adamla ve karımın kız kardeşinin neredeyse mezara kadar dövülmesiyle sonuçlandığı ve adamlarınızın neden muhafızlar yerleştirmeyi *bunu* dikmeyi kendilerine görev edindikleri de dahil olmak üzere"-Atrialan parmağını Dilys'in arkasındaki pencereye doğru uzattı
-"Sarayımın etrafında mı?"

Dilys, Atrialan'ın neyi işaret ettiğini görmek için döndü ve çenesi biraz düştü. Balkonundan birkaç santim ötede parıldayan bir su duvarı vardı, o kadar berraktı ki neredeyse tamamen şeffaftı. Bir deniz örtüsü. Her gece uyurken odasının etrafına ördüğü koruyucu su perdesine benziyordu ama çok daha güçlüydü. Bunu fark etmediğine inanamıyordu.

"Ah." Dilys rahatsızlığını gizlemek için çenesini ovuşturdu. "Bunu yaptıklarını fark etmemiştim."

"Ne yaptın? Neyi?"

"Bu bir deniz perdesi. Koruyucu bir koğuş. Tehlikeli bir şey değil." Bu tam olarak doğru değildi. Deniz perdesi saldırılara ve izinsiz girişlere karşı koruma sağlıyordu ama aynı zamanda Calbernalıların perdenin içinden geçen herkesi tespit etmesine ve durumun gerektirmesi halinde bu kişilerden herhangi birini ya da hepsini tuzağa düşürmesine ya da boğmasına da olanak tanıyordu. Ancak Atrialan'ın bunu bilmesine gerek yoktu. "Zayıf durumum ve Gabriella'ya yapılan saldırı göz önüne alındığında, adamlarımın Calbernan korumalarını sizinkilere eklemenin en iyisi olduğunu düşündüklerini varsayabilirim. Daha yeni uyandığım ve konuştuğum ilk kişi siz olduğunuz için bundan emin olamam." Masumca göz kırptı ve küçük, cana yakın bir gülümseme sundu.

"Peki ya kendilerini Prenses Summer'ın kişisel muhafızı gibi hakları olduğunu düşünen Calbernalılar?"

. Tabii ki . Yirmi beş yüz yıldır doğan ilk Siren'e rastlamışlardı. Wintercraig'deki her Calbernan, hatta tüm Mystral, onu korumak için ölebilirdi.

Tıpkı Summer'ın ne olduğunun sırrını korumak için ölecekleri gibi. "Ben onların prensiyim. Gabriella'yı *liana*'m ve Calberna'nın gelecekteki *Myerial*'ının annesi yapmak *niyetindeyim*. Adamlarım bunu biliyor. Bu nedenle onu kendi prensesleri olurdu."

"Evlenmeyi planladığınız mevsim *Yaz* mı?" Atrialan'ın sesinden inançsızlık .
"İlk gün elinin tersiyle ittiğin kişi o değil miydi?

Burada mı? Ona ne demiştiniz? Oh, evet,"-gözleri kısıldı-"*sütlü çay*."

"*Herkes* bunu biliyor mu?" Dilys inledi ve yüzünü ovaladı. Bunu asla . "O gün bu aptallık için üç Mevsim'den de özür diledim. Özrüm kabul edildi."

Atrialan kaşlarını kaldırdı. "Calbernalıların kadınlardan anladığını söylerler."

Dilys yüzünü buruşturdu. Bunu hak etmişti. Ama Craig'in Wynter'ından kadınlarla ilişkiler konusunda ders almak ne kadar da acı vericiydi.

Atrialan hızlı bir şekilde, "Summer'la aranızdaki duruma daha sonra döneceğiz," dedi. "Saldırıya uğradığı gece neler olup bittiğine dair hâlâ daha çok sorum var. Tanıkların söylediğine göre siz ve adamlarınız hepiniz aynı anda koşmaya başlamışsınız, hatta fiyortun bu tarafındakiler bile ve her biriniz doğruca okula doğru koşmuşsunuz. Konumarr'daki her Calbernan'ın Prenses Summer'ın başının dertte olduğunu aynı anda fark etmesi nasıl mümkün olabilir? Ve nasıl oldu da her biriniz tam olarak Nereye gideceğim?"

Bu soruya kaçamak ya da yalan olmadan cevap vermek kolaydı. "Bizler keskin işitme yeteneğine sahibiz. Çığlığını duyduk. Bir kadın onun ve arkadaşının yaptığı gibi çılgılık attığında, Calbernalılar koşarak gelir. Bu bizim doğamızda var."

"Prenses Summer'ın saldırganı kelimenin tam anlamıyla kanlı bir et yığınınna dönmüştü. Siz iddia ediyorsunuz ama hiçbir yaranız yok - parmak eklemlerinizde bir sıyrık bile yok - ve üzerinizdeki tek kan Summer'a ait. Bu nasıl mümkün olabilir?"

"O pis *krillo*'nun Gabriella'ya ne yaptığını gördün mü? Onu o kadar hızlı katlettim ki, karşılık verecek zamanı olmadı. Üzerimde neden onun kanından bir damla bile olmadığına gelince, şifacı -Hemşire Greenleaf- şüphesiz size deniz yeteneklerimin -bana su üzerinde hakimiyet sağlayan yetenekler- aynı zamanda kan üzerinde de sınırlı bir kontrol sağladığını söylemiştir. Gabriella'ya ellerimi koymadan önce bunu yaptım. Ve siz sormadan söyleyeyim, aynı yeteneği Gabriella'nın iç kanamasını durdurmak ve damarlarında pompalanan kanı olduğu gibi tutmak için de kullandım. Şifacı işini tamamlayana ve Gabriella artık kan kaybından ölme tehlikesiyle karşı karşıya kalmayana kadar bu mümkün değildi." Wynter'ın bakışlarını tam olarak karşıladı ve ona tüm samimiyetiyle şunları söyledi. "Gabriella'yı kurtarmak için hayatımı vermem gerekseydi onunkini kurtarmak için hiç düşünmeden yapardım."

"Hmm." Atrialan homurdandı. Biraz yumuşamış görünüyordu, bu da Dilys'in henüz Ari, Ryll ya da diğerlerinin ona söylemiş olabileceği hiçbir şeyle çelişmediği anlamına geliyordu ama yine de açıkça şüpheliydi. Yalanları ve kaçamakları sezme konusunda Dilys'in fark ettiğinden çok daha güçlü bir içgüdüye sahipti.

Ama Dilys'in son sözlerindeki gerçeklik payını fark ettiği de açıktı.

"Geldiğinizden beri her gününüzü İlkbahar ve Sonbahar'a kur yaparak geçirdiniz. Hatta kaynaklarım bana ilk günden beri Yaz'la birbirinizden kaçtığınızı söylüyor. Peki Sealord, nasıl oldu da birdenbire karın olarak istediğin kadının, en başından beri küçümsediğin kadın olduğuna karar verdin? Geldiğin günden beri onunla bir düzineden fazla kelime paylaşmadın ve şimdi birdenbire başka hiçbir kadın sana uymuyor ve kendini onun için canını verecek kadar adıyorsun? Hakkında hiçbir şey bilmediğin bir kadın. Kur yapmakla ilgilenmediğini açıkça belirttiğin bir kadın. Bu tam olarak nasıl oluyor?"

"Gabriella'yla hiç ilgilenmedim." "Bunu göstermek için komik bir yolun var."

Dilys sert bir karşılık verdi. Kendisine Atrialan'ın her şeye hakkı olduğunu söyledi.

ailesindeki kadınlara karşı koruyucu olmak. Bu takdire şayan bir özellikti. Hatta son derece Calbernian. Sadece bu sert ve müdahaleci korumacılığın muhatabı olmak tam bir baş belasıydı.

"Gerçeği mi istiyorsun? İyi. İşte burada. Ben Calberna kraliçesinin tek çocuğuyum. Evlendiğimde kızım - eğer Numahao karıma ve bana bir kız evlat bahşederse - Calberna'nın bir sonraki kraliçesi olacak. Mystral'daki diğer tüm uluslarda olduğu gibi, Calberna'nın da güçlü bir hükümdara sahip olması gerekir. Bu yüzden Adalar'dan ayrılmadan önce Kraliçe Konseyi tarafından İlkbahar ya da Sonbahar'dan biriyle evlenmem emredildi. Mevsimler arasında en güçlü olan bu ikisinin Calberna'nın bir sonraki kraliçesine annelik etmek için en iyi seçenek olduğu düşünülüyordu. Ben saygılı bir oğlum. Gabriella'ya duyduğum çekime rağmen -ki bu çekim sandığının aksine hem anlık hem de güçlüydü- Kraliçe'nin Konseyi'nin benden beklediklerini yapmaya çalıştım. Ama günler geçtikçe, görevim gereği Gabriella'nın peşinden gitmem gerekirken İlkbahar ya da Sonbahar, kalbim beni Gabriella'ya geri götürmeye devam etti. Bu doğru, benden kaçıyordu. Nedenini bilmiyorum. Ama burada geçireceğim zamanın geri kalanını bu gizemi çözmeye ve onu, onun için doğru ve tek erkek olduğuma ikna etmeye harcamak."

Dilys tuvalet masasına yaslandı ve kollarını kavuşturdu. "Şimdi, lütfen, Majesteleri, tüm sorularınızı yanıtladım. Şimdi lütfen

Gabriella. Söylediğiniz gibi tamamen iyileştiğinden kendi gözlerimle emin olmam gerekiyor." Sıkıca gülümsedi. "Bu bir Calbernana olayı." Ve öyleydi de. Müstakbel eşinden iki gündür ayrıydı ve ona yakın olma, ona dokunma, iyi olduğundan emin olma ihtiyacı

ona pençe atıyor.

"Henüz işimiz bitmedi. Calberna'nın Olema Okyanusu'nda sorun yaşadığını biliyorum."

Dilys kaşlarını çatı. "Öyle olsak bile -ki öyle olduğumuzu söylemiyorum- bunun Gabriella'yı görmeye gitmemle ne ilgisi var?"

"Ben ne dersem o olur." Atrialan kibirli beyaz kaşlarından birini kaldırdı. "Dediğim gibi, eğer Prenses Summer'ı görmek istiyorsan sorularına cevap verin. Bu soruların ne hakkında olacağı konusunda herhangi bir kısıtlama getirmedi."

Dilys'in arka dişleri birbirine çarptı. "Olema'ta başını belaya sokan özel korsan var. Halledemeyeceğimiz bir şey değil."

"Benim edindiğim izlenim bu değil. Verma ve Cho'nun elçileri siz gelmeden kısa bir süre önce buradaydı. Bana büyük bir korsan grubunun ittifak kurmuşlar ve Calbernana ticaretini dünyanın o bölgesinde durdurmuşlar. Calbernalıların -bakayım, tam olarak ne demişti?- evet, 'taşlarını ellerine tutuşturduklarını' söyledi."

"Verma ve Cho'dan gelen büyükelçi, Maak Korin beda Kahn'dan *Myerialanna* Sonbaharı için yeni bir teklif yapmak üzere buradaydı, değil mi?" Dilys onay için beklemedi. Maak'ın Sonbahar'ı kendine ait kılma takıntısını herkes biliyordu. "Şüphesiz buraya yaptığım yolculuktan ve ve beni senin gözünde küçük düşürmek için elinden geleni yapıyordu."

"Tek kaynak o değil. Seahaven'dan gelen haberlere göre, bugünlerde mallarının Olema'tan güvenli bir şekilde geçmesini isteyen herkes korsanlara bir geçiş ücreti ödemek zorunda ve ne Calbernana gemilerini ne de Calbernana eskortlarını kullanamazlar, hatta kendilerini hedef alıp batırmamak için gemide tek bir Calbernana bile bulunduramazlar. Ayrıca korsanların birden fazla Calbernana gemisini batırdığını söylüyorlar. gemi."

Dilys sessizce yemin etti. Sorunun gerçek derinliğinin herkes tarafından bilinmemesini umuyordu.

", evet," diye kabul etti. "Orada bir sorunumuz var. Bunu ele alıyoruz."

"Hmm." Wynter sırtını duvara yasladı. "Bir Calbernana gemisi nasıl batırılır ki? Sizlerin denizdeki her dalgayı kontrol ettiğinizi sanıyordum."

okyanus."

". Gemilerimizden birini batırmak neredeyse imkansız, bu da demek oluyor ki

Bu korsanlar sıradan hainler değil. Yanlarında güçlü bir büyü var."

"Görünüşe göre Calberna'ya dış biliyorlar. Denizlerin tartışmasız efendilerinin gemilerini batırıyorlar." Wynter beyaz kaşlarını kaldırdı ve "Bu büyük bir utanç olmalı," dedi.

Dilys ona soğuk bir tavırla, "Utanç sözcüğünü seçmezdim majesteleri," dedi. "Kuzenim Fyerin -annemin ve benim çok sevdiğimiz- bu korsanlar tarafından öldürüldü, gemisi ve gemideki herkes Deniz."

Wynter Atrialan'ın yüzündeki kendini beğenmiş eğlencenin her zerresi silinmiş, ağırbaşlı bir samimiyete bırakmıştı. "Bilmiyordum. Beni affedin. Sevdğin birini kaybetmek gülünecek bir şey değil."

"Ono, öyle değil. Bildiğiniz gibi, Calbernalılar su altında nefes alırlar. Bizi boğmak gemilerimizi batırmaktan daha kolay bir iş değil. Yine de bu korsanlar bunu başardılar." Pençelerinin tuvalet masasının üstünü kazdığını hissetti ve ellerini gevşemeye zorladı. Ancak geri kalanı bir tahta gibi kaskatı kesilmişti.

"Bir Mevsim'le evlenmeye olan ilginizin bir nedeninin de onun hava tahminlerini donanmanıza yardımcı olmak için kullanmak olabileceği öne sürüldü. Muhtemelen korsanlarla savaşmaya yardım etmek için bile."

"Ben kendi savaşımı kendim yaparım, Majesteleri. Başkaları da beni kendi savaşlarında savaşmam için tutuyor, çünkü bu işte çok iyiyim." Dilys acımasızca gülümsedi. O sadece bir paralı asker değildi. Dünyanın en korkulan savaş güçlerinden birinin lideriydi.

"Yani bir Mevsim'le evlenirsen -ki evleneceğini söylemiyorum- onun sihrini korsanlarla savaşmak için kullanmayacak mısın? Çünkü Gabriella'yı bu şekilde kullanmayı umuyorsan, gemine geri dönebilir ve evine yelken açabilirsin. Calberna hemen şimdi. Onu kullanman ya da korsanlarla savaşırken hayatını tehlikeye atman için onunla evlenmene izin vermem mümkün değil."

Gözlerini kısma sırası Dilys'teydi. "Liana'mın hayatını tehlikeye atacağımı söyleyerek beni çok ağır bir şekilde aşağılıyorsun. Ve Mystral'ın erkek nüfusunun çoğu gibi sen kadınların bir şekilde bir erkeğin yönetimine muhtaç olduğu yanılgısından muzdarip görünüyorsun. Öyle değil. Evlendiğimizde Liana'mın seçimleri kendisine ait olacak; benim değil, senin de değil."

"Bence kadınların-" Wynter bir havlama sesi çıkarmak için ara verdi. İnanılmaz kahkahalar. "Karımla *taniştiniz* mı? Oh, bekle. Sende var. Bu sabah *lanet* olası *savaş alanı*!"

"Anladım, Majesteleri. Kış adamları kadınların katkılarına ve yeteneklerine diğerlerinden daha fazla değer verme eğilimindedir."

Wynter Atrialan'ın kahkahası geldiği gibi hızla sona erdi ve Dilys kendini bir kez daha Kış Kralı'nın buz mavisi gözlerine bakarken buldu. "Kız kardeşlerimden herhangi birini, ama özellikle de Yaz'ı kullanmana cevabım -Korsanlarla savaşmak için hayır. Şimdiye kadar bir şey söylemedim çünkü Sonbahar ve İlkbahar'a kur yapman gerekli olduğunu düşündüğüm bir noktaya kadar ilerlememişti. Ama Yaz'a karar vermiş görüldüğünüzden beri bu değişti. Tüm Mevsimler nazıkçe büyütüldü ama özellikle Yaz böyle bir pozisyona sokulamayacak kadar masum ve nazık. Bu yüzden sana şimdiden söylüyorum, onu ya da Mevsimlerden herhangi birini tehlikeye atmana izin vermeyeceğim. Ve bu kararın onların yeteneklerine değer vermekle ya da yönetime ihtiyaçları olduğuna inanmakla hiçbir ilgisi yok, her şey kendi yeteneklerimi korumakla ilgili. Sizi temin ederim ki Sealord, bunu yapmaya tamamen niyetliyim."

Dilys ona nazıkçe, "Yine de Buz Kralı'na birlikte karşı koyduğumuz bir savaş alanında hamile karının yanında durdum," diye hatırlattı. Wynter'ın gözleri beyaz bulutlarla dolmaya başladı. Dilys şifonyerden uzaklaştı ve kollarını . "Endişelerinizi anlıyorum Majesteleri ve ailenizdeki kadınları koruma konusundaki kararlılığınızı takdir ediyorum. Ancak eşinizle yaptığım sözleşme uyarınca, *Summerle* Mevsimleri'ne -tüm kadınlara- kur yapma hakkına sahibim.

Gabriella'nın da dahil olduğu Summerlea Mevsimleri. ki, bedelini birçok Calbernan canıyla ödediğim bir sözleşme. Şimdi sabırla sorgulamanıza boyun eğdim ve tüm sorularınızı cevapladım. Başka sorularınız varsa, daha sonraya kadar bekleyebilirler. Şu anda Gabriella'yı görmeye gidiyorum. O zaman Gabriella'ya kur yapacağım. Ve o kabul ettiğinde Liana'm olacak -ki sizi temin ederim Majesteleri, olacak- Gabriella ile evleneceğim. Ondan sonra ne olacağına gelince, o kendi kararını verecek. savaşır ve kendi vicdanının sesini dinler. Ne seçerse seçsin, onu güvende tutmak için hayatımı ve emrimdeki her erkeğin, gerekirse Calberna'daki her erkeğin hayatını vereceğim."

"Evet?" Wynter sarayın diğer tarafındaki ofisine döndükten iki saniye sonra masasının yanındaki kapı açıldı ve Khamsin içeri daldı. "Ne düşünüyorsun?"

Karısına baktı ve beyaz siyah buklelerine yapışmış örümcek ağlarını fark etti. "Bence saray misafirlerini gözetlemek için tozlu gizli geçitlerde dolaşacak durumda değilsin."

"Oh, pooh. Eğer gözetlemek için kullanamayacaksan gizli geçitlere sahip olmanın ne anlamı var? Çok dikkatliydim ve tamamen güvendedim. Konuyu değiştirmeye çalışma. Dilys hakkında ne düşünüyorsun?"

"Sanırım ondan hâlâ hoşlanmıyorum." Sandalyesini çevirdi ve karısını kucağına almak için kollarını açtı.

Güldü ve onu öptü ve ellerini yanaklarında gezdirdi. "Onu daha iyi tanıyınca sen de tanıyacaksın."

"Bundan şüpheliyim. Bence Summer'ın büyüünü düşmanlarıyla savaşmak için kullanmayı planlıyor ve bu hiç hoşuma gitmiyor."

"Düşmanlarınızla savaştım."

"Bu şekilde planladığım için değil. Yapabilseydim seni durdururdum."

"Bunu yapmamış olman hepimiz için iyi bir şey. Ve Dilys Merimydion Beni güvende tutmak için elinden gelen her şeyi yaptı. Buna en iyi adamlarından birçoğunu feda etmek de dahil. O doğru olanı yaptı ve hepimizin hayatını kurtardı. Bu da kardeşimin, babamın ya da kendi vatandaşlarımın çoğunun yaptığından çok daha fazla bir şey."

"Hâlâ hayranı değilim. Summer da sen değilsin. Vücudunda kötü bir kemik bile yok."

Khamsin geri çekilerek ona kırılgan bir bakış attı. "Az önce bana kötü mü dedin?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Sen bir dövüşü nasıl kazanacağını biliyorsun. Summer nasıl seçeceğini bile bilmiyor."

"Hmmm." Şakağından sarkan saç örgülerinden birine uzandı ve onu parmağının etrafında dolamaya başladı. "Bence onu hafife alıyor olabilirsin. Ne de olsa o bir Summerlea Mevsimi. Damarlarında Güneş Tanrısı'nın kanı dolaşıyor, tıpkı benimkinde olduğu gibi."

"Belki öyle, ama onunla tanışan herkesin ona karşı bu kadar korumacı olmasının bir nedeni var ve bunun nedeni çok güçlü ve korkutucu olması değil."

"Şimdi de korkutucu olduğumu mu söylüyorsun?"

"Kesinlikle. Halla biliyor, beni tir tir titretiyorsun."

"Ha. Keşke." Şimdi örgüsünün ucunu tutmuş, boş boş yanağına sürüyordu.

Wynter gülümsedi ve onu gönlünce okşamasına izin verdi. Üzerinde oldukça çekici yeşil bir elbise vardı. Wynter'in bakışları

elbisenin kare yakası tarafından sergilenen dolgun göğüslerin ipeksi genişliği. Hamilelik, karısının göbeğinden daha fazlasını doldurmuştu; bu onu çok memnun etmişti. Karısının dolgun memelerini öpmek için eğildi - sadece üstteki iki yumuşak memeyi, çünkü sandalyede yeterince eğilemediği için karnındaki sert tümseğe ulaşamamıştı.

Artık o kadar da küçük değil. Ellerini gezdirdi ve kaşlarını hafifçe çatarak ölçtü. "Daha ne kadar var?"

"Üç hafta daha. Buna inanabiliyor musun?"

"Üç hafta daha mı? Bu doğru olamaz. Orada daha fazla büyüyemezler. Hiç yer yok!"

Khamsin güldü. "Bunu bebeklere söyle!"

Adam onu kucağından alıp, ağzını karnına bastırabilmesi kaldırdığında ciyaktı. "Zaman doldu, çocuklar. Dışarı çıkın, Şimdi."

Bebeklerden biri onu tekmelediğinde ya da yumrukladığında cevabı ağzına küçük bir yumruk atmak oldu.

Khamsin'e sırtıttı ve onu tekrar kucağına oturttu. "Şunu gördün mü? Daha doğmamışlar bile ama içlerinden biri şimdiden babasının çenesine bir şaplak indiriyor. O bir savaşçı."

"Ya da öyle."

Sırtışı yumuşadı. "Ya da öyle. Annesi gibi."

Khamsin kollarını onun boynuna doladı ve ona gülümsedi, gri gözleri kirpiklerinin koyu çerçevesine ve Summerlander kahverengi tenine karşı parlıyordu. "Dilys haklı, biliyorsun. Ne yaparsak yapalım Sanırım sonunda Summer da her kız kardeşim gibi doğru olduğuna inandığı şeyi yapacak; buna hava durumu hediyelerini kocasının savaşına yardım etmek için kullanmak da dahil. korsanlar."

"Henüz onunla evli değil."

"Ve sen engel olmaya devam edersen asla olmayacak. Onu korumak istediğini biliyorum -herkes ister- ama hayatını yaşamasına izin vermelisin. Onu sonsuza kadar koruyamazsın."

"İzle beni." Saçlarını yüzünden geriye doğru düzeltti, parmaklarının ipeksi dokunuşunu ve gece gökyüzünde şimşek gibi çakan beyaz çizgileri sevdi.

"Wynter."

"Khamsin." Onu iyice öptü, sonra da öpücüğünün sonuçlarından memnun, puslu, ağırlaşmış gözlerini görünce gülümsedi. "Ben satmazdım

Mystral'daki tüm altınlar için o Vermese *griss*'e sonbahar ve Gabriella'yı da kullanması için bu Sealord'a satmayacağım."

"Kimse kız kardeşimi Dilys Merimydion'a satmaktan bahsetmiyor. Ve bu şaşırtıcı derecede doğru bir konuşma, bir savaş ödülü karısı olduğunu iddia eden ve babamın dört çocuğunu da öldürmekle tehdit eden bir adamdan geliyor.

Ta ki içimizden biri sana bir varis verene kadar."

"Bana yolumun yanlış olduğunu gösterdin," dedi dindarca.

"Ha. Bence bu daha çok 'Yaptığım gibi değil, söylediğim gibi yap' vakası."

Öyleydi. Kesinlikle . Ama burnunu çekti ve "Ben sadece Summer'ın iyiliğini " dedi.

"Onu sevebilecek, saygı duyabilecek ve takdir edebilecek bir adamla evlenmesinin onun yararına *olacağını* düşünüyorum, sizce de öyle değil mi?"

"Eğer o adam onu korsanlarla savaşmak için kullanmayı planlıyorsa, hayır. O bir Calbernian paralı askeri. Her şeyden önce paraya değer veriyor ve korsanlar Calbernian'ın kârını azaltıyor."

"Calbernianlılar için önemli olan tek şey para değil, bunu sen de biliyorsun. Ve onun yeteneklerini korsanlarla savaşmak için kullanmayı planladığını söylemedi."

"Planlamadığını da söylemedi."

Bir elini tuniğinin içine sokarak göğsünün pürüzsüz derisini okşadı. Kırpikleri aşağı indi ve mırıldandı. Onun ellerini üzerinde hissetmeyi seviyordu. Her zaman çok sıcaktı, fırtına hediyeleri gerçek bir ateş yakıyordu. etinin içinde.

"Wyn," dedi aynı derecede sıcak bir mırıltıyla. "Ona bir şans ver." Dudakları adamın boğazını arayıp buldu ve yavaşça artan nabızı boyunca küçük öpücükler kondurdu.

"Bir şans mı?" Wyn gülümsedi. İdare edildiğinin farkındaydı ama kız onu öpmeye ve okşamaya devam ettiği sürece değildi.

"Mmm. Ona ödeyebileceğimizden çok daha fazlasını borçluyuz. Ayrıca, o iyi bir adam ve Gabriella'ya diğerlerinden çok daha iyi bir koca olur. Yıllar boyunca gelen talipler. Calbernianlılar son derece sadık, sevgi dolu ve kadınlarını koruyan kişilerdir."

"İyi bir köpeğe benziyor."

Ona ters ters bakmak için geri çekildi. "Gerçekten mi? Sen de şiddetle sadık, sevgi dolu ve koruyucu değil misin?"

Sırıttı. "Woof."

Açık avucuyla adamın göğsüne vurdu ve eğlenerek homurdandı. "Donmuş beyin."

Kız hemen onu öpmeye ve okşamaya geri dönmeyince kaşlarını çatı. "İstediğin şeyi yapmam için beni baştan çıkarmaya çalışmıyor musun? Henüz işe yaramadı. Sanırım beni daha fazla cinsel iyilikle kandırman ."

"Oh, gerçekten mi?" Siyah kaşlarından biri anlamlı bir şekilde kalktı. "Peki sence bu işe yarayacak mı?"

"Bilmiyorum. Deneyelim ve görelim." Sandalyesinde arkasına yaslandı ve kendini ona sundu. "Tamamen seninim, *min ros*. Baştan çıkar."

Yüzünde hayranlık uyandıracak kadar kararlı bir ifade belirdi, "," dedi ve adamın hoşuna gidecek şekilde eteklerini kaldırıp üzerine oturdu.

"Mmm," diye onayladı. "Şimdiye kadar çok iyi."

"Sus." Bir parmağını adamın dudaklarına koydu, bir an sonra parmağını dudaklarıyla değıştirdi ve onu anlamsızca öptü.

Tamamen anlamsız değildi. Beyninin keyifli boşluğunda hâlâ bir avuç düşünce uçuşuyor ve rastgele çarpışyordu.

Kız başını kaldırdığında "Durma," diye mırıldandı. "Sanırım işe yarıyor."

"Güzel." Adamın ellerini elbisesinin arkasındaki bağcıklara doğru sürükledi ve adam el yordamıyla bağcıkları çözmeye çalışırken, kadın adamın boynunu öpmeye devam etti. "Dediğim gibi," diye mırıldandı onun tenine karşı, "Dilys Merimydion iyi bir adam. Bütün kız kardeşlerimin kendi hayatlarında mutlu olmalarını istiyorum.

kadar evli ve bence bunu ." Dili az önce öptüğü teni yalamak için dışarı fırladı. "Mutsuz bir Calbernani eşi hiç duymadım. Asla."

"Ondan hoşlanmıyor. Ondan hoşlanmadığını açıkça belirtti." "Sonbahar ve İlkbahar öyle düşünmüyor. Ondan hoşlandığını düşünüyorlar. onu çok korkutuyor. Bu yüzden ondan bu kadar çok kaçıyormuş. Sanırım haklı olabilirler. Summerlea'dayken, talipleri geldiğinde, Gabriella sakıncalı olanların yanında kendini hiç belli etmezdi. Aslında, bir talip ne kadar korkunçsa, Gabriella da ona karşı o kadar ilgili olurdu. Sadece ona ilgi gösteren çekici kişilerden uzak durma eğilimindeydi. Ve Dilys Merimydion'dan kaçındığı kadar kimseden kaçtığını görmedim." Kulağını bulmuş, nefesi ve diliyle onu ürperten şeyler yapmış ve bağcıklarını çözme telaşıyla neredeyse parçalamıştı.

"Ne düşünüyorum biliyor musun?" diye homurdandı korse gevşeyip hamilelikten dolgunlaşmış göğüslerini yağmacı ağzına bırakırken.

"Ne?" Nefes nefese kaldı ve ona daha iyi erişim sağlamak için sırtını kamburlaştırdı.

"Sanırım böyle bir zamanda başka erkekler hakkında konuşmanı ya da düşünmeni istemiyorum." Bir elini eteğinin altından yukarı itti ve kalçasının yumuşak sıcaklığını buldu. Yavaşça okşadı, daha yukarılara doğru ilerleyerek

Farklı, yumuşak bir sıcaklık buldu, sonra başı geriye düşene ve gözleri bildiği ve sevdiği gümüşü bir renk alana kadar onu okşadı.

"Diğer erkekler mi?" diye inledi. "Hangi diğer erkekler?" Adam gülümsedi. "Kesinlikle."

OceanofPDF.com

Bölüm 10

"Sizi tekrar görmek istiyor, hanımefendi."

Kraliyet ailesinin evinde sıcak güneşin tadını çıkaran Summer özel teras, kaşlarını çatı. "Ona dinlendiğimi söyle. Bütün öğleden sonra dinleneceğim ve rahatsız edilmek istemiyorum."

"Evet, hanımefendi. Ona haber veririm." Mesajı getiren saray hizmetkârı reverans yaptı ve aceleyle uzaklaştı.

O gittikten sonra Summer tekrar koltuğa uzandı. "Devam et Lily," diye emretti son birkaç gündür Gabriella'nın başucunda okuma pratiği yapan genç Summerland'liye. Lily, *Roland Triumphant*'ı yarım yamalak okumaya devam ederken Gabriella gözlerini kapadı, bir elini gözlerine götürdü ve zihnini boşaltmaya çalıştı.

var ki barış bir türlü .

Dilys Merimydon bir ipucu almayı reddediyordu. geldiğinden beri geçen iki gün , onu görmek için günde en az on talepte bulunmuştu. Her birini geri çevirmiş, hâlâ ziyaretçi kabul edecek durumda olmadığını iddia etmişti ama bu bahanenin arkasına daha fazla saklanamayacaktı daha uzun. Tildy'nin iyileştirme becerileri, bitki büyüsü ve güneşin kutsamaları Summer'ı saldırıdan *önceki* sağlığına kavuşturmuştu bile. Aslında, onu öldürecek kadar ağır yaraları yeni iyileşmiş olmasına rağmen, Gabriella *yıllardır olmadığı kadar* iyi hissediyordu. Enerji ve güçle dolup taşıyordu ve uzun zamandır ilk kez, büyüsünü kontrol altında tutmak için sürekli savaşmak zorunda kalmıyordu.

Kontrolünün uzun süre devam edeceğine güvendiğinden değil elbette. Ona göre, içinden kopup gelen ve Lily'nin kötü kalpli babasını paramparça eden büyü patlaması, aktif bir denizaltı patlamasının büyüülü eşdeğeri idi.

yanardağ. basıncı hafifletti, ancak bu erteleme sadece geçiciydi. Başka bir patlama kaçınılmazdı.

Yine de, şimdilik, artık ailesi için acil bir tehdit değildi ya da başka kimse yoktu. Ve kendini o kadar iyi hissediyordu ki, Dilys Merimydion olmasaydı çoktan okula dönmüş, ders veriyor olacaktı. Onun yerine, odalarına ve bu terasa hapsolmuştu. Çünkü Gabriella iyileşme oyununu bıraktığı anda, Dilys Merimydion'u uzakta tutan tek kalkanı da kaybetmişti.

Summer öyle aniden doğruldu ki Lily okumayı yarıda kesti. "Çok özür dilerim hanımefendi," diye özür diledi kız mahcup bir fısıltıyla. "İ Bazılarını yanlış okuduğumu biliyorum ama bu büyük kelimeleri bilmiyorum."

"Ne?" Lily'nin, Summer'ın ani hareketinin bir Gabriella telaşla kızı rahatlatmaya çalıştı. "Oh, hayır, Lily, gidiyorsun. Gösterdiğin inanılmaz ilerlemeden dolayı seninle gurur duyuyorum. yapılmış. Bugün konsantre olmakta zorlanıyorum. Bugün kitap okumak yerine neden sohbet etmiyoruz?"

Lily kızardı ve başını eğdi. "Pekâlâ Majesteleri, eğer istediğiniz buysa. Gerçi ne hakkında konuşmak istediğinizden emin değilim."

"Peki, Talin'le bugün ne planladığınızı bana anlatabilirsin." Lily ve tanıştığı genç Calbernan, plaza dansından beri birbirlerini sık sık görüyorlardı.

"Fiyorttan aşağı yelken açmaya gidiyoruz... ve piknik yapmaya gidiyoruz. nokta." Lily ellerini elbisesinin şık, cilalı keten kumaşının üzerinde gezdirdi. Lily'nin basit, yırtık pırtık kır giysileri gitmişti. Gabriella gelir gelmez, nekahat dönemi boyunca Lily'nin kendisine eşlik etmesi için ısrar etmiş ve Lily'nin bir elbise almasını sağlamıştı.

Varlıklı bir tüccarın ya da beyefendinin kızına hiç de yakışmayacak, ince güzel kumaşlardan dikilmiş elbiselerden oluşan yepyeni bir gardırop. Elbiselerinin stilini sade tutmuştu ama kumaşlar yeterince sağlam olmasına rağmen en üst kaliteye sahipti.

Gabriella'nın jesti sadece cömertlik değildi (ya da çok da ince olmayan bir çöpçatanlık cephesi). Kızdan gerçekten hoşlanmıştı. Onun ruhunu ve kendisi ve bebeği için daha iyi bir hayat kurmaya çalışırken gösterdiği cesareti seviyordu. Lily'nin babasının gazabını ilk elden hissetmiş olan Summer, genç kadının direncine daha da büyük bir saygı duyuyordu. Bu yüzden Lily'yi yakınında tutmak, okumasını ve kendini geliştirmesini teşvik etmeye devam etmek, Gabriella'nın Lily'nin hedeflerine ulaşmasına yardımcı olmak için düşünebileceği en iyi yoldu.

Ama aynı zamanda, uyanık olduğu saatleri Lily'ye okumayı öğreterek geçirmek ona zihnini meşgul edecek bir şey veriyordu. Saldırıdan sonra uyandığından beri aklından çıkmayan Dilys Merimydon'un düşüncelerinden başka bir şey.

"Kulağa çok hoş geliyor," dedi Summer Lily'ye. "Ben hiç yelkenli kullanmadım. Annem sudan korkardı." Denizci bir krallığın prensesinin denizden bu kadar korkması Gabriella'ya her zaman ironik gelmişti. Ailelerinin Summerlea kıyılarına gitme cesaretini gösterdiği birkaç seferde, annem sahile gitmeyi ısrarla reddetmişti.

"Merhaba, sevgili Gabriella. Bugün kendini nasıl hissediyorsun?" Parlak, güneşli bir sarı giysiye bürünmüş olan Sonbahar, elinde kesme çiçeklerden oluşan güzel bir aranjmanla teras merdivenlerinden aşağıya doğru hafifçe koştu. "Al bakalım. Bunlar senin için. Ve işte not." Çiçekleri Summer'ın ellerine tutuşturdu ve Lily'ye dönerek soğuk bir şekilde gülümsedi. "Merhaba Lily. Genç adamını görmeye , değil mi?"

Lily'nin yüzünde endişeyle karışık bir şaşkınlık belirdi ama başını eğip reverans yapınca bu şaşkınlık hemen kayboldu. "Evet, Majesteleri. Sorduğunuz için teşekkür ederim."

"Ona teşekkür etme," dedi Gabriella. Notu hiç bakmadan bir kenara bıraktı ve çiçekleri üstüne koydu. "O sadece saray dedikodularını takip ediyor. Öyle değil mi, Sonbahar?"

Sonbahar kaşlarını kaldırdı. "Belli ki daha iyiye gidiyorsun. İyileşmenin huysuz aşamasına girmişsin."

Gabriella kızardı ve hemen hak ettiği suçluluk duygusuna kapıldı. "Özür dilerim."

Sonbahar gülümsedi ve bu gülümseme bulutların arkasından çıkan güneş gibiydi, parlak ve güzeldi. "Merak etme. Seni affediyorum. Bu inanılmaz derecede aziz gibiyim." Lily'nin boşalttığı sandalyeye oturdu ve Lily'nin masanın üzerine bıraktığı kitaba uzandı. "*Roland Triumphant* mı?" Güldü. "Tabii ki, Khamsin'in okuma tercihi bu olurdu, değil mi?"

"Elbette." Roland Soldeus Summerlea'nın en ünlü tarihi figürü ve Summerlea kraliyet ailesinin soyundan geldiği yarı-tanrı atasıydı. "Wintercraig'de Roland Soldeus'a tapınma konusundaki şok edici eksikliği gidermeye kararlı; her seferinde yeni bir okuyucu."

"Ne kadar da lezzetli bir şekilde yıkıcı." Kitabı tekrar yerine koyarak gülümsemesinin gücünü Lily'ye yöneltti ve "Bugün harika vakit geçir, Lily," dedi.

Görevden alındığı belli olan Lily, onay almak için Gabriella'ya doğru kararsızca baktı, sonra hızlı bir reverans yaptı ve aceleyle uzaklaştı.

O gittiğinde Gabriella, "Keşke onunla prensesçilik oynamasaydın," diye azarladı. "O çok tatlı bir kız."

"Seni neredeyse öldürtecek olan kişi."

"Onun hatası değil. Yara izlerini görseydin ..."

"Onlar hakkında her şeyi duydum." Autumn, Gabriella'nın şaşkınlığı karşısında gözlerini devirdi. "Alo? Terziler. Onlar konuşur. Ayrıca, prensesçilik oynamıyordum. Kalbimin iyiliğinden ve çöpçatanlık yapmak gibi sapkın bir dürtüden dolayı onu acele ettiriyordum. Genç adamı aşağıda sabırsız adımlarıyla tahta bir delik açıyor. Notunu okumayacak mısın?"

Gabriella, atılmış çiçek aranjmanının altından çıkan katlanmış, mühürlü zarfın kenarına baktı. "Hayır."

"Kıyamet gününe kadar burada saklanabilirsin ama bunun bir faydası olmaz. O gitmeyecek."

"İlgilenmiyorum."

"Buna inanamıyorum," diye mırıldandı Sonbahar. "Hayatımda ilk kez gerçekten ilgilendiğim bir adam var. Genç, güzel, zengin, bir prens, kibirli bir göt değil ve -bahsetmiş miydin- muhteşem. Kısacası, bir kadının umabileceği her şey. Peki o kimi istiyor? Seni! Bana olan ilgisinden dolayı küflü ekmek bile olabilirim. Bu yüzüne vurulmuş bir tokat değil mi?"

"Tam da bu yüzden ondan uzak durmalıyım. Daha önce de seninle çok . Yine olacaktır."

"Oh, hayır. Beni bahane olarak bile kullanma. Sonbahar Prensesi Calberna gemisi yelken açtı. Asla olmayacak. Aynı şey Spring için de geçerli. Siz saldırıya uğramadan önce bile bunu çok açık bir şekilde ifade etti - elbette mümkün olan en nazik şekilde." Başını iki yana salladı. "Bak, Gabriella, sana zarar veren o korkunç adama yaptıklarına tanık olmanın dehşet verici olduğunu anlıyorum ama bence bunun için bir madalyayı hak ediyor. O canavarın içi boşaltılmayı hak ediyordu. Orada olsaydım, onu diri diri yakardım."

Gabriella'nın kirpikleri gözlerini örtmek için aşağı indi. Saldırıdan sonra uyandığında, Dilys Merimydion ve adamlarının Lily'nin babasının öldürülmesini üstlendiğini öğrenmişti. Ve kız kardeşlerinin ona, büyüyle birini ilk kez öldürdüğünde ailesinin gördüğü korkuyla bakmasını istemediği için buna izin vermişti.

Dilys Merimydion'un kendisini neden katil ilan ettiğini ise bilmiyordu. İlk başta, bunu kendisini toplumda yükseltmek için yaptığını düşünmüştü. Sonbahar ve İlkbahar'ın gözleri - sonuçta, kız kardeşlerini kesin ölümden kurtaran adam hakkında daha da iyi düşünmeleri doğal olurdu. Ama sonra adamın onlara kur yapmayı çoktan bıraktığını ve onun yerine kendisine kur yapma planını açıkça ortaya koyduğunu öğrendi.

"Dilys iyi bir adam," diye devam etti

Sonbahar. "Demek artık Dilys, öyle mi?"

"Evet, öyle. Ve işte senin için bir ilk daha. O ve iyi arkadaş olduk ve sana söylüyorum, arkadaşım bir şansı hak ediyor." Autumn'un erkek arkadaşları yoktu, özellikle de genç, çekici, en güzel zamanlarını yaşayan erkek arkadaşları. Doğruyu söylemek gerekirse, kız kardeşleri dışında pek arkadaş yoktu. Erkekler onun verebileceğinden daha fazlasını istiyordu ve kadınlar Sonbahar gibi sürekli tüm erkeklerin dikkatini çekiyor.

"O senin hayatını kurtardı," diye bastırdı Sonbahar. "Sadece o korkunç adamı öldürerek değil, daha sonra da. Tildy bile senin üzerinde yaptığı o Calbernan büyüsü olmasaydı ölebileceğini söylüyor. En azından adamı ona teşekkür edebilirsin. Ona bu kadarını borçlusun."

"Aleta!" Gabriella tersledi. "*Kes şunu*. Onu bugün görmeyeceğimi zaten söyledim ve bu iş burada biter."

"Şey, bu çok kötü. Şimdi yukarı çıkıyor." "Ne?"

Gabriella dik oturdu.

Sonbahar zarif, dingin ve kendinden fazlasıyla memnun bir şekilde ayağa kalktı. "Lily'nin genç adamı alt kattaki taşta delik açan tek kişi değildi. Dilys'in çiçeklerini ve notunu teslim teklif ettiğimde, bana beş dakika vermesini ve sonra yukarı gelmesini söyledim."

"Oh! Sana inanmıyorum! Bunu bana nasıl yapabildin?" Gabriella, Tildy'nin ısrarla üzerine örttüğü hafif battaniyeyi üzerinden attı ve ayağa fırladı. Son birkaç gündür yaralı halini sağıyordu. Koruskatlar güneş ışığının yardımıyla hızla iyileşme eğilimindeydi ve o da bir istisna değildi. "Madem onu sen davet ettin, burada kalıp onu kendin eğlendirebilirsin! Çünkü ben gidiyorum!"

Saray salonlarında Dilys Merimydion'la karşılaşma tehdidi onu içeriye kaçmaktan alıkoydu. Bunun yerine, doğu kapısından gizlice çıkmayı ve Kar Sakalı Şelaleleri'nin arkasındaki en sevdiği mağaraya saklanmayı umarak kale bahçelerine doğru aceleyle ilerledi.

Summer'ın gül pembesi etekleri bahçedeki çitlerin arasında kaybolurken, Sonbahar bahçe terasına çıkan Spring'e döndü. Sonbahar ona kendini beğenmiş, muzaffer bir gülümseme verdi.

"Sana kaçacağını söylemiştim."

"Sen yaptın." Ama İlkbahar, Sonbahar gibi kendini beğenmiş görünmüyordu. Endişeli görünüyordu. "Bu konuda hâlâ emin değilim. Ya yanılıyorsak?"

"Biz değiliz."

"Ama ya öyleyse?"

Sonbahar bir kolunu ablasının omuzlarına doladı. Bir karar verdikten sonra tereddüt etmek Spring'e göre değildi. Kendinden şüphe etmek için fazla liderdi. Summer'ın saldırıya uğradığı günden beri Summer-Dilys tartışıyorlardı ve Summer'ın duygusal bağılıktan korkmasına yol açmaya devam edemeyecekleri konusunda hemfikirdiler. Spring annelik içgüdülerinin ve Tatlı Summer'ı ömür boyu korumanın kendisi için en iyi olanın önüne geçmesine izin veriyordu.

Sonbahar, Spring'in omuzlarını sıkarak, "Sertleş anne kuş," dedi ona. "Küçük yavrunu yuvadan çıkarma zamanı geldi."

Gabriella tek bir Calbernan'a bile rastlamadan doğu bahçesinin en ucuna kadar gitmeyi başarmıştı. Tam temiz bir kaçış yaptığı için kendini tebrik etmeye başlamıştı ki, en çok kaçınmak istediği Calbernan bir çitin arkasından çıkıp doğrudan yoluna girdi.

Bir an yalnızdı, Konumarr'daki en sevdiği sessiz noktaya doğru koşuyordu. Sonra, güne kadar karşılaştığı en sert, en sıcak, en şok edici ipeksi çıplak erkek göğsüne doğru koşuyordu.

Adam o kadar ani bir şekilde karşısına çıkmıştı ki, ellerini zamanı bile olmamıştı. Yüzü kaya gibi sert bir göğüs kasına çarptı. Kolları ona dolandı, bir eli onu sabitlemek için sırtına yayıldı, diğeri başının arkasını kavradı. Bir fırın kadar sıcaktı. Teni inanılmaz derecede yumuşaktı ve burnunu hindistan cevizi, frangipani ve ılık, tropik okyanus gecelerinin kokularıyla dolduracak kadar güzel kokuyordu. Adamın kokusu onu baştan çıkarıyordu. Onu hissetmek daha fazlasını arzulamasına neden oluyordu.

Ona ilk dokunduğu andan beri olduğu gibi.

Summer ellerini o sert, yakıcı ten duvarına dayadı ve itti. Dilys Merimydion onu serbest bıraktı ve kalbi göğsünde delicesine çarparak birkaç adım geriye tökezledi.

"Özür dilerim, Sealord Merimydion. Sizi orada görmedim." Etrafindan dolanarak sağına doğru gitmeye çalıştı.

Eli dışarı fırladı, kocaman avucu hafif ama inatçı bir kavrayışla kadının sağ dirseğini içine aldı.

"Gitme," dedi. "Konuşmamız gerek."

"Ben-er-" Bahçe kapısına ve hemen ötesindeki yürüyüş yoluna doğru bir bakış attı. Kaçış çok yakındı.

"*Ono, Myerialanna Summer,*" dedi, niyetini açıkça okumuştı.

"Kaçma zamanı bitti. Cesaretini bulman için sabırla bekleme isteğim de öyle. Uzun zamandır uyanıksın ve ziyaretçiler için yeterince iyisin. defalarca talep etmeme rağmen beni görmeyi reddettiniz. Neden?"

Adamın dokunduğu yerde teni karıncalanıyordu. Dirseğini çekiştirdi ama adamın tutuşu hiç değişmedi. Onun daha büyük gücüne karşı mücadele ederek kendini küçük düşürmektense, kendini hareketsiz kalmaya zorladı.

"Konuş benimle." Sesi alçaldı, boğuk, baştan çıkarıcı bir mırıltıya dönüştü. "Korktuğun her neyse sana yardımcı olabilirim ama benimle konuşman gerek." Onun

Gözleri o kadar yumuşak, o kadar şefkatli altın bir ışıkla parlıyordu ki, kollarına gömülmek, kendini ve tüm korkularını onun himayesine teslim etmek için can atıyordu. İri ellerinden biri kalktı ve sanki yanağını okşamak istercesine uzandı.

İrkilerek geri çekildi. Adamın kendisine gözlerinde parlayan nefes kesici şefkatin bir parçasıyla bile dokunması halinde, kendini onun kollarına atmaktan alıkoyamayacağından korkuyordu.

Onun irkilmesini yanlış yorumladı. Kolundaki el sıkılaştı ve adam ona *hırladı* -kükredi! "Sakın benden kaçmaya cüret etme.

Sana zarar vereceğimden korkuyorsun, Gabriella! Bundan daha iyisini

bilyorsun!" Bir an için orada öylece durup aptalca ona baktı, sadece kızdırmakla kalmayıp, *incittiğinin* de farkına vararak - mutlak bir kesinlikte - sersemledi. Sonra onu incitmenin kendi kalbine bıçak saplamak gibi bir şey olduğunun farkına vararak bir kez daha sersemledi.

Bu ikinci farkındalıktan bir an sonra, iyi gelişmiş kendini koruma duygusu devreye girdi. Onunla birlikte haklı bir öfke dalgası da geldi. Az önce onu tekrar ikna etmeye mi çalışmıştı? Emin değildi ama ona karşı derin bir duygusal bağlılık hissetmesinin başka mantıklı bir açıklaması olamazdı. Özellikle de böyle bir bağ kurmaktan *kaçınmak* için ondan uzak durma konusunda bu kadar uzman bir iş çıkarmışken.

Artık korkudan çok öfkeyle kolunu adamın elinden çekip aldı ve "Bırak beni! Ne cüretle bana el kaldırırsın? Ve bana bu kadar tanıdık bir şekilde hitap etmeye nasıl cüret edersin? Buna hakkın yok!"

"Oh, evet biliyorum," diye karşılık verdi. "O gece rıhtımda beni öptüğün anda bana bu hakkı verdin."

Karnının alt kısmı düştü. Ah, tatlı Halla, o öpücüğü hatırladı! Anılarını saklayan Persuasions kırılıyordu!

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok." Anıları üzerindeki zayıflayan hakimiyetini güçlendirmeyi umarak -ya da en azından bu anıların gerçek olup olmadığını merak etmesine neden olacak kadar zihnini karıştırmayı umarak- derin bir nefes aldı, sesini ikna gücüyle doldurdu ve "Bak, bana diyorlar ki Tildavera sen olmasaydın hayatımı kurtaramazdı. Bunun için size minnettarım."

Dilys'gözleri biraz kısıldı, sanki anılarına değil de ona inanması için zihninde oluşan baskıyı hissedebiliyordu. Onun şüphesinin çabalarının önüne geçmesini istemiyordu, bu yüzden biraz daha zorladı. "Ve eğer sen Lily ve beni babasından kurtaran kişi, bunun için de sana minnettarım. Elinden gelse ikimizi de öldürecek kadar gaddar biriydi."

Bu ekstra zorlama işe yaramış gibi görünüyordu, çünkü ifadesi dar gözlü bir şüpheden bir tür niyetli boşluğa dönüşmüştü. "Bana ve aileme verdiğiniz büyük hizmet için teşekkür ederim Mühürdar Merimydion. Şimdi, eminim günü kız kardeşlerime kur yaparak geçirmeyi dört gözle bekliyorsunuzdur, bu yüzden sizi bundan alıkoymama izin vermeyin. Onlardan birini Calberna'ya karın olarak getirmenin ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Ve eminim ki hangisini

Evlendiğiniz kız kardeşler, ikiniz birlikte çok ama çok mutlu olacaksınız." Son bir ikna hamlesi ve soğukkanlı bir gülümsemeyle arkasını döndü ve bahçe kapısına doğru ilerlemeye başladı.

Adam gülmeye başladığında iki adım atmıştı.

"Oh, *moa myerina*! Halla'nın adına nasıl kandırmayı başardın Bunca yıldır beni nasıl kandırmayı başardın? Bu kadar kötü bir yalancıyken?"

Hızlı bir çıkış yapma planına rağmen Summer'ın ağzı açık kaldı ve ona ters ters bakmaya başladı. Berbat bir yalancı değildi! Mükemmel bir yalancıydı! "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim olmadığına eminim." Burnunu çekti.

"Tabii ki biliyorsun." Gülümsedi. Acımasızca. "Adil bir uyarı, *moa kiri*: eğer Sesinizi bir daha size olan bağlılığıma ihanet etmem için kullanmayın.

Bana yardım et Numahao, seni dizlerimin üzerine yatıracağım ve o tatlı yanakların bileğindeki Gül kadar kızarana kadar kıcına vuracağım! *Akua'n* olarak sana bedenen ve ruhen bağlı olabilirim ama zihnim bana aittir ve onu manipüle etmek sana düşmez."

Şaplak şokunu birkaç dakikasını aldı ve az önce sadece ikna çabalarının başarısızlıkla sonuçlanmadığını fark etti

-Önceki tüm İknaları da tamamen paramparça olmuştu.

Her şeyi hatırladı. *Shoto!*

Hızlı bir kaçış yapmanın zamanı geldi.

"İyi günler, Sealord." Döndü ve kapıya doğru koşmaya başladı.

Şok edici bir hızla etrafından dolaştı. Bir an birkaç adım gerisindeydi, bir an sonra ise onunla özgürlüğü arasında duruyordu. Kahkahası kesilmişti.

"Yeter, Gabriella."

"Bana öyle hitap etmemeni söylemiştim."

"Size bu hakkın bana ait olduğunu, verildiğini ve kabul edildiğini ve onu kullanacağımı söyledim.

Sana zarar veren adamı kimin öldürdüğüne gelince, ikimiz de ben olmadığımı biliyoruz - her ne kadar o değersiz *krilloyu* kendi ellerimle parçalamaktan mutluluk duyacak olsam da

"Onu Sesinle yok etmeseydin, pençelerine düşerdi."

"Benim-? Sesimle bir adamı öldürdüğümü mü düşünüyorsun?" Bu sefer şaşırmış gibi davranmasına bile gerek yoktu. Kendisi bile bu bağlantıyı hiç kurmamıştı! Her zaman bunun canavar olduğunu söylerdi -evini onun içinde yapan büyük ve ölümcül güç- ama şimdi o bunu önerdiğine göre haklı olduğunu gördü. Gücü her yerinden çekiliyor, bedenini korkunç bir kükremeye terk ediyordu; öldürücü bir öfke *çılgılığıyla*. Yüce Tanrım. "Böyle bir şey mümkün olsaydı bile, sizi temin ederim ki asla bir adamı *öldürmezdim*." Zihni Lily'nin babasının canlı hatırasıyla dolup taşarken dili kelimeye takıldı -ağzı açık, gözleri şişmiş ve öleceğini anladığı için dehşetle dolmuştu- ve onu bitirecek, bir daha başka birine zarar verme yeteneğini yok edecek kişinin kendisi olduğunu bilmekten duyduğu sıcak, vahşi tatmin. Tanrım, nasıl da öfkeden kudurmuştu. Bileğindeki Yaz Gülü bir demir ocağından daha sıcak yanıyordu.

-Sanki güneşten bir parça etine yerleşmiş gibiydi.

"Yaptığın şey adalet ve nefsi müdafaaydı, cinayet değil, *moa halea*," Dilys söyledi. Adam onun ellerine uzandı. Kadın sol elini arkasına atmaya başardı ama adam sağ elini yakaladı. Parmakları kızın üzerindeki çizgileri takip etti.

Avuç içi. Başparmağı bileğinin iç kısmındaki kırmızı gülün üzerinde gezindi. "Ve bunda soğuk bir şey yoktu."

Ağzı kurudu. Adamın dokunduğu her yerde teni karıncalanıyor, Rose hızla ısınıyor, artan nabızıyla birlikte ısı da zonkluyordu. "Birini, hatta Lily'nin babası gibi korkunç bir adamı öldürebilecek kadar güçlü olduğumu düşünüyorsan fena halde yanılıyorsun. Mevsimler arasında en az güçlü olanın ben olduğumu herkes bilir." Kelimeler boğuk ve titrek çıktı. Kendini kurtarmak için bileğini çekiştirirdi ama adamın tutuşu hiç gevşemedi.

"Başka bir yalan. Belli ki bir ömür boyu inşa ettiğiniz bir yalan. Beni yanlış anlama. Gerçek gücünü dünyadan saklaman akıllıcaydı.

Neler yapabileceğinizi bilseler sizi öldürecek olanlar var. Senin üzerinde bir çeşit kontrol kurmak, seni yeteneklerini kendi çıkarları için kullanmaya zorlamak için hiçbir şeyden çekinmeyecek başkaları da -saymak istediğimden çok daha fazlası- var. Ama aramızda kalsın, *Moa Kiri*, bu sürekli yalan söylemeye bir son vermeliyiz.

Mutlak hakikatten daha azı *akua* ile *akua* arasındaki bağı zayıflatır. *liana*, ve bu şekilde kendine zarar vermene izin vermeyeceğim."

"Ben senin *liana*'n değilim. Sen benim *akua*'m değilsin. Ve yalan söylemiyorum!"

"Ne düşünüyorum biliyor musun? Bence o kadar çok insana yalan söyledin ki, artık doğruyu nasıl söyleyeceğini bile bilmiyorsun. Sana bu konuda yardım edeceğim. Şu itibaren, bana söylediğin her yalan için, benim seçtiğim bir yakınlığı paylaşacağız. Çok fazla bir şey olmayacak. Sadece küçük bir öpücük ya da okşama, o anın ihtiyaçlarına göre alınan ya da verilen."

Çenesi düştü. "Mystral'da neden böyle bir pazarlığı kabul edeyim ki?"

Ona çelik gibi kararlılıkla dolu bir gülümseme verdi. "Ah, *moa kiri*, senden onayını istemiyordum. Görevim ve hakkım olduğu üzere ihtiyaçlarınızı en iyi şekilde için aramızdaki bağı mümkün olduğunca saf, lekesiz ve güçlü tutmanıza nasıl yardımcı olacağımı açıklıyordum."

Bileğini ovuşturarak adama ters ters baktı (aslında adam onu hiç incitmemişti). "Bak, aramızda her ne olduğunu düşünüyorsan yanılıyorsun. O rıhtımda olanlarla ilgili hafızanı aldığımda, bana ilgi duymadığını açıkça belirttin - yoksa Summerlean ateş brendisinin tadını sütlü çaya nasıl tercih ettiğini unuttun mu?"

Yüzünü buruşturdu. "Konuştuğum bu aptallık ... seni yaraladı."

"Hayır, olmadı," diye yalan söyledi. "Eksikliğinden rahatsız olmak için gerçekten de saygını önemsemem gerekirdi." Adam hâlâ doğu kapısına giden yolu kapattığı için, dönüp saraya doğru yürümeye başladı.

"Tey, açıkça öyle oldu ve pişmanım." Ona kolayca ayak uydurdu. "Ben bir aptaldım. Bir aptaldım. Gururum incindiği için umursamadan konuştum. Sen sütlü çay değilsin. Böyle bir yavanlıktan o kadar uzaksın ki, karşılaştırmanın aklımdan bile geçtiğine inanamıyorum. Sen ateşsin, şüphesiz. Kardeşin Sonbahar'ın parlak, alevli ateşi ya da kardeşin İlkbahar'ın kontrollü yanışı değil. Hiçbir şey senin için bu kadar küçük değil. Sen denizin altındaki yanardağsın. O kadar büyük ama o kadar iyi gizlenmiş bir güç ki, çoğu kişi varlığından asla haberdar olamazdı. Sen o adamı öldürene kadar ben bile senin ne olduğunu anlamamıştım."

"Oh, anlıyorum. Şimdi benden etkileniyorsun çünkü kullanabileceğin korkunç bir güce sahip olduğumu düşünüyorsun."

"Ono. Senin de bildiğin gibi, ilk andan itibaren senden etkilendim. Derinden, güçlü bir şekilde. Diğerlerinden önce sana."

Tökezledi, sözleri içinde derinlerde yankılanan o sesi çok anımsatıyordu. *Ona sahip çık. O senin, herkesten önce.*

Bu anıyı ve uyandırdığı duyguları bir kenara itti ve hızlı adımlarla yürümeye devam etti. "Bunu göstermek için komik bir yöntemin var."

"İlgimi hoş karşılamadığını açıkça belirtmiştin. Ayrıca, kraliçemin konseyinden kız kardeşin Spring ile evlenmem için emir almıştım. Sonbahar."

"Ve bunların hiçbirinin değiştiğini görmüyorum. O yüzden git görevini yap Sealord."

"Her şey değişti. Ve ben görevimi yapmaya çalışıyorum, sana karşı." Onun kolunu yakaladı. "Gabriella, lütfen, beni dinle."

Kendini kurtardı. "Dokunma bana! Ve bana öyle de deme!"

"Sahip olduğun gücün ne kadar büyük olduğunu biliyor musun?" "Ben Summerlea'nın bir hava büyücüsüyüm. Başka bir şey değil. Ve bir

Özellikle güçlü bir meteoroloji." Belki bunu yeterince sık söylerse, o da buna inanmaya başlardı.

"Sen bir Sirensin Gabriella ve Calberna'nın en büyük ve en kadim gücünü elinde tutuyorsun."

Ağzı açık kaldı. Onun söylemesini beklediği onca şey arasında "Sen bir Sirensin" bunlardan biri bile değildi.

"Yine Summerlean ateş konyağına mı girdin?"

Ona kaşlarını çattı. Bu onu tehlikeli gösteriyordu. "Bu bir şaka değil."

"Ya şaka yapıyorsun ya da delirmişsin. Siren diye bir şey olmadığını herkes bilir. Onlar uzun zaman önce denizciler tarafından uydurulmuş bir efsane-fantastik deniz hikayeleri."

"Hayır, Gabriella. Sirenler gerçektir. Yirmi beş yüz yıl önce Adalar'a saldıran kötü adamlar tarafından katledildiler. Bir daha hiçbir Siren'in Sesi duyulmadı - ne Calberna'da ne de tüm Mystral'da - ta ki sen o *krilloyu* öldürdüğün geceye kadar."

"Sana o adamı öldürmediğimi söyleyip duruyorum," diye itiraz etti.

"Yani bu konuda yalan söylemeye devam ediyorsun," diye karşılık verdi Dilys. "Ama onu öldürdün, hem de Konumarr'daki her Calbernan'ı senin tarafına çağıran bir Sesle. Her birini. Her birini. Her birini. Bunu yapabilecek tek bir büyü var:

susirena. Siren Şarkısı. Ve ne olduğun göz önüne alındığında, diğer her şey mantıklı geliyor. Aramızdaki çekim. Neden seni düşünmeden duramadığımı. Neden bazen baktığında, sanki ruhumun derinliklerine dalıyormuşsun gibi hissediyorum? Çünkü öyle. Çünkü ilk andan itibaren beni *bir sirakua*, Siren'in eşi olarak tanıdın."

"Ben öyle bir şey yapmadım."

"İçindeki Siren yaptı." Adam Gabriella'nın elini tuttu ve Gabriella bu açıklama karşısında o kadar şaşırması ki, adam avucunu kalbinin üzerine koyduğunda itiraz etmedi. "Ben seninim, Gabriella."

Tanrılar aşkına, teni çok sıcak, çok yumuşaktı. "Seni sahiplenmek istemiyorum." "Bunun nedeni başlangıçtaki aptallığım. Seni tanımamıştım. ve ben sizi gururlu sözlerimle yaraladım."

Hayır, çünkü şu anda tek düşünebildiği, ellerinin onun pürüzsüz, kaslı, çıplak göğsünün sarhoş edici bir şekilde dokunulabilir genişliği üzerinde dolaşmasına izin vermektir. Baştan çıkmasına izin vererek kendini küçük düşürmeden önce elini geri çekti. Tatlı Halla, sanki onun tüm vücudu bir silah gibiydi; savunmasını kırmak için özel olarak tasarlanmış bir silah.

"Eşinizden daha iyisini beklemeye hakkınız var." Sesinde sinirli bir ton vardı. "Benim tek mazeretim senin binlerce yıldır doğan ilk Siren olman. İşaretleri fark edemedim. Ama başlangıçtaki körlüğümü telafi edeceğim, Gabriella. Önümüzdeki iki aylık kur dönemi bitmeden, sana gurur duyabileceğin bir eş, sahiplendiğine asla pişman olmayacağın bir *akua* olduğumu kanıtlayacağım."

Çok yumuşak teninin altındaki kaslar taş gibi sert görünüyordu. Katmanlı dokuları büyüleyiciydi. Dönen mavi bir dövmenin dış hatlarını görsel olarak izledi, parmaklarıyla da izlemek için can atıyordu. Ne diyordu? İki ayla ilgili bir şey mi? Bu çok kısa bir süreydi. Onu keşfetmek için bir ömür harcarsa bile yeterli olmazdı. Sonra sözlerinin geri kalanı aklına gelmeye başladı. "Bekle. . ne?"

Kaşlarını çattı. "Ne?" "İki ay boyunca ne?"

"Önümüzdeki iki ayı sana kendimi kanıtlayarak geçireceğime yemin ettim."

"Kur yapmak mı? Daha önce bana kur yapmakla ilgilenmiyordun ve kalırsa hiçbir şey değişmedi."

"Her şey değişti."

"Benim için değil. Bu yüzden dikkatinizi tekrar kız kardeşlerime vermenizi öneririm, çünkü cevabım, Mühürdar Merimydion, hayır." Yine de hayır derken bile kendini öne doğru sallanırken buldu. Adamın kokusu -taze, tropik kokular, erkeğin sıcak miskiyle örtülü- burun deliklerini dolduruyor, duyularını şaşırtıyordu. Obsidyen saçlarının uzun ipleri güneş ışığında zengin bir sağlıkla . Ve teni... o sonsuz genişlikteki sıcak, bronz ten, üzerine yanardöner mavi mürekkeple yazılmış gizemli desenlerle parıldıyordu. Orada bir hikaye vardı. .. onun için yazılmış bir hikâye... dokunabilse, her bir kıvrımın izini sürebilse anlayacağı bir hikâye Elleriyle çizgi ve semboller ... dudaklarıyla

Gabriella, boş ve uzanan elleri onun vücuduna hemen önce kendini yakaladı. Aralarına daha fazla mesafe koymak için neredeyse geriye doğru sıçradı.

"Yaz Güneşi!" diye bağırdı, onun bu sözlerine tahammül edemiyordu. Kaçınılmaz varlığı ve içinde uyandırdığı korkunç, yakıcı . Sanki adamın her bir parçası, *tam da* onun duyularını sarhoş etmek ve aklını karıştırmak için tasarlanmış bir uyuşturucuydu. "Üzerine giyebileceğin gerçek *kıyafetlerin* yok mu?"

İkisini de şok edici bir sessizlik sardı.

Sonra, garip bir şekilde boğuk çıkan bir sesle, "Giyim ... sizi rahatsız mı ediyor, *Myerialanna*?" dedi.

"Bu beni nasıl rahatsız etmez?" diye bağırdı. "Yarı çıplak dolaşıyorsun, Halla aşkına!"

"Benim kıyafetim de tüm vatandaşlarımlıkinden farklı değil. Yoksa onların da sizi rahatsız ettiğini mi söylüyorsunuz? Kuzenlerim Ryll ve Ari seni rahatsız mı ediyor? I

sizi onlarla konuşurken birden fazla kez gördüm."

Son cümle, vücudunu titreten bir hırıltıyla sona erdi. Onun tenine dokunduğunda çakan , saklayamadığı bir bölgeciliğin sesli işaretiyle yeniden çaktı.

Daha sonra kendi kendine, Dilys Merimydion'un sert, çıplak, şok edici derecede baştan çıkarıcı göğsüne doğru koşmanın beyninin tüm mantıklı kısımlarını ele geçirdiğini ve işlevini yitirmesine neden olduğunu söyleyecekti. Tek açıklaması buydu. Çünkü beyninin rasyonel kısmı düzgün çalışıyor olsaydı, daha sonra itiraf edeceği şeyi itiraf etmeden önce ölmüş olurdu.

Özellikle de ona.

"Tabii ki beni rahatsız etmiyorlar! Neden ki? Onlar ...'dan ...'dan tamamen farklılar."

"Neyden tamamen farklı?"

"Bundan daha iyi!" Elleri göğsünü, omuzlarını, kollarını, belini saran o renkli kumaş parçasının altındaki her şeyi gösterecek şekilde havaya .

"Senden daha iyi!"

Kaşları çatıldı, yerini kendini beğenmiş bir erkek gülümsemesinin ilk ipucu aldı. "Seni sadece *benim* rahatsız ettiğimi mi söylüyorsun, *moa halea*?"

Sesi alçak, boğuk bir notaya düşmüştü ve bu da kadının omurgasında yeni ürpertiler yarattı. Teni çakıl taşlarıyla doldu. Oh, evet, adam onu rahatsız etmişti. Hem de çok fazla. Ve kızın buna hiç tahammülü yoktu!

"Bu konuşma bitmiştir. Artık beni takip *etme*. Aramızda kur falan olmayacak." Tek topuğu üzerinde döndü ve doğu bahçe kapısına doğru yola koyuldu. Bu kez, onu şaşırtacak şekilde, adam onu durdurmaya çalışmadı.

Dilys, Summer'ın geri çekilişini kısık gözlerle izledi. Güzel, mavi gözlü Mevsim haftalardır ondan vebadan kaçır gibi kaçıyordu ve belli ki Summer'ın buna devam etmesine izin vereceğini düşünüyordu. Onun aceleyle bahçe kapısından geçip fiyort boyunca uzanan patikadan aşağı inişini, aralarına olabildiğince mesafe koymaya çalışmasını izledi.

En azından şimdi onun neden kendisinden kaçtığını anlamıştı. Kuzenlerine cömert sıcaklığını gösterirken ona karşı neden bu kadar soğuk ve mesafeli davrandığını anlamıştı. En azından şimdi onun dokunuşundan neden ürktüğünü ve onun varlığında neden titrediğini anlıyordu.

Summer Coruscate son bir ayını çaresizce Ondan korktuğu ya da hoşlanmadığı için varlığından . Kaçmamıştı.

Her fırsatta onu soğuk bıraktığı için ya da ilk gün kendisine hakaret ettiği için onu affetmediği için.

Hayır, Summer Coruscate onu *rahatsız ettiği* için ondan kaçtı.

Deniz Ejderhaları'nın sert, haşın ve çoğu zaman korkutucu alt komutanı Ryll onu rahatsız etmiyordu. Dilys'in aynadaki görüntüsü olan kuzeni Ari onu rahatsız etmiyordu. Konumarr'da *şumalarıyla* dolaşan diğer binlerce Kalbernalı da onu rahatsız etmiyordu.

Sadece Dilys.

Ve onu sadece biraz rahatsız etmedi.

Onu çok rahatsız etti.

Üstelik bunu ona söylerken sesinde utangaç ya da çekingen hiçbir şey yoktu. Onun yerine, ateş vardı. Şaklayan, kıvılcımlar saçan bir ateş. Ayak parmaklarının kıvrılmasına ve vücudunun gergin bir beklentiyle şarkı söylemesine neden olan bir sesle altta yatıyordu.

Tanıştıkları ilk andan itibaren onu delip geçen o kanca ve misina mı? Siren'in sesi bütün bir şehri ona sürüklediğinde bir balina zıpkını boyutuna ulaşan aynı kanca ve misina

Yan mı? Hâlâ orada.

Şimdi yeni ateşlenmiş bir demir ocağı gibi yanıyor.

Onu ve şehirdeki diğer tüm Calbernan'ları aradıktan sonra bile onu görmeyi reddetmeye devam ettiğinde endişelenmişti. Bir şekilde hata yaptığını düşünmeye başlamıştı. Onun olmadığını. Onu canlı canlı yiyen duyguların karşılıksız olduğunu.

Ama şimdi durumun böyle olmadığını biliyordu. Hissettiği şey, iki bin yıldan uzun bir süredir ilk kez bir Siren Sesi'nin çınladığı vahşi, şok edici bir anın sığağında yapılmış bir yanlış anlama değildi.

O onundu. O onundu ve bunu biliyordu.

Ve o da onun kızıydı. Başlangıçta onun yaptığı gibi, o da buna karşı koyuyordu. Çünkü o kanca ve çizgi? Görünüşe göre, iki şekilde de işe yarıyordu.

Summer'ın uzun eteklerinin parlak, gök mavisi akışının bahçe kapısından kayboluşunu izledi.

Yavaş bir gülümseme dudaklarını büktü.

Kuzenlerinden ya da adamlarından herhangi biri o yavaş, kararlı, yırtıcı gülümsemeyi anında tanıyabilirdi, tıpkı saray bahçelerinin teraslarından aşağı ve Llaskroner Fiyordu'na dalarken yüz hatlarına kazınmış bilenmiş amacı tanıyacıkları gibi.

Dilys Merimydon ava gidiyordu.

Bölüm 11

Fiyordun soğuk suyu, yüzeyin altında yüzerken Dilys'in üzerinde bir sevgilinin okşaması gibi kayıyordu. Bir kedi olsaydı, mırıldanıyor olurdu. Su -Aşk gibi Calbernalılar için hayati bir besin maddesiydi ama sarayın ve şehrin geri kalanı uyurken ara sıra gece yüzmek dışında, Dilys Wintercraig'e geldiğinden beri denize olan ihtiyacını sıkı bir şekilde saklamıştı. Yabancı bir geline kur yapmaya gelmişti ve müstakbel eşine çok yabancı ya da itici görünmek istemiyordu.

Artık her şey değişmişti. Dilys artık sadece bir *Oulani* prensesine kur yapmıyordu. Bir Siren'in peşindeydi, kendi arzularını ve onu inkâr ederek onlardan kaçdüşünen bir Siren'in. Aksini kanıtlamaya niyetliydi ve bunu yapmak için toplayabileceği her avantaja ihtiyacı olacaktı. Denizden aldığı güç ve canlanma da buna dâhildi.

Şelalenin altındaki mağaraya doğru yürüyor, hatta koşuyordu. Ari ve Ryll'dan bildiği kadarıyla burası onun gitmeyi en sevdiği yerlerden biriydi.

Suda, el ve ayak parmakları arasında ince zarlar gelişti; yarı saydam ama yüksek gerilimli bir dokuma, denizin akışkan dünyasında ona hız kazandırdı. Vücudundaki kaslar yüzerken esner ve çekilirdi. Gerektiğinde bir yunustan daha hızlı yüzebilirdi ama şimdilik dengeli ve yavaş bir tempoda yüzmeye devam etti. Su yüzeyinin altında yan yatarak yüzdü ve Gabriella'nın güzel peyzajlı yürüyüş yolundan şelale mağarasına doğru aceleyle inen parlak mavi eteklerini izledi.

Onu istiyordu. O kadar çok istiyordu ki ellerini ondan uzak tutamıyordu. O kadar çok istiyordu ki, gerçekte yüzleşmektense ondan kaçmayı tercih etti.

Bu bilgi, sahip olduğu tüm yırtıcı, bölgesel ve sahiplenici erkek içgüdülerini harekete geçiren güçlü bir afrodisyaktı. Ve her biri Bu keskin içgüdüler şimdi tamamen ve değişmez bir şekilde prenses Summer Coruscate'e odaklanmıştı.

Ateşinin tam olarak ne kadar yandığını görme zamanı.

Kendini gözden saklayacak kadar derine yüzdü. Yüzmesine gerek yoktu. hava almak için yüzeye çıktı. Kaburgaları boyunca açılan solungaç yarıkları oksijeni suyun kendisinden süzüyordu. Yine de, her yüz bir, daha iyi görebilmek için yüzeye daha yakın yüzüyordu. Bunu her yaptığında, konumunu ele verecek şekilde suyu rahatsız etmemeye dikkat ediyordu.

Calbernalılar denizde nasıl avlanacaklarını biliyorlardı.

Şelalenin gürültüsü ve çalkantısı yaklaştıkça Dilys yavaşladı. Avı mağaraya ulaşmıştı.

Yaz Güneşi! Gabriella, Skoerr'in kar örtüsü ve buzullarından gelen akışı taşıyan ana besleyici nehir olan Kar Sakalı Şelaleleri'nin altına sıkışmış mağaranın nemli, yosun kaplı taş zemini boyunca ilerledi Dağlar Llaskroner Fiyordu'na doğru uzanıyordu. Batıdan esen bir rüzgâr, sonbaharın serin sisini mağaraya geri üfleyerek Summer'ın sıcak yanaklarını yıkadı ama normalde ferahlatıcı olan buğu tenine değdiği anda yandı.

Gerginlik içinde sımsıkı sarılmış, korku sinir düğümlerinin etrafında dolanıyordu. Neden bahçede ağzını açmış ve giyim tarzı yüzünden ona çıkmıştı? Hangi kurtçuk beynini istila etmiş ve birkaç aptalca, düşüncesiz kelimeyle bütün bir yaşamı boyunca kendini korumasına neden olmuştu? Kendini, çalıların arasından fırlayıp avcının yayına doğru giden bir dişi geyik kadar kesin bir şekilde mahkum etmişti.

Gabriella bir avcı değildi. Yazlıkçılar genel olarak öyle değildi. Onlar çiftçiler, bahçıvanlar, bakıcıları. Ama son birkaç ayını Wintercraig'de geçirmişti. Avcılık burada bir yaşam biçimiydi. Her insan doğuştan avcıydı. Ve onların doğaları hakkında az çok bir şeyler anlamaya başlamıştı. Avlarını gördüklerinde hepsini saran o ince gerilimi görmüştü. Avlarını takip ederken damarlarında dolaşan heyecanı hissetmişti. Avlarından bahsettiklerinde seslerindeki hevesi ve memnuniyeti duydu.

Ve az önce Dilys Merimydion'da tam da bu tepkileri uyandırmıştı.

Neden, ah, neden, ağzını kapalı tutmamış ve temiz bir kaçış yapana kadar sızlanmaya ve ondan uzaklaşmaya devam etmemişti? Ne zaman

Ondan korktuğunu düşünseydi, güvende olurdu. Hem gururu hem de koruyucu içgüdüleri buna izin verirdi.

Ama şimdi korkusunun kendisinden değil, ona hissettirdiklerinden kaynaklandığını biliyordu.

Burada, Wintercraig'de söyledikleri gibi, bu tamamen farklı bir balık .

Ayağını yere vurdu ve avuçlarını sıcak yüzüne bastırarak döndü. "Bir foo için beni yak-"

Sesi , ciğerleri aniden ve tamamen havasız kaldı. Hayatı boyunca hareket edemedi.

Kendine biraz zaman kazandırdığını düşünmüştü. Günün geri kalanında. En azından birkaç saat. Kafasını toplamak ve bir hareket planı yapmak için zaman.

Daha iyi bilmesi gerekirdi. Dilys Merimydion tüm dünyanın korktuğu ölümcül bir paralı asker değildi çünkü rakiplerine yeniden toplanmaları ve savunmalarını güçlendirmeleri için zaman tanıyordu. Bir zayıflık keşfettiğinde, tam gaz saldırırdı. Ağır toplarla.

Ve Dilys Merimydion çok ama *çok* ağır topçuydu.

Fiyorttan görkemli bir deniz tanrısı gibi yükseldi, Kar Sakalı Şelalesi'nin köpüren beyaz tufanından sanki düşen çiçek yapraklarından bir perdeymiş gibi geçti, şık, esmer, güçlü kaslı vücudu, başka bir adamı ezecek olan suyun ağırlığıyla eğilmedi. Onun

Bakışları onunkilere kilitlendi ve yavaş, kasıtlı, akıcı hareketlerle şelalenin dibinde yuvarlanan ıslak, siyah kayalara tırmandı, yığının tepesindeki büyük kayanın üzerine güneşte avlanan görkemli bir orman yırtıcısı gibi çömelmek için durakladı.

Etkisi muhteşemdi. Eğer onu daha önce de arzulamamış olsaydı, bu an her şeyi halledebilirdi.

Su, saten gibi teninin üzerinde kayarak ve kadının özlem dolu, doymak bilmez bakışlarını yontulmuş vücudunun uzunluğuna çekerek akıyordu. Islak *shuma'sının* kıvrımları ikinci bir deri gibi ona yapıştı, şeffaftı, uyluklarının ağır, dalgalanan kaslarıyla şekillendi, bacaklarının arasındaki skandal şişkinlik onun sıcak, aç bakışları altında nabız atmaya ve büyümeye başladı, *shuma'sının* nemli uzunluğunu kaldırdı.

"Beni istiyormuş gibi bakmaya devam et, *moa halea*, ben de sana izin vereyim." Sesi sert, kaba bir gürültüydü.

Gırtlaktan gelen ses duyularını tırmalıyordu ama vücudundaki tüm tüyleri diken eden, altta yatan diğer tondaydı. O kadar da değil

Bir sestten çok, vücudundaki her erojen bölgeye tam olarak ayarlanmış derin bir titreşimdi. O konuşurken teninde dalgalandı ve meme uçlarının sert, acı verici noktalar halinde sıkılmasına neden oldu. Bacaklarının arasında aniden şişen, zonklayan kıvrımlarda ısı birikti. Vücudu ince titremelerle sarsılmaya başladı.

Halla ona yardım etti. Bu da Calbernán büyülenmesinin başka bir türüydü.

Bir

erotik İkna. Öyle olmak zorundaydı. Erkekler gırtlaktan gelen bir sesle söylenen birkaç kelimeyle bir kadını sarsıcı bir coşkunun eşliğine getiremezdi. Bu ses ne kadar derin, kadifemsi ve karanlık bir şekilde baştan çıkarıcı olursa olsun.

Gabriella'nın çekici bulduğu herhangi bir erkeğe, sarsıcı bir coşkunun nasıl bir his olduğunu bilecek kadar yaklaşmasına izin vermemişti elbette ama Khamsin son aylarda tam bir bilgi kaynağı olmuştu. Kız kardeşlerinin evliliğe cahil ve hazırlıksız girmemeleri konusunda kararlı olan Kham, Seasons'a evlilik yatağında neler olup bittiğini, müstakbel kocalarının onlardan neler bekleyeceğini ve -ona göre en az bunlar kadar önemli olan- karşılığında müstakbel kocalarından neler beklemeye hakları olduğunu anlatmıştı. Konuşmaya bolca iri gözler, soluk soluğa bakışlar ve kıkırdamalar eşlik etmişti, ama aynı zamanda bolca hevesli bir ilgi de vardı. Spring not bile almıştı.

Her halükârda, bu ürpertici, sıcak, titreyen, sıkı, tüm vücudunun patlamak üzere olduğu hissi, Khamsin'in tarif ettiği paramparça edici coşkuya çok benziyordu. Dilys bir kelime daha ederse Gabriella'nın korktuğu başına gelebilirdi.

uçurumun kenarından yuvarlanır.

Dilys Merimydion'un parlak beyaz-mavi şumasının yan kıvrımları ayrıldı. Uzun, kaslı bir bacak akıcı bir zarafetle öne doğru kaydı, kayanın yüzeyini temizledi ve mağara zemininin nemli kaldırım taşlarına hafifçe bastı. Her hareketi şehvetli bir dans gibiydi; yavaş, kasıtlı, baştan çıkarıcı. Adam aralarındaki kısa mesafeyi geçti ve önünde durdu, o kadar yakındı ki kız onun teninden yayılan sıcaklığı neredeyse hissedebiliyordu.

Kaçması gerektiğini biliyordu. Bu adam onun için tehlikeliydi. Vahşi cinsel çekim buzdağının sadece görünen kısmıydı. Onun yaklaşmasına izin verirse - eğer uyandırdığı duygularla hareket ederse- o kadar sert, o kadar hızlı düşecekti ki, geri dönüşü olmayacaktı. Kendini kurtarmak için hiçbir umudu kalmayacaktı. Dönüp kaçmaya çalıştı ama titreyen bedeni beyninin komutlarına sağır gibiydi.

Bir kez daha o güneşli denize düşerse ve ona sahip çıkmasını emreden o sesi duyarsa bir daha karşı koyamayacağından korkarak bakışlarını aşağıya, onun gözlerinden uzaklaştırdı ve dudaklarına sabitledi. Ama sonra, her şey

"Tanrım, ne güzel bir ağız!" diye düşünmek ve Hamsin'in sevgi dolu bir kocanın ağzını nasıl skandallara edebileceğini söylediğini hatırlamaktan başka bir şey yapamadı.

"Durdurun şunu, hemen şimdi," diye kekeledi. "Neyi durdurayım?" Adamın başı eğildi.

"Ne olduğunu biliyorsun." Adamın yakınlığı onu bunaltmıştı. "Beni baştan çıkarmaya çalışmayı bırak."

"Yaptığım şey bu mu?" Kelimeler yanağından öpücükler gibi süzülerek ağzına doğru sıcak bir yol izledi.

Sertçe yutkundu. Kalbi göğsüne çarpıyordu. "Öyle olduğunu biliyorsun."

Ağız onunkinin üzerinde , konuşurken dudakları onunkilere değecek kadar yakındı. "Eğer durmamı istiyorsan, bana sadece emretmen yeterli.

Sirena."

Ona durmasını söylemek için ağzını açtı ama adamın avucu yanağını okşamak için yukarı kalktığında kelimeler boğazında düğümlendi. Adamın dokunduğu yer kızın tenini yaktı.

"Artık yalan yok, Gabriella," diye mırıldandı. "Bana gerçeği söyle. Neyden bu kadar korkuyorsun da istediğin şeyden bu kadar kaçırıyorsun?"

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum-"

Ağızını onunkine bastırarak yalanını kesti ve yutarak dudaklarından çaldı. Bir kolunu kızın beline doladı ve onu kendine doğru çekti, vücudu boylu boyunca ona yaslanana kadar kucaklamasını sıkılaştırdı. Diğer eli saçlarının arasından geçti, parmakları kafatasının etrafında kıvrıldı ve onu sıkıca tuttu. Bu sırada ağız onunkinin üzerinde hareket ediyordu. İpek kadar yumuşak, ateş kadar sıcak. Deniz kadar amansız.

Tam dizlerinin bağı çözülmek üzereyken, adam öpücüğü sonlandırdı ve geri çekildi.

"Sana her yalan için ödeyeceğin bedeli söyledim," dedi. "Tekrar dene, *moa kiri*. Ve bu sefer bana doğru söyle."

Sesinin biraz gergin çıktığını düşündü ama bunu söylemek zordu. Beyni baş döndürücü daireler çiziyordu ve iki düşünceyi bir araya getirmekte zorlanıyordu. Zihinsel tutarlılığı toparlamak için durumunu analiz etmek onu tamamen

aşıyordu. "Ne yaptığını bilmiyorum."

Onu tekrar öptü, bu sefer yalanını daha erken kesti. Beynindeki baş döndürücü daireler bir girdaba dönüştü. Dudakları onunkileri ayırdı, dili

Ağzının içini yaladı ve dilini okşadı. Tanrım, adamın tadı Çikolata ve çırpılmış krema ve karamelli kurabiyeler ve ballı meyveler ... daha fazlasını arzulamasına neden olan her tatlı, nefis yemeğin tadını çıkarmıştı.

Adam ikinci kez geri çekildiğinde neredeyse protesto için ağlayacaktı.

"Bir kez daha dene," dedi ona. Sesi bu kez kesinlikle sertti. "Ben-"

Adamın dudakları üçüncü kez dudaklarını bulmadan önce ancak iki kelime söyleyebildi. Bu çok . Titreyen dizleri büküldü. Adamın uzun, sert bedenine yaslandı, onu daha fazla reddetmek için çaresizdi, kendi arzularını inkâr etmek için çaresizdi.

Kolları adamın boynunu sarmak için kalktı. Parmakları saçlarının ipeksi iplerine gömüldü ve onu sıkıca kavradı. Derin, düzensiz bir nefes aldı, sonra onun sarhoş edici tadı, kokusu, görüntüsü, dokunuşu ve sesi tüm duyularını istila edip boğarken ürperdi. Bu duyulardan en az birini engellemek için gözlerini kapattı, ama bu sadece diğerlerini arttırdı.

Belindeki el aşağı kaydı. Kalçalarını kavradı ve zahmetsiz bir güçle onu kaldırdı. Ayakları yerden kesildi. Onu sertçe doğru bastırdı, cinsel organının gizli kıvrımını kendi sert, sıcak shaftına karşı tuttu. Korkunç, lezzetli bir gerilim içinde sımsıkı dolanana kadar onu yukarı ve aşağı kaydırdı.

Tekrar ürperdi ve adamın kollarına atıldı, dudaklarını adaminkilerden ayırarak öpücüğünün fırtınasına, vücudunda uyandırdığı çılgın, vahşi hislere karşı haykırdı.

Başı geriye düştü ve dudakları boğazından aşağıya ateşten bir iz bırakarak öptüğünde inledi. Bir *boyun* kadar sıradan bir şeyin bu kadar hassas olması nasıl mümkün olabilirdi? Ama onunki öyleydi - en azından onun için. Kulağının yanında öyle bir şey yaptı ki kadın ürperdi ve adamın omuzlarını kavrayıp tırnaklarını adamın etine geçirdi.

"Bana ne yapıyorsun?" diye soluk soluğa bağırdı.

"Senin bana yaptığından daha fazlasını değil," diye boğazındaki nabza karşı. Dudakları kadının göğüslerinin dolgun kıvrımlarına doğru indi. Dişleri daha önce hiçbir erkeğin dokunmadığı etleri ısıırıyordu. Elbisesinin yakasının açıkta bıraktığı teni okşuyor, zengin kumaşın hâlâ koruduğu daha fazla teni okşuyordu. "Beni istiyorsun, Gabriella. Bunu inkâr etmeye çalışarak kendini yalancı durumuna düşürme."

"Yalan söylemiyorum," diye ısrar etti. "I-" Adam arkasını dönüp mağaranın taş banklarından birine doğru ilerlerken ve onu sert yüzeye yatırırken sesi kesildi.

Her iki elini de serbest bırakmak için, bir an sonra bankın üzerine çıkıp üzerine eğildiğinde, ağzı onunkini örtmek için geri dönerken ellerinin dolaşmasına izin verdiğini fark etti. Onu inleyen bir kemiksizlikle öptü, sonra arkasına yaslandı ve ellerini vücuduna götürdü.

"Yalan söylüyorsun ve buna hiç gerek yok. Bu işte yalnız değilsin. Dokun bana, *moa kiri*. Bana ne yaptığını görmüyor musun -hissetmiyor musun?" Adam kadının ellerini karnını saran sert et dalgaları boyunca, şişkin göğüs kaslarına kadar sürükledi ve avuçlarını çarpan kalbini. "Kalbimin ne kadar hızlı attığını hisset. Bu senin için, başkası için . Sen beni yanına çağırana kadar bunu ben de anlamıyordum ama şimdi her şey çok mantıklı geliyor."

Bir elini hâlâ kalbine götürürken, diğer elini yüzüne götürdü. "Bundan korkma," dedi ve avucuna bir öpücük kondurdu. "Benden korkma." Sonra teker teker, kızın kesik bakışlarını tutarak, parmaklarının her birini ağzına aldı, nemli bir sıcaklıkla çevreledi, karanlık ve şehvetli bir okşayışla diliyle okşadı ve her birinin ardından heyecan verici bir yemin etti.

"Seni asla incitmeyeceğim," diye söz verdi serçe parmağını bıraktıktan sonra. "Sana asla ihanet etmeyeceğim." Nemli yüzük parmağı adamın dudaklarında titredi. "Seninle tüm tehlikeler arasında duracağım." Orta parmağının okşaması nefesinin kesik kesik gelmesine neden oldu. "Kendimi sana adayacağım mutluluk." Sırada işaret parmağı vardı, onu başparmağı izledi. "Neye ihtiyacın varsa, neyi arzuluyorsan, ben sağlayacağım." Başparmağını ağzından çekerek avucunun yumuşak derisini ısırdı ve bileğinin iç kısmındaki yumuşak deriyi yaladı. "Çünkü ben herkesten önce senimim, Gabriella Aretta Rosadora Liliana Elaine Coruscate."

Kızın bakışları onunkilere kilitlenmişken, "Senin olanı sahiplen," dedi. Dudakları Gül'ün üzerinde kapandı ve dili işaretin kırmızı, hafif kabarık yüzeyinde gezindi.

Sanki vücuduna ateşten bir kırbaçla dokunmuş gibiydi. Gülü alev alev yanıyordu. Vücudu sıkıştı, sırtı kamburlaştı. Damarlarında şimşekler çaktı ve bir anda bileğindeki Gül'den göğüslerine ve kasıklarına doğru yayıldı. Şiddetle ürperdi, korkunç, vahşi, yakıcı bir acıya dönüşen yoğun zevk dalgalarıyla sarsıldı.

Dilys mağaranın taş bankında önünde kıvranan Siren'e baktı. Zenginliğiyle o güne kadar gördüğü en güzel şeydi,

Koyu renk, gelen sisin çiğleştirdiği Summerlander teni, onu kollarında kontrolsüzce titreten tutkudan dolayı kızarmıştı. Gökyüzü kadar mavi ve deniz kadar derin olan gözleri, kalın, kıvrık kirpiklerinin gür, gece yarısı çerçevesine karşı parlak, geniş ve genişti. Nefes almak için soluk soluğa kalırken dolgun, gür dudakları açıktı.

Parmakları kızın saçlarına kaydı. Ne kadar yumuşak, ipeksi, simsiyah saçlar. Okyanusun akıntısında kıvrılan mürekkep dalgaları gibi. Elleri kızın boynuna dolandı, yukarı doğru kayarak kafatasının tatlı yuvarlak hatlarını kavradı.

Pembe dilinin küçük, tatlı ucu ayırık dudaklarının arasından dışarı çıktı, dolgun eti ıslatarak parıldamasını sağladı. "Dilys, ben-"

Adının o tatlı dudaklardan dökülüştü kanının ısınmasına ve vücudunun arzuyla kaskatı kesilmesine neden oldu. Gerçek ismini söylememişti, onu sahiplenecek olan ismi söylememişti ama bunun bir önemi yoktu. Dünyevi isminin onun boğuk, arzuyla kalınlaşmış sesiyle söylenmesi, Mystral'ın en güçlü afrodizyaklarından biri olan *arras* yaprağını ağaçtan *koparıp* yemek gibiydi. Kadının bacaklarını kalçalarının üzerine çekti ve kasıklarını kendi kasıklarına doğru çekti.

Ağzı aşağı daldı, vahşi bir açlık ve şok edici bir baskınlık içeren ani, şiddetli bir öpücükle o parlayan dudaklara sahip oldu.

En erken çocukluk dönemlerinden itibaren Calbernán erkek çocuklarına yelken açmaları, savaşmaları ve Calberna'yı ve içindeki kadınları korumak için denizi kullanmaları öğretildi, böylece bir gün kendilerine ait bir *liana* talep etmek için yeterli altın ve şan biriktirebileceklerdi.

Ancak her Calbernán erkeğinin erkekliğe ulaştığında peşinden koştuğu, savaş ve zenginlikle ilgisi olmayan bir başka beceri daha vardı. *Ililium*. Tensel sanatların çalışılması ve ustalaşılması.

Ulumi-lia'yı taşıyan her Calbernán erkeği -sağ elmacık kemikleri üzerindeki mavi dövme onları kendilerine ait bir *liana*'ya layık ilan ediyordu- sadece seçtiği gelini onurlandırmak için yeterli altın ve şan kazanmakla kalmamış, aynı zamanda o gelini cinsel zevke boğmak ve onu defalarca kendinden geçirmenin doruklarına çıkarmak için mümkün olan her yolda ustalaşmıştı.

Ulumi-lia taşıyan Calbernán erkekleri denizin efendileri, savaşın efendileri ve tensel sanatların ustalarıydı.

Ama şimdi, Summer Coruscate kollarındayken ve dudaklarında onun tadı varken, şimdiye kadar öğrendiği tüm baştan çıkarıcı beceriler aklından uçup gitmiş, geriye sadece ona duyduğu açlığı doyurmak için duyduğu içgüdüsel ihtiyaç kalmıştı. Onu çıplak, kollarında, ten tene, vücudunun içine doğru kaymasını istiyordu. Seksin tatlı, sıcak sürtünmesini. Sahiplenmek ve sahiplenilmek. Beden ve ruhun bir olması, iki yarısını sonsuza dek birbirine bağlaması.

Başı yana eğildi. Adamın ağzı açıldı ve kadının dudaklarını da ayırmaya zorladı. Onun dili ağzına girdi, onunkine karıştı. İstila etti. Üzerinde hak iddia etti. Güneş ışığı, bal ve sıcak, elemental büyü tadındaydı. Onu yaktı. Ruhunu yaktı.

Güzel, dolgun dudaklarını ısırdı, dişlerinin hafif, tırmık gibi ısırıklarıyla yumuşak etin şişmesine ve ona karşı ısınmasına neden oldu. Kadın çekilmek yerine, adamın her muhtaç ısırığına, dilinin her itişine, her aç, talepkâr hırıltısına kendi tutkulu tepkileriyle karşılık verdi. İnce avuç içleri göğsünün çıplak teninde, geniş omuzlarının üzerinde kayıyor, kolları sıkıca yapışıyordu. Tırnakları sırtının etine batıyor, onu tırmıklıyordu. Acının verdiği sızı -kendi serbest bırakılmış tutkusunun kanıtı- onu daha da alevlendirdi.

Sanki kucaklayışının gücüyle onun ruhunun içine girebilir ve kendini sonsuza kadar oraya demirleyebilirmiş gibi bedenini kendi bedenine kenetledi.

Cinsel organı sert ve ağırdı, derisi neredeyse patlayacak kadar gerilmişti. *Şumasının* yumuşak kumaşının her dokunuşu onu mahvediyor, sadece bir öpücükle bile boşalabileceğinden korkana kadar cinsel organının ucunu hassaslaştırıyordu.

Kıpırdandı, sallanan bacakları huzursuzca hareket ediyordu ve bu hareket onu neredeyse dizlerinin üzerine çökertiyordu.

"*Moa kiri . . . moa myerial myerinas . . .* bacaklarını bana dola." Sesi boğuk, hırıltılı çıkıyordu. Her kelime o kadar dar bir boğazdan zorlanarak çıkıyordu ki, konuşmak bir yana nefes bile alamıyordu.

Tek kelime etmeden itaat etti, bacakları adamın beline dolandı, ayak bilekleri adamın sırtının küçük kısmına sıkıca yapıştı. Kızın tutuşu sert ve şiddetliydi ve adamın zihni, kızın onu bu kadar sıkı kavrayabileceği diğer tüm yolları ve parçalarını düşünerek alevler içinde kaldı.

Adamın seksi, kadının tamamen açık kalçalarının arasına sıkışmış, *şuması* ve kadının fazlasıyla bol katmanları tarafından Halla'nın kapılarından engellenmişti.

etekleri. İhtiyaç ve açlık onun içine işledi. Onun içine girmek zorundaydı. Bu ihtiyaç vahşi ve eziciydi. Vücudunun her hücresine değişmez bir kazınmış ilkel bir içgüdü. Aynı türden ilkel, acımasız, ya eş ol ya da öl. denizdeki pek çok yaratığı yönlendirdi.

Ona karşı inledi ve hıçkırdı, sırtını kamburlaştırdı, kalçaları içgüdüsel bir ritimle dalgalandı, bu da için daha da çıldırttı. Dolgun göğüsleri korsesinin sınırlarını zorluyordu.

"Seni görmem gerek," diye homurdandı. Savaş pençeleri hiç düşünmeden dışarı fırladı ve kadının korsajının önündeki bağları kesti. Kumaş ayrıldı.

Kadın

Göğüsler serbest kaldı. Güzel, gür, sıkı kalçalar, çikolata gibi ipeksi bir ten.

krem, koyu renkli, sıkıca boncuklu meme uçları ile tepesinde. Numahao onu korusun. Enfesti. Bir kadının hayal edebileceğinden çok daha mükemmeldi. Onunla ilgili her şey onu çılgına çevirmek için özel olarak tasarlanmış gibiydi.

Ona doğru uzandı, avuçlarını onun göğüsleriyle doldurdu. "Çok güzelsin, *moa kiri*. Çok yumuşak, tatlı ..."

Kısa, boğuk bir çığlıkla adamın bileklerini kavradı, ellerini çekmeye çalıştı.

Ellerini yakaladı, parmaklarını kendi parmaklarına doladı. "Hayır, Gabriella, lütfen. Seni görmeme izin ver. Sana dokunmama izin ver."

Yavaşça, amansızca, ellerini yanlarına doğru çekti ve gergin bir meme ucunu ağzına almak için eğildi. Gabriella keskin bir çığlık attı ve ona doğru eğildi.

Bunu yaparken, sağ bileğinin iç kısmındaki ateşli Yaz Gülü, solundaki soluk altın mızrağın üzerinden kaydı.

Yıldırım çarpmış gibiydim.

Kükreyerek geri çekildi, tüm kasları titriyordu. Vücudu, sanki görünmez iplerle ona bağıymış gibi banktan yükselerek kamburlaştı. Boğazından bir çığlık koptu. Parlak mavi gözleri saf altın renginde parladı.

Dilys kendi payına düşen kasırgalara yelken açmıştı - bazıları o kadar şiddetliydi ki

Sadece dalgalar bile başka bir gemiyi denizin dibine gönderirdi. Yağmurun acısını hissetmişti. Bir Calbarnan'ın bile karşı koyamayacağı kadar güçlü rüzgârın yumruğunu. Havada cızırdayan ve vücudundaki her bir tüyü diken diken eden yıldırımın elektrik çatlağını. Kırk metrelik amansız dalgalar, banyodaki oyuncağına vuran bir çocuk gibi gemisini tokatlıyordu.

O ham, dizginlenemez güç, şu anda içinden geçen gücün yanında hiçbir .

Damarlarında kükreyerek kanı erimiş lavlara dönüştürdü ve onu derin, sarsıcı sarsıntılarla titretti. Cinsiyeti taş gibi sertleşti, gerildi Patlamak üzereydi. İhtiyaç, cezalandırıcı bir ıstıraba dönüştü; açlık o kadar şiddetliydi ki içinde yaşayan, kıvranan bir şeydi. Bankta oturuyor olmasaydı, hissettiklerinin büyüklüğü onu dizlerinin üzerine çöktürebilirdi.

Bir teslimiyet çığlığıyla onun üzerine düştü, güzel göğüslerini emdi, karmakarışık eteklerine uzandı. Mavi kumaşın katmanları arasında savaşmaya çalışıyordu. Onlardan nefret ediyordu. Onun tenini hissetmeye, çıplak çıplak tene değdirmeye ihtiyaç duyuyordu.

"Tatlı Helos!" Gabriella, Dilys'in başını göğsüne bastırdı. tarif edilemez bir his. Ellerini -ağzını- çıplak göğüslerine koyduğunda onu saran şok edici zevk, şu anda onu tüketen ihtiyaç cehennemiyle kıyaslanamazdı. Kolları ve bacakları ona sarmaşıklar gibi yapışmıştı. Kalçaları umutsuz bir ritimle ona doğru sallanıyordu. İhtiyacı vardı. Acıdı. Yandı. Açlık, açgözlülük, tüm nedenlerin ötesinde. Sadece Dilys Merimydon ona arzuladığı şeyi verebilirdi.

Ve çok uzun sürüyordu!

Başını göğüslerinden uzaklaştırdı, hırladı, "Acele etlanet olası! Acele et!" Sonra ağzını onunkiyle birleştirdi, onunla ziyafet çekti, ona saldırdı. Dilini ısırdı, kanının tatlı, metalik tadını tattı. Adam inledi, başını eğdi ve onu her zamankinden daha derinden öptü, sanki sadece bir öpücükle onun içine girebilir ve yardım için çılgılık atan o boş yeri doldurabilirdi.

Zihninin uzak ve şok olmuş bir parçası fısıldadı: *Ne yapıyorsun?* Ama vücudu buna hiç . Sanki vahşi, ilkel bir güç onu ele geçirmişti.

Ve bu ilkel güç *onu* -Dilys Merimydon'u- Gabriella'nın hayal bile edemeyeceği şekillerde istiyordu.

Bir nefeslik serin hava kışının üzerinden geçti. Sonunda kızın eteklerindeki karmaşanın içinden geçmeyi . Adamın eli kalçasının etrafında kıvrılırken sırtı kavislendi.

Parmakları, eli ile çıplak teni arasında duran bir başka kumaş kalkanla karşılaştığında göğsünde öfkeli bir hırıltı gürledi. Bir çekiştirme hissetti, keten parçalandığında yırtılma sesini duydu, sonra dudaklarını onunkilerden ayırdı ve geniş parmakları bir erkeğin dokunuşunu hiç tanımamış çıplak teninde kayarken sırtını dikleştirdi.

Parmaklar hiç tereddüt etmeden kalçalarının yuvarlak arasına daldı, aradaki daha yumuşak, daha da mahrem teni arayıp buldu.

Evet! Evet! Sırtını daha da dikleştirdi ve ağrıyan göğüslerini yukarı kaldırdı. Sıcak ağzı boğazından aşağıya doğru kavurucu bir yol izledi. Açıkta kalan göğüslerinin tümseklerini bir kez daha ısırdı, haykırana ve ona karşı kıvranana kadar sert, ağrıyan meme uçlarını ısırdı. Parmakları adamın saçlarının kalın, yumuşak kıvrımlarına daldı ve başını kendisine doğru çekti. Bacaklarının arasındaki el kaygan, aşırı ısınmış etini okşadı. Parmak uçlarının tenine değdiği her fırça ihtiyacını daha da artırıyordu.

Sonra aniden geri çekildi, göğüslerinden uzaklaştı, lezzetli, ateşli sihirlerini yapan parmaklarını hareketsiz bıraktı.

"Hayır! Lütfen," diye ağladı. Kalçaları kasıldı, adamın elini, parmaklarını okşadı. Kendini ona doğru itti, neye ihtiyacı olduğunu bilmiyordu ama buna ihtiyacı olduğunu ve bunu sadece onun sağlayabileceğini . "Lütfen!"

"Benim Adım, Gabriella," dedi ve sesinde, vücudunda dalgalanan, tenine batan, vücudunun her hücresinde titreşen, işitmenin bir ses vardı. "Adımı söyle."

"Dilys!" diye bağırdı, titreyerek. "Dilys, lütfen!"

"Benim gerçek adım, Siren. Gerçek Adımı söyle, sana istediğin her şeyi ve daha fazlasını vereyim."

Daha kötüye gidemeyeceğini düşündüğü korkunç ihtiyaç da zirveye çıktı. Sesindeki sihir sinir uçlarına fısıldadı, binlerce dudak, dil, parmak gibi üzerinde oynadı, ulaşamayacağı bir rahatlama bulmak için her şeyi söyleyeceğini, her şeyi yapacağını düşünene kadar enfes bir ıstırap işkencesine dönüştü.

Aklının kenarlarında bir isim titriyordu. Daha önce duyduğu ismin aynısıydı. Tuhaf ve yabancı, onun için hem yeni hem de kendi teni kadar tanıdık bir isim. Onun adı olduğunu biliyordu. Boğazında yükseldi, dilinde zonkladı, seslendirilmek için zorlandı. Ama buna cesaret edemiyordu. Eğer yaparsa, eğer onun içeri girmesine izin verirse, şu anda vücudunun her hücresini saran vahşi, her şeyi tüketen terk edilmişlikle onu sevmesine izin verirse O, içindeki dünyayı yok eden cehennemi yakacak olan alevdi.

Başı bir o yana bir bu yana savruluyordu. İhtiyaç acısı içindeydi. Ona uzandı, parmakları pençelendi. "Dilys, yeter!" Adam hemen cevap vermeyince, çaresizliği öfkeyle keskinleşti. Onu reddedebileceğini mi sanmıştı? Kendi iradesine boyun eğmesi için ona eziyet edebileceğini mi? "Yeter!" diye bağırdı ve çok derinlerden gelen çok güçlü bir şey vücudunda kükredi ve ağzından dökülerek sesini Emir'le doldurdu.

Sanki kadın ona güçlü bir darbe vurmuş gibi ürperdi. Gözleri altın gibi parladı. Dudakları geri çekildi ve artık belirgin bir şekilde uzun, keskin dişler içeren pırıl pırıl beyaz dişleri ortaya çıktı.

Aşağıya daldı, bir göğsünü ağzıyla, diğerini eliyle aldı. Eteklerinin altındaki başparmağı bacaklarının arasındaki bir noktaya sertçe bastırınca nefesi kesildi ve titremeye başladı. Başını kaldırdı, sıkı meme ucunu çekti.

dişlerinin arasına aldı, kız ağlayıp serbest bırakılması için yalvarana kadar diliyle çakıllı ucu okşadı.

Ve sonra, "*Ililia nua*," dedi, kadının varlığının her nüfuz eden bir sesle.

Her sinir ucunda bir his patladı. Bir zevk okyanusu üzerine çökerken boğazından bir çığlık koptu. Onu süpürdü, çılgınca , yuvarlanmaya gönderdi, kemiksiz ve gevşek olana kadar tekrar tekrar yıkadı, dizginlenmemiş çığlıklarından boğazı çiğnendi.

Dilys titreyen elleriyle onun yüzünü kavradı. "Şimdi, Gabriella," diye sert bir fısıltıyla ısrar etti. "Adımı söyle."

Adamın ateş gibi parlayan gözlerine baktı ve kendini bir kez daha o güneş ışığı denizinde yüzerken buldu, her taraf sıcak ve kör edici bir ışıltı içindeydi. Ve ses zihninde şarkı söylüyordu, bir Siren Şarkısı vaat ediyordu Sonsuz mutluluk, sevgi, tam bir aidiyet, doğduğundan beri ruhunu saran yalnızlığa bir son. O yalnız olmak için yaratılmamıştı. Birleşmesi gerekiyordu. *Onun* başka bir parçasının parçası olmak için. Bir bütünün iki yarısı, sadece onun kurabileceği kopmaz bağlarla sonsuza dek birleşecekti.

"Adımı söyle, *Sirena*. Beni eşin olarak kabul et. Beni dek kendine bağla." Güneşin aydınlattığı denizde onunla konuşan Dilys'in sesiydi ama tonlar, iradesinin duvarını yontan binlerce küçük keski gibi üzerinde çalışan bir zorlamayla zonkluyordu.

Az önce varlığının parçasını parçalayan sarsıcı salıverilmeye rağmen, hayatı boyunca korktuğu güç tükenmeye yakın değildi.

Bunun yerine, içinde fokurduyor, bir volkanın boğazındaki lav gibi yükseliyor, basınç , zevkten kıvranan vücudunun titreyen ağrısını kıyaslandığında önemsiz gösteriyordu.

Senin olanı talep et. Onun adını söyle. Bizi özgür bırak.

Ses onun içindeki bir bilinç gibiydi, özgür olmak için savaşılan kafesteki bir canavar, ona taktığı zincirlerin devam etmesine öfkeleniyordu. Vahşi, vahşi bir istekle Dilys'i istiyordu. Onun yakınlığına seviniyordu. Tüm hatırı sayılır gücüyle ona uzandı.

Ve o, Gabriella, hangi dehşetin nereden geldiğini bilen Sezon Onun gibi birinin gardını indirmesi ve aşkın çılgınlığına teslim olması, aralarında duran tek şeydi.

Eğer teslim olursa.

"Hayır!" diye bağırdı. "Hayır!" Hızla ayağa kalktı ve adamın göğsünü, dengesini bozmaya yetecek bir güçle itti.

"Gabriella." Gabriella ayağa fırladığında ona doğru uzandı.

O güçlü vahşilik hâlâ içinde açlıkla sığıyordu. Onun kendisine dokunmasına -sevişmesine- bir kez daha izin verirse, onu kontrol altında tutma savaşını kaybedecekti. Bunun olmasına izin veremezdi. "Hayır!" diye bağırdı. "Al

Uzaklaş." Kadın onu bir kez daha itti ve bu sefer beklenmedik bir şekilde keskin bir güç patlaması da onunla birlikte itti.

Bir ışık parlaması oldu. Yanan bir şeyin kokusu.

Ve Dilys Merimydion, Kar Sakalı Şelalesi'nin köpüren beyaz perdesinden geriye doğru uçtu.

"Gabriella!" Dilys ayağa kalktı ve evlenmeyi planladığı Siren'in iki eliyle açık bedeninin kenarlarını tutarak Snowbeard Falls Grotto'dan dışarı koştuğunu görmek için tam zamanında Llaskroner Fiyordu'nda yüzeye çıktı. "Gabriella, dur!" Durakladı, onu fiyortun ortasında gördü, sonra tekrar koşmaya başladı, saraya doğru ilerliyordu.

Hızla fiyortun kuzey kıyısına doğru yüzdü ve tam sudan üzereydi *ki şumasının* yerinde olmadığını fark etti. Altına giydiği keten *gudo* yanmıştı ve bir kalçasından lime lime sarkıyordu. Karnında da yanık izleri vardı. Kızarmış deriyi deneysel olarak dürttü ve hassasiyeti karşısında biraz tısladı. Onu ayaklarından fırlatıp içkinin içine atan güç patlaması sadece *şumasını* yakıp bedeninden ayırmakla kalmamış, aynı zamanda ona da epey zarar vermişti.

Biraz daha *şuma'sından* çok daha fazla özleyeceği bir şeyi yakmış olacaktı.

Ve bunu hak etmişti!

Bir elinin ayasıyla suyun yüzeyine vurdu ve tekrar suyun derinliklerine battı, kıyıdan ayrılarak kanalın ortasına doğru yüzmeye başladı. Gabriella'nın elbisesinin gök mavisi rengini suyun içinden takip etti. bahçelere ve saraya geri döndü, orada bir yan kapıdan içeri girdi ve gözden kayboldu.

Ancak kız içeride güvende olduğunda dalgaların altına indi ve fiyortun soğuk, karanlık sularının derinliklerine daldı. Onun arasındaki ağ El ve ayak parmakları genişlemiş, fiyort boyunca ve açık denize doğru yüzerken ona daha fazla hız kazandırmıştı. Az önce aralarında geçenlerden sonra

Gabriella'nın ve kendisinin, doğal elementi olan derin, mavi tuzlu su dünyasının rahatlığına ihtiyacı vardı. Düşünmeye ve yeniden toparlanmaya ihtiyacı vardı.

Hiç şüphesiz büyük bir taktik hatası yapmıştı.

Öfke damarlarında cızırdadı, kendini suçlamanın ısırtığı keskin ve acı vericiydi.

Aklından ne geçiyordu? Nasıl böyle bir hata yapabildi?

Hata mı? Hayatı boyunca tek bir nihai hedef için çalışmıştı: Kendisini beden ve ruhen bağlayacağı kadınla güçlü ve kalıcı bir çiftleşme bağı kurmak.

Ve yine de, o kadın karşısına çıktığında, bir ömür boyu hazırlandığı araçlarla ona kur yapmak yerine, sabır ve beceriyle onun güvenini ve sevgisini kazanmak yerine, her şeyi eline yüzüne bulaştırmıştı. İlk günden beri onu kendinden uzaklaştırmıştı. reddetmiş, aşağılamış, duygularını incitmişti ve şimdi, onun ne olduğunu, *kim* olduğunu anladıktan sonra, hem Calberna'ya ve karşı acele etmişti. Kendisi gibi Calbernan prensinin zarif özgüveniyle kovalamacaya dalmak yerine, çılgın bir köpekbalığının tüm inceliğiyle sağa sola savrulmuştu. Akıl hocaları onun bu davranışına şahit olsalardı, haklı olarak utanç içinde ona sırtlarını dönerlerdi.

Eğer bir daha kendisine bir metre bile yaklaşmasına izin vermezse, onu suçlayamazdı!

Elleri yüzünün yanında kıvrılmış, pençeleri tamamen açılmıştı. Kendinden nefret ederek *ulumi-lia*'yı kendi yanağından koparmamak için elinden gelen tek şey buydu. Mükemmel değildi. Hatalar yapmıştı. Yıllar süren eğitimine rağmen şimdi bile. Ama hayatında hiçbir zaman Summer Coruscate'e yaptığı kadar çok ve bu kadar kötü bir hata yapmamıştı.

Başarısızlığı daha da acı vericiydi çünkü yaptığı hatalar *Onu*.

Onu mağaraya kadar asla takip etmemeliydi. Onu istediğini biliyordu. Bunu saklayamazdı. Öpüşmelerinde kendini onun kadar kaybetmemiş olsa bile, bir kadının vücudunun işaretlerini nasıl okuyacağını, onu en temel ve ilkel seviyelerde tahrik ettiğini bilecek kadar iyi biliyordu.

Bunu kendi avantajına kullanmalıydı. Sabırlı olmalıydı. Oltasına yem takmalı ve *kız ona* gelene kadar önünde sallamalıydı. Bunun yerine onu köşeye sıkıştırmış, kaçacak yer bırakmamış, fiziksel varlığıyla ve dizginleyemediği tutkusuyla onu teslim olana kadar bunaltmıştı.

Bunu yaparken de her şeyini kaybetmiş olabilir.

Kaba kuvvetin kazanamayacağı bazı ödülleri vardı. Bazı zaferler incelik gerektiriyordu.

Yeniden toparlanmaya, onu içten dışa vuran vahşi, dalgali duygu ve arzu fırtınasını ve ağırlı, acı verici *ihtiyacı* bir kenara bırakmaya *ihtiyacı* .

Düşünmek için yeterince sakinleşmeye ihtiyacı vardı.

Tekrar hata yapmayı göze alamazdı. Bu noktadan sonra avı kusursuz olmalıydı yoksa onu tamamen kaybedecekti ve bu düşünülemezdi.

Ona umut veren tek şey, ona son vermesini emrettikten ve karşılığında ona *ililia nua*'ya, zevk okyanusuna teslim olmasını emrettikten sonra kollarında tatlı, vahşi bir şekilde parçalanmasıydı.

O bir Siren'di. O izin vermedikçe, Calbernan erkeklerinin sahip olduğu zayıf *susirena* gölgesiyle zorlayamazdı. Ve güven bağını paylaştığı bir erkek dışında hiçbir erkeğin buna izin vermesine izin vermezdi.

Ona yalan söyleyebilir, onu inkâr etmeye çalışabilir, Adını söylemeyi reddedebilirdi ama en azından temel bir düzeyde, içindeki Siren onu güvенеbileceği bir erkek olarak kabul . Onu bir eş olarak tanıdı. *Onun eşi* olarak.

Bu farkındalığa bir umut ışığı gibi sarıldı.

Şu andan itibaren, geçmişte yaptığı tüm hataları telafi edecekti. Ona hak ettiği gibi kur yapacaktı. Ta ki onun güvenini kazanıncaya, ona tüm bağlılığını kanıtlayıncaya, onun için doğru *-tek-* eş olduğuna tüm şüphelerin ötesinde ikna edinceye kadar. Ta ki kadın onun adını söyleyip onu kendine bağlayana ve karşılığında bedenlen ve ruhen kendini ona bağlayana kadar.

Bu, hayatı boyunca eğitimini aldığı görevdi. Gabriella, elde etmek için bir ömür boyu çalıştığı zaferdi.

Yenilenmiş bir amaç duygusuyla dolan Dilys, okyanusun yüzeyine doğru ateş etti ve içgüdüsel olarak onu hızlandırmak için deniz hayaletlerini çağırdı. Fazla bir tepki almaması gerekiyordu. Ryll, Ari ve birkaç adamı her gün ona kendi güçlerinden yeterince vermiş olsalar da, artık günü bayılmadan geçirmekte zorlanmıyordu, Gabriella'yı hayatta tutmak annesinin ona verdiği tüm büyük büyüyü tüketmişti. Bu gücü yenileme yeteneği yoktu ve yine de şimdi, sadece büyük bir sihirden güç alabilecek bir hızla suda ilerliyordu.

İşte o zaman Gabriella'nın içindeki Siren'in ona güç verdiğini fark etti. Uçsuz bir okyanus. Annesinin bile onunla paylaşamayacağı kadar büyük bir güç ve Alysaldria, Calbernan kraliçelerinin nesillerinin yoğunlaşmış büyüünü içinde barındırıyordu.

Okyanusun yüzeyini kırdı, gökyüzüne doğru sıçradı, havada ağırlıksız bir şekilde süzüldü. Güneşin sıcak altın ışınları onu bir ışık deniziyle sarmaladı ve vücudu zarif bir şekilde kavis çizip Varyan'ın davetkâr mavi dalgalarına geri dönmekten önce kahkahalarla sevinç çığlıkları attı.

Onun kızıydı. İsteddiği kadar inkar etsin, o ne kadar onunsa, o da o kadar onundu.

Onun tutkusunu, ilgisini, bağlılığını kabul etmiş ve karşılığında ona güven, tutku ve Siren doğumlu görkemli büyüünü vermiş, onu doldurmuştu.

Çatırdayan bir enerji ve hiç kadar güçle. Bunu yaparken, niyet etmiş olsun ya da olmasın, *makura ri'yi*, verme ve alma dokunuşunu tamamlamış ve kendini *liakapua'ya*, Calbernan çiftleşme ritüeline adanmıştı.

OceanofPDF.com

Bölüm 12

Gabriella, hizmetkârların merdivenleri ve akıllıca kullandığı ikna yöntemleri sayesinde, darmadağınık görüntüsüne kimse alarma geçmeden odasına dönmeyi . Yatak odasının kapalı ve kilitli kapılarının ardında güvende olduktan sonra, yırtık mavi elbisesini ve ipek kombinezonunu çıkardı, sonra ayağa kalktı Orada çıplak bir şekilde onlarla ne yapacağını düşünüyordu. Eğer ocakta ateş olsaydı, giysileri içine atar ve yanmalarına izin verirdi ama yaz mevsimiydi ve ocak boştu.

başka bir şey gelmeyince elbiseyi ve kombinezonu odanın köşesine fırlattı ve kısa, tedirgin adımlarla yürümeye başladı. Bu, inleyip elleriyle yüzünü kapamadan önce belki beş saniye kadar sürdü.

Yaz Güneşi! Ona ne olmuştu?

Onu öpmüştü, ona dokunmuştu ve kız tüm mantığını kaybetmişti. Halla'nın hatırı için *parmaklarını emmişti!* Sonra bundan daha skandal bir şey emdi. Elleriyle göğüslerini kapattı, sadece dokunurken ürperdi Hâlâ hassas olan uçları kaslarını hatırladığı tutkuyla sıktı. Ellerini geri çekti ve volta atmaya devam etti.

"Sihirdi," diye mırıldandı. "olmak zorundaydı." Başka bir açıklaması yoktu.

Bir öpücük, bir dokunuş ve Snowbeard Falls Grotto'daki bankta onu mahvetmesi için Dilys Merimydion'a neredeyse yalvarmıştı!

Korsesini açmasına, *göğüslerine* dokunmasına-öpmesine izin vermişti! Bacaklarını onun beline dolamış ve vücudunun en mahrem yerlerini onunkilere sürtmüştü. Elini eteğinin içine sokmasına, tenini okşamasına izin verdi.

kadar özeldi ki, banyoda onunla ilgilenen hizmetçiler bile, bir lifin engeli dışında ona dokunamıyordu.

Ve tanrılar ona yardım etsin, her anından zevk almıştı. Daha fazlasını istemişti.

Şimdi bile, Khamsin'in onlara bahsettiği coşkudan emin bir şekilde onu salıverdikten sonra, Gabriella daha fazlasını istiyordu. Çok, çok daha fazlasını.

Kapının çalınmasıyla irkildi ve dönüp baktı.

"Gabriella?" Spring'in sesi. "Gabriella, orada mısın? İyi misin, canım?"

"Bir dakika!" Summer soyunma odasına koştu ve askılardan birinden bir bornoz kaptı, üzerine çekti ve aceleyle kapıya cevap verirken kollarını kolların içine soktu. Yarı yolda, köşedeki elbiseyi hatırladı. "Hemen geliyorum!" diye seslendi onu almak için odanın diğer ucuna koşarken. Odada elbiseyi saklayabileceği bir yer bulmak için yaptığı telaşlı arama, öncekinden daha fazla seçenek sunmadı.

"Gabriella, oluyor? Aç şu kapıyı!" Kapı daha çok çalındı. Kapı tokmağı tıkırdadı.

Summer soyunma odasına geri koştu ve elbiseyi köşeye, asılı diğer arkasına itti, mavi kumaşı gizlemek için onları yeniden düzenledi.

"Gabriella!"

Summer kapıya doğru koştu, giderken bornozunun kuşağını bağladı. Bir tutam saç yanağına çarpınca olduğu yerde durdu ve elleri saçlarına gitti. Dilys Merimydion'un özenle düzenlediği saçları tamamen darmadağın olmuştu. Tanrım! Şu dağınıklığa bir baksa, Vivi'nin Gabriella'nın şu anda uğraşmaya hazır olduğundan çok daha fazla sorusu . İğneleri çıkarıp cüppesinin cebine sokmaya başladı. Tüm tokalar , saçları sırtından aşağıya dökülürken, parmaklarını dağınıklığı düzeltmek için gezdirdi, derin bir nefes aldı ve sonra kapıyı açtı.

"Vivi. Neyin var?" Şaşırmış ve endişeli görünmek için elinden geleni yaptı. "Bir şey mi oldu?"

Eşikten geçerken Spring'in gözleri kısıldı ve odayı taradı. "Hizmetçilerden biri seni üst katta koşarken gördüğünü söyledi. Endişelendim." Tekrar Summer'a döndü. "Anladığım kadarıyla bahçede Sealord Merimydion'a rastlamışsınız." Dilys'in adını duyunca Summer'ın yüzü kızardı,

Spring'in gözleri daha da kısıldı. "Gabriella, dürüst ol. Her şey yolunda mı? Bir şey mi oldu?"

"Ne oldu?" Summer onun sesindeki belli belirsiz titremeyi duydu ve kendini tekmeleyebilirdi. Viviana'nın Summer'ın patavatsızlığıyla ilgili her küçük düşürücü ayrıntıyı öğrenmesini istemiyorsa bundan daha iyisini yapmak zorundaydı. "Saçmalama, Vivi. Evet, bahçede Sealord'la karşılaştım. Bana kur yapmasını kabul etmem için beni ikna etmeye çalıştı, ben de hayır dedim ve oradan ayrıldım. Hikayenin sonu."

Viviana bu kadar kolay kandırılacak kadar aptal değildi. "Eğer hepsi buysa, Gabriella, o zaman neden odandasın ve yataktan yeni kalkmış gibi görünüyorsun?"

Neyse ki, iyileşmekte olan bir sakat olmak Summer'a mükemmel bir bahane verdi. "Yürüyüşe çıkmak beni beklediğimden çok daha fazla yordu. Biraz uzanmak için odama geri döndüm."

"Ve size yardım etmesi için bir hizmetçi çağırmadınız mı?"

"Hiç gerek yoktu. Bu elbiseyi yardım almadan giyip çıkarmak çok kolay." Hem de çok kolay. Dilys bunu tek eliyle başarmıştı. Yanaklarını kızartan öfkeli allığı gizlemek için başını eğerek arkasını döndü. "Bu engizisyon da neyin nesi, Vivi?" Spring'in sırlarını değil de kızgınlığını gizlemek için arkasını döndüğünü düşünmesini umarak sesine kaşlarını çattı. "Sanki yanlış bir şey yapmışım gibi davranıyorsun. Ben sadece yalnız kalmak istedim! Bunu anlayamıyor musun?"

"Elbette." Anında pişman olan Spring onun arkasına geçti ve bir kolunu Summer'ın omuzlarına doladı. "Sadece endişelendim, hepsi bu. Sen benim küçük kardeşimsin. Her zaman sana göz kulak oldum."

Summer kendini bir solucan gibi hissetti. Döndü ve gerçek bir pişmanlıkla Viviana'nın kollarına gömüldü. "Özür dilerim. Bana her zaman göz kulak oldun ve bunun için seni seviyorum. Senin suçun bir şey yüzünden asabi davranıyorum."

Bahar'ın eli Summer'ın çözülmüş saçlarını düzeltti. "Ondan gerçekten bu kadar çok mu hoşlanmıyorsun?" diye sordu usulca.

"Ah, Vivi." Birden Summer'ın gözleri yaşardı. Kollarını Spring'in beline dolayıp tüm o korkunç hikâyeyi hıçkırığa hıçkırığa anlatmak ve kız kardeşinden yol göstermesini istemek istedi.

Viviana gözyaşlarını gördü ve omurgası kesildi. "Bir şey *yaptı* oldu, değil mi? Ne ? *O ne yaptı?*"

Spring'in gözlerinde savaşçı bir ışık vardı. Nadiren gösterdiği bir öfke. Bunu görmek Gabriella'nın itirafını yutkunarak geri almasına neden oldu. Eğer Gabriella

Spring mağarada olanlar hakkındaki gerçeği anlatırsa doğruca Wynter'a gidecek ve Dilys Merimydion'un yaptıklarının hesabını vermesini isteyecekti. Gabriella'nın onu durdurmayı başaramamakla kalmayıp, acele etmesi için onu teşvik etmesi ve daha fazlası için yalvarması Viviana için önemli değildi. Bugünlerde ailenin erkek reisi rolünü çok ciddiye alan Wynter mağarada neler olduğunu öğrendiğinde, Summer'ı gün batımından önce Dilys Merimydion'la evlendirecekti.

"Hiçbir şey olmadı, Vivi," diye yalan söyledi Gabriella. Dilys Merimydion'un artık yanılmaz bir Yaz ayarlı doğruluk detektörüne sahip gibi görünmesine rağmen, olağanüstü bir yalancıydı. Hayatı boyunca öyleydi. İkna olmadan bile. Kendini Spring'in kollarından çekti ve gözlerini sildi. "Sadece yorgunum ve henüz kendimde değilim. Vücudum tamamen iyileşmiş olabilir ama hâlâ o korkunç adam bana saldırmadan önceki enerjimin yarısına bile sahip değilim."

Ayrıca insanları duygusal saptırmalarla manipüle etmekte de son derece iyiydi. Suçluluk duygusu gibi. Suçluluk duygusu harikalar yarattırdı.

Spring hemen sorgulamasından vazgeçti. Summer'a yapılan saldırıdan kendini sorumlu tutuyordu çünkü Khamsin'in okuluna çalışmaya gittiğinde Summer'a her zaman özel bir korumanın eşlik etmesinde ısrar etmemişti; Summer aylar önce Wynter ve Khamsin'den bu konuda taviz koparmıştı. "Elbette. Ne kadar düşüncesizim." Anında pişmanlık duyan ve anne şefkatiyle dolu olan Vivi konuyu kapattı ve Summer'ı bir sandalyeye yönlendirdi. "Gel otur, canım. Çay için zili çalacağım."

Yatağın yanındaki işlemeli, boncuklu çana gitti ve ona üç keskin çekiş. Birkaç dakika sonra Summer'ın hizmetçisi . "Ekselansları için çay, Amaryllis. Ve biraz da şu enfes buzlu çok sevdiği kekler."

"Sen musun?" Amaryllis reverans yapıp odadan çıkarken Summer sordu.

"Hayır, dediğin gibi yorgunsun, bu yüzden seni huzur ve sessizlik içinde dinlenmeye bıraksam iyi olacak. Ayrıca, Autumn ve ben bu öğleden sonra yelken açmaya gidiyoruz.

Summer'ın vücudu gerildi. Kucağında kavuşturduğu ellerini sıkıca birbirine kenetledi. "Sealord Merimydion ile mi?" Dilys kendini onun eşi ilan etmiş, mağarada onunla o şok edici çapkınlıkları yapmış ve tüm bunlar olur da onunla işler yolunda gitmezse diye kız kardeşlerini oyalamaya devam mı etmişti?

Spring'aniden keskin bakışlarını üzerinde hissetti.

"Hayır," dedi Viviana yavaşça. "Sealords Ocea ve Calmyria ile birlikte. Bize kayık kullanmayı öğreteceklerine söz verdiler."

"Oh." Summer'ın sıkılı parmakları gevşedi. "Kulağa eğlenceli geliyor." "Eminim öyle olacaktır. Artık onları daha iyi tanıdığımı göre Mühürdarlar Ocea ve Calmyria oldukça arkadaş canlısı. Ari-yani Sealord Calmyria-ve Autumn birlikte korkunç yaramazlıklar yapsalar da, onu gülerken ve bu kadar kaygısız görmek güzel. Potansiyel eşlerine kur yapmaları gerekirken zamanlarını aldığım için kendimi biraz kötü hissediyorum ama hem bir eşe kur yapacak hem de arkadaşlarını eğlendirecek zamanları olduğuna dair bizi temin ediyorlar." Bahar makyaj masasının yanındaki kitaplığa doğru yürüdü ve ona . Gabriella'nın yüzüne bakarak ekledi: "Dürüst olmak gerekirse, Sealord Merimydion artık Autumn ya da benimle potansiyel bir birliktelik peşinde koşmakla ilgilenmediğini açıkça belirttiğinden beri, sanırım talibimiz tarafından reddedildiğimizi hissetmeyelim diye bizimle vakit geçiriyorlar."

Gabriella nabzındaki küçük sıçramadan nefret ediyordu. Bir dakika önce, İlkbahar ve Sonbahar'ın Dilys'le denize açılacakları düşüncesiyle anında kıskançlığa kapılmıştı. Ve şimdi, hem İlkbahar hem de Sonbahar'a kur yapmayı bıraktığının doğrulanması üzerine kalbi heyecanla çarpıyordu.

"Özür dilerim," dedi. "Ondan hoşlandığını biliyorum."

"Ondan hoşlanmıştım," diye kabul etti Spring. "Hâlâ da hoşlanıyorum ve müstakbel kayınbiraderim olarak ondan hoşlanmaya devam etmekten de son derece memnunum."

"Eğer zamanının geri kalanını burada bana kur yaparak geçirmeyi planlıyorsa hata yapıyor. Başından beri onunla hiçbir şey yapmak istemedim ve hala da istemiyorum."

"Gabriella."

Summer başını kaldırıp Spring'in niyetli yeşil gözlerinden hızla uzaklaştı. "Ne?"

"Sealord Merimydion ile bugün bahçede sadece konuşmaktan çok daha fazlasını yaptığınızı biliyorum. İnkâr etmeye zahmet etmeyin." Bahar bir elini kaldırdı

Summer daha dilinin ucundaki yalanı söyleyemeden. "Dudakların şişmiş ve tam şuranda küçük bir aşk ısırığı var." Kendi köprücük kemiğine dokundu.

Öfkeyle kızaran Gabriella bir elini ağzına kapattı ve bornozunun yakasını boynuna doğru çekti.

"Ve bir itirafta . Ona kazara çarpmadın. Autumn ve ben ikimiz de onunla yüzleşmektense kaçacağımızı biliyorduk."

Terasta bize katılacağını söylemişti, biz de onu sizi bahçede durdurması için gönderdik."

Summer'ın çenesi düştü. "Bana *yalan* mı söyledin?" , senin adın Summer Coruscate. "*Bana tuzak mı kurdun?*"

"Evet," diye itiraf etti Spring, "öyle yaptık."

"Bunu neden yaptın?" Gerçekten incinmişti. Kız kardeşleri her zaman onun arkasını kollamıştı. Her zaman. Summer onlara bazı yalan söyleyebilirdi (güçleriyle insanları öldürmek ve Dilys Merimydion'a olan gerçek hisleri gibi) ama ailesinin hiçbir üyesine asla ihanet etmezdi, özellikle de İlkbahar ya da Sonbahar'a. Asla.

"Ona bir şans vermeniz gerektiğini düşünüyoruz."

"Bu benim kararım, senin değil!" Summer tükürdü. "Ve, bekle! Daha beş dakika önce onun bana 'bir şey yaptığı' fikriyle çılgına dönen sen değil miydin? Eğer onun böyle bir adam olduğunu düşünüyorsan, neden ona bir şans vermemi istiyorsun? Neden onunla karşılaşmam için beni manipüle ediyorsun?"

"Açıkçası, onun seni zorlayacak türden bir adam olduğunu ve sen de bana zorlamadığına dair yemin ettiğine göre, bu tartışmalı bir konu."

Summer dudaklarını sıkıca kapattı. Daha önce yalan söylediğini kabul etmediği sürece bunu tartışamazdı. Dürüst olmak gerekirse, bazı şeyler hakkında seve seve yalan söylese de, o bile kocasının onu kaçırdığını iddia edemezdi.

Bacaklarını adamın beline dolayan ve ona "Acele et, Dilys! Acele et!" Saçlarından bir tutamı yüzünün önüne çekti ve kızarmasını gizlemek için öfkeyle taramaya başladı.

"Nasıl oldu da bu kadar sadık bir Dilys Merimydion oldun? destekçisi mi?" diye . "Bu şekilde çöpçatanlık yapmak senin tarzın değil. Özellikle de benimle." Spring'in aynadaki bakışlarıyla karşılaştı. "Onunla neden birlikte olmak istemediğimi biliyorsun."

"Neredeyse seni kaybetmek üzere olmamız bakış açımı değiştirdi." "Bahar . . ."

Viviana ellerini Summer'ın omuzlarına koydu. "Neden korktuğunu biliyorum ve yalan söyleyip korkularının yersiz olduğunu söylemeyeceğim. Endişelenmekte haklısın. Hepimizin var. Ama hepimizin bu hayatta biraz mutluluk bulmaya da hakkı var. Bence Dilys Merimydion sizin mutluluğunuz olabilir."

O senin. O önce senin.

O sesi ve beraberinde getirdiği tüm duyguları hatırlayınca ürperen Summer saç fırçasını yere bırakıp ayağa kalktı. "Özür dilerim,

Vivi, iyi niyetli olduğunu biliyorum ama bu konudaki fikrimi değiştirmeyeceğim. Şimdi izin verirsen, gerçekten çok yorgunum ve gerekiyor." Biraz sallandı ve sanki bacakları güçsüz düşmüş gibi uzanıp makyaj masasının köşesine tutundu.

Anında pişman olan Spring bir kolunu Summer'ın beline doladı. "Yatağa girmene yardım edeyim."

Gabriella, Viviana'nın aşkını dikkatini dağıtmak için kullandığı için bir suçluluk hissetti ama bu duygu içine işlemeyi silkip attı. Canavar zaten onu Dilys Merimydion'u kabul etmeye zorluyordu. Çılgınca uyanan hormonları onu kabul etmeye zorluyordu. Sonbahar onu zorluyordu. Bahar'ın da onu zorlamasına ihtiyacı yoktu.

Güçlüydü ama onun bile sınırları vardı.

Spring tam bir anne moduna geçti, Summer'ı çocukken yaptığı gibi yatağa yatırdı ve saçlarını geriye doğru taradı. "Sen sadece dinlen. Kimsenin seni rahatsız etmemesini sağlayacağım."

"Teşekkür ederim, Vivi."

"Ne zaman istersen, sevgilim." Spring'in kolları son bir sarılmayla onu sardı ama Summer'ı hemen bırakmak yerine kucağını gevşetti ve sadece Summer'ın gözlerinin içine bakacak kadar geri çekildi. "Sadece emin olmak için, Ben gitmeden önce Summer. . eğer Dilys Merimydion sana rastladığında seni öpmekten daha fazlasını yaptıysa, bana söylerdin, değil mi?"

Summer kız kardeşinin bakışlarını sabit tuttu. "Elbette," diye mükemmel bir içtenlikle yalan söyledi.

Spring uzun uzun baktıktan sonra başını salladı. "Güzel." Summer'ın saçlarını okşadı ve şakağına bir öpücük kondurdu. "O halde seni dinlenmen için yalnız bırakıyorum. Seni seviyorum, küçük kardeşim."

"Ben de seni seviyorum, Vivi."

"Eee?" Koridorun sonunda, özel kütüphanesinde, Khamsin içeri girip kapıları arkasından kapatırken neredeyse Spring'in üzerine atlıyordu.

Bahar içini çekti ve omuz silkti. "Hiçbir şey söylüyor. Sadece yürüyüşten yorulduğunu ve dinlenmek için odasına gittiğini iddia ediyor."

"Hmm." Khamsin buna inanmamıştı. Doğu kanadında üst kattaki bir yatak odasını temizleyen hizmetkârlardan biri fiyortta büyük bir sıçraması gördüğünü, ardından Gabriella'nın saçları dağılmış ve elbisesi ters dönmüş halde saraya doğru koştuğunu, Dilys Merimydion'un da arkasından bağırdığını anlatmıştı. "Ne düşünüyorsun?"

Bahar içini çekti. "Sanırım hepimizin kendi işimize bakmamızı istiyor." "Yani bir şey olduğunu düşünüyorsun."

"Odasında saklanıyor, dudakları şişmiş ve boynunda biri onu ısırması gibi görünen bir iz var. Kesinlikle bir şey oldu."

"Ama size anlatmasını gerektirecek kadar ciddi bir şey değil." Kham çapraz parmaklarını Wintercraig mavisini eteklerinin içine sakladı. Wynter hâlâ Mevsimler'den hiçbirinin silahlı bir koruma olmadan yatak odalarından dışarı adım atmasına izin vermeyeceğine yemin ederek ortalıkta dolanıyordu. Sonbahar ve İlkbahar'ın küçük çöpçatanlık planı ters gittiye, Dilys işlerin çığıından çıkmasına izin veriyse Ödeyecek Hel'im olacaktı.

"Her halükarda Summer'ın bilmem gerektiğini düşündüğü bir şey yok."

"Sealord Merimydon'a karşı neden bu kadar kararlı olduğunu biliyor musun?"

Bahar buz mavisini deri kütüphane sandalyelerinden birine oturdu. "Çünkü ona rahatsız olduğu şeyleri hissettiriyor."

Kham kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?" Hayatının çoğunu Summerlea'nın kraliyet sarayından dışlanmış ve ailesinden kopuk bir şekilde geçirmişti. Kız kardeşleri ve erkek kardeşi fırsat buldukça onu ziyaret etmek için saraydan kaçmaya çalışmışlardı ama kardeşlerinin birbirleriyle geçirdikleri zamanın yarısını bile onlarla geçirmemişti. Wintercraig'de birlikte geçirdikleri bu son aylar onları çok daha yakınlaştırmıştı ama Mevsimler birbirleriyle her zaman onunla paylaştıklarından çok daha derin bir bağ paylaşacaktı. Birbirlerinin sırlarını biliyorlardı.

"Ona aşık olabileceğinden korkuyor." "Ama bu iyi bir şey, değil mi?"

Bahar hüzünle gülümsedi. "Şart değil. Bizim için değil."

"Açıkla."

Ve Bahar yaptı.

Yarım saat sonra, üç kız kardeşinin de içinde barındırdığını hiç fark korkuyu düşünmeye devam eden Khamsin, Wynter'in ofisine girdi.

"Ee?" diye sordu Bahar içeri girdiğinde. Summer'ın saraya dönüşüyle ilgili haberleri o da duymuştu ve sadece Kham'ın Spring'in Summer'la konuşmasına ve neler olduğunu öğrenmesine izin vermeleri konusundaki ısrarı onu Dilys Merimydon'un peşine düşmekten ve uluslararası bir olaya neden olmaktan alıkoymuştu.

"Spring'e göre, hiçbir şey söylüyor." "Sen buna inanıyor musun?"

"Bir dakika bile olmaz."

Wynter'ın parmakları kocaman bir yumruk şeklinde kıvrıldı. "O balığı kanlı bir şekilde döveceğim."

"Hayır, değilsin."

"İzle beni."

Khamsin devasa masasının köşesine geldi ve kollarını ona doladı. "Sen karışmayacaksın. Ben de öyle. Henüz değil."

"Neden olmasın?" Kucağında kaskatı kesilmişti, gözleri buz gibiydi ama Buz Kalp'in dondurucu gücünden faydalandığını gösteren beyaz çapaklar.

"Çünkü." Bir elini kalbinin üzerine koydu ve küçük dairesel, yatıştırıcı vuruşlarla onu okşadı. "Bu, Summer'ın bizim yaptığımız şeye sahip olması için tek bir şans olabilir ve ben bunu tehlikeye atmayacağım. Bunu yapmayacağım.

Onu itmeyeceksin ve ona vurmayacaksın. Arkamıza yaslanacağız ve ikisinin bunu çözmesine izin vereceğiz. En azından şimdilik."

"Bundan hoşlanmadım."

"Tabii ki bilmiyorsun. Çok bölgecisin." Adam homurdandı ve Summer ona gülümsedi, onu o kadar çok seviyordu ki kalbi yerinden fırlayacakmış gibi hissediyordu. "O mağarada neler olduğunu bilmiyorum ama Dilys dayağı hak etseydi, Summer Spring'e bir şeyler söylerdi. Ama söylemedi. Bu da bana onunla hiçbir şey yapmak istemediğini söylese de Summer'ın seni onun üzerine salmaya hazır olmadığını gösteriyor."

"Kendimi onun üzerine atacağım."

"Onun hayatını kurtardı, Wyn."

"Yani şimdi onunla ne isterse yapabilecek mi? Cesedimi çiğnemedem."

Kham güldü. "Niyeti onursuzluk değil ki. Eğer evet derse yarın onunla evlenir."

"Tamam. O zamana kadar ellerini ve diğer uzuvlarını kendine saklayabilir." Kadının iki elini de ağzına götürüp öptü, sonra da dizlerinin bağı çözülene kadar öptü. Sonra onu sandalyesine oturttu ve kapıya yöneldi.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Uluslararası ilişkilerim üzerinde çalışmak için." "Wyn."

Ofis kapısında durakladı. "Merak etme, *min ros*. Çok iyi olacağım. diplomatik." Dişlerini göstererek gülümsedi, parmaklarını çıtlattı ve oradan ayrıldı. "Oh, harika." Khamsin içini çekti ve ayağa kalktı. Muhtemelen Tildy', tedavi edilmesi gereken çürükler olacağını haber vermek en iyisidir.

İyileşiyor.

Odasında saklanarak geçirdiği olaysız bir günün ve rahatsız edici erotik rüyalara dalıp gittiği bir gecenin ardından Summer ertesi sabah yorgun ve keyifsiz bir şekilde uyandı. Yatağından kalkarken gözüne bir renk cümbüşü ilişti. Cam balkon kapılarını örten şeffaf perdeleri geri çekti ve nefesi kesildi.

Tüm balkonu çiçeklerle doluydu. Kırmızı, pembe, sarı, mor, fuşya, turuncu ve mavinin tüm tonlarında parlak, canlı gökkuşağı renklerinde çiçekler. Kapıyı açtı, bir nefes aldı ve keyifle mırıldandı. Koku inanılmazdı. Bunları kimin göndermiş olabileceğini bilse bile, yumuşak yapraklara dokunmaktan, muhteşem kokuları içine çekmekten kendini alamadı.

Sabah çiyinin rengârenk yaprakları üzerinde hâlâ elmas gibi parıldadığı taze, mis kokulu çiçeklerle dolu bu balkon gülünç, romantik bir savurganlıktı.

Ve her şeye rağmen, kendi kendini koruma duygusu da dahil olmak üzere, bunu sevdi.

Dilys Merimydion savunmasını aşmak için mümkün olan en iyi yollardan birini seçmişti. Çiçekler onun zayıflıklarından biriydi, diğerleri ise çocuklar, evcil hayvanlar, lezzetli yemekler (özellikle tatlılar) ve Summerlea'nın kraliyet şekerlemecisi olmak için on beş yıl önce uzak Windhaven krallığından göç eden usta çikolatacı Zephyr Hallowill'in yarattığı çökmekte olan, günahkâr derecede zengin çikolatalara karşı utanç verici bir takıntıydı. Tamam, bunlar bir kadın için pek de benzersiz gizli tutkular değildi ama Summer her zaman Verdian Coruscate'in kızları arasında en kadınsı olanıydı.

Balkondaki her çiçek onun en sevdiklerinden biriydi, bu da muhtemelen Mevsim arkadaşlarından birinin ya da ikisinin ona yardım ettiği anlamına geliyordu. Çiçeklerin arasına sıkıştırılmış iki düzine küçük kartı imzalamamıştı, ancak kartların her birinde tekrarlanan cesur erkeksi yazı ve mesaj, bu çiçek sorumlu kişi hakkında hiçbir şüphe bırakmadı.

Beni kendin olarak kabul et, diye yalvardı kartlar.

Summer sarhoş edici parfüm kokulu havadan bir nefes daha çekti ve kendisini sarıp sarmalayan o vahşi coşku fırtınasını hatırlayarak ürperdi. Tanrılar ona yardım etsin, bunu tekrar yaşamak istiyordu. Tutkunun tek bir tadı -onun- ve şimdiden tehlikeli bir şekilde bağımlısı olmuştu.

Ama arzuladığı saf erotizmden çok daha fazlasıydı. D n, Dilys'in kollarında, onun gözlerinin içine bakmış ve istediği her şeyin kendisine baktığını görmüştü. Her şeyi. İstedini hiç bilmediği şeyleri bile.

Elindeki kartlara baktı, siyah mürekkeple karalanmış yazıları okudu.

Beni kendin gibi sahiplen.

Çenesi sıkıştı. Kartları ikiye böldü ve parçaları tuvalet masasının üzerine bıraktı.

Hizmetçisi Amaryllis birkaç dakika sonra Summer'ın sabah  ayıyla odaya girdiğinde tüm çiçekleri görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. "Hiç bu kadar çok çiçeği bir arada görmemiştim. Çok güzeller. Bunları Sealord Merimydion mu gönderdi?"

"Kartlar imzalanmamıştı."

Amaryllis, Gabriella'nın ses tonundaki sertliği duyduysa da bunu belli etmedi. "Kimse bana bu sabah teslimatınız olduğunu söylemedi. Ama neden bütün çiçekleri balkonunuza koymalarını istediniz?"

Summer dönerek balkonuna açılan camlı kapılara baktı. Çiçeklerin güzelliği ve kokusu öylesine baştan çıkarmıştı ki, oraya nasıl geldiklerini merak bile etmemişti.

Dilys Merimydion balkonundaydı. Gecenin bir yarısı.

O uyurken!

Cübbesinin yakalarını tuttu. Camın arkasından mı bakmıştı? Odasına girmiş miydi? Belki de yanında durup uyurken izlemişti? Belki ona dokunmuştur bile. Göğüslerini mi avu lamıştı? Rüyasının erotik gezintilerine dalmış olan kadın uyanmadan uyumaya devam ederken ağzını ona dayamış mıydı?

Helos ahlaksızlığı için onu lanetledi, ama bu düşünce onun her mahrem parçasının kızarmasına ve sıcak bir tepki olarak zonklamasına neden oldu.

Uyarılmasına sinirlenerek düşünceleri aklından uzaklaştırdı ve hizmetçisine kaşlarını çattı. "Onları kimin gönderdiği ya da ne zaman geldikleri önemli değil,

Amaryllis. Giyinmeme yardım etmeyi bitirdikten sonra onları atmanı istiyorum."

"Oh, ama-"

"!" Summer tersledi. "Nasıl olduğu umurumda değil. Döndüğümde bu odada tek bir  i ek bile istemiyorum."

Amaryllis'in dostça açık yüzü şokla karardı, sonra uzun bir süre sonra tahta gibi oldu. İtirazlarının geri kalanını yuttu ve sert, itaatkâr bir reverans yaptı. "Peki, hanımefendi. Nasıl isterseniz."

"Güzel. Ve işte." Summer, Dilys'in notlarının parçalarını tuvalet masasının üzerinden süpürdü ve Amaryllis'e uzattı. "Bunları da imha et."

Not parçaları Amaryllis'in önlüğünün cebinde kayboldu. "Evet, Hanımefendi."

"Teşekkür ederim, Amaryllis. Sanırım bugün beyaz keten giyeceğim." Amaryllis gardırobun içinde kaybolurken o da kendine bir fincan çay doldurdu.

Beyaz soğuk ve gibiydi, dokunulmaz ve dokunulamazdı. Umarım Dilys Merimydon mesajı alırdı.

Görünüşe göre, Calbernalılar renklerin dilinden anlamıyorlardı.

Kahvaltıya inerken merdivenlerin dibinde onu bekleyen Dilys Merimydon, kar beyazı elbisesine bir bakış attı ve mesafesini korumak yerine ona doğru bir adım attı. Adamın bakışları kızın üzerinde öyle bir sabitlenmişti ki, kız dehşet içinde ağzını açmakla meşgul olmasaydı kanı yeniden ısınabilirdi.

"Bunu sana ben mi yaptım?"

Açık mavi *şuması* ve gümüş rengi torku, vücudunu kaplayan ve yanardöner dövmelerinin neredeyse parıldamasına neden olan bir yığın kesik, sıyrık ve mor çürükleri gizlemek için hiçbir şey yapmadı. Bir gözünün altında, elmacık kemiğindeki *ulumi-lia* dövmesine kadar uzanan koyu bir morluk ve çenesinde bir tane daha vardı.

"Bu mu?" Hırpalanmış iskeletini işaret etti. "*Ono, moa halea*. Dün öğleden sonra bir güreş müsabakasına davet edildim."

"Kiminle bir güreş maçı? Taş Tanrısı Kukuna ile mi?"

Sırıtsı parladı, sonra jest yarılan dudaklarını çekiştirince duraksadı. "Çok gergin bir maçı. Ve sen de halkımın efsanelerini okuyordun. Calberna'yı merak ediyorsun. Bu iyi bir şey."

Yüzünü buruşturdu. "Hemen sonuca varma. O efsanelerin çoğunu seninle tanışmadan *önce* okudum, böylece okuldaki çocuklara Calberna'yı öğretebilecektim." Sonra merakına yenik düşerek sordu: "Peki Wynter'ın adamlarından hangisi seni eşek sudan gelinceye kadar dövdü?"

Kaşları kalktı. "Ben pürtüksüzüm."

"Benim durduğum yerden öyle görünmüyor. Yoksa diğer adamın daha kötü görüldüğünü mü söylüyorsun?"

Düşünüyormuş gibi başını bir yana eğdi, sonra yine o büyüleyici yarım sırtışını yaptı ve "Aşağı yukarı aynı. Eşit yarışma ilan ettik."

"O zaman kimi öldürmeden bıraktın?"

"Endişe edecek bir şey yok. Maçımızı yaptık. yeteneklerini ve kararlılığını test ettik ve birbirimizi yeni bir anlayışla karşıladık." Yüzündeki rahat ifade çok daha ciddi bir ifadeye dönüştü. "Gabriella-"

"Bana öyle deme."

Sanki kız sözünü kesmemiş gibi devam etti. "Seni bekliyordum Son bir saattir buradayım. Sizden bir kez daha özür dilemeye geldim." Bir adım daha yaklaştı ve sesini alçalttı. "Görünüşe göre sana karşı hep yanlış adımlar atıyorum. Dün seni acele ettirdim. Olmam gerekirken ittim hasta."

Yanaklarının her saniye daha da ısındığını hissedebiliyordu. Adam çok yakındaydı. Sıcak, tropik, erkeksi kokusu onu sarıyordu. Yutkundu ve geri adım attı. "Bakın, Sealord Merimydion-"

"Dilys," diye düzeltti.

"*Sealord Merimydion*," diye yineledi, "bunu yapmanıza gerek yok. hiçbir şey için benden özür dileme. Dün olanlar bir hataydı, ama artık bitti. Geçmişte kaldı. Ben unuttum, siz de unutmalısınız."

Kaşları kalktı. "Unuttunuz mu? Buna inanmıyorum." Tekrar yaklaştı. Kadın bir merdiven daha çıktı. "Aramızda geçenler unutulacak şeyler değildi. *Ben* unutulabilir değilim. Senin için değil."

"Kendini çok beğeniyorsun."

"Hak ettiğinden daha yüksek değil. Ama bir kadın bana baktığında ve gördüğünü beğendiğinde anlarım. Ve ne zaman daha fazlasını istediğini bilirim."

Yaptı, tanrılar ona yardım etsin. Çoktan erimeye başlamıştı, elleri dokunmak için kaşınıyordu. Yaralarını yatıştırmak, onları daha iyi öpmek istiyordu. Ve sonra dün ona verdiği şeyden daha fazlasını istedi.

Summer bir adım daha geri çekildi ve adam tekrar ilerlemeye başladığında onu savuşturmak istercesine elini kaldırdı. "İtmemekten anladığın bu mu?"

"İtmeyeceğimi söylemedim. Sadece dün çok fazla zorladığımı için pişman olduğumu söyledim. Yine de aramızdaki şeylerin ikimizin de beklediğinden daha hızlı geliştiğini biliyorum. Bu durum seni temkinli, beni de normalde olduğum kadar sabırlı yapmadı. Bu yüzden şimdilik geri çekiliyorum. Anlıyor musun?" İki adım geri çekildi ve silahsızca gülümsedi. "İstersen ikimiz de dün olmuş gibi davranabiliriz."

olmayacak ve bugün kur yapmamızın ilk günü olarak yeniden başlayacağız."

"Kur falan olmayacak."

"Elbette . Konumarr'a bu yüzden geldim. Yani, *moa halea*,
Bu sabah balkonunuza bıraktığım çiçekleri beğendiniz mi?"

"Hayır," dedi kısaca. "Göndermedim. O yüzden bana daha fazla gönderme.
Ve biz

kur

yapmıyoruz."

"Tey, kur

yapıyoruz."

"Hayır, değiliz."

"Tey, öyleyiz. Mağarada paylaştıklarımızdan sonra bundan nasıl şüphe edebilirsin? *İlilia nua*'nın tüm sırlarını bildiğimi sanıyordum ama tanrıların bile böylesine inanılmaz bir zevki tattığından şüpheliyim."

Yanakları pancar gibi kızardı. "Keser misin şunu!" diye tısladı.

Şefkatle gülümsedi. "Utanmana gerek yok. Aramızda olanlar aramızdaki bağın ne kadar güçlü olduğunun kanıtı. Bizi oraya daha yavaş götürmeliydim ama sana dokunduğumda ve seni öptüğümde tek düşünebildiğim ... *daha fazlasıydı*. Sanırım ikimizin de buna ihtiyacı vardı, *değil* mi?"

"Kesinlikle yapmadım!" diye haykırdı.

Kaşları çatıldı. "Bana söylediğin her yalanın bedeli benim seçtiğim bir yakınlıktır," diye hatırlattı ona. "Yalan söylemeye devam ettiğine göre, benden seni tekrar öpmemi istediğini varsayabilirim."

"Sen imkânsızsın," diye . "Çekil yolumdan. Kahvaltıya geç kaldım."
Etrafindan dolaşmaya çalıştı ama adam kolunu yakaladı.

"Bekle. Lütfen." O rahat gülümsemesi yüzünü terk etti. "Konuşmamız gereken önemli bir konu var. Dün seninle bu konu hakkında konuşacaktım ama sen beni çok lezzetli bir şekilde oyaladın."

Kaşlarını kaldırdı ve Sonbahar'ın ustalaştığı aynı kibirli tavrı takınmaya çalıştı. "Gelecekte bunu yapmamaya gayret edeceğim. Şimdi, hemen gitmeme izin verin, yoksa muhafızları çağıracağım."

"Bana iki daha ver." "Bu bir pazarlık değil."

"İki dakika. Bu çok önemli. Seni ve aileni korumakla ilgili güvende." Kadın ona inanmayarak dudak büktüğünde, "Yalancı olan sensin, *moa kiri*, değil. Sütü çay hakkındaki yorumum dışında, geldiğim günden beri doğrulardan başka bir şey söylemedim." dedi.

Bu acıttı. "Sahi mi? Peki ya Lily'nin babasını öldürdüğüne dair Khamsin'e söylediğin yalanlar?"

Gülümsemesi kendini beğenmiş bir memnuniyetle doluydu. "Demek o kişinin sen olduğunu hatırlıyorsun."

"Oh!" Doğruca bunun içine girdiğine inanamıyordu. Ona ters ters baktı. Düşündüğünden daha da sinsiydi. Ve eğer bu sinsiliği ona karşı kullanmasaydı, buna isteksiz bir hayranlık bile duyabilirdi. "Peki. Bırak beni, iki dakikan olacak." Adam elini kadar dikkatle kolundaki ele baktı. Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Öyleyse konuş," diye emretti.

Biraz daha yaklaştı ve sesini o kadar alçalttı ki iki adım ötelerindeki kimse duymadı. "Sahip olduğun güç -Siren'in armağanı- sana ne olduğunu söylediğimden beri bu konuda kimseyle konuştun mu?"

Büyüleyici, baştan çıkarıcı talip gitmişti. Bu Dilys tamamen iş , ifadesi asık suratlı, ses tonu kaba ve saçma sapan.

"Hayır," diye itiraf etti.

"Güzel. Söyleme. Kimseye söyleme. Kız kardeşlerine bile." Bu hiç hoşuna gitmemişti. "Neden söylemeyeyim?"

"Çünkü insanlar sizin ne olduğunuzu öğrenirse, siz ve sevdiğiniz herkes büyük tehlike altında olabilirsiniz."

"Bunu bir sır olarak saklamak için artık çok geç. Sana göre Konumarr'daki her Calbernan zaten biliyor. Lily de öyle."

"*Tey*, ama adamlarım senin sırrına ihanet etmeden önce Hel'in işkencelerine katlanırlar. Ve Talin'in Lily'nin anılarıyla ilgilendiğinden emin oldum. Ailene anlattığım hikayenin aynısını hatırlıyor; Lily'nin babasını sana saldırdığı için öldürdüğümü."

Summer'ın kalbi bir an durdu, sonra öfkeyle çarpmaya başladı. Lily'nin Dilys'in babasını öldürdüğü hikâyesine inandığını biliyordu ama bunun kafasına aldığı darbe yüzünden olduğunu varsaymıştı. "*Talin* Lily'nin anılarıyla " mi?" Sesi yükselmeye ve daha yüksek çıkmaya başlamıştı. Adam telaşla onu susturdu ve o da sesini tekrar sert bir fısıltıya indirdi.

"Yani o da mı zihinleri manipüle edebiliyor? *Tüm* Calbernanlılar bunu yapabilir mi?" "Sizin derecenize yakın bir şey değil ama evet. *Susirena*, Calbernalılara Numahao."

Bir eli boğazına doğru gitti. "Bütün bu kur haftaları boyunca ... adamlarınız kadınlarımızı kazanmak için büyü mü kullanıyordu? *Benim* üzerimde mi kullanıyordunuz?"

"Hayır!" Yüzündeki şok sahte olamayacak kadar gerçek görünüyordu. "Bir Calbernan asla bir *liana* kazanmak için *susirena* kullanmaz. Calbernan erkekleri

Hayatlarını bir kadının sevgisine layık olmaya adanmışlar. Sizce biz, yani herhangi birimiz, bir kadın tarafından üretilmiş sahte bir iddiaya razı olur muyuz? büyü?" Elleri havayı kesiyordu. "Sadece bu öneri bile bir hakarettir. Sadece değersiz bir *krillo*, her türlü onur veya kefaretin ötesinde kaybolmuş, özgürce verilmesi gereken şeyi alır."

"Yine de Talin'in Lily'nin zihnini değiştirmek için büyü kullandığını kabul ediyorsunuz."

"Asla öğrenmemesi gereken bir sırrın hatırasını silmek için. Seni ve onu korumak için." Derin bir nefes aldı ve gözle görülür bir şekilde sakinleşti.

"Gabriella, ne olduğunu, ne yapabileceğini anlamalısın.

-Paha biçilemez bir hazinedir. Kötü adamlar zamanlar halkımın on binlercesini katlettiler ve neredeyse soyumuzu tüketiyorlardı çünkü hem sahip olduğunuz yetenekten korkuyor hem de onun gücünü kendileri için istiyorlardı. Elde edemeyince de yok etmek için ellerinden geleni yaptılar. Ve başardılar da. Sirenleri iki bin yıldan fazla bir süre Mystral'dan sildiler. Sen Katliam'dan sonra doğan ilk kişisin, Gabriella. Mystral'da şarkı söyleyen ilk Siren.

yirmi beş yüz yıl."

"Siren olmak tam olarak ne anlama geliyor?"

"Bu, tüm Calberna'daki en güçlü büyüye sahip olduğun anlamına geliyor. Diğer şeylerin yanı sıra, sana saldıran o *krilloyu* öldürdüğün gibi Sesinle öldürebileceğin ve zihinleri kendi isteğine göre bükülebileceğin anlamına geliyor. Tıpkı ilk öpüşmemizle ilgili anılarımı sildiğinizde yaptığınız gibi."

Gözleri çok yoğundu. Sözleri çok rahatsız ediciydi. Gözlerini kaçırdı ve zoraki bir kahkaha attı. "Çabalarım işe yaramadığına göre ki ben Siren değilim."

"bakarsanız, gücünüze karşı bir ölçüde bağımsızlığım var. Hem Calbernan olduğum için hem de -her ne kadar beni istediğin konusunda yalan söylemekte ısrar etsen de- içindeki Siren beni eşin olarak tanıdığı için."

"Bu bir yalan değil. Seni istemiyorum."

O kadar hızlı hareket etti ki, onu ayaklarından kaldırmadan, ağzını onunkıyla birleştirmeden ve beyni eriyene kadar onu öpmeden önce nefes almak için zar zor zaman buldu. Sonra onu sallanan bacaklarının üzerine yatırdı ve "Bu yalan içindi. Bu da yalan içindi.

Gelecekteki referans, *myerina*, bacaklarınızı bir erkeğin etrafına sarmak ve ona sizi memnun etmesini emretmek, ilgisizliğinizi göstermenin etkili bir yolu değildir."

Yüzü alev alev yanıyordu. "Sanırım iki dakikanız doldu. İyi günler Sealord Merimydion, ama benden uzakta bir yerde geçirin."

"Küçük korkak," dedi, ama ellerini kaldırdı ve onun yolundan çekildi. "İyi. Kaçman gerekiyorsa yine kaç. Ama bana *susirena* hakkında konuştuğumuz her şeyi kendine saklayacağına söz ver. Seni ele geçirmek için her şeyi yapabilecek insanlar var."

"Şu anda beni ele geçirmek için şeyi yapmaya hazır görünen tek erkek sensin," diye tersledi.

"Ellerimin üzerinde olmasından çok daha fazlasını istiyorum. Bunu zaten anladığımı sanıyordum. Aradaki fark, benimleyken güvende olacaksın, korunacaksın ve sevineceksin. Hayatımı senin mutluluğuna adayacağım. Bahsettiğim adamlar seni kullanırlar ve seni kontrol etmek için her türlü yola başvururlar; sana ve sevdiklerine zarar vermek de buna dâhildir. Bu yüzden lütfen bana hiçbir şey söylemeyeceğine söz ver, en azından biz evlenip Calberna'ya dönene kadar.

güvenliğinizi sağlayabileceğim bir yer."

"Bu yeterince kolay. Zaten bir şey söylemeyi planlamıyordum. Asla evlenmeyeceğimize göre" -tatlı tatlı gülümsedi- "Siren gücü denen bu sırrımı mezara götüreceğime söz verebilirim." Burnunu havaya dikti, tek topuğunun üzerinde döndü ve kahvaltı için kız kardeşlerine katılmak üzere koridordan aşağı yürüdü.

Adamın kahkahası arkasından yuvarlanınca, mağrur çıkışı dramatik etkisini biraz yitirdi.

"Meydan okuma kabul edildi, *Moa Leia*," diye seslendi geri çekilen kızın ardından. "Bu benim ciddi yeminim: Wintercraig'deki zamanım dolmadan önce, sen ve ben yaklaşan birlikteliğimizi kutlayacağız. Şimdilik gününüzün tadını çıkarın. Ben yarın seni baştan çıkarmak için çiçeklerden başka bir şey bulmaya ."

Bölüm 13

Kur yapmaya niyetli, kararlı bir Calbernan'ı geri püskürtmek, söylemekten çok daha kolaydı. Özellikle de bu kararlı ve niyetli Calbernan Dilys Merimydion ise.

Her sabah balkonuna gelen sarhoş edici kokulu çiçeklerin yanı sıra, düzinelerce küçük not ve romantik hediye de onun huzuruna çıkıyordu. Konumarr'da hiçbir yer ve günün hiçbir saati Dilys Merimydion'un onu kazanma kampanyası için sınırsız görünmediğinden, hediyenin ne zaman ve nereden geleceği belli değildi.

Kütüphaneden bir kitap almaya gittiğinde, sayfalarından "Beni kendin gibi sahiplen" yazılı bir kart düşerdi. Gülleri budamak için bahçeye gittiğinde eldivenlerinin içinde küçük, katlanmış, parfümlü bir not buldu. Katlanmış ön yüzünde "Bana sahip ol" yazıyordu, kartın içine ise en sevdiği şiirlerden birinden bir dize yazılmıştı. Konumarr'ın dükkânları arasında bir yürüyüşe çıktı ve sokağın köşesinde toplanan üç sevimli çocuk, o yaklaştıkça şarkı söylemeye başladılar, çocuksu sesleri saf ve kristal berraklığında. Summer ve onları dinlemek için durmuş olan diğer herkes şarkıları bittiğinde alkışladılar, ama Summer şarkı söylemek için öne çıktığında çocuklara gösterdikleri performans için teşekkür etmek amacıyla altın bir para verdi, her karşılığında eline küçük bir kart sıkıştırdı. Üç küçük kart daha, her birinde artık tanıdık gelen şu yazı vardı: "Beni kendin olarak kabul et."

Ve her sabah kahvaltıda, sandalyesinin minderinde onu bekleyen şeritli bir kutu vardı. Bir sabah, kutuda o güne kadar gördüğü en parlak, en güzel safirlerden oluşan bir bileklik vardı - her biri papatya yaprakları gibi şekillendirilmiş oval elmaslardan oluşan bir halkayla çevriliydi. Kutuyu kapattı.

bileziği kutuya geri koydu ve bir hizmetkâra uzattı. "Lütfen bunun Sealord Merimydion'a iade edildiğinden emin olun."

Hizmetçi eğildi ve enfes hediyeği götürdü.

Ertesi sabah Summer kahvaltıya indiğinde onu başka bir kutu bekliyordu. Bu kutuda Merimydion Hanesi'nin sembolü olan üç dişli mızrak şeklinde küçük bir altın iğne vardı. Onu da geri verdi. Ve böyle devam etti.

Altıncı sabah, onu engellemeyi düşünerek kahvaltısını odasına . Ama hizmetçisi kahvaltı tabaklarının üzerindeki kubbeli kapakları kaldırdığında, Summer keklerin, meyvelerin arasına yerleştirilmiş ve kremalı çırpılmış yumurtaların küçük seramik teknesinin yanında duran parlak bir şekilde paketlenmiş ve şeritlerle süslenmiş bir değil üç hediye buldu. Her birinde minyatür bir altın sap üzerine monte edilmiş, mükemmel, ışıltılı değerli taşlardan yapılmış minik birer çiçek vardı. Şekerliğin içine gizlenmiş dördüncü bir kutuda ise başparmağından daha büyük olmayan, üç mücevherli çiçeği tutmak için mükemmel boyutta kristal bir vazo vardı.

Kendine engel olamayan Summer, üç mücevherli çiçeğin her birini vazoya yerleştirdi ve yemek yerken tabağının yanına oturttu. Güneye bakan pencerelerinden içeri süzülen güneş ışığı minik çiçekleri ışılatıyor ve Hizmetçinin masanın üzerine serdiği kar beyazı çarşafın üzerinde prizmatik gökkuşakları vardı.

Minyatür mücevherli çiçekleriyle zarifçe işlenmiş vazo o güne kadar gördüğü en büyüleyici şeydi. Yemeğini bitirdiğinde, Summer minik aranjmanın her bir parçasını kendi kutusuna geri koydu ve kutuları hizmetçisi Amarylly'e uzattı.

"Bunların Sealord Merimydion'a iade edilmesini sağlayın."

Amarylly kısa bir reverans yaparak, "Evet, hanımefendi," dedi.

Ertesi sabah Summer her zamanki kahvaltıları için ailesiyle birlikte terasa çıktı. Ve orada, özel aile terasında

Kendisine ayrılan sandalyede, yaklaşık üç fit küp büyüklüğünde, çıkarılabilir kapağı yeşil saten kurdele ve uyumlu bir sarılmış büyük sarı bir kutu vardı.

"Bu kutu çok büyük!" dedi Autumn. Summer'a hevesli bir sırıtiş attı.

"Acele et ve aç. Bakalım içinde ne varmış!"

"Sealord Merimydion'a hakkını vermek lazım," dedi Spring. "Bir şeyi kafasına koyduğunda, hayır cevabını kabul etmiyor."

"Ah, bugün ne olduğunu merak ediyorum," dedi Khamsin heyecanla küçük bir alkışla.

Dilys Merimydion'un günlük sabah hediyeleri ve gün boyunca verdiği küçük kartlar ve ikramlar herkesin ilgisini çeken bir konu haline gelmişti.

Summer'ın kız kardeşleri. Öyle ki Summer, hizmetkârların reddedilen her hediye, uslanmaz Calbern Sealord'a iade etmeden önce incelemeleri için İlkbahar, Sonbahar ve Fırtına'ya götürdüğünden şüpheleniyordu.

Wynter kaşlarını çatı, Summer'ın ısrarcı ya da karısının ona olan ilgisinden hiç memnun değildi. Ama Khamsin'in açık hevesi karşısında Wyn gözlerini anlamlı bir şekilde devirdi ve sandalyesine geri oturdu. "Aç şu lanet şeyi Summer. Bakalım Merimydion bugün ona hangi savurganlığı göndermeni istiyor?" Kollarını çok etkileyici göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Kalbi ona karşı sevgiyle dolup taşıyordu ve bu sadece o olduğu için değildi. Autumn'un "Kur Kuşatması adını verdiği irade savaşında Dilys Kampı yerine Yaz Kampı'nın yanında yer alan ailedeki tek kişiydi. Wynter'ın yara bere içindeki görüntüsünü asla unutamayacaktı.

Dilys'in onu mağaraya kadar takip etmesinden sonraki gün kahvaltıda onu selamlayan yüzü ya da Dilys Merimydion'un ona basit bir "güreş müsabakasından" daha ciddi bir şey yapmadığından emin olmak için onu özel olarak kenara çektiğinde gösterdiği sert şefkat.

Bu anıya gülümseyen Summer, sarı kutunun kurdeleli uzandı.

Kutunun içindekilerin zarif ve abartılı olmasını bekliyordu.

Gün boyunca verilen küçük hediyeler basit şeyler olma eğiliminde olsa da, her günün başlangıcında verilen hediye, takdir ifadelerinin ortaya çıkmasına neden oluyordu.

Bugün de bir istisna değildi.

Sarı kutunun kapağını kaldırdığında, içindekiler için elini içeri uzatmasına gerek kalmadı. Bu sabahın hediyesi uçup gitti, daha doğrusu uçup gitti.

Yüzlerce mücevher kanatlı kelebek, canlı, renkli bir güzellik bulutu içinde havalandı. Düzinelercesi serbest bırakıldıktan sonra sofranın üzerine kondu. Düzinelercesi de çevredeki bahçede uçuşarak nektar aramak için açmakta olan çiçeklerin etrafında merakla çırpındı.

Summer ve kız kardeşleri birkaç uzun dakika boyunca güzel yaratıkları izledikten sonra Autumn sırtarak sandalyesine döndü ve "Bu hediye, geri vermek yok, değil mi!" dedi.

Summer ağzını açtı, kapattı, sonra kendine rağmen kahkahayı bastı ve "Hayır, sanırım öyle değil," diye itiraf etti. İyi ve gerçekten yönlendirilmişti.

Meraktan kutunun içine baktı. İçinde hâlâ birkaç kelebek kalmıştı. İçine uzandı, parmağını hafifçe cılız kelebeklerin altına soktu.

ve onları özgürlüğe doğru kaldırdı. İkisi uçup gitti ama üçüncüsü elinin üzerinde tünemeye devam etti, muhteşem siyah ve turkuaz kanatları yavaşça açılıp kapanırken boştaki elini kutunun dibine uzatıp içinde kalan tek şeyi aldı: katlanmış büyük bir kart.

Beni kendin olarak kabul et, diye bir kez daha yalvarıyordu kartın dış kısmı. Kadın kartı açtığına içinden boyalı kâğıttan bir kelebek çıktı ve parlak gökkuşağı tonlarıyla renklendirilmiş, güzelce resmedilmiş kanatlarını açtı. "Gabriella Aretta Rosadora Liliana Elaine Coruscate, *myerial-myerinas*, kalbimi kanatlandırıyorsun."

Kız kardeşlerinin ve eniştesinin dikkatli bakışlarının farkında olan Summer kartı kapatıp tabağının altına sıkıştırdı.

"Dilys ne yaptı da sizin gözünüze girmek için bu kadar uğraşmak zorunda kaldı bilmiyorum ama hakkını teslim etmek lazım. Adam ne yapacağını biliyor.

sürün." Summer, Autumn'a suçlayıcı bir bakış fırlattığında Autumn ellerini kaldırdı. "Ne? Samimi ve tatmin edici bir yalvarış, çoğu erkeğin asla gerçekten ustalaşamadığı bir yetenektir. Bunu bilen bir adamla evlenmekten çok daha kötüsünü yapabilirsin. nasıl iyi özür dilenir."

"Doğru," diye onayladı Khamsin, kocasının sandalyesinde dik oturmasını sağlayacak kadar vurgulayarak. "Bu konuda herhangi bir şikâyetim olduğundan değil," diye hızla ekledi ve elini sıkmak için uzandı.

"Dilys Merimydion'la evlenmeyeceğime göre, onun yalakalıktaki ustalığı benim için hiç fark etmez," dedi Summer hepsine ve Autumn'un sırtımasını bastırmaya çalışır gibi görünmesi üzerine gözlerini kıstı. "Ve hiçbir zaman benim gözüme giremediği için, tekrar girebilmek için de yalakalık yapmıyor."

Sonbahar gözlerini devirdi. "Bana en azından o saçma 'sütlü çay' sözünü hâlâ ona karşı kullanmadığını söyle."

"Hayır, tabii ki değil," dedi Summer ve kaşları birbirine yaklaştı. Doğruyu söylediğini fark edince şaşırdı. Mağarada geçirdiği zaman ile şimdi arasında bir zamanda onu gerçekten affetmişti. Bu sözün onu neden bu kadar derinden yaraladığını bile hatırlayamıyordu. Ne de olsa, Hayatını sütlü çay *olmak* için çabalayarak, sahip olduğu her tehlikeli ateş ve tutkuyu bastırarak geçirmişti. Onun kendisine böyle seslendiğini duymak, onu aldatmacasının başarısından memnun bırakmalıydı, bunu göremediği için yaralanmış ve kırgın değil.

"Peki bu değilse, o zaman ne?" Sonbahar ısrar etti.

"Bu seni ilgilendirmez!" Summer kararlı bir gülümsemeyle Khamsin'e döndü ve "Peki, Wynter'la bebeklerin karar verdiniz mi?" dedi.

Khamsin ve Wynter birbirlerine baktılar. Summer bir an için sorgulamaya devam edeceklerini düşündü ama onun yerine Kham elini karnına koydu ve şöyle dedi: "Şey, doğum gününe kadar ne yiyeceğimizi bilemeyeceğiz. Bebekler doğuyor ama ne olursa olsun ilk doğan oğlumuzun adının Garrick, ilk doğan kızımızın adının da Rosalind olması konusunda anlaştık."

"Annemiz ve Wynter'ın kardeşi için ne kadar güzel bir övgü." Summer, Autumn konuşurken göz ucuyla onu izledi. Bir an için, En genç Mevsim'in yine ona sataşacağını düşündü ama Spring başını hızlıca salladı ve Autumn suratını asarak sandalyesine geri oturdu.

Dilys Merimydion'un adı bir daha gündeme gelmedi.

Bütün sabah boyunca Summer kelebekler gördü. Her yerdeydiler, muhteşem kanatlarını tembel bir zarafetle çırpıyorlardı. Summer'a sürekli onları gönderen egzotik deniz prensini hatırlatıyorlardı.

Sonbahar yanılıyordu. Dilys . Affedilmek için yalvaran yüzlerce karta rağmen, bu abartılı jestler özür değildi. Savunmasını zayıflatmak için planlanmış saldırılardı.

Mağarada geçirdiği o günden beri Dilys Merimydion kendini hem çok az hem de her yerde hissettiriyordu. Ona asla yaklaşmıyor, mesafesini koruyor ama günün her dakikasında onun tamamen ve bütünüyle farkında olduğundan emin oluyordu. Belli ki onun dikkatini çekmek için en parlak *şumalarla* ortalıkta dolaşıyor, vücudu yağlanmış ve güneş ışığında parlıyordu. Tüm Calbernalıların giydiği çok ama çok küçük keten iç çamaşırına kadar soyunuyordu.

Her sabah ve akşam yatak odasının balkonunun altındaki fiyortta yüzüyordu. (Ve tanrılar onu affetsin, aslında o zamanları dört gözle beklemeye başlamıştı.) Hayatının her parçasını - Halla'nın hatırı için rüyaları da dahil olmak üzere! dakikalarca onu düşünmeden.

Sürünüyorum. Ha!

İnsanın gerçekten boyun eğdiği gün, ateşin Rorjak'ın buz egemenliğini dizginlediği gün olacaktı.

Ama kelebekler çok güzeldi. Ve romantik. Ve hayal edebileceği en güzel hediye idi.

Bahçelere bakan bir dizi geniş, kemerli paladyum pencerenin önünden geçen bir koridorda yürüdü. Pencereleer yaz esintisini içeri almak için açıldı ve muhteşem, nadir bir mavi dantel kanatlı kelebek pervaza tünemiş, muhteşem kanatlarını havalandırıyordu. Bu kanatlar canlı renklerle doluydu: kraliyet mavisi, turkuaz, deniz salyangozu, deniz mavisi ve sayısız ton Arada, en saf siyahın narin izleri ve gün ışığı sarısının parlak, parıldayan fısıltıları serpiştirilmişti. Kanatları açılıp kapanıyordu, o kadar kırılğan, neredeyse geçici ki, alt kısımları taraklı kenarları boyunca pembe ve gümüşle tozlanmıştı. Kelebek inanılmaz derecede güzeldi.

Kendi iradesi dışında büyülenmiş bir halde, çocuk kahkahaları ve tanıdık erkek sesleri onu kendine getirene kadar pervazda oturup güneşin tadını izledi.

"Dilys! Dilys! Dilys!"

Dilys, kuzenleri ve bir düzine kadar çocuk çimlerin üzerinde kickball oynuyordu. Dilys'in etrafının çocuklarla çevrili olduğunu birçok kez görmüştü. Nereye giderse gitsin ona doğru çekiliyorlardı. Muhtemelen onlara zamanını, ilgisini ve şefkatini kolaylıkla ve içtenlikle vermesinden dolayı.

Olağanüstü bir baba olurdu.

Dışarıda genç bir çocuk kickball sahasına çıkmıştı. Atıcı olarak görev yapan Dilys, şişirilmiş deri topu kaleye doğru yuvarladı. Çocuk topa güçlü bir tekme atarak sola, Dilys'in yanından geçip ikinci ve üçüncü kalelerin arasına gönderdi. Ari ve Ryll'in da aralarında bulunduğu rakip takım, oyuncularını sahada koştururken tezahürat yapıyordu. Dış sahada, Dilys'in takımından iki genç çocuk topun peşinden koşmaya başladı, Ama onlar daha ulaşmadan, vurucu üçüncü kaleyi geçmiş ve eve doğru gidiyordu.

Dilys golcüyü tebrik etmek için döndüğünde, Gabriella'ya doğru bir bakış attı. Bakışları kilitlendi ve ikisi de dondu kaldı. Dilys'in yüzündeki kahkaha yerini daha sıcak, daha derin bir şeye bıraktı. Büyüleyici ve inanılmaz derecede güzel bir şeye.

"Dilys! Kafalar yukarı!" Deri top Dilys'in kafasına çarpıp onu yana doğru sendeletmeden bir saniye önce birisi uyarıda bulundu. Topu fırlatan genç dış saha oyuncusu, "Özür dilerim,

Dilys!" dedikten sonra kahkahadan iki büküm olarak özrünü mahvetti.

Dilys kızmak yerine sahte bir kükreme sesi çıkardı, topu kaptı ve ciyaklayarak koşmaya başlayan çocuğun peşinden gitti.

Dilys'in bakışlarının tehlikeli büyüünden kurtulan Summer, paladyum kemerlerinin gölgelerine çekildi ve kickball'u izledi. Oyun, kahkahalarla gülünen bir ebeleme ve gıdıklama oyununa dönüştü. Dilys'in maskaralıklarına hafifçe güldüğünü fark ettiğinde hızla doğruldu ve kendini sertçe silkeledi.

"Summer, sen bir aptalsın. Kolayca manipüle edilebilen bir aptal!" Eşiğe tünemiş mavi dantel kanadına kaşlarını çatı. "Kışt!" dedi. Bir fiske vurdu parmaklarını ona doğru uzattı. "Kışt!"

Kelebek kanatlarını çırpmaya devam etti.

Summer üzerine atılıp onu korkutup kaçırabilirdi ama bunu yapmaya cesaret edemedi. İç çekerek ve kendi zayıflığından dolayı çenesini aşağıya eğdi ve arkasını döndü.

O akşam yemek için giyinmek üzere odasına döndüğünde sepet onu bekliyordu.

İnce kahverengi sazlardan örülmüş, kırmızı-beyaz kareli bir kumaşla kaplı büyük bir sepet yatağının ortasına tünemişti.

Amaryllis'i çağırmadan önce sepetin içindekilere bir göz söyleyen Summer yatağa doğru yürüdü. Yaklaştığında keskin bir havlama sesi odanın sessizliğini bozdu, kareli kumaş tarafından sadece hafifçe boğuldu.

Yaz dondu.

Bir havlama daha. Sonra bir tane daha. Sepet, içinde yatan şey örtünün altında bir o yana bir bu yana zıpladıkça sallandı.

Summer'kalbi göğsüne çarptı. Parmakları sıkıca kıvrıldı. Hayır. Hayır. Hayır, ona bir ... vermemişti.

"Arf! Arf! Arf!"

Kareli bezi sepetten çıkarıp sarkık kulaklı, altın kürklü yaramazlık yumağının heyecanla sıçrayışına baktı sepetin içinde, dört küçük patinin üzerinde.

Dilys Merimydion ona bir köpek yavrusu vermişti! Bir köpek yavrusu!

Onu görür görmez küçük köpek havladı ve yere çömeldi, küçük poposu havadaydı, kuyruğu sallanıyordu. Sonra yavru köpek mutlu bir sırıtışla sepetin kenarına doğru sıçradı, sarkık kulakları uçtu.

Sepet . Tombul, süt göbekli küçük hayvan dışarı fırladı ve Summer onu kurtarmak için havadan yakalamasaydı yüksek yataktan sert zemine yuvarlanacaktı.

Sert, küçük pençeler bedenini tırmaladı. Narin kumaş yırıldı. Hayvanın kuyruğunun sert kırbacı koluna arpdı ve küçük pembe Dili mutlu, heyecanlı, köpek yavrusu gibi bir karşılamayla yüzünün her tarafına salyalarını akıttı. Sıcak küçük beden kıpırdadı, sallandı ve biraz daha kıpırdadı, havladı ve havladı.

Uzun, zlem dolu bir dakika boyunca küçük bedeni sıkıca kavradı ve yavru köpek burnunu boğazına sokup nabzını çılgınca yalarken parmaklarının onun yumuşak, altın rengi krknde izin verdi.

Oh, tatlı Halla. Gözlerini kapadı ve yavru köpeğe sokuldu. Çok küçüktü. Çok sıcak. Çok sevgi dolu, mutlu ve canlı. Eğer izin verirse, onun arkadaşı olacaktı. Ve sadık olacağını biliyordu. Onu her yerde takip edecek, yatağında uyuyacak, yanında oturacak, onunla yürüyecek, onunla oynayacaktı.

Ve onu sevecekti. Hem de çok.

Summer'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. Acımasız bir iradeyle, içinde uzun süredir gömülü olan acıyı ve özlemi bastırdı ve yavru köpeği sepetine yerleştirerek kareli kumaşla tekrar örttü.

Bu kez, elinde sepetiyle saray koridorlarında Dilys Merimydion'un odasına doğru ilerlerken yavru köpeğin havlamalarını ve zıplamalarını duymazdan geldi.

Sepeti ayaklarının dibine yere bırakarak Dilys'in odasının kapısına vurdu. Kimse hemen cevap vermeyince daha sert vurdu. "Sealord Merimydion! İçeride misin? A şu kapıyı!"

Koridorun sonunda kapılar açıldı. Meraklı kafalar dışarı ıktı. Onları görmezden geldi.

"Derhal şu kapıyı açın!" *Bang! Bang! Bang! Bang! Bang!*

Kapı hızla açıldı. Dilys eşikte durmuş, bir eliyle beline sarılı havluyu tutuyordu. Belli banyo ve belli ki onun bağırışlarına cevap olarak koşarak gelmişti, sihir yapmaya bile zahmet etmemişti şu anda çıplak bedeninden aşağı akan su. Bu bir Duygusal durumunun bir ölçüsü olarak, onun çıplaklığını neredeyse hiç fark etmemişti. Yüz ifadesi endişe doluydu.

"Gabriella? Ne , *moa kiri*? Neyin var?"

"İşte." Yavru köpeğin bulunduğu sepeti kapmak için uzandı ve Dilys'e doğru itti, Dilys sepetin düşmesini engellemek için iki eliyle tutmaya zorladı. İçindeki yavru köpek havladı ve zıplayarak örtüyü yerinden oynattı. Küçük siyah burnu ve koyu kahverengi gözleri kareli kumaşın altından dışarı bakıyordu. Onu gören yavru köpek heyecanlı bir havlama sesi çıkardı ve sanki ona ulaşmaya çalışıyormuş gibi sepetin kenarına doğru sıçradı. Summer'ın kalbi acı dolu bir özlemle çarptı.

"Yeter artık. Artık durmalısın! Hediyelerini istemiyorum, seni de istemiyorum." Yavru köpek kafasını bezin arasından çıkardı ve küçük pembe diliyle onun elini yaladı. Kadın elini geri çekti. Boğazı düğümleniyor, gözyaşları birikiyordu. "Ciddiyim!" diye boğuldu. "Hayır! daha fazla!"

Dudakları titremeye başlamıştı, bu yüzden onları sıkıca kenetledi ve koridorda yürümek için arkasını döndü, Dilys'i orada, ağzı açık bir şekilde ona bakarken bıraktı.

Yavru köpeğin sepeti, nemli havlusu ayaklarının dibinde buruşmuş.

Dilys, Summer'ın hızla uzaklaşan figürünün ardından dehşet içinde baktı. Günlük hediyeleriyle onu kazandığına yemin edebilirdi. Her şeye rağmen bu sabahki kelekler çok beğenilmişti ama kahvaltıyla şu an arasında bir şeyler büyük ölçüde değişmişti.

Odasına geri döndü, bir ayağıyla havlusunu içeri atıp diğeriyle kapıyı kapattı. Dilys sepeti yere bıraktı ve içindeki küçük altın yavrusunu çıkardı, küçük köpeğe kaşlarını çatarak .

"Onu bu kadar üzecek ne oldu, evlat?" diye sordu.

Yavru köpek havladı, havladı ve Dilys'in elini coşkuyla yaladı. Dilys köpeği göğsüne yasladı ve küçük çenesini kaşdı.

Yavru köpek sıradan bir it değildi. O çok pahalı, çok imrenilen safkan bir golden *malam*'dı; zekâları, derin bağları ve korkunç koruma içgüdülerıyla ünlü bir cins. Aralarındaki bağ bir kez kurulduktan sonra, *malam* Gabriella'yı canı pahasına savunurdu. Elbette bu cins suyu çok severdi. Dilys, *Liana*'sına su sevmeyen bir evcil hayvan hediye etmezdi.

Köpeği seçtiğinde, Gabriella'yla Merimydia Oa Nu yakınlarındaki sörfte yürümeyi, köpeğinin dalgalara girip çıkmasını ve maskaralıklarıyla onu güldürmesini düşünmüştü. Gerçekten gülüyordu. Çoğu insanın ondan duyduğu o sessiz, ölçülü kahkaha değil, insanın içini açan ve kırılan dalgaların arasından güneş ışığı gibi dökülen türden bir kahkaha

Bulutlar. Konumarr'a gelişinin ertesi günü duyduğu gibi gerçekten neşeli bir kahkaha.

Ayrıca Gabriella'nın kendisinden , sadık bir koruyucusu daha olmasını istemişti - ona zarar vermeyi aklından bile geçirmeye cüret eden herhangi bir *krillonun* boğazını parçalayabilecek biri.

Golden *malamlar*, tüm küçük yavru boyutlarına rağmen, oldukça büyürler. Nadiren on ya da on beş yıldan fazla yaşayan çoğu büyük köpeğin aksine, uzun ömürlü *malamların* yirminci yaşlarından sonra da sağlıklı kalmaları duyulmamış bir şey değildi. O zamana kadar Dilys, Summer'ın etrafını sevdiği arkadaşları, çocukları ve diğer evcil hayvanlardan oluşan bir çemberin sardığından emin olur, böylece onun acısını hafifletmesine ve gelişmek için ihtiyaç duyduğu sevgi ve neşeyi geri vermesine yardımcı olurdu.

Annesinin kalbi deniz kadar derin ve genişti ve o gerçek bir Siren bile değildi. Onunla kıyaslandığında, Gabriella'nın kalbi katlanarak daha büyüktü, sevmek, yas tutmak ve hissetmek için eşit derecede engin bir kapasiteye sahipti.

Sonbahar onun için iyi bir arkadaş olmuş ve kendi Gabriella'nın sevdiği ve sevmediği şeyler hakkında gözlemleri vardı ama mavi gözlü kız kardeşi hakkında her şeyi bilmediği açıktı, yoksa ona köpek yavrusu hakkında farklı tavsiyelerde bulunurdu.

Summer'ın herkesten çok güvendiği tek kişiye, en büyük kız kardeşi Spring'e danışmanın zamanı gelmişti.

Spring Coruscate'i sarayın geniş batı bahçelerinin yarım mil ötesinde inşa edilmiş serada aradı. Ağır camlı, bağımsız yapı, gün boyunca en fazla doğrudan güneş ışığı alacak şekilde tasarlanmış ve konumlandırılmıştı. Gölgelemlerin güneşi engellememesi için etrafındaki arazi ağaçlardan arındırılmıştı. Muhtemelen Wintercraig'in soğuk ve sert kışında oldukça önemliydi.

Ama bunlar yaz aylarıydı, her şey yeşil ve ılıktı ve Skoerr Dağı buzul alanlarından gelen buz eriyikleriyle hâlâ nemliydi. Seraya adımını attığında, Calbernian kıyafetinin alışlagelmiş hafifliğinden memnun olmasını sağlayan ılık, buharlı bir havayla çevrili olduğunu gördü.

Çıplak ayakları seranın toprak zemininde sessizce ilerliyordu. Yapı çok büyüktü. En az çeyrek mil uzunluğunda ve yarısı kadar genişliğinde, düzgün sıralar, kutular ve asılı saksılarla dolu, hepsi de bitki örtüsüyle dolup taşıyordu. Kışın yoğun kar yağışını engellemek için dik açıyla yerleştirilmiş uzun cam çatı

Devasa sütunlarla desteklenen bu seranın etrafında meyve veren ağaçlar ve üzüm, domates ve fasulye kabuklarıyla dolu asmalar uzanıyordu.

Wintercraig'in yetiştirme mevsimi uzun olmayabilirdi ama bu sera ondan en iyi şekilde yararlanmak için tasarlanmıştı. Dilys bu binadan elde edilecek ürünlerin tüm Konumarr'ı ve sarayını yıl boyunca taze meyve ve sebzeyle besleyebileceğinden şüphe duymuyordu.

Bahar, açık renk, süssüz yeşil bir elbise giymiş, bedenini ve eteklerinin önünü örten ağır lekeli önlükle, bir marul yatağının yanında diz çökmüş, yabancı otları koparıyor ve parmaklarını gevşek, balçıklı toprağa sokuyordu. Bahçıvan eldiveni giymemişti. Dilys yaklaştıkça teni karıncalandı. Kadın sihrini kullanıyordu.

Summerlea'nın kraliyet ailesinin her bir üyesinin armağanı olan hava durumu büyüsü değil -hava durumu büyülerini bir seranın içinde pek işe yaramazdı- ama başka bir şey. Bir çeşit yetiştirme büyüsü. Bir nefes aldı. Büyünün tadı diline parlak ve çimenli geldi. Güneş ışığı ve ilkbahar gibi. Tehlikeye dair hiçbir ipucu yoktu.

"Prenses Spring," diye mırıldandı. Mesafesini korudu. Sihirli kadınlara karşı her zaman akıllıca davranırdı.

Yanıt vermeden yabancı otları koparmaya ve parmaklarıyla toprağı kazmaya devam etti.

Sabırla bekledi. Kadınların büyülerini beklemeye alışkındı.

Beş dakika sonra Bahar ellerini topraktan çekti, dalgınca kir tutmuş önlüğüne sildi ve ayağı kalktı.

"Prenses Spring," dedi yine, hâlâ mesafesini koruyarak.

Ona doğru döndü, kaşları düşünceli şekilde çatılmıştı, sonra onu orada dururken görünce şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Oh, Sealord. Beni affedin, geldiğinizi duymadım."

Yanağında ve çenesinde birer kir izi vardı. Normalde delici olan yeşil gözleri yumuşak ve pusluydu ve uzun, cetvel gibi düz saçları kulaklarının yanında yeşil kurdelelerle bağlanmış iki örgülü halka halinde asılıydı. Bu etki, üç Mevsim'in en büyüğü ve en olan Spring Coruscate'in şaşırtıcı derecede masum ve kız gibi görünmesine neden oluyordu.

"Lütfen, *Myerialanna*," diye mırıldandı, "kız kardeşiniz Gabriella hakkında konuşmak için bir rica ediyorum."

Spring'in gözlerindeki puslu bakış yerini yumuşaklık ve ondan beklediği yoğun, delici yeşil bakışlara bıraktı. "Peki ya

onu?" Bu kelimelerin etrafında bir korumacılık zenginliği kıvrıldı. Dikenlerden bir duvar, onu parçalara ayırmak için bekliyordu.

Kalbi onaylayarak ısındı. Korumacılık, nerede bulursa bulsun hayranlık duyduğu bir özellikti. "Biliyorsun ona her gün hediyeler."

Zarif kaşlarından biri kalktı, şık, siyah, anlamlı bir kavis çizdi. "Gözümden kaçmış olamaz. Yetenekleriniz Konumarr'da konuşulmaya başlandı."

Tabii ki vardı. Başlangıçta Sonbahar ve İlkbahar'da dans ettikten sonra, ilgisinin Yaz'a sabitlendiğini kesin bir dille ilan etmek istemişti. Sadece Gabriella'yı kararlılığına ikna etmek için değil, aynı zamanda onu doğrudan seçmek yerine bir şekilde onun için "yerleştiği" düşüncesini de bastırmak için. Summer Coruscate onun seçtiği *liana*, istediği tek Mevsim'di ve aksi yönde en ufak bir fısıltıya bile izin vermeyecekti.

"Bu öğleden sonra ona bir köpek yavrusu verdim. Bir golden *malam*. Geri verdi, tabii ki bunu bekliyordum ama geri verdiğinde gözle görülür bir şekilde üzgündü, hatta ağlamak üzereydi."

"Ah," dedi Spring.

Dilys kaşlarını çatı. "Ah' ne? Hayvanları sever. Sevdiğini biliyorum. Köydeki çocuklar köpeklerini oynamak için parka getirdiklerinde nasıl gülümsediğini gördüm. O köpekleri sevmesini, onlar için sopa atmasını izledim. Ve onlar ayrıldıklarında gözlerindeki özlemi gördüm."

"Hediyenizin onu neden üzdüğünü öğrenmek istiyorsanız, belki de doğrudan ona sormalısınız."

Sadık bir karşılık. Ama o, seçtiği *liana* hakkında hayati bir şeyi bir şekilde yanlış okumuş ve bunun sonucunda onu yaralamış bir Calbernan'dı. Cevaplara ihtiyacı vardı ve Spring'in sadakatinin onları almasını izin vermeyecekti.

"Benimle konuşacağını düşünseydim ama konuşsa bile bana gerçeği söylemesi pek olası değil."

Siyah, zarif bir kaş yükseldi. Ona soğuk ve sert bir bakış fırlattı. "Eğer Gabriella bilmeni istemiyorsa, sana yardım edemem. Autumn'un beni ikna etmesine izin verdiğim son seferde Gabriella perişan ve darmadağın bir halde geri döndü ve kendini odasına kapattı. Hiçbir şey olmadığını iddia ediyor ama ikimiz de bunun yalan olduğunu biliyoruz, değil mi?"

Dilys'in parmakları kıvrıldı. "O gün Gabriella ve benim aramda olanlar seni ilgilendirmez-"

"Annemiz öldüğünden beri kardeşlerime ben bakıyorum," diye araya girdi. "Onların iyiliği benim için çok önemli!"

Nefesini içine çekti, ateşli bir karşılık vermemek için kendini zor tuttu. O Calbernana değildi.

Az önce onu ne kadar ağır bir şekilde aşağıladığını anlamamıştı.

Calbernana erkeklerinin bir *liana* talep etme hakkını kazanmaları gerektiğini biliyor muydunuz? Ve bu hiç de kolay bir iş değildir. Bir Calbernana, bir eşe layık olacak kadar güçlü, cesur ve yetenekli kanıtlamak için onlarca yılını öğrenmeye, eğitime ve yeterli altın ve şan kazanmaya harcar."

Siyah, zarif bir kaş yükseldi. Bahar hiçbir şey söylemedi ama canlı yeşil gözleri kırpmadan onu izledi.

"Bir Calbernana bu hakkı kazandıktan sonra, bir Calbernana erkeği için *lianasının* mutluluğunu ve refahını sağlamaktan daha büyük bir ayrıcalık veya sorumluluk yoktur," diye devam etti. "Onun için yapamayacağı hiçbir şey yoktur. Onu sevindirmek için veremeyeceği şey yoktur. Bir Calbernana, *lianasına* acı çektirmektense kendi kolunu kesmeyi tercih eder - henüz onun olmasa bile

dünyanın gözü önünde." "Ve eğer bir kadına -herhangi bir kadına- senin önerdiğin şekilde saldırmış olsaydım, kendi adamlarım beni katleder ve parçalanmış bedenimi

köpekbalıklarına kalacaktır. Ve bunu yapmakta da haklılar."

"Anlıyorum." Bahar elinin tersiyle çenesini ovuşturdu. Yeni, çok daha büyük bir kir lekesi daha önce orada olana katıldı ve neredeyse tüm çenesini siyaha çevirdi.

Dilys kemerindeki bir mücevhere dokundu ve tokasının önü açılarak küçük, su geçirmez bir bölme ortaya çıktı. "Lütfen. Gabriella yavru köpeği geri getirdiğinde son derece üzgündü. Nedenini anlamam gerekiyor." Kemerindeki bölmeden ince, katlanmış bir kare temiz bez çıkardı, salladı ve Bahar'a uzattı.

"Yüzümde kir mi var?" diye sordu şaşırmadan.

"Çenende. Ve burada." Spring'in yanağındaki lekenin yerini yansıtan kendi yanağındaki bir noktayı işaret etti. Bahar yüzünü ovalarken, "Senden asla Gabriella'nın sırlarına ihanet etmeni istemem, *Myerialanna*. Sadece bir daha böyle bir hata yapmamak için bana yol göstermeni istiyorum. Bana yardım etmeyecek misin?"

Yüzü artık temizdi, teni sertçe ovulduğu için pembeleşmişti, Spring Dilys'e bezini geri verdi. Küçük kareyi yeniden katladı ve tokasındaki küçük bölmeye geri koydu. Bu iş bittiğinde, tokası bir kez daha fazla kırparak kapattı ve sabırla Spring'in cevabını bekledi.

Uzun bir sessizlikten sonra, "Baş bahçivana, onun için bazı hasta domates bitkilerine bakacağıma söz verdim," dedi. "İstersen bana eşlik edebilirsin. Belki ben çalışırken zaman geçirmek için sohbet edebiliriz."

de gülümsemesini engelleyemezdi. "Benim için zevktir, *Myerialanna*."

Dilys onu seranın orta koridorunda takip etti. Bitki ve toprak kokusu güçlüydü, çıplak ayaklarının altındaki zemin yumuşak ve sıcaktı. "Orada bitkilerle ve toprakla ne yapıyordun?" diye sordu, Summerlander prensesinin büyüsunu merak ediyor.

"Oh, sadece yardımcı oluyorum," dedi. Adam kaşlarını kaldırıncı ekledi: "O toprak parçasındaki besinler biraz azalmıştı. Şimdi değiller."

"Ah. Bu tüm kız kardeşlerinizin sahip olduğu bir yetenek mi?"

"Tüm Yaz Ülkeliler toprağı zenginleştirmek ve bitkilerin gelişmesini sağlamak için temel bir yeteneğı sahiptir. Krallığımızı bu kadar değerli kılan şeylerden biri de budur. Başka topraklarda tarlalar nadasa bırakılır ama Summerlea'de büyüme mevsimimiz hiç bitmez, toprağımızdaki besinler asla tükenmez ve ürünlerimiz dünyanın en dolgun, en olgun, en zengin ürünleridir. Bazılarımız" - ona doğru bir bakış fırlattı

- "Başka şeyler de yetiştirebilir. Örneğın babamız. Hemen hemen her şeyi yetiştirebilirdi."

"Ne gibi?"

Kadın omuz silkti ve adam kadının daha fazla bilgi vermemesine pek de şaşırmadı. Calbernanlılar da yabancılara sihirlerinden bahsetmezlerdi. Ama Spring boş konuşmalar yapan bir kadın değildi. Konuştuğunda bir nedeni vardı. Verdan bir şeyler yetiştirebiliyordu. Bitki yetiştirmenin ve toprağı zenginleştirmenin ötesine geçen şeyler. Spring ve muhtemelen Gabriella da dahil olmak üzere diğerleri de öyle yapabiliirdi. Dilys bu bilgiyi dosyaladı.

Parlak sarı, yeşil ve turuncu kabakları gölgeleyen geniş yeşil yaprak sıralarının ve yerden etkileyici yükseklikteki sera tavanına kadar dolgun yeşil fasulye kabuklarıyla dolu yapraklı sarmaşıklarla tamamen sarılmış bir sütunun yanından geçtiler.

"Bu sera geçen yıl burada değildi," dedi Dilys. O ve adamları Konumarr'a inmemişlerdi. Llaskroner Fiyordu boyunca uzanan savunmalar çok güçlüydü. Yüzlerce kilometre uzaktaki ıssız bir kıyı şeridini seçmişlerdi. mil daha güneydeydi. Ama yine de Konumarr'ı incelemiş, yabancı ülkelerin limanlarına serbestçe yelken açan tüccar casusların sağladığı haritaları ve krokileri gözden .

"Kral bu yılın başlarında inşa ettirdi. Gildenheim yakınlarında da bir tane var.

Bu da kız kardeşim Khamsin'in fikirlerinden biriydi. O görmek istedi eğer Seralar, yıl boyunca bir sarayı ve çevresindeki köyleri desteklemek için yeterli ürün sağlayabilir. Wintercraig'in özellikle soğuk aylarda diğer ülkelerden gıda ithal etme ihtiyacını azaltmanın bir yolu."

"Ama Summerlea artık Wintercraig'e ait. Yiyecek bir daha asla sorun olmayacak."

Bahar yine omuz silkti. "Kış halkı mümkün olduğunca kendi kendine yetmeyi tercih eder. Her halükarda, Konumarr'daki iklim Gildenheim'dan daha ılıman olduğu ve biz de yaz için buraya geldiğimiz için, kral Konumarr'da ikinci bir sera kurmaya karar verdi.

Domates asmalarının olduğu yere varmışlardı. Dilys'in gözüne gayet güzel görünüyorlardı, keskin yeşil yaprakların arasında sarkan çeşitli olgunluk aşamalarındaki domates salkımlarıyla, ama Spring onları görünce kaşlarını çattı.

"Bu bitkiler sağlıklı değil mi?" diye sordu. Tarım onun uzmanlık alanı değildi ama her zaman yeni bir şeyler öğrenmeye istekliydi.

"Olmaları gerektiği kadar sağlıklı değiller," dedi. "Domatesler daha büyük olmalı ve daha çok sayıda olmalı." Diz çökerek sağ elini toprağın içine soktu ve parmaklarının arasından geçirmeye başladı. Sol eliyle uzandı ve domates bitkisinin kalın, tüylü ana sapını hafifçe okşamaya başladı. "Merhaba küçük dostum," diye fısıldadı. "Nasıl hissediyorsun Bugün mü? Biraz keyifsiz misin?"

Summerland'bitkileriyle konuştuğunu duymuştu ama şimdiye kadar bu hikâyeleri hep bir şakadan ibaret saymıştı.

Spring bitkiye, "Eminim, eğer , Mystral'daki hiçbir bitki senin meyvelerinin büyüklüğüne, miktarına ya da olgunlaşmış mükemmelliğine rakip olamazdı," dedi. "Ne düşünüyorsun, hmm?"

Dilys izlerken bitkinin sarmaşıkları kalınlaştı. Yeni dallar açılarak devasa ahşap sütuna tırmandı ve etrafını sardı. Mevcut domatesler dolgunlaşırken, bitkinin her yerinde yeni, küçük sarı çiçekler açtı.

yeni ve eski büyüme. Dilys'in duyuları çıldırmış gibi karıncalanıyor, mırıldanarak söylediği cesaretlendirici sözlerin emir olduğunu anlıyordu. Spring Coruscate'in büyüğü sadece ellerinde değildi. Sesinden de akıyordu.

Kız kardeşinin sahip olduğu saf, güçlü *susirena* değil ama onunla yakından ilişkili bir şey.

"Bu oldukça etkileyici bir yetenek," demekle yetindi.

"Mmm," diye mırıldandı Spring onaylarcasına. "Babamdan bana miras kalan hediyelerden biri." Elini topraktan çekerek iki elini domates bitkisinin üzerinde gezdirmeye, lifli saplarını ve meyve salkımlarını bir annenin çocuğunu banyo yaptırırken inceleyebileceği gibi incelemeye başladı. Gittikçe nazikçe okşuyor ve cesaretlendirici sözler fısıldıyordu. "İslah tuhaf bir şey. Bu kırmızı domates bitkisini sarı meyve veren çeşitlerden biriyle çaprazlayabilirim ve sonunda

Bazı bitkiler kırmızı domates yetiştirirken, diğerleri sadece sarı domates yetiştirir ve bitkilerin küçük bir yüzdesi hem kırmızı hem de sarı domates yetiştirir.

aynı asma. Ya da soylarına bağlı olarak, iki kırmızı domates bitkisini çaprazlayabilirim ve sonunda sarı meyve üreten bir bitki elde edebilirim."

İlk bitkiyle işini bitiren Bahar diğerine geçti. Sağ elini toprağın içine soktu, sol eliyle domates bitkisini okşadı ve teşvik edici büyüsünü mırıldanmaya başladı. Bitki titreyip tepki verirken, yeni sarmaşıklar, yapraklar ve çiçekler açarken, yapraklarının arasında kümelenmiş meyveleri şişirirken, "Babamız her zaman sonunda olduğu gibi." Dudakları sıkıştı. Gözleri karardı. Dilys'e donuk bir bakış fırlattı. "O her zaman deli değildi."

"Biliyorum," diye mırıldandı Dilys. Birbirlerini daha iyi tanıyor olsalardı, onun omzuna yatıştırıcı bir el koyardı. Ama , yüzden ellerini kendine sakladı. "Onunla genç bir çocukken tanıştım. Ailemle birlikte Prenses Sonbahar'ın isim verme günü için Summerlea'ya yelken açmıştık. Çocuklarını ve kraliçesini ne kadar çok sevdiği belliydi. Babam ve annem onun bağlılığından çok etkilendiler. Onu neredeyse Calbernan'da buldular. saygı duyuyorum." Bu bir Calbernan'ın bir *oulani*'ye verebileceği en büyük iltifattı. "Kardeşin Falcon yardım için bize geldiğinde onu geri çevirmememizin nedenlerinden biri de bu anıydı."

"Evet," dedi. "Babam sevdiğinde tamamen severdi, içindeki güç, duygu ve sihirle severdi. Hiçbir şey saklamazdı. Bu şekilde nefret de ederdi. Ve dediğim gibi, bir şeyleri büyütme için bir yeteneği vardı." Sesi , düşünceleri görünmez bir yolda ilerlerken toprağı eleyen ve domates bitkisini okşayan elleri yavaşladı. Sonra hızlı bir silkinişle kendine geldi. "Öte yandan annem daha sakindi. O da tüm kalbiyle severdi ama bu sevgi hiçbir zaman mantığını yitirmesine neden olacak kadar güçlenmedi. Babam için mükemmel bir kraliçeydi. Babamın yaz ateşini serinleten bir yağmurdu. Onu dengeledi."

Başını bir yana eğdi. "Herkes her zaman Gabriella ve benim annemize ne kadar benzediğimizden bahseder, özellikle de Gabriella. Sanırım bu çok doğal. arasında en sakın olanlar biziz. Annemizin görünüşünü miras almanın yanı sıra, Gabriella hepimizin en nazik olanı, kalbi en büyük ve en sevgi dolu olanı. Sen bile onunla ilk tanıştığında sadece kibarlığını gördün ve bunu zayıflık sandın."

Dilys kendini savunmaya başladı ama sonra ağzını kapattı. Gabriella'nın dünyaya gösterdiği yüz onu kandırmıştı. Onun gücünü, tutkusunu, içinde sıkıca sakladığı canlılığını ve gücünü hafife almıştı. Bu tamamen onun hatası değildi... En başından beri ondan korkmuş bir tavşan gibi kaçmıştı.

Bahar yeşil domateslerden birini avucunun içine aldı ve onlara fısıldamak için eğildi. Elindeki meyve dolgunlaştı ve olgunlaştı. "Ama bu insanların tüm Mevsimler boyunca unuttukları şey, herhangi birimiz ne kadar annemiz gibi görünsek ya da davransak da, Verdan Coruscate'in kanı ve büyüğü bizim de içimizde akıyor. Ve hiçbirimiz," dedi arkasına yaslanarak, parlak, canlı Kırmızı domateslerin arasında büyüyen sarı domatesin adı Serenity."

"Gabriella'nın çok daha güçlü ve potansiyel olarak görüldüğünden daha tehlikeli," diye yorumladı Dilys. "Bunu zaten biliyorum. Calbernalılar bir kadının gücünden -büyülü ya da başka türlü- korkmazlar. Biz bunu kutlarız."

"Ne ben ne de kardeşlerim babamızdan miras kalmış olabilecek güçlü yanlarımızdan korkmuyoruz," diye mırıldandı Spring. "Bizi endişelendiren zayıflıklarımız."

Ve sonra, sonunda, anladı. Gabriella'nın hiçbir erkeğin yaklaşmasına izin vermeme alışkanlığı, yumuşak sözlerle onları uzak tutması ve daha cesur, daha canlı kız kardeşlerine kıyasla onu silikleştiren o kendini beğenmiş tatlılığı. Dilys'ten, onun hissettirdiklerinden duyduğu korku. Ona sevmesi için bir köpek yavrusu verdiğinde çektiği acı.

Bir delinin çocuklarına doğal o deliliğin hayaleti musallat olur.

Gabriella bir Siren'di. Her şeyi diğerlerinden daha derinden hissedirdi. Gerçekten de onun muazzam gücü, içinde yaşayan duyguların muazzamlığından geliyordu.

Ve tüm hayatını bu duyguyu bastırmaya çalışarak, hissetmekten korkarak geçirmişti. Aşkının, duygularının derinliğinin, babasının deliliğe doğru inişini takip etmeye mahkum olduğunun kanıtı olduğunu düşünüyordu.

"Sevmekten korkuyor mu?"

Bahar önündeki bitkinin keskin yapraklarını okşadı. "Babamla tanıştın. Onu son zamanlarında tanıdın. Büyük güce sahip, sınırsız seven biri sevdiğini kaybettiğinde neler olabileceğini kendin gördün."

"Gabriella'nın küçükken bir köpek yavrusu var mıydı?"

"Çocukken evcil hayvan beslememize izin verilmezdi. Babam, güçlü büyüye sahip çocukları kırılğan uzak tutmanın ihtiyatlı olacağını düşünüyordu. Muhtemelen haklıydı da. Annem Autumn ve bana küçük fırtınalar derdi.

Ne zaman üzülssek fırtınaları çağırırdık - ki bu şaşırtıcı derecede sık olurdu. Çok fazla duygu sömürüsü yapmaya eğilimliydik. Sonra Khamsin geldi ve ikimizi de utandırdı." Dudakları alaycı bir sırıtışla kıvrıldı.

"Ya Gabriella?"

Spring omuz silkti. "Beşimiz arasında her zaman en iyi huylu olanın o olduğu bir sır değil."

Olacaktı. Bir Siren olarak sevgiyle büyürdü; tıpkı bitkilerin yağmura, balıkların suya ihtiyaç duyduğu gibi sevgiye ihtiyaç duyardı. Bebekken bile içgüdüsel olarak, ihtiyaç duyduğu şeylerin çoğunu almasına neden olacak şekilde davranırdı. Ve sürekli, sevgi dolu bir ilgi görmek de onu rahatlatır ve kendi mutluluğunu besler, onu başkalarının sevmekten başka bir şey yapamayacağı iyi huylu bir çocuk haline getirirdi.

"Tabii ki," diye devam etti Spring, "o zamanlar pek de söz dinleyen bir çocuk değildim. Babamın evcil hayvan yok kuralı beni evden gizlice çıkmaktan alıkoymadı.

ve seyisin köpekleriyle oynamaya giderdim. İyi ki hiç bu kadar bağlanmamışım. Ahırda korkunç bir kaza oldu.

ve eğer orada olsaydım, birine gerçekten zarar verebilirdim."

Dilys'in kendinden büyük bir kardeşi yoktu ama başkalarının çocuklarıyla yeterince vakit geçirdiği için bir çocuğun gittiği yere diğerinin de geldiğini biliyordu.

takip edeceğinden emindi. Spring ona Gabriella'nın kendisiyle birlikte ahıra gizlice gittiğini söylüyordu. Yavru köpeklere bağlandığını, onlara bir şey olduğunda orada olduğunu söylüyordu. Genç bir Siren olan Gabriella, ilk kez tattığı keder karşısında şaşkına dönmüş ve bunu nasıl atlatacağını bilememişti.

Calberna'da genç *imlani* kızları şımartılır, korunur, karanlık duygularla nasıl başa çıkacaklarını, üzüntü, öfke ve kederi onlara zarar vermeyecek şekilde nasıl serbest bırakacaklarını öğrenene kadar bu duygulardan korunurlardı. kendileri ya da başkaları. Burada, Summerlea'de, kimse böyle bir şey yapmayı bilmez.

önlemler. Ve Gabriella'nın muazzam gücüne sahip bir çocukla uğraşırken, böyle bir cehaletin sonuçları felaket olabilirdi. Derin duygusal yaralar bırakabilirdi -hayır, açıkça bırakmıştı-.

"Teşekkür ederim, Myerialanna Spring."

"Ne için?" Bahar belli belirsiz gülümsedi ve domates bitkilerine döndü. "Çıkarken kapıyı arkandan kapattığından emin ol."

OceanofPDF.com

Bölüm 14

Kur Kuşatması sona ermişti.

Gabriella yavru köpeği Dilys'e geri verdikten sonraki sabah, balkonunda onu renk cümbüşü ya da sarhoş edici derecede lezzetli bir parfümle karşılayacak bir çiçek halısı yoktu. Kahvaltı tepsisinde hediye de yoktu. Onun yerine tabağının altına sıkıştırılmış basit bir kart vardı:

Affet beni, Gabriella. Hediyelerim seni memnun etmek içindi, üzmem için değil.

Telafi etmek için, isteklerinizi yerine getireceğim ve size daha fazlasını göndermekten kaçınacağım.

Dilys

Sözüne sadıktı. Aradan geçen beş gün içinde ondan tek bir gonca gül bile almamıştı. Onun saçını sakalını da görmemişti. Artık saray bahçelerinde dolaşmıyordu. Yemeklerin hiçbirinde yoktu. Calbernanlılar hâlâ saray bahçesinde ve şehir parklarında şehrin çocuklarıyla oynuyordu ama Dilys artık onların arasında değildi. Ve aramak için erken kalkıp geç saatlere kadar kalmasına rağmen, artık Dilys Merimydion'u - gösterişli bir şekilde giyinmiş ya da başka bir şekilde - aşağıdaki fiyortta yüzerken bulamıyordu.

Başardı o zaman. Sonunda Dilys Merimydion'u uzaklaştırmıştı.

Kendine bunun en iyisi olduğunu söyledi. Onunla bir geleceği yoktu, kimseyle bir geleceği yoktu. Ama onun bitmek tükenmek bilmeyen ilgisinin yokluğu, sanki değerli bir şeyini kaybetmiş gibi kendini yoksun hissetmesine neden *oluyordu*.

Her ne kadar sakın bir yüz ifadesi takınsa ve hiçbir sorun yokmuş gibi davranmaya devam etse de, alışlagelmiş maskesi garip bir şekilde kırılğan ve uyumsuz hissediyordu; his günler geçtikçe daha da yoğunlaştı. Geceleri huzursuzdu, erotik özlem ve yürek burkan kayıplar arasında gidip gelen rüyalar onu birden fazla kez yastığını ıslatan gözyaşlarını bulmak için uykudan sürükledi. Günler geçtikçe

Günler , göğsünde kök salan ve yavaş yavaş büyüyen, her geçen gün daha da ağrıyan, daha da boşalan ağırlı bir boşluğun farkına vardı.

Bu sabah, yavru köpeği geri verdikten altı gün sonra, Gabriella daha fazla dayanamadı. Çöktü ve Dilys'in nereye gittiğini öğrenmek için Ryllian Ocea'yı aradı. Sorgusunda kurnaz olmaya çalışmış, soruyu sabah şakalaşmalarının arasına sıkıştırmıştı ama Ryllian'da bir şeylerin parıltısını gördüğüne yemin edebilirdi - rahatlama mı? Ryll'in altın rengi gözlerinde, "*Ono, Myerialanna*. Prens Wintercraig'den ayrılmadı. Evet, gitti ama sadece geçici olarak. İlgilenmesi gereken meseleler vardı, bu yüzden denizdeki gemilerimizden biriyle buluşmak için yüzdü."

"Umarım ciddi bir şey değildir?"

"*Myerielua*'nın üstesinden gelemeyeceği bir şey değil." Ryll gülümsedi. "Yakında döner. Onu aradığınızı söyleyeceğim."

"Oh ... erm ... hayır, buna gerek yok. Ben aramıyorum. Onu arıyorum yani." Küçük, gergin bir kahkaha attı ve saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Sadece burada olduğundan emin olmak istedim, yani *iyi olduğundan*! Burada olduğundan emin olmak istedim.

iyi. Lily'nin babasıyla olan olaydan dolayı herhangi bir rahatsızlık geçirmediğini ... um" Kendi yarattığı bir çukura battığını hissedebiliyordu, bu yüzden, "Sağlığının iyi olmasına sevindim," dedi, kendini daha büyük bir aptal durumuna düşürmeden önce ağzını kapattı ve aceleyle uzaklaştı.

Ryll'in onu ispiyonlayacağını ve Dilys'in bunu kur yapmaya devam etmesi için bir davet olarak algılayacağını bilmeliydi. Tam da öyle olmuş olmalıydı, çünkü o akşam Gabriella akşam yemeği için giyinmeyi bitirdiği sırada odasının kapısı çalındı. Amaryllis cevap vermeye gitti ve elinde mühürlü bir parşömen zarfla döndü.

"Sizin için hanımefendi," dedi Amaryllis, zarfı uzatarak ve gülümsemeye çalışarak.

Gabriella neredeyse bir haftadır kendine Dilys Merimydion'un kur yapmasının sona ermesinin doğru ve gerekli şey olduğunu söylüyordu ama yüzlerce kartın üzerine "Beni kendin olarak kabul et" yazan aynı cesur, erkeksi eli fark ettiği anda, hain kalbi küçük bir dans yaptı. *Vazgeçmemişt!*

Dilys'in tam ve resmi unvanını kullanarak gönderdiği zarfı aldı: *Ekselansları, Gabriella Aretta Rosadora Liliana Elaine Coruscate'e, Summerlea Prensesi, Vadi Düşesi*. İsminin etrafında

Dekoratif ve kıvrımlardan oluşan karmaşık bir tasarım, minik, renkli mürekkepli çiçek noktalarıyla süslenmiş büyüyen sarmaşıklardan bir desen. Güzel bir tasarım. Tamamlaması saatler sürmüş olmalı.

Merimydon Hanesi'nin üç çatallı mızrağıyla damgalanmış okyanus mavisi bir balmumu damlası zarfın arkasını mühürledi. Bir tırnağın bastırmasıyla kolayca açıldı. İçinde, altın varak içine yerleştirilmiş, saray yazısının daha az özenli bir versiyonuyla yazılmış bir kart duyuruyordu:

Sealord Dilys Merimydon, Güneydoğu Garden Arbor'daki akşam yemeğinde hazır bulunmanız onurunu talep ediyor. Akşam saat 7'de. Çiçeklerin yolunu takip .

"Çiçeklerin yolu mu?" Gabriella yüksek sesle mırıldandı. "Koridorun dışında, Majesteleri."

Meraklanan Gabriella süitinin kapısına yöneldi ve kapıyı açtı. Saksılanmış ve düzenlenmiş çiçeklerden oluşan iki paralel sıra, kapısından koridora kadar uzanıyor ve köşede kayboluyordu. Sıralar arasındaki boşluk, gevşek yapraklar ve koparılmış çiçeklerden oluşan kalın bir halıyla kaplıydı.

"Buradan Summerlea'ya kadar bütün çiçek bahçelerini kirletti mi?" Muhtemelen yapmıştır, lanet olsun ona. Bu romantik savurganlık karşısında içinde oluşan ürpertiyle kaşlarını çatı. "Saat kaç Amaryllis?"

"Yediye on dakika var, hanımefendi."

Reddetmeliydi. Dilys Merimydon'a giden çiçekli yol aynı zamanda ölçülemez bir tehlikeye de yol açıyordu.

Yine de Summer kendini davetiyeyi Amaryllis'e uzatırken ve "Lütfen bunu tuvalet masamın üzerine koy. Ve mürekkebe dokunma."

"Peki ." Artık gülümsemesini saklamayı başaramayan hizmetçi reverans yaptı ve tabağı Summer'ın odasına taşıdı.

Summer koridorda uzun bir süre durdu, derin derin nefes aldı, karnında düğümlenen ve kıvrılan gerginliği bastırmaya çalıştı. "Ah, buna çok pişman olacağım," diye mırıldandı.

Ve böylece Summer Coruscate sağ ayağını uzattı ve Dilys Merimydon'a giden çiçekli yolda yürümeye başladı.

Summer'ın yaklaştığı haberi Dilys'e, kendisinin olduğunu iddia ettiği kadın ortaya çıkmadan çok önce ulaşmıştı.

Asmalarla kaplı çardağın gölgesinde duruyordu. Akşam güneşi serin bir şekilde üzerine vururken hafif bir esinti fısıldıyordu

Denizin kokusunu ve bahçenin parfümlü güzelliğini taşıyan ten.

Arkasında, leydisinin zevkini bekleyen, bozulmamış beyaz ketenle kaplı küçük, bir yemek masası, iki rahat, minderli sandalye ve Cali Va'Lua'nın mahzenlerinden gelen en iyi köpüklü tatlı şarap şişesini soğutmak için buzla yeni doldurulmuş gümüş bir kova oturuyordu.

Summer'ın kendisine karşı soğukluğunun ilgisizlikle bir ilgisi olmadığını anladığı gün şarabı getirtmiş ve bu hafta, kaleyi fethetmek için başlattığı kuşatmanın bir sonraki aşamasını planlarken almıştı.

Gabriella Coruscate'in kalbi.

Şimdi, onun gelişini beklerken, Dilys göğsünde garip bir sıkışma, karnında rahatsız edici bir bükülme fark etti. Yanlarında gevşekçe durması gereken elleri yumruk şeklinde açılıp kapanıyordu.

Gergin olduğunu fark etti. Gergindi.

İlk kez ona gelmeyi seçmişti. İlk kez onun teklifini değerlendirmeye istekli olduğunu belirtmişti.

Onu uzaklaştırmak için geldiğini . Onun ürkekliğini bildiği için Küçük Honeyrose'un aklında tam olarak bu vardı. Ama niyeti ne olursa olsun, ona gelmeye karar vermişti. Onun davetini kabul etmiş ve kendisi için belirlediği yolu takip etmişti.

Geldiğinde onu burada tutmak tamamen ona bağlıydı.

Kadın yaklaşırken yalnız ve sessiz duruyordu, saçları sırtından aşağı dökülüyordu. El değmemiş beyaz bir şuma giymişti, kemeri elmaslarla süslenmiş saf platindi. Gözlerini kırpmadan onu izledi, onun nazik, yatıştırıcı güzelliğini içti. Yumuşak bir lavanta rengi giymişti, güzel gözlerine hafif bir menekşe rengi veren hoş bir pastel ton. Kalın, siyah saçları ustalıkla başının üzerine bukleler ve örgüler halinde yığılmış, uzun bukleler sırtından beline kadar inecek şekilde bırakılmıştı. Ayaklarına dar lavanta rengi terlikler giymişti.

"Bu akşam son derece güzel görünüyorsun, Gabriella. Lavanta sana çok yakışıyor."

"Teşekkür ." Sesi netti, saçma sapan değildi. "Sealord Merimydion, kendimi bu konuda gayet açık bir şekilde ifade ettiğimi sanıyordum-"

"Dilys," diye düzeltti. "Ben senin için Dilys'im." Sesini kasıtlı olarak alçalttı, adını neredeyse dönüşecek kadar boğuk bir mırıltı haline getirdi. Parlak, dikkatli gözler onun nefesindeki küçük sıkışmayı, küçük ürpertiye fark etti.

bastırmayı başaramadı. Bir gülümsemeyi sakladı. Oh, evet, onun flörtünü sonsuza dek bitirmeye geldiğini düşünüyordu.

Ona izin vermeye hiç niyeti yoktu.

"Gel, *Moa Leia*, otur." Adam çardağın altına yerleştirilmiş bekleme masasına doğru yürüdü ve bir sandalye çekti ama kadın oturmak için hiçbir harekette bulunmadı.

"Sealord . . . Dilys," diye değiştirdi Sealord ona doğru bir uyarı bakışı fırlattığında. "Buna bir son vermeliyiz."

"Neden bahsediyorsun, Gabriella?"

"Çiçekler, notlar, hediyeler. Bu!" Çardağın altında güzelce hazırlanmış masaya, Dilys'in emrini bekleyen hizmetkârlara el salladı. "Bütün bunlar!"

Kadının elini kaldırdı. Onunkine kıyasla çok hafifti, ince parmakları çok narindi, neredeyse kuş gibiydi. Summerlander teninin kremisi, yanık kahverengisi yumuşak ve satendi. Eli dudaklarına götürdü, nefis kokulu tene uzun bir öpücük kondurdu ve sonra sakince ona "Hayır" dedi.

Dudakları şaşkınlıkla aralandı. Ne kadar yumuşak, pembe, nefis dudaklardı. Onları öpmeyi o kadar çok istiyordu ki.

"Ne demek 'hayır'?" diye sordu.

Onun elini bir kez daha öptü -dolgun, nemli dudaklarının yerini tutamazdı ama hiç yoktan iyiydi- ve, "Hayır demek istiyorum, Gabriella. Sana kur yapma hakkımdan vazgeçmeyeceğim."

"*Haklı* mısın?" Burun delikleri alevlendi. Gözleri parladı. Onun gözlerinin mavinin bu tonuna büründüğünü hiç görmemişti. Gökyüzünden daha ateşliydi, sıcak ve elektrikliydi. Buna bayılmıştı.

"Eğer benim herhangi bir parçam üzerinde hakkınız olduğunu düşünüyorsanız, yanılıyorsunuz efendim!" Summer devam etti. "Kız kardeşim, *Kraliçe* Khamsin"- "Kraliçe" kelimesine yaptığı vurgu onu neredeyse gülümsetecekti. Sanki kız kardeşinin unvanı onu rotasını değiştirmeye ikna edebilirmiş gibi. O, *Myerial*'in oğlu, sayılamayacak kadar çok *Myerial*'in torunu-"ne benim ne de diğer iki kız kardeşimin sizin davanızı kabul etmek zorunda olmadığını açıkça belirtti. Ve ben de kesinlikle kabul etmemeyi seçiyorum. Bu nedenle yemek daveti için çok teşekkür ederim, ancak bunu ve bundan sonra yapmak isteyeceğiniz davetleri üzülerek reddetmek zorundayım." Elini çekiştirerek adamın elinden kurtulmaya çalıştı.

Parmakları kızın narin bileğinin etrafında kıvrılmış, nazik ama taş kadar sert bir şekilde kavramaya devam etti.

Daha sert çekti. Tekrar çekti. Parmaklarını bileğinden çekmeye çalıştı.

O bir kaya olarak kaldı. Etraflarındaki hava ısındı ve esinti . Summer hava durumu yeteneklerini genellikle istemeden ortaya çıkarmazdı - muhtemelen tüm hayatını duygularını ve yeteneklerini sıkı bir şekilde kontrol altında tutarak geçirdiği için - ama şimdi onları ortaya çıkarmaya başlamıştı. Esinti *şumasının* kumaşını dalgalandırdı ama Dilys'in kendisi de bir Ana kayadan oyulmuş bir heykel. İnce bedeninin tüm ağırlığını kaçma çabasının arkasına koyarak geri hamle yaptığında, adamın hiçbir parçası bir santim bile sallanmadı.

"Bırakın beni!" diye haykırdı.

Ona tembel bir gülümseme verdi. "Hayır."

Denizin tatlı hanımı, çok güzeldi. Yüzü kızarmış, gözleri ıslık ıslık. Nefes almak için çabalarken, güzel göğüsleri efor sarf etmekten , göğsünün yumuşak kabarıklığı lavanta rengi elbisesinin sınırlarına baskı yapmıştı.

Adam bir an için bile olsa onun

İzin verse, onu tam şu anda tatlı bahçe çimenlerinin üzerine taşıyacak, üzerindeki elbiseyi yırtıp atacak ve içindeki volkan patlayıp onu o güzel, güçlü, yakıcı ateşin içinde boğana kadar her bir yumuşak, lezzetli, sarhoş edici santimini yiyip bitirecekti.

"Beni burada tutmaya hakkınız yok," dedi ona.

Yüzündeki gülümseme soldu. Tüm ciddiyetiyle ve dünyadaki tüm şefkatiyle ona şöyle dedi: "Ama biliyorum Gabriella Bu hakkın bedelini döktüğüm kanla ve Wintercraig'in savaş meydanlarının buzunda ve karında kaybettiğim adamlarla ödedim."

Kıpırdamadan durdu, ateşli tutkusu bir anlığına yatıştı.

"Kardeşinle yaptığım sözleşme bana, senin rızan olsun ya da olmasın, seni *liana* olarak alma hakkını verdi. Bu haktan vazgeçtiğimde Kardeşinle olan sözleşmemi bozdum ama kız kardeşinle olan sözleşmem hâlâ sana kur yapma hakkımı garanti ediyor. Summerlea Mevsimleri'ne kur yapmak için üç ay. Buz Kralı'nı yenmek için kardeşine katıldığımda kendim için satın aldığım şey buydu. Başından beri sana karşı çok fazla hata yaptığım için sabırlı davrandım. Ama bugünden itibaren, bana hak ettiğin her kur gününü almaya niyetliyim."

Son yedi gününü onunla en iyi nasıl ilerleyebileceğine karar vererek geçirmişti. Artık onun kendisini reddetmeye neden bu kadar kararlı olduğunu daha iyi anladığına göre, onu kazanmak için farklı bir plan yapmıştı. O bir Siren'di. Büyük bir özenle seçtiği ve ona yağdırdığı tüm hediyeler, giderek artan bağlılığının yansımalarıydı, verilen sevgi hediyeleriydi

özgürce, sadece gücünü besleyen ve onu desteklemesini sağlayan onu reddetmeye karar verdi. Farkında olmadan, yıkmaya çalıştığı kapıları güçlendiriyordu. Ve bunu uzaktan yapıyordu. Kişisel etkileşim ve arkadaşlık, onun o katı duvarlarını zayıflatmaya yardımcı olabilirdi.

yüzden taktik değiştirdi. Kendisine karşı değil, lehine çalışacak bir ihtiyaç boşluğu yaratmayı umarak tufanı kesti.

Geçtiğimiz hafta kendini ondan uzak tutmak son derece zor olmuştu. Ona zaten bağlıydı ve tamamen uzak kalmak -kendi kararlılığı kırılmasın diye onu bir an bile görmesine izin vermemek- hayatında yaptığı en zor şeydi. Aralarındaki huzursuzluk devam ederken ondan bu kadar uzun süre uzak kalmak onu fiziksel olarak incitmişti.

Ama dün, Dilys'in şehri terk edip etmediğini sormak için Ryll'ı aradığında, stratejinin işe yaradığını anlamıştı. Ve şimdi sıra bir sonraki Yeni planının bir aşaması: Onu korkularıyla yüzleşmeye zorlamak ve bunu yaparken ona yardım etmek için yanında olmak.

Yanındaki sandalyeyi işaret etti. "Lütfen, *moa kiri*, otur. Kayınbiraderinizin aşçısı Ingarra bizim için özel bir şeyler hazırladı. Emeklerinin boşa gitmesini istemezsiniz."

Summer oturdu. Başka bir kadın öfkeyle sandalyeye çökebilirdi ama Gabriella her konuda olduğu gibi bu konuda da son derece zarifti. Gözlerindeki için için yanan bakışa ve narin dudaklarının sıkılığına tamamen görünen pürüzsüz, zahmetsiz bir zarafetle sandalyeye oturdu. Çene.

Başparmağını son bir okşayışla elinin üzerinde gezdirdikten sonra isteksizce onu bıraktı. Bekleyen görevlilere kısa bir selam verdikten sonra kendi koltuğuna oturdu.

Saray görgü kuralları, küçük masada sandalyesinin onunkinin karşısına oturmasını şart koşuyordu ama aralarında bu kadarcık bir mesafe olmasını bile istemiyordu. Sandalyesi çeyrek işaretine oturmuştu, kız tabağından katlanmış peçeteyi aldığı anda, elini tekrar almak için uzanabileceği kadar yakındı.

İlk yemek önlerine kondu. Taze, püre haline getirilmiş meyveler ve tatlı nektardan oluşan narin, soğuk bir yaz çorbası. Tabaklarının yanındaki ince kristal kadehlere, şık giyimli bir hizmetkâr köpüklü altın şarabı doldurdu.

Hem çorbayı hem de köpüklü şarabı görmezden geldi ve ona kaşlarını çattı. "Bu hakkı kazanmış olsan da, benimle flört etme zahmetine girmenin bir anlamı yok," dedi ona açıkça. "Bunun sana hiçbir faydası olmayacak. Seninle evlenmeyeceğim."

"Ama yine de sana kur yapacağım. Kız kardeşinle yaptığım sözleşmede belirtildiği gibi."

"Hem zamanımızı boşa harcıyorsunuz hem de çok pahalıya ödediğinizi söylediğiniz fırsatı heba ediyorsunuz. Eğer *lianız* için gerçekten bir mevsim istiyorsanız, çabalarınızı İlkbahar veya Sonbahar üzerinde yoğunlaştırmalısınız. Onlar en azından

Sen." Kadın adama ters ters baktı ve sert bir ifadeyle ekledi: "*İstemiyorum.*"

Kaşlarını çatmasının onu korkutacağını gerçekten düşünüp düşünmediğini merak etti. Onun kendisine karşı ilan ettiği -ve tamamen yanlış olan- nefretini bir meydan okumadan başka bir şey olarak kabul edeceğini. Bir an için ona nasıl olduğunu anlatmak istedi.

Öfkelendiğinde onu ne kadar güzel, ne kadar büyüleyici buluyordu. Ama ona öfkesini ne kadar takdir ettiğini söylerse, öfkesini bastırmaya çalışırdı.

Ondan isteyeceği son şey, herkesin yanında takındığı o sakın maskeydi.

Bunun yerine onun alev mavisini gözlerine sakince gülümsedi ve şöyle dedi: "Unutma *moa kiri*, her yalanın bedeli benimle yakınlaşmaktır.

seçiyorum." Ama başka bir öpücük için ısrar etmek yerine, "Çorbayı dene, *shishi*. Şef hafta başında tadına bakmama izin verdi. Daha önce tattığım hiçbir şeye benzemiyor. Dil için tatlı bir rüya." Kendi kaşığını ağzına götürdü ve bir zevk mırıltısıyla gözlerini kapattı. "Hatırladığımdan bile daha iyi. Ciddiyim, Gabriella, bunu denemelisin." Sadece onu biraz kızdırmak için ve gözlerinin biraz daha parlamasını sağlamak için kaşığını yeniden doldurdu ve samimi bir taleple dudaklarına götürüp tatmasını istedi.

Öfkesinin uyuyan volkanının patlamaya ne kadar yakın olduğunu hafife almıştı.

Elini tokatlayarak çorbanın tertemiz masa örtüsüne sıçramasına ve kaşığının kaldırım taşlarına çarpmasına neden oldu.

"Çorbayla ilgilenmiyorum! Ve kız kardeşimle yaptığın sözleşmeyi de alıp başının çaresine bakabilirsin-" Gabriella kaba emrinin geri kalanını yarıda kesti, peçetesini masaya fırlattı ve ayağa kalkmaya başladı. Dilys Merimydion'la işi bitmişti. Çoktan bitmişti.

Dilys'in eli bileğini yakalamak için dışarı fırladı. Sıkılmış dişlerinin arasından öfke bir çığlık attı ve elini adamın elinden çekmeye çalıştı.

Adamın yüzündeki ifade kadının donup kalmasına neden oldu.

Calberna Prensi Konumarr'a geldiğinden beri ilk kez, Gözlerinde parıldayan hakiki öfke, onları sıcak erimiş altından soğuk, sert ve korkutucu bir şeye dönüştürdü. Korkutucu değildi çünkü onun

onu incitti. Belki biraz. Ne de ölümcüldü. Ama daha çok, gözlerindeki bakış korkutucuydu çünkü onun kendisine bir daha asla o şekilde bakmasını istemediğini fark etti. Asla.

"Kız kardeşinizle yaptığım sözleşme pek çok insanın hayatına mal oldu - bazıları benim için çok değerliydi, onların kaybı kalbimde asla doldurulamayacak bir delik açtı. Bu yüzden, hayır, Calbernalılar ve dostlarım için yaptıkları fedakârlıkların bedelini hayatlarıyla ödedikleri hakkı bir kenara atarak onların şerefini lekelemeyeceğim." Her kelime derisini yüzen keskin bir ses ısırtıyordu. "Ettiği yeminin şartlarını çiğneyerek kız kardeşinin onurunu zedelemene de izin vermeyeceğim, geçen hafta seni memnun etmek için planlayıp hazırladığı yemeği takdir etmeyi reddederek kardeşinin aşçısına hakaret etmene de izin vermeyeceğim. Sen bundan daha iyisin, Gabriella Coruscate. Öyle davran."

Isı yanaklarını yaktı. Çenesi düştü. Kaybettiği arkadaşlarından bahsettiği için hissettiği anlık acı -kaybın korkunç acısını anlıyordu- suçlama kırbacını ona çevirdiği anda kurudu. Az önce onu azarladığına inanamıyordu, bu kadar keskin bir dille! Dudağını ısırarak sandalyesine geri çöktü ve adam onu serbest bırakana kadar bileğindeki kelepçeli ele baktı. Peçeteyi tekrar kucağına koydu. "Calbernalıların bir kadına karşı asla öfkelenmemekle övündüklerini sanırdım."

"Kendimi kaybetmedim, Gabriella. Sana ya da başka bir kadına asla böyle şey yapmam. Ama sen başkalarının fedakârlıklarını, yeminlerini ya da çabalarını umursamayarak kendini utandırırken sessiz ."

İncinmiş ama doğru bir suçlamaya karşı kendini savunamamıştı, hizmetçiler kirlenmiş masa örtüsünü ve sıçramış orta süsü değiştirirken, iki çorba kâsesinin kenarlarını silerken ve Dilys'e yeni bir kaşık getirirken utanç verici bir sessizlik içinde oturdu. Kendini kaba, terbiyesiz, yaramaz bir çocuk gibi hissediyordu. Bu duygudan hiç hoşlanmamıştı.

Hizmetçiler dağınıklığını toplamayı bitirdiğinde, kısık bir sesle "Teşekkür ," dedi.

Oradaki süsü taze bir çiçek değiştiren kadın reverans yaptı. "Benim için bir zevk, Majesteleri," dedi.

Hizmetkârlar dikkat çekmeyecek bir mesafeye kadar geri çekildiler. Garip bir sessizlik çöktü.

Gabriella Dilys'e bakmadı. Gözlerini bahçeye, yakındaki bir kelebeğe ve yenilenmiş masa düzenine dikti. Parmakları, kâsesinin kenarında mükemmel bir şekilde hizalanmış gümüş çatal bıçak takımının desenini takip etti.

İçini çekti. "Lütfen çorbayı dene, Gabriella. Ingarra bunu özellikle senin şerefine yaptı. Adını Yaz'ın Tatlılığı koydu."

Summer ona boyun eğmek istemiyordu ama çorbayı dokunmadan geri göndererek Ingarra'yı incitmeyi daha da az istiyordu, özellikle de bu yemeği Summer'ın onuruna yapmışken. Dilys'in iddiasından şüphe etmek hiç aklına gelmemişti. Eğer Ingarra çorbayı Gabriella'nın onuruna yaptığını söylediyse, yapmıştı.

Gabriella kaşığını kâseye daldırdı ve dudaklarına götürdü. Enfes tatlar dilinin üzerinde patladı.

"Bu çok lezzetli," diye itiraf etti. Ona bunu tattırdığı için kin tutmak için fazla iyiydi. İçini çekti ve içinde kaynayan kızgınlığı bıraktı.

"Sana söyledim, bundan hoşlanacaksın." Adamın gözlerindeki sert parıltı çoktan kaybolmuş, yerini sıcacık altın sarısı gözlere bırakmış kıza onay ve midesindeki kelekleri harekete geçiren bir şeyle sabitlenmişti.

"ne var?"

"Çeşitli meyveler, nektar, baharatlar ve sanırım biraz da sihir. Ingarra bunu bana itiraf etmezdi ama onun bir çeşit yemek pişirme büyücüsü olduğuna eminim." Beyaz dişleri parladı.

Midesindeki çırpınışlar beş katına çıktı. Onun bu gülümsemesi yasaklanmalıydı. Bir kaşık çorba daha almak için başını hızla eğdi ve sözsüz bir zevk mırıltısı çıkardı. Hafif, tatlı, meyveli, ekşi, sürpriz ve zevk dolu, Ingarra'nın karışımı muhteşemdi. Belki de Konumarr'ın şefi yemekleriyle gerçekten de bir tür büyü yapabiliyordu.

Ya da, diye düşündü Summer, Dilys kendi yemeğiyle ilgilenmek için onu izlemeyi bıraktığında, asıl büyüleyici olan yanında oturan adamdı, kokulu teninden yayılan sıcaklığı neredeyse hissedebileceği kadar yakındı. Egzotik yağlar kokuyordu, zengin, erkeksi ve son derece baştan çıkarıcıydı. Adamın bronz teni son derece koyu renkliydi ve masa örtülerinin ve aynı derecede karlı *şumasının* bozulmamış beyazına karşı pırıl pırıldı. Elleri büyük ve güçlüydü. Bakışları kollarında gezindi, pazularının etkileyici çıkıntısında durdu, sonra omuzlarının ve göğsünün daha da etkileyici genişliğinde gezindi. Onunla ilgili *her şey* büyük ve güçlüydü.

Karnında rahatsız edici bir sıcaklık yayıldı. Wintercraig'e geldiğinden beri devlerle çevrili olmaya alışmıştı. Şimdiye kadar karşılaştığı en kısa boylu Kış Adamı en az bir metre boyundaydı, Wynter'ın kendisi ise

Yediden fazlaydı, hepsi de uzun boylu oldukları kadar güçlüydü, sert ve güçlü kaslarla dalgalanıyorlardı. Yine de hiçbirisi ona şu anda yemek masasında yanında oturan Dilys Merimydion kadar küçük, narin ya da kadınsı hissettirmemişti. Ellerini tüm o çıplak, pırıl pırıl tende gezdirmek, onun ipeksi yumuşaklığını ve altındaki sert kas kabarıklığını yeniden keşfetmek istiyordu. Tüm o ilgi çekici, yanardöner dövmeleri keşfetmek, parmaklarıyla girdaplı çizgilerini izlemek istedi. Onları diliyle tatmak. Bütün hafta hayalini kurduğu gibi onu tekrar tekrar vücuduna almak.

Summer oturduğu yerde biraz kıpırdandı, sonra başını kaldırıp Dilys'in bakışlarının kendisine öyle bir dikkatle sabitlendiğini gördü ki kalbi göğsüne

Bakışlarını kaçırdı ve onun yanındayken iğrenç bir şekilde kontrolünü için kendini azarladı.

Summer çaresizce ona sanki onu yiyip bitirmek istiyormuş gibi bakmasını engelleyecek bir konuşma konusu aradı ve aklına gelen ilk cinsel olmayan düşünceyi ağzından kaçırdı.

"Bana Buz Kralı'yla savaşırken ölen arkadaşlarından bahset." Kelimeler daha ağzından tam olarak çıkmadan, utanç ve dehşetin eşit ölçüleriyle kızarmıştı. Calbernán onu o kadar rahatsız etmişti ki, nasıl kibarca sohbet edileceğini unutmıştı! Mystral'ın hiçbir kültüründe bir konuğu yakın zamanda kaybettiği sevdiği biri hakkında sorguya çekmek kabul edilebilir bir şey olarak görülmezdi. İçgüdüsel olarak uzanıp özür dilemek için elini onun koluna koydu. "Çok özür dilerim! Lütfen, sorduğumu unutun. Bu beni ilgilendirmez."

Dilys alınmak yerine onun elini kendi eliyle kapattı. "Sorduğum soru alınganlık değil, *moa myerina*. Onurlu bir şekilde ölen Calbernallılar hatırlanmak, zaferlerinin kutlanmasını isterler. Ayrıca, onların ölümleri bana bugün burada senin yanında oturma hakkını kazandırdı, o halde neden onların seni ilgilendirmediğini düşünesin ki?"

"Sizi üzmemiştim. Hâlâ onların yasını tuttuğunuz çok açık."

"Elbette. Hayatım boyunca onların yasını tutacağım." elinin arkasını okşadı, her fırça tüy gibi hafif bir okşayıştı. "Ama bir Calbernán'ın kalbi geniştir. Kayıpları çok olsa da, sevinçleri de çoktur." Gülümsedi. "Aanas Holokai o gün ölen arkadaşlarımdan en yaşlısıydı. O ve ben ilk deniz yolculuğumuzda birlikte kamarada çalışıyorduk. Parlak bir gülümsemesi ve gökyüzünden kuşları çağırabilecek bir sesi vardı. *Ulumi-lia*'sını yeni kazanmıştı" - Dilys boştaki eliyle sağ elmacık kemiği boyunca stilize dalgaları andıran mavi dövmenin üzerinde bir parmağını gezdirdi - "ve çok hevesliydi

Kendine ait bir *liana* bulmak ve bir aile kurmak istiyordu. Kendisini korumasına ve şımartmasına izin verecek tatlı, yumuşak dilli bir kadın hayal ediyordu. Her gün ona neşe getirmek için şarkı söyleyebileceği bir kadın. Geniş bir aile istiyordu. Karısının ona vermek isteyeceği kadar çok çocuk."

"Eğer istediği sarmaşığı burada bulamasaydı, köle pazarlarından bir tane satın alır mıydı?"

Omuz silkti. "Muhtemelen. Köle pazarlarında bağlılığa ve ilgiye muhtaç pek çok kadın var." Çenesi gerildi. "Ne yazık ki Mystral, kadınlara sığırlardan daha iyi davranmayan barbar zalimlerle dolu. Bu bize neşe veriyor bu tür yerlerden özgür kadınlar. Bir Calbernan'la evlenmemeyi tercih eden nadir birkaç kişiye bile Adalar'da güvenli bir sığınak sunuluyor."

"Köle pazarlarından satın aldığınız kadınları serbest mi bırakıyorsunuz?"

Kaşları kalktı. "Elbette. Onlarla ne yaptığımızı düşünüyorsun?" Ses tonunda alınganlık yoktu, sadece merak vardı.

"Bariz olan tabii ki. Adamlarınız eş istiyor. Köle tacirlerinden kadın satın alıyorlar." Ellerini iki yana açtı.

Burnunu çekti. "*Ulumi-lia'yı* hak etmiş hiçbir Calbernan, ne kadar altın el değiştirirse değiştirsin, isteksiz bir kadını asla eş olarak almaz. Tüm köleleştirilmiş kadınlar özgür bırakılır, kur yapılır ve Calbernan'la evlendirilir.

kendi özgür iradeleriyle seçebilirler. Ya da arzuları buysa hiçbirimizle evlenmeyebilirler." "Oysa az önce Falcon'la yaptığınız sözleşmede size Evlilikte mevsim."

"Evet ve hanginizi seçersem seçeyim Calberna'ya gelecek, orada sana doğru dürüst kur yapabilecektim ve sen de evlenmeden önce beni özgürce kabul edecektin."

"Hep böyle kibirli miydin?"

"Kibirli değil," diye düzeltti. "Kendinden emin. Arada bir fark var."

"Benim oturduğum yerden pek bir fark yok."

"Ben Calberna'nın bir prensiyim. Hayatım boyunca sadece savaşçılarımızı savaşta zafere götürmek için değil, aynı zamanda kalbimiz ve gerçek gücümüz olan kadınlara hizmet etmek ve onları korumak için de eğitim aldım. Kadınların ne istediğini ve bunu onlara nasıl sağlayacağımı öğrenmek için yıllarımı harcadım, böylece *liana'mı* bulacağım gün geldiğinde, onun ihtiyacı olan her şey olmayı bilecektim. Ve inan bana Gabriella, bunlar çok dikkatle aldığım derslerdi."

Kar Sakalı Şelalesi Grotto'sunda geçirdikleri zaman boyunca ihtiyaç duyduğu şeyi ne kadar iyi karşıladığını hatırlayınca yanakları kızardı. Allığını gizlemek için başını eğdi ve son bir kaşık Ingarra's Summer's

Sweetness, ardından bir sonraki yemeğe hazırlanmak masayı toplamaya gelen hizmetkârlara başıyla işaret etti. "Peki üç ayın dolduğunda ve ben seninle evlenmediğimde ne yapacaksın? Köle pazarlarında kendine bir eş mi arayacaksın?"

Başını savurdu ve saçlarının uzun, ipeksi ipleri omuzlarının üzerinden geriye uçarak sırtından aşağı aktı. "Bu bir endişe değil."

"Bundan o kadar emin olma." Elini onunkinin altından çekip çıkardı ve köpüklü şarap flütüne uzandı.

Bir zarif, koyu kaş kemerli. "Ah, *kalika u moa kiri*, kalbimin güneşi, Buradaki zamanım sona ermeden önce, beni özgürce *akua'n* olarak seçeceksin. Bana sahip çıkacak ve beni kocan, sevgilin, hayat arkadaşın olarak bağlayacaksın,

Çocuklarınızın babası, yardımcınız ve koruyucunuz."

Ağzının köşesini kıvrılmaya zorladı. "Rüyanda görürsün," diye alay etti ve şarap kadehini dudaklarına götürdü.

"Evet, Gabriella. Rüyalarımnda." Sesi, damarlarında ateşten ürpertiler uyandıran o alçak tona düştü. "Ve seninkilerde de, sanırım."

Eli titredi, şarap flütün kristal kenarından akarak parmaklarını ıslattı. Bakışları onunkilere kaydı. *O* rüyaları biliyor olamazdı, değil mi?

Dudakları bilmiş bir gülümsemeyle kıvrıldı. Kadının direnmeyen parmaklarından şarap kadehini aldı ve bir kenara koydu. Sonra, o büyüleyici altın gözleriyle onu esir alarak, elini ağzına götürdü ve parmaklarındaki şarabı yavaşça yaladı.

Dilinin her yavaş, ılık, nemli törpüsü vücudunda bir elektrik akımı gibi yayılıyor, parmaklarının hassas uçlarından kadınsı çekirdeğine doğru cızırdıyordu. Hâlâ onun bakışlarını tutan adam, elini aşağı çekerek avuç içini göğsünün sıcak, çıplak tenine bastırdı ve parmaklarını göğüs kaslarının devasa kabarıklığı etrafında kıvrıldı.

Ağzı kurudu. Tatlı Halla, günah gibi hissettiriyordu, hayal tüm kötü fanteziler gibi. Yumuşak, satenimsi teninin altında kaya gibi sert kaslar. Parmakları onun etine karşı esnedi ve titredi. Tüm vücudu titredi. Ağzı, kadının sandalyesinde kıpırdanmasına neden olan yavaş, kaynayan bir gülümsemeyle kıvrıldı ve altın rengi, aslansı gözleri tembellikle parladı, erkeksi tatmin.

"Oh, evet, *moa halea*. Sen benim *liana*'m olacaksın. Bundan en ufak bir şüphem yok."

Gabriella elini geri çekti. "Eğer bana kur yapma konusunda ciddiysen, bunu yapmayı bırakmalısın. Evlilikte cinsel çekimden daha fazlası vardır."

Uzaklaşırken hem elinin hem de sesinin titremesi Dilys'i son derece memnun etti. çekimi kabul etmesi onu daha da memnun etmişti. Evlilikten bahsetmesi elbette sadece bir oyundu, irade savaşlarındaki en güçlü silahlarından birini teslim etmesi için onu manipüle etmeye yönelik bir yemdi. Ama yine de bundan bahsetmesi hoşuna gitmişti. Evlilikten ne kadar sık bahsederse, bu fikre o kadar alışacaktı.

"Gerçekten de var," diye kabul etti ve küçük bir inziva görüntüsü vermek için sandalyesine geri yerleşti. "Çiftlerin birbirlerini daha iyi tanımak için flört dönemlerini kullanmalarının geleneksel olduğuna inanıyorum. Seninle başlayalım. Her ne kadar işinize geldiğinde yalan söyleseniz de çoğu insanın sizin dürüst olduğunuzu düşündüğünü zaten biliyorum." Gözlerini devirdi, bu da onu güldürdü. "Güzel çiçekleri sevdiğini biliyorum ama sadece aynı derecede güzel bir çiçeğe sahip olanları ve çok cömertsiniz - Zephyr Hallowill'in çikolatalarını paylaşmak dışında. Onları kız kardeşlerinizden bile saklıyorsunuz."

Kadın adama ters ters baktı. "Sana bunu kim söyledi-" Dudakları öfkeli bir kaş çatmayla büzüldü. "Sonbahar."

Sırıttı. "O ve ben son birkaç haftadır iyi arkadaş olduk." "Görünüşe göre fazla iyi," diye homurdandı Summer.

"Onun ilk sadakati sana. Benim senin için mükemmel bir koca olacağım konusunda hemfikir." Autumn, Summer'ın peşinde koşarken ona yardım etmeyi kabul etmeden önce, kız kardeşine herhangi bir şekilde kötü davranırsa onu sosis gibi kızartacağına yemin etmişti. Şaka yapmıyordu. "Kuzenlerim ve ben onun arkadaşlığından çok hoşlanıyoruz. Onun için erkek arkadaşların, özellikle de çekici, evlenmemiş ve en iyi dönemlerinde olan erkeklerin nadir olduğunu hissediyorum."

"Alçakgönüllülüğünüz beni suskun bırakmaya devam ediyor."

Güldü. "Ben aslında Ari ve Ryll'den bahsediyordum ama teşekkür . "

Hizmetçiler ikinci yemeği, dilimlenmiş armut, şekerlenmiş fındık, kayısı ve ufalanmış keçi peyniri ile süslenmiş yeşillik salatasını getirdiler.

Hizmetçilerin gitmesini ve Summer'ın çatalını almasını bekledikten sonra, "Bana annenden bahset. Onun hakkında ne hatırlıyorsun?"

Gabriella omuz silkti. "Fazla değil. O öldüğünde ben çok küçüktüm."

"Sanırım yedi yaşındaydın?"

Salatasını dürtükledi. "Evet."

Belirsiz izlenimlerden daha fazlasını hatırlayacak kadar yaşlı. Anıları vardı. Sadece onları paylaşmıyordu. "Anladığım kadarıyla çok nazik ve kibardı, babanızın üzerinde sakinleştirici bir etkisi vardı."

"Öyleydi."

"Ona çok benzediğini duydum."

"İnsanlar öyle diyor."

Şarabına uzandı, bir yudum aldı ve kristal kadehin kenarından Gabriella'ya baktı, ta ki sessizlik Gabriella'nın tabağındaki salatayı itip kakmayı bırakıp ona bakmasına neden olana kadar. Nazikçe ve suçlamadan, "Bir sohbet en iyi iki taraf da gerçekten katıldığında işe yarar, Gabriella." dedi. Bardağını bir kenara bırakıp masanın öbür ucuna uzanarak Gabriella'nın elini tuttu. "Yoksa birbirimizi tanımaktan vazgeçip karşılıklı cinsel çekiciliğimizi keşfetmeye geri mi dönelim?"

Elini geri çekti. "Evet, annem nazik ve kibardı. Muhtemelen tanıdığım en nazik, en kibar, en sevgi dolu insandı. Öyle bir gülümsemesi vardı ki, sanki kalbinizde parlayan bir güneş gibiydi. Ve güldüğünde ... dünyadaki en sefil insan bile onun gülüşünü duyduktan sonra acı duygulara tutunamazdı.

Hatırlıyorum da

Öldüğü gün sanki dünmüş gibi." Bir elini kalbinin üzerinde ovuşturdu, sanki ağrıyormuş gibi. "Onu özlüyorum. Her gün özlüyorum. Kalbimde eskiden olduğu yerde bir boşluk var ve hiçbir şey onu dolduramadı. Hiçbir şeyin dolduracağını da sanmıyorum."

"Kulağa harika geliyor."

"Öyleydi. Ve görünüşüm dışında ona benzemiyorum." "Oh, bundan şüpheliyim."

Ona baktı, mavi gözleri kalın kirpiklerinin siyah çerçevesine ve teninin Summerlander karanlığına rağmen çok parlaktı. Ama tüm parlaklığına rağmen bu gözler birçok gölge de barındırıyordu. "Hayır. Gerçekten değilim. Güven Bu sefer ben."

Onu kollarıyla sarmak ve tüm o gölgeler yok olana kadar acısını öpüp yok etmek istedi. "Tüm Mystral'da Sirenlerden daha büyük bir kalbe ya da daha büyük bir sevme kapasitesine sahip bir yaratık olmamıştır. Duygularının yoğunluğu güçlerinin bir yansımasıydı, aslında gücün kaynağıydı. Sevdikleri şeyi, derinden, bütünüyle, kısıtlama olmaksızın sevdiler. Kimse sevemezdi Aynı şekilde yas tutmadan. Annenize karşı hissettikleriniz bunun mükemmel bir örneği, ancak dürüst olmak gerekirse, onun ölümünün acısını gücünüzü şiddet içeren bir şekilde göstermeden atlatmış olmanız küçük bir mucize. Özellikle de o zamanki gençliğini düşünürsek. Babanız, annenizin ölümüne

Sen. Kendi kederine çok fazla gömülmüş olurdu. Erkek ve kız kardeşleriniz de size yardımcı olamayacak kadar küçüktü."

"O zaman belki de benim bir Siren olduğum konusunda yanılıyorsunuzdur."

Gülümsemesini gizledi. Onu rahatsız eden her şeyi inkâr etmekte o kadar hızlıydı ki. Maskelerine tutunmaya o kadar kararlıydı ki. "*Ono, moa kiri*. Bir hata yok. Sadece başka bir gizem. Bana öğretilene göre, çoğu Siren yetişkinliğe kadar yetenekleri üzerinde tam kontrol sahibi olamıyor, ama belki de siz bir şekilde kontrolü çok daha erken öğrendiniz." Salatasından bir ısırık aldı ve onun bir şeyler söylemesini bekledi.

"Annenizin ölümünden önce yaşadığınız başka bir travmatik kayıp hatırlıyor musunuz? Yeteneklerinizin öyle bir şekilde ortaya çıkmış olabileceği ve bunun şokunun sizi korkutarak gücünüzü bastırmanıza neden olduğu bir durum?"

Eğer onun tepkisini izlemeseydi, çatalının havada durakladığını ve elinin hafifçe titrediğini etmeyebilirdi.

"Hatırladığım kadarıyla hayır," dedi. Ve sesinde tanıdığı o ton . Yalan söylediğini belli eden o küçük titreşim. Tekrar.

Geri çekildi. Bir olay olduğunu doğrulamıştı. Gabriella'nın yirmi yıl sonra bile bu konuda yalan söyleme ihtiyacı hissetmesine neden olacak kadar travmatik bir olay.

Yine de gerçeğe ihtiyacı vardı. Ona geçmişindeki şeytanları anlatması gerekiyordu, böylece onları kovmasına yardım edebilecekti. Sorunun kaynağına farklı bir açıdan ulaşmaya çalışarak yönünü değiştirdi.

"Sahip olduğun yetenekler göz önüne alındığında, annen öldükten sonra babanın sonunda delirmesi şaşırtıcı değil. Senin sahip olduğun güce sahip olabilmen için, babanı en azından kısmen kendisine bağlayacak kadar Siren gücüne sahip olması gerekiyordu. Bu bağlantı koptuğunda ... hayatta kalması bile kendi gücünün bir kanıtı. Ve sana. Tüm kız kardeşleri arasında en çok sevdiği sendin, değil mi?"

Çatalını yere bıraktı ve ona baktı. "Annem bir Siren değildi ve babam hakkında konuşmak istemiyorum."

Reddetmesi hayal kırıklığı yaratmıştı ama beklenmedik değildi. Gabriella bir uzman haline gelmişti ve korkularıyla yüzleşmeyi reddediyordu.

"O zaman ne hakkında konuşalım? Doldurmamız gereken koca bir akşam var."

Ona kaşlarını çatı. "Bilemiyorum. Belki de sana hayatınla ilgili her türlü meraklı soruyu sorarım."

Belli ki bunu bir tehdit olarak söylemişti, onun "meraklı bakışlarını" durdurmaya umuyordu ama adam gerçek bir zevkle gülümsedi. "Bu harika bir fikir." Ellerini davet edercesine açtı. "Senin için, *moa liana*, ben açık bir kitabım. Bana her şeyi sorabilirsin."

OceanofPDF.com

Bölüm 15

Summer tiksintiyle dudaklarını birbirine bastırdı. Bir kez daha tuzak kurmuştu ve bir kez daha tuzağa düşmüştü. Belli ki onun hakkında sorular sormasını, hayatına, geçmişine, sevdiği ve sevmediği şeylere ilgi göstermesini istiyordu. Çünkü hakkında bilgisiz kalmanın, kendisini uzakta tutmasını kolaylaştırdığını biliyordu.

"Peki," diye . "Madem babalarla bu kadar ilgileniyorsun, o zaman seninkilerden bahsedelim."

Kadın onu kayıtsızlığından kurtarmayı ummuştu ama o sadece omuz silkti. "Ne bilmek istiyorsunuz? Adı Dillon'dı. Ocea."

"Kuzenin Ryllian'ın Evi."

"Ryll'in annesi babamın kız kardeşiydi. Babam iyi bir Calbernan'dı. Savaşta mükemmel, kalbi güçlü. Pek çok yönden bilgeydi. Kendini anneme adamıştı elbette. Doğuştan nişanlıydılar ve *ulumi-lia*'yı kazandıktan bir gün sonra evlendiler. Öldürüldüğünde ikinci bir çocuk bekliyorlardı, bir kız. Annem bebeği kaybetti. Onu takip ederdi.

-Aralarındaki bağ çok güçlüydü ama kederini atlatmasına yardımcı olacak ikizi, Calivan Amcam vardı, bir de ben, her ne kadar bu konuda yardımcı olamayacak kadar küçük olsam da."

"Yani o öldü diye kendini mi öldürecekti?"

"Hayır, demek istediğim bu değil." Melankoli dudaklarının kenarlarında kıvrıldı. "Annem bir Siren değil -*Meryemler*'in büyüsünün yanı sıra Merimydion Hanesi'nin büyüsünü de taşıyor olsa bile- ama bir Siren'e o kadar yakın ki, amcam olmasaydı, babam öldüğünde ona olan bağları onu öldürecekti."

"Sirenler eşlerinden sağ çıkamıyor mu?"

"Tarihlerimize göre, bu gücün bedellerinden biriydi.

Çiftleşmiş Sirenler eşleri olmadan yaşayamazdı - ya da eşleri onlar olmadan. Aralarındaki bağ, bir kez kurulduktan sonra, her birinin hayatta kalması için gerekli olan bir tür ortak yaşam haline gelirdi. Sirenler bu şekilde katledildi. Sirenler

Saldırganlar sırrı keşfettiler, görüyorsunuz. *Susirena*'nın zihinlerini zorlayamaması için kendi kulak zarlarını patlattılar ve saraylarımıza ve villalarımıza gizlice girip Sirenlerin eşlerini ve çocuklarını öldürdüler, en derinlerini kopardılar.

en çok sevdikleriyle olan bağlarını kopardı. *Sirenlerin* en büyüğü ve en güçlüsü bile -Myerial Maikalaneia- ailesinin kurtulamadı. Bu yüzden önce ailesi hedef alındı. Düşman onun Şarkısını duyamasa bile, etlerini kemiklerinden ayırabilir, donanmalarındaki her gemiyi parçalayabilirdi. Kıtaları denize geri haykırabilirdi, yeteneği o kadar büyüktü ki. Ama onu yok etmek için yapmaları gereken tek şey sevdiklerini." Elini tutmak için masanın diğer tarafına uzandı. "Bunun asla başkasına açıklamamanız gereken Calbernan sırlarından biri olduğunu söylememe gerek yok."

"Hayır," diye mırıldandı Summer, o kadim, kötü adamların korktukları Sirenleri yok etmek için neler yaptıklarını düşündükçe sarsılıyordu. Dilys'in ne olduğu gerçeğini asla kimseye açıklamaması konusunda bu kadar kararlı olmasına şaşmamalıydı -Ailesi bile. "Baban ... nasıl öldü?"

"Hırsızlar Merimydion Hanesi'nin deposuna girmişler. Limanlarımıza kimin gireceği konusunda sıkı bir kısıtlama uyguluyoruz ama bu hırsızlar akıllıymış. En güvendiğimiz ticaret ortaklarımızın gemilerinden birine gizlice bindiler, sonra da şehrin çoğu prensesimizin doğum günü kutlamasında olana kadar beklediler. Babam ve ben eve dönmek üzere gemimize doğru yol alıyorduk."

"Öldürüldüğünde onunla mıydın?"

"Anneme gelen bir hediye almak için depoya giderken beni muhafızlarımızla birlikte uyurken bıraktı. Kız kardeşimin doğum kutlamalarına hazırlık olarak Mystral'ın dört bir yanından hazineler getirtiyordu. Hırsızları çeken şey de buydu, elde ettiği birçok paha biçilmez eşya. Onlara doğru yürüdü. Silahlıydılar. Yanında sadece savaş dişleri ve pençeleri. Yine de ölmeden önce altı tanesini öldürmeyi başardı." Kelimeler gerçekçiydi. Ama ses tonu hiç de öyle değildi.

"Kaç ?" "Sekiz."

Kalbi sıkıştı. Çok gençti. Annesi öldüğünde olduğundan biraz daha büyüktü ve o korkunç günü hâlâ dün olmuş gibi hatırlıyordu.

"Özür dilerim. Bunun ne kadar korkunç olduğunu biliyorum." İçgüdüsel bir şefkat jestiyle onun eline uzandı.

Nazıkçe kavradı ve diğer elini ikisinin üzerine koydu, böylece eli onun sıcaklığıyla çevrelendi. Kirpiklerini indirmiş, gözlerini saklıyordu ama birkaç dakika sonra başını kaldırdığında, içindeki boşluğun karıncalanmasına ve mırıldanmaya başlamasına neden olan bir şeyin parvardı.

"Teşekkür ederim," dedi ve karıncalanma bir uğultuya dönüşerek kadının içinde yankılandı.

Ağrıyı yatıştırıyor. Sanki rezonans boşluğu doldurmaya yardım ediyormuş gibi.

Kadın elini geri çekti. Adam onu durdurmaya çalışmadı ama ellerini de açmadı. Parmakları hafif bir baskı uyguladı, böylece ondan uzaklaşmak yavaş, isteksiz bir serbest bırakma gibi hissettirdi. Serbest kaldıktan sonra bile, sanki onları hâlâ birbirine bağlayan küçük iplikçikler varmış gibi hissetti, ne kadar geri çekilirse onu o kadar çok çekiştiriyordu.

"Ne olsun," diye devam etti Dilys bir süre sonra, "annem neredeyse babamın ölümünden sağ çıkamıyordu. Bebeklerini kaybetti, bu da acısını daha da kötüleştirdi. Bazen düşünüyorum da, amcam ve ben ona destek olsak bile, eğer *Myerial* ertesi yıl ölmeseydi, *annem* tamamen yok olacaktı."

Hizmetkârlar salata tabaklarını temizlemek için yaklaştığında sessizliğe gömüldü ve ardından yemeklerinin çeşitli ana yemeklerini taşıyan tablalı hizmetkârların geçit töreni geldi. Yemek tam bir lezzet şöleniydi. Bir devlet yemeği kadar abartılı değildi ama aynı derecede zarif hazırlanmıştı. İki çeşit lezzetli balık, meyve ve fındık dolgulu kümes hayvanı ve mükemmel pişmiş altın kabuklu kıymalı kuzu turtası vardı. Sebzeler için Ingarra, narin bir sosa bulanmış hafif, gevrek deniz salatalıkları, kavrulmuş yaz kabağı, hindistan cevizi ve kalava kökü suflesi, sarımsak yağı gezdirilmiş minik kızarmış patatesler ve Dilys'in bir deniz yosunu yemeği olduğunu söylediği keskin bir deniz yosunu yemeği hazırlamıştı.

Calbernalılar arasında favori.

Kıymalı kuzu böreği, kabak ve patates Gabriella'nın en sevdiği üç yemektir. Diğerleri daha önce hiç denemediği Calbernan spesiyaliteleriydi. Daha önce. Dilys onu da, Calbernan yemeklerinin her birinden küçük bir porsiyon kabul etti. Bunu her yaptığında, damarlarında bir sıcaklık dalgası fısıldadı. Bu hissin Dilys'ten geldiğini fark etmesi birkaç dakikasını aldı - Dilys'in sıcaklığını fiziksel olarak hissedebiliyordu.

içine akan memnun edici bir onay. Besleyici, canlandırıcı bir his. Uzun bir kuraklıktan sonra yağan yağmur gibi.

Onu üzerinde bir tür büyü yapmakla suçlamak istiyordu ama bu her neyse yanlış hissettirmiyordu. Doğru hissettiriyordu. kadar inanılmaz derecede doğruydı ki durmasını istemedi. Geçen hafta onu o kadar sıkı gerginlik içinden akıp gidiyordu.

Balık yemeklerinden bir ısırık aldı; üç aromalı lezzetli bir sosta hafifçe dövülmüş bir balığı. Tatlı, ekşi ve baharatlı tatların birleşimi, hamurun gevrekliği ve balığın nemli gevrekliği ile birleştiğinde hafif balık, onun damak tadına tam bir zevk veriyordu.

"Bu muhteşem." Övgüsü ona Dilys'in geniş, onaylayıcı gülümsemelerinden birini ve bir başka eriyen sıcaklık dalgasını kazandırdı.

"Beğendiğinize çok sevindim. Sadece hoşunuza gideceğini düşündüğüm yiyecekleri seçtim."

"Sen mi seçtin? Yani menüyü Ingarra hazırlamadı mı?" Şaşırmıştı. Ingarra mutfağına kimlerin girmesine izin verdiği konusunda oldukça titizdi ve hazırlayacağı ve hazırlamayacağı yemekler konusunda daha da titizdi.

"Çorba ve salata yemeklerini o seçti ama ana yemek için size Calberna'nın tadına bakmak istedim. Biz Æsir Adalarında sizden çok daha farklı yiyecekler ve baharatlar kullanıyoruz, ancak en çok hoşunuza giden yerel mutfağa dayanarak en çekici bulacağınızı düşündüklerimi seçtim. En sevdiklerinizden seçtiklerimi, kendinizi iyi hissetmiyorsanız diye ekledim. maceracı."

Diğer tüm yeni yiyecekleri denedikten sonra, "İyi seçim yapmışsın," diye mırıldandı. "Hepsi çok lezzetli."

Sıcaklık dalgaları duyularına çarptı. "Bu benim için bir zevk *liana* her şeyde mutludur."

"Ben senin *Liana*'n değilim," diye karşılık verdi. Ama ilk kez, bu reddediş sarsılmaz bir gerçekten çok dayanıksız bir yalan gibi gelmişti.

"Olacaksın."

Durduramadan boğuk bir kahkaha . "Kendinden her zaman bu kadar emin misin?"

Gülümsedi, altın gözleri büyük bir av kedisinininki gibi parlıyordu. "Ben Calbernan."

"Ah... evet. Calbernan Deniz Dilinde kibirli anlamına geliyor, değil mi?"

Adamın kısık, boğuk kıkırdaması kadının teninde yuvarlanarak ürpermesine neden oldu. "Sana daha önce de söylediğim gibi, beş yaşından beri hayatımın her gününü bir eşi korumak ve ona bakmak için gerekli becerileri öğrenerek geçirdim." Uzun parmaklarından biri, siyah saçlarının uzun, yumuşak bir kıvrımını kulağının arkasından okşadı. Sesi şehvetli bir mırıltıya dönüştü. "Ve onu her yönden mutlu etmek için gereken her beceriyi."

Ağzı aniden kurumuştu. "Gerçekten mi?" Zihni, Dilys'in kadını - Gabriella'yı- her şekilde *mutlu tuttuğuna* dair her türlü görüntüyle doldu. Eğer mağarada aralarında geçenler bir şey ifade ediyorsa, bu derslerde ustalaşmıştı. Yanaklarına renk ve sıcaklık doldu. Boğazını temizledi, erotik görüntüleri zihninden uzaklaştırdı ve konuşmayı daha güvenli bir yola sokmaya çalıştı. "Her gün antrenman yapıyorsun Beş yaşından beri mi?"

"Tüm Calbernán çocukları gibi. Beşinci yaş günümün ertesi günü ailemin evinden bizim arazimizdeki eğitim villasına taşındım ve on iki yaşında denize açılana kadar öğretmenlerimin gözetimi altında orada kaldım."

"Ne tür bir eğitim aldınız?"

"Her zamanki gibi. Askeri, denizcilik ve hayatta kalma eğitimi tabii ki. Avcılık, yelkencilik, dövüş, kara ve deniz tabanlı askeri strateji. Sözleşmelerin nasıl okunacağı ve müzakere edileceği gibi temel iş becerileri. Deniz hediyelerimi nasıl kullanacağım. Her haftanın bir günü *myeriasu*'ya, bir *liana*'ya kur yapma ve ona bakma sanatına ayrılmıştı. Onunla nasıl konuşulur, nasıl rahatlatılır. Neye ihtiyacı olduğunu nasıl anlar ve bunu ona nasıl sağlarım."

Gabriella tekrar boğazını temizledi. "Sadece bir çocuk olmak için ne zaman zamanın oldu?"

Omuz silktilti. "Hayatımın ilk beş yılında bunun için bolca zamanım vardı."

"Bu korkunç bir şey."

"Hiç de öyle değil. Eğitimimden keyif aldım ve her disiplinde başarılı oldum." Gözlerine muzip bir ışık girdi. "On yedi yaşına geldiğimde başladığım erotik sanatlar eğitimim de buna dahil."

Küstahça kızardı ve hemen hizmetçilerin son sözlerini duyacak kadar yakın olup olmadıklarına baktı. Yakınlarda değillerdi. Aslında etrafta hiç hizmetçi yoktu. Ana yemeği servis ettikten bir süre sonra Yemekten sonra Dilys ve Summer'ı bahçede yalnız bırakarak ortadan kayboldular.

Güneşin batmasına daha birkaç saat vardı ama bahçenin bu kısmını sarayın gölgesinde bırakacak kadar alçalmıştı. Çardağın altındaki yemek masası birdenbire eskisinden çok samimi gelmeye başladı. Daha çok baştan çıkarma için kurulmuş bir sahne gibiydi.

Bu özel yemeği onunla paylaşacak kadar boyun eğmemiş olsa , mağarada olanların tekrarlanması hazır değildi.

"Sealord Merimydion-" diye başladı.

"Dilys," diye araya girdi, sesi hoş ama ısrarcıydı.

İç çekti, sonra bunun savaşıma değmeyecek bir savaş olduğuna karar verdi ve teslim oldu. "Dilys, o zaman. Eğer beni her seferinde baştan çıkarmaya çalışacaksan

Bir araya zaman, bundan sonraki tüm buluşmalarımızın kayınbiraderimin eşliğinde gerçekleşmesini sağlayacağım."

Bir elini göğsüne bastırdı. "Ah, *moa kiri*, beni yaraladın." "Çok şanslı olmalıyım," diye homurdandı nefesinin altında.

"Pekâlâ. Siz aksine karar verene kadar, erotik sanatlardaki olağanüstü yeteneklerim hakkında daha fazla gösteri yapmak ya da tartışmak yok. Elbette büyük bir kayıp ama isteklerinize uyacağım."

İradesi dışında, kahkahalar ondan fişkırdı. Tanrım. Adam kendinden fazlasıyla emindi.

Belli bir nedenle, hain küçük bir ses derinlerde bir yerde fısıldadı. Hayır.

Onun büyüüne kapılmayacaktı. Büyülenmeyecekti. Ona gülümsedi.

Büyüleyici bir şekilde.

Kalbi göğsünde güm güm atmaya başladı.

Çatalını eline alarak yemeğine daldı. Bu kez, iradesini zayıflatan onay dalgalarını daha fazla uyandırmamak için kasıtlı olarak Calbernann olmayan yemeklere odaklandı.

"Söylemeliyim ki," dedi son derece lezzetli kızarmış patateslerin tadına baktıktan sonra, "ülkenizin geleneklerini hiç onaylamıyorum." Ses tonu kavgacıydı. Kavga çıkarmak, içinin yapış yapış ve zayıf izin vermekten çok daha güvenli görünüyordu.

Kaşları hafif bir merak ifadesiyle kalktı. "Öyle mi? Hangi geleneklerden bahsediyorsunuz?"

". Bütün erkekleri zorlamak. Beş yaşında bir çocuğu annesinden koparmak." Kaşlarını çatı. "Sizinkinin kadınlarının mutluluğuna adanmış bir ırk olduğumu sanıyordum. Calbernann anneleri bebeklerinin bu kadar erken yaşta kollarından koparılmasından mutlu olamazlar herhalde.

yaş." Ne demek istediğini anlatmak için bakışlarını adamın üzerinde topladı ve ona şöyle dedi: "Asla olamayacağımı biliyorum. Asla."

Asla senin Liana'n olmayacağım. Gerekirse kur ama bu asla değişmeyecek. Zamanını boşa harcıyorsun. Gözlerinin o sözleri söylemesini diledi, onun pes etmesini ve arkasını dönmesini diledi.

O yapmadı.

Gülümsemesi kayboldu ama bu umduğu gibi bir rahatlama değildi. Adamın karanlık, egzotik yakışıklı yüzü daha da sertleşmişti. Daha güçlü. Tehlike, güç ve sarsılmaz bir kararlılık çizgilerle birbirine bağlanmıştı. daha az yaklaşılabılır ve yine de her zamankinden daha zorlayıcı.

Gülen, çapkın Dilys onu büyülemişti. Sert, kasvetli Dilys onu biraz korkutsa da, hissedilir güç ve komuta aurası onu bir pervane gibi ateşe çekiyordu.

"Ülkemin kadınları, hepimizin yararı için erkeklerimizin ne olması gerektiğini anlıyor." Sesi alçak, yumuşak, karanlık bir fısıltıydı ve kadının vücudundaki her siniri titretiyordu.

Titreyen eliyle şarabına uzandı ve aceleyle bir yudum aldı. "Hangisi?"

"Güçlü. Korkusuz. Yetenekli." Ona doğru eğildi, ham gücü ve ezici varlığıyla onun alanını işgal etti. "Bizim için en önemli olan şey için ölmeye istekli."

Nabızı damarlarında atıyor, boğazının dibinde zonkluyordu. "Peki bu ne?"

"Calberna hakkında, tarihimiz ve efsanelerimiz hakkında bir şeyler okudunuz. Zaten biliyorsunuz."

Yutkundu ve dudaklarını ıslattı. "Kadınlarınız."

"Kadınlarımız," diye kabul etti. Kelimeler bir büyü gibi teninde dolaştı. Gözleri parlıyordu, altın rengi, gizemli, hipnotize edici. "Annelerimiz, kız kardeşlerimiz, kızlarımız. Hepsinden önemlisi, eşlerimiz. Bizi tamamlayan *lianalar*. Birçok *Oulani*, bir anne ile çocuğu arasında var olandan daha büyük bir bağ olmadığına inanır. Belki de onlar için bu doğrudur. Belki de kendi ülkemın kadınları için bile doğrudur. Bilemiyorum. Ancak bir Calbernan erkeği için, bir Calbernan ile *liana* arasındaki bağdan daha büyük, daha hayati bir bağ yoktur. Kadının *imlani* ya da *oulani* olması onun için bir fark. Sadece onunla her şeyini verebilir. Karşılığında her şeyi sadece ondan alabilir."

Orada, sesinin karanlık büyüsendeydi.
her şeyi vaat etti. Korktuğu her şeyi. Özlemine çektiği her şey. Ruhunun dokusunda korkunç, açık bir yara gibi içinde sızlayan, boş ve tatmin edilmemiş her şey.

Bir nefes aldı, titreyerek girip titreyerek çıkan bir nefes.

Bir anda o güneşli denizde yeniden boğulmaya başladı. Ağzından çıkan her kelime vücuduna bağlanmış bir taş gibiydi, onu aşağı çekiyor, denizin en karanlık derinliklerine, ruhunun çekirdeğindeki o korkutucu yere sürüklüyordu. Volkana. Varlığının merkezinde parlayan o ateşli güneşe, içinde vahşi, kafeslenmiş bir şey gibi hareket eden o erimiş cehenneme, bir ömür boyu taştan bir iradenin ardına kilitlenmiş bir ejderhaya.

Çağır onu. Ona sahip çıkın. Onun adını söyleyin. Onu önce kendinize ait kılın.

Cazibesi çok güçlüydü. Ona her şeyini vermek... içinde yaşayan o korkutucu, ölümcül armağanın yükünü paylaşmak. Karşılığında onun her şeyini almak: gücünü, korkusuzluğunu, önemli olan her şekilde dünyanın efendisi olduğuna dair kendinden eminliğini. Kendisine karşı bile onu koruyacak kadar güçlü olduğuna güvenmek.

Korkusuzca yaşamak nasıl bir şey olurdu? Bu kadar bütünüyle, bu kadar eksiksiz sevmek nasıl bir şey olurdu? Kısıtlama olmadan, kendi gerçeğini saklamadan sevmek?

Bu delilik olur.

Kendine düşkünlüğün güzel bir çılgınlığı.

Damarlarında kimin kanı aktığını biliyordu. İlk elden görmüştü. Verdan Coruscate'in çok sevdiği, çok derinden sevdiği şeyi kaybettiğinde başına gelen delilik.

Dilys, Sirenlerin eşleri olmadan hayatta kalamayacağını iddia ediyordu ama ya yanılıyorsa? O sadece bir Siren değildi, eğer gerçekten de yeteneklerinden biri buysa. O Mystral'ın bir hava büyücüsüydü, Güneş Tanrısı Helos'un soyundan geliyordu. Ya eski Sirenleri yöneten kurallar ve sınırlamalar onun için geçerli değilse?

Ya kendini ona verdiyse, onu sevmesine izin verdiyse, ancak onun ölümüyle aralarındaki bağın onu yok *etmediğini* keşfederse?

Summer, babasının deliliğinin, kederin ruhunda yaşayan canavarı harekete geçirmesi halinde başına geleceklerin sadece sönük bir gölgesi olduğunu biliyordu.

Kendini Dilys Merimydion'un sesinin gizemli büyüünden kurtarmaya çalıştı. O bu kadar yakinken, baştan çıkarıcı bir ciddiyet ve güçle bakarken bu imkânsızdı. Yapabildiği en iyi şey zayıf, dayanıksız bir meydan okumaydı.

"Ve sizce bir Calbernan'ın eş arzusu, bir çocuğu bu kadar küçük yaşta annesinin kollarından almayı haklı çıkarır mı?"

"Arzu değil, hayır. Ama bağ? Evet. Bu her şeye değer." Sözleri sarsılmaz bir kesinlik içinde çınliyordu. "Kadınlarımız -eşlerimiz- Calberna'nın kalbidir. Onlar olmadan Calbernan erkekleri işlevlerini yerine getiremezdi. Biz

ölürdü. Tıpkı senin göğsünde atan kalp olmadan öleceğin gibi." Yavaşça uzandı, üç parmağını hafifçe sol göğsünü örten ince kumaşın üzerine koydu.

Kadının nefesi boğazında düğümlendi. Şok olmuş bir sessizlikle ona baktı.

Hareket etmek ya da elini çekmek için hiçbir girişimde bulunmadı. Orada Bu seferki dokunuşunda cinsel ya da alaycı bir şey yoktu. Yine de onu hayrete düşürdü.

"Ancak tüm gücüne rağmen kalp savunmasız bir şeydir," diye devam etti. "Onu korumak için kemik bir kafesle çevrelenmesi gerekir. Her ne pahasına olursa olsun, her zaman kalp korunmalıdır." Eli ters döndü. Şimdi parmaklarının arkası, elbisesinin yakasının hemen üzerindeki tenini okşuyordu, dokunuşu tüy kadar hafif, inanılmaz derecede nazikti.

"Calberna'nın oğulları o kemiklerdir. Bizler Calberna'nın savunmasız kalbini koruyan mızrak, kılıç ve kırılmaz kalkanız. Bu yüzden doğduk. Bunun için yaşıyoruz."

Vücudu titremeye başladı. İçindeki savaşı hissediyor muydu? Kendini? Kendini onun kollarına atmaya ve kırılmaz kalkanı olması için ona yalvarmaya ne kadar yakın olduğuna dair bir fikri var mıydı?

"Çocuğumu bir başkasına teslim etmeye hâlâ ," dedi ona. Sesi hırıltılı bir fısıltı gibi çıkıyordu. "Asla izin vermezdim Bebeğimi benden kimse alamaz." Bunun düşüncesi bile içinde kilitli kalan ateşi alevlendirdi.

Sonunda arkasına yaslanıp aralarına çok ihtiyaç duydukları mesafeyi koyacak gücü buldu.

Kaşlarını çatarak hâlâ boşluğa uzanmış olan eline baktı, gevşekçe kıvrılmış parmakları sanki hâlâ onun tenini okşuyormuş gibi hafifçe hareket ediyordu. Elini yumruk yaptı ve tekrar yanına çekti.

Sonra, geldiği kadar hızlı bir şekilde, tuhaf ciddiyeti kayboldu ve yerini bir kez daha ondan beklediği büyüleyici, kolay gülümsemeye bıraktı. Ve tekrar nefes alabildi. Tekrar düşünebilirdi. Titreyen elini dudaklarına bastırdı.

"Annem de senin gibi düşünüyordu." İkinci balıktan küçük bir çatal aldı, bu seferki sote mantar, yeşil soğan ve otlu ekmek kırıntılarıyla doldurulmuş bir pisi balığıydı. "Ama ben genç yaşta bir kadınla nişanlandım.

Kraliyet soyundan *gelen Imlani* kızı. Eğitimimin mümkün olduğunca erken başlaması şarttı. Yine de annemin dediği oldu." Gülümsemesi sevecenleşti, gözlerindeki sevgi açıkça görülebiliyordu. "Çoğu oğul Cali Va'Lua'daki akademide eğitilir. Annem buna izin vermezdi. Aile arazisindeki eğitim villasına taşınmama izin verdi, ancak eğitmenleri bana gelirdi. Bu onun beni yakınında tutma yöntemiymiş, diğer çocukların ailelerinden ayrılma çoktan geçmişti."

Summer "nişanlı" kelimesinden başka bir şey duymadı. Nefes nefese kalmış özlemi buharlaştı. Onun yerine, sahiplenmeye benzeyen bir şeyin şiddetli parıltısı yükseldi.

"Nişanlanmış mıydınız?" Onun hakkında okuduğu raporlarda bir nişandan söz edilmiyordu.

"*Tey*, ben dört yaşımdayken. Ben daha doğmadan onlarca yıl önce yapılmış, uzun süreli bir nişan sözleşmesiydi."

Orada bir hikaye vardı. Solan gülümsemesine bakılırsa iyi bir hikâyeye değildi. Ruhundaki vahşet biraz sakinleşti. Mantık yeniden ortaya çıktı. O yapmazdı

Calberna'da onu bekleyen bir karısı olsaydı, şimdi burada ona kur yapıyor olurdu. Vermese'lilerin aksine, Calbernalılar çok eşlilik uygulamıyordu. Ve Calbernalıların sözleşmelerinin dokunulmazlığı konusundaki hisleri düşünüldüğünde, kraliyetin en büyük iki hanesi arasındaki bir nişan kendi tercihleriyle bozulmazdı. "Ne oldu?"

"Veliaht prensesimiz Sianna'nın öldüğü kazada o da öldü. Kraliçemiz de birkaç gün sonra kızının ölümünü takip etti. Annem bu şekilde *Myerial* oldu."

"Çok özür dilerim."

"Teşekkür ederim." Kar beyazı keten masa örtüsünün üzerinde bir parmağını gezdirdi. "Ama yaram kadar acı verici değil. Nyamialine benden alındığında henüz çocuktuk ve aramızdaki bağ tam olarak oluşmamıştı."

Nyamialine. Çocukluk nişanlısının adı Nyamialine'di.

Uzun saç tellerini hızlıca sallayarak sırtında dans etmelerini sağladı ve yumuşak, sıcak bir gülümsemeyle kızın yüzüne vurdu.

Nefes al. Sandalyesinde eğildi, yakındaki bir yataktan tek bir kremsi çiçek koparmak için uzandı ve ona sundu. "Bu kadar üzücü konuşma yeter. Yemeğimizin geri kalanının tadını çıkarırken daha mutlu şeylerden bahsedelim."

." Çiçeği aldı ve burnuna götürerek güzel kokusunu içine çekti. Hüzün, beceriksizlik ve

Açıklanamaz bir kıskançlık patlaması, cesaret verici gülümsemesi ve altın gözlerindeki sıcak parıltı karşısında hepsi soldu.

"Mükemmel. Bana Kraliçe Khamsin'in okulundaki işinizden bahsedebilirsiniz.

Öğrencilerin size nasıl taptığını gördüm."

Yemeklerinin geri kalanında daha güvenli, daha az duygu yüklü konulara takıldılar. Summer, Dilys'in gerçekten eğlenceli bir arkadaş olduğunu görünce şaşırdı: zeki, esprili, gözlemci, birçok seyahatinden hem eğlenceli hem de dokunaklı anekdotlarla dolu. Aynı zamanda yetenekli bir sorgulayıcıydı. Kendisi hakkında Dilys'in isteyerek veremeyeceği kadar çok bilgi edinmesini sağladı.

Yemek bittiğinde ve Ingarra'nın muhteşem tatlısı -zarifçe işlenmiş şeker çiçekleriyle kaplı küçük, buzlu pasta- kırıntılardan başka bir şey olmadığına, Dilys Summer'a odasına kadar eşlik etti ve ona iyi geceler diledi.

Onu öpmeye çalışmadı. Ne dudaklarından, ne de elinden. Sadece uzun boylu ve güçlü bir şekilde onun önünde durdu ve ona son bir hediye sundu: tek ve mükemmel bir gül. Ancak bu kez ona verdiği gül, Wintercraig'de yetişen soğuğa dayanıklı yerel çiçeklerden biri değildi. Annesinin en kırılgan ve en zarif melez çiçeklerinden biriydi. Summerlea'deki Vera Sola'nın özenle bakılan seralarında özel olarak yaratılan ve yetiştirilen bir gül. Kraliçe Rosalind'in Işıldayan Güzelliği adı verilen, yumuşak gül kenarları ve şaşırtıcı altın rengi merkezi olan yumuşak pembe bir çiçek.

Çiçeği kabul ederken gözlerinden yaşlar yükseldi. Kur yapma hediyelerinin her birini iade etme havasında bile, bu gülü iade etmezdi. Sanki evinden küçük bir parçayı, annesinin değerli bir anısını elinde tutuyormuş gibiydi.

"geldi," dedi, "Summerlea'den bu kadar uzun süre uzak kaldığın için evini özleyebilirsin, bu yüzden sana burada küçük bir ev getirebileceğimi düşündüm."

Çiçeğin yumuşak, kadifemsi yapraklarını okşadı, sonra tekrar adamın karanlık yakışıklı yüzüne baktı. Kalın siyah kirpikler ve koyu bronz tenle çerçevelenmiş altın gözler usulca parıltıyor. Parıldayan mavi stilize dalgalı elmacık kemiğinin köprüsü boyunca kıvrılıyordu. İçinde bir şefkat kabardı.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı. Kız kardeşlerinden birinin ona annesinin güllerine olan özel bahsedip bahsetmediğini da sadece

Şanslı tahminde bulunmuştu ama ona yağdırdığı tüm hediyeler arasında bu onu en derinden etkilemişti.

Adam ona hiç şu anda, tam şu anda olduğu kadar çekici gelmemişti. Önünde duruyordu, bir güç cenneti, uhrevi bir güzellik ve davetkâr bir karşılama. Onunla ilgili her şey kadının duyularını harekete geçiriyordu. Saf beyaz şumasının dar kalçalarını çevreleyen yumuşak örtüsü, mermer zeminde çıplak ayakları, göğsünün ve omuzlarının geniş, kaslı genişliği- Dünyanın ağırlığını taşıyabilecek kadar güçlü görünen omuzlar. En çok da yanardöner mürekkebin hipnotik kıvrımlarıyla parıldayan ve egzotik yağlarla kokan koyu, sıcak, ipeksi teni içini sızlatıyordu Yakınına sokul ve çok sevdiği çiçekler gibi onu içine çek.

Sanki Dilys'in varlığının her bir parçası onun önünde duruyor ve usulca mırıldanıyordu: "Ben senin istediğin her şeyim. İhtiyacın olan her şeyim. Eğer beni sevmene izin verersen seni kendinden bile koruyabilirim."

Bileğindeki Gül, teninde ılık ılık titreyordu. İçindeki her şey tamamlanmış hissetme ihtiyacıyla haykırırken yalnız olmak çok zordu, çok korkunç, acı verici derecede zordu.

Eğer şimdi onu öpmek için eğilirse, gözlerindeki yumuşak ışığın ona yapmak istediğini söylediği gibi, ona izin verecekti. Ve o da onu öperdi.

Ama bunun yerine, son bir kez belli belirsiz gülümseyerek başını eğdi ve geri çekildi. "İyi geceler prenses. Rüyalarınız tatlı olsun."

Sonra dönüyordu ... uzaklaşıyordu ... ve sonra gitmişti.

Gabriella uzun bir süre kapısının yanında durup Dilys'in bulunduğu boşluğa baktı. Aklına, ilk baştaki halinden ayrı olarak Direniş ve akşam yemeğinin sert başlangıcına rağmen hayatında hiç bu kadar harika ve mükemmel bir akşam geçirmemişti. Daha önce hiçbir erkekle bu geceki gibi sohbet ederken kendini kaybetmemiş, kimseye bu kadar kendini .

Hiç bu kadar mükemmel bir huzur duygusu

hissetmemiştim. Ait olma duygusu. Eve dönmenin.

Amaryllis gece kıyafetlerini giymesine yardım ettikten çok sonra, Gabriella yatağında uyanık bir şekilde uzanmış, tomurcuk vazoya yerleştirdiği ve komodininin üzerine koyduğu Summerlea gülüne bakıyordu. Konumarr'ın kısa yaz gecesinin birkaç kısa saati boyunca Dilys Merimydion'u ciddi ciddi düşündü, onunla yaşamın nasıl olabileceğini tefekkür etti, onu sevmesine izin vermeyi hayal etti. Ve o tanıdık dehşet duygusunun geçmesini bekledi.

ayağa kalkıp çenesini etrafına sıkıştırmasını bekledi. Canavarın zaferle kükremesini ve özgürlüğü için pençe atmasını bekledi.

Ama hayatında ilk kez dehşet gelmedi ve canavar uyanmadı.

OceanofPDF.com

Bölüm 16

Dilys sonraki hafta boyunca her gün, dikkatle planlanmış ve tutumlu bir şekilde paylaştırılmış birkaç saatini evlenmeyi planladığı kadının yanında geçirdi.

Arzularını sıkı bir şekilde kontrol altında tutmaya dikkat ediyordu. Onu ne kadar çok isterse, ona dokunmasına o kadar az izin veriyordu. Ona olan arzusunu açıkça ortaya koymuştu. Şimdi bu arzunun bilgisinin onun üzerinde işlemesine izin verme zamanıydı.

Onun kendisini istediği kadar çaresizce onu istediğinden şüphe duymuyordu, ama hâlâ çok ürkekti, doğrudan üzerine gelirse kaçmaya çok hazırdı.

Onu arzusunu itiraf etmeye zorlamak işe yaramamıştı. Onu sadece büyüsünü kendisine karşı kullanmakla suçlamış ve sonra da kaçmıştı. Baştan çıkarma işe yaramamıştı. Sadece ona karşı koyma isteğini kadar kolay kırdığı için ona kızmıştı. Yokluk işe yaramıştı ama kendini uzak tutamıyordu - en azından tamamen değil. Her ikisi *de liakapua*'ya bağlıyken, birbirleriyle zaman geçirmeye, duygularını paylaşmaya, dokunmaya ihtiyaçları vardı.

Bu yüzden onu her gün birkaç saatliğine görüyordu. Her şeyi bıraktı. Seçtiği *liana*'nın bağına kazanmak için bir ömür boyu öğrendiği baştan çıkarıcı teknikler. Bunun yerine, Summer'la birlikte geçirdikleri zamanda ona basit bir arkadaşlık teklif etti. Arkadaşlık. Kahkaha. Hatta küçük bir macera - yaldızlı kraliyet kafesinin korunaklı monotonluğunu kıracak bir şey. Bir gün onu dağlarda yürüyüşe çıkardı. Başka bir gün, onu yerel Kış Halkı'nın küçük kayıklarından birine bindirdi ve ona rüzgârı okumayı ve yelkenleri çalıştırmayı öğrendiler. Ve daha dün, birkaç düzine başka çift ve çocukla birlikte böğürtlen toplamaya gitmişler, sonra da plazalardan birinde gruba katılarak kahkahalarla dolu bir saat geçirmişlerdi.

İkisi de gezilerinin meyveleriyle böğürtlenli turtalar yapıp pişiriyordu. Hayatında hiçbir şey pişirmemiş olan Gabriella neredeyse turta kabuklarına giren un kadar un tüketmişti ama gün çok keyifli, turtalar çok lezzetliydi ve Gabriella öğleden sonra bitip de saraya dönerken ona eşlik ettiğinde üzgün olduğuna yemin edebilirdi.

Her gün Yazlıkçı ve Kışlıkçı kadınların düşünleri oluyordu. eşlerini Calbernalılar arasından seçtiler. Dilys, arkadaşı Lily'nin balista operatörü Talin'le evlenmesi de dahil olmak üzere Summer'la birlikte törenlerin katıldı. Summer, Lily'nin çok hızlı seçim yaptığını ve pervasızca davrandığını düşünüp üzülse de, Talin'in onun üzerine titrediği açıktı. ve Summerlass'ın onun çiçek açtığını söyledi. Lily hâlâ utangaçtı -muhtemelen hep öyle olacaktı- ama onda yeni bir özgüven, gülmeye ve gülümsemeye daha hazır bir hal vardı. Talin'e gelince, yeni *obasının* içinde kasıla kasıla yürüyor, bir *koku* balığı gibi sırtıyor ve yaklaşan babalığıyla sanki bu işi kendisi yapmış gibi gururla övünüyordu.

Summer ve Dilys ne zaman bir araya gelseler, Dilys'i çocukluğunda yaşadığı ve onu öylesine korkutan o korkunç olay hakkında konuşurmak için onlarca farklı yol denerdi ki, Dilys bir ömür boyu duygularını duvarlara hapseder, gücünü kafese koyar ve Siren doğumlu sevme ve karşılığında sevilme ihtiyacını .

Henüz ona sırrını açmamıştı ama sabrının başka şekillerde almaya başlamıştı. Konuşmalarında daha az temkinli olmaya başlamıştı. Ona sürekli yalan söylemeyi bırakmıştı ... yani, çoğunlukla. Aralarına mümkün olduğunca çok fiziksel mesafe koymaya çalışmayı da bırakmıştı. Aslında şimdi, aralarındaki mesafeyi genişletmek yerine sık sık kapatmayı tercih ediyordu. Ve dün, adam onu terk ettiğinde, eğilip Güzel yanaklarında hafif bir kızarıklık vardı ve başını eğip onu öpebileceğini, kızın da ona engel olmayacağını biliyordu.

Ama ondan istediği şey pasif bir kabulleniş değildi.

Bir dahaki sefere onu öptüğünde, öpücüğü o başlattığı için olacaktı.

Sadece o zamanın bir an önce gelmesini umuyordu, çünkü onunla birlikte olmak ama kendini ondan uzak tutmak onu öldürüyordu. Onunla geçirdiği her an, her gece yatağında uyanık kalmasına, ihtiyaç ve özlemle kıvrınmasına neden olan enfes bir işkenceydi.

En değerli zaferlerin her zaman en zor kazanılanlar olduğunu bilerek teselli buluyordu. Siren'i sonunda onu ele geçirdiğinde, her Uykusuz geçen her gece, kendini inkar etmenin her acı anı buna değecekti.

Ya da en azından her g re mek zorunda kaldığında kendine böyle söylüyordu.

arzusuna boyun eğdi ve kazanmaya kararlı olduğu Siren'le buluşmaya gitmeden önce Hasta Talip Dilysin giderek işkenceye dönüşen maskesini taktı.

Dilys, yeşil, mavi ve altın rengi * uma*'sının d     n   düzenlerken aynadaki yansımalarına bakarak y z n   buru turdu, ardından zümrüt ve safirle kaplı kemerine son bir kez gereksiz ayarlamalar yaptı ve eşyalarını toplamak için aşağıya indi.

Bugünkü macera için müstakbel gelin.

Summer ve Dilys, Summer'ın sevdiği düzinelerce lezzetli küçük buzlu kek ve Zephyr Hallowill'in d kk nından gelen günahkâr derecede lezzetli çikolatalarla dolu bir tepsiyle tamamlanan hafif bir ikindi çayını payla tılar. Summer ikisi arasında karar veremedi ve sonunda en sevdiği  ekerlemelerin ikisinden de çok fazla yedi. Dilys onun oburluğuna aldırılmıyor gibiydi. Ona sadece ho g r l   bir zevkle gülümsedi ve daha fazla buzlu kek ve çikolata ikram etti, sanki kendi zevkiymi  gibi onun zevkinden zevk alıyor gibiydi.

"Kilomu iki katına çıkardığımda bunu bu kadar eğlenceli bulmayacaksın," onu uyardı.

Sadece hafifçe güldü ve çay bardağını bo alttı. "Eğer seni endi elendiriyorsa gel benimle y r  o zaman. Batı bahçesindeki labirenti denemek istiyordum. Ryll bana ortasında güzel bir  e me olduğunu söyledi."

Onun koluna girdi ve teraslı bahçede kendisine eşlik etmesine izin verdi. Bahçeler, sarayın batısındaki fiyordun kıyısı boyunca dört dönümlük büyük ladin labirentine doğru uzanıyordu. Labirent çok zevkliydi, birkaç Wintercraig krali elerinden biri tarafından yüzyıllar önce inşa edilmiştir. Çok sayıda kıvrımlı patıkaya ek olarak, labirent y r y    lerinin labirenti çeşitli açılardan görebilmelerini sağlamak için uzun ladin çitlerinin üstünden yükselen ve aşağıdaki patıkların üzerinden geçen ta  ve boyalı yapılmış yarım düzine kapalı köprü içeriyordu.

Labirentte yürüyüp sohbet ederlerken, konu bir şekilde Dilys'in çocukluk ni anına gelmişti. Gabriella nasıl olduğundan tam olarak emin değildi. Ama konu açıldığında kendini gergin ve biraz da sinirli hissediyordu. Dilys tabii ki bunu hemen fark etti.

"Sorun nedir?"

Ladin  itinden güzel kokulu, yumuşak iğneli bir dal kopardı ve elinde döndürürken aşağıya baktı. "Bir şey yok. Bilmiyorum. Sadece ni anlandığınız hayal edemiyorum." Dalı bir kenara fırlattı.

Onu almak için eğildi. "Belki *Moa Leia*, beni bir başkasıyla nişanlı hayal edemediğinden değil, hayal etmekten hoşlanmadığındandır."

Kadın sertçe ona baktı. "Eminim değildir."

Yüzünde alaycı bir gülümseme belirdi. "Hâlâ her fırsatta beni inkâr etmekte bu kadar hızlısın. Neden?"

"Başımdan beri seninle evlenmeyeceğimi söylemiştim."

"Yaptın," diye kabul etti, "ama bana nedenini hiç söylemedin. Karım olma ihtimalini bu kadar cazip kılmayan nedir? Ben ne zalim bir adamım ne de kötü niyetli biriyim. Birbirimizin arkadaşlığından zevk alıyoruz ve hiçbir zaman şeyler. Ve tabii ki cinsel açıdan da daha uyumlu olamazdık."

Kızardı ve ona uyarıcı bir bakış attı. Adam sadece sırtıttı ve neden mükemmel bir koca adayı olduğunu sıralamaya devam etti.

"Ben Calbernan'ım, bu yüzden seni asla incitmeyeceğimi ya da sadakatsizlik etmeyeceğimi biliyorsun.

Ne de seni kontrol etmeye çalışırım."

"Hayır, sen sadece beni baştan çıkarıp istediğin her şeyi yaptırırdın."

Gözleri sıcak altın ışıklarla parlıyordu. "Bir erkeğin sevdiği kadının onu ezip geçmesini engelleyecek bir yolu olmalı. Eğer erkek bunu yapmazsa kadın onu nasıl sevebilir ki?" Ladin ağacının yumuşak iğnelerini kızın dudaklarına değdirdi, hafif bir okşayışla kızın nefesini kesip geri çekilmesine neden oldu.

"Beni sevmiyorsun." kekeleyerek söyledi. "Sevemezsin." "mıyım?" Dalı kaldırıp yumuşak iğnelerini kendi dallarına sürttü.

Dudaklar. Dikkatle izledi. Neredeyse bir öpücük gibiydi. Ondan Dudaklarını onunkilere değdirdi, küçük, hoş kokulu ladin değneği haberci olarak. "Sanırım yapabilirim."

"Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun!"

"Sizin hakkınızda, babanızın evlendiklerinde anneniz hakkında bildiğinden çok daha fazla şey bildiğimi tahmin ediyorum. Kraliçe'nin Konseyi tarafından hazırlanan bilgilere aşına olmanın yanı sıra, son bir ayımı senin hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenerek geçirdim. Sevdiklerini ve sevmediklerini. zamanlarda bile seni nasıl gülümsetebileceğimi. Yalan söylediğiniz nasıl anlaşılır - ki bunu iğrenç bir düzenlilikle yapıyorsunuz bu arada. En azından konuşmak istemediğin konulara geliyor. Çocukları ve kadınsı şeyleri sevdiğini biliyorum. Zephyr Hallowill'in çikolatalarıyla bir iz bıraksa Hekane'nin kendisini Hel'e kadar takip edeceğini biliyorum.

Benden hoşlandığını -benden hoşlanmaktan da öte- biliyorum, her ne kadar benimle paylaşmayacağıın nedenlerden ötürü bunu inkâr etmeye kararlı da. Ve biliyorum,

Gabriella Coruscate"-küçük, hoş kokulu asayı tekrar dudaklarına değdirdi ve aynı şekilde onun ağzını okşamak için daha da yaklaştı-"arzuladığım, ihtiyaç duyduğum ve yapabileceğim her şey sensin

hayatımın bir başkasınınkine bağlı olduğunu düşündüğümde hayal ediyorum."

"Ne yazık ki büyük bir hayal kırıklığına uğrayacaksın o zaman." Bu esprinin hafifçe söylenmesini, onun beyanının kendisi için hiçbir şey ifade etmediğini göstermek için şımarık bir karşılık vermesini istiyordu. Ne yazık ki, boğazı çok kuru ve çok sıkıydı ve

Sesi alaycı bir cevaptan çok sarsılmış bir fısıltı gibiydi.

"Eğer *ikimiz* de büyük bir hayal kırıklığına uğrayacaksak ne yazık," diye düzeltti.

Küçük ladin dalını sağ kolundaki bandın içine soktu, sanki

bir . "Sana hayal ettiğin her şeyi Gabriella, yeter ki izin ver."

"İhtiyacım olan her şeye zaten sahibim." Arkasını döndü ve bahçe yolundan aşağı inmeye başladı. Baştan çıkarmaya niyetli, uzun boylu, esmer, pişmanlık duymayacak kadar erkeksi bir Calbernan'ın yanında uzun süre durmak tehlikeliydi.

Adam onun peşinden gitti. "Gerçek değil," diye mırıldandı, dudakları kızın kulağına o kadar yakındı ki neredeyse yerinden sıçrayacaktı. "Bir koca istiyorsun. Çocuk istiyorsun. Aşk istiyorsun. Ben sana bunları verebilirim." Sesi tenine fısıldadı, etini çakıllı hale getirdi ve göğüsleri dolgunlaşıp sıkılaştı.

Helos ona yardım etti. Yardım etti. Bunların hepsini istedi. *Onu* istedi. Onun kollarına atılmak, istediği her şeyi vereceğine, teklif ettiği her şeyi alacağına söz vermek istiyordu. Onu her zaman ve o kadar güvenli bir şekilde kendisine bağlamak istiyordu ki, sahip olduğu şeyi tenindeki o yanardöner dövmelerden biri gibi açıkça, kalıcı olarak, herkesin görebileceği şekilde üzerinde taşıсын istiyordu. Böylece başka hiçbir kadın bir daha onun gözlerindeki alaycı, baştan çıkarıcı parıltıyı ya da koyu kadife sesiyle fısıldadığı ismini duyamayacaktı.

"Fiyat çok yüksek," diye . "Neyin fiyatı?"

Labirentte yanlış bir yola sapmış ve çıkmaz bir sokağa girmişti. Kapana kısılmış bir halde dönüp gerçeği tükürdü ve bunun kendisine bir erteleme sağlayabileceğini umdu. "Aşk!"

Ellerini başının iki yanına koyarak onu kendisi ve arkasındaki çit arasında gevşek bir şekilde sıkıştırdı.

"Bana seni bu kadar inciten aşktan bahset, Gabriella. Ruhunda bir yara var, bir keder. Bunu biliyorum, çünkü ben de kayıp ve üzüntü yaşadım. Bu konuda konuşursan yardımcı olur."

İşte yine oradaydı, o çekiş. Kendini ona ve ruhunu ona açmak için duyduğu özlem. Başını iki yana salladı. "Hayır, öyle değil."

"Dene. Konuş benimle, Gabriella. Taşımakta ısrar ettiğin yükü bırak. Onu bana ver. Ben ikimizin de sorunlarını taşıyacak kadar güçlüyüm. Bırak sana yardım edeyim."

"Ben iyiyim," diye ısrar etti. Onun gözlerinin içine bakmayı reddetti. Eğer bakarsa, teslim olacaktı. Bunu biliyordu.

"O zaman size Nyamialine'den bahsedeyim mi?"

Omuz silkti ve adamın yüzüne hızlı bir bakış atma riskini göze aldı. "Eğer sen

Diliyorum." Eğer iradesi daha güçlü olsaydı, hayır derdi. Hayır demeliydi.

Ama onu bu kadar çekici bulan bir yanı

onun hakkında her şeyi biliyordu - kayıp aşkının hikayesi de dahil. Bahçede yemek yedikleri geceden beri çocukluk nişanlısından hiç bahsetmemişti.

"Adı Nyamialine Calmyria'ydı. Ari'nin kız kardeşiydi."

Bu onu şaşırttı. Hiç düşünmeden başını kaldırdı ve Ari'nin altın rengi bakışları tarafından anında tuzağa düşürüldü. "Ari?"

"Tey. Bu kadar yakın arkadaş olmamızın nedenlerinden biri de bu. Bizi birbirimize bağlayan ailelerimizin kanından daha fazlasıydı." Hafifçe doğruldu, bir elini çitten çekerek uzun siyah bir bukleyi omzundan kaldırdı ve parmağına doladı. "Onun doğduğu gün nişanlandık. Ben dört yaşındaydım."

"Bu çok genç."

"Calberna'da *imlani* kızları o kadar nadir ve o kadar değerlidir ki nişan sözleşmeleri onlarca yıl, hatta bazı durumlarda yüzyıllar öncesinden yazılır. Daha önce de söylediğim gibi, Nyamialine ile benim aramdaki sözleşme de böyle sözleşmeydi. Büyükannemin doğumundan çok önce yapıldı."

"Ailenin bile söz hakkı yok muydu?"

"Ne derler ki? Calmyria Hanesi iyi bir hanedir, çok güçlüdür, benimki gibi kraliçelerin ve kadim Sirenlerin soyundan gelir. Calmyria Hanesi'ne bir oğul vermek büyük bir onurdur. Ari ve ben sadece kalpte değil, gerçekte de kardeş olurduk."

"Ama daha doğmadan önce hayatınızın planlanmış olması-"

"Yani, senin hayatın gibi mi?" Başını iki yana salladı. "Gabriella, sen bir Summerlea prensesi ve Gül'ün Varisi olarak doğdun. Halkının geleneklerini biliyorum. Sonunda, baban seni bırakmaya hazır olduğunda, ailenin ve Summerlea'nın yararına olacak şekilde komşu bir ülkenin prensiyle evlendirilecektin. Bunu inkâr mı ediyorsun?"

Kaşlarını çattı. "Hayır." Elbette bu onun kaderi olacaktı. Prensesler ve ikinci oğullar bunun için vardı - siyasi, ekonomik ve diplomatik kazançlar için kullanılacak insan sermayesi.

"Ve işte buradayım, komşu bir ülkenin prensi, ailenizin ve hem Summerlea hem de Wintercraig'in yararına olacak bir evlilik teklif ediyorum.

kendimi sizin mutluluğunuza ve neşenize adayacağımı garanti ediyorum. Bu sizi neden korkutuyor?"

Onunla çit arasında sıkışıp kalmaktan bıkmıştı. Onun kolunun altına girdi ve labirentin bir sonraki kavşağına doğru hızlı adımlarla yürümeye başladı.

Daha dört adım atmadan yetişti, uzun adımları onunkileri kolayca geride bırakıyordu. Ama daha fazla ısrar etmedi. "Calberna'nın kızları sevgi ve hoşgörüyle büyütülür, *tey*, ama aynı zamanda hükmetmek için de büyütülürler. Ailelerini yönetmek, Hanelerini yönetmek, hatta Calberna Krallığı'nı yönetmek için.

Evliliğin erkekler tarafından kadınlara dayatılan bir tuzak olduğunu düşünmekte ısrar ediyorsunuz çünkü dünyanın geri kalanında genellikle bu şekilde kullanılıyor. Bu bir suçtur ve biz Calbernalıların iğrenç bulduğu bir gelenektir. Evliliğin gücü

Calberna kadınlarımızdan akar. Onları koruruz, severiz ama kafese kapatmayız."

"Peki ya Nyamialine seninle evlenmek istemediğine karar verseydi?"

"Böyle bir şey asla . O ne isterse ben o olurum. bana ihtiyacı vardı."

"Peki ya ihtiyacın olan şey?"

"İhtiyacım olan şey, Gabriella, sevebileceğim bir eş. Benim ona sadık olduğum kadar bana sadık bir eş. İçimdeki boşluğun nihayet dolmasına ihtiyacım var."

Sertçe yutkundu. Tüm ukalalılığına, çalımına, gücüne rağmen, bu son boğuk itiraf, var olduğunu fark etmediği derin bir kırılmanlığı ortaya çıkarmıştı. O yalnız bir adamdı, kalbi sevgiye, ait olabileceği bir yere hasretti.

"Kendini tamamlanmış hissetmek için başka birine ihtiyacın olmamalı."

Gözlerini kırptırdı ... ve sonra güldü. Alaycı ya da alaycı bir şey yoktu. alaycı bir gülüştü. Daha çok bir şaşkınlık kahkahasıydı. "Ama biliyorum, Gabriella. Ben Calbernann'ım. Nefes almak için havaya ve yemek için yiyeceğe ihtiyaç duyduğumuz gibi, çiftleşmiş bir birliğin bütünlüğüne de ihtiyaç duyarız. Sana daha önce de söylediğim gibi, Calbernannlılar simbiyotik insanlardır. Nasıl ki kadınlarımız eşlerinin ve ailelerinin sevgisi olmadan hayatta kalamazlarsa, erkeklerimiz de kadınlarımızın gücü ve sevgisi olmadan hayatta kalamazlar. Kadınlarımızdan, yani *imlani* kadınlarımızdan

-Sihrimizin aktığı yer. İçinizdeki o güç - sizi korkutacak kadar büyük olan - o gücün asla kontrol altına alınmaması gerekiyordu. Asla içinize hapsedilmemeliydi. Eşinizle, çocuklarınızla, ulusunuzla paylaşmanız gerekiyordu. İşte Siren olmak budur."

Anlattığı hayatta nefes kesici güzellikte bir şey vardı. Kendinden daha büyük bir şeyin parçası olma fikri.

Zorlayıcı bir şekilde bütün ve eksiksiz bir şey. Neredeyse onun ihtiyacını ve aşkını bir sahildeki dalgalar gibi ona vurduğunu, onu içinden çektiğini hissedebiliyordu.

sevgi ve güç, aynısını geri vermek, mükemmel bir yaşam ritmi. Huzurun.

Neredeyse içindeki canavarın rahatladığını, artık kafesine karşı savaştığını ya da yıkımla tehdit etmediğini, aksine gücünü ona ve başkalarına verdiğini, yok etmek yerine beslediğini hissedebiliyordu. Artık sevgiden korkmuyor, onu kucaklıyordu.

Ne kadar tehlikeli ve çekici bir rüya.

Arkasını döndü ve tekrar yürümeye başladı, yol başka bir yolla kesiştiğinde sağa döndü. Onun peşinden koştu.

"Ne oldu?" diye sordu ona yetiştğinde. "Şimdi neden kaçırıyorsun?"

"Nyamialine nasıl öldü?" diye karşı çıktı.

Onun bariz kaçamağı karşısında iç geçirdi ama yine de ona pek çok kişinin hayatına mal olan kazayı anlattı. "*Myerial*'ın eşi ve Merimynos Hanesi ile Calmyria Hanesi'nin on dört yaşın üzerindeki bekâr erkeklerinin hepsi keder içinde can verdi," diyerek sözlerini tamamladı.

"Ne?" Kadın dehşet içinde ona bakakaldı. "Bu barbarlık!"

"Bu Calbernann tarzıdır. Calberna'nın en güçlü iki hanesinden *imlani* dişilerinin ölümü küçük bir kayıp değildi."

"Yani halkınızın cevabı daha fazla ölüm mü?"

Bir nefes aldı ve kızın sabrını zorladığını düşünmesine neden olacak şekilde verdi. "Az önce sana bu işin doğasını anlatmadım mı?

Calbernans mı? Fedakarlık acımızın bir ölçüsüydü, evet, ama aynı zamanda

Merimynos Hanesi ve Calmyria Hanesi'nin onarılamayacak kadar zayıflamasını önlemek için gerekli. Sirenlerimiz yok, Gabriella. Seninki gibi bir güce sahip biri bile bu kadar çok kişinin kurban edilmesini gereksiz kılacak kadar güç sağlayabilirdi. *Myerial*'ın eşi yine de ölecekti, ama diğerleri... birçoğu kurtulabilirdi. *Sen* kurtarabilirdin.

Onları. Gücün - o kadar korkuyorsun ki ondan bahsetmeye bile cesaret edemiyorsun - o güç onları kurtarabilirdi."

Gözlerini dikmiş ona bakıyordu. Canavarı hiçbir zaman bir şey olarak düşünmemişti.

kontrol altına alınması gereken bir tehlikeden daha fazlasıdır. "Bunu bilemezsin. Gücüm hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Neler yapabileceğini anlamıyorsun."

"Söyle bana, Gabriella. Bana ne yapabileceğini söyle. Ondan neden bu kadar korktuğunu söyle."

Dilys ona ulaşmak, onu tutmak, geçmişindeki şeytanlarla yüzleşmesine yardım etmek istiyordu. Yapabilseydi onlarla kendisi savaşırdı. Ama kadın ona bu hakkı vermemişti ve bu hakkı aldığı için ona teşekkür etmeyeceğini açıkça belirtmişti. Bu yüzden onun önünde durdu ve sessizce sonunda gerçeklerini, sırlarını ona açmasını ve güvenmesini diledi. Onunla paylaştığı gibi, onunla paylaşmasını.

İçini burkan bir an için kızın onu bir kez reddedeceğini düşündü ama sonra kız konuşmaya başladı.

"Babamı biliyorsun. Nasıl öldüğünü. Yaptığı şeyleri." Summer çitten bir ladin dalı kopardı ve dalı yumuşak, güzel kokulu mavi-yeşil iğnelerinden arındırmaya başladı. "Storm en kötüsünü bizden saklamaya çalıştı ama bir keresinde Wynter'la konuşurken kulak misafiri oldum. Babamızın onu birden fazla kez öldürmeye çalıştığını biliyorum. Neredeyse başarıyordu." Duyguları kabarıken kaşları çatıldı. "Babamız -babam- bir canavardı."

Dilys usulca, "İyi değildi," diye onayladı.

"O deliydi." Ladin asanın kalıntılarını buruşturdu ve düşmesine izin verdi. "Annemi o kadar derinden seviyordu ki, onu kaybettiğinde zihin." Güzel gözleri yaşlarla dolmuştu. Gökyüzüne bakmak için başını arkaya eğdi ve hızla gözlerini kırptırdı ama gözyaşları gözlerinin kenarlarından sızarak yüzünün kenarlarından saçlarına doğru süzüldü.

Mesafesini koruyabilmesinin imkânı yoktu. Hele ki gözlerinden keder dökülürken. Onu kollarının arasına aldı. "Üzgünüm, *Moa Leia*. Acınız için çok üzgünüm. Ama onun başına gelenlerin sen."

Kendini geri çekti. "Ben de tıpkı onun gibiyim! Görmüyor musun? Tıpkı onun gibiyim!" Döndü ve koşmaya başladı.

Onun peşinden gitti. Kız çıkışlardan biri yerine labirentin merkezine doğru gittiği için, ona yetişmeden önce yavaşlamasını bekledi. O zaman daha sakindi. Gözyaşları durmuştu.

"Sen babana hiç benzemiyorsun, Gabriella. Olamazsın da. Sen bir Sirensin. Kalbin sevgiyle dolu. Asla babanın sonunda olduğu gibi nefret ve güç arzusuyla saplantılı hale gelemezsin. Bu senin doğanda yok."

"Bunun için ne kanıtın var? Siren olabilirim ama eğer öyleysem, türümün ilk örneğiyim. Kraliyet Summerlander kanından doğan bir Siren, Calbernan'dan değil. Kadim Calbernan Sirenlerinizden kaç benim gibi Güneş'in gücünü ve kim bilir atalarının büyüünün başka kaç biçimini damarlarında taşıyordu?" Labirentin merkezine ulaşmışlardı. Çimenlerin üzerinden fiskiyeye doğru yürüdü ve akan suya sertçe baktı. "Sen benim bir Siren olduğumu düşünüyorsun. Diğer herkes annem gibi olduğumu düşünüyor. Hepiniz benim sevgi dolu, sakın ve nazik olduğumu, kimseyi incitmeyeceğimi, asla korkunç bir şey yapmayacağımı düşünüyorsunuz. Ama hepimiz böyle düşünüyorsunuz çünkü inanmanızı istediğim şey bu. Gerçekte nasıl biri olduğumu bilseydiniz ..."

"Gabriella . . ."

"Ben babamın kızıyım."

"Hayır, değilsin."

Yüzünde acılı bir sevgi ifadesi vardı, sanki adamın onu savunmak için bu kadar hızlı ve cesurca atlamasını hem seviyor hem de nefret ediyordu.

"Evet, Dilys, öyleyim. Onun içinde yaşayan canavar benim içimde de yaşıyor. Lily'nin babasına ne yaptığımı gördün."

"Ben . Ve eğer o değersiz *krilloyu* öldürmeseydin, ben . Kayınbiraderin öldürürdü. Adamlarımın her biri, kardeşinin muhafızlarının her biri, hatta kendi kız kardeşin Khamsin bile. Yapar mıydın?

Hepimize dehşet içinde bakıp bize de canavar mı diyeceksiniz?"

"Lily'nin babası öldürdüğüm ilk kişi değildi, Dilys."

OceanofPDF.com

Bölüm 17

İşte. Söylemişti. İtiraf etti. Ruhundaki o korkunç kara lekeyi.

Summer onun önünde duruyordu, yumrukları sıkılıydı, göğsü zorlu bir yarışta koşmuş gibi kabarmıştı.

"Anlat bana," dedi. Ve onun ellerine uzandı. Gözlerinde dehşet yoktu, korku yoktu, sadece sıcaklık, şefkat ve kabullenme vardı. Teker teker ellerinin sıkıca kıvrılmış parmaklarını geriye doğru sıyırdı, her bir avucu öptü ve ellerini göğsüne bastırdı, orada sabitlemek için kendi ellerini de ellerinin bastırdı. Tüm bu süre boyunca gözlerini onunkilere kilitledi.

Sabit. Kabullenici. Tereddütsüz.

"Anlat bana," dedi tekrar.

Ve onun sıcak, altın bakışlarının sonsuz güneşli denizine bakarken, neredeyse onun yumuşak bir şekilde şarkı söylediğini duyabiliyordu, sesi tatlı bir büyüleyiciydi,

Acını bana ver, moa kiri. Bırak senin için katlanayım. Seni özgür bırakayım.

Ağzı titredi. Tanrım, keşke yapabilseydi. Dünyanın düşündüğü o tatlı, sevgi dolu, nazik kadın olmayı hiç bu kadar çok istememişti. Ruhunun lekesiz olmasını, canavarın gitmesini hiç bu kadar çok istememişti. Ömrü boyunca öyleymiş gibi davrandığı her şey olsaydı, kendini onun kollarına atabilir, kendini ona teslim edebilirdi.

Cennet vaadi. Onun kur yapmasını, aşkını kabul edebilirdi. Karşılığında kendisinin de onu sevmesine izin verebilirdi.

Bu düşünce bile ağlamasına neden oldu.

İçinde korkunç, sıkı bir acı vardı. Yüksek, ince, ağlamaklı bir feryatla haykıran bir çocuk sesi. Başka sesler, çığlıklar, tiz sesler. İnsanlar ve atlar. Çaresiz. Çılgınca. Ölüm şiddetli ve acı verici bir el ile geldiğinde tüm yaratıkların çıkardığı akılsız, iğrenç dehşet sesleri.

Çığlıkları bastırmak için ellerini kulaklarına kapatacaktı ama Dilys onu sıkı tuttu.

"Anlat bana, Gabriella."

Gözlerini kapadı, başını geriye attı, geriye doğru gerildi, öyle ki sadece adamın ellerinin göğsünü tutması düşmesini engelledi. "Onları ben öldürdüm. Hepsini öldürdüm."

"Kim, *moa kiri*?"

"Bir adam ve üç çocuk. Vera Sola'da." Demir atan ellerinin altında, parmakları pençelere dönüştü ve adamın kaslı göğsünün sert etine saplandı. Binlerce kâbusun görüntüleri gözlerinin önünde canlandı. Gözler vahşi ve dehşet içindeydi. Ağızlar açık, çığlık çığlığa.

"Kimdi onlar, Gabriella?" Sesi onu geçmişten çağırdı. Onu Konumarr Sarayı'nın bahçelerine sürükledi. Ona.

Gözleri birden açıldı. Dilys'e baktı. "Ahır sahibi ve üç oğlu. Herkes yangında öldüklerini sanıyor ama . Onları da Lily'nin babasını öldürdüğüm gibi öldürdüm."

Adamın ürkeceğini düşündüyse de hayal kırıklığına uğradı. Adam kaya gibi sabit duruyordu. Sakin ve sabırlı. Onu bekliyordu. "Söyle bana," dedi, sesi o sabah ona verdiği kelebeklerin kanatları kadar yumuşak ama deniz kadar acımasızdı. Ve o okyanus gibi, en güçlü taşı bile aşındırabilirdi. Günden güne, saatten saate

Geçmişinin etrafına ördüğü granit duvarlar, şimdi son bir itiraz titremesiyle yıkılıyor ve haftalardır cevaplar, yıkılan barajdan akan su gibi ortaya dökülüyordu.

"Evcil hayvan almama izin yoktu. Hiçbirimizin yoktu. Babam bunun kötü bir fikir olduğunu söyledi. Görünüşe göre haklıymış." Dilys'in göğsündeki güçlü kalbin avucuna çarptığını hissedebiliyordu. Yavaş, sabit. "Seyisin köpeğinin yavruları oldu. Spring onlarla oynamak için gizlice dışarı çıktı ve ben de onu takip ettim. Dört yaşındaydım. Onları ilk gördüğüm anda aşık oldum." Gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Her zaman her şeyi Falcon'dan ya da kız kardeşlerimden çok daha derinden hissettim.

Annem her zaman bunu ondan aldığımı ama öfkemi babamdan aldığımı söylerdi. Bu pek de güvenli bir kombinasyon değil."

Çok küçük bir çocukken bile, öfke göğsünün yanmasına, midesinin ağrımasına ve ellerinin sıkı, sıcak yumruklar halinde sıkılmasına neden oluyordu. Öfke, kalbinin içinde kaynayıp püskürürken ve fokurdarken boğazının çiğ ve sıkı olmasına neden oluyordu.

Bu duygu korkunç ve rahatsız ediciydi. Summer tatlı, güneşli huylu bir prenesti. Diğerleri öfkelenebilir ve fırtınalar koparabilirdi - özellikle de

en küçük kız kardeşleri ama Summer asla yapmadı. İnsanların üzülmelerinden hoşlanmazdı. Bu onun derisini karıncalandırır ve kemiklerini sızlatırdı. İnsanların mutlu olmasını isterdi. Bu konuda anneme benziyordu. İkisi de en iyi sakin ve sevgi dolu bir ortamda gelişirdi. İyiliği bir gülün güneş ışığını emdiği gibi emerlerdi. Bu onların ruhlarını besliyordu.

Ama Summer , içinde kükreyen ateşi gerçekten hissedebiliyordu. Şiddetli. Tehlikeli.

Annem o yangını biliyordu elbette, tıpkı tüm çocukları hakkında her şeyi gibi.

"Bana bak, Gabriella," derdi annem o nazik, amansız sesiyle Kasıtlı ya da başka türlü hiçbir itaatsizliğe izin vermeyen bir ses. Annem çoğu zaman Summer'a herkesin yaptığı gibi hediye ismiyle seslenirdi ama Summer'ın doğum ismini kullandığında, bu bir sonraki cümlelerin duyulması ve dikkate alınması gerektiği gelirdi. Bazen duyulması ve kulak verilmesi gerekenler sevgi ve gurur sözcükleriydi, Summer'ın ruhuna işleyen altın güneş ışığının değerli damlalarıydı. "Seni seviyorum, Gabriella, sevgili kızım." "Tanrılar beni kutsadı, Gabriella, bana böyle tatlı, şefkatli bir kız verdi." "Beni çok gururlandırırıyorsun, Gabriella."

Ancak bazen, duyulması ve dikkate alınması gereken şey talimat sözleri ya da nazik uyarılardı. Tıpkı Summer'ın yüreğindeki öfke ateşi patlayacağını düşündürecek kadar alevlendiğinde olduğu gibi.

"Bana bak, Gabriella," derdi annem böyle zamanlarda. "Bana bak Şimdi, sevgilim. Bırak , Gabriella. Sakin ol. İşte benim kızım. İşte, şimdi. Sen çok iyi bir kızsın." Ateş güvenli bir şekilde söndüğünde ve Summer'ın sağ bileğindeki gül şeklindeki doğum lekesi artık kolunda kızgın bir kömür gibi yanmadığında, annem Summer'ı kollarıyla saracak ve sevgisinin serin, tatlı, besleyici gücü Summer'ı huzur, sakinlik ve nezaket dolu bir dünyada saracak ve her şey yoluna girecekti.

Sadece o gün ahırda annem yoktu ve Summer -korunmuş, şımartılmış, sevgiyle çevrelenmiş- keder, korku ya da sevdiği şeyi kaybettiğinde patlak verecek öfkeyi hiç tatmamıştı.

"Sevdiğin yavru köpeklere ne oldu, Gabriella?"

Dilys'e gözlerini kırpıştırarak baktı, düşünceleri hâlâ hafızasındaydı. "Öldüler tabii ki. Ama sen bunu biliyordun."

"*Tey, moa leia.* Bundan şüphelenmiştim." Gabriella'nın üzerinde kenetlenmiş parmakları hafifçe okşuyordu, yumuşak, nazik, iddiasız . "Konuş benimle, Gabriella."

Bana neler olduğunu anlat." Sesi durgun bir dağ gölü kadar sakindi. Bir şekilde bu, kelimeleri söylemeyi kolaylaştırıyordu.

"Bu kimsenin hatası değildi. Ama onlar yavruydu ve ahırda olmamaları . Babam yeni bir aygır almıştı. Çok pahalı. Çok . Ve yavrular çıktılar. Ahır ve büyük oğlu aygırı içeri getirip sakinleştirmeye çalışıyorlardı ama yavrular onu ürkütmüş olmalıydı."

O güne kadar aygırlardan hoşlanmamıştı. Onlara yaklaşılamazdı. Elbette ata bindi ama sadece nazik kısraklara ya da sakin iğdişlere bindi. Ve o zamandan beri bir ahıra adımını atmamıştı.

"Annem, babam ve hepimiz gezintiden dönüyorduk ki olay başladı. Çılgınlıkları ve havlamaları duydum ve koşarak kimse beni durduramadan ahıra girdim. Ben oraya vardığımda yavru köpeklerden birkaçı çoktan ölmüştü. Aygır kontrolden çıkmış, şaha kalkmış, önüne çıkan her şeyi eziyordu ve ahırdaki diğer atların yarısı da öyleydi. Anne köpek yavrularını korumaya çalışırken ona saldırıyordu. Onu kim suçlayabilirdi ki? Ahır sahibi ve oğulları aygırı sakinleştirmeye çalışıyorlardı ama yavrular her yerdeydi, havlıyor, ayak altında dolaşıyorlardı, işleri daha da kötüleştirdi. Her şey bir anda oldu. Anne köpek aygırın ön ayağını yakaladı ve at yere düştü. Büyük oğlan yavruardan birine öyle sert bir tekme attı ki omurgasının kırıldığını duydum. Sonra ben de kırıldım."

Tanrım, içinde kükreyen ateş ve öfke. Titreyen, uluyan öfke çılgılığı dört yaşındaki ince göğsünden patlamıştı.

"Tekmelediği. O benim en çok sevdiğim kişiydi. Ben gidiyordum odama kaçırıp sakladılar. Ve onu öldürdüler. Ben de onları öldürdüm."

Dilys'e baktı ve o öfke akıp gittikten sonra neler hissettiğini hatırladı. Ahır sahibi, üç oğlu ve vahşi gözlü, dehşete düşmüş, yaralı aygır, vücutlarındaki her kemik ve organ etlerinin içinde patlayıp geriye sarkık, kanlı deri torbaları bırakırken kıvranarak yere düştükten sonra. Onlara, öldürdüğü canlılara bakmış ve hayatında ilk kez *hiçbir şey* hissetmemişti. Kendini boşlukta hissetmişti, sanki içi boşaltılmış, kağıt inceliğinde boş bir kabuk bırakılmıştı.

"Yangını neyin başlattığını bilmiyorum. Belki o da bendim. Ya da belki bir fener devrildi. Ya da belki de yaptıklarımı gördükten sonra babam yaptı.

Her halükarda, o ve annem herkesin onları öldürenin yangın olduğuna inanmasına izin verdi."

"gerektiği gibi. Sen sadece bir çocuktun, Gabriella. Suçlanacak kişi sen değilsin."

Onun affını görmezden geldi. Olanları değiştirmiyordu. Ve bunu hak etmemişti. "Babam o olaydan sonra Vera Sola'daki tüm evcil hayvanları sürgün etti. Şehirdeki her köpek, kedi ve küçük hayvan götürüldü. Bir daha ahırlara girmeme izin verilmedi ve ata bindiğimde aynı ata asla iki kez binmediğimden emin oldular. Bu yüzden bağlanamadım. Kendimi kontrol edebildiğimi kanıtlayana kadar diğer çocuklarla oynamama izin verilmedi. Annem her gün benimle çalıştı."

Summer, annesinin küçük yüzünü tutan ellerinin verdiği hissi hatırlıyordu. Annesinin gözlerinin onunkilere sabitlenişini ve hiç dalgalanmayışını, Summer'ın ruhundaki yangını dindirişini hatırlıyordu.

"İçinde büyük bir güç var. Bu yüzden onu kontrol etmeyi *öğrenmelisin* Gabriella. Anlıyor musun, sevgilim? Duygularını kontrol etmelisin, yoksa yine birine zarar verebilirsin. Ve bunu asla istemeyeceğini biliyorum."

Böylece Gabriella öfkesini nasıl kontrol edeceğini ve kötü, sıcak, şiddetli duyguları nasıl uzaklaştıracağını öğrenmişti. Annem için. Çünkü annem Summer'ın

Fırtınada, tıpkı babamın olduğu gibi. Nazik, kararlı, tereddütsüz.

"Annem öldükten sonra benim için çok zor oldu," dedi Summer Dilys'e. "Ama babamın Storm'u bebekken bile yeteneklerini kontrol edemediği için nasıl hor gördüğünü gördüm ve benden de ondan nefret ettiği gibi nefret edeceği düşüncesi çok daha fazlaydı." Omuz silkti. "Bu yüzden bana çok fazla şey hissettiren şeylerden uzak öğrendim. Aşırı duygulardan nasıl kaçınacağımı, mutlu kalabilmek için etrafımdaki insanları nasıl mutlu edeceğimi öğrendim."

"

"Ve sonra ben geldim." "Ve sonra sen ."

"Sana ne hissettiriyorum, Gabriella?"

Ona baktı. Yüzünün güçlü ve güzel hatlarını gözleriyle takip etti.

"Çok fazla," diye itiraf etti. "Çok, çok fazla."

Duygular, denizdeki şiddetli bir fırtınadan sonra bulutları yaran güneş ışığı gibi ruhunu kapladı. Aynı rahatlama, memnuniyet ve iyi kazanılmış bir savaş duygusu, aynı derin huşu duygusu onu sardı.

Onu bu harikulade dünyanın güzelliğine ve meydana okumasına hayran bıraktı. Bir şekilde, bu kadar kısa sürede onun dünyası haline gelen ve hayatının çoğunda denizlerine açıldığı kadından az harikulade olmayan bu kadının.

"Bir daha gücünden korkmayacağına söz verebilir miyim, *moa kiri*? O zaman beni sevmene izin verir miydin?"

Dilys'in göğsüne yayılmış parmakları titredi. Ya da belki de titreyen kendisiydi. Emin olamıyordu.

"Bunun sözünü veremezsin," dedi.

"Ama eğer yapabilseydim? Bir daha asla kazara kimseyi incitmeyeceğine söz verebilseydim, beni yine de reddeder miydin?"

Gözleri çok geniş, çok derin maviydi. Yumuşak ağzı titriyordu. Çok kararsız görünüyordu. Korku ve umut, hassas bir şekilde dengelenmiş bir dayanak noktası üzerinde belirsizce sallanıyordu. Onu öpmeyi hiç bu kadar istememişti.

Gelmedi. Ona gelmek zorundaydı. Bir seçim yapmak zorundaydı.

"Hayır." O kadar alçak bir fısıltıyla konuştu ki, onu duymak için zorlanması gerekti. "Hayır, seni reddetmezdim."

"Peki sen beni sevmene izin verir miydin? Sevebilir miydin? Beni sevebilir misin?"

Kirpikleri aşağıya doğru indi. Başını eğerek, ustalıkla düzenlenmiş saçlarının düzgün kısımlarına ve parlak siyah buklelerine sağladı. Herhangi bir *imlani* kadını kadar ipeksi ve koyu renkti. "Etrafımdaki herkes için bir tehlike olmasaydı? O zaman seni sevebilir miydim? Sanırım öyle." Adamın göğsüne bastırıldığı ellerini çekiştirdi ve onu bırakmak zorunda kalmasına neden olacak kadar kuvvetle çekti. "Ama bunun bir önemi yok," dedi. "Benim ne olduğumu değiştiremezsin."

Yarı yarıya onun çekip gitmesini bekliyordu. Aralarına koyabildiği kadar mesafe koymasını. Kabuğu olmayan bir kaplumbağaydı, savunmasızdı ve onu bu hale getiren insanlardan ve durumlardan kaçma konusunda uzmandı. Ama o kaçmadı ve kalbi neredeyse gururla, yükselen umutla ve gözlerini yaşartacak kadar güçlü bir sevgiyle patlayacaktı.

"Senin değiştirmek isteyeceğim hiçbir yanın yok, Gabriella Aretta Rosadora Liliana Elaine Coruscate," dedi ona boğuk bir sesle. "Sen olduğun gibi mükemmelsin."

Kadının bakışları irkilerek yukarı fırladı ve adam onun şaşkınlığına gülümsemek zorunda kaldı. "Düşünsene *moa kiri*, az önce benimle en acı verici şey hakkında konuştun.

hayatınızdaki deneyim. Öyle korkunç bir anı ki, hayatınızı kendinizi aşk ihtimalinden bile uzak tutarak geçirdiniz. O deneyimin her korkunç anını zihninizde yeniden yaşadınız, hatta yaşamadığınız kısımları bile.

ve yine de o çok korktuğun güç seni alt etmedi."

Çenesi düştü. Sağ elini çevirdi ve bileğinin iç kısmındaki gül şeklindeki kırmızı doğum lekesine şok içinde baktı. Titreyen parmaklarıyla ona dokundu, sonra bir elini göğsüne bastırdı.

"Nasıl?"

Yavaşça onun eline uzandı. İnce, narin parmaklarını açtı. Titreyen avucunu kendi kalbinin üzerine koydu.

"Acını bana verdin. Onu senden almama ve karşılığında sana sevgimi geri vermeme izin verdin."

"Anlamıyorum."

"Sen yalnız kalmak için doğmadın, *Sirena*. Sen sevmek ve sevilmek doğdun. paylaşmak için. Ve kabul etmek istesen istemesen de, kalbin bunu benimle paylaşabileceğini biliyor."

Onun şüphesini görebiliyor, geçtiğimiz haftalarda çoğalıp güçlenen ve onları daha da yakınlaştıran güven ve ihtiyaç ipliklerinden içine sızan korkuyu hissedebiliyordu. Ancak şüphe ve korkunun altında, duyularını yükselten tatlı bir tat vardı. Umut.

Numahao onu kutsasın. Daha önce, ona çocukluğunda yaşadığı korkunç olayı anlattığında ve farkında olmadan acısını taşımasına izin verdiğinde, bu bilinçaltı hediye, bu duygu paylaşımı, varlığının her köşesini karıncalanma enerjisiyle dolduran düzensiz büyü dalgalarıyla gelmişti. Ama bu -bu umut- ne kadar kırılgan olsa da, geceyi aydınlatan parlak bir ışık gibiydi, içine akan saf güçten bir nehir. Ve o bunun farkında bile değildi... hediyesini onunla paylaşmaya çalışmıyordu bile.

Onu gerçekten kendisininmiş gibi sahiplendiğinde ve onları şu anda birbirlerine bağlayan bağdan daha güçlü bir sevgi bağı kurduğunda bunun nasıl bir şey olacağını hayal bile edemiyordu.

"Beni sevmene izin ver, Gabriella Aretta Rosadora Liliana Elaine Coruscate."

Kız ona baktı ve hayatı boyunca Calberna'nın *imlani* dişilerinin geniş, altın gözlerinin dünyadaki en güzel gözler olduğunu düşünmüş olsa da, şimdi farklı bir standartla ölçüyordu. Hiçbir göz olamazdı berrak, derin safirden daha güzeldi. Yaz gökyüzü kadar mavi ve şimdiye kadar yelken açtığı en güzel denizler.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu.

"Ne yapmak?"

"Bana tam hitap et. Üzerimde tür Calbernan büyüü mü yapmaya çalışıyorsun?"

Gülümsedi. "Kastettiğiniz şekilde değil."

"Çünkü bazı insanların isimlerin gücü olduğuna inandığını biliyorum. Bir şeyin gerçek adını söyleyerek onu bağlayabilirsiniz."

Gülümsemesi genişledi. "İsimlerin gücü vardır -en azından gerçek isimlerin- ve ben de seni mümkün olan her şekilde kendime bağlamayı amaçlıyorum. Ama bunu yapabilmem için önce *senin bana* sahip çıkman gerekiyor."

"Bunu nasıl yapabilirim?"

"Gerçek adımı zaten biliyorsun. Onu söyle ve beni sonsuza dek *senin* yap. Ve sen onu söylediğinde, ben de *senin* gerçek adını bileceğim. O zamana kadar sana tam adınla sesleniyorum çünkü bu *senin* için bildiğim en gerçek isim." Omuz silkti, biraz utangaç hissederek, "Bu beni sana daha yakın hissettiriyor" diye itiraf etti.

Bir parmağını yüzünün yan tarafında gezdirdi. "Sana başka isimlerle de sesleniyorum, hepsi de kendine göre doğru. *Moa leia*. Benim çiçeğim. *Moa halea*. Benim aşkım. *Moa kiri*. Benim kalbim. *Myerial u moa kiri*. Kalbimin kraliçesi. *Moa liana*. Karım, sevgilim, hayatımın eşi."

Dudakları ayrılmıştı. Gözleri biraz şaşkındı. Ve tatlı, sıcak enerji dalga akıyordu. Bu en muhteşem duyguydu. Aç bir ruh için yemek gibiydi. Ve ne kadar aç olduğunu fark etmemişti. Kadın onun varlığından bile haberdar olmadığı yanlarını beslemişti. Ve açlıktan ölmek üzere olan her adam gibi, bir ziyafet karşısında tıka basa doymak istiyordu. Bir daha asla aç kalmamak için kızın ona verdiği her şeyi almak .

Ama henüz onun değildi. Onu kendisininmiş gibi sahiplenmemiş ve içeri davet etmemişti. Bunu yapana kadar, bu göz kamaştırıcı aşk ve güç onun değildi. Verilmesi gerekeni almak en büyük suçtu. Calberna'da ölümle cezalandırılabilirdi.

Başını eğdi, kadının içinde uyandırdığı acı dolu ihtiyaca karşı ürperdi. Kadının elini göğsüne daha sıkı bastırdı ve sessiz yakarışını duymasını diledi.

*Bana sahip çık, Sirena. Adımı söyle. Beni *senin* yap.*

Ama o yapmadı ve bu yüzden, derin bir pişmanlık ve az bir çabayla, elini bıraktı ve aralarındaki bağlantıyı koparmak için geri adım attı. Onun tatlı yardımını aniden kaybetmek onu inletti. Onu terk etmek, onu terk etmek

Bu birlikteliğin Halla'sı ona hiç bilmediği şekillerde acı veriyordu. Onun aşkının doluluğundan, onu sahiplenmesinin mutlak bütünlüğünden daha azı, şu anda içinde yanan açlığı asla yatıştıramazdı.

Eğer ona sahip olmasaydı, Fade olacaktı. Daha doğrusu, Calbernan erkeğinin eşdeğerini yapacaktı. Kendini okyanusa bırakacak ve balıkların kayıp ve cansız cesedinden alabilecekleri dışında vücudunda hiçbir güç kalmayana kadar derinliklerde .

Kadının sorgulayan bakışlarına karşılık gülümsemeye çalıştı ama bu çaba onun için çok fazlaydı.

"Gel, *moa kiri*. Seni saraya geri götüreceğim."

Labirentin dolambaçlı yollarından çıktıklarında, uzaktan Calbernan kabuklu borusunun tanıdık altı patlamalı sesi duyuldu.

"O da ne?" Summer sordu.

Sesi dinlemek için durmuş olan Dilys, en yakındaki teras basamaklarını üçer üçer çıktı ve çit labirentinin üzerinden fiyortun ötesine bakmak için döndü. Gözlerini korumak için bir elini kaldırdı ve virajdan Konumarr'a doğru seyreden Calbernan gemisine baktı.

"Dilys, ne ?" Summer en üst basamakta ona katıldı ve bakışlarını takip etmek için döndü.

Yaklaşan geminin ana direğinde üç tanıdık bayrak dalgalanıyordu: Calberna'nın yeşil-mavi bayrağı, Calberna'nın kıvrılan mavi-beyaz dalgaları Merimydion Hanesi ve her ikisinin de tepesinde, mercan kırmızısı bir alan üzerindeki küçük beyaz ve altın taç. Calberna İmparatorluğu'nun kraliyet elçileri tarafından uçurulan flama.

"Sanırım amcam burada."

"Amcan mı?"

"Annemin ikizi, Calivan Merimydion. Aslında bana eşlik etmeyi planlıyordu, ancak annem ... hastalandı ve ona yardım etmek için geride kaldı."

Kıpırdamadan onun yanına gitti. "Annen hasta mı?"

Kadının sesindeki titremeyi duyduğunda bir şey söylediği için kendine lanet etti ve ona kendi kaybını hatırlattığını biliyordu. Yine de konuşmuştu, kadın sormuştu ve şimdi ona gerçeği söylemekten başka çaresi yoktu.

"O kayboluyor," dedi ona dürüstçe. "Sana Sirenlerin eşlerinden *sağ* çıkamadığını söylemiştim, değil mi? Annemin içinde o kadar çok Siren var ki, babamın ölümü neredeyse onu da alıyordu. Ama sonra *Myerial* öldü ve annem

Kraliçe'nin hediyesini miras aldı." Gözlerini ufka dikmiş, amcasının yaklaşan gemisini değil, Nyamialine'in ölümünden bir gün önce annesinin solgun, ince yüzünü hatırlıyordu. "Bazen bunun sadece kraliçenin hediyesi ve onunla birlikte gelen görev olduğunu düşünürdüm; benim ya da amcamın sevgisi değil

-Bu da onu bizimle tuttu."

Sıcak, ince bir el koluna dokundu. Rahatlık ve sempatinin nazik bir dokunuşu. Onunla birlikte şefkat ve parıldayan şaşırtıcı bir güç dalgası daha geldi.

Bir elini onunkinin üzerine koydu ve gülümsedi. "Buraya sadece kendi mutluluğum için değil, aynı zamanda ona seveceği bir kız çocuğu getirmek için bir eş aramaya geldim ve Dört gözle beklediğim bir torun sözü. Onu bir süre daha yanımda tutmaya yetecek kadar sevinç." "Yetişkin bir adam olabilirim ama annemi kaybetmeye hazır değilim." derken gülümsemesi kendini küçümsemeye doğru eğildi.

"Tabii ki değilsin." Sesinde o kadar tatlı, o kadar şefkat ve anlayış dolu bir nota vardı ki, onu kollarının arasına almak ve asla bırakmamak istedi.

Bunun yerine elini kaldırıp kızın yüzünü kavradı ve başparmağını elmacık kemiğinin tepesinde gezdirerek *ulumi-lia*'sının eşinin, Numahao'nun da isteğiyle, yakında yerleşeceği yolu izledi. "Sen, *moa kiri*, gerçekten de bir *myerial myerinas*'sın," dedi ona boğuk bir sesle.

çekilmedi, sadece ayağa kalkıp ona baktı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Tüm hazinelerin hazinesi. İncilerin incisi. Kraliçelerin kraliçesi. Bu sizin eşi benzeri olmayan bir kadın olduğunuz anlamına gelir."

"Ah." Yanakları Summerlander kahverengisinin altında koyu bir pembeye döndü. "Ben olsam o kadar ileri gitmezdim."

"Yapardım."

Kız ona baktı, pembe yanaklı, dolgun dudakları ayrılmış, gözleri geniş ve sonsuz bir maviydi ve adam onu öpmemek için elinden geleni yaptı. Sonra pembenin daha koyu bir tonunda kızardı ve küçük, utangaç bir kahkahayla geri çekildi.

"Peki, amcanı karşılamaya gidelim mi?"

Sırıttı. Kadının "biz" demesi, ikisini bir çift haline getirmesi hoşuna gitmişti. "Eğer istersen. Bir maceraya var mısın?"

Tereddüt etti. "Ne tür bir macera?"

Sırıışı daha da büyüdü. Elini tutarak teraslı bahçenin doğru koştu. Terasın kenarına vardıklarında

güçlü kolunu beline doladı ve "Dayan, *Moa Leia!*" diye bağırdı.

Dilys bir kolunu beline dolayıp bahçe terasından Llaskroner Fiyordu'nun karanlık sularına Summer çığlık attı. Dilys onları suyun içinde hızla amcasının yaklaşmakta olan gemisine doğru iterken Summer çığlık atmaya devam etti. Adam ikisini de geniş bir su borusuyla yukarı doğru fırlattığında ve ancak onları amcasının gemisinin cilalı ahşap güvertesine hafifçe bıraktığında durduğunda hâlâ çığlık atıyordu.

Boğulması ya da en azından tepeden tırnağa sıırılsıklam olması gerekirdi ama adam bir şekilde fiyordun suyunun etrafında akmasını sağlamış, onları gemiye doğru yüzdürürken nefes alabilen bir hava konisiyle çevrenmesini sağlamıştı. Ve onları geminin güvertesine taşıyan su fiskiyesi terliklerini ve elbisesinin eteklerini ıslatmış olsa da elini sallayarak nemlendirdi.

Hâlâ adamın beline doladığı kolu kavrıyordu; parmakları adamın kaslı ön kolunu ölümüne kavrıyordu. Çaba sarf ederek her bir Birini serbest bıraktı ve dönüp onun gülen, altın gözlü bakışlarına dik dik baktı. "Küçük bir uyarı iyi olurdu."

Sadece güldü. "Bunun neresi eğlenceli?"

Yüzünü buruşturdu. "Gösteriş," diye mırıldandı ve eteklerini sıkıca sallamak için geri çekildi. Ancak o zaman etraflarının tanıdık olmayan Calbernan savaşçılarıyla çevrili olduğunu fark etti; her biri pırıl pırıl kaslara ve koyu yeşil peştamallara bürünmüştü, her birinin elinde cilalı, son derece keskin bir mızrak ve uzun, tabut şeklinde bir kalkan vardı.

Üst güverte korkuluğunun yanında yaşlı bir Calbernan erkeği duruyordu. O da bir peştamal giymişti ama kasketi altınla işlenmişti ve göğsünü deniz yılanları ve köpüren dalgaların kabartmalı desenleri kaplıyordu. Diğer savaşçıların her biri omuzlarına koyu yeşil bir pelerin giyerken, yaşlı adam bol kesimli, geniş kollu bir cübbe giyiyordu.

Baldırlarının ortasına kadar sarkan ince bir kumaş. Daralmış altın rengi gözleri ve esrarengiz ifadesiyle onu izliyordu.

"*Myerialanna* Gabriella Coruscate," dedi Dilys, "benim için bir onurdur. Sizi Calberna'nın Lord Şansölyesi Ekselansları Calivan Merimydion ile tanıştırayım."

Saç diplerine kadar kızardı. "Ekselansları."

"Ekselansları," diye cevap verdi Lord Şansölye, kibar bir şekilde Eğil. "Bağışlayın beni. Size içecek bir şeyler ya da rahat bir yer

Oturun, ama limana yanaştıktan bir süre sonrasına kadar ziyaretçi beklemiyordum." Dilys'e azarlar gibi bir bakış fırlattı. Bir an sonra, "Yeğenim bazen aceleci olabiliyor," diye eklediğinde Dilys'in bu bakışla ilgili yorumu doğrulanmış oldu.

Dilys alındıysa bile bunu belli etmedi. Bunun yerine, "Gemini gördüğüme şaşırdım amca. Geleceğinize dair hiçbir haber göndermemişsiniz. *Moa nima* iyi mi?"

Calivan Merimydion Deniz Dili'ne geçti ve "Çok daha iyi durumda. Aksi takdirde onu bırakmazdım. Ama böyle şeyleri *Oulani'nin* önünde ."

Dilys aynı dilde, "*Liana*'mdan sakladığım hiçbir şey yok," diye cevap verdi.

Calivan'ın tüm vücudu gerildi. "Senin *liana* mı?" Gözlerini kısarak Summer'a baktı. "Seni çoktan kendisine bağladı mı?"

Summer mükemmel aksanlı Deniz Dili'yle, "Henüz değil," diye cevap verdi. Calivan irkilmiş görünüyordu ama Dilys ona sadece eğlenen bir bakış attı. Summer'ın kendi ana dilini Bahar kadar akıcı konuştuğundan şüphelenmişti.

Gabriella, Calivan'ın, kelimenin tam anlamıyla dünyayı kurtarmış tecrübeli bir savaşçı olan Dilys'le konuşma şeklinden hoşlanmamıştı. Dilys kendi savaşını verebilecek kapasitede olmasına rağmen, yine de kendini onu savunurken buldu. "Yeğenin Dilys'in gücüne inanıyor. Olumlama," diye devam etti Deniz Dili'nde. Dilys'e daha önce hiç göstermediği kadar içten ve samimi gülümsemeyle elini onun koluna koydu, hayranlıkla gözlerinin içine baktı ve şöyle dedi: "Bir şeyi yeterince sık söylerse gerçek olacağına inanıyor. İtiraf ediyorum, bu taktik etkili bir taktik. Beni yıpratıyor direniş."

Dilys'in eğlenen gülümsemesi hızla bastırılmış bir sırıtışa dönüştü. Dilys onun elini tuttu ve parmaklarının arkasına bir öpücük kondurmak için ağzına götürdü. "*Liana*'nın buna hakkı var. Henüz iddiasını kesinleştirmede ama bana karşı giderek artan sevgisi yakında bunu yapacağına dair bana güven veriyor. olacak."

"Anlıyorum." Calivan tekrar ortak dil olan Eru'ya geçti. "Pekâlâ, bu iyi bir haber. İkinize de tebriklerimi sunabileceğim günü sabırsızlıkla bekliyorum. Ve elbette, *Myerial* yeni kızının gelişini büyük bir beklenti ve sevinçle bekliyor."

Dilys'in annesinden söz edilmesi Summer'ı aniden pişman etti. Ya Calivan Merimydion kız kardeşinin umutlarını artırdıysa?

Ama elini kurtarmak için çekiştirdiğinde Dilys bırakmadı. Elini geri almak için utanç verici bir mücadeleye girmek istemeyen Summer, elinin onda kalmasına izin verdi ve yüzüne hoş bir ifade yerleştirdi.

"Teşekkür , Ekselansları," dedi.

Dilys ve amcası Calberna ve Konumarr'da olup bitenleri hızlıca birbirlerine anlatırken sessizce durdu. Onlar konuşurken, Dilys ve amcası arasında şekil ve görünüş olarak küçük bir benzerlik görebiliyordu. Gözlerinin rengi ve kaşlarının kalın çizgileri, ama hepsi bu kadar. İkisini yan yana görseydi, akraba olduklarından asla şüphelenmezdi. Her iki adamın da formda olduğu belliydi ama Calivan daha zayıftı. Dilys'in ise daha fazla kas kütlesi. Onca yıl ağır kılıçlar sallamış ve başkalarının savaşlarında çarpışmış olmalıydı. Calivan da biraz daha ketum görünüyordu. Daha az açık. Bir ömür boyu saray entrikaları arasında yaşamıştı. Sarayın sürekli değişen siyasi rüzgârlarına alışkın bir adamın işaretlerini tanıyordu. Yine de ona o dalkavuk, yağlı politikacılarından biri gibi gelmemişti. Omurgasında çok fazla çelik vardı, çok fazla komuta havası vardı. O bir atsineği değildi. O ağlarını ören bir örümcekti.

İkisi de ölümcül adamlardı, her biri kendi . Aralarındaki farkın, Calivan'ınkinin geldiğini göremeyeceğiniz bir bıçak olması olduğundan şüpheleniyordu.

Summer biraz ürperdi, sonra Dilys ona bakıp , gözleri kuzenleri Ryll ve Ari hakkında anlattığı bir hikâye yüzünden kakhahalarla dolmuştu.

"Berbat flört ediyorlar," diye kabul etti. "Konumarr'daki kadınların yarısı onlara deli gibi aşık. Bence sorun da bu. Karar veremeyecek kadar ilgiden hoşlanıyorlar."

"Anneleri bundan hiç memnun olmayacak," dedi Calivan. "Ocea ve Calmyria Hanelerinin ikisinin de kızlara ihtiyacı var. Arilon ve Ryllian sakinleşmeli ve annelerine ve Haneye karşı görevlerini yerine getirmeliler."

Hayal mi görüyordu, yoksa bu sözde Dilys'e yönelik başka bir iğneleme mi vardı? "Eminim öyle olacak," dedi Dilys kolayca. "Daha birkaç haftamız var.

buradaki zamanımız doldu."

"Ancak Wintercraig Kralı ve Kraliçesi ziyaretinizin geri ertelemeyi kabul ederlerse."

Dilys gemiye geldiğinden beri ilk kez gerildi. "Ne demek istiyorsun?"

Calivan tereddüt etti, kaşlarını çatarak Summer'a baktı.

Dilys ona biraz daha yaklaştı. "Sana söyledim, Gabriella'dan sakladığım bir şey yok. Ne söyleyeceksen onun huzurunda söyleyebilirsin."

Uzun bir aradan sonra Calberna'nın Lord Şansölyesi iç çekti. "Sanırım yakında öğrenecek zaten. Ben sadece bu haberin önce krala gitmeli. Diplomasi meselesi, anlarsınız ya." Son sözünü Summer'a yöneltti.

"Elbette," diye mırıldandı.

"Bunun sizin ve mürettebatınızın silahlı ve zırhlı olarak denize açılmanızla bir ilgisi var mı?" Dilys sordu.

"Öyle," diye onayladı Calivan. "Olema Okyanusu'ndaki dostlarımız şimdi gözlerini Denbe'ye dikmiş durumdadır. Milinas Boğazı'nın hemen doğusunda bir Cantese konvoyu saldırıya uğradı."

Milinas Boğazı, Sterling Denizinden Denbe Okyanusu'na açılan batı kapısıydı. Summer, Calberna ticareti üzerine yaptığı son çalışmalardan Milinas Boğazı'nın Denbe Denizi tarafından kullanılan ana nakliye kanallarından biri olduğunu biliyordu.

Calberna ve onların ticaret ortakları ağı. Korsanlar Olema ve Denbe Okyanuslarının kontrolünü başarıyla ele geçirirlerse, Mystral'ın kuzey yarımküresinin üçte ikisini kontrol edeceklerdi.

"Dahası da var," diye devam etti Calivan. "Cantese'ler Merimydion Hanesi'nin bayrağı altında seyrediyorlardı. Geçen ay saldırıya uğrayan diğer üç konvoy gibi. Ticaret gemilerimizden üçü kayıp, battıkları ya da ele geçirildikleri düşünülüyor. Merimydion Hanesi'nin gemilerinin ve ticari ortaklarının özellikle hedef alındığını düşünüyoruz."

Summer'ın yanında, Dilys tamamen hareketsiz kalmıştı. Elinin altındaki kaslar gergindi ve adam bastırılmış bir duyguyla titriyordu. Şimdi taştan oyulmuş gibi görünen yakışıklı yüze ve altın ateşiyle parlayan gözlere araştırmacı bir bakış attığında öfke olduğunu fark etti.

Biraz ürperdi. Savaşta kendisine doğru gelen o yüzü görmek istemezdi. İçinde hiç merhamet yoktu.

"Hangi gemilerimiz ele geçirildi?"

Calivan kısa bir isim listesi sıraladı.

"Peki ya geri kalan ticaret gemilerimiz?"

"*Myerial* hepsini Calberna'ya geri çağırdı. Kaptanlar bu durumdan memnun değil."

"Kızgın olmaları ölmelerinden iyidir. Diğer filolarla entegre olmalılar. Eğer bu Merimydion Hanesi'doğrudan bir saldırı ise, gemilerimizi

Bu sefil *krillolar* için kolay hedef."

"*Tey*, şey, buna gelince ... bir planımız var."

Calivan Merimydion'un planı basitti. Merimydion Hanesi'nin, Dilys'in bir Mevsim'le evlenecek olmasını kutlamak için muhteşem hazinelerle dolu bir konvoyla yola çıktığını çoktan yaymıştı.

Summerlea - Dilys'in babasının kızının doğumunu beklerken topladığı paha biçilmez hediyelerden oluşan ejderha hazinesiyle yarışacak bir koleksiyon. Şimdi tek ihtiyacı olan Dilys ve adamlarının konvoyu yem olarak kullanarak bir tuzak kurmasıydı.

Merimydion Hanesi'ne kin besleyen korsanlar böyle bir ödülün ellerinden kayıp gitmesine izin vermezlerdi ve Calivan'ın denizlerdeki kulakları ona Köpekbalığı'nın konvoyu bizzat durdurmak için planlar yaptığını çoktan haber vermişti.

O gecenin ilerleyen saatlerinde Dilys, Gabriella'ya odasına kadar eşlik ettikten sonra amcasının gitti. Annesine ve Haneye karşı görevlerini yerine getirmekle ilgili pek de ince olmayan işnelemelerden beri amcasının, hangi Mevsimlerle evlenmesi gerektiği kendisine açıkça söylenmiş olan Calberna prensinin, neden bir Mevsimle flört ettiğine dair tam bir açıklama bekleyeceğini biliyordu.

Kraliyet birliği için uygun değil.

Calivan, Dilys'in ilk vuruşunda kapıyı açtı ve onu sertçe içeri buyur etti. Kapı arkalarından kapandıktan sonra Calivan bir eliyle tuvalet masasının üzerindeki su dolu leğene işaret etti ve mahremiyet için odanın etrafına bir su perdesi serdi. "Pekâlâ yeğenim, açıkla bakalım."

Dilys sinirlendi. Sorgulanmayı beklerken bile amcasının ses tonunu yadırgamıştı. Hangi kadını eş olarak alması gerektiğinin söylenmesi bir şeydi, ama onun yerine Gabriella'yı seçtiği için bu kadar sert bir tonla hitap edilmesi tamamen farklı bir şeydi. Sanki Gabriella, yapabileceği en kötü eşleşme olacak kadar liyakatsizmiş gibi. Söze dökülmemiş olsa da ona yapılan bu hakaret tüylerini diken diken etmiş ve pençelerini çıkarmasına neden olmuştu.

"Dikkatli konuş amca," diye tısladı tamamen inmiş savaş dişlerinin arasından. "*Liana*'ma hakaret etmeye cüret etme. Affedilmeyeceksin." İçinden öfke fişkırdı ve *ulumi*'si uyarmak için parladı.

Calivan'ın çenesi düştü. "*Liakapua*'ya mı girdin? Onunla mı?"

"Girdim ve sana cevabım da bu."

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Calivan parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. "Senin için seçtiğimiz kişi o değil."

"Belki değil ama Numahao'nun benim için seçtiği kişi o. Ve onda sizin uzun araştırmalarınızın ortaya çıkardığından çok daha fazlası var."

Amcasının gözleri ani bir keskinlikle kısıldı. "Ne demek istiyorsun?" "Yani o bir Siren."

"Bir *ne*?"

"Beni duydun."

Calivan şaşkınlıkla bir adım geri çekildi. Sonra ifadesi sertleşti ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bu imkânsız. Olamaz. Bir *Oulani* Sireni mi? Hayır.

Ono. Sen olmalısın yanlış."

"Hata yok. Hepimiz onun bağırısını duyduk. şehirdeki her birimiz. Hepimiz koşarak geldik. O bir Siren. Yirmi beş yüz yıldır bir ilk."

". Bu başka bir büyü. Bir çeşit aldatmaca. En güçlüsü yerine en az yetenekli hava cadısıyla evlenmeni sağlamak için bir hile."

Dilys amcasını boğazından yakaladı, pençeleri nefes borusunun iki yanındaki deriye saplandı. "Sakın," diye hırladı, "sözle, ses tonuyla ya da eylemle, onun hazinelerin hazinesi dışında bir şey ima etme." Bir annesinin ikizini serbest bıraktı ve geri çekildi.

Calivan boğazına masaj yaptı ve yeğenine ilk kez ihtiyatla baktı. "zr dilerim," dedi çok daha uzlaşmacı bir tonda. "Bu bir daha olmayacak. Ama onun bir Siren olduğu doğruysa, neden hemen haber gndermediniz? Onu korumak için koca bir filo getirirdim."

"En güvenli deniz yollarımızda bile onun varlığını haber vererek güvenliğini riske atmak istemem. Köpekbalığı'nın elinde ne tür büyüler ya da casuslar olduğunu bilmiyorum, ama dost olmayan kulakların ne olduğunu öğrenmesine izin vermek istemedim.

Gabriella yle. Onu Calberna'ya sağ salim getirene kadar ne olduğunu gizli tutmanın en iyisi olduğunu düşündüm. *O zaman* bile, onun ne olduğu gerçeği *oulani* tarafından asla bilinemeyecek. Bugün dünyada Katliam zamanında olduğundan çok daha fazla ağzl, onursuz *krillo* var."

"*Tey*, elbette. Elbette." Calivan ellerini birleştirdi ve dudaklarına götürdü. "Bu pek çok şeyi değiştirir. Bir Siren. Sarayın etrafına deniz perdesi ekmene şaşmamalı." Başını salladı ve adım atmaya başladı. "Onun yeteneği bize Safkan İttifakı'na karşı güçlü bir avantaj sağlıyor. Onlar Calberna prensinin kızını ve bir Siren'i Calberna'nın bir sonraki kraliçesi olarak tanımayı reddediyorum."

Dilys kollarını kavuşturdu. "Hâlâ kızımın bir sonraki *Myerial* olacağını mı düşünüyorsun? Amca, Gabriella bir Siren, Katliam'dan sonra doğan ilk Siren. Deniz Tahtı onun. *Nima* ona *Myerials*'ın gücünü hediye edebilir ve ardından Merimydia Oa Nu'ya çekilebilir. Bu kadar çok hayatın ağırlığı olmadan Kraliçeliğin sorumlulukları omuzlarına yüklenmişken, onun Soluşunu yavaşlatabilmeliyiz."

Calivan başını salladı. "Eğer Summer Coruscate *imlani* olsaydı, onun bizim *Myerial'imiz* olması söz konusu olmazdı, ama değil. Ancak o Calbernana kanına sahip olmadığı için bu yeteneğe sahip oldu. Hiçbir *oulani* -Bir Siren bile Deniz Tahtı'na oturamaz. Bunu teklif bile etmemelisiniz. Safkan İttifakı, bir melezin bir sonraki *Myerial* olma ihtimali yüzünden yeterince sorun yarattı. Merimydia Hanesi tacı bir yabancıya başına geçirmeye kalkarsa ne yaparlar dersiniz?"

Dilys cevabını yuttu. Amcasıyla tartışmanın bir anlamı yoktu. Calivan'ın ilk sadakati ikizine idi. Ancak Calivan, Calbernalıları onun bir Siren olduğunu öğrendiğinde Gabriella'nın tahta geçmesi için destek olmayacağını düşündüyse yanılmıştı. Calberna, insanları güce değer veren bir ülkeydi ve Siren Şarkısı'ndan daha güçlü bir Calbernana büyüsü yoktu. Şimdiden Dilys'in adamları Gabriella'yı gelecekteki kraliçeleri olarak görüyorlardı ve *onun oulani* kanını hiç düşünmeden, onu korumak ve ona hizmet etmek için ölebilirlerdi.

"Yine de hazine gibi korunmalı," diye devam etti Calivan. "Onun güvenliğini sağlamak için geride hangi adamları bırakacaksınız?"

Dilys ona, kendisi ve filonun geri kalanı Köpekbalığı'na tuzaklarını kurarken Konumarr'da kalmaları için seçtiği on seçkin Calbernana savaşçısının isimlerini söyledi. Onlara liderlik etmesi için kendi hanesinden uzaktan kuzeni olan Synan Merimydia'u seçmişti.

"İyi. Çok iyi. Hepsi de iyi savaşçılar. Daha iyisini seçemezsiniz. Ben de geride kalmayı teklif ederdim ama Alys'ten uzun süre ayrı kalmak beni rahatsız ediyor."

"*Nima*'ya sevgilerimi ilet, amca. Ve ona Gabriella'dan bahset. Oğlunun bir Siren karısı olacağını bilmek onu mutlu edecektir."

"Yapacağım." Calivan uzanıp Dilys'kollarını kavradı, sonra da onu kucaklayıp sevgiyle sırtına vurdu. "Senin adına çok mutluyum yeğenim. Bu korsanları çabucak yok et ki, yeni muhteşem *liana'nla* birlikte annenin yanına dönebilesin."

Bölüm 18

"Bundan hâlâ hoşlanmıyorum." Summer Konumarr limanının rıhtımında durdu ve yanında duran zırhlı Calbernan Sealord'a dik dik baktı.

"Buraya bir hava cadısıyla evlenmeye geldin çünkü bu korsanlarla başa çıkmak yardımımızı istedin ve şimdi sana yardım edecek hediyelerimiz olmadan onlarla yüzleşmek için yelken mi açacaksın?"

Dilys ona gülümsedi. Her zaman gülümsüyor gibiydi, lanet olsun ona. Daha iyi bilmeseydi, hiçbir şeyi ciddiye almadığı için böyle olduğunu söylerdi. Ama amcası kayıp gemilerdeki Calbernan denizcilerinin listesini paylaştığında onun yüzünü görmüştü. Tanıdığı, koruması altındaki insanların -çoğunun- öldüğü ya da köle olarak satıldığı varsayıyordu.

Gözlerinde ölüm vardı.

Bu korsanlar -her kimlerse- neye yol açtıklarının farkında bile değillerdi. Dilys Merimydion'un koruması altındaki insanlara zarar vermek için yola çıktıklarında kendi başlarına nasıl bir yıkım getirdiklerine dair hiçbir fikirleri yoktu.

"Beni bu kavgadan uzak tutacak güce sahipsin, *moa kiri*," dedi ona. Tatlı Halla, onun gülümsemesi bir silahtı. Derin bronzlaşmış yüzünde geniş, göz kamaştırıcı bir beyazlık. "Sadece hak iddia et. Beni kendinin yap, ben de yarın diğer tüm *lianalar* ve *akualarla* birlikte seninle Calberna'ya geri döneyim."

Son iki gündür, evli Sealordlar ve yeni aileleri Calberna'ya doğru yola çıkmaya hazırlanıyorlardı. Dilys ve diğer bekâr savaşçılar ise zamanlarını gemilerini hazırlayarak ve hazırlanarak geçirmişlerdi.

"Bunu yapmayacağımı bildiğin için böyle söylüyorsun. Seni beş kez kendime bağlasam, adamlarının sensiz bu savaşa girmesine izin vermezsin."

"Yapmaz mıyım?" Gülümsemesi göz kırptı. "Hadi bunu test edelim. Şaka bir yana. Eğer gerçekten kalmamı istiyorsan, o zaman bana sahip çık, Gabriella. Adımı söyle ve beni senin yap."

"Dilys . . ." Tanrım, ona ne yapmıştı. O sesle konuştuğunda, ona o şekilde baktığında, sanki o Halla'ydı ve kendisi de kapıların dışında kilitli kalmış, içeri girmek için yalvaran zavallı bir ruhtu. "Bunu yapmayacağımı biliyorsun. I

-Yapamam." Summer evliliğe aceleyle sürüklenmeyi göze alamazdı. Tehlikede olan çok şey vardı. Yetenekleri çok tehlikeliydi ve onlar üzerindeki kontrolü en iyi ihtimalle belirsizdi. Hayatının en korkunç gününü anlatırken yeteneklerini kontrol ettiği bir öğleden sonra, duygularını ömür boyu süren şiddetli kontrolden kurtarmayı göze alabileceğine dair yeterli bir kanıt oluşturmuyordu.

"Ve Sarayıma yönelik bu meydan okumanın cevapsız kalmasına izin veremem. Calberna buna izin veremez." Dilys bir elini saçlarında gezdirdi. "Bana kalbini vermeyeceğine göre, en azından gitmeden önce beni kutsamanı istiyorum, Gabriella."

"Sende."

Dudakları nazik bir eğlenceyle kıvrıldı. "Ono. Kelimelerden ve iyi düşüncelerden bahsetmiyorum. Bir Siren'in kutsamasını istiyorum."

"Anlamıyorum."

Ellerini tutarak zarıfçe önünde diz çöktü, sonra ellerini yüzünün etrafında birleştirdi. "Kutsa beni, *Sirena*. Savaşa önce bana iyi dileklerini ve bana duyduğun sevgiyi armağan et. Eğer öleceksem, en azından bu kadarıyla ölmeme izin ver."

Dilys'in ölebileceği düşüncesi bile içinde bir panik dalgası yarattı ve bunu anında vahşi bir reddediş izledi. O *ölemezdi*. Hayır.

Şimdi. O zaman değil ... o zaman ... Şiddetli duyguların ani kabarması onu boğdu. Isı onu boğdu. Sağ bileğindeki gül bir kömür gibi yanıyordu.

Dilys'parmakları bileklerini sıkıca kavradı, ellerini yüzüne yapıştırdı. Sırtı kamburlaştı, vücudundaki her kas gerildi ve boynundaki tendonlar kalın kablolar gibi öne çıktı. Titremeye başladı. Ağzından tıkırtılı bir inilti döküldü.

Telaş ve dehşet içinde ellerini çekti.

Bildiği bir sonraki şey, özgür olduğu ve ondan bir metre uzakta durduğu, bir elini göğsüne bastırıldığı, nefesinin ciğerlerine girip çıktığıydı. Dilys öne, ellerinin ve dizlerinin üzerine düşmüştü ve sarhoş bir şekilde başını sallayarak sallanıyordu.

Sonra gülmeye başladı. Beklenmedik bir ölümden kurtulduktan sonra gelen zayıf, nefessiz bir kahkaha.

"Tanrıça, kadın. Ya bana itiraf etmek istediğinden çok daha fazla değer veriyorsun ya da *gerçekten* lmemi istemiyorsun." Kendini yukarı itti ve topuklarının üzerine oturdu, altın rengi gözleriyle ona öyle parlak bakıyordu ki, onlara bakmak neredeyse acı veriyordu.

"Seni incittim mi?"

Kaşları kalktı. "Beni incitmek mi? *Ono, moa kiri*, tam tersi. Ama sanırım artık yıldırım çarpmasının nasıl bir his olduğunu biliyorum." Ayağ a kalktı ve kendini sabitlemek için yakındaki bir demirleme direğine tutundu. Bir eliyle h  la direğ e tutunarak, alçak ve sallantılı bir selam verdi. "Teşekk  r ederim, Gabriella. Hediye gerçekten de harikaydı." Titrek bir nefes aldı ve sırtıttı. "şimdi beni sahiplenmek istemediğine emin misin?" Kollarını açtı. "Almak için seninim." Sersemce sallandı ve direğ e tekrar tutunmak zorunda kaldı.

"D  şmeden önce otur," diye tersledi Summer.

Tekrar gülmeye başladı ve iskeleye oturdu -daha doğrusu  kt  . "ok patronluk taslıyorsun, *Moa Leia*. Bunu sana hiç s  leyen oldu mu?"

K  staha, ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Onlar. Var. Hayır."

"Otoriter kadınları severim." G  zleri kapandı. Başı arkaya d  şt  . O g  l  mseme dudaklarında kaldı. "Ben de senden hoşlanıyorum. Hem de çok. Buraya gel." Ona yaklaşması için el salladı.

Olduğ u yerde kaldı. "Oraya gelmek istemiyorum. *Sarhoş* musun?" "Sadece senin aşkınıla." Dudakları bir sırtışla ayrıldı. "Buraya gel."

"Hayır."

Tek g  z   açıktı. "L  tfen." Tekrar el salladı ve bir el uzattı. "Oh, Halla aşkına." Kadın tiksintiyle nefesini   fli ve y  r  d  .

Ona doğru.

Kız ona ulaşır ulaşmaz elini tuttu ve bir çekiş yaptı. Bir şaşkınlık ığlığ ı atarak ayaklarının üzerinden kucağ ına d  şt  . Kısa bir s  re çırpındı, kurtulmaya ve tekrar ayağ a kalkmaya çalıştı ama adamın kolları kuşku uyandıracak kadar g  l  yd  , bu da  k  ş  n  n sadece bir rol olduğ unu d  ş  nmesine neden oldu.

"Bırak beni," diye emretti, altın zırhının sert, kalıplanmış plakasına iterek.

"Hayır."

"Bu çok onursuzca."

"Belki de. Cevabım hâlâ hayır." Saçları tokalarından kurtulmuştu. Çenesiyle gevşek bir bukleyi geriye doğru fırçalayan adam, başını eğerek onun boynuna sarıldı. "Her zaman çok güzel kokuyorsun."

Adamın dili boğazına doğru bir çizgi çizip dudakları öpücüklerle onu takip edince kadın ürperdi. "Kes şunu."

"İstemiyorum"

"Dilys." Etrafına bakındı ve Calbernanlılar, Yazlıkçılar ve Kışlıkçıların ilgiyle onları izlediğini görünce yüzü kızardı. "Herkes bize bakıyor. Olay çıkarıyorsunuz."

"Bırak baksınlar. Seni öpmek istiyorum, Gabriella. Hem de çok istiyorum. Ama *sen beni* öpene kadar seni bir daha öpmeyeceğime yemin ettim." Geri çekildi.

gözlerinin içine baktı. "Aşkımdan son bir öpücük almadan beni savaşa gönderir misin?"

Gözlerini devirdi. "*Bu* cümleyi kaç kadın üzerinde kullandın?" "Sen ilksin."

"Sana inanmıyorum. Ve ben senin aşkın değilim."

"Öylesin. Sahip olabileceğim tek aşk."

Gözlerini kırpıştırarak ona baktı ve dünyasının dengesinin bozulduğunu hissetti. Gülümsediğinde dengesini yerle bir ediyordu ama ciddileşip gerginleştğinde ve sesi vücudunun her hücresini karıncalandıran o boğuk tınıya daha da yıkıcı oluyordu.

Sonra sağduyu kendini yeniden gösterdi.

"Sana daha önce de söyledim... beni sevmiyorsun. ."

"Sevebilirim ve seviyorum."

"Hayır, ben-"

Parmağını dudaklarına götürerek onu susturdu.

"Siren olsan da kalbime hükmedemezsin." Bir parmak ucuyla dudaklarının dış hatlarını çizdi. "Seni seviyorum, Gabriella Aretta

Rosadora Liliana Elaine Coruscate. Ve öleceğim güne kadar da öyle

kalacağım." Şüphelerine rağmen, bu kulağa bağlayıcı bir yemin gibi geliyordu.

"Peki, beni öpecek misin?"

Adamın üzerinde yaptığı büyüden kurtuldu ve çenesini dikleştirdi. "Hayır. Şimdi beni bırak. Adamların bekliyor."

Gözlerini kapadı ve yüzünü bir iki saniye boyunca onun saçlarına yasladı. Sonra içini çekti ve ona çarpık bir gülümseme verdi. "Sen acımasız, zalim bir kadınsın Summer Coruscate." Kolunu kaydırды, bir elini kızın poposunun altına sıkıca yerleştirdi ve onu ayağa kaldıran bir itiş verdi.

"Arsız yaratık." Kız adama yakınlığından dolayı ters ters baktı, eteklerini silkeledi ve dökülen saçlarını düzeltmeye koyuldu. Ama saçlarını kıvrıp tutturmak için iğneler batırırken, ona doğru hızlı ve sıkıntılı bakışlar fırlatmaya devam etti. Ya *gerçekten* ölürse? Tüm özgüvenine ve yeteneklerine rağmen o hâlâ bir ölümlüydü. Ve bu korsanlar Calbernalıları öldürmeye hem istekli hem de muktedir olduklarını kanıtlamakla kalmamışlardı; Calbernalılara karşı özel bir kinleri vardı.

Merimydion Hanesi. Dilys sırtında bir hedefle savaşa yelken açacaktı.

Ayağa kalkmıştı ve daha önceki şaşkınlığından tamamen kurtulduğuna dair tüm işaretleri veriyordu. Ağzı kendine rağmen kıvrıldı. Salak herif. Onu kucağına çekmek ve öpmek için yalvarmak için bahane olarak "aşk sarhoşu" numarası yapmıştı. Onun maskaralıklarını eğlenceli bulmaması gerekirdi ama bulmuştu.

"*Alakua*." Dilys'in gemisindeki subaylardan biri Deniz Dilinde "kaptan" anlamına gelen kelimeyi söyleyerek onun yanında durdu ve zırhlı göğsüne bir yumruk indirdi. "Affet beni, *Alakua*. Vakit geldi." Diğer adamlar çoktan gemiye binmişlerdi. *Kracken*'in mürettebatından binmeyen tek kişi Dilys'ti.

"*Tey*. Teşekkür ," dedi Dilys. Summer'a son bir kez küçük bir gülümseme sundu. "O zaman bu bir veda. Sizden ayrılma vaktim geldi."

"Evet." Summer'ın ailesinden çoktan ayrılmıştı. Wynter, Khamsin ve Dilys'in amcası sarayda vedalaşmış olsalar da Summer onu uğurlamak için rıhtıma kadar eşlik etmişti. İlkbahar ve Sonbahar bir kilometre uzunluğundaki rıhtımın ilerisinde Ari, Ryll ve bu yaz onlara eşlik eden diğer subaylarla vedalaşıyorlardı.

"Döndüğümde seni tekrar göreceğim," dedi Dilys ona. "Bana hâlâ iki haftalık kur yapma borcun var."

Kham ve Wynter, Dilys ve adamlarının korsanlarla uğraşmaktan döndükten sonra kur yapmanın son günlerine devam etmelerine izin vermeyi kabul etmişlerdi.

Tabii geri döndüklerini varsayarsak. Summer, Dilys'in kuzeni Fyerin ve mürettebatını düşündü; hepsi de bu korsanlarla son karşılaşmalarından sağ çıkamamıştı. Ellerini birbirine kenetledi ve parmaklarını sıkıca kavradı.

"Madem ısrar ediyorsunuz," dedi.

"Varım. Sözleşmemin her gününe sadık kalmaya niyetliyim." Dilys ayağa kalktı.

Sanki bir şey söylemesini ya da yapmasını bekliyormuş gibi bir süre daha bekledikten sonra alaycı bir gülümsemeyle yumruğunu kalbinin üzerine vurdu. Deniz Dili'nde şöyle dedi: "Ta ki

Denizler beni sana getirecek, ya da Tanrı'nın huzurunda tekrar buluşacağız. Numahao." Ve bununla birlikte arkasını dönüp iskeleye doğru yürümeye başladı. Summer olduğu yerde duruyordu. Parmakları gittikçe daha sıkı sıkılıyordu.

Çenesi sıkıştı. İskelenin yarısına kadar gelmişti. Birkaç adım sonra gemisine binmiş olacaktı. Ve sonra gitmiş olacaktı. Elleri titremeye başladı. Kulaklarında garip bir uğultu vardı. Dilys'in iskeleye doğru yürüdüğü... uzaklaştığı... gerçeği dışında her şey kayboldu.

"Dilys!" Onun adı dudaklarından döküldü. "Bekle!"

Herkesin onu izliyor olmasını umursamadı. İskele iskelesine koştu. Adam yüzünü ona döndüğünde, kendini onun kollarına attı ve ağzını onunkine yapıştırdı. Onu tutkuyla, hararetle öptü, her şeyini bu öpücüğe döktü. Kolları adamın boynuna dolandı. Adamın kolları onu kendine doğru çekti. Onu öptü ve bu mükemmeldi.

Öpüşme sona erdiğinde Dilys ellerini kaldırıp onun yüzünü kavradı. Gülümsedi, büyük, altın gözleri parlıyordu. "Numahao'ya şükürler olsun," diye usulca güldü. "Bu bir mucize." Onu tekrar öptü, uzun ve derin, nefesini kesecek şekilde. Sonunda çekip gittiğinde kadının başı dönüyordu. Bu onun tekrar gülmesine neden oldu, ses zengin ve sıcaktı ve kadın onun tek yapması gerekenin gülmek olduğunu fark etti ve kalbi hafifledi.

"Dikkatli ol ve aptalca bir şey yapma," dedi ona sertçe.

"Yeminimi aldın, *moa haleah*. Aptalca bir şey yapmayacağım." "Ciddiyim."

"Ben de öyle. Az önce sana sağ salim dönmem için bana tüm nedenlerin en büyüğünü vermedin mi?"

Gözlerini devirdi. "Sadece bir öpücüktü."

"Ono, bundan çok daha fazlasıydı." Gülümsedi ve bir parmak ucuyla şefkatle kızın yanağını okşadı. "Bana sadece umut verdin."

Boğazı düğümlendi ve gözlerindeki ani yanmaya karşı gözlerini kırıştırmak zorunda kaldı. Dudaklarını onun okşayan eline değdirmek için başını çevirdi, sonra da onu itti. "Git." Sesi sert, biraz da cızırtılı çıkmıştı. "Adamların bekliyor." Kendini tekrar onun kollarına atma dürtüsüne yenik önce iskeleden aşağıya doğru aceleyle indi.

Birkaç dakika sonra gemiler demir aldı. Devasa yelkenler açıldı. Summer bir elini kaldırdı ve onları yollarında hızlandırmak için doğudan esen bir rüzgâr çağırdı. Ne kadar çabuk giderlerse, o kadar çabuk döneceklerdi. Dilys'i haftalarca, hatta belki aylarca göremeyeceği düşüncesi şimdiden kalbini sızlatıyordu.

"Onları özleyeceğim," diye açıkladı Sonbahar, gözlerini ayrılan gemilerin ardından dikerek. "Çok iyi arkadaşlıklar." Arkasını döndü. "Ben saraya geri dönüyorum. Siz ikiniz benimle gelmek ister misiniz?"

Summer cevap vermeyince Bahar, "Sen . Bir süre sonra geri döneceğiz."

Autumn tereddüt etti, sonra Summer'a sarılmak için bir adım attı. "O olacak, Gabi. Unutma, o bir tanrının ordularıyla savaştı ve kazandı. Bunun yanında birkaç önemsiz korsan nedir ki?"

Gabriella başını salladı ve bir şekilde ağzını küçük bir gülümseme şeklinde şekillendirmeyi başardı. Sonbahar'ın iyi niyetli olduğunu biliyordu. Ve Summer endişesini gizlemekte pek de usta sayılmazdı.

"Ona değer , değil mi?" Sonbahar gittikten sonra Bahar mırıldandı.

Summer, Dilys'in gemisinin Llaskroner Fiyordu'nda ilerleyişini izledi. "Akıllıca olandan çok daha fazlası."

"Onu seviyor musun?"

Gemi virajı döndü ve dağın yamacının arkasında kayboldu. Summer içini çekti ve Viviana'nın yumuşak bakışlarıyla karşılaşmak için döndü. "Hepimizin iyiliği için, umarım öyle olmaz." Ama bunu söylerken bile artık çok geç olduğunu biliyordu. Az önce gözden kaybolan onun kalbiydi. Ve eğer ona sağ salim geri dönmezse, hepsinin başı beladaydı.

Kalan Calbernalılar yola çıkmak için son hazırlıklarını tamamlarken, Calivan Merimydion Summer Coruscate'i korumak için Konumarr'da geride kalacak olan on savaşçıyı çağırdı.

"*Calbernari*," diye selamladı on kişi odasında ona katılırken. "Kapıyı kapatın lütfen."

Kapı kapandıktan sonra Calivan odayı bir değil beş kat yalıtım suyuyla kaplayarak tüm sesleri odadan dışarı çıkmadan yakaladı. Perdelerin kusursuz ve olduğundan emin olduktan sonra, toplanmış savaşçılara döndü.

"Köpekbalığı'nın savaşçılarımızı yakalayıp boğmayı nasıl başardığını keşfettim. Çok güçlü bir büyü kullanıyor ve *Myerial*'ın isteği üzerine son birkaç haftamı bir karşı önlem geliştirmekle geçirdim. İzninizle derinize işleyeceğim bir koruma rünü."

"Köpekbalığının buraya geleceğini mi düşünüyorsun?" Bu sözler, Dilys'in sorumluluğu kendisine bıraktığı Merimydion Hanesi üyesi Synan'dan gelmişti. "Bağışlayın

Sayın Şansölye, ama onun düğün hazinesi için gitmesini beklemiyor musunuz?"

"Öyleyim, bu yüzden Dilys ve adamları prosedürü çoktan kabul ettiler. Ama siz onunuz Merimydion Hanesi'nin müstakbel kızını koruyacaksınız. Dilys düşman büyülerine karşı korunmanız konusunda ısrar ediyor."

Synan keskin bir baş hareketiyle onayladı. "Elbette Lord Calivan. Siz ve *Myrielua* neye ihtiyaç duyuyorsanız."

"Mükemmel." Calivan çantasından özel olarak formüle edilmiş bir kap kırmızı mürekkep çıkardı ve her savaşçının sağ kulağının arkasına bir daire şeklinde rünler çizmek için kullandı. İşi bittiğinde, mürekkep kabını ve onu uygulamak için kullandığı büyülü altın tüy kalemi dikkatlice yeniden paketledi, sonra toplanan savaşçılara döndü ve büyüsünü çağırdı.

Calberna'nın hüküm süren kraliçesinin ikizi olarak, çoğu erkekten daha güçlü bir *susirena* sahipti, ancak bu avantaj bile tüm Calbernalıların sahip olduğu zihin kontrolüne karşı doğal direncin üstesinden gelmesine izin verebilirdi. Yani, az önce üzerine yaptığı büyü olmadan bu savaşçıların derisine. Uzun zaman önce Mur Balat tarafından kendisine öğretilen bu büyü, Calbernan'ın doğal savunmasını aşarak büyüsüyle zihinlerine komutlar yerleştirmesini sağlıyordu. Büyünün sınırlamaları vardı. Örneğin, bir Calbernan'a normalde öldüreceği birini öldürmesini emredemezdi.

Korumak için ölmek, ancak bu derin koruyucu içgüdüleri tetiklemeyen direktifleri en güçlü büyülenmiş savaşçının bile reddetmesi imkansızdı.

"Şu andan itibaren Dilys'in döneceği güne kadar," diye emretti, "her akşam güneş battıktan sonra Deniz Perdesi'nin güneybatı köşesinde bir kapı açacak ve o kapıyı gün kadar açık bırakacaksın. Sarayın o bölümünde devriye gezmeyeceksin. Sen hariç, Synan." Merimydion Hanesi'nin genç evladına döndü. "Her gece güneybatı köşesinde nöbet tutacaksın ve gelen erkekleri kadınları susturmaları ve sessiz kalmaları konusunda uyaracaksın. Kadınlar konuşmalarına izin verilirse yapabilecekleri büyülerini biliyorlar. Anladın mı?"

Synan monoton bir ses tonuyla, "*Tey*, Şansölye Lord," diye onayladı.

"Güzel. Ve her sabah, tüm adamlarınız Peçe'nin tüm çevresinde devriye gezdiğiniz ve her şeyin güvenli ve düzenli olduğunu hatırlayacaksınız. Bu emirlerin size verildiğini hatırlamayacaksınız. Sadece onları yerine getireceksiniz ve bunu yaptığınızı hatırlamayacaksınız. Derinizdeki rünleri ne ortaya çıkaracak ne de çıkaracaksınız; onları üzerinize yerleştirdiğimi de hatırlamayacaksınız. Onları kendinizde ya da her birinizde görmeyeceksiniz.

Ancak başka biri işaretlere dikkatinizi çekerse, rünlerin seyahatleriniz sırasında tanıştığınız bir büyücüden aldığınız düşman büyüsüne karşı koruyucu bir büyü olduğunu hatırlayacaksınız."

Odanın içinde volta attı, her bir adamın önünde durarak emirlerinin yerine getirildiğinden ve itaat edileceğinden emin oldu. Sonuçlardan memnun kaldığında gücünü serbest bıraktı ve adamlarla normal bir sesle konuşmaya başladı.

"*Calbernari*, Katliam'dan bu yana doğan ilk Siren'in güvenliği sizin omuzlarınızda. Yeğenim, Calberna'ya olan bağlılığınız ve Adaların savaşçıları ve Mühürdarları olarak eşsiz yetenekleriniz nedeniyle her birinizi özenle seçti. Prensizin dönene kadar *Myerial Myerina*'ları güvende tutun. Eğer bir sorun çıkarsa, hem Dilys'e hem de bana derhal haber göndereceksiniz. Anlaşıldı mı?"

"*Tey*, Lord Şansölye," diye onayladı adamlar.

"Mükemmel. Suları gözlemeye devam edin ve tetikte olun, beyler." "*Tey*, Lord Şansölye."

". *Myerial*'a adanmış hizmetiniz için her birinize teşekkür ederim ve Adalar'ı korumak için sizin gibi iyi adamlara güveniyorum. güvenli."

Onlar gittikten sonra Calivan saray bahçelerine ve ötesindeki fiyortlara bakan geniş, uzun pencerelere doğru yürüdü. Az önce giden adamlar, Mur Balat Mevsimleri almak için köle tacirlerini gönderdiğinde öleceklerdi. Acı bir kayıp. Adamların her biri güçlü hanelerdeki iyi ailelerden geliyordu. Ama o daha çok Dilys için endişeleniyordu. Calivan, Alys'in oğlunun Mevsimlerden biriyle *liakapua*'ya gireceğini, Summer Coruscate'in bir Siren olacağını tahmin ettiğinden daha fazla tahmin etmemişti. Eğer Dilys Eşini kaybettikten sonra hayatta kalırsa -ki kalmama ihtimali çok yüksekti- Alys yıkıcı bir kayıp daha yaşayacaktı ama bunun çaresi yoktu. Mur Balat'ın iksiri Alys'in düşüşünü yavaşlatacak, Calivan'ın büyü depolayan kristallerle yaptığı ilerlemeler ise umarım bunu tersine çevirmeye yardımcı olacaktı. Calivan orada olacak, kederini atlatmasına yardımcı olmak için koşulsuz sevgisini sunacaktı.

Ayrıca, Dilys'e söylediğinin aksine, eğer bir Siren, hatta bir *oulani* Siren bile Calbernani kıyılarına ayak basarsa, Alys'in istifa etmesini ve Calberna tacını Numahao'nun en büyük hediyesini kullanan kişiye devretmesini talep eden pek çok güçlü ses çıkacaktı. Hayatını tamamen kız kardeşini ve onun çıkarlarını korumaya ve geliştirmeye adanmış olan Calivan bunun olmasına izin vermeyecekti.

Bu yüzden Mur Balat'a yardım etme kararlılığını sarsmak yerine, Summer Coruscate'in şaşırtıcı yeteneğiyle ilgili gerçek onu pekiştirdi.

Calivan geldiğinden beri uyuduğu odaya göz gezdirdi. Eşyaları çoktan toplanmış ve gemiye yüklenmişti.

Eve ve Alys'e gitme zamanı.

Gabriella uyuyamadı.

Dilys gideli dört gün olmuştu ve her biri sonsuzluk gibi geliyordu. Geceler en kötüsüydü. Akşamlarını onunla geçirmeye, bahçelerde huzurlu bir gezintinin ya da muhteşem bir gün batımı seyrinin tadını çıkarmaya o kadar alışmıştı ki. Ona tapıldığını hissettiren binlerce küçük okşamaya, kalbini hafifleten kahkahalara o kadar alışmıştı ki. Bu olmadan -o olmadan- gücü içinde biriktikçe gerginliğin ve baskının yeniden arttığını hissedebiliyordu.

Hayatının pratiğine geri döndü, kendini sakinleştirmek ve kalkanlarını güçlendirmek için meditasyon yaptı, canavarı kafeste tutan iç duvara katmanlar ekledi.

Bildik zihinsel işler, Dilys yanında olmadan şimdi daha zordu. Sanki annesinin nazarlık bileziğindeki küçük safir yunusun yerini alarak onun mihenk taşı olmuştu. Onu ortalamıştı. Hem arzusuyla hem de sürekli sataşmalarıyla onu çıldırtmayı sevmesine rağmen, onun varlığı canavarı huzura kavuşturuyordu.

Artık o gitmişti ve canavar da bu duruma Gabriella'dan daha fazla sevinmiyordu.

Balkonunun dışında bir gürültü vardı. Gabriella gözlerini kısıtı. Dilys gitmiş olsa bile, her sabah en sevdiği güzel kokulu çiçeklerle kaplı bir balkona uyanıyordu ve oraya nasıl geldiklerine dair hiçbir ipucu yoktu. Dilys'in kohortunu iş üstünde yakalamayı düşünerek balkon kapılarına doğru süründü ve "Aha!" diye bağırarak kapıları açtı.

Ama balkondaki adam tanıdık biri değildi. Bir Calbernan değil. Bir Kış Adamı da değildi. Bir Yazlıkçı da değildi. Aslında o güne kadar gördüğü en çirkin görünümlü adamdı. Yaralı, sıska ve esmer tenli olan bu adamın üzerinde yamalı, uyumsuz ve pis kokulu kıyafetler vardı: Kötü lekeli bir deniz subayı ceketi, siyah bir piyade pantolonu ve bir zamanlar zarif bir beyefendinin diz çizmeleri idi. Adamın gözüne

ve bir avuç kararmış diş ve şişmiş kırmızı diş etlerini göstererek sırttı.

"Eren sen güzel değil misin?"

Gabriella tökezleyerek geri çekildi. Muhafızları uyarmak için çığlık atamadan, bir el kaba, keskin bir bezi ağzının ve burnunun üzerine sıkıştırdı ve çelik gibi bir kol beline dolanarak onu çok daha büyük ama aynı derecede kokan ikinci bir adama doğru çekti.

Summer'ın gözleri büyüdü. Mücadele etmeye çalıştı ama onu kaçırان kişi onu sıkıca tuttu. Çığlık atmak için bir nefes çekti ama kumaşın keskin kokusu ciğerlerine ve burun deliklerine doldu ve beraberinde garip, baş döndürücü bir uyuşukluk getirdi.

"Bu kolay oldu," dedi önündeki adam.

Odaklanmaya çalışarak gözlerini kırıştırdı. Adam kalçasına bağlı bir çantadan bir şey çıkarıyordu. Bir ip bobini.

Summer bir nefes daha çekti, tekrar çığlık atmaya çalıştı. Mücadele etmeye çalıştı.

Ama ne sesini bulabiliyor ne de uzuvlarının itaat etmesini sağlayabiliyordu. Kulakları çınlamaya başladı. Aşağıdaki bahçenin ve fiyortun karşısındaki şehrin ışıkları bulanıklaştı ve halelendi. Onu tutan adam bir şeyler söyledi ama kelimeleri seçebiliyorum.

Dünya karanlığa gömüldü.

Wynter yan yatmış, saten çarşafların oluşturduğu su birikintisinin ortasında bir dirseğine dayanmış, buz mavisi gözleri dikkatle karısının çıplak, şiş karnına odaklanmıştı. Doğmamış çocukları annelerinin rahminde kıpırdanıp dururken iri bir eli tümseğin üzerinde geziniyor, tüy gibi hafif bir şekilde duruyordu.

"Yirmi çocuğumuz olabilir ve bundan hiç sanmıyorum," dedi sesi boğuk bir şekilde. Saygılı.

Khamsin güldü ve bebeklerden biri sertçe tekmeledi, Wynter'ın eline karşı güçlü bir nabız attı.

"Yirmi mi? Seni seviyorum Winterman, ama bir şey olmayacak. Yakınından bile geçemez."

Sonra başını kaldırdı, gözleri parlak ve niyetli bir şekilde karısının sevgili yüzüne sabitlendi. "Ama denerken ne kadar eğleneceğimizi bir düşünsene." Sesi bir oktav alçalıp yumuşak, gırtlaktan gelen bir hırıltıya dönüşünce kadının nefesi kesildi ve teni ani bir sıcaklıkla kızardı. Onun bu yönünü seviyordu. Artık saklamaya bile çalışmadığı tutkusunu. Sadece bir bakışla, sadece gürleyen bir hırıltıyla onun arzusunu nasıl da kolayca uyandırabiliyordu.

"Çok kötüsün."

"Bu yüzden beni bu kadar çok seviyorsun."

Dudakları, adamın vücudunu sertleştiren ve sızlatan boğucu bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Kesinlikle bunun bir parçası."

Karnının üzerindeki eli, ipek sabahlığının kenarlarını göğüslerinin arasına sabitleyen tek düğmeye doğru kayd. Parmaklarının bir hareketiyle düğmeyi açtı ve ipeği kenara iterek göğüslerinin saten tenli güzel tümseklerini ortaya çıkardı.

Hamilelik, göğüslerini ilk evlendiklerinde olduğundan çok daha dolgun yapmıştı. Esmer meme uçları da daha büyük ve koyu görünüyordu ve kesinlikle eskisinden çok daha hassastılar. Bu gerçek, son aylarda onlara sonsuz bir zevk vermişti.

Bir tanesini parmakladı ve kızın keskin soluğunun ve sırtını dikleştirmesinin keyfini çıkardı. Onu severek bir ömür geçirebilirdi. On ömür. Bir sonsuzluk.

"Sana tapıyorum, *min ros*."

öpmek için eğildi, o gür, dolgun dudakları, ağzının tatlı sıcaklığını, donmuş ruhunu kurtaran ateşi tatmak için.

Yatak odalarının dışındaki odada yükselen sesler donup kalmasına neden oldu. Bir saniye sonra yataktan fırladı, Khamsin'in üzerine bir çarşaf örttü, kılıcını kaptı ve üç adımda odayı geçti. Tam kapıya ulaşmıştı ki biri kapıya vurmaya başladı ve acil bir ses tonuyla "Majesteleri!" diye seslendi.

Wynter kapıyı açtı. "Ne oldu?"

Konumarr'ın Vekilharcı Wyn'in yanında duruyordu, arkasında bir düzine Beyaz Muhafız vardı. "Prensesler, lordum," diye soludu, nefesini tutmak için eğildi. "Prensesler kayıp."

"Ne?" O keskin çığlık arkasından geldi.

Gözlerinde buz toplanırken, arkasında karısı kendi ölümcül gücünü çağırırken havadaki elektriği hissetti.

Bölüm 19

"Synan kontrolünü kaçırdı. Bu üst üste iki oldu."

Dilys kış küpeştedeki pozisyonundan dönüp ikinci kaptanı Kame Samatoa'ya baktı. Saat sabahın sekiziydi. Synan saat üç kontrolünü kaçırmıştı ve şimdi yediyi de kaçırmıştı, yani son iletişiminden bu yana dokuz saat geçmişti.

Kaçırılan bir check-in, bir yunus sürüsü tarafından kesintiye uğratılmış ya da sinyalin iletilmesi engellenmiş olabilir. Üst üste iki kez... bu sadece bir şeylerin yanlış gittiği anlamına gelebilir.

Ve Dilys'in midesine batan bir his ona bu şeyin ne olabileceğini söylüyordu.

"Filoya işaret verin ve sertçe yaklaşın. Köpekbalığı hazineyi alıp boğulabilir, tabii en başta hazinenin peşinde olduğunu varsayarsak." Büyük olasılıkla üç kez lanetlenmiş *krillo* kendi tuzağını kurmuştu ve Dilys de düşmüştü. "Rotayı Konumarr'a çevirin. Ve bu gemideki her denizcinin bizi hızlandırmaya odaklanmasını istiyorum."

"*Tey, Alakua.*" Emredersiniz, Kaptan. "." Kame döndü ve emirleri bağırmaya başladı.

Kracken keskin bir daire çizip kuzeye, *Æsir* Adalarına doğru dönmeye başladığında güverte Dilys'in ayaklarının altında eğildi.

"Konumarr'a bir sinyal gönderelim mi *Alakua*?" diye sordu Dilys'in ikinci kaptanı.

"*Ono.* Eğer bizi dinleyen düşmanca kulaklar varsa, onları yolda olduğumuz konusunda uyarmak istemem." Dilys acımasızca önündeki ufka baktı, Varyan okyanusu göz alabildiğine uzanırken dünyanın eğriliği apaçık ortadaydı. *Gabriella*, *moa halea*, *umarım yanılıyorumdur ve bir yoktur.*

Ama öyle ya da böyle, bilin ki sizin için geliyorum ve hiçbir şey beni sizin tarafınıza ulaşımdan alıkoyamayacak.

Summer halsiz, acı dolu bir karanlığa uyandı. Sayısız dakikalar boyunca bilinci açık ama idraksiz bir şekilde yattı, uyuşturulmuş beyni fiziksel duyularının topladığı izlenimleri yorumlamakta zorlandı. Her şey siyahtı. Gözleri bağlanmıştı. Gözbağını çıkarmak için elini kaldırmaya çalıştı ama kolları arkadan sıkıca bağlanmıştı. Bir şey vardı Ağzında korkunç bir tat vardı -sadece içeri sokulan ve yerine bağlanan iğrenç bez yüzünden değil- ve başı çarpıyordu.

Yan yatmış, bir tür pütürlü, sallanan yüzeyin üzerinde yatıyordu. Hava tuz, ter ve düzenli olarak havalandırılmayan kapalı bir alanın küflü kokusuyla kokuyordu. Dünya ritmik bir şekilde eğiliyor ve sallanıyordu; tahtaların gıcirtısını, rüzgârda uçuşan kumaşların uçuşmasını, tepesindeki adamların bağırışlarını ve hareketlerini duyabiliyordu.

Hafıza kırıntıları yavaş yavaş ona geri geliyordu.

Kaçırılmıştı. Konumarr Sarayı'ndaki odasından çalınmıştı. Gözleri bağlanmış, uyuşturulmuş ve kızarmış bir hasat kazı gibi bağlanmıştı. Ve şimdi bir gemideydi, nereye gittiğini sadece tanrılar biliyordu. Summerlea ve Wintercraig' güvenliğinden çok uzakta olduğu kesindi. Khamsin ve Wynter'ın gazabının ulaşamayacağı kadar uzakta. Ve eğer onu esir alanların zerre kadar akli varsa, Dilys'ten de çok uzaktaydı.

Vücudu ağrıyordu. Ne kadar zamandır burada bağlı ve hareketsiz yattığından emin değildi ama altındaki kol uyuşmuş ve karıncalanmıştı. Ellerini bağlarından kurtarmaya çalıştı ama her kıpırdanma çabası kordonların derisini kesmesine neden oldu, düğümler hiç bağışlayıcı değildi. Summer derme çatma hapisane yatağının pütürlü yüzeyinden aşağı kayd ve ellerini kullanmaya başladı.

çıplak ayakla çevresini keşfetti. Ayak parmakları yivli, dikey bir yüzeye temas etti. Duvar mı? Ayaklarını gezdirdi. Öfke alevlendi. Hayır. Duvar değildi. Onu bir odaya değil, bir tür kafese koymuşlardı. Bir hayvan gibi!

Eğer ağzı tıkalı olmasaydı, duyma mesafesindeki herhangi bir muhafıza onu serbest bırakmasını emretmek için İkna yöntemini kullanabilirdi ve sonra her seferinde bir korsan olmak üzere gemiyi ele geçirebilirdi, ama sesi susturulduğu için seçenekler sınırlıydı.

Bu, pratik sihirli bir hediye için mükemmel bir zaman olabilirdi, Bağlayıcı bağları çözme veya telepatik yardım çağrılarını gönderme yeteneği gibi

Kurtarıcılarının yerini bulmasına yardımcı olacak detaylı bilgilerle. Ya da onu kaçıranları yeteneği gibi basit bir şey bile. Dilys'e günler vardı ama Wynter çoktan peşinden bir kurtarma ekibi göndermiş olmalıydı. Gemiyi yavaşlatabilirse, kurtarıcılarına yetişme şansı verebilirdi.

Yaz durgunlaştı.

Denizde bir gemideydi. Elinde bir hava hediyesi vardı. Denizde fırtına gülünecek bir şey değildi. Ve denizde fırtına tehdidi hiçbir zaman, okyanusların sıcaklığının zirveye ulaştığı ve havanın vahşi bir öfkeyle patlamaya hazır uçucu bir çorbaya dönüştüğü yılın en sıcak aylarından daha rahatsız edici .

Gabriella bir fırtına çağırabilen Khamsin değildi ama yine de hediye adı Yaz olan Mevsim'di. Yazın ateşini taşıyordu. Güneş'in kendisi onun içinde.

Tek sorun, büyü her duygusuyla dünyaya yayılan Storm'un aksine, Gabriella'nın hayatının çoğunu ölümcül ateşi bastırarak geçirmiş olmasıydı. Kontrolünü kaybetmekten korktuğundan, soğumayı çağırmak için yeteneklerinin en küçük kısmı dışında nadiren bir şey kullanmıştı. meltemler ve hafif yağmurlar, yazları boğucu olmaktan ziyade keyifli hale getirir ve bereketli mahsullerin yetişmesine yardımcı olur.

Şimdi, eğer bu gemiyi yavaşlatma umudu varsa, Summer'ın hafif bir esintiden fazlasına ihtiyacı vardı. Güçlü bir rüzgârı çağırarak kadar güce ihtiyacı vardı.

Büyük gücüne sahip bu gemiyi yavaşlatacak kadar güçlü bir şey. Bu, şimdiye kadar bilerek yapmadığından daha fazla sihir kanalize etmek anlamına geliyordu.

Bu da volkana dokunmak demektir.

Derin bir nefes aldı, kaçırıldığı için duyduğu öfke ve korkuyu bastırdı. Vücudunda tıslayan bir yılan gibi kıvrılan endişeli gerginliği geri itti. *Sakin ol, Gabriella. Kontrolünü kaybetme. İhtiyacın olan tek şey, yaşayan şeyin biraz fazlası. Bir rüzgâr çağırmak istiyorsun, kasırga değil.*

Mümkün olduğunca çok korku ve gerginliği serbest bıraktığından emin olduğunda, Gabriella bir nefes daha aldı ve kendi içinde, özünde yaşayan o sıcak, erimiş, ateşli yere ulaştı. Taş gibi disiplin ve tampon sükûnet katmanlarının altında saklı, hapsolmuş olana. Ve işte oradaydı, bir alevin kalbindeki yakıt. Güneş parlak. Güneş sıcak.

Helos'un hediyesi.

Tanrının gücünün bir kısmı ona bahşedilmişti, tıpkı onun gücünün bir kısmının kırmızı gülü taşıyan herkesin içinde yatması gibi. Khamsin'in Roland'ın kılıcını bulması artık bildiği bu kişiler

Helos'un kendisi, Roland aracılığıyla, tanrının ölümlü bir kraliçeden hamile bıraktığı oğlu.

Helos, yardım et bana, diye düşündü hararetle. Kurumuş dudakları onu susturan tıkacın etrafında kelimeleri oluşturdu.

Ve kasıtlı bir sakinlikle, gücünü kontrol altında tutan kontrol katmanlarını - yıllar süren disiplin ve mesafe - soydu.

Çalışırken, duyularını kendi dışına, mevcut hapisanesinin duvarlarından dışarı, geminin bağırsaklarına, canlı, tuzlu deniz havasına gönderdi. Güneş gökyüzünde yükseklerdeydi, ışık ve güçle titreşiyordu. Çok sıcaktı.

Konumarr'da olduğundan çok daha sıcaktı.

Gökyüzündeki büyük akıntı okyanusunu hissedebiliyordu. Isınan hava yukarı doğru yükseliyordu. Yükseklerden gelen daha soğuk hava aşağıya doğru akıyordu. Havanın yükselip alçalması, her molekülünde enerji depolanmış muhteşem, sonsuz bir rüzgâr dansı yaratıyordu. Ve dans eden yüzey seviyesindeki rüzgarların üzerinde, daha küçük akıntıları yönlendiren ve iten büyük görünmez nehir kükrerdi.

Summer gücüyle uzandı ve geminin önünde bir yer aradı.

Denizi ve havayı kontrollü bir güçle ısıtıyor. Sıcak, nemli hava atmosfere doğru itildi. Daha soğuk, daha yoğun hava geride kalan boşluğa hücum etti. Bir rüzgâr sertçe esti. Rüzgâr yelkenlere çarptıkça gemi sarsıldı ve büyük bir dalga teknenin pruvasına çarptı.

Denize ve gökyüzüne daha fazla enerji vererek rüzgârları doğrudan kendine doğru çekti. Uçucu hava yoğunlaşmaya ve bulutlar oluşmaya başladığında uzaklarda güç çatırdadı. Fırtınayı beslerken, rüzgârda tanıdık bir tını hissetti.

"Vivi?" Gabriella'nın bozuk fısıltısı boğuk bir homurtunun ötesine geçemedi.

Baharın büyüü oradaydı, gökyüzünde onunkiyle birlikteydi, Gabriella'daha fazla sıcaklık katıyor, ısınan hava ve su çemberini genişletiyordu. Fırtınayı beslemesine yardım ediyordu.

Gabriella dudağını , içinde korku ve sevgi savaşıyordu. Eğer Bahar gökyüzündeyse, bu onun da burada, teknede olması gerektiği anlamına geliyordu. Kaçıranlar sadece Summer'ı almamışlardı. Viviana'yı da almışlardı.

Güçlü bir rüzgârın sert bir şekilde çarpmasıyla gemi bir tarafa savruldu. Geminin ani dönüşü vücudunu kaldırıp onu kafesin duvarına fırlattığında Gabriella haykırdı. Ahşap gıcırdadı ve inledi. Adamlar bağırdı Güvertenin üstünde.

Geminin düzeltilmesi onu yüzüstü pütürlü, pis kokulu palete çarpınca acı içinde homurdandı.

Küçük hapishanesinin kapısı çarparak açıldığında Summer hâlâ sırt üstü çalışıyordu. Ağır botlar ahşap zeminde tepiniyordu.

"Uyanık ve yaramazlık yapıyor," sert ve tok bir ses. "Kaptan hiç eğlenmiyor."

Kafesin açılma sesi duyuldu. Sonra sert eller onu kolaylıkla ters çevirdi ve nemli bir bez burnunu ve ağzını kapattı. Çığlık atmaya çalıştı, mücadele etmeye çalıştı ama adam mücadele edemeyeceği kadar güçlüydü.

Kumaşın üzerine döktüğü şeyin tanıdık, keskin kokusu burun deliklerini doldurdu. Zihni uyuşturdu, düşünceleri bulanıklaştı. Vücudundaki gerginlik azaldı. Güçlü yatıştırıcının etkileri bir örtü gibi üzerinden kayıp gitti.

Bir kez daha, her şey karardı.

"Müstakbel *Liana*'m ve iki kız kardeşi çalındı ve sen benim bununla bir ilgim olduğunu mu düşünüyorsun? Aklını mı kaçırdın sen?" Dilys, Wintercraig'in kralına ters ters baktı. Konumarr'a döndüklerinde Dilys ve adamlarını silahlı muhafızlar karşılamıştı -sadece alarm durumunda olan muhafızlar değil, şüpheli, öfkeli, düşmanca muhafızlar. Dilys'in adamları gözaltına alınırken, Dilys'in kendisi de bir düzine silahlı ve öfkeli Beyaz Muhafız tarafından, hem Craig'li Wynter'in hem de kraliçesinin beklediği saray taht odasına götürülmüştü.

"Prensesler kayıp ve onları 'korumaları' için bıraktığınız adamlar da öyle." Atrialan korkutucu bir sesle karşılık verdi. "Bence benim *mantiğim* ses."

"Synan ve adamları benim en güçlü ve en güvendiğim savaşçılarımdı!" Dilys hırladı. "Eğer kayıplarsa, *Myerialannas*'ı kim aldıysa adamlarımı öldürüp cesetleri yok ettiği içindir. Bunun başka bir açıklaması olamaz. Adamlarımla birlikte Mevsimler'e hükhakkı için bir tanrıyla savaştığımızı unuttunuz mu? Evlenmeyi planladığım kadını ve kız kardeşlerini kaçırmak için ne gibi bir nedenimiz olabilir ki?" Öfke, hiddet ve evet, korku onu hırpaladı, sükûnet görüntüsünü bile yok etti. Kış Kralı'nın Calberna'nın bir prensinden böyle bir hainlikle şüphelenmesine öfke duyuyordu. Birinin - herhangi birinin- müstakbel *Liana*'sını ve kız kardeşlerini kaçırmaya cesaret etmesine duyulan öfke. Ve korku

-Mevsimler'i kaçıranların onlara neler yapabileceğini düşününce buz gibi, ruhu tüketen bir korku. Gabriella'ya yapabilecekleri.

Eğer biri onun küçük bal gülüne dokunursa

... Eğer onu incitmeye cüret ederlerse ...

Parmak uçlarından fırlayan siyah, elmas sertliğindeki pençeleri parçalamaya hazırdı. "Ne nedeni?" Wynter karşılık verdi. "Aklıma birkaç tane geliyor. Belki de senin

Kur yapmak beklediğiniz kadar iyi gitmiyordu. Belki de siz

Üç güçlü hava cadısının kontrolünüzde olmasının güvencesi, bir tanesini kazanma ihtimalinden daha çekiciydi. Belki de geçen kış kraliçemle yaptığın anlaşmadan hoşlanmadığına karar verdin ve anlaşmayı bozdun. Bunu daha önce de yaptığın kesin."

Kış Kralı'nın gözlerinde kar taneleri uçuştı ve içinden belirgin bir ürperti yayıldı. Dilys yılmadan dişlerini hırıldayarak gösterdi.

"Hayatım boyunca sadece bir sözleşmeyi bozdum, o da sebepsiz değildi. Senin de çok iyi bildiğin gibi. Yoksa şimdi bana kraliçeni Buz Kralı ve yordakçılarıyla tek başına yüzleşmesi için bırakmam gerektiğini mi söylüyorsun?"

Ne kadar öfkeli olursa , Craig'in Wynter'ı bile bundan geri adım atmak zorunda kaldı. Öyle de yaptı ama zarıfçe değil. Keskin bir yemin ve sıkılı yumruklarla arkasını döndü.

"Bunu sen yapmadıysan kim yaptı?"

"Beni serbest bırakın, sizi temin ederim öğreneceğim."

Wynter sadece dudağını büktü ve şöyle dedi: "Deniz yoluyla geldiler, hareketlerini gizlemek için sisi kullandılar. Fiyort'a gittim. Hava büyü kokuyor. Suyun üzerindeki sisi manipüle etmek bir deniz büyü, değil mi?"

Suyun üzerindeki sis sadece denizin bir uzantısıydı, havada asılı duran su damlacıklarıydı. Calbernalılar hava durumunu Wintercraig ve Summerlea'nın hava büyücüleri, ama sisi manipüle etmek ... bunu yapabilirlerdi.

"Tey, biz yapabiliriz ama başkaları da yapabilir. Aslında, sağ avucunuzu gümüşle çaprazlarsanız, karaborsadan böyle bir büyü satın alabilirsiniz." Çenesini kaldırdı. Gözlerini kırpmadan Craig'li Wynter'a baktı. "Sana söylüyorum, bu şeyi ben yapmadım. Bunu benim adamlarım yapmadı. Ama Myerialannas'ı alan bu *krillolar* deniz yoluyla geldiyse, onları avlamak için en iyi umudunuz benim."

Wynter'ın dudağı tekrar kıvrıldı. "Karımın kız kardeşlerinin peşinden gitmen için sana bir an bile güveneceğimi düşünüyorsan, hayal görüyorsun demektir."

Dilys'in öfkesi alevlendi. Acımasız bir kontrolle onu bastırdı. Öfke onu hiçbir yere götürmeyecekti. Gabriella önce gelmeliydi.

Sıcak, erimiş bakışlarını karşısına dizilmiş soğuk, güvensiz Kışadamlarının üzerinde gezdirdi. Gururlu, inatçı, şüpheli aptallar. Açık okyanusta bir gemiyi takip edebileceklerini sanıyorlardı. Yanılacaklardı -özellikle de söz konusu gemi Köpekbalığı'na aitse. Dilys ve adamları olmadan Gabriella ve kız kardeşlerini kaybetmiş sayılırdı. Kışadamları silahlarını kapmaktan başka bir şey yapamadan, kraliçelerine döndü ve onun önünde diz çöktü.

"Sana yemin ederim, Fırtınaların Khamsin'i, Wintercraig ve Summerlea'nın Myerial'ı, sana hayatım, adamlarımın hayatı ve *Myerial* Alysaldria'nın, büyük ve şanlı annemin kanı üzerine yemin ederim ki kız kardeşlerini bulup eve getireceğim ya da bu uğurda öleceğim. Yemin ederim." Başını eğdi, tam bir teslimiyet ve savunmasızlık işareti olarak boynunu ona doğru uzattı. "Bana adamlarımı ve gemilerimi ver ve avlanmama izin ver. Bana Bu hak, bu onur. Ellerinizi üzerime koyun ve bana güveninizin büyük armağanını . Sana ihanet etmeyeceğim."

Uzun, bitmek bilmeyen bir dakika boyunca kadının reddedeceğini düşündü. Düşünceleri fırıl fırıl dönüyordu. Eğer kadın reddederse, adam ne yapacaktı? Mevsimler-

Gabriella dışarıdaydı, ne tür bir iğrenç, yozlaşmış ruh tarafından esir alındığını sadece tanrılar biliyordu. Dilys, Wintercraig ve Calberna arasındaki barışı korumak için Khamsin'in kutsamasıyla avlanmak istiyordu ama onu tutmaya çalışırlarsa - onu durdurmak için ...

Birisi -Köpekbalığı ya da başka bir kuduz korsan *krillo*- Summer Coruscate'i çalmıştı. O biri -alçak korkak!- onun odasına girmiş, iğrenç ellerini onun üzerine koymuştu. Onu korkutmuştu. Birinin onu evinin, ailesinin ve hayatını ve kalbini ona adanmış olan Calbernan prensinin güvenliğinden çalmış olması.

Birisi -ve ona yardım eden her canlı- ölecekti.

Dilys Merimydion ile *liana*'sı arasında duran herkes gibi.

Khamsin ona hâlâ cevap vermemişti.

Öfkesine sarıldı, onu kafeste tutmak için bir ömür boyu geliştirdiği disiplinin her zerresini kullandı. Ama Tanrım, Tanrım, özgür olmak istiyordu. Serbest kalmak için uludu. Yıkım için haykırdı.

Bu çok kolay olacaktı. Deniz, gezegenin en ilkel güçlerinden biriydi ve Dilys'in komutuyla sıçrayacaktı. Deniz bu şehri kuşatacak ve Llaskroner Fiyordu'ndaki her canlıyı da beraberinde götürerek onu yutacaktı.

Sadece Gabriella'nın onu asla emin olması, ona bu arzusunu kontrol altında tutma gücü veriyordu.

*Gabriella . . . moa myerina . . . moa liana . . . Senin için geleceğim.
İzin verseler de vermeseler de senin için geleceğim.*

Buna izin verirlerse herkes için daha iyi olur.

Bu yüzden gururunu işe yaramaz bir deri gibi attı ve "Lütfen, Myerial Khamsin" dedi. Sesi titriyordu, bu onun ince sakinliğinin altında yatan gücün bir kanıtıydı. "Beni kutsayarak gönder. Onları geri getirmem için bana güven. Sana yalvarıyorum." Pençeleri taş zemini kazıyordu.

Sonunda Khamsin ona cevabını verdi. "Onları bana geri getir," dedi, sesi alçak ve kalındı. "Kız kardeşlerimi eve getirin."

Ellerini onun başının üzerine koydu. Bir şok onu ürpertti. Şaşkınlıkla başını kaldırdı, bileklerine uzandı ve onu tuttu

Güç -onun gücü- içine akarken avuçlarını yüzüne kapattı.

Gözleri gümüş rengine büründü ve yüzünün karanlığında pırlıl pırlıl parladı.

Sırtını dikleştirdi. Ona verdiği şey annesinin ve Gabriella'nın hediyesine benziyordu ama yine de çok farklıydı. Annesinin ve Gabriella'nın hediyesi bir yanardağın ortasından dökülen lav gibiydi. Bu ise büyük bir fırtınanın kalbinden çağırılan şimşeklerin çatırdayan ipleriydi.

besledi ve kamçılardı, içinde kaynadı ve çarpıştı, bir fırtına, kızgın, vahşi ve ölümcül güçlü.

Kışadamlar kılıçlarını kınlarından çekip ona doğru atılarak, "Bırak onu, Merimydion!" diye bağırıyorlardı.

Sırtında buz kabukları oluştu. Korkunç bir canavarın öfkeli uluması olan bir kükreme odayı sarstı.

Hepsinin -Wynter ve adamlarının- kendisine doğru geldiğini hissetti. O da Farkındalık tıpkı deniz sezgisi gibiydi, sanki hava suya dönüşmüştü ve onlar da öldürmek için içeri dalan çılgın köpekbalıklarıydı.

Khamsin'in bileklerini serbest bıraktı ve ellerini uzattı. Parmaklarını araladı ve kadının gücü avuçlarından fışkırarak bir göldeki dalgalar gibi yayıldı. Saldırganları geri uçtu, o görünmez dalgayla savruldular.

Tekrar ayağa fırladılar ve o da çömeldi, hırlayarak onları yok etmeye hazırlandı.

"Dur!" Khamsin'in sesi odayı bir şimşek kırbacı gibi sarstı.

Dilys dondu kaldı, nefes nefese kaldı. Vücudu zorlukla kontrol altına alınabilen bir şiddetle titriyordu. Öldürme dürtüsü zihnini örten kırmızı bir pus gibiydi ama ona içinde kükreyen bu garip, elektriksel gücü veren kadın durmasını emretmişti.

"Dilys! Wynter! ! Derhal durun! Silahlarınızı indirin. Şimdi!"

Dilys silahsızdı ama silahsız değildi. Çaba sarf ederek pençelerini kınına soktu ve içinde kaynayan vahşi, çılgın, çalkantılı gücü sakınleştirdi.

Bunu yaparken, Wynter Khamsin'i sandalyesinden kaptı ve vücuduyla onu koruyarak arkasına itti. "İyi misin, *min ros*?" diye sordu sert bir fısıltıyla. Güvenli bir şekilde geri çekemediği ölümcül büyü yüzünden artık bembeyaz olan gözleri Dilys'e sabitlenmişti.

"Ben iyiyim," diye ona güvence verdi. İnce kahverengi eli sakınleştirici bir okşayışla kolunu okşadı. "Her şey yolunda Wyn. Ben iyiyim. Bana zarar vermiyordu."

"O zaman belki açıklayabilir" -Wynter'in sesi daha soğuk ve daha güçlü bir hal aldı- "ne *halt* ettiğini?"

Dilys çömeldiği yerden doğruldu ve kaslarını gevşetmeye zorladı. "Kız kardeşlerinin peşinden gitmem için bana izin verdi," dedi. "Ve onları eve getirmek için kullanabilmem için gücünü benimle paylaştı." Kocasından hâlâ neredeyse tamamen korunuyor olsa da, ona saygıyla eğildi. "Teşekkür ederim, Fırtınaların Khamsin'i. Hediyeğiniz gerçekten çok güçlüler. Bana iyi hizmet edecekler. Sana söz veriyorum, kız kardeşlerini bulacağım ve onları eve getireceğim." Wynter'a dedi ki, "Seni geri çağırıyorum.

muhafızlar ve yolumdan

çekilin." "Bir dakika bekle."

Dilys'in öfkesi patladı. Geri çektiği pençeleri parmak uçlarından bir kez fırladı. "Yeter! Geciktiğiniz her an, *Liana*'m ve kız kardeşleri risk altında. Kraliçeniz bana güvenini ve onayını verdi. Ben gidiyorum. Wintercraig ile savaşmak istemiyorum ama yolumdan çekilmezseniz savaş çıkacak. Şimdi, **HAREKET EDİN.**" Son kelime emirle titreşti.

Dilys ile kapı arasında duran her Kış Adamı irkilerek kenara çekildi.

Açılan yoldan hızla geçti ve kapıdan çıktı.

Arkasından küfür sesleri geldi, ardından Wynter ve Beyaz Muhafızları kovalarken botların taşa çarpma sesi duyuldu.

"Merimydion! Lanet olsun. Merimydion, seni mavi piç, dur!"

Dilys bahçeye açılan kapının önünde durakladı. "Hayır, durmayacağım. Fiyort'a gidip denizin sırlarından vazgeçmesini sağlayacağım, sonra da Gabriella ve kız kardeşlerinin peşinden gideceğim. Adamlarımı serbest bırak ve benimle gemilerimizde buluşmalarını söyle. Bir saat içinde yola çıkıyoruz. *Liana*'na ettiğim yemini bozmayacağım. Ama seni daha rahat hissettirecekse, yelken açtığımızda Beyaz Muhafızlarından benimle birlikte adam gönderebilirsin, gemi başına bir düzine kadar. Onları savaşıırken gördüm. Yük olmayacaklar. Buzunuzla uğraşmayın.

Bak ve beni durdurmak için başka girişimlerde bulunma. İkisi de işe yaramayacak. Karınız hediyelerini benimle paylaştı ve gerekirse onları kullanacağım."

Kış Kralı öfke, şaşkınlık ve hiddet karışımı bir ifadeyle ona baktı. "Karım hediyelerini seninle paylaştı da ne demek? Ve orada bize ne yaptın?"

Dilys dürtüsünü bastırdı. Kış Kralı, Dilys'in sahip olmadığı zamanı harcıyordu; Gabriella ve Mevsimler'in sahip olmadığı zamanı.

"Adamlarımı serbest bırakın. Bize eşlik etmesini istediğin adamlarla birlikte onları gemilerime gönder." Tereddüt etti, sonra Wynter'in onu rahat bırakmasını sağlamak için, Khamsin Atrialan'ın gücüyle birlikte kendisine gelen haberi teslim etti. "Ve *liana* ile ilgilen, Atrialan. Çocukların artık doğmaya karar verdi."

Wynter Atrialan bir anlık şaşkınlıktan sonra Dilys'in adamlarının serbest bırakılması için emir verdi ve onlarla birlikte yola çıkmaları için birkaç düzine Beyaz Muhafız gönderdi. Sonra Dilys'e son bir kez sertçe baktı, bakışları camı kesecek kadar keskindi.

"Bizi yüzüstü bırakma Merimydion. Mevsimleri bul ve onları eve getir."

Kazanan Dilys, nezaket göstermek için bir dakikasını ayırabileceğine karar verdi. Başını öne eğdi. "Adamlarım ve ben gerekirse onları Mystral'ın en uzak köşelerine kadar takip edeceğiz. Öyle ya da böyle, Craig'li Wynter, *Liana*'nın kız kardeşlerini eve getireceğiz."

Wynter başını salladı, sonra topuğunun üzerinde döndü ve her şeyi bir kenara bıraktı.

Uzun bacakları aralarındaki mesafeyi kısa sürede katederek karısının yanına koşar adımlarla dönmek için sakinmiş gibi davranıyordu.

Dilys fiyorttan aşağı inmek için kapıdan eğilmeden hemen önce, Kış Kralı'nın hafif, çok hamile bir adamla odadan çıktığını gördü.

Kraliçe kollarına sarılmıştı. Kraliyet şifacısı Tildavera Greenleaf için bağıırıyordu.

Dilys arkasını döndü ve koşar adımlarla fiyorda doğru ilerledi. Wynter'ın koşmasıyla aynı sebepten koşuyordu. Çünkü kadınının ona ihtiyacı vardı.

Hayır. Hayır, bu doğru değildi. Onun ihtiyacı için koşmuyordu - sorgulamadan koşacak olsa da. Kendisi için koştu. Onun kendisine ihtiyacı olduğu için değil, kendisinin ona ihtiyacı olduğu için. Çünkü onun güvenliğine yönelik en ufak bir tehdit kanının buza dönüşmesine ve kalbinin neredeyse göğsünden fırlayacak kadar sert çarpmasına neden oluyordu.

Suyun kenarına kadar koşmaya zahmet etmedi. Bahçedeki terastan atladı. Saniyeler süren uzun bir süre boyunca, ağırlıksız, dalan bir deniz kuşu gibi süzüldü. Sonra vücudu keskin bir mızrak gibi denizi deldi ve tekrar süzölmeye başladı, ama bu sefer okyanusun daha yoğun, hala ağırlıksız dünyasındaydı.

Güç içinde kükredi. Onu dışarı attı. Küçük bir su molekülünden diğerine elektrik hızıyla koşan bir farkındalık, bir arayış işareti

Nabız bir anda fiyordun enini ve boyunu doldurdu, sonra da devam etti.

O giderken, daha yavaş ama daha güçlü ikinci bir güç darbesi gönderdi.

Eğer ilk darbe bir elektrik kırbacının şaklaması, denizin hücreleri arasından sıçrayan bir yıldırım olsaydı, bu darbe yerkürenin mantosunun altında silkelenen büyük bir devin yuvarlanan kabarmasıydı. bir tsunami gibi yuvarlandı, muazzam bir güç dalgası okyanusları yerinden oynattı.

Her Calbernán bir deniz yeteneğiyle doğar. Tüm Calbernalılar dalgaları ve akıntıları bir dereceye kadar manipüle eder. Mystral'ın ekvatoru yakınlarındaki kasvetli havalarda bile, deniz cam gibi durgunken ve yelkenler direklerden dümdüz sarkarken bile hiçbir Calbernán gemisi asla durmazdı. Çoğu Calbernán Hanesi okyanuslarda yaşayan sayısız türden bir ya da daha fazlasıyla iletişim kurabilirdi.

Merimydon Hanesi'nden Dilys hepsiyle iletişim kurabilirdi.

En küçük amipten en büyük balınaya, vahşi, soğukkanlı canavara, kracken'e, okyanusun en karanlık uçurumlarında yaşayan denizin o büyük, ölümcül ejderhasına kadar her yaratık.

Fiyordun sularında ağırlıksız bir şekilde süzölüp gücünü denize gönderirken, Dilys'in sol bileğindeki altın mızrak güneş ışığıyla parlıyordu.

"Bu benim eşim," diye seslenen ikinci nabız, Gabriella'nın Dilys'in bildiği her , kokusunu, sesini, tadını ve dokunuşunu paylaşan canlı, duyuşal bir imgesini de beraberinde taşıyordu. "Onu bulun. Onu kaçıranları bulun. Bana yolu göster."

İki saat sonra Dilys, Konumarr limanından çıkıp Llaskroner Fiyordu'ndan açık okyanusa doğru yol alan gemisi *Kracken*'in *dümeninde* duruyordu. Ari'nin *Orca*'sı ve Ryll'in *Narwhal*'ı, Dilys'in filosundan geriye kalan üç gemiyle birlikte onu takip etti.

Kayıp adamlarını -Synan ve diğer dokuz adamı- Llaskroner Fiyordu'nun dibinde, yelken bezine sarılmış ve kurşun balastla ağırlaştırılmış halde bulmuştu. Dilys onları boğulmuş, alınları Köpekbaliği'nin sembolüyle damgalanmış olarak bulmayı umuyordu ama Dilys'in en büyük düşmanının ellerinde ölmüşlerse, *krillo*'nun her zamanki işkencesi için zamanı olmamıştı. Bunun yerine Synan ve adamlarının boğazları kesilmiş, kulakları ve kafa derilerinin büyük bir kısmı da dahil olmak üzere yüzlerinin sağ yarısı kesilmişti. Bu korkunç bulgu, kaçırma olaylarının arkasında Dilys ya da adamlarının olduğuna dair kalan tüm şüpheleri ortadan kaldırmaya yardımcı oldu.

Ayrıca takip edecek bir iz de bulmuştu. Sorgularına cevap olarak Llaskroner Fiyordu sakinleri, sis örtüsü altında limana giren bir geminin görüntülerini onunla paylaşmışlardı. Aynı gemi ayrılırken Dilys'in adamlarının cesetlerini denize atmıştı. Dilys ve adamlarının kaçırılmasıyla ilgili şüpheleri üzerlerine çekmek istediklerine şüphe yoktu; Dilys bu kadar kısa sürede geri dönmeseydi işe yarayabilirdi.

Ancak, sisi yaratan her kimse, Dilys'in Konumarr'dan uzakta olduğunu düşünerek kayıtsız kalmıştı, çünkü sis takipçilerin gemiyi yukarıda görmesini veya tanımlamasını engellerken Bu önlemler suyun altındaki gözleri kapsamıyordu. Ve memeli olmayan deniz canlılarının çoğunun hafızası çok uzun olmasa da ya da zaman algısı çok hassas olmasa da, Dilys'in Konumarr'a hızlı dönüşü, Llaskroner'in pek çok küçük şeyinden bir şeyler çıkarmasını sağlamıştı, Denizci zihinler, geminin omurgasının makul ölçüde spesifik bir tanımını bir araya getirmeye yetecek kadar ayrıntıya sahipti. Bu tarifi balina, fok ve yunus sürülerine ve onlardan aradığı geminin yerini bulmasına yardım etmelerini istemişti.

Şimdiye kadar avcılardan hiçbiri gemiyi canlı olarak gördüğünü bildirmemişti, ancak gizemli, hızlı hareket eden bir sis kümesi olduğuna dair çok sayıda rapor almıştı.

birkaç gün önce Varyan'ın batısına geçmişti.

Dilys *şuma*, kemer ve bantlarını Calbernian versiyonu zırhla takas : sertleştirilmiş çelik halkalarla kaplı mavi-yeşil peştamal Koruyucu göğüs, kol ve kaval kemiği muhafazaları; ve iki kılıflı kılıcı beline bağlayan kalın deri kemer. Üç çatallı mızrağı güvertenin altında, kalkarıyla birlikte kamarasının duvarında asılıydı. Wynter'ın Dilys'in gemisine atadığı on iki Beyaz Muhafız, teçhizatlarını aşağıdaki ranzalara yerleştirdikten sonra güverteye .

Plaka çelik zırhlarına tiksintiyle baktı.

Klars Friis adında bir Beyaz Muhafız komutanı olan Kış Adamı'na, "Sen ve adamların bu zırhı çıkarmalısınız," dedi. "Sade kürkler bundan daha iyi."

"Öyle mi?" Friis beyaz kaşlarını kaldırdı.

"Tey. Eğer gemi batarsa, adamlarım ve ben zırhlarımızla yüzebiliriz. Siz Beyaz Muhafızlar kendi zırhlarınızda boğulacaksınız."

Kış Adamı altın sarısı teninin altında biraz soldu. "Bu geminin batmasını mı bekliyorsun?"

"Beklemek mi? Hayır. Ama gemiler zaman zaman batar-özellikle de savaşta. Ve Mevsimler'i her kim aldıysa güçlü bir büyüye sahip olduğunu düşünürsek" - su üzerindeki bir gemiyi Calbernian'ın gözlerinden saklamak için gerçekten de güçlü bir büyü gerekir- "bir savaş olacağından emin olabilirsiniz. Şiddetli bir savaş olmasını bekliyorum.

Zırhınızı sizi doğrudan okyanusun dibine götürmeyecek bir şeyle değiştirmek akıllıca bir önlem gibi görünüyor."

Friis gözlerini kırıştırdı ve sonra sert bir sesle, "Adamlarımla konuşacağım," dedi.

Dilys onayladı. İskele pruvadan büyük, mavi-beyaz bir balina suyun dışına sıçradı. Balinanın vücudu bükülürken devasa yüzgeçleri havayı tokatladı. Yaratık güçlü bir sıçramayla su yüzeyine çarptı.

Dilys dümeni ikinci kaptana devretti ve iskele küpeştesine doğru yürüdü. Elini denizin üzerine uzattı. Aşağıdaki dalgalardan bir su fışkırması yükseldi ve elini içine alarak onu okyanusa ve içindeki tüm canlılara bağladı.

Sonra balina şarkısının, uzaktaki sürülerden *Kracken*'ın yanında Dilys'in dikkatini çekmek için gedik açan mavi sırtlı balınaya kadar yüzlerce millik okyanus boyunca seyahat eden tonal çığlıkları tekrarladığını duyabiliyordu.

Mevsimleri taşıyan geminin yerini tespit etmişlerdi. Zaten bin mil uzaktaydı. Bu korsanların elindeki büyü her neyse, çok güçlüydü. Calbernalılar arasında bile, bir okyanus akıntısını çağırarak bir gemiyi bu kadar hızlandırmak sadece kraliyet soyundan gelenlere özgü bir yetenektir.

Dilys gözlerini kapattı ve içinde depoladığı güce konsantre oldu. Gabriella tarafından bahşedilen fokurdayan, lav sıcaklığındaki deniz ve hava hediyeleri ile Khamsin Coruscate tarafından kendisine verilen çatırdayan elektrikli fırtına hediyeleri.

Deniz yıldızlarını okyanusa yönlendirerek akıntıları kendi isteğine göre yeniden şekillendirdi. *Kracken* hızını artırdıkça spreylet üzerine buğulanıyor ve uzun saç telleri yüzünden geriye savruluyordu.

Khamsin'in hava yeteneğinin çatırdayan enerjisini daha temkinli bir şekilde çağırdı. Onun yeteneği Gabriella'nınkinden daha vahşiydi ve çok güçlüydü. Serbest kalmak için savaştığını hissedebiliyordu; enerji, sinirlerini geren çılğınca yaylarla ona doğru savruluyordu.

Khamsin'e duyduğu hayranlık on kat arttı. Günün her saniyesi içinde böylesine vahşi, şiddetli bir savaş sürerken nasıl yaşıyordu?

Dilys bu büyüü kontrol altında tutmak için eğitiminin her zerresini kullandı, birkaç vahşi kıvılcımın izin verecek kadar tutuşunu gevşetti. Gemisinin yelkenleri rüzgârla şişti, tuvaller rüzgârla doldu.

Kracken ileri fırladı ve dalgaları bir bıçak gibi kesti.

Arkasında, yarattığı rüzgâr ve akıntıyla filosunun diğer gemileri de onu takip etti.

Bölüm 20

Summer kendine geldiğinde inledi. Başı şiddetle ağrıyordu. Ağzının nasıl düşünmemek en iyisiydi. İğrenç tıkaç hâlâ yerindeydi. Midesi çılgınca çalkalanıyordu. Onu esir alanların üzerinde kullandıkları uyku zehiri her neyse, o değildi.

onunla aynı fikirdeyim.

"mı, incim?" diye mırıldandı Summer'ın tanımadığı bir ses.

Yabancı, aksanlı, erkek. Ortak dil olan Eru onun ana değildi. Aksanını bulmaya çalıştı -bir çeşit batı ülkesi- ama zihni tam olarak tanımlayamayacak kadar bulanıktı.

İri bir el şok edici bir yüzüzlükle bacağından yukarı, geceliğinin altından kayana kadar gözlerini kapalı tutmayı ve uyuyormuş gibi yapmayı düşündü.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Kendisine dokunmaya cüret eden iğrenç elden irkilerek uzaklaştı.

Artık küf kokulu bir ambarda kilitli değildi ve artık gözleri bağlı değildi, bir geminin kamarasında, bir yataktaydı. Onu esir alan kişi, koyu bronzlaşmış yüzünde sırtan beyaz dişleri, tedirgin edici siyah gözleriyle onu izliyordu.

"Sen yumuşak, sevimli küçük bir şeysin. Sen hangi mevsimdensin?" Bu soğuk bakışlar, sonunda onun öldürücü, dar gözlü buluşmadan önce yavaşça küstahça onun üzerinde dolaştı. "Yaz diyebilirim, o güzel mavi gözlerinle. Hmm?"

Adam uzun boyluydu, koyu teni yanık bir tik ağacına dönüşmüştü. Kalın siyah saçlarını sade bir sıraya dizmiş ve düzgünce kesilmiş. Bıyık ve keçi sakalı. Kıyafetleri son derece düzgündü ve belli ki pahalı kumaşlardan yapılmıştı. Aslında, varlıklı bir aileden

Doğru ortamda bir asilzadeydi ama o zaman bile ondan korkardı. Kara gözlerinde soğuk, yırtıcı bir parıltı vardı, avını soğukkanlılıkla süzen bir yılan gibi.

Onun için planları her neyse, iyi değildi.

Ve sonra kendini tanıttı. "Nerede benim terbiyem? Ben Mur Balat, Mystral'ın en iyi ve en nadir mallarının satıcısıyım."

Summer'ın midesi aniden . Vücudu nemli bir hal aldı ve gözleri büyüdü. İçgüdüsel olarak yuvarlandı, dizlerinin üzerinde yükselmeye çalıştı ve midesi kasılırken yatağın kenarına doğru eğildi.

Balat -Mystral'ın en kötü şöhretli köle taciri- beklenmedik bir hızla hareket etti, ağzındaki tıkaçı çıkardı ve şiddetli bir şekilde hastalanırken başını boş bir tahta kovanın üzerine tuttu.

"Sakin ol, incim. Adamların seni uysal tutmak için verdikleri *tzele* bazılarında bu etkiyi yaratıyor. Yakında geçecek." Sesi nazıktı, mırıldanıyordu, neredeyse yatıştırıcıydı. Tıpkı boynunun arkasını okşayan eli gibi.

Nedense bu onu daha da korkutucu yapıyordu.

İşini bitirdiğinde, yüzünü serin ve nemli bir bezle sildi, bu bez inanılmaz derecede limon ve tanımadığı egzotik tropik bir koku kokuyordu.

"Daha iyi misin?" Koyu renk elini saç çizgisinin kenarlarında gezdirerek gevşek bukleleri geriye itti. Kadın irkildi. Adam küçük, iyi huylu bir kıkırdamayla karşılık verdi. "Sanırım duymuşsun." Kadının onun adını bildiği ve ondan korktuğu düşüncesi ona açıkça zevk veriyordu.

"P-ple-" İstismara uğramış boğazı kapandı. Öksürdü -bir an yine hasta olabileceğini düşünüp donakaldı- sonra acıyla yutkundu ve kelimeleri zorla çıkardı. Sesi boğuk çıkıyordu. "Ben bir Gül Varisi'yim, Summerlea'nın bir prensesiyim. Kayınbiraderim Kış Kralı. Bizim için size ne ödeniyorsa, ailem beni ve kız kardeşlerimi geri almak için iki katını, hatta üç katını ödeyecektir." Sesine bir ikna gücü katmaya çalıştı ama boğazı çok ağrıyordu ve ona seslenebilecek kadar odaklanmaya çalışıyordu. Büyü, tutkalın içinde yüzmek gibiydi.

Balat tereddütsüz bir bakışla onu süzdü. "Bir işadamı olarak, normalde daha iyi bir teklife açığımdır, ama bu durumda, kulağa ne kadar cazip gelse de, incim, seni ya da kız kardeşlerini aileme geri vermek için dünyada beni ikna etmeye yetecek kadar para yok. Sen benim için çok değerlisin. Elbette şu anki pis halinle değil, ama bu kolayca düzeltildi." Ellerini çırpı ve salonun yan tarafında bir kapı açıldı.

Üç kadın ellerinde bir leğen, buharı tüten büyük bir ibrik, bezler ve çeşitli küçük şişe ve kaplarla dolu bir sepetle odaya girdi. Hepsi Üç kadın, kalçalarına kadar yırtmaçlı bembeyaz etekler giymişlerdi. Belden yukarısı çıplak olan mavi-siyah tenleri, parıldayan gümüş sembollerden oluşan tuhaf , akıcı bir tasarımla kaplıydı. Bir çeşit rün. Saçları bordo, gözleri peridot yeşiliydi ve her birinin boğazında gümüş bir yaka vardı.

"Temizle onu," diye emretti adam. "Ve bununla da ilgilen." Terlikli ayağı yatağın yanındaki kovayı itti.

Kadınlardan biri hiç konuşmadan kovayı alıp götürürken, diğer ikisi Gabriella'ya yaklaştı. Birlikte çalışarak leğeni yatağın yanındaki küçük masanın üzerine koydular, ibrikten aldıkları buharlı suyla doldurdular ve suyun içine koyu mavi bir sıvı damlattılar. Üçüncü kadın geri döndü ve üçü birlikte Summer'ın bileklerini çözerek onu sıkıca tuttular. Summer onlara direnmedi. *Tzele*'nin etkisi tam olarak geçmemişti ama meşhur Mur Balat hayatı bir hata yapmıştı.

Güneş'in kızını pencereleli bir odaya koymuştu. Açık pencerelere. Güpegündüz.

Güneş ışığı parlak, sıcak ve canlandırıcıydı. Güneşin doğuşuyla birlikte her geçen an daha da güçlendiğini, daha da berraklaştığını hissedebiliyordu. Kanında bulunan büyü, vücudunda kalan *tzele*'yi yakıp yok etti.

"Kız kardeşlerim," diye mırıldandı, gevelemesi sadece biraz abartılıydı. Helos ona yardım etti. Bu *tzele*, her neyse, oldukça güçlü bir yumruktu. "Neredeler? Onlara ne yaptınız?" Çaba sarf ederek, Sonbahar ve İlkbahar'ı bulmak için rüzgârın tadına bakarak dışarıya doğru dalgalanan geçici güç dalgası göndermeyi başardı.

"Hayattalar ve zarar görmediler, incim. Asla korkma. Tüm hazinelerime mükemmel bir şekilde baktığım için kendimle gurur duyuyorum."

Gabriella'yı kaçırانlar bileklerini bağlamak için kullandıkları yıpratıcı kenevir ipi çıkardıktan sonra, peridot gözlü kadınlar onun yerine sağlam bir şekilde örülmüş ipek ilmekler koydular ve Gabriella'nın kollarını başının üzerine çekerek ipi yatak başlığının arkasındaki bir direğe bağladılar. Sırada ayak bilekleri vardı ama kadınların Gabriella'nın bacaklarını ayırıp her bir ayak bileğini

panik sert bir şekilde yerleştirdi.

Onu bu şekilde bağlamanın tek bir nedeni vardı. Kaçırانların ona tecavüz etmesini kolaylaştırmak için.

Summer'ın zihni hâlâ *tzele* ile bulanıktı ama bunun bir önemi yoktu. Mücadele etmeden tecavüze boyun eğmesinin imkânı yoktu. Mücadele etmeye başladı, debeleniyor ve tekmeler savuruyordu.

"Bırakın beni! Bırakın beni!" Sesini ikna kabiliyetiyle doldurmaya çalıştı ama zihni hâlâ uyuşturucunun etkisiyle bulanıktı ve gücün gerektirdiği odaklanmayı sağlayamıyordu.

Ancak ateş farklı bir konuydu. Hayatını tüm sihirli yeteneklerinin gerçek gücünü saklayarak geçirmiş olsa da, Summer tüm kız kardeşleri arasında güneşle en güçlü yakınlığa sahip olanıydı. Tüm çaresizliği ve vahşi korkusuyla , güneş kükreyerek karşılık veriyordu.

Summer, sıcak ve ateşli bir güç fişkirirken gırtlaktan bir çığlık attı. Gülü bembeyaz kesildi, teninde yakıcı bir kor haline geldi. Bileklerinin etrafındaki ipler alev aldı. Tavandan sarkan yanmayan yağ lambaları alev alıp paramparça oldu ve alevli yağlar kabinin zeminine sıçradı. Üç köle kadın uçarak duvarlara çarptı ve saçları yanmış, giysileri için için yanarak aşağıya kaydı. Kamaradaki her damla nem buharlaşarak odayı o kadar sıcak ve kavruk bıraktı ki nefes almak bile acı veriyordu. Dışarıda, fırtına bulutları gökyüzünde kaynarken deniz sertleşti ve gemi aniden çıkan şiddetli bir rüzgârla yan yattı.

Bağlarından kurtulan Summer elleri ve dizleri üzerinde sıçradı, sonra neredeyse tekrar yere yığılıyordu. *Tzele*'nin kalıntı etkileri bir anda yok olmuştu ama az önce kanalize ettiği şeyin katıksız gücü başını döndürmüştü.

Mur Balat ona doğru bir adım attı. Sıcak kabin havasından derin bir nefes çekti ve Balat'a odaklandı - onu yakıp kül etmek niyetindeydi - o sırada büyü buharlaştı. Bir an, gücü içinde hissedilir bir güçken, bir sonraki an duman kadar önemsizdi; kullanmak şöyle dursun, kavramak bile imkânsızdı.

Sanki derisi vücudundan sıyrılıyormuş gibi, içinde çaresiz, burkucu bir acı patladı.

"İnanılmaz!" Mur Balat haykırdı. Avuçlarını ona doğru uzatmış, gözleri ateş kırmızısı parlıyordu. Kızın bedeninden bedenine doğru altın rengi ışıktan nehirler akıyor ve etrafında parlayan bir hale oluşturunuyordu.

"Gerçekten enfes. Şimdiye kadar tattığım en lezzetli güçlerden biri. Ve inandırıldığım kadar da önemsiz değil." Gıdıkladı dilini ağzının çatısına dayadı. "Sen, benim incim, yeteneklerini bir çalı kovanının altında saklıyorsun."

Hareket edemiyor, konuşamıyor, çığlık atamıyordu. Üç köle kadın etrafına toplandı ve hızla çalışarak onu sırtından bağladılar, elleri başının üstünde, bacakları açık ve yatak direklerine bağlıydı ve onları durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. İşlerini bitirdiklerinde, odanın içinde aceleyle dolaşp onun yaktığı ateşin üzerine kum atıldılar.

Ancak ateşler söndükten sonra Mur Balat'ın etrafındaki altın aura önce solmaya, sonra da kararmaya başladı. Sonra artık gölgeli olan aura etine battı ve emildi. Ateş kırmızısı gözleri bir kez daha karardı. Sonunda Gabriella, onu büyülü tutuştan kurtulmuştu ama o kadar zayıflamıştı ki, üç kadın geceliğini kesip onu ılık, kokulu suyla yıkamaya başladığında elini kaldıramıyor ya da iniltili bir protestodan fazlasını yapamıyordu.

Tekrar büyüsüne ulaşmaya çalıştı ama çağrısına hiçbir şey gelmedi. Çılgınca, tekrar çekti, daha derine ulaştı ve Balat yine büyüsünü çalmıştı.

Köle dudaklarını yaladı ve bakışları kadının açıkta kalan vücudunda açık bir takdirle gezindi. "Söylemeliyim ki, büyün ne kadar lezzetliyse sen de o kadar güzelsin. Daha fazla zamanım olsaydı, seni saatlerce mideye indirirdim. Ne yazık ki, kendimi şımartacak zamanım yok. Yapmam gereken acil bir iş var." Elini kızın yüzünün yan tarafına vurdu ve onun ürpermesine aldırmadı. "Normalde birinin büyüsünü yedikten sonra günlerce etkisiz ve güçlerine erişemez halde kalırlar, ama kız kardeşleriniz benim küçük şımartmalarımdan kurtulma yetenekleri konusunda zaten olağanüstü olduklarını kanıtladılar. İşte benim ikilemim de burada yatıyor."

Yatağın kenarına oturarak bir elini kadının çıplak göğsünün kıvrımında gezdirdi.

"Sana sürekli *tzele* veremem. Sen Mevsim bunu iyi tolere edemiyorsun ve etkileri çok çabuk geçiyor. Eğer sana daha fazla verirsem, aşırı doz riskiyle karşı karşıya kalırım ki bunun sonuçları en hafif tabirle tatsız olur. Ama birden fazla kez kanıtladığınız gibi, fırsat verilirse, sihrinizi sorun çıkarmak için kullanacaksınız. Bu yüzden ben dönene kadar seni kontrol etmek için farklı bir yöntem kullanmalıyım. Ne yazık ki bundan pek hoşlanacağını sanmıyorum." Onun göğsünü sıktı.

Dehşet ve öfke birleşerek ona tıslama gücü verdi, "Beni ve kız kardeşlerimi hemen bırakın. Gitmemize izin vererseniz bundan kurtulabilirsiniz. Eğer yapmazsanız, Dilys Merimydon ve Craig'li Wynter sizi Mystral'ın en uç noktalarına kadar avlayacak ve bulduklarında sizi yok edecekler."

Balat ayağa kalktı. "Ben olsam buna pek umut bağlamazdım, incim. Ama bir mucize olur da bu geminin izini bulmayı başarırlarsa, dostum denizdeki herhangi bir gemiyi batırmaktan çok daha fazlasını yapabilir." Kamaraya geçti ve kapıyı açtı. Kapı aralığını uzun boylu, esmer, iri bir adam doldurdu. Yeni gelen kişi kapı aralığındaki gölgelerden çıkıp odaya girdiğinde, Summer Balat'ın "arkadaşının" bir Calbernan olduğunu anladığında şok ve dehşeti aynı anda hissetti.

Bu yaz Konumarr'a gelenlerden biri değildi. Bundan emindi. Bir kez gördüğünüzde asla unutamayacağınız bir adamdı bu. Türünün tüm üyeleri gibi uzun boyluydu, teni koyu bronz rengindeydi. Göğsü ve omuzları geniş ve kaslıydı.

Dilys'inki kadar etkileyiciydi. Ancak Dilys'in ve adamlarının *ulumalarının* hepsi yanardöner maviyken, bu adamın dövmelelerinin yarısından fazlası mat siyah renkteydi ve sanki etrafı dönen gölgelerle çevriliymiş gibi görünüyordu.

", " diye hitap etti Balat kibar bir nezaketle Summer'a, "sizi Köpekbalığı'yla tanıştırmama izin verin."

Bir yunus sürüsü haberlerini duyururken **Dilys** acımasız bir memnuniyetle gülümsedi. Summer'ı kaçıranlar ya kendilerini güvende hissediyor ya da Llaskroner Fiyordu'nda kullandıkları sihir her neyse tükenmiş olmalıydı çünkü gemilerini çevreleyen gizleyici sis kaybolmuştu. Frasia kıyılarına doğru son sürat ilerliyorlardı. Geminin baş dalgasına yunuslar ve domuz balıkları yüzerken geminin detaylarını mutlu bir şekilde seslendiriyor ve Dilys'in okyanus casusları ağı bu detayları derhal ona geri gönderiyordu.

Geminin adı *Azrail*'di. Hız ve manevra kabiliyeti için inşa edilmiş üç direkli bir karavel. Güney Olemas Okyanusu ile en batıdaki Varyan'ı çevreleyen Carmine Adaları'nın kayalıklarına ve sığ sularına uzun süredir musallat korsanların tercih ettiği türden bir gemiydi.

"Korsanlar mı?" Dilys haberi paylaştığında Komutan Friis şaşkınlıkla yankılandı. "Gerçekten de bir grup korsanın Mystral'ın yarısına kadar yelken açıp Kış Kralı'nın kız kardeşlerini kaçırmak için Wintercraig'i istila edeceğini mi düşünüyorsun? Benim bildiğim hiçbir korsan böyle bir şeye cesaret edemez."

Dilys ona, "Korsanlar olduğunu düşünmemeniz gerekiyordu," diye hatırlattı. "Bunu benim yaptığımı düşünmeniz gerekiyordu ve siz de buna inanmaya hazırınız,

Hatırladın mı? Geri döndüğümde gerçekte ne kanıtlayabilmiş olmam sadece bir şans." Frasia'ya doğru acımasız bir bakış fırlattı. "Ono, bu Merimydion Hanesi'ne yönelik bir başka hedefli saldırıydı."

"Peki ya Mevsimler? Onlarla ne yapacaklar?"

"Bilmiyorum. Mystral'daki tüm okyanusların kontrolünü ele geçirmek için meteorolojilerini kullan. Ya da onları satmak. Ben de bunu umuyorum."

Friis'e acımasız bir bakış attı. "Eğer satılacaklarsa, kaçırılanların malın değerini düşürmemek için onlara daha nazik davranacaklardır."

"Peki, plan nedir?" Friis sordu. "Onlara yetiştirileceğiz."

"Peki sonra?"

Dilys'in savaş dişleri aşağı indi ve Komutan Friis'i üşüttü, Vahşi bir gülümseme. "O zaman onlara bir Calbernan'a el kaldırmanın bedelini öğretilim."

liana."

Friis adamlarını kontrol etmek için ayrıldıktan sonra, Dilys kollarını geminin küpeştesinin üzerinde kavuşturdu ve uçsuz bucaksız okyanusa acımasızca baktı.

Eğer Gabriella ve kız kardeşlerini çalan *krillolar* Köpekbalığının köleleriye -ki öyle olduklarından neredeyse emindi- o zaman bu tehlikeyi Mevsimler'in kapısına kadar getiren Dilys'ti. Gabriella, Sonbahar ve İlkbahar'ı düşmanın hedefi haline getiren Dilys'ti.

Kaçırılma olayının arkasında Köpekbalığı olmasa bile Dilys, *Æsir* Adaları'na yaptığı ve çok övülen gelin bulma gezisinin düşmanlarının dikkatini çekeceğini bilmeliydi. Calivan Amca haklıydı. Dilys'in Güvenliği sağlamak için fazladan gemiler ve henüz *ulumi- lia*'larını kazanmamış savaşçılar getirmeliydi. Gabriella'nın Siren'in çağrısını duyduğu ilk anda bütün bir filoyu çağırmalıydı. Wynter Atrialan'a gitmeli, Summer'ın sahip olduğu gücü ona anlatmalı ve bunun onu bir hedef haline getireceği konusunda onu uyarmalıydı.

Hepsinden önemlisi, onun yanından hiç ayrılmamalıydı. Bir an bile. O onun, o da onun olana ve Calberna'nın tamamı onun güvenliğini, korunmasını ve mutluluğunu sağlamaya adanana kadar.

Onun nesi vardı? Calberna'nın bir prensi, sevdiklerini koruyan bir mızrak olması gerekiyordu. Ama yine de en önemli anlarda, en sevdikleri tehlikeye girdiğinde, bir şekilde hep yetersiz kalıyordu. Babası, Nyamialine, Fyerin: hepsi ölmüştü. Annesi soluyordu ve Dilys bunu durdurmak için çaresizdi. Şimdi, sevdiği kadın ve onun değerli kız kardeşleri kaçırılmıştı.

Eğer bunu durduramazsa ... eğer onları kurtaramazsa ...

Pençeleri ahşap gemi küpeştesine saplandı.

Gökyüzüne, bir yerlerde Gabriella'nın da soluduğu havaya, ciddi bir yemin fısıldadı, "Geliyorum, *moa kiri*. Seni nereye götürürlerse götürsünler, ne olursa olsun, seni bulacağım. Güçlü ol, *moa halea*, ve hayatta kalmak için ne gerekiyorsa yap."

Denize bir dua gönderdi, "Numahao, bana yol göster. Onu bulup kurtarmam için bana hız ve güç ver. Ve lütfen, sana , bunu yapana kadar ona göz kulak ol. Onu zarardan koru."

"Birkaç saat içinde döneceğim," dedi Balat Köpekbalığı'na. "O zamana kadar tadını çıkarabilirsin. Yine de diğer ikisinde yaptığın gibi iz bırakma. Hasarları onarmak için zamanımız olmayacak."

"İz yok," diye kabul etti Köpekbalığı.

"Ve döndüğümde onun *tamamen bozulmamış* olmasını bekliyorum. Paha biçilmez bir kraliyet bakiresi teslim edeceğime söz verdim, azgın bir korsanın artıklarını değil."

Üç tasmalı köle ekipmanlarını toplayıp Balat'ın peşinden kulübeden çıktılar ve Summer'ı haydut Calbernan'la yalnız bıraktılar. Köpekbalığı odayı geçip Summer'ın yanındaki yatağa oturdu.

Köpekbalığı sohbet eder gibi bir ses tonuyla, "Bu çağda hâlâ başkalarının açtığı yolda yürümeye itiraz eden bu kadar çok erkek olduğuna inanabiliyor musun?" diye sordu. "Sanki bir kadının en büyük değeri önemsiz bir et parçasıymış gibi. Ve ilk olma fırsatı için bu kadar fahiş fiyatlar ödüyorlar." Elini uzatıp kadının göğsünü nazikçe avuçladı ve aureolayı tüy kadar hafif bir dokunuşla çevrelerken kadının irkilmesine aldırmadı. "Elbette cüzdanım için iyi ama eğlenceme engel oluyor."

Şok edici bir ani hareketle meme ucunu nazikçe okşamaya başladı ve acı dolu bir çığlık atmasını engelleyemeyeceği kadar sert bir şekilde çimdikledi. Soğuk, zalim bir gülümseme dudaklarını büktü. "Tüm eğlencem bu değil elbette." Bakışlarını kızıdan ayırmadan eğildi ve dilini kızın göğüslerinin her birinin üzerinde gezdirdi, kızın öfkeli bir hırıltıya dönüşen soluğuna güldü.

Gabriella en ölümcül gücüne uzandı ve -hayatında ilk kez- bir adamı kasten parçalara ayırmaya niyetlendi ama beklenen korkunç büyü seli asla gelmedi. Hayatı boyunca içinde dönüp duran o güç fırtınası hâlâ duruyordu. Mur Balat ona fırlattığı büyüü sadece yememişti. Bir şekilde onun en güçlü ve en yıkıcı yeteneğini bastırmıştı. Çağrısına cevap olarak ortaya çıkan zayıf büyü, Köpekbalığı ağzını göğsüne kapatıp bir aşğın okşamasını müstehcen bir şekilde taklit ederek onu emdiği anda içinden çekilip alınmıştı.

Gabriella farkına vararak kırık bir nefes verdi.

Bu aşığılık Calbernán da Balat gibi bir büyü yiyiciydi. Ve ona karşı çaresizdi.

Bu yatağa bağlanmış, giysileri, saygınlığı ve kendini savunma yeteneği elinden alınmıştı. Hayatında ilk kez, tamamen savunmasız ve tamamen savunmasızdı. Gözlerinden yaşlar süzüldü. Gözlerini sıkıca kapadı ve döndü. Köpekbalığının ona tecavüz etmesini engelleyemezdi ama bunu yaparken ona bakmak zorunda da değildi. Dehşeti sadece onun hastalıklı zevkini besliyor gibiydi.

"Hepiniz bunu yapıyorsunuz," dedi bir an sonra. "Gözlerinizi kapatın. Sanki görmemek bir şeyin sağlayacakmış gibi. Kız kardeşin Autumn ilk başta yapmadı. Sürekli bana ters ters baktı. Evet, aynen böyle." Kıkırdadı ve Summer gözlerini açıp ona yakıcı bir bakış fırlattığında yanağını okşamak için bir göğsünü serbest bıraktı. Diğer eli ise bir sevgilinin dokunuşuyla alay edercesine sıkmaya ve okşamaya devam etti. "Sanırım yapabilseydi beni diri diri yakardı. Onun bu yönüne hayrandım. Ama o bile sonunda gözlerini kapadı."

Onun kız kardeşine dokunması, Autumn'un ailesi dışında herkesi uzak tutmak için maske olarak taktığı mağrur gururunu kırması düşüncesi Summer'ı hasta ediyordu. Bu aşığılık, kibirli canavarı seve seve Cehennem'in en kızgın ateşlerine atar ve eğer yapabilseydi onu oraya kendisi gönderirdi. Ama ona öfkesinin tatminini yaşatmayacaktı, çünkü bu sadece onu daha fazla büyüyle besleyecekti. Bunun yerine, gözlerini tekrar kapadı ve gücünün mümkün olduğunca çoğunu ondan engellemeye odaklandı, umutsuzca Özündeki ateşli enerjiyi çevreleyen kale. Bu bakımdan, güçlerini bastırarak geçirdiği ömür ona iyi hizmet etmişti. İç bariyerleri güçlüydü ve zihnini duygusal tetikleyicilerden nasıl ayıracağını uzun zaman önce öğrenmişti.

Yine de her şeyi ondan saklayamazdı. Balat ona elini bile sürmeden büyüünü söküp almış olsa da, Köpekbalığı fiziksel temas yoluyla büyüünü boşaltmıştı. Ve onu almak için en istilacı, en mahrem, en müstehcen yolları bulmaktan, etini ısırıktan, yalamaktan ve emmekten zevk alıyordu. Daha da kötüsü, dilinin her müstehcen hareketinde ve iğrenç ağzının her çekişinde, sanki sadece büyüünü değil, başka bir şeyini, daha hayati bir şeyini de çalmış gibi hissediyordu. Kadının içini yavaş yavaş boşaltıyor, onu sersemlemiş ve çaresiz bırakıyordu.

Saatler sonra Summer titreyerek yatıyordu, el ve ayak bilekleri hâlâ bağlıydı, başı bir tarafa dönüktü. Koyu renk, bağlanmamış saçlarının ağır tutamları yüzüne yayılmış, kırmızı çerçeveli gözlerini ve dökülmesini engelleyemediği gözyaşlarının çizgi çizgi kalıntılarını gizliyordu. Geniş, artık tanıdık gelen bir el bir bacağına nazikçe okşadı ve yeni bir sarsıcı titreme dalgası vücudunu sarstı.

Mur Balat'ın onu Köpekbalığı'na terk etmesinin üzerinden saatler geçmişti. Summer'ın kendini tecavüze hazırlayıp rahat bir nefes almasından bu yana saatler geçmişti.

Balat, Köpekbalığı'nı kızın bekâretine zarar vermemesi konusunda uyardığında. Köpekbalığının Gabriella'ya o kısa rahatlama dalgasının ne kadar naif olduğunu öğrettiği saatler.

Bakireydi, hâlâ ama vücudunun akla gelebilecek diğer her şekilde kullanılmamış ve aşağılanmamış tek bir santimi bile yoktu.

Meydan okuması gitmişti. Köpekbalığı uzun zaman önce ondan bunu almıştı. Gözyaşlarını da kurutmuştu. Ona o kadar uzun süre, o kadar acımasızca işkence etmişti ki, şimdi tek yapabildiği orada yatmak, donuk gözlerle bakmak ve katlanmak, çilesinin bitmesi için dua etmekte.

Ve sonunda, kabinin kapısı açıldı.

", seni yeterince şımarttım," diye azarladı Balat kamaraya girerken. "Kızlarımın yapması gereken işler var. Alıcılarım bir seviye bekliyor mükemmellik." Köle taciri yatağa doğru yürüdü ve ayağıyla Köpekbalığı'nı dürttü. Üç yakalı köle kadın, ellerinde taze yıkama suyu ve dizilmiş incilere benzeyen bir kucak dolusu şeyle birkaç adım arkasında duruyordu.

Köpekbalığı Summer'a son bir kez daha yavaşça yaladıktan sonra pişmanlık dolu bir iç çekip yataktan kalkmak üzere yuvarlandı. "İstediğin fiyatı tekrar gözden geçirmelisin, Balat," dedi tam boyuna doğru doğrulurken.

"Şöhretinin gösterdiğinden çok daha fazlası var onda." Parmaklarını onun vücudunda aşağı yukarı gezdirdi. "Neyden yapıldığının tadına bakacak vaktim bile olmadı ama sandığımızdan çok daha zengin ve bereketli. inan."

"Satış şartlarından memnunum. Birkaç sikke daha için tartışmaya gerek yok. Şimdi gidin ve kadınlarımın çalışmasına izin verin."

Balat eğildi ve iki elini Gabriella'nın başının arkasında birleştirerek saçlarını ensesinden kaldırdı ve başının üzerinde havalandırdı. Boynu açıkta kaldığında, boğazına soğuk metal bir tasma geçirdi. "Şimdi bu, Majesteleri, özellikle sizin çok lezzetli, çok eşsiz büyülmüş imzanıza göre ayarlanmış bir muhafaza tasmaı."

Tasmanın kilit mekanizması klik sesiyle kapandığı anda Summer'ın sihrinin kaynağıyla olan bağlantısı koptu. Güneş ışığı hâlâ kulübenin pencerelerinden içeri süzülüyordu ama yine de tek hissedebildiği onun hafif sıcaklığıydı. Büyülü enerji yükü yoktu. Yatağa doğru yığıldı ve dilsiz bir dehşet içinde kendisini tutsak edenlere baktı.

Mur Balat gülümsedi. "Etkili, değil mi? Tasarladığım küçük bir icat Sihirle hediye edilen malların depolanmasını, taşınmasını ve satışını kolaylaştırmak." Arkasını döndü. "Gel dostum. Karnını doyurdun."

"Biliyorum. Bu kızda sürekli bir kez daha tatmak istememe neden olan bir şey var." Köpekbalıği parmaklarını Gabriella'nın göz kapaklarında, burnunun yamacında ve dudaklarında gezdirdi, sonra eğildi ve dilinin yavaş, durgun hareketleriyle dolaştığı yolu izledi.

Köpekbalıği iç çekerek ayağa kalktı. "Lezzetli bir şeyin kokusunu bile zar zor aldım. kadar iyi çalışması hayal kırıklığı yaratıyor, değil mi? İşte bu yüzden *tzele* yerine Balat'ın tasmalarını kullanmaktan nefret ediyorum. Bana atıştıracak pek bir şey bırakmıyorlar."

"Bu kadar açgözlü olma," diye Balat. "Trinipor'a kadar diğer ikisiyle karnını doyurabilirsin. Şimdi gel bakalım, kızlarım senin koca cüssen mallarımın üzerinde yatarken çalışamazlar."

Balat ve Köpekbalıği kulübenin kapısına yönelirken, Gabriella arkalarından tısladı. "Sizin için gelecek, biliyorsunuz. Dilys ikinizi de Mystral'ın en uzak köşelerine avlayacak ve bulduğunda öldürecek."

Köpekbalıği durdu, arkasını döndü ve güldü. "Kimse gelmiyor prenses. Bunu sağlamak için çok uğraştık."

"Yanılıyorsunuz. Okyanusta bir gemidesin. İzinizi için ne yapmış olursanız olun, Dilys'in sizi bulamayacağını düşünmek için deli olmalısınız."

Köpekbalıği arkasını döndü, aç ve yırtıcı gülümsemesi bıçak gibi keskindi. "Umarım öyledir. Ne kadar umduğumu tahmin bile edemezsin."

Gabriella sonraki birkaç gün boyunca Balat'ın peridot gözlü üç kölesinin bakımına bırakıldı. Cildinin her santimi ovuldu, ağda yapıldı, tüyleri yolundu, parlatıldı ve mükemmel bir şekilde kokulandırıldı. Saçlarına sıcak yağlar sürüldü, yıkandı, düzeltildi ve saten gibi parlayana kadar fırçalandı. Dişleri parlatılmış ve beyazlatılarak bozulmamış beyazlığa kavuşturulmuştu. Boynunda, bileklerinde ve ayak bileklerinde bağların derisini yıprattığı kızarık izler bile silinmişti. Kölelerin kendilerine has bir yetenekleri olduğu ortaya çıkmıştı.

etleri iyileştirmek, yara izlerini ve lekeleri yok etmek için. İnsan ticareti yapan bir adamın hizmetkârları için faydalı bir yetenek.

Kız kardeşlerinin büyüsunü yine hissetmedi ama kendisinininkini de hissedemediği düşünülürse bu onu şaşırtmadı. Hiç şüphe yok ki, Balat ve pis yoldaşı aynısını ona yapmadan önce onların büyüsu boşaltılmış ve yakalanmışlardı. Ne de olsa o, Mevsimler arasında en az güçlü olanı olarak kabul ediliyordu.

Tasmalanmanın ve sihirlerinin yenmesinin Mevsim arkadaşlarının başına gelen en kötü şey olduğunu umuyordu ama Balat'ın Köpekbalığı'na Yaz'da fark edilebilir bir iz bırakmamasını emrettiğini hatırlıyordu çünkü Sonbahar ve İlkbahar'da olduğu gibi onu silmek için zaman olmayacaktı. Köpekbalığı'nın kız kardeşleri üzerinde ne tür izler bırakıyor olabileceğini ya da bunları yaratmak için ne yapıyor olabileceğini çalıştı.

Kaderlerine öfkelenmek ama bu konuda bir şey yapmaktan aciz olmak onu umutsuzluğa düşürüyordu, bu yüzden kendini bunu düşünmemeye zorladı. Umutsuzluğun hiçbirine faydası olmazdı. Summer bunun yerine tüm enerjisini kendisini tutsak edenleri gözlemlemeye ve yararlanabileceği bir zayıflık bulma umuduyla büyü engelleyici tasmaının sınırlarını test etmeye odakladı.

Çıplak, tasmalı ve bağlı tutuluyordu. Summer kısmen Balat'ın kölelerinin onun vücudu üzerindeki amansız güzelleştirme çabalarını kolaylaştırmak için olduğunu tahmin ediyordu ama onu esir alanların Summer'ı mümkün olduğunca savunmasız ve savunmasız hissettirmek istediklerinden de hiç şüphesi yoktu.

Her akşam, üç kadın günlük işlerini bitirdikten sonra Köpekbalığı ziyarete geliyordu. Gece boyunca Gabriella'yla kalıyor, onu Dilys'ten başka hiçbir erkeğin izin vermediği yakınlıklara maruz bırakıyordu - hatta Dilys'in bile iddia etmediği bazı yakınlıklara. Ama Dilys'in ellerinin ve ağzının her okşayışından, vuruşundan ve ısırışından sadece vahşi, nefes kesici bir zevk aldığı yerde, 'nın iğrenç sevişme parodisi onu derisinin içinde titretti ve sadece tiksintiden değil. Yaptığı şeyde Dilys'in haysiyetinden ve Balat'ın tasmaının tamamen bastıramadığı sihirden daha fazlasını çalan bir şey vardı. Sanki Köpekbalığı'nın iğrenç ellerinin her dokunuşu, iğrenç dilinin her darbesi, sadece büyüsunü değil, onun bir parçasını da yiyip bitiriyordu.

Bir yandan da ona fısıldıyordu: "Dilys'in sana bunu yapmasına izin verdin mi? Hoşuna gitti mi? Öyle olduğunu biliyorum. Yakında bir gün, onun da bildiğinden emin olacağım.

Ben de senden ne kadar keyif aldım."

Eğer yapabilseydi, Köpekbalığı'nı yakardı. Vücudundaki her hücreyi sıvı yapışkana çevirirdi. Peki bu ne kadar ironikti? Hayatı boyunca sahip olduğu tehlikeli büyüden korkmuş, onunla verebileceği -vermiş olduğu- zarardan korkmuştu. Kimseye zarar verememek için büyüünden kurtulmak istemişti. Ve şimdi, Balat ve tasmaı sayesinde, öyleydi. Peki o ne istiyordu? Kendisini esir alanların üzerine yıkım ve ölüm yağdırabilmek için sihrinin her tehlikeli ve ölümcül parçasını geri almak.

Köpekbalığı'nın alaylarına kulaklarını tıkamaya, ona zayıflık göstermemeye ve onun iğrenç ilgileri karşısında güçlü kalmaya çalıştı. Ama gecenin uzun, karanlık, işkenceli saatleri, onun dokunuşunun büyüünü yiyip bitirdiği kadar kesin bir şekilde iradesini yiyip bitirdi ve her sabah onu terk ettiğinde, titreyen bir enkazdı, en ufak bir dokunuştan ürküyordu, yüzü dökmekten kendini alıkoyamadığı gözyaşlarıyla çizgili, boğazı çığlıklardan ve kendi içinde hapsedemediği merhamet için yalvaran çığlıklardan çiğdi.

Yalvarmak ona vermektense ölmeyi tercih edeceği bir zaferdi ama günler ve bitmek bilmeyen geceler geçtikçe bu isteğinin bile aşındığını hissediyordu.

Köpekbalığı herhangi bir kişisel olmayan dokunuşla onun içindeki sihri çekip çıkarabilirdi ama kendi hastalıklı eğlencesi ve Dilys'ten bir tür çarpık intikam almak için onu aşağılamayı seçti. Köpekbalığı'nın Dilys'ten neden nefret ettiğinden emin değildi ama nedeni her ne olursa olsun, bu son derece kişiseldi, nefret başka bir şeyden kaynaklanamayacak kadar saplantılıydı.

Köpekbalığı bir gece, "Dilys buradaki büyüleyici küçük çilden haberdar mı?" diye mırıldandı. "Onu ona tarif etmekten, ona nasıl dokunduğumu, mümkün olan her şekilde tadını çıkardığımı bilmesini sağlamaktan büyük zevk alacağım. Sence buna nasıl tepki verir? Büyük Dilys Lanet olası Merimydion bir kez daha kadınlarını korumaktan aciz olduğunu kanıtladı. Tıpkı benim onun evini ve çıkarlarını korumaktan aciz olduğunu kanıtladığım gibi. Sonunda onurlu olanı yapıp kendi canına kıyacak mı? Calberna'nın gerçek bir prensi bunu yapardı."

"Dilys'in küçük parmağının ucunda, senin tüm vücudunda sahip olmayı umabileceğinden on kat daha fazla onur var. Ne tür hastalıklı, *pejmurde* bir evden çıktığını bilmiyorum ama belli ki tanrılar annenin gözünden düşmüş olmalı ki ona senin gibi bir oğul vermişler."

Bulduğu en iyi hakaret değildi -Sonbahar şüphesiz çok daha iyisini yapabilirdi- ama yine de işe yaradı.

Köpekbalıĝı'nın gözleri parlak, öfkeli bir altın rengine parladı. Geriye çekildi ve Gabriella'nın suratına sert bir yumruk indirdi, kafasını bir tarafa savurdu, dudağını patlattı ve yanağını ateşe verdi.

"Ya çenenı kapatırsın ya da ben senin yerine kapatırım," diye hırladı.

Güldü ve dudaklarındaki kanı yaladı. "Gerçekler acıtıyor, değil mi?" Pislik emici korsan ve büyü yiyici olabilirdi ama Köpekbalıĝı Hâlâ Calbernan'ın annesine, hemşerilerinin annelerine duydukları şiddetli bağlılığı duyacak kadar bağlıydı. Bunu merak etmişti.

Ve sonra, onun , aşağılayıcı dokunuşuna bir an daha katlanmaktansa anlamsızca dövülmeyi tercih ettiĝi için, onu daha da kışkırttı. "Baban kim? Annen biliyor mu?"

Bir tokat daha. Bu kez diğeri yanağına ve ilkinden çok daha sert bir darbe. Çenesini döndürdü ve bunu yaparken protesto eden tendonların sancılarını hissetti. Evet, annesine saygısızlık etmek kesinlikle duygusal bir tetikleyiciydi. O darbeyle neredeyse çenesini yerinden oynatacaktı.

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum." Yatağının çarşaflarına kan tükürdü. "Bu yüzden mi Dilys Merimydion'dan nefret ediyorsun? Çünkü o bir kraliçenin oğlu, sen ise kıskanç, şişirilmiş bir Evsiz'den başka bir şey değilsin.

Trollop?"

"*Oulani souss!* Eğer bir erkek olsaydın, böyle hakaretler ettiğın için seni öldürürdüm." Köpekbalıĝı'nın eli geri çekildi, parmakları yumruk şeklinde kıvrıldı.

Summer kendini destekledi. Bu darbe canını yakacaktı.

Ama Köpekbalıĝı daha sallanamadan, kulübenin kapısı pat diye açıldı ve Mur Balat, Gabriella'nın tanımadığı bir dilde bir şeyler bağırarak içeri daldı. Büyü odaya yayılırken, Gabriella'nın tüyleri diken diken oldu.

Köpekbalıĝı olduğu yerde dondu kaldı, yumruğu sıkılmış ve geriye çekilmişti, saldırmaya hazırды.

"Aptal! Aptal! Akılsız, disiplinsiz piç! Sana onu işaretlememeni söylemiştim!" İleri doğru yürüdü ve Köpekbalıĝı'nın kolunu çekti. Korsanın donmuş bedeni, kaidesinden itilmiş mermer bir heykel gibi devrildi.

Gabriella şaşkınlıkla izledi, yarı yarıya Köpekbalıĝı'nın kollarının, tıpkı bir heykelin yapacağı gibi, güverteye çarptığında kopmasını bekliyordu. Bunun yerine, onu donduran büyü her neyse, vücudu ve güverte birbirine değdiğinde etkisini yitirmiş gibiydi.

temas etti ve parçalara ayrılmak yerine, kemiksiz bir şekilde koyu renkli tahtaya çarptı ve nefes nefese orada yattı.

"Çıkarın onu buradan," diye hırladı Balat ve kabin kapısının yanında duran iki iri adam Köpekbalığı'nı kollarından tutup dışarı sürüklemek için içeri daldı.

"Aneesh! Gulette! Ula!" Balat bağırdı. "Buraya gelin ve sihrinizi konuşturun!" Sadece birkaç saniye sonra, üç kadın köle Gabriella'nın yatağında, şişen derisini ve Köpekbalığı'nın darbelerinin bıraktığı morlukları yüzünü nazikçe bir o yana bir bu yana hareket ettirdiler. "Sen

Aptal *Pulan*'ın verdiği hasarı onarmak için yirmi dört saatten az vaktiniz var. Eğer sana karşı koyarsa, ona *tzele* ver. İşi bitirmek için ne gerekiyorsa yapın. *Mükemmel* olmalı. Alıcı tek bir kusur bulursa vazgeçecektir."

OceanofPDF.com

Bölüm 21

Gabriella'nın alıcısı gelmişti.

Balat'ın köleleriyle dövüştüğü için *tzele* ile uyuşturulduğu için hâlâ biraz sersemlemiş olan Gabriella, iri yarı muhafız yakasına bir zincir takıp onu değerli bir köpek gibi geminin ana güvertesine çıkarırken sallantılı bacakları üzerinde sallanıyordu. Mur Balat misafirini selamlıyordu; pahalı ipek brokarlardan cüppeler giymiş, asil yüzlü bir beyefendiydi ve muhtemelen yakınlarda bir yerde demirlemiş bir gemiden kürek gelmişti ama bu yoğun siste neresi olduğunu anlayamamıştı.

Muhafız Gabriella'yı yaklaştıırken Balat, "Ah, işte ," diye duyurdu. "Size ne demiştim, Ekselansları? Çok zarif, değil mi?"

Yirmi dört saat süren buz torbaları, büyü ve cildini peri kanatları gibi okşayan nazik parmaklar sayesinde yüzündeki morlukların hepsi yok olmuştu. Her santimi yıkanmış, şampuanlanmış, kıvrılmış, cilalanmış ve tüyleri yolunmuş, her küçük leke yok edilmiş, her gözenek porselen inceliğinde küçültülmüştü; ta ki pürüzsüz, güneşte ısınmış mermer kusursuzluğunda parlayana kadar. Bir tarafı açık, omuz ve kalçalarından mücevherli bir tokayla tutturulmuş uzun beyaz bir kumaşla örtülmüştü. Örtünün örtmekten çok tahrik etmesi gerekiyordu, zira kumaş o kadar şeffaftı ki meme uçlarının koyu renk paraları ve kasıklarındaki dar, yeni kesilmiş siyah kıllar açıkça görülebiliyordu. Köleler dudaklarını kırmızı macunla ovmuş, gözlerini siyah kozmetiklerle kaplamış, sonra saçlarını kıvrıp başının tepesinde gevşek bir yığın halinde tutturmuş ve mücevherli taraklarla yerleştiren.

Gabriella'nın tasmaını tutan hizmetçi onu adamlara yaklaştıırken alıcının gözleri çabalarını takdir ettiğini gösteriyordu.

İyi giyimli adam kadının etrafında tur attı. "Çok hoş... ama işlemimizi tamamlamadan önce onun her yerini görmek isterim. Lordum oldukça titizdir. Mükemmellik bekler."

"Elbette." Balat ellerini çırpı ve peridot gözlü kadınlardan biri öne çıkarak örtüyü yerinde tutan iki tokayı çözdü. Beyaz, tüllü ipek yere döküldü. Hızlı eller kadının saçındaki mücevherli tarakları kapmak için dışarı fırladı ve uzun siyah bukleler kadının kalçalarının üstüne kadar döküldü.

"Ah... güzel." Adam Gabriella'yı her yönden görebilmek için tekrar etrafında döndü. Ona dokunmak için bir elini uzattı, sonra tereddüt etti. "Dokunabilir miyim?" diye sordu Balat'a.

"Tabii ki."

Gabriella geri çekilmeye çalıştı ama yakasındaki el onu sıkıca tuttu. Sisın arasından süzülen güneş ışığı sayesinde, *tzele*'nin son etkisi de geçmeye başlamış, vücudundan çıkarılmış olmanın verdiği hoş duyguyu da beraberinde götürmüştü. Şimdi Balat'ın gemisinin güvertesinde, mürettebatın şehvet dolu gözleri önünde çıırılçıplak durduğunun farkındaydı. Kendisini esir alanlara karşı mücadele ederek kendini daha da küçük düşürmek yerine, çenesini kaldırdı ve dümdüz önüne baktı. gerektiği kadar zor değildi. Balat'ın misafirinin elleri onun üzerinde şehvetle değil, bir mal parçasını dikkatle inceleyen bir alıcının kişisel olmayan dokunuşlarıyla dolaşıyordu.

Kölelik hakkında hiç bu kadar düşünmemişti. Bu bir Summerlander geleneği değildi ve bunu uygulayan ülkeler onun küçük etki alanından çok uzaktaydı. Ama eğer bundan kurtulursa - hayır, bundan *kurtulduğunda* - buna karşı tek kişilik bir savaş başlatacaktı. Başarılı olamayabilirdi ama Helos adına, köleliği yeryüzünden silmek için elinden gelen her şeyi yapacaktı. Mystral'ın yüzü.

Mur Balat ile başlıyoruz.

"Söz verdiğiniz gibi, tüm duyulara hitap eden bir zevk. Saf olduğu onaylandı mı?" Balat'ın müşterisi incelemesini bitirirken sordu.

"Ben kendim teyit ettim. İsterseniz siz de doğrulayabilirsiniz."

"Buna gerek yok. Peki ya hava hediyeleri?"

"Hâlâ sağlam. Sadece tasmadaki büyü tarafından bastırılmış durumda. Efendiniz onu hizmetine aldıktan sonra, küçük bir ücret karşılığında büyüü ayarlayabilirim, böylece onun daha tehlikeli yeteneklerini zincire vururken, en faydalı bulduklarına erişmesine izin verebilirim."

"Mükemmel." Müşteri elini cüppesinin içine soktu ve küçük, sarılı bir paket çıkardı. "İşte talep ettiğiniz ödeme."

Balat paketi aldı ve sessiz, neredeyse saygılı bir havayla, küçük, yırtık pırtık bir kitabı ortaya çıkarmak için paketi açtı. Kitabın kapağını açıp sayfalarını yavaşça çevirmeye başladığında elleri hafifçe titriyordu.

Summer bu açıdan pek iyi göremiyordu ama kitabın son derece eski olduğu anlaşılıyordu, parşömen sayfalar kenarlarından kıvrılmıştı. Balat kitabın arkasına yakın bir sayfaya döndü, o sayfaya çizilmiş karmaşık bir çizimin ortasına rünle işlenmiş bir değerli taş yerleştirdi ve birkaç kelime mırıldandı. Kitap menekşe renginde parlıyordu ve Gabriella bir an , eski ama tamamen normal parşömen sayfalarından parıldayan gümüş bir fiskiye'nin yükseldiğini gördüğüne yemin edebilirdi. Görüntü ve menekşe rengi parıltı bir anda kayboldu ve Balat muzaffer görünüyordu.

"Bu özel kitabı çok uzun zamandır arıyordum," diye mırıldandı. "Gerçekten de bir anlaşmamız var. Yaz olarak bilinen Mevsim sizindir." Parmaklarını şıklattı ve Gabriella'nın tasma'sını tutan hizmetçi Balat'ın müşterisine tasmayı uzattı. "Ekselansları, her zaman olduğu gibi sizinle iş yapmak bir zevkti."

Birkaç dakika sonra Gabriella küçük kayığa binmiş, sisin içinden alıcısının gemisine doğru kürek çekiyordu. Mur Balat'ı son görüşünde kış iskeleye doğru ilerlerken ve mürettebata yelken açmaları için seslenirken . Sonra hapishanesi olan gemi -hâlâ kız kardeşlerini taşıyan gemi- sisin içinde kayboldu ve gözden kayboldu.

Azrail, Frasia'nın en doğu kıyısından yaklaşık iki yüz mil açıkta bir dizi geniş sualtı platosu olan Vargan Kıyıları yakınlarındaki bir sis kümesinin içinde kaybolmuştu. Ancak sis yunusların ve balinaların su üstündeki gözlerini kör etse de, Dilys denizaltı casusları aracılığıyla onların ilerleyişini takip edebiliyordu.

O gözler *Azrail*'in sis kıyısına demir attığını bildirdiğinde, Dilys'in omurgasında bir tedirginlik belirdi. Bu garip davranışın nedeninden korkarak denize daha fazla büyü akıttı ve *Kracken*'in hızını artırdı. Üç saatten kısa bir süre sonra, denizdeki gözleri başka gemilerin de *Azrail*'in bulunduğu yere doğru ilerlediğini bildirdi ve neler olduğunu anlatmak için o gözlere ihtiyacı yoktu.

Denizdeki toplantılar hızlıydı, yarım günden az sürüyordu. Onlar ne zaman sis nihayet dağılmaya başlamıştı. Beş yeni gemi

Beş farklı yöne giden *Azrail*, Frasia'nın Sau Lauro limanına doğru hızla ilerliyordu. Summer ve kız kardeşlerini taşıyan beş gemiden hangisinin olduğu bilinmiyordu. *Azrail* onların takip edileceğinden şüphelenmiş ve buna karşı önlemler almıştı.

Dilys, Ari, Ryll ve filosunun geri kalanını kaçan dört geminin peşinden gönderdi ve Calbernán donanmasının yolunu kesmeleri için deniz yollarına bir çağrı gönderdi

O ve mürettebatı *Azrail*'i takip ederken, güneye giden beşinci gemi.

Artık avlarına karşı deniz yıldızlarını kullanabilecek kadar yaklaşmışlardı ve kaçan gemilerin yollarına güçlü akıntılar çekerek onları yavaşlatıyorlardı. Beş yeni geminin hiçbirinde büyü yoktu, bu yüzden günün sonunda Ari, Ryll ve filonun geri kalanı, hepsinin tuzak olduğu ortaya çıkan avlarını yakalamıştı. Hiçbir gemide Mevsimler'den iz yoktu ve *Susirena*'nın sorularına doğru cevap vermeleri emredildiğinde bile mürettebatlarının hiçbirisi kaçırılan prensesler hakkında bir şey bilmiyordu. Onlar sadece yerel Frasian balıkçılarıydı ve Vargan Kıyıları'nda *Azrail*'le buluşup birkaç fıçı balık ticareti yaparak biraz kâr ediyorlardı.

Sheen'deki ipek fabrikalarından gelen birkaç kasa dantel ve ince kumaş için Allodyne brendi.

Geriye *Azrail* kalıyordu ki onun sihirden doğan hızı, Dilys'in deniz araçlarının tüm gücüyle boy ölçüşemezdi.

Dilys ve adamları yükselen bir dalganın üzerinde korsan gemisine bindiler, köpüren köpükten güverteye sıçradılar, kılıçları ve mızrakları ellerinde, parçalamaya hazır dılar. Pençeleri dışarıdaydı, kükreyip saldırırken savaş dişleri aşağıdaydı.

Dövüş kısa, kanlı ve acımasızdı. Konumarr'ı işgal edip Gabriella Coruscate ve iki kız kardeşini kaçırıp pisliklere göz açtırılmadı.

Korsanın kaptanı bu olayın sonunda hâlâ hayattaydı. Dilys'in mızrağı tarafından delinmiş, kılıç eli bileğinden kopmuş ve acıdan bayılmıştı ama hâlâ hayata tutunuyordu.

Dilys adamlarından birine, "Bileğini bağla," diye emretti. "Henüz ölmesini istemiyorum. Geri kalanınız aşağıya inin ve aramaya başlayın. Gerekirse bu gemiyi parçalayın ama onları bulun. Ben iyi kaptanımızın kamarasını arayacağım,

kendim." Dudağının kenarını kaldırdı ve vahşi bir alaycılıkla dişlerini gösterdi.

Beyaz Muhafızları ve kendi adamlarını güvertenin altını aramaları için bırakarak, güverte merdivenlerinden yukarı fırladı ve kaptanın kamarasının kapısını açtı. Mevsimlerden hiçbirisi içeride değildi ama o didik didik ararken,

İpucu ararken, asılı bir fenerin köşesinde uzun, kıvrık kızıl bir saç teli ve kurumuş kan lekeleri buldu. Kaptanın ranzasının çarşaflarında aynı uzunlukta ve aynı tonda bir saç teli daha bulunca kanı dondu, sonra daha da soğudu.

Korku ve öfkeyle kaynayan Dilys hızla kamaradan çıktı ve güverteyi uzun, toprak yiyen adımlarla geçti. Korsanlar çok kayganlaşmasını önlemek için döşemenin üzerine kum serpmişlerdi ve kumlar ayaklarının dibine yapışarak her adımda çiğ, kazınır gibi sesler çıkarıyordu.

Sıkıştırılmış kaptanı tokatlayarak kendine getirdi, sonra boğazından yakaladı, savaş pençeleri adamın nefes borusunun iki yanındaki ete saplandı.

"Neredeler?" diye sordu, sesini Komut ile doldurarak.

"Summerlea Mevsimleri nerede? *Liana*'m nerede, Prenses Summer? "

Solgun, nemli ve yaralarından dolayı sersemlemiş olan korsan donuk gözlerle Dilys'e baktı. O cevap vermeden önce, güvertenin altını aramaya giden Calbernalılardan biri başını kapaktan çıkarıp el salladı.

"*Myerielua*! Buraya gel!"

Dilys bir hırıltıyla korsan kaptanı serbest bıraktı ve aşağı indi. Kendisini çağıran savaşçı onu topçu güvertesine, yerlerine bağlanmış, yüklenmiş ve ateşe hazır balistaların önünden geçirdi. Tek bir atış bile yapamamışlardı. Dilys zaten yaralı olan korsan gemisini şiddetli bir dalga yağmuruna tutmuştu; bunlardan birkaçı onu ve adamlarını Azrail'e taşımıştı. *Kracken* gemiye çıkmak için harekete geçmiş, Wynter Atrialan'ın Beyaz Muhafızları da Dilys'in adamlarından kaçan korsanların işini bitirmişti.

Topçu güvertesinin en ucunda subayların kamaraları vardı. Geminin kış tarafına inşa edilmiş küçük, özel bölmeler.

Odalardan birinde kumaş kaplı bir kafes vardı. Kumandan Friis oradaydı, altın rengi teni ve beyaz saçları kanla kaplıydı, soluk mavi gözleri buz gibi soğuktu.

"Sancak tarafında bunun gibi bir kafes daha var," dedi Friis.

"Adamlarımdan biri Kar Kurdu klanından. Koku zayıf ama burnu kesinlikle burada olduklarını söylüyor. Prenses Summer bunun içinde" - kafesi işaret etti - "Prenses İlkbahar diğerinde. Prenses Sonbahar'dan iz yok."

Dilys alçak sesle, "Bu yüzen *şoto* deliğinin kaptanı *Myerialanna* Autumn'u kamarasında tutuyordu," dedi.

Friis'in yanında duran iki Kış Adamı'nın göğsünden bir hırıltı yükseldi.

"Daha büyük bir sorun var," diye devam etti Wintercraig Beyaz Muhafız kaptanı acımasızca. "Adamım Mevsimler'in bir süredir bu gemiye gelmediğini söylüyor. Muhtemelen kaçırılmalarından birkaç gün sonrasında beri. Yanlış gemiyi takip ediyorduk."

"Ne?" Dilys titrediğini hissedebiliyordu. Bu gemiyi parçalara ayırmak istiyordu. Kaptanını her seferinde küçük bir parça olmak üzere ayırmak ve adamın çılgınlığını günlerce içmek istiyordu.

Ama önce cevapları alacaktı.

Ana güverteye döndü ve geminin yaralı kaptanının önünde çömeldi.

"Hepimiz denizden geldik," dedi Dilys ona hoş bir sesle. "Bunu biliyor muydun? Ve hepimizin içinde deniz . Etimizdeki su ve tuzdur. Damarlarımızdaki kandır. Ve ben bir deniz prensiyim. Tüm denizlerin." Gözleri soğudu ve adamın başını iki elinin arasına aldı. "Kanın bana cevap veriyor."

Korsan Dilys'in bileklerini yakaladı. Vücudu kasılmaya başladığında acınası, korkmuş inlemeleri çılgınlara dönüştü. Gözlerindeki damarlar patlamaya başladı ve beyazlar kanlı kırmızı havuzlara dönüştü. Burnundan ve kulaklarından ıslak, parlak kırmızı damlalar akmaya başladı.

"Şimdi bana anlatacaksın," diye Dilys. "Ona yaptığın her şeyi bana anlatacaksın. Nerede olduğunu ve kimin elinde olduğunu söyleyeceksin. Seni kimin tuttuğunu söyleyeceksin. Bana bilmek istediğim her şeyi anlatacaksın ve itaat ettiğinde" -tekrar gülümsedi, köpekbalığı dişleri kadar keskin- "bana yalvaracağın ölümü sana vereceğim."

On beş dakika sonra vücudu sıcak, kızıl bir sisin kalıntılarıyla yıkanıyordu, Dilys korsan gemisi mürettebatının geri kalanını sorgulamak için geminin kış tarafına doğru ilerledi. Kızıla boyanmış altın sarısı teninin altında soluk benizli, saçlarında kemik ve beyin parçacıkları olan Komutan Friis de hemen arkasından onu takip etti.

Dilys korsan kaptanı sorgularken yanında olan Kış Adamlarının geri kalanı hâlâ geminin kenarına yaslanmış, bağırsaklarını kusuyorlardı.

Her gün bir adamın kafasının tam anlamıyla patladığını görmediklerini tahmin ediyordu.

Ama Dilys'in bir adamın vücudundaki tüm kanın beynine hücum etmesini emretmesi de her gün olan bir şey değildi.

Sorgulama iyi gitmemişti.

Kaptan, Mevsimler'e ne olduğu hakkında işe yarar hiçbir bilgiye sahip değildi. Mevsimler'in gemide olduğunu hatırlıyordu. Onları uyuşturulmuş ve uysal halde tuttuğunu hatırlıyordu. Gabriella'nın akıbeti hakkında ise hiçbir şey bilmiyordu.

Mürettebatın geri kalanının sorgulanması da daha iyi gitmedi. Gemideki hiç kimse - tek bir kişi bile - Mevsimlere ne olduğunu ya da gemiden nasıl çıktıklarını hatırlamıyordu.

"Adamlarını topla," diye emretti Dilys, Friis sorgulamasını bitirdiğinde. Korsanların sonuncusu, Dilys'i kendisinin ve mürettebatının Mevsimler'e yaptığı tüm ahlaksız vahşetlerle alay ederek onu hızlı bir ölüme itmeye çalışın ağzı bozuk bir piçti. "Herkesi *Kracken*'a geri götürün. Bir saat içinde yola çıkıyoruz." Sadece nereye yelken açacaklarını öğrenmesi gerekiyordu.

"Peki ya *Azrail*?"

Dilys ayağa kalktı ve pençeli elinin vahşi bir hareketiyle ağzı bozuk korsanın boğazını parçalayarak çenesinin alt yarısını da beraberinde götürdü.

"Bırak onu," diye tükürdü. Kanlı et, kıkırdak ve kemik yığınınını fırlattı. Geminin yan tarafındaki kemiği aşağıda dolaşan köpekbalıklarına doğru uzattı. "Yakında batacak. Bu değersiz *krillolar* balıkları besleyebilir - en azından sefil hayatlarında yaptıkları tek yararlı şey bu olacak."

Friis ölmekte olan korsanın deşilmiş boğazından fışkıran atardamarlara baktı ve Dilys'in vahşiliği karşısında gözle görülür bir şekilde sarsılarak sertçe yutkundu. "Evet, Majesteleri."

"Ben değilim," diye kaba bir şekilde düzeltti Dilys onu. Korsan kaptanın cesedinin hâlâ sabitlenmiş olduğu ana direğe doğru yürüyen Dilys mızrağını çekip kurtardı. "Ben *Myrielua*. Denizler Prensi." *Reaper*'ın yanına doğru ilerlerken adamları önünden ayrıldı. Mızrağı elinde, küpeştenin tepesine sııradı ve aşağıdaki dalgalara daldı.

Okyanusun serin derinlikleri ruhundaki sıcak öfkeyi dindirene kadar suyun içinde yüzdü. En başından beri kandırılmıştı. Tüm adamlarını Konumarr'dan çıkarması ve Gabriella'yı korumasız bırakması için kandırılmıştı. Prensesler oradan çıkarıldıktan çok sonra *Azrail*'i takip etmesi için kandırılmıştı. Sayısız değerli gününü boşa harcamak ve filosunu Carmines'ten uzaklaştırıp tuzak gemileri ve zihinleri neredeyse tüm yararlı bilgilerden arındırılmış korsanlarla dolu bir gemiyi takip etmek için tekrar kandırılmıştı.

"Hepsi" yerine "neredeyse hepsi" dedi çünkü bu kaçırma olayıyla ilgili her şey -büyülü sis, zihinlerin silinmesi ve denizde yaşayan casuslarının Beş tuzak hariç, *Azrail* kendi başına güçlü ipuçlarıydı. Sadece şimdiye kadar onlara doğru düzgün bakmamıştı.

Tepki veriyordu. Kalbiyle, korkusuyla ve suçluluk duygusuyla düşünüyordu. Yine bir çocuk olmuştu, yıkıcı bir kayıpla sarsılmış ve şok olmuştu. Sevdiği başka bir insanı, diğerlerinden bile daha önemli olan tek insanı kaybetmekten korkuyordu. Onu hayal kırıklığına uğratacağı için dehşete düşmüştü. Babası, Nyamialine ve Fyerin gibi onun da elinden alınacağından.

Bu kez korkuyu ve suçluluğu bir kenara bıraktı. Her Calbernan'ın çok güçlü bir parçası olan tüm duyguları bir kenara bıraktı. Bu kez, sudaki gözlerine çağrısını gönderdiğinde, gördüklerini değil, görmediklerini sordu.

Gabriella'yı kaçıranlar -daha doğrusu, Mevsimler'i kaçırmaları için Azrail'in mürettebatını kiralayan kişiler- kendilerini gizliyorlardı ve en başından beri de öyleydiler. Tıpkı *Azrail*'in mürettebatının Llaskroner Fiyordu'ndaki varlıklarını gizlemek için büyüülü sis kullanması gibi, bu olayın gerçek failleri de

Suçlular da varlıklarını gizliyor, kendilerini denizdeki yaratıklar için bile tamamen görünmez kılıyorlardı.

Dilys bu kez okyanustaki casuslarını çağırırken gemileri sormak yerine suyun yer değiştirdiği yerleri sordu. Okyanusun neresinde Somut bir geminin yokluğunda, okyanus ama değildi. Çünkü artık başka bir gemi olduğundan kesinlikle emindi. Ve maskeli bile olsa, bu gemi havada seyretmiyordu.

Beklendiği gibi, denizin sakinleri bir bilgi yağmuruyla geri döndüler. Anıları süzdü ve bir izleme haritası oluşturdu. Konumarr'dan ayrıldığından beri yanlış iz üzerindeydi. Kendisi batıya, Frasia'ya doğru ilerlerken, "görünmez" gemi güneybatıya, Carmines ve Olemas Okyanusu'na doğru ilerliyordu. Ve şimdi, Dilys'in Calberna filolarının yönünü değiştirerek güneye giden tuzağın önünü kesmesi sayesinde, "görünmez" gemi onları atlatmış ve Calbernan filosunun oldukça batısında, Olemas'a doğru temiz bir kaçışla arasında açık denizden başka bir şey kalmamıştı.

Dilys deniz yolları boyunca yeni bir düzen kurdu, avının koordinatlarını Calbernan filosunun kaptanlarına gönderdi ve her gemiye

beş yüz mil içinde mümkün olan en yüksek hızda onları takip etmek için. O ve dört gemilik filosu da aynısını yaptı.

Dilys bu emri verdikten birkaç saat sonra "görünmez" geminin hızının şok edici ve çok anlamlı bir şekilde yirmi knot'a çıkmasına şaşırmadı.

Ve işte o zaman şüphelenmeye başladığı bir olasılık neredeyse kesinliğe dönüştü.

Kaçırılmayı maskeleyerek için kullanılan ilk sis, denizin gözlerine müdahale, *oulani* zihinlerinin kontrolü ve silinmesi, Calbernán donanmasına gönderdiği mesajın açıkça engellenmesi ve

Kaçan geminin inanılmaz hızı: Tüm bu ipuçları bir araya getirildiğinde Dilys, o gemide her kim varsa - Summerlea Mevsimleri'nin kaçırılmasını her kim planladıysa - bir dizi pahalı ama satın alınabilir büyü kullanmadığına, bunun yerine bir Calbernán deniz hediyesi kullandığına inanmaya başladı.

Kraliyet Calbernán deniz hediyesi.

Bu kişinin kim olabileceğine gelince... liste bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar kısaydı. Birisi Dilys'i ve tüm Calbernánlıları Konumarr'ın dışına çekmişti, böylece korsanlar fark edilmeden prensesleri çalmak için yelken açabileceklerdi.

Ve Dilys'in adamlarını derin fiyortun dibinde -hiçbir Kış Halkı'nın onları bulamayacağı bir yerde- ortadan kaldırarak, kaçırılanlar özellikle Merimydion Hanesi ve özellikle de Dilys üzerinde şüphe uyandırmayı amaçlamışlardı, çünkü kaçırılanlar onun potansiyel lianalarıydı. İpuçlarını Dilys'e karşı kişisel bir kin ve olağanüstü güçlü bir deniz yeteneği ile bir araya getirince, özellikle bir isim akla geldi.

Zihninin içinde, Dilys'in eli bu ismin etrafında bir yumruk gibi kıvrılıyor, kemiklerini öğütüyor, onu toza dönüştürüyordu.

Nemuan.

Gabriella'nın yeni tutsağının adı Solish Utua'ydı ve savaş lordu kralı Minush Orito için insan hazineleri satan bir tedarikçiydi. Bir hadım olan Solish, Summer'a olan tek ilgisinin onu Minush'un cashima'sında (zevk sarayı) En Gözde Mücevher olması için eğitmek olduğunu açıkça belirtti, böylece Solish efendisinin sarayında çok daha güçlü bir konuma yükselebilecekti.

"Şimdilik bu kamarada kapalı kalacaksın. Aptalca bir şey yapmayacağını kanıtladıktan sonra, çalışmalarına devam ederken temiz deniz havasının tadını çıkarmak için güvertede bana katılmana izin verilecek."

Bir nebze özgürlük kazanma ihtimali kaçırılmayacak kadar büyük bir cazibeydi, bu yüzden Gabriella isteyerek uysal, itaatkâr bir köle maskesi taktı ve kendini Solish Utua'nın ona Kızıl Minush'un En Gözde Mücevheri olma konusunda öğretebileceği her şeyi öğrenmeye adanmıştı.

Rolü oynamak çok zor değildi ve Gabriella kısa süre sonra Solish Utua tarafından satın alınmanın muhtemelen tüm bu çilenin en iyi şansı olduğu sonucuna vardı. Onu hırpalamamış ya da taciz etmemişti. Onu aç bırakmadı ya da kötü davranmadı. Günde birkaç kez sihirli yiyicisini kızın üzerine salmadı. Hatta ona gerçek kıyafetler bile verdi; yumuşak, bol elbiseler ve lüks cüppeler. Kız uysal ve itaatkâr kaldığı sürece, ona neredeyse kibar bir nezaketle davrandı; kızın kendi hakkında sorduğu soruları yanıtlamak da buna dahildi. Mur Balat'la tanışıklığı (onu on yıldır tanıyordu), onu satın almak için ödediği bedel (ağırlığınca altın ve elmas, ayrıca ünlü, çoktan ölmüş bir büyücünün grimoire'ı olduğu eski bir kitap) ve Balat'ın kız kardeşleriyle ilgili planları hakkında ne bildiği (hiçbir şey, ancak kaçırılmalarının maliyeti ve riski göz önüne alındığında, Balat'ın onları satın almak için sıraya girmiş son derece zengin ve güçlü alıcıları olduğunu varsayıyordu).

Hepsinden iyisi, Balat'ın engelleyici tasmaının etkinliğinden son derece emin bir şekilde, kulübenin arka tarafını kaplayan büyük pencerelerden süzülen güçlü, parlak güneş ışığını engellemek için hiçbir girişimde bulunmamıştı. Gabriella çoğu koşulda bu güvenin hak edilmiş olduğunu düşündü ama

Gemi Mystral' ekvatoruna yaklaşırken, Summer içinde tanıdık bir sıcaklığın toplandığını fark etmeye başladı. Her geçen gün daha da güçlenen ve hissedilir hale gelen bir sıcaklık.

Büyü -onun büyü- geri geliyordu.

Sevinçle, mümkün olduğunca sık doğrudan güneş ışığı altında oturmaya ve bu sıcaklığı sıcak aleve dönüştürmeye çalıştı. Yavaş ilerliyordu. Tasma sihrini kullanmasını engelliyordu ama aynı zamanda sihir depolarını doldurmak için güneş enerjisini aktif olarak çağırmasını da engelliyordu. Yine de doluyorlardı. Ve Köpekbalığı olmadan sürekli olarak onu kurutuyordu,

Çok geçmeden derisinin altında güneşten beslenen parlak, sıcak bir güç havuzu yanmaya başladı.

Ayrıca, tasmanın gücüne erişmesini ve onu kullanmasını engellemesine rağmen, duygularının bu gücü etkilemesini engellemediğini keşfetti. Özündeki o şiddetli, uçucu ateş, Mur Balat ve Köpekbalığı'nın bile ulaşamadığı kadar sıkı bir şekilde kilitlediği o güç de buna dahildi.

Solish Utua'nın yapmadığı tek şey Gabriella'yı yalnız bırakmamaktı. ya da muhafızlarından biri günün her saati Gabriella'nın yanındaydı ve aynı kamarada, Gabriella'nın yattığı karyoladan sadece birkaç adım ötede uyuyordu.

her gece zincirleniyordu. Solish uyurken bir muhafız kapının yanında durup onu izliyordu.

Her gece, Solish'in uyuduğu o sessiz saatlerde, Gabriella zihnini intikam, öfke ve şiddet düşünceleriyle dolduruyordu. Ne kadar çok yaparsa, içinde delice kaynayan ve dışarı çıkmaya çalışan canavarın ateşli cehennemini o kadar çok hissedebiliyordu. İçindeki baskı arttıkça arttı, ta ki acıdan bayıldı. Ve ertesi gün uyandığında, her gece Solish uyurken kendini daha fazla zorlayabilmek ve öfkesinin ateşini daha fazla körükleyebilmek için olabildiğince çok güneş ışığı aldı.

OceanofPDF.com

Bölüm 22

Dilys ve Calbernan filosu hızla kaçan görünmez gemiye yaklaşıırken, Dilys'in ikinci kaptanı Kame, "Kuinana'ya doğru gidiyor," acımasızca.

"Biliyorum." Kuinana, Ardullan kıtasının kuzeydoğu ucunu çevreleyen, mağaralarla dolu bir dizi devasa resif sistemiydi. Jilet gibi keskin mercanlardan oluşan bir ormanın içinden geçen dar, kıvrımlı bir kanal resifin okyanusa bakan tarafında gezilebilir bir geçit.

Dilys ve Calbernalılar üç gün boyunca görünmez gemiyi Varyan'dan Sargassi Denizi'nin ılık, turkuaz sularına kadar takip etmiş, mesafeyi o kadar hızlı kapatmışlardı ki avları görünmezlik pelerininini bırakmış ve tüm büyülerini takipçilerinden kaçmaya yoğunlaştırmıştı. Bu kadar hızlı yelken açmak muazzam bir büyü gerektiriyordu ve bu da Dilys'in Köpekbalığı'nın kuzeni Nemuan olduğuna dair şüphelerini daha da güçlendiriyordu. Ama ne olursa olsun

Köpekbalığı'nın büyüğü ne kadar güçlü olursa olsun, Dilys hem Gabriella hem de Fırtınalar'dan Khamsin tarafından kendisine bahşedilen güce sahipti ve filosundaki her gemi

Hem hem de havanın hızlı akıntılarında ilerliyor, okyanusun yüzeyinde uçuyorlardı.

Köpekbalığı'nın gemisi artık açıkça görülebiliyordu, filonun belki de otuz mil .

"Eğer Kuinana'ya ulaşırsa onu kaybederiz." "Bunu ben de biliyorum," dedi Dilys.

Daha dar hatları, daha sık omurgası ve daha küçük boyuyla Shark'ın gemisi resifin içinden geçerken ya da resifle Ardullan sahili arasında iki yüz mil boyunca uzanan uzun ve sakın sığıklarda seyrederken hiçbir sorun yaşamayacaktı. Dilys'in *Kracken*'i

dezavantajdı. Gemisi daha geniş ve uzundu, savaş için inşa edilmişti, jilet gibi keskin kayalıklarla kaplı dar, kıvrımlı geçitlerde yarışmak için değil.

"Güney Kuinana Kapısı yakınlarında kimler var?"

Kame iki geminin adını verdi.

"Kaçışını engellemeleri için onları gönderin." Köpekbalığı'nın gemisini resiflerin arkasına saklamak Nemuan'ı yakalamak anlamına gelmiyordu. Nemuan karaya ulaşamasa ve Ardul'un sık ormanlarında kaybolrsa bile, Kuinana'nın resifleri denizaltı mağaralarıyla delik deşikti. Nemuan ve tüm mürettebatı gemiyi terk edebilir ve Dilys onları asla yakalayamayabilirdi. Dilys için çok daha kolaydı.

Calbernalılar bir gemiyi saklamaktansa kendilerini suda saklayarak etraflarındaki canlıların köpekbalığı ya da yunus olduklarını düşünmelerini .

"Avımızı Kuinana'ya girmeden önce yavaşlatmaya çalışacağım, ama bu işe yaramazsa, onu takip et."

"*Tey, moa Myerielua.*"

Dilys bir eliyle Kame'nin omzuna vurdu. "Eğer bir sebepten dolayı Geri döndüğümde, kamaramda Calivan Amcam için bir mesaj var. Hemen ona ulaşmasını sağlayın."

"*Tey, moa Myerielua.*"

"Güzel." Dilys o gemidekinin Nemuan olduğundan neredeyse emin olmasına rağmen, şüphelerini mürettebatıyla paylaşmamıştı. Gemiyi karartmayacaktı.

Calbernan prensinin adını tartışılmaz bir kanıt olmadan veremezdi. Mürettebatı aptal değildi. Dilys'le aynı şeyleri fark etmişlerdi ama hiçbirisi Calbernan rütbeli birinden -özellikle de bir prensten- kendilerinden pek çok kişinin ölümünden ve Üç Mevsim'in kaçırılmasından sorumlu katil korsan olduğundan şüphelenmezdi. Hepsi Köpekbalığı'nın güçlü bir büyücü olduğunu düşünüyordu.

Kame'yi dümende bırakan Dilys geminin yan tarafına atladı. Buradaki okyanus banyo suyu kadar sıcaktı. Temiz, tuzlu derinliklerin onu çevrelemesine, duyularının dışarı akmasına izin verdi.

Takipçileri ona doğru yaklaşırken, Nemuan gemisindeki görünmezlik büyüsünü bırakmıştı. Ya tüm çabasını gemisinin yüksek hızını korumaya odaklamıştı ya da gemisini gizlemek için kullandığı büyü tükenmişti. Şimdi görünen kaçan gemi Nemuan'ın *Dalga Dansçısı* değil, farklı, tanıdık olmayan bir gemiydi. Dilys bunu şaşırtıcı bulmadı. Calberna'nın bir prensinin kendi gemisinde büyük bir ihanet işlemesi pek olası değildi.

Hızla yol alan gemi ile Kuinana resifi arasındaki elli bir alana odaklanan Dilys, gemiye yumruk üstüne yumruk indirmeye başladı.

Deniz. Okyanus kabardı, sonra çarptı, kabardı, çarptı. Yavaş yavaş büyük dalgalar oluştu, beş ayak, on, yirmi. Nemuan'ın Kuinana'nın tehlikeli kuzey kapısından resif girişini riske atması için çok yüksekti. Bunu yapmadan önce denizleri sakinleştirmesi gerekecekti.

Denizleri sakinleştirmek zaman alacaktır.

Dilys'in el ve ayak parmaklarının arasına güçlü ağlar doldu. Bir tekme attı ve dalgaların arasında bir yunustan daha hızlı ilerledi, ilerlerken önündeki güç darbelerini göndermeye devam etti. Arkasında *Kracken* ve filonun geri kalanı, Dilys'in kendini itmek için kullandığı sihirle beslenen aynı akıntıyla yol alıyordu.

Dilys yüzerken Nemuan'ın gemisinin yirmi mil çevresindeki tüm büyük deniz canlılarına çağrılar göndererek gemiyi takip etmelerini ve yavaşlatmak için ellerinden geleni yapmalarını emretti.

Nemuan'ın gemisinin sarsılmaya başlaması uzun sürmedi. Dilys'in dalgaları suları çalkalıyor, akıntıları bozuyor ve denizin girişini Kuinana devasa dalgaların oluşturduğu geçilmez, köpüklü beyaz bir patlamaya dönüştü. Balinalar ve yunuslar Nemuan'ın gemisini taciz ediyor, hızını yavaşlatmak için geminin gövdesine çarpıyorlardı. Nemuan'ın mürettebatı gördüğü her şeyi zıpkınlamaya başlamış, geminin etrafındaki denizi kana bulamıştı.

Kracken onu yakalamıştı. Dilys, kendisi ve filosunun geri kalanı batmakta olan geminin etrafını sararken güverteye bir su fıskırttı.

"Her şey bitti!" Dilys, aralarındaki mesafeye ve gemisinin etrafındaki türbülansa rağmen Nemuan'ın keskin Calbernán kulakları tarafından kolayca duyulabilecek şekilde sesini yükselterek bağırdı. "Gidecek hiçbir yeriniz yok! Çekilin ve gemiye çıkmaya hazırlanın. Mevsimleri teslim edin!"

Calbernán filosu yaklaşırken Dilys dalgaları sakinleştirdi ve saldıran balina ve yunusları geri çağırdı. Filosundaki en sığ omurgalı gemilerden biri *olan Dans Eden Işın*, batmakta olan geminin yanına geldi ve gemiye çıkmaya hazırlanırken onu bağlamak için kancalar kullandı.

Saniyeler sonra, güçlü bir büyü patlaması ve Dilys'in Mystral'ın yarısına kadar kovaladığı gemi, iki yüz metre yarıçapındaki her geminin üzerine ateş ve erimiş şarapnel yağdırarak ateşli bir top halinde patladı.

Dilys sersemlemiş, dehşet verici bir an boyunca hareket edemedi, düşünemedi, nefes alamadı. Nemuan'ın gemisi olan ateşli cehenneme sadece dilsiz bir dehşet içinde bakabildi. Sonra mürettebatından birinin bağırması onu kendine getirdi.

"Gabriella!" Dilys onun adını haykırdı ve *Kracken*'in yan tarafına atladı. Suyu derinlemesine deldi ve yanan enkaza doğru umutsuz bir hızla yüzmeye başladı.

Deniz korkunç, doğal olmayan bir ateşle yanıyordu. Yüzeye çıktığında ısı onu kavuruyor, daldığında tropik okyanusun pırıl pırıl mavi sularını cehennem gibi kırmızı-turuncu bir denize dönüştürüyordu. Korsan gemisinin paramparça olmuş gövdesi kızgın dalgaların üzerinde sarhoşça yalpalıyordu.

"Gabriella!" diye bağırdı yine. Çığlık attı.

Suyun içinde çığlık atan ve çırpınan adamlar vardı. Sönmeyen alevler bedenlerine yapıştı ve etlerini tüketti. Su alevleri söndürmedi. Aksine, neredeyse onları besliyor gibiydi. Yanan adamların bazıları korsandı. Ama çoğu Calbernalı'ydı. *Dancing Ray*'den denizciler.

Onları görmezden geldi, zihni Gabriella'yı bulma ve onu kurtarma ihtiyacıyla tamamen ele geçirilmişti. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Gabriella'nın acısı bile dostları ve vatandaşları alevli bir denizde diri diri yanıyor.

Bir su musluğu çağırdı ve onu geminin güvertesindeki kırık parçalara doğru sürdü. "Gabriella!" diye bağırdı. Tüm gemi alevler içindeydi, aç ve yalayıcı alevlerin dokunmadığı bir santim bile yoktu. Ne durabileceği bir yer, ne de onu arayabileceği bir yol vardı. Burada, yanan geminin yanında bile sıcaklık o kadar yoğun ki ayaklarının altındaki su kaynamaya başlamıştı. Zihninin uzak bir kısmı, hem ayaklarının dibinde fokurdayan sudan hem de önünde yanan ateşli cehennemden dolayı kendi etinin pişmekte olduğunu farkındaydı ama aramaya devam etti, onun adını haykırmaya devam etti.

Yakınlarda bir şey patladı. Alevli enkaz koluna çarptı ve onu geriye, denize doğru fırlattı. Hızla yüzeye çıktı, keskin, yakıcı bir ısı ve acının farkındaydı. Kolu yanıyordu ve denize hızla dalması da onu söndürmemişti. Çıplak eliyle alevlere vurdu ve bir yandan da küfretti.

Ateş avucuna da sıçradı. Ateş yanan zift gibiydi. Dokunduğu her şeye yapışıyordu. Yanan elini tekrar kolundaki yanan bölgeye çarptı ve suyun söndüremediği şeyi boğmayı umarak sıkıca tuttu.

"Gabriella!" diye tekrar bağırdı. Korku ve kederden çılgına dönmüş bir halde, alevler içindeki cehennemde kimsenin hâlâ hayatta olamayacağını kabullenemeyecek kadar beyhude olmasına rağmen, tekrar yanan enkaza doğru yüzdü.

"Dilys!" Yakınlardaki dalgalarda küçük bir sandal sallanıyordu. Ari pruvanın üzerine eğilmişti. Deniz büyüünün tınısı küçük teknenin etrafını sarmıştı.

Mürettebat, yanan odun ve etin keskin dumanı ve kokusu altında taze bir koku yayılıyordu. Yangını teknelerinden uzak tutmak için deniz kullanıyorlardı. "Çıkarın şu Hel'i oradan!"

Onları görmezden geldi ve alev alev yanan, batmakta olan gemiye doğru daldı. Burada, dalgaların altında bile ateş hâlâ yanıyordu, sıcaklık bunaltıcıydı ama Dilys paramparça olmuş, batan, alevler içindeki gemiye doğru daldı, aklında Gabriella'ya ulaşma ihtiyacından başka hiçbir düşünce yoktu. Onu bulmak. Onu kurtarmak için.

Eller onu arkadan yakaladı. Onlarla savaştı, pençelerini çıkardı, dişlerini gösterdi, kükredi ve çırpındı, adını haykırdı. "*Gabriella!*
Gabriella!"

Sert bir şey kafasının yan tarafına çarptı.

Büyülü, söndürülemez ateş nihayet sönmeden önce, Calbernán filosunun yedi gemisi battı. İki yüzden fazla Calbernánlı öldü ya da kayboldu. *Kracken* ve mürettebatı da neredeyse onların arasındaydı, ta ki yangını kumla söndürerek söndürebileceklerini keşfedene kadar.

Alevler nihayet söndükten sonra, korkunç kurtarma çalışmaları cesetler başladı. Ari ve Ryll filonun geri kalanıyla birlikte gelmişti ve onlar da aramaya katıldılar. Günün geri kalanında ve gece boyunca, *ulumi*'lerinin ısıltısını ve okyanus sakinlerinin duyularını kullanarak geceyle örtülü okyanusun karanlığını delip geçtiler.

Şafaktan birkaç saat önce, enkazı araştıran Calbernánlılar tüyler ürpertici bir keşif yaptılar: tanınmayacak kadar yanmış ve patlamanın şiddetiyle parçalanmış iki kadının kalıntıları, tüm parçaları tanımlamak zordu. Ancak iki parçayı ayırt etmek kolaydı. Biri bir kol, diğeri ise bir zamanlar narin olan derinin kömürleşmiş, harap olmuş bir parçasıydı ve her ikisi de gül şeklindeki belirgin kabarık doğum lekesini taşıyordu.

Summerlea Mevsimi'ni bulmuşlardı.

"Hayır." Kalbi ve vücudundaki her organ göğsünden sökülüp alınmış gibi içi boşalmış olan Dilys dehşet verici kalıntılara baktı.

Yaz Kralı'nın iki kızından geriye kalmıştı. Gözlerinin önündeki gerçeğe inanmayı reddetti. "Bu o değil. O ölmedi. Ölmüş olamaz. Ölmüş olsaydı bilirdim!" Ama bilir miydi? Onu hiç sahiplenmemişti. Aralarındaki bağ tamamlanmamıştı.

"Dilys." Güneşten bronzlaşmış Calbernann teninin altında solgun gözlerle bakan Ari, Dilys'in omzuna uzanmak istedi ama eli havada kaldı. Başsağlığı dilenemez, keder yatıştırılmazdı. Bunun için değil.

Kuzenlerinin acısını hafifletmek için çaresiz kalan Ari ve Ryll, ona acı dolu bir sempatiyle baktılar.

Dilys tekrar, "Bu o değil," dedi. "O olamaz." Numahao bu kadar zalim olamazdı. Bir adamın hayatından bir değil iki *lianayı* birden almak. Kalbine en yakın olan herkesi ondan koparmak. Kesinlikle olamazdı.

Ama o kömürleşmiş et parçalarının üzerindeki kabarık gül doğum lekeleri, itirazlarıyla alay ediyordu.

Numahao çok acımasız *olabiliyordu*. O bunun canlı kanıtıydı.

"Neden? Neden?" Sesi kısıktı, kelimeler çok dar bir boğazdan geçerken parçalanıyordu. Pençeleri *Kracken*'in güvertesinin kaplamasında derin yarıklar açmıştı. "Babamı kurtaramadım. Nyamialine'i kurtaramadım. Fyerin'i güvende tutamadım. Ve şimdi G-Gabr-" Sesi kesildi. Onun adını söyleyemedi. Sevdığı ölümler listesine ekleyemedi.

Ve aniden her şey çok fazla geldi. Kederi dayanılamayacak kadar büyüktü.

Her ne ise, varlığının sevdiklerine ölüm ve keder getirmesinin nedeni her ne ise, artık sona ermeliydi. Siavaluana ve Sianna öldüğünde Merimynos Hanesi'ndeki evli olmayan her yetişkin erkeğin neden *kepu* yaptığını anlamıştı. Değerli, taparcasına sevdikleri kadınlarını koruyamamanın utancıyla değil. Evlerine çok fazla oğul yüklemekten kaçınmak için değil. Bu kederdi. Acı o kadar derin, o kadar dayanılmazdı ki, kendi kalplerini göğüslerinden söküp atmak onlara kalan tek teselli, kayıplarının bastırılamaz, kıvranan ıstırabından tek kaçış yoluydu.

Gabriella olmadan Dilys de olamazdı. Onun olmadığı bir dünyada yaşayamazdı.

Denemek bile istemedi.

Pençeleri ileri fırladı. Acı dolu bir kükreyle onun adını haykıran Dilys, elini kemik kıran bir güçle kendi göğüs kafesine doğru sürdü.

Gece çökmüştü ve Gabriella bir kez daha şiddetli duygularını tutsak büyüsunün kazanına döküyordu. Bu sefer, yaptığı şeyin acısı her daha kötüydü. Canavar vahşiydi, öfkeliydi, özgür kalmak için çaresizdi. İçinde çılgınlıklar atıyor ve öfkeleniyor, zincirlenmiş büyüsunü onu parçalamakla tehdit eden uçucu bir cehenneme dönüştürüyordu. Ona rağmen

Şüphe uyandırmamak için sessiz kalma kararlılığıyla, boğazında alçak bir inilti çınladı.

Tasması boynunda titreşiyordu. Başta bir şey düşünmedi ama kendini zorlamaya devam ettikçe ve acı dolu iniltileri koluna doğru boğduğu çılgınlara dönüştükçe, tasmaındaki titreşim de arttı.

Sonra derisinde patlayan bir baloncuk gibi bir çatırtı geldi. Acının parçaları beynini deldi ve her şey karardı.

Uyandığında gökyüzü hâlâ karanlıktı, güneşin doğmasına daha birkaç saat vardı ama tasmalandığından beri ilk kez bir şey hissedebiliyordu Kendisiyle büyüü arasında duran bariyerde kılcal bir çatlak. Neredeyse fark edilemeyecek kadar küçüktü ama haftalardır yeteneğinden mahrum kalmış bir hava cadısı için bu kılcal çatlak bir kanyon kadar geniş olabilirdi.

Gözlerini açtı ve kulübenin etrafına baktı. Solish uyuyordu. Kapıdaki muhafız zaman geçirmek için iskambil oynuyor, yanındaki fener valinin uykusunu bölmek için loş bir şekilde yanıyordu.

Gabriella bakışlarını muhafızın üzerinde sabitledi ve haftalardır ilk kez sesine ikna kabiliyeti katmaya çalışarak fısıldadı: "Çok yorgunsun. Senin gözlerin çok ağır. Onları açık tutamıyorsun."

Birkaç saniye sonra muhafız esnedi ve başı öne doğru sallanmaya başladı. İşe yarıyordu!

Başarısından cesaret alarak biraz daha zorladı. "Uyumak zorundasın. Tüm vücudunuz çok yorgun. Bir dakika daha uyanık kalamazsın. Şimdi gözlerini kapatıp uyumalısın ve ne duyarsan duy şafağa kadar uyanmayacaksın."

Muhafızın başı öne eğilmiş, çenesi göğsüne yaslanmıştı ve kadın yumuşak bir horlama sesi duydu.

Gabriella sevinçle büyüüne uzandı ve büyüünün muazzam gücünü boynundaki tasmaya akıtarak onu yakmayı umdu. Tasma kızardı. Bedeni daha da ısındı. Bileğindeki Gül parlayan bir kordu. Acısı korkunçtu, sanki diri diri yanıyordu. İçten dışa.

Ya bir ses çıkarmış olmalıydı ya da etrafını saran kavurucu çarşafların kokusu Solish Utua'yı uykusundan uyandırmış olmalıydı, çünkü yatakta doğruldu ve tüm vücudu yanan Summer'a şöyle bir baktı

şimdi içinde ateşle parlıyordu ve çığlık attı, "*Tzele! Tzele*'yi getirin!"

Kulübenin kapısı çarparak açıldı. Üç iri yarı vahşi ona doğru koşuyordu.

Tek , *Hayır!* Ona dokunmalarına izin vermeyecekti. Ona ilaç vermelerine izin vermeyecekti. İradesi dışında tutulmayacaktı. Şimdi olmaz. Bir daha asla.

Ve kaçırıldığından beri çektiği her saniye acı, ıstırap ve aşağılanma, döktüğü her gözyaşı, kurtuluş ve güç için ettiği her dua, bildiği her güçlü duygu, büyümlü kalbinin fokurdayan kazanına döküldü.

Ve sonra bağırdı: "*HAYIR!*" Ve yakası ardına açıldı.

Ve bir ömür boyu kafeste tuttuğu sihir serbest kaldı.

"*HAYIR!*" diye tekrar bağırdı. Zaman yavaşladı, her an uzadı ve her küçük ayrıntıyı keskin bir odağa getirdi. Kendisine doğru koşan adamların ikiz alev ve kül yığınlarına dönüşmesini izledi. Onu satın alan adam Mur Balat'tan gelen gemi de aynı kaderi paylaştı. Sonra gemi -Gabriella'nın yüzen hapishanesi, onu Summerlea Mevsimi'ne sahip olabileceğini düşünen barbara doğru götürüyordu- muazzam bir güçle eğildi, ahşap büküldü, kömürleşti ve sonra milyonlarca parçalanmış, alevli parçadan oluşan bir patlamayla dışarıya doğru parçalandı.

Ses su üzerinde hızlı hareket eder.

Gabriella'nın Haykırışı - bir Siren'in çığlığı - Mystral'daki tüm doğal seslerden daha hızlı yayıldı. Varyan'da yarıştı. Her şeyi paramparça etti. Calbernán Adalarına açılan pencereler ve Ardul'un doğu kıyısı boyunca yüzlerce mil boyunca uzanan her pencere. Arkasından gelen büyük Bu çığlığın gücüyle devasa bir dalga, bir *tsunami*, akılsız bir savaş lordunun gemisi olan yanan enkaz yığınının hızla dışarı fırladı.

Adalardaki her Calbernán - Varyan'a yelken açan her Calbernán - bu haykırışı duydu.

Yüzlerce mil ötede, *Kracken*'da, Dilys o haykırışı duydu.

Onunla birlikte kalbine yakıcı bir zıpkın saplandı.

kendi pençeli eli ama *ulumi*'si kör edici bir şekilde parlarken ani, vahşi bir sevinç.

"*Gabriella!*" diye kükredi. Ayağa fırladı. "Dümenci! Çapayı tartın! Bağırışın kaynağına doğru bir rota belirleyin!"

Bu emre gerek yoktu. Geminin mürettebatı çoktan armaya tırmanmış, demiri çekmiş ve yelken açmaya hazırlanıyordu.

"O yaşıyor." Ari ve Ryll'a döndü. "Yaşıyor!" Güldü, gözlerinin kenarlarından akan yaşları boğum boğum etti. Kuzenleri onu omzundan alkışladı ve sarılmak için yanına sürükledi.

"Ryll'i ve filonun geri kalanını da yanına almalısın. Siren," dedi Ari. "Mürettebatım ve ben kurtarma çalışmalarını tamamlamak için burada kalacağız. Hâlâ kayıp adamlarımız ve oğullarını eve getirmek için mümkün olan her şeyi yaptığımızı bilmek isteyecek ailelerimiz var."

"*Tey*, elbette." Dilys güçlkle ilerleyebildi. Duygu karmaşası onu . Ari'ye bir kez daha sıkıca sarıldı. "Teşekkür , Ari. Kendine dikkat et."

"Her zaman." Ari geminin küpeştesinin tepesine atladı ve denize daldı.

Solish Utua'nın gemisinin parçalanmış, için için yanan enkazının ortasında suda ilerlerken Gabriella'nın aklına, tek ulaşım aracını bağırarak parçalara ayırmanın kendisi açısından en zekice hareket olmayabileceği geldi. Gemiden geriye avucunun içinden daha büyük bir parça bırakmamıştı, bu da yüzmek için kullanabileceği büyüklükte bir şey bile olmadığı anlamına geliyordu ve uçsuz bucaksız, boş bir okyanusun ortasında tek başınaydı.

Esasen nerede olduğunu biliyordu. Artık tasmadan kurtulduğuna göre, güneşin konumu ona bunu söylüyordu. Ekvatorun güneyi, Ardul kıtasının doğusu ve Calbernan Adalarının birkaç yüz mil güneybatısı. Yüzme mesafesinde hiç kara parçası yoktu.

Bağırmasından belki de yarım saat sonra, birkaç koyu yüzgecin suyun yüzeyinde belirdi. İlk başta onların, az önce bağırarak parçaladığı bir gemi dolusu denizcinin döktüğü kandan etkilenen köpekbalıkları olduğunu düşündü ve kalbi çarpmaya başladı. Büyüsü anında, bir çağrı bile yapmadan, okyanus yırtıcıları yaklaşırsa onları uzaklaştırmak için hazır -neredeyse aç- bir şekilde kükredi. O serbest bırakamadan, meraklı yunus yüzleri belirdi ve hava tiz cıvıltılar ve ciyaklamalarla doldu. Yaratıklardan birkaçı havaya sıçramaya başladı, bir sıçramayla okyanusa geri dalmadan önce kavis çizip dönmeye başladı. Etrafında halka oluşturmuşlar, cıvıl cıvıl konuşuyorlardı ve zarar vermek istemedikleri, aslında ona arkadaşlık etmek istedikleri ve muhtemelen

onu korumak için. Yunuslar geldikten bir saat sonra bir avuç yüzen Calbernalı da geldi.

"*Sirena*."

Pırıl pırıl parlayan altın rengi gözleri ve keskin, tamamen açılmış beyaz dişleriyle tanımadığı adamları görünce sinirleri gerildi. Yüzücüler Köpekbalgı ile işbirliği yapan kötü adamlar yerine Calbernan tüccarları ya da balıkçıları olma ihtimali daha yüksekti ama işi şansa bırakmaya hazır değildi.

"Benden uzak dur!" Tasma ya da büyüsünü dizginleyecek kendi iç bariyerleri olmadan, İknası bir kırbaç gibi şakladı. "Sakın gelme Yaklaşın!"

Sanki kadın onlara vurmuş gibi geri çekildiler. Şaşkınlık ve şaşkınlık yüzlerinden okunuyordu ama hiçbiri daha fazla yaklaşmadı.

"*Sirena*," dedi onunla ilk konuşan kişi. "Çağınızı duyduk. Cevap vermeye geldik."

"Adın ne?" diye sordu içlerinden biri.

"Nerelisin?" diye sordu bir diğeri.

"Dilys Merimydion'u tanıyor musun?" Calbernalılar Deniz Dili konuşuyordu, bu yüzden sorusunu Eru dilinde sordu, düşmanca bir grup olmaları ihtimaline karşı bir avantaj elde etmeyi umuyordu. "Ona bir mesaj misin? Lütfen, Dilys Merimydion'u bulmam gerek. Di-lys Meri-myd-ion." Her heceyi yavaşça ve belirgin bir şekilde telaffuz etti, tıpkı insanların kendi dillerini konuşmadığınızı düşündüklerinde yaptıkları gibi.

"Dostlarım, ona bakın," diye mırıldandı dördüncü bir Calbernan. "*O bir Oulani*."

Duyduğumuz Siren nasıl o olabilir?"

Birinci adam dördüncüye tiksintiyle baktı. "Aptal olma, Mahelon. Çağrı bizi buraya getirdi -hepimizi ve onları da-" Gabriella'nın şimdi hızla kendisine doğru gelen bir düzineden fazla gemiyi görebildiği, etrafgeniş okyanusu işaret etti. "Ayrıca, sen

Prensin kişinin o olduğunu gördünüz mü?" İlk adam Summer'a dönerek gülümsedi. Uzun savaş dişlerini geri çektiğinde gülümsemesi çok daha çekici ve çok daha az tehditkârdı. Eru dilinde, "*Sirena*, benim adım Amanu Susa. Ailem Merimydion Hanesi'nin aile adası olan Cali Kai Meri'den çok da uzak olmayan bir yerde yaşıyor. Küçük kardeşim *Kracken*'de görev yaptı.

Myrielua bu yılın başlarında onun düğününe katıldı. Size Calberna'ya kadar eşlik etmemize izin verin, biz de ona haber gönderelim. Lütfen *Sirena*," dedi. eşlik etme teklifine hemen atlamayınca ekledi. "Bağırdığınızda denizin üzerindeydiniz. Varyan'ın çoğu seni duymuş olacak.

şimdi -ya da çok yakında- sizi topraklarınızdan çalanlar da buna dahil olabilir. Adalar'da daha güvende olacaksınız. Sizi oraya götürelim."

"Tekneniz nerede?" diye sordu, gerçek bir meraktan çok zaman kazanmak için. "Bir teknemiz olmalı? Calberna'dan buraya kadar yüzerek gelmediniz herhalde?"

Amanu güldü ve bu ses, köpekbalığı olmayan diğer tüm Calbernan'ların iyi huylu kakhahaları kadar büyüleyiciydi. "Gemimiz orada-" Yollarına çıkan balıkçı teknelerinden birini işaret etti.

İsteksizliğinin saçmalığı onu çarptı. Kimi kandırıyordu? Of Elbette onlarla gidecekti. Başka ne diyecekti ki? Hayır, beni burada okyanusta tek başıma boğulmaya ya da köpekbalıklarına yem olmaya mı bırakacaktı? "Pekâlâ," diye kabul etti toplayabildiği kadar büyük bir asaletle. "Calberna'ya kadar eşlik etmenizi kabul etmekten onur duyarım."

"Harika!" Amanu keskin bir ısıklık çaldı.

Gabriella, iki yanında iki yunus belirince irkilerek bir çığlık attı.

"Sırt yüzgeçlerine tutun, *Sirena*. Seni gemimize kadar yüzdürecekler. Sıkı tutun. Hazır mısın?"

Onun başını sallaması üzerine Amanu tekrar ısıklık çaldı ve yunus çifti Gabriella havalandı. Küçük, ürkek bir şaşkınlık çığlığı attı ve yunuslar onu okyanusta hızla yaklaşan balıkçı teknesine doğru sürüklerken ellerini sıktı. Calbernalılar ve diğer yunuslar da uçan balıklar gibi dalgaların arasından sıçrayarak onu takip ettiler.

Amanu Susa'nın balıkçı teknesine ulaşmaları uzun sürmedi ve sihirli bir su borusuyla onu güverteye çıkardılar. Güçlü, bronzlaşmış Ayakları güverteye değdiğinde eller onu sabitlemek için oradaydı.

"*Sirena*," diye mırıldandı balıkçılar, yüz ifadeleri ve sesleri saygıya varan bir huşu ile doluydu.

Dilys ona Sirenler'den, onların kaybının Calberna'ya vurduğu korkunç darbeden bahsetmişti ama bu kaybın gerçekliği şu ana kadar, basit bir Calbernan balıkçı teknesinin sallanan güvertesinde, Calbernalıların neredeyse tapınmaya yakın yüzleriyle çevrili olarak durduğu şu ana kadar tam olarak algılanmamıştı.

Tanrıça Numahao'nun kendisi Halla'dan aşağı inip

Bu güvertede, bu adamlar daha şaşkın ya da saygılı olamazlardı. Amanu ve adamlarının Köpekbalığı ile işbirliği içinde olabileceğine dair korkusu, onların huşuları karşısında buharlaştı.

Amanu gemideki diğ er adamlardan birine, "*Myerial*'a ve *Myerielua*'ya da haber ," dedi. "Onlara *Mavi İnci* mürettebatının *Sirena*'yı bulduğunu ve onu Adalar'a getireceğimizi söyle."

OceanofPDF.com

Bölüm 23

En batıdaki Calbernan Adalarının kıyılarının yaklaşık elli mil güneyinde, tanıdık bir gemi ufukta belirdi. Calberna ve Merimydion Hanesi'nin renklerini taşıyan Dilys'in amiral gemisi *Kracken*, derin, mavi Varyan Okyanusu'nda hızla ilerliyor, Gabriella'yı taşıyan balıkçı teknesine doğru yol alıyordu ve şu anda iki yüzden fazla gemiye ulaşan bir filo ona eşlik ediyordu.

Mavi İnci'de Gabriella, *Kracken*'in yaklaşmasını izlerken heyecan, rahatlama ve korkuyu aynı anda yaşıyordu. Dilys'in zarar görmemişti. İşkence ve dehşetle geçen uzun haftalardan sonra onu tekrar göreceği için duyduğu heyecan. Ve aynı sebepten dolayı korku.

Midesi düğümlendi ve elleri *Mavi İnci'nin* parmaklıklarını öyle sıkı kavradı ki parmak eklemleri bembeyaz oldu. Kalbi göğüs duvarına çarpıyordu.

Gemideki Calbernalılardan biri pruvadan denize atladığında *Kracken* hâlâ bir mil açıktaydı. Deniz büyüünün tuzlu tadını almadan ya da mavi ışık çizgisini görmeden çok önce kim olduğunu biliyordu.

Suyun içinden mızrak gibi geçti. *Ulumi'si* ıslıl ıslıl parlayan Dilys, büyüyle çalışan gemisinin bile yüzebileceğinden daha hızlı bir şekilde ona doğru yüzdü. Birkaç dakika sonra

genç bir deniz tanrısı gibi su dalgalarının üzerinde yükseldi. Dalgadan güverteye kıvrak, çevik bir hareketle onun önünde durdu, o kadar uzun boylu, o kadar güçlüydü ve -yüzünün çelimsizliği ve Gözlerinin altında o kadar güzel koyu halkalar vardı ki, ona bakarken neredeyse kalbi kırılacaktı.

"Gabriella." Sesinde gözyaşları vardı, ona uzanan ellerinde titreme vardı, sonra durdu, sanki onun bir hayal ürünü olmasından korkuyormuş gibi

Hayal gücü.

Bu duyguyu biliyordu. Köpekbalığı ve Mur Balat'ın pençesindeyken onu hayal etmiş, uyandığında umutsuzluğun acısını tatmıştı. rüyasında onu görünürde hiçbir yerde bulamadı ve yüzen hapishanesinin ahşap duvarları hala etrafındaydı.

Sonra kolları ona sarıldı, katı ve gerçekti ve teni onunkine bastırdı, yumuşak, esnek, çok sıcaktı, kokusu burun deliklerini dolduruyordu, ona özgü aromaların bir karışımı. Ve her bir parçası sevinç, rahatlama, ... ve aşkla ürperdi. Evet, aşk. Helos ona yardım et.

"Dilys, ben-" Boğazı düğümlendi, gözyaşları tehdit ediyordu. Bir kez ağlamaya başladığında durduramamaktan korktuğu için düşmelerine izin vermekten korkarak onlarla savaştı. Seyircilerin önünde böyle tamamen parçalara ayrılmak olmazdı. Güvenli de değildi. Bu balıkçılar ona yardıma gelmişti. İsteyeceği son şey, istemeden de olsa, duygularıyla beslenen bir güç patlamasının

herhangi birine zarar veremezdi. Engelleri, yakasını yırtıp Solish Utua'nın gemisini parçalayan o Bağırış tarafından yok edilmişti. *Mavi İnci'deki* balıkçılar ondan öylesine etkilenmişlerdi ki neredeyse saygı duyacaklardı, bu da onların yanında kendini kontrol etmesini kolaylaştırıyordu ama Dilys buradayken, kırılğan sükûnet görüntüsünün sağlam durma şansı yoktu.

Dilys kollarını onun etrafında tuttu, sırtını okşadı ve kulağına yumuşak, yatıştırıcı sözler mırıldandı. "Her şey yolunda, *moa kiri*. Her şey yoluna girecek. Artık güvendesin. Bir daha asla sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim." Ve her ne kadar "güvende" kelimesinin kendisine bir daha hiçbir bağlamda kullanılamayacak bir kelime olduğunu bilse de, adamın sesinin tınısı, sözlerinin gücü

Ona sarılan kollar onu bir nebze olsun rahatlattı.

Ona sarıldı, onun yakınlığından güç aldı. En azından, içinde çılgınca köpüren duygular yatışmaya başlayana kadar soğukkanlılığını korumasına yardımcı olacak kadar.

Yeniden nispeten sakinleştğinde Dilys'ten uzaklaşmaya başladı ama Dilys bir kolunu ona dolayarak onu kendi tarafına çekti ve Amanu ile mürettebatına döndü. "*Calbernari*, sana en derin teşekkürlerimi sunuyorum. Ben de *Liana*'nın yardımına koştuğun için sana her zaman borçlu olacağım. Ve bu büyük hizmetin için sana teşekkür etmek için bekar oğullarının her birini Ev Merimydion ve Calberna'yı sağladı. Eğer herhangi birinizin bir şeye ihtiyacı olursa -herhangi bir şeye- istemekten çekinmeyin. Gücüm dahilindeyse, yapılmasını sağlarım. Bu geminin kaptanı hanginiz?"

Amanu Susa öne çıktı ve prensinin önünde eğildi. "Ben, *moa Myerielua*."

"Susa mı? *Kracken*'da görev yapan bir Manelo Susa vardı." "Küçük kardeşim, *Myerielua*."

"İyi bir adam. Bu yaz Konumarr'a gitmeden önce düğününe katılmıştım." Amanu gülümsedi. "Başardınız, prensim. Ailem büyük onur duydu."

"Kaptan Susa, mürettebatınızın ve ailelerinin bir listesini yapın ve Merimydia Oa Nu'da. Ben yaşadığım sürece, aileleriniz benim ailem tarafından her zaman hoş karşılan."

Gabriella, *Mavi İnci* mürettebatının Dilys'in büyüüne ne kadar çabuk ve tamamen kapıldığını izledi. Onlarla çok kolay anlaşıyordu, çok doğal ve zahmetsizce çekiciydi. Ve çok samimiydi. Neredeyse sihirli cazibesinin asıl kaynağı buydu. Onları gerçekten önemsiyor, hayatlarıyla gerçekten ilgileniyordu. Sadece Calbernán oldukları için de değil. Konumarr'da da Yazlıkçılar ve Kışlıkçılar için aynısını yapmıştı.

Kendisi ile Dilys arasındaki fark buydu. Dünyaya her zaman gösterdiği yüzü bir yalandı, çocukluğundan beri taktığı bir maske.

Öte yandan Dilys'in iyiliği gerçektir. İnsanlar onu hak ettiği için seviyordu, onlara yalan söylediği için değil.

Onu sevmeleri için onları manipüle etmek.

Kracken yelkenlerini açmıştı ve şimdi *Mavi İnci*'nin yanında sürükleniyordu. Işıl ışıl parlayan Calbernanlılar armaları doldurmuş ve geminin yan tarafına dizilmişlerdi, gülümsemeleri geniş ve göz kamaştırıcıydı, neşeleri havada o kadar yoğundu ki her nefes baş döndürücü bir telaştı.

"*Myerialanna Summer!*" ve "*Sirena!*" diye seslendiler.

Karşılamaları onu yıkadı, ancak mutlulukları ve sıcak karşılamaları onu canlandırmak yerine, ısırgan otu gibi ham duyularını sokmaya başladı.

Hepsi onun kim ve ne olduğu yalanına . Bilmiyorlardı.

Hiçbiri. Dilys bile tam olarak anlamamıştı. Nasıl anlayabilirlerdi ki?

Köpekbalığı pis ellerini onun üzerine koyana ve aklındaki her düşünce kanlı, vahşi bir intikama dönüşene kadar o da tam olarak anlamamıştı. İyi bir insan - kalbi gerçekten iyi olan biri- saldırganının beynini çorbaya çevirme düşüncesinden zevk almaz, vücudundaki her kemiği teker teker kırmayı ve acı dolu çılgınlıklarını güzel bir şarap gibi içmeyi hayal

Ŗu anda bile güvende, zgr ve sevdiği adama kavuŖmuŖ olsa da, tek dŖnebildiđi Köpekbalığı ve Mur Balat'ın peŖine , onları takip etmek ve olabilecek en kötü, en kanlı Ŗekilde katletmektir. Helos ona yardım etti, kız kardeŖlerini kurtarmak için duyduğu acil ve içten ihtiyaç bile içinde kıvranan vahŖi intikam arzusunun yanında ikinci planda kalıyordu.

Dilys elini sallayarak denizden mavi bir su fiŖkırttı. Gabriella'yı kollarına aldı, "Dayan, *moa kiri*," dedi ve dalganın tepesine atladı. Dalga onları havaya kaldırdı ve *Kracken*'in yüksek güvertesine doğru hızla yükseldi.

Yere indiklerinde ve Dilys onu ayağa kaldırdığında, hızla uzaklaŖtı, onun ulaŖamayacađı bir yere gitti. Anlık, rkek bir endiŖe parıltısı hissetti, yaralı ŖaŖkınlık çabucak bastırıldı. Her ikisini de görmezden gelerek her zamanki glmseymeyen maskesini taktı ve mürettebat üyelerini selamlamak için kendini hazırladı.

onlara iyi ve zarar grmemiŖ olduğuna dair güvence verdi. Yalanlar prensesinden daha fazla yalan. Ona sorgusuz sualsiz inandılar elbette. Dilys inanmadı. Bir Ŗeylerin yanlıŖ gittiğini biliyordu. Orada durup mürettebatı ve onu aramak için onlarla birlikte yelken amıŖ olan KıŖ Halkı'nı selamladığı süre boyunca, endiŖeli bakıŖları tekrar tekrar ona yöneldi.

Yeniden bir araya gelme faslı bittiğinde ona usulca, "ok yorgunum," dedi. "Ve bir banyoya ihtiyacım var. Bir tane alabilir miyim?" Balıkçıların onu denizden kurtardığı gün banyo yapmıŖtı ama bu, Köpekbalığı'nın lekesini etinden temizlemeye ya da kendini yeniden temiz hissetmesine yetmemiŖti.

"Elbette banyo yapabilirsiniz. Sen ne istersen, *moa haleah*, ben de onu sağlayacağım." Mrettebattan birine seslenerek kamarasına bir küvet ve taze, sıcak su getirilmesini emretti.

"Suyun ısıtılmasına gerek yok. Bunu kendim yapabilirim." İsteksizce gülümsedi ve Gl'ünün tenine karŖı koyu, sıcak bir kırmızı olduğu bileğini kaldırdı. Bariyerleri kırıldığından beri hiç sođumamıŖtı.

Onu kamarasına götürdü, adamları büyük bakır küveti kurmuŖ ve depolarından kovalarla tatlı su getirmiŖlerdi bile. Summer'ın isteğine göre suyun ısıtılmasına gerek olmadığından, mürettebatın bir bez, bir kavanoz sabun ve düzgünce katlanmış birkaç arŖaf gibi görünen Ŗeyleri sererek banyosunu hazırlaması sadece birkaç dakika sürdü.

"Gemide banyo havlumuz yok," dedi Dilys ona. "Calbernalıların ihtiyaı olan bir Ŗey değil ama arŖaflar neredeyse aynı iŖi görür."

"İyi olacak, teŖekkr ederim."

"Şifonyerimde temiz *şumalar* var, işiniz bittiğinde kullanabilirsiniz. Özür dilerim. Cüppem ya da önlüğüm yok. Civardaki tüccar gemilerine haber vereceğim."

"değil. Üzerimdekileri yıkayabilirim ve işim bittiğinde benim için kurutmanı isteyebilirim. Amanu beni denizden çıkardıktan sonra böyle yapmıştı." Birbirlerine karşı çok kibar, çok yapmacık davranıyorlardı.

"Eğer dileğiniz buysa." Kapıya doğru ilerledi ama tam kapıya ulaştığında durdu. "Gabriella ..."

"Ne?"

Kapı aralığından ona baktı, yüzünde ender rastlanan bir kararsızlık ifadesi vardı ama sonra başını salladı. "Boş . Sen banyonu yap, *moa haleah*. Bitirdiğinde konuşuruz." Çıktı ve kapıyı yumuşak bir tıkırtıyla arkasından kapattı.

Gabriella'nın parmakları yumruk şeklinde kıvrıldı. Onları bakır küvetteki soğuk suyun içine soktu. Onu incitmişti. Gabriella'nın geri çekilişini, Gabriella'nın onda açtığı yarayı hissettiği kadar net hissetmişti. Kaçırılmasının onu kendisiyle evlenmemeye her zamankinden daha kararlı hale getirdiğini anladığında onu daha da çok incitecekti.

Hayatı boyunca korktuğu ve savaştığı her şey gerçekleşmişti.

Küvetin içinde şimdi buharlaşan suya baktı, hiç düşünmeden neredeyse kaynama noktasına kadar ısıttığı galonlarca suya.

Kendini kölelikten kurtarmak için canavarı serbest bırakmıştı. Bir daha asla kafese kapatılmayacaktı.

"Sorun ne, Dilys?" diye sordu Ryll. "Hayatının aşkıyla yeniden bir araya gelmiş mutlu bir *akua*- adayına benzemiyorsun."

Kracken yeniden yelken açmış, rotasını Calberna'ya çevirmişti. Ryll, *Kracken*'daki kuzenine katılmak için kendi gemisinden ayrılmıştı.

"Keşke bilseydim. Benimle konuşmuyor."

"Konuşması gerekiyor."

"Biliyorum." Acı, paylaşılmadan içinde tutuldu, iltihaplandı. "Şu anda banyo yapıyor.

İşi bittiğinde konuşacağız. Konuştuğumuzda ona nasıl yardım edeceğimi daha iyi bileceğim."

"Sence onlar-" Ryll utanmış bir yüz ifadesiyle sözünü kesti. Dilys'in ağzı inceldi. "Ona tecavüz ettiklerini düşünüyor muyum?"

Bilmiyorum.

Muhtemelen değil. Bekaret, bir prensesin evinden çalınması için para ödeyecek kişiler tarafından çok değerlidir. Ama eğer öyleyse, bunu atlatacağız.

Neye ihtiyacı varsa, ben de onu karşılayacağım."

"Neye ihtiyacın varsa ben de karşılayacağım," diye söz verdi Ryll, sesi şefkatle doluydu, "ve Ari de Kuinana'daki işini bitirdiğinde."

"Biliyorum." Dilys elini kuzeninin omzuna koydu. "Ve sana teşekkür ediyorum.

her açıdan benim kardeşlerimsiniz."

"Şu anda sizin için ya da onun için yapabileceğimiz bir şey var mı?"

"Hayır, ben-" Dilys reddetmeye başladı ama sonra . "Bekle. Aslında bir şey var. İğne kullanmakta ustasın, değil mi?"

Kulübenin kapısı çalındı ve Gabriella sıçradı.

"Bir dakika!" Hâlâ küvetin içindeydi, bir saatten fazladır oradaydı ve su başladığı andaki kadar sıcaktı. Aslında buharlaşan suyu yerine koymak için daha fazla su eklemek zorunda kalmıştı.

Gerçi banyonun pek faydası olmamıştı. Neredeyse kendini kaynatmış ve cildini çiğ çiğ keselemişti ama yine de kendini temiz hissetmiyordu.

Bakır küvetten çıktı, Dilys'in kendisi için bıraktığı çarşaflardan birini kaptı ve "Girin" diye seslenmeden önce kendi etrafına sardı.

Mandal kalktı. Dilys odaya girdi ve kapıyı arkasından kapattı. Elinde küçük bir paket vardı. "Ryll ve ekibimden birkaç kişi sana banyo yaparken giymen için birkaç şey hazırladı. Onları buraya koyacağım.

İstemiyorsan giymek zorunda değilsin." Paketi ona uzattı ve açarken onu izledi.

Gabriella'nın paketten çıkardığı ilk parça beyaz ipekten dikilmiş bir cüppeydi. İkincisi ise güzel bir deniz tonunda kolsuz bir elbiseydi. yeşil, eteği yandan yırtmaçlı, tertemiz beyaz bir iç eteği ortaya çıkarıyordu. İri, mükemmel inci dizileri belinde zarif kavisler çizerek sarkıyordu. Önü bağcıklı, mavi ve kolsuz, daha sade bir elbise daha vardı.

"Çok güzel, çok güzel, çok ."

"Mürettebat kumaş için *şumalarını* bağışlamayı düşündü, ancak yakındaki ticaret gemilerinden biri bunun yerine ambarlarındaki kumaşın bir kısmını teklif etti."

"Lütfen benim için onlara teşekkür edin. Hem ticaret gemisine hem de kendi mürettebatınıza."

Başını salladı ve hâlâ buharı tüten bakır küvete baktı. "Banyonu mı?"

"Evet."

"O zaman ben banyo suyuyla ilgilenirken sen de elbiseyi dene, belki tadilat gerekir." Kulübenin köşesindeki perdeli bölmeyi işaret etti.

Gabriella sade mavi elbisesini aldı ve kameriyeye yöneldi. Paravanın arkasında giyinirken, Dilys'in kabinde hareket ettiğini duyabiliyordu. Bir ay önce, Dilys içerideyken asla kıyafetlerini değiştirmezdi.

Aynı odada, aralarında kaç ekran olursa olsun, ama bir yatağa çıplak olarak zincirlenmek ve

Günlerce süren sayısız aşağılama, bakireliğin son kalıntılarını da yok etmişti.

Nemli çarşafı çıkarıp perdenin üstünden attı ve elbiseyi başına geçirdi, üzerine tam oturduğunu görünce şaşırmadı. Elbisenin mütevazı bir yakası ve dolgun etekleri vardı. Bağcıklarını bağladı.

ve Dilys'in banyo suyunu küvetten çekip bir el hareketiyle pencereden dışarı gönderdiğini görmek için tam zamanında oyuktan çıktı.

Gabriella, "Bu çok kullanışlı bir numara," dedi. Bukleleri nemli bir şekilde kuruyana kadar çarşaflardan birini saçlarına sürdü.

"*Tey*. Yeteneklerimin bin bir pratik kullanım alanı var. Bu iki yüz otuz üç numara. Küvet, fiziksel olarak gerçekleştirmem gerekecek." Biraz gülümsedi.

da gülümsemedi. Arkasını dönerek Dilys'in kendisi için bıraktığı saç fırçasını aldı ve aynalı tuvalet masasına oturarak fırçayı ıslak saç düğümlerinin arasından geçirmeye başladı.

"Gabriella . . ." Dilys, ses tonu dikkatli gözlerle aynada onu izledi. "Bana kızgın mısın?"

Fırçayı saçlarında gezdiren eli hareketsiz kaldı. Bu soru onu gerçeekten şoke etmişti. "Sana neden kızayım ki?"

"Çünkü seni ve kız kardeşlerini almalarını engellemek için orada olmalıydım."

"Dilys, Konumarr Sarayı'ndaki yatak odamdan alındım. Bunun olmasına izin verdiği için birine kızacak olsaydım, saray muhafızlarına kızardım. Ya da kral olduğu ve o sırada şehirde olduğu için Wynter'a. Ama kızmıyorum. Bu onların hatası değildi. Kesinlikle senin de değildi."

"*Kracken*'a bindiğimizden beri garip davranıyorsun."

Espri yapmadan biraz güldü. "Öyle mi? Sanırım öyle." Fırça saçındaki bir düğüme takılınca irkildi. Dolaşıklığın üstündeki bir tutam yakalayarak fırçayla ona saldırmaya başladı ama Dilys itiraz eder gibi bir ses çıkardı ve ona doğru bir adım attı.

Dondu kaldı. Tamamen.

Dilys de dondu kaldı. Ellerini kaldırdı, avuç içleri açık ve ona dönüktü. "Ben de tam sen saçının yarısını koparmadan önce bu karışıklığı düzeltmeyi teklif edecektim."

Kalbinin hızlı atışını durdurmaya çalışarak onu dikkatle izledi. "Özür dilerim. Hâlâ biraz gerginim."

"Özür dileme. Benden değil. Hiç kimseden. Keşke seni daha önce bulabilseydim... orada olup bunu en başta durdurabilseydim."

"Biliyorum. Ben sadece Şu anda bana dokunulmasını istemiyorum." "Gabriella, seni kaçırان insanlar, onlar-"

"Köpekbalığı ve Mur Balat," diye araya girdi. "Beni kaçırان o. Mur Balat bir köle taciri-"

"Mur Balat'ın kim olduğunu biliyorum." Sesi sertleşmiş, soğumuş, vücudu kaskatı kesilmişti. "Köpekbalığı'nın işin içinde olduğundan şüpheleniyordum. Hatta Balat ve Köpekbalığı'nın karışmamak konusunda karşılıklı bir anlayışa sahip olduklarından bile şüpheleniyordum. Ama ikisinin birlikte çalıştığını düşünmüyordum ve Balat'ın Calberna ve Kış Kralı'na savaş ilan edecek kadar aptal olacağını kesinlikle düşünmüyordum."

"Mur Balat'ın bu işe karıştığını bilmenizi istediğini sanmıyorum ama bu ihtimalden endişe duyduğunu da sanmıyorum. Sen ya da Wynter onun peşinden büyüyle gelseydiniz, kaybederdiniz."

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani büyümü ona karşı kullanmaya çalıştım ve bu bir hataydı. Sanki bir şekilde büyümü emmiş gibiydi... Sonra da yeteneklerimi kullanmamı engelleyen bir tasma yaptı."

Dilys kabinin ortasından yükselen masif ahşap destek kirişini kavradı.

"Balat bir büyü yiyici mi?"

"Bu terimi az çok biliyorum ama büyümün tadını sevmekle ilgili bir şeyler söyledi. Yaptığı şey bu muydu? Kelimenin tam anlamıyla büyümü mü yiyordu? Onun için yiyecekmiş gibi mi?"

"Bu onun ne tür bir büyü yiyici olduğuna bağlı. Bu kesinlikle Trinipor Sahili'nin kontrolünü açık bir savaş olmadan nasıl ele geçirdiğini açıklamaya yardımcı oluyor. Ben her zaman onun asıl gizli silahının yanında çalıştırdığı cadılar olduğunu düşünmüştümdür."

"Köpekbalığının bir Calbernan olduğunu biliyor muydun?" Onu yakından izledi, savaş pençelerinin ahşap direğe nasıl battığını gördü.

"Deniz yeteneklerine sahip olduğunu biliyorduk. Bizimkine karşı koyacak kadar güçlü bir büyü olmadan Calbernan gemilerini batıramaz ya da Calbernan mürettebatını boğamazsınız, ama onun Adalar'dan olduğundan şüphelenmeye başlamadım."

alındı. Gemisinin izini , satın alınmış bir büyü ya da daha zayıf bir su büyüğü değil, güçlü bir deniz büyüğü kullandığı anlaşıldı."

"Köpekbalığının Calbarnan olduğunu bildiğinize göre, onun da bir büyü yiyici olduğunu duymak sizi hiç şaşırtmaz. Değil mi?"

Dilys irkildi ve bu yeterli bir cevaptı. "Bütün Calbarnalılar büyü yiyiciler mi?"

Başını kaldırdı, gözleri irileşmiş ve şok olmuştu. "Hayır! Numahao adına, değiliz! Bir Calbarnan - yani Adalar'ın gerçek bir evladı, kendine Köpekbalığı diyen o üç kez lanetlenmiş, çürümüş ruhlu *krillo* değil - o pislilere hiç ."

"Ama hepiniz eşlerinizin ve özellikle de *imlani* kadınlarınızın büyüünü kendi gücünüze güç katmak için yiyorsunuz. Bunu itiraf etmişsiniz. Bana bahsettiğiniz 'ortak yaşam'."

"Arada bir fark var, Gabriella. Büyü yiyenler istediklerini *alırlar*. Calbarnalılar yalnızca karşılıksız verilenleri kabul eder ve biz de kadınlarımızın ihtiyaç duyduğu her şeyi onlara geri veririz." Kendini yukarı çekti. "Bu yüzden mi sana dokunmamı istemiyorsun? Mur Balat'ın yaptığı gibi büyüünü yiyeceğimi düşündüğün için mi?"

"Sen yapmaz mıydın?" diye meydan okudu.

Sanki kadın ona tokat atmış gibi kafasını geriye attı. "Hiç öyle bir şey yaptım mı?"

Bir kez bile mi?" Sonra gözleri kısıldı. "Ama sen bunu biliyorsun. Beni yine kendinden uzaklaştırmaya çalışıyorsun. Bunu aştığımı sanıyordum."

Adamın, konuşmalarını kontrol etmek için yaptığı her girişimden kaçınmakta bu kadar usta olmasından, yalanlarını ve yanlış yönlendirmelerini görmekte bu kadar iyi olmasından nefret ediyordu. "İkisi arasında, sihrimin Mur Balat tarafından tüketilmesini Köpekbalığı'na her gün tercih ederim. Balat küçük parmağını bile üzerime sürmeden beni tüketti."

Yüz ifadesi karardı. Bu öyle bir boşluktu ki, ona büyük ve Yüzeyin hemen altında korkunç bir şiddet kaynıyordu. Bunu tamamen gizleyemiyordu. "Peki ya Köpekbalığı?" derken sesinde gürledi. Sana elini sürdü mü?"

"her türlü parçasını atmaktan büyük zevk aldı. Ve hayır," diye ekledi o tekrar sormadan önce, "o direği kürdana çevirmenize neden olan soruya cevap vermek gerekirse, bana tecavüz etmedi. İkisi de yapmadı.

Görünüşe göre kraliyet bakireleri bir kez kullanıldıktan sonra o kadar değerli ."

Keskin bir nefes aldı, keskin bir şekilde sıkılmış çenesinin menteşesinde bir kas tıkırdıyordu. Pençelerinin parçalanmış tahtada açtığı uzun yarıklara baktı.

destek direğinden çıkardı ve ellerini iki yanına koydu. "Gabriella."

Tuvalet masasının aynasına doğru döndü, saçının kalın bir tutamını kavradı ve fırçayı arapsaçına doğru ilerletmeye başladı. "Bu çok komik," dedi. Sesi biraz çatallaştı ve durup bir nefes almak zorunda kaldı.

Boğazındaki yumruyu yuttu. "Tuhaf, her zaman güçlü bir insan olduğumu düşünmüştümdür."

"Öylesin, Gabriella. Sen tanıdığım en güçlü kadınsın."

İçi boş bir şekilde güldü. "O zaman oldukça omurgasız ve zavallı kadınlar tanıyor olmalısın."

"Öyle kadınlar tanıdım, evet, ama sen onlardan biri değilsin. Sütü çay gibi davranmak için elinden geleni yaptığın zamanlarda bile değildin."

"Öyle değil ? Bana çok fazla kredi veriyorsun. Korsanlar, Köpekbalığı, Mur Balat, hiçbirisi bana gerçekten zarar verecek bir şey yapmadı. Aslında, beni kaçıranlar tarafından şımartıldığımı iddia edenler de var. Zarar veremeyecekleri kadar değerli bir maldım. Elbette beni zapt ettiler ama Balat'ın gemide beni güzelleştirmek için saatlerce çalışan kadınları vardı. Cildime losyonlar ve kremler sürüyor, saçlarımla, tırnaklarımla ilgileniyorlardı. Satıştan önce ürününü mümkün olduğunca mükemmele yakın hale getirmeye çalışıyordu."

Fırça arapsaçına yapışmıştı. Saçlarını sıkı bir yumrukla kavradı ve saç tellerinin kopuşunu duyarak kolları zorladı. Dilys sanki zavallı saçlarına verdiği zarar onu kendisinden daha çok incitiyormuş gibi bir protesto sesi çıkardı.

"Daha önce hiç bir şey olmamıştım," diye devam etti saç tutamlarını fırçadan çekip düğüme farklı bir açıdan saldırırken. "Bu garip bir duyguydu. Ben de hiçbir zaman gerçekten çaresiz kalmadım. Bir insanın arkasına saklandığı tüm yalanları, maskeleri ve kendini kandırmaları söküp atmak ve onlara göstermek için insanlıktan çıkarılmak ve tamamen çaresiz bırakılmak gibisi

gerçekte neyden . Hayatımı sihrimi içimde saklayarak geçirmiş olsam da, onun orada olduğunu hep biliyordum. Bu bana belli bir cesaret verdi. Kendime bu gücü asla isteyerek kullanmayacağımı söyledim, ama bunun doğru olmadığı ortaya çıktı. Hiçbir zaman da olmadı. İş başa düştüğünde, bana zarar vereni öldürmeyi seçeceğim. Onları öldüreceğim ve bundan zevk alacağım ve bu süreçte başka kimin zarar göreceği umurumda olmayacak." Fırçayı arapsaçına doğru tekrar sürükledi ve daha fazla saçı kopardı.

"Gabriella, dur. Bütün saçlarını önce şu fırçayı bana ver." Onun iznini beklemeden yere geçti ve fırçaya uzandı.

Bunun için onunla savaşmayı düşündü, ama teni ona değdiği anda, özlem patlayan bir volkanın gücüyle yükseldi. Saç fırçasını sanki yanıyormuş gibi bıraktı ve elini tekrar kucağına götürdü.

Dilys kaşlarını çattı, onun irkilmesini açıkça yanlış yorumladığı için gözleri parlak altın renginde parladı. Ama ona bunu söylemek yerine, fırçayı kavradı ve

nemli olan saçlarındaki nemi aldı ve ensesindeki düğüm üzerinde çalışmaya başladı. Kadının hak ettiğinden çok daha sabırlı ve nazik davranarak düğümlenmiş saç tellerini her seferinde biraz daha çözdü ve alttaki düğümün özüne ulaşmak için onları bir kenara itti.

"Seni esir alanlardan hiçbirinin sana tecavüz etmediğini mi söylüyorsun? Köpekbalığı yaptı. Bir Calbernan, değer verdiğimiz her onur ilkesine sırtını dönüp Köpekbalığı'nın yaptığı gibi büyü yiyici olmayı seçtiğinde, en kötüsü olur, en aşağılık büyü yiyici türüdür. Kurbanlarını iradeleri dışında tüketmekten hastalıklı bir zevk alır ve beslenirken sadece güç almaz. Kurbanının ruhunun küçük parçalarını da alır. Köpekbalığı -Numahao onu sonsuza dek lanetlesin- senin bedenine tecavüz etmemiş olabilir, *Moa Leia*, ama ruhuna tecavüz etti." Gözlerinden yaşlar süzüldü. "Bunu sana o yaptı ve ben bunu durdurmak için orada değildim. Durdurmak için orada olmadığım için kendimi asla affetmeyeceğim."

"Dilys-"

"Kalmak için ne gerekiyorsa yapmaya istekli olduğun için Bir şekilde mutluluğa layık olmadığınızı mı düşünüyorsunuz?" diye sordu yumuşak bir sesle. "Seni inciten insanları incitmek istediğin için bir şekilde Canavar *sen misin?* Gabriella, yaşayan her canlının kendini savunma hakkı vardır."

"Kendimi savunmaktan fazlasını yaptım. Yok ettiğim gemide masum insanlar vardı. Hizmetkârlar. Köleler. O gemiyi ve içindeki herkesi paramparça etmeden önce hiçbiri için tek bir düşünce bile sarf etmedim. Kendimi nasıl savundum?"

"Hala sahip olunan bir şey olarak muamele göreceğiniz bir ömre doğru yelken açan bir mahkum olmayı mı tercih ?"

"Demek istediğimi anlamıyorsun. Onları ben öldürdüm. Her birini öldürdüm. Ve bunu *istedim*. Bu şekilde başardım. Mur Balat'ın tasmaı bile bu parçamı zapt edemeyene kadar onları mümkün olan en kötü şekillerde tekrar tekrar öldürmenin hayalini kurmaya devam ettim. Kanlarına, ölümlerine açtım. Onları öldürme düşüncesinden *zevk aldım*."

Dilys merkezindeki inatçı düğümüne ulaşmıştı. Fırçayı yere bıraktı ve savaş pençelerinin, karışık düğümün tek tek tellerini kadar ortaya çıkmasına izin verdi.

"Beni dinle Gabriella, beni gerçekten dinle. Utanacak, suçluluk hissedecek hiçbir şeyiniz yok. Bir Siren olarak, nasıl olursan ol Sen de benim gibi denizin bir gücüsün. Ve yeteneklerimizi aldığımız deniz gibi, kalbimiz vahşi ve öfkeli olduğumuzda ölümcülüz. Yok ettiğiniz gemide masumlar olduğunu söylüyorsunuz. O gemide ne kaldınız?"

"Neredeyse bir hafta."

"Ve bu süre içinde, bu sözde masumlardan herhangi biri seni kurtarmaya çalıştı mı ya da bana veya seni kurtarmaya gelebilecek herhangi birine bir mesaj ilettiler mi?"

Aynaya baktı ve onun narin kaşlarının birbirine yaklaştığını gördü. "Hayır."

"O zaman masum değillerdi ve kaderlerini hak etmişlerdi. Sen yaptın Kendini kurtarmak için ne yapman gerektiğini. Orada olsaydım, her birini katlederdim ve benim elimde ölmeleri seninkiler kadar hızlı ya da acısız olmamıştı." Aynada onun gözleriyle karşılaştı ve uzamış dişlerini gösterdi. "Ben Calberna'nın bir savaşçısı ve denizin bir oğluyum ve doğam için özür dilemem. Bunu yapmamalısın. ya da."

"Senin için söylemesi kolay. Onların kanı sizin ellerinizde değil."

"Senin de değil. Onların kanı Köpekbalığı'nın, Mur Balat'ın ve Balat'a seni ve kız kardeşlerini kaçırmaları için para veren adamların ellerinde. Onların kanı seninkinden önce benim ellerimde de var. Sizi korumak için daha iyi bir iş çıkarmış olsaydım, siz ve kız kardeşleriniz asla kaçırılmayacaktınız. O aşşğılık *krilloların* elinde tek bir an bile geçirmemiş olurdunuz."

"Bunun için seni suçlamadığımı söylemiştim, Dilys."

"Öyle değil mi? Bir *liana* kendisini zarardan korumak için *akua*'sına güvenebilmeli ve ben bunu başaramadım."

Düğümü son birkaç teline kadar çözmüştü. Sonsuz bir dikkatle düğümün son parçasını da ayırdı ve acılı bir hüznün ve büyük bir boşluk duygusuyla kızın boynunun arkasındaki pürüzsüz, savunmasız deriye baktı ve sonunda diğer düğümün, kızın kalbine sarılı olanın özünde ne olduğunu fark etti.

"Seni hayal kırıklığına uğrattım, Gabriella."

Kulübeye, kadının aralarına yeniden dikmeye başladığı bariyerleri yıkmaya kararlı bir şekilde gelmişti.

Kaçıranların onda açtığı yaraları iyileştirmeye yardım edebilsin diye. Ama eğer sorunun kaynağı ona olan güvenini kaybetmiş olmasıysa, yani artık onu ihtiyaç duyduğu şeyi yapacağına güvenilebileceği bir erkek olarak görmüyorsa, o zaman artık onu eşi olmaya layık bir erkek olarak da görmüyordu.

Ve dürüst olmak gerekirse, onu suçlayabilir miydi? Dilys iki kez, var olan en önemli terazide ölçülmüştü ve iki kez yetersiz kalmış, sevdiği dişileri koruyamamıştı. Önce Nyamialine ile çocukken. Şimdi de Gabriella ile bir erkek olarak.

Görünüşe göre Calbernan gelenekleri yanlıştı. *Ulumi-lia*'yı hak eden her erkek bir eşe sahip olmayı gerçekten hak etmiyordu.

Fırçayı eline aldı ve çoğunlukla ona son bir kez dokunmak için bahane olsun saçlarında gezdirdi. Saçları siyah ipekten pürüzsüz dalgalar gibi parlayana ve bukleleri parmaklarına dolanıp tenine yapışana kadar fırçaladı. Sonra fırçayı tekrar yere bıraktı ve onun önünde diz çöktü, sevgili, güzel mavi gözlerine bakarken elini sıkmak için uzandı.

"Gabriella Aretta Rosadora Liliana Elaine Coruscate, sana son bir kez soracağım ve bir daha asla sormayacağım. Adımı söyleyecek misin? Beni kendin olarak kabul edecek misin?"

Yumuşak ağzı titredi. Adamın ince elleri titredi. "Dilys- Ben ..." Sözünü kesti, gözlerini kapadı ve dudaklarını sıkıca kenetledi. Bir nefes aldı, sonra bir saniye daha. Adamın parmakları onu sıkıca kavradı. Sonra gevşediler, yüzü gevşedi ve gözleri açıldı, masmavi ve sakın bir kararlılıkla doluydu. Ellerini onunkilerden kurtardı. "Hayır," dedi. "Üzgünüm ama hayır, yapmayacağım."

Başını eğdi, kalbine inen darbeyi emdi ve ölümcül sonunu kabul etti. "Kabul edildi." Bu onun sesi miydi? Bu kadar boş ve çiğ? Göğsündeki görünmez delikten kan akmıyordu ama yine de içinden aktığını hissedebiliyordu. Büyük bir çabayla kendini ayağa kalkmaya zorladı. "Affedersiniz, *Myerialanna*. Şimdi senden ayrılacağım ve *Kracken*'i Konumarr'a doğru yola çıkaracağım. Kız kardeşine ve kocasına seni bulacağıma ve sağ salim eve söz verdim ve bunu yapmaya niyetliyim." Son bir selam verdi ve kapıya doğru ilerledi.

"Ne?" Gabriella ayağa fırladı. "Dilys, hayır!" Onun peşinden koştu ve kolunu yakaladı. "Henüz Konumarr'a geri dönemeyiz. Kız kardeşlerim hâlâ

Orada. Mur Balat ve Köpekbalığı onları da aldı! Onları bulana kadar eve gidemem! Balat onları satmayı planlıyordu, tıpkı bana yaptığı gibi. Köpekbalığı'nın bana yaptığı her şeyi onlara da yaptı. Onları bu şekilde bırakamam. Yapmak zorundayım.

Onları kurtarın! Onları kurtarmama yardım etmelisin!"

Çılgınca korkusu onu dövüyordu. Artık ona güvenmiyor olabilirdi, potansiyel bir eş olarak onu reddetmiş olabilirdi, ama yine de ona bağlıydı. *liakapua*'nın kopmaz bağları. Denize açıldığı o gün rıhtımda paylaştıkları yakınlığı yeniden kurmayı ummuş, bu bağı kız kardeşlerinin akıbetiyle ilgili gerçeği açıklamak için kullanmayı ummuştu. Ama bu seçenek artık ortadan kalkmıştı.

Kendini yukarı çekti ve omuzlarını dikleştirdi. "Bağışlayın beni, *Myerialanna* Summer. Bunu size söylemenin kolay bir yolu yok ..."

Geri çekildi, içgüdüsel olarak kendini korumak için her yeri kapandı. "Bana ne söyleyeceksin?"

"Kız kardeşlerin ..."

"Hayır." Başını sallamaya başladı ve daha da geri çekildi.

"Kız kardeşlerinizi taşıyan geminin izini bir hafta içinde bulduk. Bağırmanızdan önce. Kuzey Varyandaki tüm Calbernan gemileri takibe katıldı. Onları köşeye sıkıştırmıştık. Onlara binmek üzereydik ki gemi ... kız kardeşleriniz kurtulmak için büyülerini kullanmaya çalışmış olmalılar ve gemi patladı."

"Hayır." Sanki onu susturmak istercesine bir elini kaldırdı, sanki bu onun sözlerini daha az doğru yapabilirmiş gibi. "Hayır, Dilys."

Mesafesini koruyamadı, kendini onun elini tutmaktan alıkoyamadı, sanki hâlâ böyle bir hakkı varmış gibi parmaklarını onunkilere geçirdi. "Üzgünüm, Gabriella," dedi usulca. "Kız kardeşlerin hayatta kalamadı."

Bölüm 24

"Hayır." Gabriella'nın titreyen dudakları birbirine yapıştı. Gözlerinden yaşlar süzüldü ve görüşünü bulanıklaştırdı. "Hayır, Dilys. Kız kardeşlerim ölmüş olamaz. *Ölmüş olamazlar.*

ol." Kalbi kırılıyordu, acısı çok büyüktü. Ölmüş olamazlardı. Ne Aleta. . . Vivi değil. Onlar onun kız kardeşleriydi, ailesiydiler. Onlar her şeyiydi. "olmalısın. Belki de gemide değillerdi. Nasıl emin olabiliyorsun?"

Keder yüzünü derin çizgilerle . "Eminim. Bulduk ... bulduk -" Sözüünü yarıda kesti ve boğazını temizledi. "Kalıntıları kendim gördüm. Hiç hata yok. Patlama sırasında gemideydiler ve patlamada yok oldular."

Gözlerini Dilys'e dikti, acısı içine çökerken bakışlarını onunkilere sabitledi. Titremeye başladı. Çığ çığ , sinirleri yüzeye çok yakın duruyordu, kontrolü ince, kırılğan bir kalkandı ve şimdi hızla çatlıyordu. Kız kardeşlerinin şok edici ölüm haberi, annesinin öldüğü günden beri hissetmediği türden duygusal bir ıstıraba hızla tırmandı. Acı Nefesini çaldı ve kalbini çelik bir yumruk gibi sıktı.

Bu tam da tüm hayatını bir daha hissetmemeye çalışarak geçirdiği türden bir acıydı, tam da Dilys'in kalbine girmesine izin vermemek için bu kadar çok mücadele etmesine neden olan türden bir acıydı. Acı veriyordu. Hem de çok.

Büyüsü kabarıp kırılğan kalkanlarına çarptıkça, tıpkı boğazında toplanan çığlık ve gözlerinde toplanan yaşlar gibi serbest bırakılmak istedikçe basınç arttı.

Kız kardeşlerinin ölümünden sorumlu olanları öldürmek istiyordu. Onların çığlıklarını duymak istiyordu, kız kardeşlerinin çığlık atmış olması gerektiği gibi, kalbinin şimdi çığlık attığı gibi. Onların yanışını izlemek istedi. O görmek istedi

Gözlerindeki dehşeti görmek ve onu oraya kendisinin koyduğunu bilmek. Derilerinin parçalanmasını izlemek, kemiklerinin kırıldığını duymak, kaynayan kanlarının yüzüne sıçradığını hissetmek ve bir daha asla ona ya da başka birine zarar vermeyeceklerini bilmek istiyordu.

Şimdi tüm vücudu titriyordu. Bileğindeki gül yanıyordu. Her nefes alışında yakıcı bir hava soluyordu. Dilys'in kollarının onu sardığını, parmaklarının onun üst kollarını kavradığını, tırnaklarının etine derinlemesine battığını belli belirsiz fark ediyordu. Bir şeyler mırıldanıyordu. Kulaklarındaki uğultudan zar zor duyabildiği kelimeler.

Çığlık dilinin üzerindeydi, ağzını dolduruyor, dişlerinin arkasına baskı yapıyordu. Ateşin, yıkımın, yıkıcı kederin ve onu incitenleri öldürene kadar öldürme, öldürme ve öldürme ihtiyacının tadındaydı. ve içindeki bu acı, patlayan bir yanardağdan fışkıran lavlar gibi dışarı akmıştı.

Başını geriye attı ve serbest bıraktı.

Çığlık boğazını yırttı, dayanılmaz bir feryadı, kırılan bir kalbin, ölen bir aşkın sesi.

Gemi sanki büyük bir canavarın pençesine düşmüş gibi titredi. Kaptanın kamarasının camları yüksek sesle takırdadı ve bir düzinesi çatladı. Bir düzinesi de dışa doğru patlayarak denize bir cam kırığı bulutu püskürttü. Bir raf dolusu kitap yere devrildi ve kancalarından sarkan fenerler çılgınca sallanırken, alevler tüm kamarayı tutuşturmakla tehdit etti.

Sonra Dilys'i fark etti, vücudu gerilmişti, her kası kaskatı kesilmişti. Gözleri alev alev yanıyordu. Savaş dişleri tamamen inmişti. Ve boğuk bir sesle tekrar tekrar, "Bırak gitsin. Gabriella. Acını bana ver, *moa haleah*. Hepsini bana ver ve senin için katlanmama izin ver."

Titreyen bir nefes aldı. Boğazı çığdı, ciğerleri boştu ve çığlığının şiddetinden dolayı ağrıyordu. Dilys'in avuç içleri sırtını okşadı ve yatıştırıcı sıcaklık izleri bıraktı. Onun mırıldanan sesi kederinin keskin, yakıcı kenarını yumuşattı ve çığlıklar hâlâ

İçi kırık hıçkırıklara ve sıcak gözyaşı seline dönüştü. Sonra onun kollarındaydı, ona sıkıca sarılmış, hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.

Hiçbir şey kalmayana kadar, kederin acısı bir tür içi boş uyuşukluğa dönüşene kadar ağladı. Kaybın kederli gerçekliği içine yerleşti. Vücudunun titremesi yavaşladı. Yorgunluk ağır bir pelerin gibi üzerine çöktü ve aniden

Tek yapmak istediği uyumaktı. Uyumak istiyordu ki uyandığında tüm bunların çok kötü bir rüya olduğunu görebilsin.

Ama tabii ki öyle değildi.

Hafifçe hıçkıran Gabriella, Dilys'in göğsünün sert sıcaklığına sokuldu ve gözyaşlarını onun ipeksi teninde kuruladı. Burnuna gelen keskin, keskin olduğu kadar da yanık kokusu karşısında kaşlarını hafifçe çattı.

"Hayır, bir şey mi yaktım?"

Cevap vermek yerine, o ritmik düzende sırtını okşamaya devam etti. Ve sonunda bir şeylerin ters gittiğini anladı. Adam taş gibi sertti ama bir yaprak gibi titriyordu.

"Dilys?" Biraz telaşlanan kadın geri çekilerek adama baktı.

Gözleri sımsıkı ve ağzının etrafında derinlere kazınmış beyaz parantezler vardı. Yavaşça, sığ nefesler alıyordu. Ve ondan yanık kokusu geliyordu.

"Oh, Helos!" Ona zarar verdiğinden emin bir şekilde geri çekilmeye çalıştı ama kolları yerinde kilitliydi. "Dilys!" Yüzünü kavramak için uzandı. Adamın daha önce hiç hissetmediği kadar sıcaktı. Sadece birkaç dakika önce kendisinininki kadar sıcaktı. "Dilys! Konuş benimle."

Tatlı Halla, ne yapmıştı?

Etraflarındaki kulübe bir kemik kadar kuruydu. Tek bir kıvılcım alev almasına neden olabilirdi. Zemin kırık camlarla doluydu ve tavan çatlamış, ahşaplar yukarı doğru kabarmıştı. Kıç taraftaki kırık camların ötesinde deniz kabarmış, önceden berrak olan yaz göğü uğursuz bulutlarla kararmıştı. Yağmur tabakalar halinde yağmaya başlamış, sert rüzgârlar okyanusun yüzeyinde uğuldayarak geminin yelkenlerini kamçılıyordu. Kederinin patlayıcı öfkesiyle neredeyse *Kracken*'i parçalara ayırıp ateşe verecekti ve aynı anda gemiyi bir mantar gibi savuran tropik bir fırtına çağırdı.

Hepsini öldürebilirdi. Neredeyse öldürüyordu.

Ama Dilys onu durdurmuştu. Bir şekilde -mucizevi bir şekilde- onu durdurmuştu! "Dilys?" Titreyen parmaklarıyla onun yüzünü okşadı. "Dilys, konuş benimle."

"Bana bir dakika ver" gibi bir şey mırıldandı ve ses tonu biraz huysuzdu.

Dudağını ısırdı ve çalıştı. Ne de olsa bir ya da iki dakika içinde ona bir kasırğa, bir ateş fırtınası ve bir depreme eşdeğer bir güç aktarmıştı. Yıllar boyunca gözlemlediği gibi, çoğu erkek kendini gergin, yaralı ya da kırgın hissettiğinde saldırı moduna geçerdi.

savunmasız. Khamsin'in her zaman yaptığı gibi. Dilys'in bu davranışı sergilediğini görmek şok ediciydi, özellikle de ona karşı.

Onu yatıştırmayı umarak sırtını okşamaya ve usulca mırıldanmaya başladı: "Geçti. Her şey yolunda."

Ama sakinleşmek yerine daha da sertleşti. "*Lanet* olası Numahao!" diye soluk soluğa kaldı. "Gabriella! Dur!" Gırtlaktan gelen bir kükremeye Gabriella'nın bileklerini yakaladı ve onu odanın yarısına kadar itti.

Masanın parçalanmış kalıntılarını tuttu ve şok içinde ona bakakaldı. Adam az önce ona küfretmiş ve neredeyse onu odanın diğer ucuna fırlatmıştı. Sanki ona dokunmak nefret uyandırıcıymış gibi. Reddedilme duygusu ruhuna işlemişti. Ona bağırsa mı ağlasa mı bilemedi.

O ikisini de yapamadan, adam döndü. Ve onu azarladı. dili gıcırdamadan öldü. Gözleri beyaz altın rengine dönmüştü ve derisinden buhar çıkıyordu.

"Affet beni," diye ısırdı ve kamarasının kış penceresinden denize atladı.

"Dilys!" Parçalanmış camlara doğru koştu. Rüzgâr ve yağmur yüzünü kamçılıyarak yağıyordu. Aşağıdaki okyanusun öfkeli dalgalarla çalkalanan bir köpük olması gerekirdi ama *Kracken*'dan her tarafa yayılan belirgin bir sakinlik çemberi vardı. Mürettebat, geminin etrafındaki alanı sakinleştirmek ve yarattığı fırtınaya rağmen onları sabit tutmak için deniz yıldızlarını kullanıyor olmalıydı. Aşağıda türbülansa dair görülebilen tek işaret, Dilys'in denize daldığı yerde oluşan küçük köpük alanıydı.

"*Myerialanna!*"

"Prenses Summer!"

Arkasından, Dilys'in kamarasının kapısı pat diye açıldı. Komutan Friis ve Dilys'in ikinci kaptanı Kame içeri daldı.

"Prenses!" Friis haykırdı. Kılıcını kınından çıkarmış ve kulübede bulduğu her türlü tehdidi öldürmeye hazır bir şekilde önünde tutuyordu. " misiniz? Ne oldu?"

Kame silahlı değildi ve saldırgan olmaktan çok endişeli görünüyordu. Parlak altın rengi bakışları Dilys'in kulübesinin harap olmuş kalıntıları üzerinde hızla gezinerek tüm yıkım izlerini inceledi. "*Myerialanna, Myerielua* Dilys nerede?"

Ağzı titremeye başladı. Tekrar gözyaşlarına boğulmak üzereydi ve az önce harcadığı güç tekrar birikmeye başlamıştı. Kederi kontrolünü kaybetmesine neden olduğunda Dilys'e bir şey yapmıştı. Ona

Bir keresinde onu incitemeyeceğini, duyguları kontrolden çıktığında bile onun yanında tamamen güvende olacağını düşünmüştü. Ama durumun böyle olmadığı açıktı. O alev alev yanan beyaz-altın gözler ... ondan yükselen buhar et . . . cam pencerelerden çılgınca çok aşağıdaki denize ulaşması. Evet, kadın ona bir şey yapmıştı.

"*Myerialanna*, cevap ver bana," diye dürttü Kame. "Dilys nerede?"

Çenesini sıktı ve sözsüz bir şekilde parmağıyla kırık pencereyi işaret etti.

"Canlı mı?" Kame havladı.

Başını salladı. Sonra ruhunun titrediğini hissetti.

Garip bir güç vardı, boşuktu, öyle ki teninde bir sabun köpüğünün patlaması gibi hissediyordu. Yine de Gabriella'nın kollarındaki her bir tüyü diken diken etmişti.

Kame'nin gözleri aniden kocaman oldu. "*Shoto!*" diye küfretti. "Bir şeyler kap ve dayan." Onun ve Friis'in itaat edip etmediğini görmek için beklemeden, Kame döndü ve kış kaleye geri koştu, Beyaz Muhafızlar anlasın diye Eru dilinde bağırdı, "Haydut dalgası! Haydut dalgası! Kendinizi hazırlayın!" Sonra Deniz Dili'nde, "*Calbernari!* Gözcüler armaya! Geri kalanınız küpeştelere, çabuk!"

Gabriella destek direklerinden birini tuttu ve kollarını etrafına sardı o.

Friis de aynısını yaptı. " oluyor?" diye sordu.

O konuşurken bile yukarıdan gelen bağıışı duydular. "Astern! Astern!" Gabriella kış taraftaki pencerelerden dışarı baktı ve uzakta, gemiden belki bir ya da iki mil uzakta, fırtınanın sürüklediği okyanus yüzeyi sanki çadır direği tarafından kaldırılıyormuş gibi yükseldi. Dilys'in kamarasının arka tarafındaki pencerelerin tamamını doldurana kadar yükseldikçe yükseldi.

"*Calbernari!*" Kame'nin sesi . "Sert olun! Çabuk olun! Onu bizden uzağa gönderiyor. Ulaşamayacağımız bir yere gitmesine izin vermeyin!"

Teninde patlayan bir sabun köpüğü hissettiği büyü katlanarak güçlendi ve *Kracken*'daki her Calbernian deniz gücünü okyanusa yönlendirirken ağzı keskin, tuzlu bir tatla doldu. Calbernian'lar tüm büyülerini geminin yolunu sakinleştirmekten uzaklaştırıp kendilerinden hızla uzaklaşan korkunç dalgayı sakinleştirmeye yönelttikçe gemi yuvarlanmaya ve savrulmaya başladı.

Gemi sert bir şekilde yana yattı ve devasa dalgayı gözden kaybetti. Komutan Friis'in keskin alarm çığlığını duymazdan gelerek, desteği serbest bıraktı.

direğe tırmandı ve şimdi sallanmakta olan güverteden kamara kapısına doğru sendeleyerek ilerledi. Artık fırtınanın tüm hiddeti içindeydiler. Rüzgâr farklı yönlerden eserken yelkenler çılgınca savruluyordu. Dalgalar çarpıyordu

Teknenin yan taraflarından taşan sular, güverte görevlilerini denize düşmemek için sürekli durup en yakındaki direğe ya da küpeşteye tutunmaya zorluyordu.

Canavar dalga önlerindeydi, kovalayabileceklerinden çok daha hızlı ilerliyordu ve Calbernalıların tüm çabaları onu küçültmek ya da yavaşlatmak için pek bir işe yaramıyor gibiydi.

Calbernalılardan biri onu kapı aralığında fark etti ve Kame'nin koluna dokunarak fırtınanın gürültüsü arasında bağırarak işaret etti.

Kame güvertede sendeleyerek ona doğru ilerledi. "*Myerialanna*, kamaraya geri dön! Burası senin için çok tehlikeli."

Başını iki yana salladı. Yağmur saçlarını yüzüne yapıştırmış ve elbisesini ıslatmıştı. "Dalga. Çok hızlı gidiyor. Kendini kaybediyorsun."

"*Tey*, fırtına bizi ."

Tepesindeki kızgın bulutlara, yağmur tabakalarına baktı. "Bu konuda yardımcı olabilirim." Bir elini kapı aralığından kaldırarak bileğindeki kırmızı gülü gösterdi. "Ne de olsa ben bir Summerwitch'im."

Sırıttı ve şiddetli yağmur koyu teninin ve göz kamaştırıcı beyaz dişlerinin üzerinden süzüldü. "Demek öylesin, *Myerialanna*." Çalkalanan siyah gökyüzüne bir el salladı. "Öyleyse yardımın başımızın üstünde yeri var."

O da sıırtmadı. Karnında çok fazla korku vardı. Yeteneklerinden az önce ima ettiği kadar emin değildi. Büyüsünü kontrol altında tutan bariyerler tamamen parçalanmış, tüm gücü hayatında ilk kez açığa çıkmıştı ve onu nasıl güvenli bir şekilde kullanacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Ama bu durum tamamen suçuydu - fırtına, dalga, Dilys'e her ne yaptıysa.

Daha önce de insanları büyüyle patlatmıştı. Ya o da aynısını ona yapmış olsaydı? Ya o da bu yüzden pencereden denize atladı - çünkü onu tür sihirli bombaya dönüştürmüştü ve patlamadan önce *Kracken*'den olabildiğince uzağa gitmeye can atıyordu?

Büyüsü ani bir şiddetle yükseldi ve Summer nefesini tutarak düşüncelerini Dilys'in ölümü fikrinden keskin bir şekilde uzaklaştırdı. Şu anda onu düşünemezdi. Duyguları çok kırıllandı, kederden kaynaklanan deliliğin esneyen uçuşunu her zamankinden daha yakındı.

Odaklan, Gabriella. Odaklan.

"Kame, rüzgarı doğru yönde estirirsem, biraz hızlanabilmemiz için denizleri sakinleştirebilir misin?"

"Tey."

"Güzel. Hadi yapalım şunu."

Kame emirlerini haykırdı. Büyülerini bir kez daha dalgayı kontrol altına almaya yönlendiren Calbernalılar güçlerini *Kracken*'ın önündeki denizleri sakinleştirmeye kanalize ettiler. Summer bilincini fırtınanın içine gönderdi. Tıpkı o kafeste uyandığı ilk gün yaptığı gibi.

Korsan gemisinde, geminin önündeki havanın belirli bölümlerini ısıtarak yükselmesini sağladı ve daha soğuk hava kütlelerini içeri çeken alçak basınç yarattı. O zamanlar fırtına yavaş yavaş oluşuyordu ve onun sürekli çabasını ve dikkatini gerektiriyordu.

Şimdi, bariyerleri inmiş ve büyüü tam güçle çalışırken, bulutlar Khamsin'in daha önce çağırdığı herhangi bir fırtına kadar hızlı bir şekilde oluştu. Rüzgâr yön değiştirerek Khamsin'in seçtiği bölgelere doğru esmeye başladı.

Kracken'in yelkenleri tatmin edici bir çatırtıyla doldu. Önlerindeki dalgalar sihirle ayrıldı ve sonra denizin üzerinde sakin, gölet gibi durgun okyanustan oluşan dar bir kanalda uçarak önlerinde hızla ilerleyen devasa dalgaya yetiştiler.

Calbernan büyüünün gerçeküstü etkisi -çalkantılı dalga dağları arasındaki o sakin vadi- Summer'ı hem dehşete düşürmüştü, sevindirmiş hem de gergin bir iyimserliğe sürüklemişti. İşe yarıyordu.

Dev dalgayı neredeyse yirmi dakika kovaladıktan sonra ona yetişebildiler ve yaklaştıklarında armadaki Calbernalılar sevinç çığlıkları attılar.

"*Myerielua!*" diye bağırdı gözcüler ve dalganın tepesini işaret ettiler.

Kracken'daki Calbernalılar tezahürat yapmaya başladılar.

Gabriella onların işaret ettiği yöne baktı ve karnında çalkalanan acı korku, soluksuz bir rahatlamaya dönüştü.

Dilys! Oh, kutsanmış Helos, ve tüm tanrıların tatlı merhametlerine şükürler olsun!

Onu öldürmemişti!

Dilys dizlerini bükmüş, kollarını açmış ve yeşil-siyah saçlarının uzun kıvrımları arkasında flama gibi dalgalanırken canavar dalga. *Ulumi*'si pırıl pırıl , devasa su duvarını sürerken ondan bir fener gibi güç yayılıyordu. O izlerken Dilys yuvarlanma enerjisini dağıtmaya zorladıkça dalga küçülmeye, tepesi gittikçe alçalmaya başladı.

Summer dikkatini fırtınaya yöneltti, alçak basınç merkezini parçalamak ve enerjisini dağıtmak için yeteneklerini kullandı. O sırada

Fırtına sona ermiş, haydut dalga ortadan kaybolmuş ve Dilys *Kracken*'ın güvertesine geri dönmüştü.

", *Alakua!*" Dilys onlara doğru yürürken Kame haykırdı. "Bu bir çeşit dalga terbiyesiydi, prensim! Böylesini hiç görmemiştim."

Gösteri konusunda pek de heyecanlı hissetmiyordu. "Seni öldürdüğümü sandım!"

Kame'ye cevap vermedi ve onun azarlamasına da aldırış etmedi. Bunun yerine, doğruca ona doğru yürüdü, yüzünü ellerinin arasına aldı ve dizlerinin bağı çözülüp ona doğru yığılana kadar öptü.

"Dilys!" Adam onu kollarına alıp güverteden kamarasına taşırken Dilys irkilmiş bir çığlık attı.

"Sen," diye tersledi Komutan Friis. "Dışarı. Şimdi."

Friis karlı bir kahverengiye kaldırdı ve talimat için Summer'a baktı. "Ekselansları?"

Dilys'e, onun öfkeli yüz ifadesine, gözlerinin alev alev yanan altın rengine baktı ve başının tepesinden ayak parmaklarının ucuna kadar vücudunun her yeri alev alev yandı. Şehvet onu sardı. Onunki kadar onunkini de. Tatlı Helos, onun damarlarında yüzdüğünü ve kendisini içten dışa doğru ateşlediğini hissedebiliyordu.

Bir şarkı . Anlamadığı sözcükler etrafını sarmış, hareket edemeyecek hale gelene kadar onu dolaştırmış, şarkı her geçen an daha yüksek ve daha zorlayıcı hale gelmişti.

"Her şey yolunda Komutan," dedi, gözlerini kırpmadan Dilys'e bakarak.

Kalbi küt küt atıyordu. Nefesi hızlanıyor, kısalıyordu. "Ne diyorsa onu yap."

"İşte. Onu duydun. Git." Friis onun için yeterince hızlı hareket etmediğinde, Dilys Gabriella'yı yere bıraktı, Friis'i kamaradan dışarı çıkardı ve kapıyı arkasından çarparak kapattı.

Dilys arkasını döndüğünde Summer hâlâ onu bıraktığı yerde duruyor, şaşkın gözlerle onu izliyordu. Yüzü kızarmış, göğsü kabarmıştı.

Onun yerinde olsa, kendisinin de aynı şeyi hissedeceğini tahmin ediyordu. Son bir saat içinde yaşananlar biraz tuhaf görünmüş olmalıydı. Ama ona göre bulmacanın tüm parçaları nihayet yerine oturmuştu ve ilk kez her şey mükemmel bir anlam ifade ediyordu. Sonunda onun kendisinden ne istediğini tam olarak biliyordu.

Tam olarak yapması gereken şey.

Kelimeleri oluşturamadı. Damarlarında hâlâ o heyecan verici enerjiden çok fazla akıyordu. İçinde ondan çok fazla vardı. Vahşi duygular. Kız kardeşleri için duyduğu şiddetli keder. Onların ölümüne sebep olanlara karşı öfke. Köpekbalığı'nın ona yaptıklarından duyduğu utanç ve aşağılanma ve onu avlamak ve mümkün olan en yavaş, en kanlı, en acı verici şekilde öldürmek için duyduğu şiddetli arzu. Dilys'e karşı ruhunda derin bir özlem ve bu özleme boyun eğmekten duyduğu çaresiz, pençeleyen bir korku. Sadece Köpekbalığı'nın ona yaptıkları yüzünden değil, sevmesine izin vermekten duyduğu dehşet yüzünden. İçindeki tüm o sonsuz, öfkeli gücü dünyaya salma korkusu. Ve tüm bunların altında, acı veren bir yalnızlık. En çok ihtiyaç duyduğu şeye aç bir ruh. Tüm kötölükleri silmeye yardımcı olacak iyi bir şeye olan umutsuz bir ihtiyaç.

şimdi onu daha önce hiç anlamadığı bir şekilde anlıyordu. Ona güvenmediğinden değildi.

Onu istemediğinden değildi. Onu sevmediğinden de değildi. Hiçbir zaman da olmadı.

O büyük, engin, vahşi bir güçtü. O ise onun en büyük zayıflığıydı. Ve bu onu her şeyin ötesinde dehşete düşürüyordu. Onu incitmekten korkuyordu. Başkalarını incitmekten korkuyordu. Hepsinden önemlisi, ona bir şey olursa ne yapabileceğinden korkuyordu.

Ona çok dikkatli bakıyor olmalıydı, çünkü yüz ifadesi hafif bir çoktan gerçek bir endişeye dönüştü. "Dilys, artık beni korkutmaya başladın. Neler oluyor?"

"Bu," dedi ve onu kendine doğru çekti. Başı aşağı doğru eğildi. Ağzını çiğ, tutkulu bir öpücükle aldı. Kızın ilk şaşkın nefesi yerini tereddütlü bir şaşkınlığa, ardından eriyen bir sıcaklığa bıraktı; bu sıcaklık, kızın tutkusu onun- kine uyacak şekilde yükseldikçe hızla artan bir ısıya dönüştü. Ağzının içinde inledi ve onu kendine yaklaştırdı. Elleri sırtından aşağıya indi. Parmakları kalçalarının etrafında kıvrıldı ve onu kendine doğru çekti. Kolları sarmaşıklar gibi boynuna dolandığında ve göğüslerini göğsüne bastırđında, kalbi çok sert çarpmaktan neredeyse patlayacaktı.

Büyü içinde kabardı, denize fırlattığı o serseri dalga kadar muazzam ve güçlüydü. Onunla paylaştığı gücün büyük bir kısmını çoktan serbest bırakmıştı. Önce o muazzam dalgayı yaratan ilk vahşi patlamayla, sonra da o dalgayı yakalamak için harcadığı güçle

dalga ve onu evcilleştirmek. Yine de kullandığı onca şeye rağmen hala tükenmekten o kadar ki buna inanmakta güçlük çekiyordu.

Tüm hayatını sihri ortaya çıkarmaktan korkarak geçirmesine şaşmamalı. O sadece güçlü bir yeteneğe sahip değildi. O tüm enerjiyi tutuyordu Güneş, denizin tüm vahşi doğası. Muazzam, hayal edilemez bir güç. Ve kederini onunla paylaştığında, bu gücü, harikulade, muhteşem, derin sevgi dolu ve tutkulu ruhunun tüm korkusu, acısı ve özlemiyle birlikte ona döktüğünde ...

Numahao onu korusun.

Ağzını onunkinden koparıp hırıltılı bir nefesle adını haykırdı, sonra yüzünü onun boğazına gömdü, öptü, dişledi, boynunun tatlı, çok tatlı, çok ipeksi derisini, kulağının kabuğunu, kulağının arkasındaki, dilini üzerinde gezdirdiğinde onu ağlatan küçük, hassas noktayı ısırdı. Parmakları adamın saçlarının kıvrımlarına daldı ve kafatasını kavradı.

"Dilys ... tatlı Helos, Dilys ..."

Adının o hırıltılı, soluk soluğa söylenişi içini tatmin ve gururla doldurdu. Dudaklarındaki onun adıydı. Ona ihtiyacı olanı vermesi için çağırdığı adam. Öpücüğü, dokunuşu onu tatlı bir zevkle aklını başından almıştı.

İçinde yükselen umut ve çelik gibi kararlılık aynı ölçüde alevlendi. Bu doğrudu. Onlar haklıydı. Onun tam olarak ihtiyacı olan şeydi ve bunu ona ilk ve son kez kanıtlamasının zamanı çoktan gelmişti.

Bacaklarını onun beline doladığında etekleri etraflarında kıvrıldı. Onları körlemesine yatağına doğru yürüttü, giderken devrilmiş kitapları tekmeleyerek yolundan çekti. Yatağına ulaştığında, onu yumuşak şiltenin üzerine yatırdı ve tutkuyla kızarmış yüzünün muhteşem güzelliğine bakmak için geri çekildi. Gözleri yumuşak ve puslu, dudakları dolgun ve kırmızıydı. Yanaklarının güzel kahverengi tenine renk gelmişti. İpeksi siyah saçları başının etrafında dağınık bir şekilde uzanıyordu. Ilık bir gelgit havuzunda tembellik eden bir denizkızına benziyordu; yumuşak, rüya gibi ve son derece davetkârdı.

Pençeleri parmak uçlarından fırladı. Onları elbisesinin ön aşağı doğru sürükledi, kumaşı boynundan göbeğine kadar keserek altındaki güzel cildin karanlık mükemmelliğini ortaya çıkardı. Çok pürüzsüz. İpeksi.

Ellerini elbisenin yırtık kenarlarından içeri soktu, avuçlarını kızın düz, sıcak karnına dayadı ve kız önünde çıırılçılak kalana kadar yukarı kaydırarak parçalanmış elbiseyi ayırdı.

Güzel gözlerinde tereddüt vardı. Endişe. Utanç. Biraz da korku. Köpekbalığı iğrenç dokunuşuyla onu kirletmiş, sadece güvenilir bir aşkın sahip olması gereken mahremiyetleri ele geçirmekten zevk almıştı. Kızın teninin dokunulmadık bir santimini, kirletmediği hiçbir yerini bırakmamıştı. Sadece güzel olması gereken şeyleri çirkinleştirmişti.

Buna izin verilemezdi.

Başını aşağı eğen Dilys, her korkunç, aşağılayıcı, onur kırıcı anının yerine yeni, neşeli bir şey koymaya koyuldu. Karanlık, gergin tepeleriyle güzel göğüsleri her sıg, soluk soluğa nefes alışında yükselip alçalıyor ve Dilys onları önce sıcak, aç bakışlarıyla, sonra elleriyle ve nihayet dudaklarıyla, dişleriyle ve diliyle okşuyordu, ta ki kız sırtı ona tatlı etini sunmak için yükselene kadar.

Azar azar, santim santim, etinin her zerresini sevgi dolu okşamalarla, hayranlıkla, adanmış bir özenle, Köpekbalığı'nın ona yaptıklarına dair en küçük bir anıyı bile silip süpürdü. Ve parmaklarının her darbesiyle, dudaklarının, dilinin her şehvetli, sürükleyici hareketiyle, ona verdiği büyüünün sıcak, karıncalı bir parıltısını geri verdi. Kadın adamın omuzlarını kavradı, tırnakları derine battı ve adamın adı dudaklarından soluksuz bir aciliyetle döküldü.

"Dilys!" Ona karşı kıpırdandı, kalçaları bariz bir taleple onun seksinin sert uzunluğuna karşı sallanıyordu. "Şimdi içime gir. Sana içimde ihtiyacım var."

Sesinde zorlama vardı. Kadının elbisesini eteklerine kadar yırtmış ve keten *gudo*'sunun kıvrımlarını kesmişti.

henüz itaat etmeye hazır olmadığı Emir'den kurtuldu.

"Konuşma," diye homurdandı. Onu tekrar öpmek için ayağa kalktı, derinden ve derinlemesine, bir avucu seksinin tatlı, yumuşak kürklü tümseğini ovarken, ayrılmış bacakları birçok orgazmın ilkiyle titremeye başlayana kadar.

"Dilys!" Adamın kalçalarını kavrayarak onu daha yakına çekmeye çalıştı.

"Sana ihtiyacım var

-" Sesi kesildi ve adam bir elini dudaklarına kenetlediğinde ani bir korkuyla gözleri fal taşı gibi açıldı. tıkamışlardı. Susturmuşlardı

Sesi. Tutuşunu hafifletti ama elini çekmedi. Bu anıyı alacak ve onu da yeniden yaratacaktı.

"Hayır," dedi ona. "Bu benim ve seni asla incitmeyeceğimi ve vermediğin şeyi asla almayacağımı biliyorsun. Bu" -parmaklarını dudaklarına vurdu- "sadece bir hatırlatma, *moa kiri*. Sana ihtiyacın olan şeyi vermek istiyorum.

kendi yolumda, kendi hızımda, yavaş gitmek istediğimde bana acele etmemi emretmeden. Söz veriyorum, bundan zevk alacaksın. Bunu benim için yapar mısın?"

Adamın susturucu eli karşısında gözlerini kocaman açarak yavaşça başını salladı.

"Aferin kızıma." Onu ödüllendirmek için elini ağzıyla değiştirdi ve Onu derinden öperken başparmağını klitorisine bastırdı ve elinin içinden sıcak bir sihrin zonklamasını geçirdi. Gözleri daha da büyüdü ve vücudu elektrik çarpmış gibi kamburlaştı, bir sonraki orgazm üzerine çökerken öfkeyle titredi. Boğuk zevk çığlığı boğazından yırtılırken dişleri sıkıca kenetlendi.

Vücudunu tekrar öptü, vücudunun her santimine aynı şekilde, acı verici bir dikkatle, sıcak, karıncalı sihir parıltılarını titreştirerek verdi. Sonraki bir saat boyunca, yavaş, durgun bir zevkle ona işkence etti, ayak parmaklarına kadar inip tekrar yukarı çıktı, sonra aynı şeyi tekrar yapmak için onu ters çevirdi. Kadın tekrar tekrar haykırdı ve tırnakları onu birden fazla kez kana buladı. Ama hıçkırığa hıçkırığa ağlarken ve serbest bırakılması için yalvarırken bile, ona acele etmesini emretmedi.

Bu da başka bir ödül hak ediyordu. Onu elleri ve dizleri üzerine çekti ve tatlı yuvarlak kalçalarının her santimini öperken, bir eli sarkan göğüslerini okşadı ve diğeri titreyen vücudunun içine önce bir, sonra iki, sonra üç parmağını soktu, akılsızca çığlık atana kadar her itişte parmak uçlarından enerji darbesi üzerine darbe gönderdi. zevk aldı ve titreyerek yatağa yığıldı.

Kadın uyanmaya başlayınca, adam sonunda ağzını kadının göbeğine götürdü. Teni buğulanıyordu, yumuşak siyah bukleler ve narin kıvrımlar ballı nemle sırılsıklamdı. Kadının gözlerini açmasını bekledi. Başını hafifçe kaldırdı, sonra sanki bu çaba çok fazlaymış gibi geriye düştü.

"Dilys," diye inledi, "lütfen. Artık yeter." Sesi ağlamaktan boğuklaşmıştı ve alçak, boğuk törpü adamın içindeki her şeyi sıkılaştırdı.

Kendi vücudu kaya gibi sertti. Cinsel organı öylesine şişmişti ki, gergin derisinin patlamamış olması bir mucizeydi. Acı çekme noktasını çoktan geçmişti. Sonunda içine girmesine izin verdiğinde, uzun süre dayanamayacağını biliyordu ama bu kendisiyle ilgili değildi. Bu tamamen onunla ilgiliydi ve onun içindi.

Kendini ona bırakmıştı -tüm benliğini, hiçbir şeyi saklamadan- ona kederini, korkusunu, öfkesini, intikam arzusunu, acısını vermişti. Ve ona aklına gelebilecek her zevki geri veriyordu. Daha fazla zevk

daha önce hiç bilmediği kadar. düşündüğünden çok daha fazlasını. Ve henüz işi bitmemişti.

"Evet," diye mırıldandı, nefesi kızın en hassas bedenine sıcak bir yelpaze gibi çarpıyordu. "Daha fazla." Ve hınzır bir gülümsemeye ağızını indirdi ve çığlık atarak tekrar boşalana kadar ziyafet çekti.

Ve sonunda, kaya gibi sert seksini tek ve güçlü bir hamleyle onun bedenine . Tekrar itmek için geri çekilirken vücudunun öfkeyle sıkıca kavranması karşısında inledi. Derinlere indi-ah, tanrıça! Çok derine-ve Kız çok sıcak, ıslak ve çok sıkıydı ve adamın seks, ona sürtünen çiğ, açıkta kalmış bir sinir gibiydi. Acı ve zevk eşit ölçüde içinden geçti. Parmakları kadının yuvarlak kalçalarının yumuşak etine saplandı. Kasları gerildi, boynundaki tendonlar ip gibi öne çıktı, geri çekildi ve üçüncü kez itti. Kadının vücudu adamınkinin etrafında sertçe kenetlendi. Kadın çığlık attı. Adamın kontrolü dağıldı.

Kalçalarını kavrayarak, vahşi, kesik kesik itişlerin öfkesiyle boşaldı, onu tohumuyla ve büyüyle doldurdu. Ona verecek hiçbir şeyi kadar kendini boşalttı. Ve sonra onun yanına yatağa yığıldı, onu kollarına çekti ve ikisi de bitkin bir uykuya daldı.

OceanofPDF.com

Bölüm 25

Gabriella günün ve gecenin geri kalanında defalarca uyandı, sihrinin alevlenmesine ve gözyaşlarının yüzünü ıslatmasına neden olan kayıp ve keder hayalleri tarafından uykusundan çekildi. Her seferinde Dilys onu kollarına aldı ve

Acısını dindirdi, karşılığında ona kendinden geçirici bir zevk verdi, ta ki sonunda okyanusun üzerinde şafak sökerken uyandığında yanaklarının kız kardeşlerinin kaybından duyduğu kederle ıslandığını ama tehlikeli büyüye dair hiçbir ipucu bulamadığını görene kadar.

Gözyaşları yağmur gibi yağarken ona , sonra da yüzündeki tuzlu ıslaklığı şefkatle yudumladı.

"Seni seviyorum," dedi ona usulca. "Kız kardeşlerini kurtaramadığım için çok üzgünüm. Onları sana geri getirmek için hayatımı verirdim. Bunu biliyorsun."

Gözyaşlarıyla kızarmış mavi gözler, dikenli siyah kirpiklerin arasından ona baktı. "Biliyorum. Olanlar için suçlanacak kişi sen değilsin. Elinden gelen her şeyi ."

"Yaptım," diye kabul etti. "Ama yine de seni hayal kırıklığına uğrattım. Eğer istersen benim ölümüm ."

Sözlerini anlaması birkaç saniye sürdü ve anladığında da bir dirseğinin üzerinde yükselip ona ters ters baktı. "Saçmalama! Bu barbarca gelenek hakkında ne düşündüğümü biliyorsun. Kız kardeşlerimi kurtaramadığım için seni suçlasam bile -ki suçlamıyorum- bunu asla istemem. Ve bir daha bana böyle bir şey önermediğin için sana teşekkür ederim." Belli ki sinirlenmiş, Ondan uzaklaştı ve oturdu, çarşafı göğüslerinin üzerine çekti ve yerinde tutmak için kollarının altına sıkıştırdı.

Bir tarafa yuvarlandı ve bir elini yatağın üzerinde kaydırdı. Kadının kendi etrafına çektiği çarşafa uzanarak onu çekiştirdi. Kadın tutunmaya çalıştı ama adam

ve çarşaf güzel göğüslerini ortaya çıkaracak şekilde aşağı kayana kadar çekistirmeye devam etti.

"Eğer emrin buysa, ben de itaat edeceğim," diye yemin etti. Şehvet sesini kalın ve gırtlaktan çıkarır hale getirmişti. Son on dört saatin büyük bir kısmını onun bedenini tekrar tekrar sahiplenerek geçirmiş olması önemli değildi. Tek yapması gereken ona bakmaktı ve onu tekrar istiyordu.

Dört ayak üzerinde ve ağzıyla meme uçlarına ulaşana kadar yatağın kısa mesafesi boyunca yavaşça ilerledi. Onları dikkatle yaladı, dilinin üzerinde boncuk boncuk oluşlarına bayılıyordu.

"Sana bir daha asla ölümümü sunmayacağım," dedi, dizlerinin üzerinde yükselip ağzını talep etti ve ardından ısı ve büyü bıraktı, "eğer beni *akua*'n olarak kabul edersen ve beni her zaman sana bağlarsan."

"Dilys ..." Kaşlarını çatarak geri çekildi ve geri çekilebilmek için onu itti. Yatak başlığına yaslandı ve bir

yastığı kucağına, bir diğerini de göğüslerine koydu. "İstediğin şeyi yapmam için beni baştan çıkaramayacaksın. Bu konuda olmaz. Bu çok tehlikeli."

Biraz kaşlarını çattı ama kızgınlığı, kadının kendisiyle evlenmeyi inatla reddetmesinden çok, vücudunu ondan saklama konusundaki kararlılığından kaynaklanıyordu. "Hayır, çok tehlikeli değil," dedi ona. "Dün şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtladığımız gibi."

"Kanıtlandı mı?" Kadın ona bakakaldı ve sonra sert bir kahkaha attı. "Kanıtladığımız tek şey seni neredeyse öldürdüğüm!"

"Yanılıyorsun, Gabriella. *Oulani* zihnini olayları böyle görüyor olabilir, ama olanlarla uzaktan yakından ilgisi yok."

"Oh, gerçekten mi?"

"*Tey*, gerçekten. Seni hayal kırıklığına uğrattım. İlkbahar ya da Sonbahar'ı kurtaramadım." "Bunun için seni suçlamıyorum."

"İstemediğini biliyorum. Mesele de bu zaten, anlamıyor musun? Sevdiklerinizi koruma konusundaki yetersizliğim göz önüne alındığında, acınız konusunda bana güvenmeniz için hiçbir neden yoktu. Yine güvendin. Kız kardeşlerini ve seni hayal kırıklığına uğratmış olmama rağmen, acını taşımam için bana güvendin."

"Seninle kederimi paylaşmamın, bir tür Calbernan woo woo ile seni her zaman sahiplenmem gerektiğini kanıtladığını mı düşünüyorsun?"

"*Tey*, . Çünkü kabul etsen de etmesen de, içindeki Siren benim senin eşin olacak kadar güçlü olduğuma çoktan karar verdi."

"Sanırım dün her ne olduysa beynini karıştırmış olmalı." Yastıkları bir kenara fırlatıp yataktan fırladı ve yatak odasının

Adamların ona diktiği beyaz bornozu kapmak için kabine girdi. "Ne hatırlıyor musun?" diye sordu kollarını cübbenin kollarına sokarken ve kemeri beline bağlarken. "Gücümün kontrolünü tamamen kaybettim. Neredeyse hepimizi öldürüyordum!"

"Ama sen yapmadın!" Yataktan fırladı ve çıplaklığını örtme zahmetine katlanmadan onu takip etti. Onu omuzlarından yakaladı ve yüzünü ona dönmesi için çevirdi. "Etrafına bak, *Moa Leia*. Öldük mü? Gemi battı mı? Dün senin kederin yüzünden herhangi birimize bir kıymık bile battı mı? Hayır! Hayır! Çünkü bana acını verdin ve onu senin için taşımama izin verdin. Ve işe yaradı. Sana söylediğim gibi."

Kaşları saç çizgisine doğru kalktı. "İşe yaradı çünkü seni öldüremeden önce beni ittin, sonra benden kaçmak için cam pencereden atladın ve şehrin ortasında lanet bir tsunami başlattın. okyanus!"

Kızardı. Elinde değildi. "*Tey*, işleri daha iyi halledebileceğimi kabul ediyorum ama kendimi savunmam gerekirse, acısını dindirmeye çalıştığım ilk Siren sensin. Kederinin büyüklüğüne yeterince hazırlıklı değildim ve sonra sen beni yatıştırmaya çalışmaya başladın. Seni asla terslememeli ve o şekilde itmemeliydim. Sadece bana verdiğin şeyi zar zor tutuyordum, sonra sen bana daha fazlasını vermeye devam ettin. Bu çok fazlaydı."

"Beni terslediğin için üzgün olduğumu mu sanıyorsun?"

"Olmak için her hakkın vardı."

"Üzgünüm çünkü gerçeği kabul etmeyi reddediyorsun. Birini sevmek benim için çok tehlikeli."

"Saçmalama. Ayrıca, beni zaten seviyorsun. Bana sahip çıkmayı reddetmen bunu değiştirmeyecek."

Biraz ve sanki az önce dengesi bozulmuş gibi titrek bir adım attı. Ağzı açıldı, sonra kapandı ve sakinleşmek için arkasını dönmeden önce yaralı mavi gözleri adamın kalbine saplandı.

"Hayır," diye itiraf etti, "olmayacak. Sana bir şey olursa başkaları için her zaman bir tehlike olacağım ama yakınında kalarak seni tehlikeye atmak zorunda değilim. Bensiz daha güvendesin. Bunu görmeyen tek kişi sensin."

Onu sevdiğini itiraf etti ama aynı nefeste onu reddetmeye devam etti. Hiç bu kadar inatçı ve dik kafalı bir kadın olmuş muydu? Çileden çıktığını hisseden Dilys sarsmak mı yoksa öpmek mi gerektiğini bilemedi. Sonunda ikisini de yaptı. Omuzlarından tutarak onu sıkıca sarstı. "Gabriella

Aretta Rosadora Liliana Elaine Coruscate, hiç kimse size tam bir *şoto* konuştuğunuzu söyledi mi?"

Kızın öfkeli soluğu, adama kızın ağzını yağmalaması için mükemmel bir fırsat verdi.

Onu kendine doğru çekerek dudaklarına yapıştı. Kadın ona karşı mücadele etti, yumruklarıyla ona vurdu ama adam fiziksel olarak ondan çok güçlüydü. Zahmetsiz bir kolaylıkla tuttu ve kadın onunla mücadele etmeyi bırakıp onu öpmeye başlayana kadar onu öpmeye devam etti.

"nasıl daha güvende ya da daha iyi olacağım hakkında daha fazla şey duymak istemiyorum," dedi sonunda ağzını kaldırdığında. "Sen benim için bir tehlike değilsin ve asla olmayacaksın. Sen benim sevdiğim kadınsın, *moa kiri*, Onsuz yaşayamayacağım kadın, hayatımın sonuna yanında olmak istediğim kadın."

"O zaman sen kendi hayatını hiçe sayan bir aptalsın." Ona mutsuzca baktı. "Bu sefer kimseye zarar vermemi engellemeyi başarmış olabilirsiniz ama kötü bir haber aldığımızda ve okyanusun ortasında bir gemide olmadığımızda ne olacak?" diye karşı çıktı. "Peki ya biz

Sana verdiğim fazla gücü rahatça dışarı atamayacağın bir yerde mi? Ya bir şehirde, bir sarayda ya da bir okul odasında olursak? O zaman ne olacak?"

İçini çekti ve Gabriella'nın inatçı tek fikirliliğinin, yardım edecek uygun bir ağa sahip olmamasına rağmen büyüsünü kontrol altında tutmasını sağlayan özellik olduğunu kendine hatırlattı. "Gabriella, aşkım, sen bir Sirensin ve korkunç kederini hafifletmeye çalışmadan önce buna hazırlıklı olmalıydım. Yapmadım ve bu benim hatam. Bu hatayı bir daha yapmayacağım."

"Ne demek istiyorsun?"

"Gücünün gerçek gücünü hafife almışım. İhtiyacın olan tek şeyin ben olacağımı, yıllar boyunca anneme defalarca yaptığım gibi sana da bakabileceğimi düşündüm. Ama sen güç için doğmadın.

tek Calbernan, senin eşin olsa bile. Sen hepimize yetecek güçle doğdun."

"İşte benim demek istediğim de bu!" diye bağırdı. "Ben orman yangınıyım ve sen orada elinde bir bardak suyla durmuş beni söndürebileceğini söylüyorsun. Ama söndüremezsın!"

Kaşlarını kaldırdı. "Son on dört saatin büyük bir kısmını senin ateşini yakıp tekrar tekrar söndürebileceğimi kanıtlamak için harcadığımı düşünürsek, bu sözün beni biraz aşağıladığını söyleyebilirim."

"Aargh!" Yumruklarını sıktı ve boğuk bir çığlık attı. "Halla aşkına! Lütfen ciddi olur musun!"

"Oh, ama ben ciddiym, Gabriella." Esprinin son kırıntılarını da bir kenara bırakarak, ağırbaşlı ve değişmez bir niyetle ona baktı. "Hayatımda hiçbir konuda bu kadar ciddi olmamıştım. Söyle bana, yaralanırsam ya da öldürülürsem telafisi mümkün olmayan bir zarar vereceğin korkusu son korkun mu

Benimle evlenmene engel olan şey nedir?" "Pardon?"

"Beni seviyorsun. Bunu itiraf ettin. Eğer sana duygusal durumun ne olursa olsun büyüünün kontrolünü kaybetmekten asla korkmaman gerektiğini kanıtlayabilirsem, sonunda benim *liana*'m olmayı kabul eder misin? Beni eşin olarak kabul eder misin?"

"Bu soru tartışmalı. Böyle bir şeyi kanıtlamanın hiçbir yolu yok." "Yine de soruya cevap ver."

Kaşlarını çattı, sonra da ofladı. "Peki. Evet. Eğer kontrolümü kaybedip masumlara zarar vermeyeceğimi - ki kanıtlayamazsın!- o zaman seninle evlenirim."

"Ve beni eşin olarak kabul et."

Gözlerini devirdi. "Ve seni eşim olarak kabul ediyorum."

"Güzel. Seni bu konuda tutacağım." Kapıya doğru yürüdü ve mandala uzandı.

"Dilys!" Gabriella'nın boğuk çığlığı kapıyı açamadan durdurdu. "Nereye gittiğini sanıyorsun?"

"Bana ya da herhangi birine karşı bir tehdit oluşturmadığınızı şüpheye yer bırakmayacak şekilde kanıtlamak için, eğer özellikle öyle olmayı seçmediyseniz."

"Tanrı aşkına, dışarı çıkmadan önce üzerine bir şeyler giy!"

Son on dört saat boyunca ondan kopardığı çığlıkların miktarı ve hacmi göz önüne alındığında, bu gemide -ya da en azından beş mil yarıçapındaki herhangi bir ikisinin tam olarak ne yaptığını ya da bunu ne sıklıkla yaptıklarını bilmeyen bir Calbernan ya da Winterman yoktu. Çıplaklığı kimse için tam olarak bir şok sayılmazdı. Ama onun için önemliydi, bu yüzden bir *şuma* alıp beline düğümleyecek kadar uzun süre durakladı.

"Daha iyi misin?" diye sordu ve kamaranın kapısını açmadan önce onun sert, pembe yanaklı başını sallamasını bekledi.

"Kame!" diye bağırdı kış güvertedeki Calbernalılara. *Kracken*'in dümeninde duran ikinci kaptanı, onun çağrısı üzerine arkasını döndü. "Çağır

Adamlar. Sen ve Kuota buraya gelin ve ellerinizi koyun. Sonra diğerlerine söyle, hepimiz birbirimize bağlanana kadar arkanda dizilsinler."

Çok geçmeden *Kracken*'daki her denizci canlı bir ağ oluşturacak şekilde sıraya girmiş, hepsi de elden tene bağlanmıştı. Hepsi en nihayetinde Dilys'e bağlıydı. Gabriella'ya döndü ve yanına gelmesini işaret etti. Gabriella isteksizce de olsa bunu yaptı ve yaklaştığında ellerini tutup göğsüne bastırdı. "Güzel. Şimdi, kız kardeşlerinin acısını paylaştığın gibi benimle tekrar paylaşmanı istiyorum. Bana verebileceğin her şeyi ver."

"**Dilys** ..." Gabriella onun ne demek istediğini anlamaya başlamıştı ama dün neredeyse olanlardan sonra, gücünün bu kadarına yakın bir şeyi tekrar harekete geçirme fikrinden bile çekiniyordu. "Bunun gerçekten iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

Ona sert bir bakış fırlattı. "Kimseyi tehlikeye atmadan beni sevebileceğini sana ilk ve son kez kanıtlayabilirsem, benimle evleneceğine ve beni eşin olarak kabul edeceğine söz ."

"Evet, ama bunu kanıtlamak için hepimizi tekrar riske atacağımı asla söylemedim. Yapmayacağım." Dilys ona kıvrınmasına neden olacak kadar uzun süre baktı ama geri adım atmadı. "Bunu yapmayacağım, Dilys. Sihrimin tüm gücünü çağırarak hepimizi tehlikeye atmayacağım. Yapmayacağım." Kollarını kavuşturdu ve Gözlerindeki hayal kırıklığını görmezden gel.

"Anlıyorum," dedi sonunda. ". " Köprüye doğru döndü. "Dümenci, Konumarr'a doğru bir rota belirle."

"*Tey, moa Myerielua.*" Dümenci emir yağdırmaya başladı ve Calberna'ya doğru yol alan gemi daha kuzeyli bir rota belirledi.

Gabriella Dilys'e kaşlarını çatı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Seni eve, Wintercraig'e götürüyorum elbette. Dün size söylediğim gibi, Kraliçe Khamsin'e kız kardeşlerini eve getireceğime söz verdim. Artık arayışımız sona erdiğine göre, seni sağ salim Kraliçe Khamsin'e teslim etmek benim için bir onurdur. bakım."

"Geri dönemem! Sevdığım herkes için çok fazla tehlikeliyim. Bunu biliyorsun!"

"Üzgünüm, *moa haleah.* bir şey gelmez. Benimle evlenmeyi reddediyorsun. Çünkü gücünüzden korkuyorsunuz ama bu korkularınızın yersiz olduğunu göstermeme izin vermiyorsunuz. Şu anda Wintercraig Kral ve Kraliçesi'nin tebaasısınız ve hükümdarınızın ülkenize dönmeniz yönündeki emrini reddetme yetkim yok. Benimle evlenmeyi kabul etseydin

Öte yandan, evliliğimiz seni Merimydion Hanesi'nin kızı ve *Myerial*'in tebaası yapacaktır. Böyle bir durumda, seni *oulani* ailenin koynuna geri göndermememi emredersen, karımın arzularına uyarak hiçbir yemini veya anlaşmayı bozmamış olurum. Ne yazık ki. . sen benim karım değilsin, Calberna vatandaşı da değilsin, bu yüzden ..." Sesinin kesilmesine izin verdi ve omuz silkti.

Gözlerini kısmıştı. "Seninle evlenmezsem beni Wintercraig'e -ailem için tehlikeli olacağımı bildiğin yere- geri göndereceğini mi söylüyorsun? Bu şantajdır!"

"Bunu güçlü bir pozisyondan müzakere etmek olarak düşünmeyi tercih ediyorum." Arkasında bir dizi Calbernalı ve hatta bir avuç hain Kış Adamı aniden öksürmeye ya da burunlarını kaşımaya ve gülümsemelerini gizlemek için gökyüzüne bakmaya başladı.

Birkaç metre ötede, güvertede durmuş olan Komutan Friis'e doğru döndü. "Orada öylece durup bana şantaj yapmasına izin mi vereceksin?"

Friis hazırolda durdu. "Bağışlayın beni Prenses, ama ... ah ... son yirmi dört saatte yaşananlar göz önüne alındığında . . . "Sanırım kral ve kraliçe mümkün olduğunca çabuk evlenmenizi tercih eder." Bakışları kızın boğazının altındaki bir noktaya kaydı. Yanakları ve kulaklarının uçları pembeleşti ve gözlerini hızla kaçırdı.

Aşağı baktığında cübbesinin göbeğine kadar açık olduğunu gördü. Öfkeyle kızarak cübbenin kenarlarını bir araya getirdi ve kuşağı bir çekişle sıktı.

Dilys'e doğru döndü, birkaç ateşli kelimeyle kulaklarını kabartmaya hazırды ama Dilys'in arkasından gelip onu mürettebatının görüş alanından çıkardığını fark etti. Başını arkaya doğru çevirerek onun iri yarı, devasa daha kendini beğenmiş bir kibir bekliyordu ama alaycı yüzünü terk etmişti ve gözleri yumuşak, sempatik bir ışıkla parlıyordu.

"Her şey yolunda, Gabriella," diye mırıldandı. İri ellerinden biri Gabriella'nın boynuna dolandı ve başparmağı nazikçe çenesinin çizgisinde gezindi. "Güven bana. Gerçekten her şey yoluna girecek. Kimseye zarar vermeyeceksin. Söz veriyorum."

Çenesi titremeye başladı ve hızla gözlerini kaçırmak zorunda kaldı.

Kendini kontrol altına aldığıında "Pekâlâ," diye mırıldandı. "Pekâlâ. Bir deneyeceğim."

Onu tekrar şefkatle öptü ve güverteye çekti. "Kuota, Kame." İki Calbernalı'nın ellerini üzerine koymasını bekledi, sonra Summer'ın avuçlarını göğsüne bastırdı. "Şimdi, *moa kiri*, yeteneklerini uyandır."

Dünkü heyecanı kız kardeşlerinin ölüm haberiyle başladığından, tetikleyici olması için zihninin geçici olarak buna yönelmesine izin verdi, ama sürpriz bir şekilde hiçbir şey olmadı. Hâlâ onların kaybının acısını hissediyordu ve neredeyse anında gözleri yaşardı ama kederle ateşlenen öfke hiç gelmedi. Büyüsü sakın kaldı.

Şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Hiçbir şey olmuyor. Kız kardeşlerimi düşünüyorum ama hiçbir şey olmuyor." Dilys'in yüzünde bir ifade belirdi: memnuniyet. "Bunu sen mi yaptın?"

"Tey. Sen bana acını verdin. Ben de sana aşkını geri verdim. Artık kazara sihrini açığa çıkarma korkusu olmadan onların yasını tutabilmelisin."

Sanki az önce ona hayal edebileceği en inanılmaz hediyelerden birini vermemiş gibi, çok gerçekçi görünüyordu. Hayatı boyunca kendini geri çekmiş, kalbini geride tutmuş, kaybetmenin ona yaptıracaklarından korktuğu için sevmekten korkmuştu.

"Tanrılarım," diye fısıldadı. "."

"Yaptığım şey genel bir tedavi değil," dedi. "Sadece tek bir duygusal yol için işe yarıyor. Farklı bir acı seçin ve gücünüz her zaman olduğu gibi artacaktır. Bu gösterinin amaçları doğrultusunda sizden yapmanızı istediğim şey bu.

En çok korktuğunuz şeyi düşünün."

Korku için avlanmasına bile gerek yoktu. Kendi gelmişti. Dilys'in öleceği düşüncesi.

Ve işte tam o anda, ona zarar vermeyi aklından bile geçiren herkesi yok etmeye hazır, taze ve öfkeli gücü kükreyerek ortaya çıktı.

"Güzel," diye ısırdı Dilys, sesi çakıllı çıkıyordu. "Şimdi onu bana ver.

Hepsini.

Hiçbir şeyi saklamayın."

İki dakika önce, gücünü kısıtlamadan serbest bırakmayı asla hayal edemezdi, ama sonunda büyüyle ona zarar vermekten korkmamasını söylediğinde ona inanmaya başlamıştı. En ufak bir tereddütle içindeki seli serbest bıraktı.

Dilys'in vücudu elektrik çarpmış gibi kaskatı kesildi ve gözleri parlak altın beyazı bir renk aldı. Onun arkasında, bir an sonra, Kame ve Kuota aynısını yaptı, sonra onların arkasındaki altı Calbernan, sonra bir sonraki sıra ve bir sonraki. Gücü zincirleme olarak her birini doldurdu, sonra bir sonrakine yayıldı.

Gücü son bir düzine adama ulaştığında, enerjiyi zorla onlara itmek zorunda

"İşte, gördün mü?" Dilys ellerini onun göğsünden çekti ve parmak uçlarını öptü. "Sorun çözüldü." Arkasında, tüm mürettebatı ona saygıya varan bir şaşkınlıkla bakıyordu.

En çok arzuladığı mutluluğun asla kendisine ait olamayacağından emin bir şekilde korkusuna sarıldığı bir ömürden sonra, diğer insanlar gibi sevebileceğini kabul etmek zordu. "Umut verici görünüyor, bunu kabul ediyorum ama duygularım beni ele geçirdiğinde masum insanları öldürmemi engellemek için hayatımın geri kalanında peşimde bir gemi dolusu Calbernalı olmayacak."

"*Ono*. Ama ben her zaman yanında olacağım ve en güçlülerden, sana en çok yardım edebileceklerden seçilmiş kişisel bir koruman olmasını sağlayacağım. Arzuladığın mutluluğa kavuşabilirsin. Korkmadan, tüm kalbinle sevebilirsin."

Ona baktı ve kalbinde bir özlem yükseldi. Gerçekten bu kadar basit olabilir miydi?

"İnan buna, Gabriella," dedi Dilys ona. "Bana inan. Ben senin yanında durmak için doğmuş bir eşim."

Parmakları adamın ağzının dış hatlarını çizdi. Onunla alay eden, ona kur yapan, ona meydan okuyan ve meydan okuyan dudaklar; büyüledi, baştan çıkardı ve nihayetinde geriye kalan tek şey ihtiyaç ve kesinlik olana kadar her itirazı, şüpheyi ve korkuyu bir kenara bıraktı.

Sonunda, bu karar bir karar değildi. Bu sadece artık inkâr edemeyeceği bir gerçektir. O onundu ve o da onun. Her zaman.

"Sana inanıyorum, *moa akua*." Ve usulca, sadece onların kulakları için Kendisini ruhuna nakşetmiş olan İsmi söyledi. Sonra daha yüksek sesle, geminin enine ve boyuna taşınan berrak, çınlayan bir sesle Gabriella, "Seni talep ediyorum, Dilys Merimydion. Seni kendime ait olarak kabul ediyorum. Çünkü sen herkesten önce benimsin, tıpkı benim senin olduğum gibi."

Daha önce hiç bilmediği ama şimdi tüm hücreleriyle tanıdığı **bir** isim Dilys'in zihnine doldu. Bu ismi saygılı bir fısıltıyla söyledi, ruhunun tınısını kendi ruhuna bağladı, sonra sesini yükselterek şöyle dedi: "Ve seni sahipleniyorum, Gabriella Aretta Rosadora Liliana Elaine Coruscate. Çünkü ben herkesten önce seninim. Sen benim olduğun gibi."

Üzerine çöken duyguyu tarif edecek kelime yoktu. Sanki gözlerini açtığı anda evrendeki tüm yıldızları bir anda karşısında bulmuş gibiydi.

Orada, bir yerdeydi ve hiçbir şeyin imkânsız olmadığını, az önce ilahi ve daha büyük bir bütünün parçası haline geldiğini fark etti. O Calbernan'dı. Hiçbir zaman gerçekten yalnız olmamıştı. Ama şimdiye kadar, hiçbir zaman tam anlamıyla bütün de olmamıştı. Ve o tek, mükemmel birliktelik anında, onun için yalnızca Gabriella'nın yanında gelebilecek olan neşenin gerçek yüzünü anlamıştı.

Alysaldria'nın oğlu Dilys, Gabriella'nın eşi Dilys olurken gözlerini kapadı ve dizlerinin üzerine çöktü. Gözyaşları sıcak izler bırakarak yanaklar. Onları silmedi. Bazı şeyler tuz dökülmesini hak ediyordu.

"Dilys, kardeşim." Kame Dilys'in sırtına uzanarak ona kınından çıkarılmış bir hançer uzattı.

Dilys, Kame'nin bıçağının keskin kenarını avucunun üzerinde kan ve tuz paylaşımının tamamen törensel olduğunu fark etti. O olamazdı Gabriella'ya zaten olduğundan daha fazla bağlıydı. Gabriella onun adını söylemişti, o da Gabriella'nın adını söylemişti ve artık her parçaları, bedenleri ve ruhları birbirlerine aitti.

Yine de gelenek böyleydi. Kan ve tuz bağı mühürlemek için.

Titrek bacakları üzerinde ayağa kalktı ve bıçağı *liana*'sına uzattı, parıldayan kızıl çizgisini göstermek için elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattı. Liana kendi avucunu kesti ve avuçlarını birbirine kenetleyip damarlarındaki kanı birbirine karıştırırken, "Kan kana, tuz tuza, biz biriz Gabriella Coruscate, her şeyden önce bağlıyız, asla ayrılmayacağız," dedi.

"Biz biriz, Dilys Merimydon" diye kabul etti.

Ve bitti. Kadın onun *liana*'sı, karısı ve eşiydi, İsim, kan ve tuz olarak. Ve o da onun *akua*'sıydı, ona sonsuza dek bağlıydı.

Mürettebatı yüksek sesle ve uzun uzun tezahürat yaptı, gözleri parlıyordu, sevinçleri hissediliyordu. Kışadamları da alkışladılar, ancak az önce yaşananların önemini tam olarak anlamadıkları açıktı. Dilys'i şaşırtan parlak gözlü bir Kame, yeşil sarmaşıklar ve mavi dalgalar arasında serpiştirilmiş altın mızraklar ve kırmızı güllerle kenarları yoğun bir şekilde işlenmiş ince beyaz ipek bir *obah* çıkardı.

"Ari ve Ryll Konumarr'da bunun üzerinde çalışmaya başladılar," dedi Kame, narin giysiyi giymesine yardım ederken. "Yeşil Deniz'e yelken açmadan önce bana verdiler. Adamlarla birlikte birkaç gün önce bitirdik. Numahao'ya şükürler olsun ki sonunda biraz işe yarayacak!" Sırıttı ve Dilys'in sırtına bir tokat attı. "Şimdi prensim, siz giderken biz de gemiyi usulca yüzdürelim.

Liana'nıza. Annen tatlı, altın gözlü bir Myerialanna!"

Calbernanlılar kahkahalarla kükreyerek çiftleşme ve bebek yapma üzerine şarkılar söylemeye başladılar.

Dilys onu kulübeye geri götürüp kapıyı kilitlediğinde Gabriella, "Ciddi olamazsın," diye itiraz etti. "Az önce yatakta on dört saat geçirdik."

"Yorgun musun?"

"Evet!"

"Ah, pekala." Cübbesinin kuşağını çekiştirerek gevşetti ve kumaşı omuzlarından itti. Cüppe vücudundan aşağı kayd ve ayaklarının dibinde birikti. Bakışları onun tatlı kıvrımlı vücudunda gezindi ve vücudu yeni bir maceraya hazır bir şekilde yeniden canlandı. Son on dört saatini hayranı olduğu Gabriella'yla ateşli ve tutkulu bir sevişme maratonunda geçirmiş olabilirdi ama henüz karısı Gabriella'yla sevişerek tek bir saniye bile geçirmemişti.

"O zaman arkanıza yaslanın ve bırakın tüm işi ben yapayım."

Çok, çok daha sonra Gabriella, Dilys'in yatağının buruşuk dağınıklığı üzerinde yatıyordu, kemiksiz, bitkin ve her türlü kavrayışın ötesinde doymuştu. Tanrılar aşkına, adam hiç pes etmiyordu. Onu o kadar çok kez doruğa çıkarmıştı ki sayısını unutmuştu. Tekrar ve tekrar ve tekrar, hıçkıran, çığlık atan, akılsız bir karmaşa olana kadar, şehvetli ateş fırtınası onu harap ederken ona yapıştı. Zevk o kadar yoğun, o kadar sarsıcıydı ki, şimdi bile sadece anısı bile ağrıyan bedeninin küçük artçı şoklarla dalgalanmasına neden oluyordu.

Dilys -*akua*'sı- yanında uyuyordu, ağır bir kolunu beline atmıştı. Yanardöner mavi *ulumisi* hâlâ parlıyordu ama seviştikleri uzun ve tutkulu saatlerde olduğundan çok daha sönüktü. Parmaklarını onun saçlarının kıvrımlarında gezdirdi ve ne kadar huzurlu hissettiğine hayret etti. Bunu o yapmıştı. Ruhundaki her korkuyu, endişeyi ve yarayı almış ve hepsini dinlenmeye bırakmıştı. Babasının deliliği, korkunç yeteneklerinden duyduğu korku, Köpekbaliği'nin ona yaptıklarının dehşeti, kız kardeşlerini kaybetmenin yıkıcı kederi - hepsi ona zarar verme gücünü kaybetmişti. Dilys acısının hamlığını alıp ona sonsuz, kesintisiz bir sevgiyle karşılık verdiği için, artık ne kedere, ne öfkeye, ne de dehşete tutunmak mümkündü. Fırtınada kendini onun sığınağı haline getirmişti - fırtına kendi korkuları ve güvensizlikleri olsa bile.

Onu özgür bırakmıştı. Onu yaşaması için özgür bırakmıştı. Sevmesi için özgür bırakmıştı. Mutluluğun gerçekten nasıl bir şey olduğunu öğrenmesi için onu özgür bıraktı.

Summer uzun, çok uzun zamandır ilk kez geleceğe baktı ... ve umut hissetti.

Adamın tepesine bir öpücük kondurmak için döndü ve onun egzotik, sarhoş edici kokusunu içine çekti. Dudaklarında bir gülümseme belirdi. Yirmi dört saatten fazla neredeyse aralıksız seks yaptıktan sonra, ikisinin de bir keçi ahır gibi kokması gerekirdi ama yol boyunca yıkanmak için bir ya da iki kez mola vermişlerdi. Ve bir Sealord'la bir su kütlesinde sevişmek -küçük bir su kütlesinde bile olsa- kendi sürprizlerini de beraberinde getirmişti. Suyun kontrolünü nasıl ele geçirdiğini, onu okşamak için nasıl kullandığını hatırlayarak kıvrandı.

Tenin her santimini içten ve dıştan kızdırdı, ona tek bir parmak bile sürmeden onu çığlık çığlık orgazm etti.

Tanrım, onun kendisine yaptıklarını ne kadar da seviyordu. Bunu neredeyse *onu* sevdiği kadar seviyordu ve bu çok şey ifade ediyordu.

Kulübenin kapısına vurulan ani ve yüksek sesli bir yumruk onu mutlu hayallerinden kopardı. Kadın sıçradı ve Dilys anında uyandı, yataktan sıçradı ve elinde kılıcıyla ayaklarının üzerinde yere indi. Kılıç neredeydi? nereden geldi? Yakınlarda bir tane bile görmemişti. "Dilys!

Bu Ryll!" Daha ısrarlı vuruşlar. "aç!"

Gabriella doğruldu ve Dilys kapıyı açarken çarşafı göğsüne doğru sürükledi. "Ryll?" Dilys sordu. "Ne yapıyorsunuz burada? Burada ne işin var? ne oldu?"

"Köpekbalığı düşündüğümüz gibi o patlamada ölmedi. Hâlâ hayatta ve Ari de yanında."

Bölüm 26

Kracken kuzeye, Olemas'a doğru yelken açtı. Ryll'in *Narwal*'ı ve batı Varyan filosunun geri kalanı *Kracken*'in kıçına yakın seyrediyordu. Bu gemilerin kaptanları *Kracken*'da Dilys'in kamerasında toplanarak seçeneklerini tartışıyorlar ve Ari'yi geri alıp Köpekbalığı'na son vermek için bir plan yaparlar.

Nemuan ve Köpekbalığı'nın bir ve aynı şey olduğu artık bir şüphe değil, kesin bir bilgiydi ve toplantıyı düzene sokarken bunu Ryll ve diğer kaptanlarla paylaştı. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, ilk başta şok olmuş ve inanmamışlardı ama Dilys, Gabriella'dan kendisini Mur Balat'ın gemisinde esir tutan Calbernan'ı tarif istediğinde, vücudunun yarısını kaplayan mat siyah *ulumi*'den Ryll ve diğer kaptanları şaşkına çevirmiş ama ikna etmişti.

"Kuinana'dan önce şüphelerim vardı," diye itiraf etti Dilys, "ama kanıt olmadan bir *Myrielua*'nın adını lekelemek istemedim. Şimdi suskunluğumdan pişmanlık duyuyorum. Eğer daha açık olsaydım ... şüphelerimi paylaşıyordum belki de Ari asla yakalanmazdı."

Masada onun yanında oturan Gabriella bir elini onunkinin üzerine koydu. "Bunun bir fark yaratıp yaratmayacağını bilmiyoruz." Elini onunkinin üzerine koydu.

Sesi alçak, tonu ve dokunuşu yatıştırıcı bir merhem.

Ari'yle ilgili haberlerden beri onu hırpalayan suçluluk duygusu birdenbire yaralama gücünü yitirdi. Onun yardımına gerek yoktu. Kendisi halledebilirdi. Savaşçılar gençliklerinden itibaren duygularını bölümlere ayırmak ve ellerindeki göreve odaklanmak üzere eğitilirlerdi. Ama buna gerek kalmaması güzeldi, onu bu küçük acıdan kurtaracak kadar sevmesi daha da güzeldi.

Ellerini açtı

parmakları arasına düştü ve nazikçe sıkarak teşekkür etti.

Gözleri bir an sessiz bir anlayışla buluştu. Sonra elini geri çekti ve masanın geri kalanına döndü. Sesi canlı ve otoriter bir hal aldı. "Öyle ya da böyle fark etmez. Şu anda düşünmemiz gereken tek şey Ari'yi nasıl geri getireceğimiz."

Ryll'ın gözleri biraz büyüdü ve Dilys'e, bir çocuğun yeni bir beceri sergilemesini izledikten sonra ifade edebileceğiniz türden, yarı hayranlık yarı hoşgörölü bir eğlence olan bir bakış attı. Dilys, Ryll'ın Gabriella'nın Tatlı Yaz maskesini düşürdüğünü hiç görmediğini fark etti. Hatırı sayılır Siren'liğine rağmen

Ryll hâlâ onun daha cesur, daha parlak kız kardeşlerinin yanında doğal olarak arka planda nazik, utangaç bir çiçek olduğunu düşünüyordu. Dilys'in içinde bir eğlence titreşti. Zavallı Ryll. Büyük bir şok yaşayacaktı.

"Benim bilmek istediğim Nemuan'ın neden hainlik yaptığı?" Bu sözler *Denizkızı*'nın kaptanı Anat Popolo'dan gelmişti. O ve Nemuan gençliklerinde birlikte yelken açmışlardı.

"Bilmiyorum," dedi Dilys, "ve dürüst olmak gerekirse, gerçekten umurumda da değil. Şimdilik tek yapmamız gereken Ari'yi geri almak ve Nemuan'ın ihanetine bir son vermek. Onun için geleceğimi biliyor. Bu yüzden Ari'yi kaçırdı. Peşinden gelmemi sağlamak için. Ve Köpekbalığı'nın gidebileceği tek bir yer var: Olemas'taki güç üssüne. Şüphesiz bunun ona üstünlük sağlayacağını düşünüyor. el."

"Böyle söylediğim için beni affet, *Moa Myerielua*," dedi Narun, geminin kaptanı *Windrunner*, "ama Olemas'ta üstünlük . Korsanları bizimle savaşma ve bizi yenme yeteneklerini çoktan kanıtladılar. Okyanusun kontrolünü Calberna'dan bu şekilde aldılar."

"Şimdi nedenini biliyoruz," dedi Ryll acı bir sesle, "Adaların hain prensi onlara bizi nasıl yeneceklerini öğretiyormuş!"

"Mesele sadece bu değil," dedi Narun. "Son tahminlerimize göre, bayrağını taşıyan en az iki yüz korsanı var. Bir donanma inşa etmiş. Peşinden gitmeden önce en azından filonun geri kalanını toplamalıyız."

"*Ono*," dedi Dilys. "Eğer beklersek, Ari'yi canlı geri getirme şansımızı kaybederiz. Fyerin'e ne olduğunu hepimiz biliyorsunuz." Zavallı, zeki, güven dolu Fyerin. Acımasızca işkence edilmiş kalıntıları Nemuan tarafından "keşfedildi" ve eve getirildi. Keşfedildi mi? Ha! O *krillo*, oğlunun cesedini eve getirdiği için Fyerin'in annesinin ağlayarak ettiği teşekkürü kabul ederken nasıl da gülmüş olmalı.

"Biz sadece on gemiyiz."

"Dokuz," diye düzeltti Dilys. "Gabriella ve *Dolphin*'i Calberna'ya geri gönderiyorum, Nemuan'ın ihanetini *Myerial*'a bildirmek ve ona

oluyor?"

"Ne?" Gabriella dik oturdu. "Calberna'ya gitmiyorum. Seninle geliyorum."

Bir tartışma bekliyordu. Bu yüzden dün gece bu konuyu ona açmamıştı. "Sen iki bin beş yüz yıldır doğan ilk Sirensin. Senin güvenliğini sağlamak ilk önceliğimiz olmalı."

"*Akua'n* haklı, *Myerialanna*," dedi Ryll. "Onu dinlemelisin." Kızın kaşları birbirine çarptı. "Seninle mi konuşuyordum, Ryllian Ocea?" Ryll bir an için ona bakakaldı, sonra ağzını kapattı.

Gabriella tekrar Dilys'e döndü. Gözleri şimdi altın kıvılcımlarla parlıyordu. "Senden izin istemiyorum, Dilys. Seninle birlikte Olemas'a yelken açacağımı ve Arilon Calmyria'nın kurtarılmasına yardım edeceğimi söylüyorum. Bu tartışmaya açık değil."

Masanın etrafındaki kaptanlar sandalyelerinde kıpırdandılar ve sanki onu vazgeçirebilecekmiş gibi Dilys'e baktılar. Onlara kaşlarını çattı. Gerçekten de. Ondan ne söylemesini bekliyorlardı ki? O bir Siren ve onun eşiydi ve daha yeni

Niyeti gayet açıktı. Calberna'ya dönmesi için ona emir veremezdi.

"Tamam. Benimle geliyorsun. Benimle geliyorsun ama savaşın komutanı ben olacağım ve savaş başladığında emirlerime uyacaksın."

"Anlaştık." Ona gülümsedi. "Pişman olmayacaksın. Nemuan sihrimi yemiş olabilir ama-"

"Ne?" Kaptanlar şok içinde ona baktılar. "Nemuan senin büyüünü *mü yedi*?"

Ryll onay için Dilys'e döndü. "O da mı büyü yiyor?"

Dilys pençelerini kınında tutmaya zorladı. Ne zaman Nemuan'ın Gabriella'ya yaptıklarını düşünmesine izin verse, bu çok zor oluyordu. "*Tey*. Öyle."

"Dumanı tüten balina *shoto* yığını."

"Yolunu kaybettiğini biliyordum," dedi *Star*'dan Kaptan Sanu, "ama bu... böylesine iğrenç derinliklere batmak. Tanrı aşkına, hiç mi ruhu yok?"

"Hiçbirimizin kurtarabileceği biri değil," diye Dilys. "Ölüm bile hak ettiğinden daha fazla merhamettir, ama en azından ölümden tanrılar onun suçlarını yargılayabilir."

Gabriella elini Dilys'in sırtına koydu ve dokunuşu, tıpkı daha önce Ari'ye karşı duyduğu suçluluk duygusunu dindirdiği gibi, Dilys'in öfkesini de dindirdi. Şu anda *onu* yatıştıran kişinin *o* olması onu biraz utandırmıştı. Ama aynı zamanda gurur da duyuyordu. Ona bu huzuru verebilmişti. Nemuan'ın ona yaşattığı dehşetten uzaklaşmasına yardım edebilmişti.

Anne ve babasını da hatırlıyordu, sürekli küçük dokunuşlar yaparlardı. Bazen kucaklaşmalar, bazen şefkatli okşamalar, bazen de sadece parmak uçlarının birbirine değmesi. Şimdi onların sadece birbirlerine olan bağılıklarını ifade etmediklerini -ki bu kesinlikle bunun bir parçasıydı- aynı zamanda güçlerini paylaştıklarını, yıpranmış duyguları yatıştırdıklarını, birbirleri için hem merhem hem de siper olduklarını fark etti. Ve Gabriella ile kendisinin de içgüdüsel olarak aynı şeyi yapıyor olmalarını seviyordu.

"Dediğim gibi," diye devam etti, sesi sakindi, "Köpekbalgı sihrimi yediğinde, Mur Balat tarafından çoktan kurutulmuştum. İçimde benim söylediğimden daha güçlü bir büyü olduğundan şüpheleniyor ama tahminimce bunun Siren büyüm olduğunu ve bir hava cadısı olduğum kadar zayıf bir Siren olduğumu varsayacak. Bu da beni mükemmel bir gizli silah yapar. Ayrıca, Köpekbalgı ile görülecek bir hesabım var."

Dik oturma sırası Dilys'teydi. Kaşları birbirine çarptı. "O sihir yiyen piçin yüz metre yakınına bile yaklaşamazsın, Gabriella.

Siren ve *liana* olabilirsin, ama *bu* tartışmaya açık değil."

Gülümsedi. "Merak etme *moa akua*, onunla göğüs göğüse dövüşmem gerektiğini söylemiyorum. Khamsin'in aksine ben hiç kılıç eğitimi almadım. Ayrıca senin bir erkek ve benim eşim olduğunu ve bu nedenle onun bana yaptıklarının intikamını almak istediğini de anlıyorum. Aramızdaki bağ sayesinde bu senin hakkın ve bunu senden çalmaya cüret edemem. Ama bunun adil bir dövüş olduğunu görmek niyetindeyim. Sadece sen ve o, Sealord Sealord'a."

O böyle söyleyince Dilys nasıl reddedebilirdi?

"Yani anlaştık mı? Sen Nemuan'ın icabına bakacaksın, ben de donanmanın icabına bakacağım, öyle mi?"

"Küstahlığımı bağışlayın *Sirena*," diye araya girdi Narun. "Hepimiz biliyoruz ki

Siren'in yetenekleri bir gemiyi paramparça edecek kadar güçlü, ama siz yüzlerce gemiyi yok edebileceğinizi mi söylüyorsunuz?"

Gabriella omuz silkti. "Bilmiyorum. Hiç denemedim. Ama bağırarak uzaklaştıramadığım şeyleri hava büyümle ortadan kaldırabilmeliyim."

"*Terbiyesizliği* bağışlayın," dedi Kaptan Popolo, "ama hava tahminlerinizin Siren'in büyüünden daha güçlü olduğunu mu söylüyorsunuz? Siren'in büyüünden

İki yüz bir donanmayı yok etmek mi? Bağışlayın ama annem *Myrielua* için potansiyel gelinleri araştıran komitede yer . Anladığım kadarıyla sizin hava büyüünüz ... şey ... pardon ama önemsiz."

Popolo'ya büyüleyici bir gülümseme armağan etti ve ona nazikçe şöyle dedi: "Herkesin böyle düşünmesini *istemiştim* Sealord. Ama ben kraliyet soyundan geliyorum.

Summerlea'dan, Güneş Tanrısı'nın soyundan geliyorum ve hediye adımın Yaz olmasının bir sebebi var." Tatlı Yaz yerini bir kez daha Siren'e bıraktı.

"Diğer sorunuza gelince, dürüst olmak gerekirse, hangi yeteneğimin daha güçlü olduğunu bilmiyorum. İncitmekten korktuğum için sihrimi hayatım boyunca saklı tuttum.

insanlar."

"Dostlarım," dedi Dilys, "henüz hiç kimse - Gabriella'nın kendisi bile - onun neler yapabileceğini tam olarak göremedi. Helos ve Numahao'dan gelen çok güçlü armağanları bir arada taşıyor. söyleyeyim: İçime o kadar çok büyü akıttı ki, sadece fazlalıklardan kurtulmak için okyanusa atlayıp bir tsunami başlatmak zorunda kaldım. Bu onun mağazalarında bir çentik bile oluşturmadı. O sadece içinde tutamayacağı kadar büyük olan şeyi dışarı atıyordu."

"Şimdi 'küstahlığımı bağışlayın' deme sırası bende," diye cüret etti Kaptan Sanu, "ama *Sirena* yeteneklerini hiç tam anlamıyla kullanmadıysa, ilk kez güçlü ve deneyimli Sealord'ları bile alt edebileceğini kanıtlamış bir düşmana karşı mı savaşmalı? Daha da önemlisi, eğer büyüğü söylediğiniz kadar güçlüyse, onu kullanması güvenli olacak mı?"

Gabriella onun yanında irkildi. Hareket o kadar hafifti ki diğerleri fark edemezdi ama Dilys bunu kaçırmayacak kadar ona uyumluydu. O da Bunun onun en büyük korkusu olduğunu biliyordu: büyüünün kontrolünü kaybedip masum insanlara ya da daha kötüsü sevdiklerine zarar vermesi. Bir kolunu onun beline doladı ve bir elini kalçasına koydu. Başparmağı küçük bir okşayışla hafifçe ileri geri kayarken, onun korkusunu emdi ve karşılığında ona sevgisini ve mutlak inancını geri verdi.

"Güvenli olacak," dedi, hem onu hem de bir araya gelen kaptanları rahatlatmak için. Kadın ona gülümsedi, sonra da diğerlerine başını salladı.

"Güvenli olacak."

Bu karara varan grup, saldırı planlarının ayrıntılarını konuşmak üzere yerleşti. İşleri bittiğinde, kaptanlar yerlerine döndüler.

İlgili gemiler. Gemiden ayrıldıktan sonra Dilys ve Gabriella sakın bir yemek yedikten sonra güvertede gezintiye çıktılar. Geminin baş tarafında durup yıldızlara baktılar ve yüzlerine vuran rüzgârın ve tuz serpintisinin tadını çıkardılar.

Dilys, Gabriella'nın arkasında durmuş, kollarını gevşekçe omuzlarına dolamıştı. Ekvator gecesinin yıldızları aysız gökyüzünde pırıl pırıl parlıyordu. Dilys tanıdık Helos ve Numahao takımı yıldızlarını buldu ve usulca kıkırdadı.

"Bu kadar komik olan ne?" Gabriella bilmek istedi.

"Sadece senin nasıl bir doğa gücü olduğunu düşünüyorum. Güneşin ve denizin tüm gücü bir araya gelmiş."

"Ve bu eğlendiriyor mu?"

"*Ono.*" Onun saçlarını okşadı. "Beni eğlendiren şey, Mystral'daki Hel'i o Nemuan piçinin üzerine salmak üzere olduğun düşüncesi."

"Hmm." Onun kucağına biraz daha derinden eğildi. Birkaç dakika sonra kalçaları adama doğru kaydı ve başını geriye doğru eğerek saçlarını çattı.

"Bu bana pek eğlence gibi gelmedi."

Yavaşça ve genişçe gülümsedi. "Sana daha önce de söyledim. Güçlü kadınlar *arras'tır*

bana yaprak."

"Güçlü *kadınlar mı?* Çoğul mu?"

"Kadın," diye düzeltti. "Tekil. Sen. Sadece sen. Bildiğin gibi, ben doğanın tek gücü olan bir erkeğim."

Yüzünü ona döndü, bir kolunu boynuna doladı ve bir parmağını yavaşça göğsünde gezdirirken biraz geriye yaslandı, büyüünün sıcaklığını izledi.

"Mmm. Peki benim özel doğa gücüm senin için ne kadar afrodizyak?"

Parmağı adamın göbeğinin altına indi ve mücevherli kemerinin içinde kaybolan ince, ipeksi siyah saç çizgisini izlemeye devam etti.

Ürperdi ve onu kollarının arasına aldı. "Oh, *moa haleah.* Doğrudan ağaçtan *arras* yemek gibi."

Kracken, Ardul ve Frasia kıtalarını ayıran ılık, tropik sulardan oluşan Sargassi Denizi'nden geçerek Olemas Okyanusu'nun ağzına doğru yol aldı. Gabriella *Kracken*'in pruvasında Dilys'in yanında durmuş, gücünün engin kuyusuna dokunurken gözleri saf altın renginde parlıyordu. Küçük filolarının önünde, tropik bir fırtına denizleri ve gökyüzünü çılgınlığa sürüklüyordu; Summer tarafından yaratılan ve yönlendirilen değişken bir hava cebi.

Dilys'in yardımıyla, Olemas'a yaptıkları yolculuğu yeteneklerini ortaya çıkarmayı ve kullanmayı öğrenerek geçirmişti. Keşfettiği şeylerden biri de, artık büyüü sınırsız olduğu için, ustalığın geçmişte kalmasıydı. Hassas, hedefe yönelik işler imkânsız değilse bile zordu. Bir tekneyi ateşe verebilirdi ama tek bir mumu yakmak? Bu yetenek ondan kaçmıştı. Örneğin, bir Bağırış'ı belirli bir kişiye hedefleyebileceğini ve onları uzaktan vurabileceğini umuyordu, ama Bağırış'ları bu şekilde çalışmıyordu. Bir hedeften ne kadar uzakta olursa, yıkıcı büyüünün yayılma alanı da o kadar genişliyordu.

Hava yeteneğine gelince, burada yazın, zaten sıcak tropik denizlerde yelken açarken, Khamsin kadar hızlı bir şekilde fırtına çıkarabilirdi, ancak denizin ve açık gökyüzünün tüm enerjisi parmaklarının ucundayken, Summer'ın fırtınaları neredeyse sınırsız bir büyüme potansiyeline sahipti . . . ve yıkım.

Yeteneğinin tüm gücünü kullanmaya henüz yaklaşmamıştı. Dokuz gemi ve yüzlerce Calbernan canı bu kadar yakındayken, Dilys'in yardımıyla bile buna cesaret edememişti. Ve o da yardım etmişti. Pratik yaptığı her an yanında olmuş, tavsiyelerde bulunmuş ve cesaretlendirmiş, kontrolünden çıkma tehdidiyle karşı karşıya kaldığında büyüünün kanamasını engellemişti. Sihriyle neyi yapıp neyi yapamayacağını öğrenmek için çalışırken onu fazlasıyla beslemişti ve o da bu gücü denizdeki gözlerini kulaklarını genişletmek için kullanmıştı. Doğrudan iletişim ağı artık Sargassi boyunca ve Olemas'ın tam yüz mil içine kadar uzanıyordu.

"Elli mil batımızda abluka oluşturan yüz gemisi var. Varlıklarını sisle maskeleyemeye çalışıyor."

Gabriella duyularını genişletti. Gemilerin kendilerini algılayamıyordu ama suyun üzerinde asılı duran nem dolu serin havayı hissedebiliyordu. Gemilerini gizlemek için kullandığı sisi. O sisin içinde kesin bir büyü kokusu vardı.

"Görüyorum. Gemilerinin geri kalanı nerede?"

"Onunla birlikte seyreden en az iki düzine gemisi daha var. Diğerlerini henüz bulamadım ama denizdeki gözlerim ve kulaklarım tüm olasılıkları araştırıyor. Eğer ağımın ulaşabileceği bir yere yelken açarlarsa, onları tespit edeceğim. Geçen sefer kendisini gizlemek için kullandığı görünmezlik büyülerini kullanıyor olsalar bile."

Kuinana'nın en kuzey ucunu döndüler. Olemalar uzanıyordu. Nemuan'ın doğal olmayan sisi suyun üzerinde kalın bir sis gibi geziniyordu.

duman. Yağmurun kararttığı fırtınanın iki yanında uzandığını görebiliyordu.

"Pekâlâ, *moa kiri*, hazır mısın?"

Ona gülümsemek için dikkatini fırtınadan çekti. "Olabileceğim hazırım."

"O zaman yap."

Gözlerini kapattı, güneşin sıcaklığına uzandı ve önlerinde yönlendirdiği fırtınanın uçucu çekirdeğine enerji ve ısı akıttı. Fırtınayı oluşturmanın zor olacağını düşünmüştü ama öyle olmadı. Bulutlar gökyüzünde kaynadı ve şok edici bir hızla karardı. Rüzgar şiddetlendi. Denizin fırtınayla kabaran yüzeyi yıkıcı dalgalardan oluşan bir isyana dönüştü,

tepeden çukura kadar kırk fit. Tropikal fırtına hızla şiddetlenerek kasırgaya dönuştü.

Dilys'le donanmayı yenmek için bir kasırga çağırma planını tartışırken, en büyük korkusu yarattığı fırtınanın kontrolünü kaybedebileceğiydi. Ama şimdi, büyüsu ve bilinci sıcak, nem yüklü hava akımlarında ilerlerken, bu korkunun yersiz olduğunu biliyordu.

Fırtınalarının kontrolünü kaybetmekten korkan hep Khamsin olmuştu ama Summer'ın tüm hayatı içindeki fırtınayı kontrol etmeye adanmıştı.

Bununla kıyaslandığında, bu kasırgayı iradesine bağı tutmak çocuk oynucağıydı. Fırtınasını bir gibi kullanarak onu sis kümesinin içine doğru itti. Şiddetli rüzgârı ve dalgaları korsan gemilerini oyuncak kayıklar gibi bir kenara fırlatarak filonun yolunu saldırganlardan temizledi. *Kracken*'in güvertesinde, Dilys ve adamları, dalgaları vurmada önce sakinleştirmek için deniz hediyelerini kullandılar.

Calbernan filosu.

Korsan gemilerinden birkaçı fırtınayı atlarmayı başardı ve Kuinana'daki gemileri yok eden aynı doğal olmayan, söndürülemez ateşle dolu atışları yapmaya başlayacak kadar yaklaştı. Atışlardan biri, *Kracken*'in iskele tarafında kırk metre ileride seyreden *Denizkızı*'na isabet etti.

Daha önce Kuinana'da yangınla mücadele etmiş olan Popolo'nun adamları hazırlıklıydı. Yangının üzerine kovalar dolusu kum döktüler. Korsanlar ikinci bir yayılım ateşine hazırlanırken, bir mavi balina sürüsü doğrudan korsan gemisinin sancak tarafına saldırdı. Dalgalar gemiyi batırdı. Mavi sırtın ağır kuyruklarından biri pruva direğine arpıtı. Bu darbe geminin pruvasını aşağıya, devasa bir dalganın çukuruna doğru sürükledi.

dalga kış tarafa doğru yükseldi. Gemi alabora oldu. Denizciler, Calbernanlılar için tasarladıkları ateş şimdi gemilerinin batan gövdesini ve yüzerek uzaklaşmaya çalışan mürettebatı tutuştururken çığlık attılar.

Denizkızı'nın güvertesinde Popolo'nun mürettebatı yüksek sesle tezahürat yaptı. O mavi sırtlar onun olmuştu. Dalgalar onun adamları tarafından yaratılmıştı.

Ryll'in sancak tarafından iki korsan gemisi daha yaklaştı. *Narwhal*. Ryll ve adamları ateş menziline girmeden önce onları alabora etti ve denizin dibine gönderdi.

Kracken'in hemen önünde, Summer'ın fırtınasından kurtulmuş dört gemi onlara doğru ilerliyordu. Gabriella iki kontrollü bağırış çıkardı. Karşıdan gelen gemiler parçalardan oluşan bulutlar halinde patladı. *Kracken*'dan *Kracken*'in mürettebatı ve filolarının diğere gemileri, büyük, gürültülü bir yükseldi. Tezahüratlar ve "*Sirena! Sirena!*"

sesler duydum. "Bunu gördün mü?" "Şunları patlattı
"Krillolar sudan çıksın!"

", *moa kiri*." Yanında, Dilys gururla gülümsedi. "Bu işte gittikçe iyi oluyorsun."

Biraz kızardı, sonra ona sıırttı. ", değil mi?" Şaşırtıcı bir şekilde, evini yok ettiği için zerre kadar korku ya da suçluluk hissetmedi. korsan gemileri ya da gemideki hayatlar. Onun yerine kendini neşeli hissetti. *Kracken* ve Calbernan filosunu büyüyle savunmuştu. Bir kez bile kontrolünü kaybetmemiş, sadece düşmanı öldürmüş, başka kimseyi öldürmemişti. O düşmanlara gelince, onlar kötü, şeytani işler yapmaya kararlı kötü adamlardı ve dünya onlar olmadan daha iyi bir yerdi.

Onları öldürme konusunda çelişkiye düşmedi. Bunun yerine, kendini doğru hissediyordu. Sanki bunca yıldan sonra nihayet amacını anlamış, neden bu kadar büyük ve korkunç yeteneklerle doğduğunu anlamıştı.

"Gabriella?" Dilys onu yakından izliyordu. "Ne oldu?"

"Sanırım şimdi anlıyorum. Neden olduğumu... ne olduğumu." "Ne demek istiyorsun?"

"Her zaman bir katil, bir canavar, sevdiğim herkes ve tüm masum insanlar için bir tehdit olduğumu düşündüm. Ama . Öldürebilirim, evet, ama ben bir katil değilim. Ben bir koruyucuyum. İyi insanları gerçek canavarlara karşı korumak için doğdum. Bu yüzden tanrılar bana bunu yapmam için yetenekler verdi."

Onu kendine çekti ve iyice öptü. Birbirlerinden ayrıldıklarında ikisi de nefessiz kalmış, kalpleri küt küt atıyordu.

"Bu kadar iyi bir doğa gücü olduğum için ödülüm bu muydu?"

Güldü. "Ödülünün sadece küçük bir tadı, *moa haleah*. Gerisi sonra gelecek." Okyanus casusları ağına bağlanmak için büyüyle uzanırken gözleri daha parlak parlıyordu. "Uh-oh. Sanırım sen, benim gizli silahım, artık o kadar da gizli değilsin. Görünüşe göre Nemuan filosunu izliyormuş. Korkmaya başladı."

"Ne demek istiyorsun?"

"Donanmasının geri kalanından ayrıldı ve hızla Trinipor'a doğru ilerliyor. Mur Balat'ın orada bir kalesi var. Nemuan oraya ulaşırsa, Ari ölmüş . Orası zaptedilemez. Oraya varmadan önce onu durdurmalıyız ama bizden çok önde."

"Anlaşıldı." Sesi alçak ve gırtlaktan geliyordu, güçle yankılanıyordu. Gözlerini kapadı ve ellerini kaldırdı. Kasırgası güçlendi. Fırtınaya gittikçe daha fazla güç kattı, bulutları kaynatarak

Gökyüzünü ufuktan ufka kaplayana kadar. Ve hala Gabriella büyüsunü fırtınanın içine akıtarak, şiddeti hızla artan bir patlamaya neden oldu. Dönen fırtına bulutları kütlesi Olemas Okyanusu'nun güney yarısının tamamını ve kuzey Ardul'un çoğunu kaplayacak şekilde uzandı. Rüzgârlar saatte yüz mili, yüz kırk mili aşan hızlara ulaştı, sonra daha da hızlandı. Okyanus yüzeyinde çalkalanan devasa dalgalar, doksan ve yüz metrelik canavarlara dönüştü. Siyah bulutlar güneşi kapattı. Fırtınanın korkunç göz duvarının keskin hatlarla çizilmiş kenarlarında şimşekler çakıyor ve çatırdıyordu. Ve orada, vahşi, öldürücü fırtınanın merkezinde, Dilys'in filosu güneşli mavi gökyüzünün altında pürüzsüz denizlerde yelken açıyor, Nemuan'ın gemisini, prenslik deniz hediyeleri için bile tehlikeli, dostça olmayan denizlerde kaçabileceğinden daha hızlı bir şekilde kovalıyordu.

Aradaki mesafeyi kapatmak tam bir gün sürdü. Gabriella yol boyunca devasa fırtınasının kontrolünü ve şiddetini korudu, fırtınasının gök gürültülü bulutlarının tepelerinin kopmasını ve kasırganın gücünü kaybetmesini önlemek için üst seviyelerdeki rüzgârları yönetirken, tüm fırtınayı kaçan Nemuan'a doğru kararlı ve sarsılmaz bir yolda yönlendirdi. Dilys'in kollarında beş ve on dakikalık birkaç kısa şekerleme dışında uyumadı, çünkü ilk fırtınanın aksine, bu büyük kasırğa canavarı özgürlüğünü istiyordu. Sürekli olarak onun kontrolüne karşı geliyor ve tam konsantrasyon. Ama Gabriella bir kez bile üstünlüğü kaybetmekten korkmadı, çünkü Dilys onun yanında kalmıştı ve onu başka hiç kimsenin yapmadığı ya da yapamayacağı bir şekilde destekliyordu.

Kanadını savunmak için geride kalan tek bir korsan Nemuan bile Gabriella'nın kasırgasının yıkımından kurtulamadı. Calbernan filosu kaçan Nemuan'la aralarındaki mesafeyi kapatırken, Gabriella fırtınasını dağıtmaya başladı, besleyici bantları küçülttü ve merkezi oluşturan devasa bulutları parçaladı. Daha küçük bir alçak basınç merkezi oluşturdu ve Nemuan'ın gemisi üzerinde odaklanmasını sağlayarak onu şiddetli rüzgârlarla taciz etti. su püskürtücüleri kaçmasını engelledi. Dilys onun yanında kalarak, fazla gücün kanını akıttı ve bunu Nemuan'a karşı kendi çabalarını körüklemek için kullandı, hainin gemisini acımasız dalgalarla vurdu. Summer'ın su hortumlarından biri biraz fazla yaklaştı ve gemiye ön direğin tepesini ve pruva direğini parçalayan bir darbe vurdu.

Gemi yavaşladı, sonra topallayarak durdu.

Dilys'in filosu yaklaşırken, Ryll ve küçük bir ekip bir süratli yunus sürüsüne atlayıp Nemuan'ın gemisine doğru yola çıktı.

"Neden yunuslar?" Gabriella sordu. "Ryll ve ekibi deniz araçlarını kullanarak daha hızlı yüzemezler mi?"

"Tey, ama Nemuan ve adamları suda büyümüzü arıyor olacaklar. Onları taşımak için yunusun doğal hızını kullanan Ryll ve ekibi aslında görünmez. Yeterince yaklaştıklarında geminin içine dalgalandırır. Bu mürettebatı meşgul edecek ve *Calbernari*'ye fark edilmeden gemiye çıkmanın bir yolunu verecektir."

"O zaman işimi yapayım?"

"O zaman yaparsın."

"Ya işe yaramazsa? Ya Nemuan bunu bekliyorsa ve buna karşı korunmak için adımlar attıysa?"

"O zaman Ryll ve adamları B planını uygulamak zorunda." "Umarım bunu beklemiyordur."

Dilys sırtıttı ve dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu. "Ben de öyle. Ama ben olsam endişelenmezdim. Başladığımızdan beri bu *krillolarla* yeri silip süpürüyorsun."

Yirmi dakika sonra, Ryll ve ekibi devasa bir dalgayla Nemuan'ın gemisine bindi.

Gabriella *Kracken*'in küpeştesine doğru yürüdü, fırtınalı sulardan Shark'ın korsan gemisine baktı ve şarkı söylemeye başladı.

Rüyasındaki gibi bir şarkıydı. Sözsüz ama duygu yüklü bir melodi. Her bir tonu yoğun bir özlemle birlikte gerçekleşmiş hayallerin acı veren baştan çıkarıcı vaatlerini taşıyordu.

Bana gel, der gibiydi melodi. Hayal , dilediğin her şeyim ben. Bana gel ve huzuru ve cenneti bul

şey. Ben sevgi, aile, refah ve neşeyim. Ben her zaman özlediğin Halla'. Bana gel. Gel.

İkna değil, iki gemi arasındaki mesafeyi aşan, sözsüz notalardan dökülen saf Siren Şarkısı'ydı. Zihin kontrolüne karşı doğal dirençlerine rağmen, Nemuan'ın Calbernann mürettebatı onun Siren Şarkısı'nın büyüsüne kapıldı ve görev yerlerini terk ederek geminin küpeştesine doğru körlemesine sendeledi.

Düşman gemisinde, Ryll ve adamları güvertenin altına süzüldüler ve Ari'yi aramaya başladılar. Onlar da Gabriella'nın Şarkısı'nın çekimini hissediyorlardı ama balmumuyla

Kulaklarındaki tıkaçlar sesi boğduğu için, şarkıyı kaynağına kadar takip etme ihtiyacına direnebildiler.

Ari'yi işkence görmüş ve baygın bir halde geminin derinliklerinde zincirlenmiş olarak buldular. Adamlarının yardımıyla Ryll kuzenini derme çatma bir yükleyip güvertenin üstüne taşıdı ve orada bekleyen yunus sürüsüne doğru kayarak Calbernán filosuna doğru yola koyuldular, tehlikeyi atlattıktan sonra Dilys'e her şeyin yolunda olduğunu bildirdiler.

"Onu yakaladık," dedi Dilys hâlâ şarkı söyleyen Gabriella'ya. "Ari güvende. Onu şimdi geri getiriyorlar."

Gabriella ona döndü, gözleri hâlâ altın gibi parlıyor, sesi hâlâ Siren'in dayanılmaz cazibesıyla doluydu. "O zaman Köpekbalığı'na sonsuza dek bir son ver."

Dilys savaş dişlerini gösterdi. "*Sirena*'nın emrettiği gibi," dedi ve denize atladı.

Denizden gelen sesini güçle **dolduran** Dilys şöyle seslendi: "Bitti Nemuan. Hanene yüklediğin utanç, annenin adına yaptığın yıkım: hepsi bitti. Ölümünle buluşmak için iki yoldan birini seçebilirsin. *Liana*'m seni ve tüm gemini tek bir haykırıyla yok edebilir ya da benimle denizde buluşabilir ve ölümünü benim ellerimde kabul edebilirsin." Ardullan kıta sahanlığının okyanusun derinliklerine açıldığı yerden birkaç mil ötedeki bir yeri işaret etti. "Sadece sen ve ben, *Krillo*. Diş ve pençeden başka silahımız yok. Ve gemilerimiz oldukları yerde demirleyecek."

Sessizlik. Sonra, sertçe, "Seninle buluşacağım. Kalbini söküp vücudunu köpekbalıklarına yem etmek benim için bir zevk olacak."

"Benimki de bağırsaklarını vücudundan ayırmak ve okyanusu kanıyla kırmızıya boyamak için," diye karşılık verdi Dilys, "ama etinle ziyafet çekmek için çağırdığım köpekbalıkları olmayacak. Kracken olacak."

Bir öfke patlaması okyanusu boydan boya geçti. Dilys soğuk bir şekilde gülümsedi ve yüzmeye başlamadan önce Nemuan'ın sudaki varlığını haber veren büyü patlamasını .

Yüzerken, Dilys kuzeninin gerçekten de Dilys'in belirttiği yere doğru gittiğinden emin olmak için onu izledi. Ayrıca Nemuan'ın avantajı ele geçirmek için deneyeceği tüm yolları tahmin etmeye çalıştı. Gölge lekeliler - Nemuan gibi kederden öylesine etkilenmiş Calbernalılar ki, ıstıraplarını her zaman hatırlanmak üzere bedenlerine kaydetmişlerdi - asla kayıplarından tamamen kurtulmuşlardı. Acı onlarla birlikte kaldı, tıpkı mürekkep balığı mürekkebi gibi.

etlerine dövme yaptırdılar. Bu onları biraz delirtiyordu. Tahmin edilemez. Çabuk sinirlenirler ve saldırdıklarında vahşileşirler.

Nemuan dövüşmeyi planlıyordu ama bu adil bir şey olmayacaktı. Bu yüzden savaş vahşi, ve ölümüne olacaktı. Herhangi bir yırtıcının saldırısı gibi.

Dilys dövüşleri için açık okyanusu seçmişti, gemilerinden yeterince uzakta, müdahale edilmesini engelleyecek kadar. Nemuan'ın adamlarından herhangi biri onu denize kadar takip etmişse bile Dilys onlardan bir iz görmemişti ve aynı yönde yüzen her canlıya göz kulak olmuştu.

Sular berraktı, görüş mesafesi yüksekti. Düz okyanus tabanı yüzeyin bir metre altındaydı. Mağaralarla dolu resif sisteminden ve Ardul'un kıta sahanlığının keskin düşüşünden kilometrelerce uzaktaydılar.

Yüzeyin elli metre altında karşılaştılar. En iyi dönemlerinde iki Calbernan erkeği. Denizin efendileri. Güneş ışığı tepelerindeki suyun içinden süzülüyordu. Vücutlarının üzerinde oynaşıyor, mavi *ulumilerinin* yanardönerliğini aydınlatıyor, onları parıltıyordu. Saçlarının uzun ipleri ve *şumalarının* örtüleri, okyanusun sıvı kucağında asılı dururken tembelce etraflarında süzülüyordu.

"Merimynos." Dilys selamlamayı güçle değil, *Coa Anu*'nun, Denizaltı Dili'nin tonal fonemleriyle dile getirdi.

"Merimydon." Nemuan'ın dudağı alaycı bir ifadeyle geriye kıvrıldı, dişleri güneşin aydınlattığı sularda mavi beyaz parlıyordu.

"Sana ne oldu kuzen?" Dilys gerçek bir pişmanlık ve şaşkınlıkla sordu. "Sen Calberna'nın bir prensiydin, bir kralın onurlu oğluydun. Onurlu bir ev. Bir kraliçenin oğlu! Her şeye nasıl ihanet edersin? Annenin adını bu şekilde nasıl lekellersin?"

Nemuan'ın savaş dişleri aşağı indi, beyaz, keskin ve ölümcül. "Sen onur ve şerefli Haneler hakkında ne bilirsin ki, *krillo*? Sen Calberna'nın kraliçe soyunu aşağılık *Oulani* kanıyla kirletirsin."

"Aşağılık mı?" Dilys mizah yapmadan güldü. "Benim *Liana*'m Katliam'dan beri bize dönen ilk Siren. Onun haykırışını duydun. Bunun doğru olduğunu biliyorsun."

Nemuan'ın dudağı kıvrıldı. "Dünyada pek çok çeşit büyü olduğunu biliyorum. İmkânsız gerçekmiş gibi gösterebilen sihir de buna dâhil. Ama gerçek Sirenler Numahao'nun kızlarıdır, Adalar'da doğarlar."

"Adamlarına böyle mi söyledin? Hepiniz onun ne olduğunu öğrendikten sonra bile bu çılgınlığınıza devam etmelerini nasıl sağladınız?"

"Adamlarım Adalar'ın gerçek kraliçesine hizmet etmek için yaşar, *bir oulani* sürtüğüne değil." Nemuan alaycı bir kahkaha attı. "Yine de hakkını vermeliyim Merimydion. İlk başta, yavrunun bücürünü seçtiğini düşünmüştüm. Yani, kız kardeşlerine kıyasla -özellikle de Sonbahar'a- küçük mavi gözler benim ilk tercihim olmazdı. Ama sonra ona *Ililium*'un zevklerini gösterdim. Tekrar ve tekrar ve tekrar. Ve daha fazlası için bana yalvarıyordu. Sen bir *shoto* aşığı olmalısın, Merimydion."

Dilys bir an için kırmızıyı gördü ve neredeyse kör bir öfkeyle Nemuan'a saldıracaktı ama son anda kuzeninin gözlerindeki zafer ışıltısını gördü

ve Nemuan'ın tam olarak istediği şeyin bu olduğunu fark etti. Kuzeni toy bir çocuk değildi. O da tıpkı Dilys gibi Adalar'ın bir savaşçısıydı. Ve eğer Dilys kontrolü kaybederse, bu Nemuan'a bir avantaj sağlayacaktı.

"Ona ne yaptığını biliyorum, sihir yiyici. Diğer tüm suçların olmasa bile, sadece bu bile sana bir hainin ölümünü kazandırır. Ama kadar yeter." Dilys'in gözleri parlak altın renginde parladı ve gücü denizden gelen sesini Emir'le doldurarak patladı. "Suçlarını itiraf et Nemuan Merimynos ve cezanı kabul et."

Nemuan'ın vücudu kaskatı kesildi. Boynundaki tendonlar derisinin altında gerilmiş ipler gibi öne çıktı. Gözleri irileşti ve şokla doldu.

Ölmeden önce Siavaluana'nın en küçük oğlu Dilys'in Zorlamasını alaycı bir kahkahayla savuşturabilirdi. Birkaç ay önce bile, annesi öleli bunca yıl olmasına rağmen direnebilirdi. Son üç *Myerials* Merimynos Hanesi'nin kızlarıydı, bu yüzden Hanenin yıkıcı kayıplarına rağmen hayatta kalan oğulları ve kızları hâlâ büyük bir güce sahipti. Ancak Dilys şimdi içinde tüm Calbernian büyülerinin en güçlüsünü taşıyordu: bir Siren armağanı.

Nemuan'ın kolu dışarı fırladı ve bileği yukarı dönerek bilekliğine yerleştirilmiş küçük zıpkın silahını ortaya çıkardı. Küçük silah ateşlendi ve suyun içinden küçük, aerodinamik bir dart fırlattı.

Dilys bir tarafa döndü ve minyatür boyutuna bakılırsa zehirli olduğundan emin olduğu mermiden zar zor kaçmayı başardı. Kendini toparlayıp geri döndüğünde Nemuan hızla uzaklaşıyor, kıta sahanlığına doğru hızla yüzüyordu. Belli ki, Dilys'in erişebildiği gözlerin çok az olduğu okyanusun derinliklerinin karanlığında kendini kaybetmeyi düşünüyordu.

Deniz gücüyle hızlanan Dilys onu takip etti.

Gabriella'nın ona yardım edecek yeteneği olmasa bile, Dilys daha hızlı yüzen biriydi -her zaman da öyle olmuştu-. Nemuan'ı sahanlıktan çeyrek mil uzakta yakaladı ve saldırdı, pençelerini uzattı ve savaş dişlerini çıkardı. Suyun içinde yuvarlandılar, uzuvları çırpındı, vücutları büküldü. Dişler ve pençeler parladı

Acımasız bir sessizlik içinde dövüşürken, her biri üstünlük için mücadele ediyordu. Dilys Nemuan'ın göğsüne kesikler atıyor, kollarından ve bacaklarından et parçaları koparıyordu ama Calberna prensi Nemuan savaş eğitimi almamıştı. Kendi başına birkaç vuruştan fazlasını yapmayı başardı.

Kan döküldü. Etraflarında zlen kurdele gibi kızıl girdaplar oluştu.

Nemuan pençeli elini Dilys'in boğazına doğru kaydırđı. Dilys derisi yarılırken acıyı hissetti ama Nemuan şahdamarını kesemeden önce dönmeyi başardı. Bir başka hızlı dönüş Dilys'i geri getirdi ve kendi pençelerini Nemuan'ın yan tarafına derin ve sert bir şekilde geçirerek solungaç yarıklarını yardı ve derinin altındaki hassas oksijen filtreleme filamentlerini parçaladı.

Nemuan kükredi ve kan, su ve hava karışımı bir şey ksrd. Dilys avantajını kullanarak yaraya bir yumruk indirdi ve pençelerini Bir ayağını Nemuan'ın kalçasına sokup derince oydu. Etraflarındaki deniz şimdi kırmızı bir sise bürünmüştü ve Nemuan'ın adaşı olarak kabul ettiği köpekbalıkları toplanmaya başlamıştı.

Deniz yeteneğiyle onları yakalayan Nemuan,  boğa köpekbalığını Dilys'e doğru sürdü. Dilys daha iyi bir yüzücü olmasına rağmen, Nemuan kpekbalıklarını kontrol etmekte her zaman daha iyiydi. Dilys dönerek uzaklaştı, keskin, ısırıcı diş sıralarından kaçtı ama baldırı boyunca bir deri tabakasını keskin, derimsi

Yırtıcıların derisindeki dişler. Gabriella'nın hediyelerini hızlıca ağırması Dilys'e Nemuan'ın kontrolünü kısa süreliğine geçersiz kılmak ve köpekbalıklarının geri kalanını zararsız bir şekilde yanlarından sıyrarak göndermek için ihtiyaç duyduğu avantajı sağladı. Ama Nemuan'ın kontrolü olmasa bile, sudaki kan onların geri gelmesini sağlayacak ve onları açlık çılgınlığına sürükleyecekti.

Dilys tekrar Nemuan'ın üzerine atılarak keskin pençelerini kuzeninin yırtık tarafına geçirdi ve açıkta kalan solungaç zarlarını yırttı. Nemuan ığlık attı ve acı içinde kıvrandı. Köpekbalıkları ikinci bir geçiş için içeri daldı. Bu kez, Dilys

Aciz kuzenini yakaladı ve onu köpekbalıklarının ağzının açık olduğu yere doğru itti. Sadece Nemuan'ın hızlı ve havlayan komutu onu yırtıcıların çenelerine bir uzvunu kaptırmaktan kurtardı.

Dilys kuzenini inatçı bir şekilde kavradı, pençeli ellerinden biri Nemuan'ın korunmasız karnının üzerinde, diğerisi ise boğazında duruyordu. "Bütün bunları yapabilirim

gün, *pulan*," diye tısladı Nemuan'ın kulağının dibinde. "Seni onlara lokma lokma yedireceğim

"Gerekirse ısırırım."

"Hel'e git, *Skuurl*. Ve tüm lanetli evini de yanında götür."

"Önce sen, kuzen." Dilys Nemuan'ın soluk borusunu sıkı ve onu hafifçe salladı. "Kaybettin ve bunu biliyorsun. Öleceksin. Bundan kaçış yok. Ama onurlu annene olan saygımdan dolayı, sana en azından onurunu koruman için bir şans vereceğim. Benimle Calberna'ya kendi isteğinle dön, ihanetine katılan herkese karşı tanıklık et ve söz veriyorum ahlaksızlığının gerçek derinlikleri ortaya çıkmayacak.

kamuoyu tarafından bilinecek. Yine de hain olarak ama Hanedanın, bir zamanlar onurlu bir prens olan prenslerinin alenen büyü yiyen olarak damgalanması utancından kurtulmuş olacak."

Nemuan bir an için yenilmiş gibi göründü ama sonra alaycı bir gülümsemeyle kanlı dişlerini gösterdi. "Hainleri tanımlamamı mı istiyorsun? Sadece aynaya bak, *skuurl*." Nemuan güldü, sonra bir hava, deniz suyu ve kan baloncuğu daha öksürdü. Gözleri donuk bir nefretle parlayan Nemuan tükürdü, "Sana şu kadarını söyleyeyim: Numahao'ya en içten dualarımla, senin de Hanedanının yıkılışına ve değer verdiği her şeyin kaybına şahit olman için yaşayabilmeni diliyorum."

Dilys'in çenesi sertleşti. Nemuan'ın işbirliği yapmasını gerçekten beklemiyordu ama bir yanı bunu umuyordu. "Ve bu senin son cevabın mı?"

"Benden alacağın tek şey."

"Öyle olsun." Dilys hızlı bir hamleyle Nemuan'ın boğazını ve karnını yardı. Sonra bir kolunu kuzeninin göğsüne doladı ve kıta sahanlığının keskin inişine doğru yüzerek bir komut verdi

gitti. Sahanlığın kenarında durdu ve ayakları okyanus tabanının kumlu toprağına değene kadar vücudunun batmasına izin verdi. "Numahao'nun başıyla ve Calbernan Adaları'nın *Myerielua*'sı olarak, seni, Nemuan Merimynos'u, Calberna'ya ihanet eden biri olarak ilan ediyorum ve Adalar'ın yasalarına uygun olarak, seni kracken ile tanışmaya mahkûm ediyorum."

Kan kaybından ve yaralarından dolayı zayıf düşmüş ve ölmek üzere olan Nemuan, Dilys'in cesedinin etrafını görmek için başını çevirdi ve derinlerden yavaşça yükselen korkunç etobur Leviathan'ı gördüğünde gözleri ani bir dehşetle açıldı.

Dilys yüzerek *Kracken*'a geri döndüğünde Summer fırtınasının son kalıntılarını dağıtmıştı. Ana güverteye kadar su fışkırttı, yaralarını tedavi ettirmek ve yeni bir kıyafet giymek için kamarasına gitti,

kanı akmamış *shuma*, sonra Ari'nin iyileşmekte kulübede Gabriella'ya katıldı. "O nasıl?"

"Pek iyi değil," diye itiraf etti. "Benim durumumun aksine, Köpekbaliğı'nın zavallı Ari'ye zarar vermesini engelleyecek bir Mur Balat yoktu. Bacağı kırık, vücudunun her yerinde yüzlerce kesik ve yanık var. Boynunun arkasında kırmızı mürekkeple çizilmiş garip bir rün çemberi vardı. Bu her neyse onu dehşete düşürmüştü. Ona sorduğumda çılgına döndü ve kurtulmak için pençeleriyle kendi derisini parçaladı. Şu anda sakinleştirici verildi ve ona düzgün bir şekilde bakılabileceği güvenli bir yere götürene kadar bu şekilde kalmasını öneriyorum. İyileşmesine yardımcı olmak için sihrimin bir kısmını onunla paylaşmayı denedim ama işe yaradı mı bilmiyorum. Wintercraig'e daha yakın olsaydık, Tildy'nin ona yardım etmesini sağlamamız gerektiğini söyledim."

"Calberna'ya döndüğümüzde Calivan Amca ona yardım edebilir. Sizin Tildavera Greenleaf kadar yetenekli bir bitki uzmanı değil ama şifalı iksirlerden iyi anlıyor."

"Kulağa hoş geliyor. Muhtemelen onu en hızlı gemilerinizden birine bindirip hemen Calberna'ya geri göndermeliyiz."

Dilys hareketsiz kaldı, bakışları aniden çok dikkatliydi. "Calberna'ya yelken açmak istemiyor musun?"

Adamın isteğini yanlış yorumladığını hemen anladı. "İstiyorum. Elbette istiyorum. Ama önce yapmam gereken bir şey var. Tutmam gereken bir yemin."

Yirmi dört saatten kısa bir süre sonra Gabriella *Kracken*'in güvertesinde durmuş, Mystral'ın köle ticaretinin başkenti Trinipor'a ve yukarıdaki kayalıklardan şehre tepeden bakan devasa taş kaleye bakıyordu. Birkaç saat öncesine kadar Mystral'ın en işlek, en kârlı ve en içler acısı köle limanı olan yer artık hayalet bir kasabaydı. Şehir

Burada satılmak üzere tutulan binlerce erkek, kadın ve çocuk Calberna'ya doğru yelken açmışlardı; burada onları güvenli bir sığınak ya da küçük bir altın hissesi ve istedikleri limana ulaşım teklifi bekliyordu. Köle tacirleri

Kendileri ya ölmüş ya da zincire vurulmuş, sattıkları her köleyi geri almaya yetecek kadar para kazanana kadar değerli madenleri çıkarmak için çalıştırılacakları çeşitli çalışma kamplarına nakledilmeye hazırlanıyorlardı.

Trinipor'dan geriye kalan tek şey boş binalar, köle ağılları ve Mur Balat'ın görkemli, terk edilmiş kalesiydi. Balat'ın kendisinden hiçbir iz yoktu. Görgü tanıklarına göre, bir yıldan uzun süredir görülmemişti.

ay. Cadılar meclisi onun denizde ateşli bir patlamayla öldürüldüğünü ilan etmiş, ardından hizmetkârlarının ve muhafızlarının yarısıyla birlikte geceleyin kaçmıştı. Geride kalan daha yüz­süz birkaç muhafız Balat'ın kalesini ve köle ticaretini kendilerine mal etmeye karar vermişti. Çoğu, Trinipor'a son vermek için gelen Calbernalılarla savaşırken ölmüştü.

" geldi, *moa haleah*." Dilys onun koluna nazikçe dokundu.

"Herkes dışarıda, değil mi? Şehir ve kale boş mu?" "Tey. Tıpkı emrettiğiniz gibi."

"Güzel." Elleri geminin küpeştesini sıkıca kavradı. Çok sayıda Calbernalı aşağıdaki suda yüzüyor, bekliyordu. Derin bir nefes aldı, sonra bir nefes daha.

Gabriella eski esirinin saray gibi evini ziyaret etmek için ısrar etmişti. Kurbanlarının sırtından kendine kurduğu prens hayatını kendi gördü. Tutukevlerini, kafesleri, inatçı ve sihirli yeteneklere sahip köleleri tuttuğu kilitli odaları gezdi, her yeni öfkenin çekirdeğinde fokurdayan erimiş öfke çekirdeğini körüklemesine izin verdi.

O kadar korkutucu hale gelmişti ki, onu tutmak bir volkanın patlamasını engellemeye çalışmak gibiydi.

Calbernalılar Balat'ın sarayında, büyü kısıtlayıcı tasmalar takmış bir düzine çıplak genç kadının ve kendisinin de çok iyi tanıdığı boş, boş gözlü bakışın bulunduğu odaları keşfettiklerinde muhtemelen kendini mazur görmeliydi. Ama şimdi bile, öfkeyle beslenen gücü kontrolünü parçalamakla tehdit ederken, kalbi Dilys'in adamları için de gururla kabarıyordu, hepsi de çok nazik, inanılmaz derecede şefkatli ve Çok acı çekmiş olanlara karşı . Korkmuş Calbernalılar paralı asker olabilirdi ama Mystral'ın en savunmasızları söz konusu olduğunda kimsenin daha büyük bir kalbi ya da daha büyük bir verme kapasitesi yoktu.

Dilys'in elleri onun omuzlarını kavradı, dokunuşu sıcak ve güven vericiydi. "Ben buradayım, Gabriella. Ne yapman gerekiyorsa yap. Adamlar ve ben kimsenin zarar görmeyeceğinden emin olacağız."

Konuşmadan başını salladı. Boğazı sıkışmış, büyü­sü acı verici bir kreşendoya dönüşmüştü. Parmak eklemleri beyazlaşana kadar geminin küpeştesini sıktı, son bir derin nefes aldı ve ardından eşi benzeri olmayan bir Haykırış çıkardı.

Büyü boğazından aktı, öfkesi, intikamı, kederi ve acısı bir çılgınlıkla serbest kaldı ve suyun üzerinde patlayarak Trinipor'a tanrıların çekici gibi çarptı. Ağaçlar ve binalar temellerinden söküldü. Stone ürperdi ve inledi. Bağır­dı ve Bağır­dı

Mur Balat'ın kudretli kalesi, Trinipor şehrinin tamamı ve kuzey Ardullan sahilinin birkaç millik kısmı parçalanıp denize çökene kadar içindeki tüm öfke, hiddet ve serbest bırakarak bağırdı. Suyun içinde, Yüzen çok sayıda Calbernalı ani çöküşün şok dalgasını emdi, ortaya çıkan tsunamiyi başlamadan önce ehlileştirdi ve enerjiyi Olemas'a yayılan zararsız patlamalar halinde dağıtmak için hızla yüzerek uzaklaştı.

Bittiğinde, Gabriella Dilys'in güçlü kollarına yaslandı. Kendini bitkin, yorgun ve üzgün hissediyordu ve hıçkırıklara boğulmamasının tek nedeni Dilys'in orada olmasıydı, onun sevgisi ve gücü içindeki tüm boş yerlere akıyordu. Kız kardeşleri gitmişti, onlara ve kendisine zarar veren adamlar ölmüştü, Trinipor köle ticaretine son vermiş ve Mur Balat'ın güç üssünü Mystral'dan silmişti. Sevdiklerinin intikamını almak için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Hâlâ yeterli değildi - muhtemelen hiçbir zaman da olmayacaktı - ama şimdilik yeterli olmalıydı.

Kollarını Dilys'in beline dolamak için döndü ve yüzünü onun göğsüne bastırdı, kalbinin atışına ve kucağının güvenli sığınağına izin verdi. Ham duygularını yatıştırdı. "Hadi eve gidelim, *moa akua*. Calberna'ya."

Bölüm 27

Kracken, Cali Va'Lua'nın ana limanının el değmemiş turkuaz sularına doğru yavaşça yelken açtı. Güvertede Dilys'in yanında duran Gabriella, mürettebatının kendisi için diktiği deniz yeşili elbiseyi giyerken, midesinin sinir ve heyecan karışımıyla çırpındığını hissetti.

Kaçırıldığı güne kadar, *Æsir* Adaları'nın sınırları dışına hiç seyahat etmemişti. Annesinin ailesini ziyaret etmek için Seahaven'a yaptığı birkaç çocukluk gezisi ve Wintercraig'e yaptığı son yolculuk dışında Summerlea'dan hiç ayrılmamıştı. Aslında, annesinin ölümünden sonra, Vera Sola'nın duvarlarının ötesine nadiren seyahat etmişti.

Kristal suları, pembe kumlu plajları ve sallanan tropik palmiyeleriyle Calberna, şimdiye kadar gittiği en egzotik ve güzel yerdı. Neredeyse Halla'nın yeryüzündeki bir dilimi gibiydi. Her şey parlak ve güzeldi ve hava öylesine coşkulu bir neşeyle doluydu ki duyularını sarhoş ediyordu. Binlerce kişi Katliam'dan bu yana Calberna'ya dönen ilk Siren'i karşılamak için toplanmıştı. Rıhtımların yanı sıra limandaki her gemi ve görebildiği kadarıyla her duvar ve geçitte sıralanmışlardı. Neşeli, parlak gözlü, güneşten bronzlaşmış halk, *Kracken* yanlarından geçerken çiçekler, çiçek halkaları parlak yeşil yapraklar fırlatıyordu.

"*Sirena!*" diye bağırdılar, ve "*Myerielua!*"

"Görünüşe göre hakkımdaki söylentiler kesinlikle yayılmış," diye mırıldandı Gabriella. Sırtı, dişleri bembeyazdı ve yüzünün koyu bronz rengi içinde göz kamaştırıyordu.

"*Tey*. Seninki dünyanın dört bir yanından duyulan bir haykırış olabilir."

Bu fikirden rahatsız olmuş gibi görünmüyordu ama yine de sormak zorundaydı. "Bu Calberna için bir sorun olacak mı?"

"*Ono, moa haleah*. Bağırışınızı duyanların çoğu bunun ne olduğunu bilmeyecek. Ve bilenlerden herhangi biri de Calbernán sularını işgal edenler sert bir karşılama bulacaklardır." Dudaklarını şefkatle öpmek için eğildi, bu da kalabalığı çılgına çevirdi. Bu onun tekrar sırtmasına neden oldu ve vatandaşlarının daha fazla tezahüratı için havaya kocaman bir yumruk attı. *Obasının* şeffaf, ipeksi kumaşı bir flama gibi üzerinde dalgalanıyordu.

Gözlerini devirdi. "Bundan belki de biraz fazla zevk alıyorsun." "Öyle bir şey yok. Bundan olması gerektiği kadar keyif alıyorum. Aslında, Bence şimdi *beni* öpmelisin ... büyük, şehvetli bir öpücük önerebilir miyim, böylece halkımız gerçekten de prenslerini senin olarak sahiplendiğinden şüphe duymaz.

kendi." Sırıttı. Bu öyle bir sırtıştı ki, yarı cüretkâr, yarı da cüretkârlığı kabul etmeyeceğinden emin bir şekilde eğleniyordu.

Gabriella kaşlarını kaldırdı. Sabahtan beri özellikle neşeliydi, onunla alay ediyor, gülüyor, Siren'in kuyruğunu çekiştiriyordu. Bunların çoğunun sınırlarını yatıştırmak için dikkatle düzenlenmiş palavralar olduğunu biliyordu. Ama bir kısmı da çünkü onu cezasız bırakabileceğini düşündü. Aptal adam. Şakacı prenses Autumn Coruscate'in kız kardeşi olarak, bir cesarete nasıl cevap verileceğini öğrenmeden bir ömür geçirmemişti. Yeni karısı hakkında küçük bir ders alma zamanı gelmişti.

Emir dolu bir sesle ona "" dedi.

Daha ne yaptığını anlamadan çoktan eğilmişti ve anladığında da gözleri şaşkınlıktan kocaman açılmıştı. Ama artık çok geçti. Onu çoktan yakalamıştı.

Başını ellerinin arasına aldı, dudaklarını yapıştırdı ve üzerindeki *şumayı* öpmeye başladı. Bunu yaparken boğazının arkasından hafifçe mırıldandı. Bu melodi daha önce sadece o şarkılarda duyduğu bir melodiydi.

Llaskroner Fiyordu'nda *ulumi*'sinin mavi mavi parladığı geceden beri erotik rüyalar görüyordu ve şimdi de aynen o rüyalarda gibi çalışıyordu.

Dilys ürperdi ve dizlerinin üzerine çöktü. Kolları onu sardı, elleri sırtına yayıldı ve yarı hırıltı, yarı hıçkırık gibi bir ses çıkarken onu sıkıca kavradı.

Kanının her damlası, vücudundaki her hücre, her düşünce, her nefes, kalbinin her atışı ona açılana, onu içeri davet edene ve sahiplenmesi için yalvarana kadar onu öpmeye ve Siren Şarkısı'nın sadece ve sadece onun için olan o küçük, güçlü dizesini mırıldanmaya devam etti. Onu tamamen fethetti, alınmadık hiçbir parçasını bırakmadı. Ve sonra geri çekildi,

Onun sersemlemiş altın bakışlarını kendi alev alev bakışlarıyla karşıladı ve şişmiş, titreyen dudaklarına, "Sen benimsin, Dilys Merimydion. Benimsin, başkasının değil."

Sertçe yutkundu ve hırıltılı bir şekilde söylediği "Tey," ancak bir ses cızırtısından öteye gidemedi.

Doğruldu, toplanan kalabalığa döndü ve limandaki her geminin ve şehirdeki her insanın duyabileceği kadar güçlü bir sesle, mükemmel bir Deniz Dili'yle, "Bu erkeği kendime ait olarak kabul ediyorum. Hepinizin huzurunda onu sahipleniyorum. O benim eşim, benim erkeğim, benim *akua*'m. Benim ve başkasının değil!" İddiasını Eru dilinde ve ardından gemilerindeki Beyaz Muhafızları düşünerek Buz Dilinde de tekrarladı.

Sonraki birkaç saniye boyunca, sadece rüzgârın yelkenleri hareket ettirmesi, kıyıya çarpan dalgaların sesi ve dönen deniz kuşlarının çığlıklarıyla bozulan şok edici, sağır edici bir sessizlik oluştu.

Ve sonra kükreme geldi.

Limandaki her boğazdan bir ses yükseldi. Neredeyse kendi bağırışları kadar yüksek olan büyük bir huzzah. Birdenbire hava çiçeklerle, parlak yapraklardan oluşan halkalarla, dalgalarda yunuslar gibi sıçrayan ve "*Sirena! Sirena! Sirena!*"

Gabriella, hâlâ dizlerinin üzerinde sallanan ve onu daha önce hiç görmemiş gibi bakan Dilys'e döndü. Sırıttı. "Bu senin için yeterince şehvetli miydi?"

Gözlerini kırptırdı ve tekrar kırptırdı. "Ee ... *tey* ... Sanırım bu işe yaradı."

Güldü ve onun yanağını okşadı. "Güzel. Bu arada bil diye , o ilk sabah suyunu Summerlean ateş brendisiyle değiştiren Spring değildi."

Gülümsemesi önce yavaşça yüzüne yayıldı, sonra geniş, göz kamaştırıcı bir sırıtışa dönüştü. Tek bir akıcı hareketle ayağa fırladı ve onu kollarının arasına aldı. Adamın onu az önce öptüğü kadar anlamsız bir şekilde öpeceğini düşündü ama bunun yerine onu yukarı kaldırdı ve geniş omzuna yerleştirdi.

"*Sirena!*" diye bağırdı, halkının sloganlarını yankılayarak. "*Sirena!*"

Arkasında, *Kracken*'in mürettebatının her bir üyesi yüzlerini yaracak kadar geniş sırıtıyordu. Suya atlayan Calbernalılar yüzen çiçekleri ve yapraklı çelenkleri toplayıp gemiye taşımaya, Gabriella ve Dilys'e ve gemideki diğer herkese sunmaya .

Kracken tamamen parlak çiçekler ve yeşilliklerle süslenene kadar gemi.

Kracken'ın yanaşacağı rıhtıma yaklaştıklarında, Dilys onu omzundan indirdi ve tekrar ayaklarının üzerine yatırdı. Adam onun yanında durdu, geniş bir eli sırtının alt kısmında duruyordu. Bu hoşuna gitmişti. Yan yana durmanın verdiği birliktelik hoşuna gitmişti, adamın teninin onunkine değmesi hoşuna gitmişti. Bu güzel ada ülkesinin her yönünden içine akan sevinç hoşuna gitmişti.

Ona sokuldu ve bir elini sert bir göğüs kasının üzerine koyarak bu sevinci onunla paylaştı. Onunla birlikte bir keder dalgası da gitti, hâlâ güçlüydü ama artık eskisi kadar çığ ve acı değildi.

"Keşke kız kardeşlerim de burada olup bunu görebilselerdi."

"Ben de bunu diliyorum, Gabriella. Neredeyse her şeyden çok bunu diliyorum. Ama onların senin içinde yaşayan kısmı hâlâ burada."

Bu güzel bir duyguydu ve o da bunu benimsemeyi seçti. Yıkıcı kederinin en kötüsü gitmişti. Üzüntü hâlâ oradaydı. Uzaklaştırılmamıştı ama onunla paylaşılmış ve bu paylaşım la yumuşatılmıştı. Keder olmadan, kız kardeşleriyle geçirdiği sevgi dolu, kahkaha dolu zamanların anılarına odaklanabilir, kayıptan ziyade neşeyi hatırlayabilirdi.

Orada durdu, ona sokuldu, gülümsedi ve coşkulu, misafirperver Calbernalılara el salladı ve maskesinin gittiğini fark etti. Gülümsemesi gerçektir. Mutluluğu gerçektir. Canavar hayatında ilk kez huzur içindeydi. Dilys ona bunu da vermişti.

Limanın en iç kısmına ulaşmışlardı.

"Bunlar Merimydion Hanesi'nin rıhtımları ve merkez depoları," dedi Dilys, su kenarı boyunca sıralanmış büyük, estetik açıdan hoş binaları işaret ederek.

"Bu bölgedeki tüm sevkiyatların yarısı bu limandan geçiyor. Babamın ve Merimydion Hanesi'nin diğer erkeklerinin yıllar içinde yaptığı pek çok iyileştirme sayesinde, bu trafiğin üçte biri gemilerimizde ve depolarımızda gerçekleşiyor."

"Bana kurnaz işadamlarıyla dolu bir eve gelin gittiğimi mi söylüyorsunuz?"

Gülümsedi ve yanağındaki o kırılgan gamzeyi ortaya çıkardı. "Tey. Zengin de."

Güldü. "Ve mütevazı."

"Özellikle de bu." Öpmek için elini kaldırdı. Gemi durma noktasına gelmişti. Dilys'in mürettebatı demirleme halatlarını bekleyen liman işçilerine attı. "Gel, *moa liana*. Annem bekliyor." Bir yüzücü daha önce *Myerial* Alysaldria'nın onları karşılamak için sarayda resmi bir toplantı düzenlediğini haber vermişti. "Dürüst olmak gerekirse, neden bu kadar uzun sürdüğünü soran bir düzine kurye göndermemiş olmasına şaşırdım."

Daha çok onu kızdırmak için, "Belki de benimle tanışmak için beni inandırdığın kadar sabırsızlanmıyordur," dedi.

"Bu doğru değil. Sanırım o, benim için daha da sabırsızdı. *liana* benden daha iyiydi."

Gabriella'nın kaşları kalktı. "Oh, gerçekten mi?"

"*Tey*. Benim yerleşmemi, mutlu bir şekilde çiftleşmemi ve kendime ait bir ailem olmasını istiyor." "Bir *oulani* olmama rağmen mi?"

Ona öyle bir şefkatle gülümsedi ki kalbi sızladı. "Diğerleri bir *imlani* kızının reşit olmasını beklememi isterken, seni almak için Wintercraig'e gitmemde ısrar eden annemdi." Yüzüne dökülen bir tutam saçı düzelitti ve parmaklarının tersiyle yanağını nazikçe okşadı. "Aslında senin *oulani* olmandan memnun olduğumu düşünüyorum. Böylece Merimydion Hanesi'nin kızı oluyorsun ve ben de *imlani* gelinimin hanesine katılmak yerine onun oğlu olarak kalıyorum. *Nima* her zaman kendi kızını istemiştir, özellikle de babamın ölümünden sonra doğmamış kız kardeşimi kaybettikten sonra. Seninle evlenerek ona her zaman özlemini çektiği kızı sağlayabileceğim için çok mutluyum."

Summer bir anneye sahip olmanın ne demek olduğunu zar zor hatırlıyordu. O kadar uzun zamandır annesizdi ki. "Sence beni sevecek mi?"

Güldü, sonra onu kollarının arasına aldı, ayaklarını yerden kesti ve doyasıya öptü. "Senin gibi mi? Oh, *moa kiri*, seni sevecek. Bundan hiç şüphem yok. Siz şefkatli ve ateşli bir kadınsınız. Sen Cesur ve güçlü, ama aynı zamanda nazik, anlayışlı ve en zor insanlara bile iyi davranıyor." Onu tekrar ayaklarının üzerine yatırdı ve tekrar öptü. Sonra doğruldu, göğsünü kabarttı ve ekledi, "Ve tabii ki seni de sevecek çünkü sen beni, onun tek oğlunu sevme sağduyusuna sahipsin."

Gabriella onun göğsüne vurdu ve gözlerini devirdi. "Kibirli."

Yaralı gibi görünüyordu. "Ben sadece gerçeği söylüyorum. Yoksa beni sevmiyor musun?"

"Seni çok seviyorum. Kibrine rağmen."

"Özgüven." "Kibir."

Güldü. "Hadi ama. et. Beni zaten olduğum gibi, her şeyin ötesinde seviyorsun. Beni daha fazla sevmen mümkün değil."

Kendi gülümsemesi de soldu. "*Tey*," diye ciddiyetle kabul etti. "Seni seviyorum, *moa akua*. Tüm sebeplerin ötesinde. Sadece olduğun gibi. Her zaman da seveceğim."

Onu tekrar öptü, iyice. Bu kez onu kucağına almadı; onun yerine, durduğu yerde onunla buluşmak için uzun boyundan aşağı eğildi. Parmakları saçlarının dalgalanan dalgaları arasında gezindi, iğneleri yerinden oynattı. Onu sanki hayatın özüymüş ve onsuz ölecekmiş gibi öptü. Ve onun için öyleydi.

"Seni sevdiğim gibi, Gabriella Merimydion, *moa liana*, *moa haleah*, *moa fila*." Karım, aşkım, hayatım. Bu sözler dudaklarına fısıldanmış, ruhuna üflenmiş kutsal bir yemin gibiydi. Kolları adamın boynuna dolanmış, onu sıkıca tutuyordu.

Ayak parmaklarının ucunda ayağa kalktı. Sırtını dikleştirdi, vücudu , onunla öpüşe öpüşe, yemine yeminle, aşka aşkla buluştu. "*Moa akua*, *moa haleah*, *moa fila*," diye fısıldadı.

Dilys başını kaldırıp bir kez daha doğrulduğunda, rıhtımda toplanmış tüm Calbernalıların onu ve Gabriella'yı izlediğini gördü. Kayıp bir ejderhanın hazinesini yeni keşfetmiş hırsızlar gibi sırtıyorlardı.

Dilys sırtarak karşılık verdi ve kalabalık alkışlar ve yumruklarını havaya kaldırarak coşkulu tezahüratlara boğuldu.

Gabriella kahverengi Summerlander teninin altında derin bir gül rengine büründü ama ona karşı geri çekilmedi. Hayır, tatlı, cesur *liana* güzel çenesini kaldırdı ve hepsine çok pembe de olsa muhteşem bir baş selamı verdi.

Dilys hâlâ sırtarak bir elini kızın sırtına koydu ve onu rıhtımın sonuna doğru götürmeye başladı ama Calivan amcasının durduğunu, deniz kabuğu ve fildişi *obasının* rüzgârda dalgalandığını görünce tekrar durdu.

"Amca, işte buradasın." Dilys sıcak bir şekilde gülümsedi.

Amcasının soğuk ve altın rengi gözleri, selamına ya da sıcaklığına karşılık vermek yerine Gabriella ve Dilys'in üzerinde gezindi ve Dilys'in adamlarının onun birlikteliğini kutlamak için hazırladıkları ipeksi beyaz *obaya* takıldı.

"Yeminini ettin mi? Rahip olmadan mı? Annen bunu onaylamayacaktır."

Dilys, Gabriella'nın yanında sertleştğini hissetti ve kendi vücudu da artan bir saldırganlıkla gerildi. Sessiz bir sesle, "Amca, kendini unutuyorsun. *Liana*'ma, *Mystral*'ın ilk Siren'ine hoş geldin demiyor musun? Katliam mı?"

Calivan hemen yumuşak bir gülümseme ve sıcak bir karşılama ifadesi takındı.

"Bağışla beni *Myerialanna*," dedi keskin Eru diliyle, "Calbernán Adaları'na hoş geldin. Yeni evinize en içten selamlarımla." Avuç içleri yukarı bakacak şekilde ellerini uzattı.

Gabriella, Dilys'e hızlı ve kararsız bir bakış attıktan sonra ellerini Calivan'ın ellerinin arasına koydu. "Teşekkür ederim, Şansölye Merimydion."

"Senin ve kız kardeşlerinin yakalandığını duyduğumda dehşete düştüm ve kız kardeşlerinin zamansız ve trajik ölümlerini öğrendiğimde hepimiz gibi ben de yıkıldım."

"Teşekkür ederim." Gabriella kusursuz bir gülümseme verdi, nazik, anlayışlı, sakın. Dilys'in "saray yüzü"nü bir parçası olarak tanıdığı gülümsemeydi bu. Calivan'ın suçlayıcı selamlaması onu sinirlendirmiş ve karşılık olarak en kibar maskesinin arkasına çekilmişti.

"*Myerial* ve *Donimari* bizi sarayda bekliyor. Bizi götürmesi için bir deniz otobüsü ayarladım. Hemen şurada." Calivan Gabriella'nın ellerinden birini bıraktı ve diğerini koluna sıkıştırarak dönüp yolu açtı. "İlk selamlamamdaki kabalık için tekrar özür dilemeliyim, *leili*," dedi Calivan yürürken. "Sadece ikizimin mutluluğu için bir ömür harcadım ve düğününü planlamak ve düğününe katılmak için ne kadar sabırsızlandığımı biliyorum."

"Özür dilerim. Dilys'in annesini uzun zamandır beklediği bir sevinçten mahrum bırakmak istemezdim."

Dilys, Gabriella'nın kendisiyle evlendiği için özür dilemesini duymaktan hoşlanmıyordu ve bu konuda herhangi bir pişmanlık duymasını kesinlikle istemiyordu. "Yeminlerimiz denizde edildi, kan ve tuzla bağlandı," dedi, "ama Cali Va'Lua'da ya da belki Merimydia Oa Nu'da ikinci bir tören yapmamamız için hiçbir neden göremiyorum. Eminim *Nima* da bundan aynı derecede keyif alacaktır."

"Elbette," dedi Calivan. "*Lianalarıyla* birlikte geri dönen *Calbernari*'lerin çoğu zaten bunu yaptı."

"Sorun çözüldü o zaman." Dilys kendi kendine kızmaması gerektiğini söyledi. Ne de olsa amcası hayatını Alysaldria'nın mutluluğuna adanmıştı. Ve Dilys'in annesinin, oğlunun Alysaldria'nın mutluluğu için bir şeyler yapmasına en azından birazcık üzüleceği doğuydu.

Onun için her zaman hayalini kurduğu tören ve kutlama olmadan, denizin üzerinde yeminini etmişti bile. "Sadece bir oğlum var ve o da sadece bir kez evlenecek," demişti ona her zaman düğün planlarından bahsettiklerinde. Uzun zaman önce geçit törenleri, balolar, ateş gemileri ve daha fazlasıyla tamamlanan büyük bir saray meselesine kendini bırakmıştı. Yine de, annesi ne isterse istesin, bu Calivan'ın Gabriella'nın önünde hoşnutsuzluğunu dile getirmesine engel değildi.

"*Oulani*'yi sularımızdan tahliye etmek için ne sebep gösterdiniz?" Dilys konuyu değiştirmek için sordu. Limanda tek bir yabancı gemi bile yoktu. Bu onu şaşırtmamıştı. Gabriella'nın Siren Çılgılığı Calbernan kıyılarına ulaştığı anda tüm *oulani* gemileri gönderilmiş olmalıydı.

"Onlara bir tsunaminin yaklaşmakta olduğunu ve tüm yabancı gemilerin denize açılmaları gerektiğini söyledik."

"Ah." Gabriella'nın Haykırışı aslında bir tsunami yaratmıştı, yani uyarı yalan değildi. Calbernalılar dalgayı karaya ulaşmadan önce dağıtmışlardı. "Peki geri dönmelerini engellemek için ne diyeceğiz?"

"Konu halen Konsey ile görüşülmektedir."

"Calberna'yı dünyanın geri kalanından izole etmeyi mi planlıyorsunuz?" Gabriella araya girdi. "Neden? Sadece bir Siren olduğum için mi?"

"Sadece bir Siren olduğun için değil," diye yanıtladı Calivan. "Ama *tek* Siren olduğun için ve binlerce yıldır bu dünyaya gelen ilk Siren olduğun için. Korunmanız büyük önem taşımaktadır. Özellikle de son zamanlarda tatsızlık."

"Ama kaçırılmamın Siren olmamla hiçbir ilgisi yoktu. Mur Balat ve Köpekbalgı benim ne olduğumu bilmiyorlardı. Eğer bilselerdi, Balat'ın beni Solish Utua'ya sattı."

"Şimdi daha temkinli olmak için daha fazla sebep var. Kalbernalılar Sirenlerle ilgili tüm kayıtları silmek ve onlarla ilgili anıları hayali bir folklor ve efsane olarak yok saymak için ellerinden her şeyi yaptılar, ancak dünyada hala gerçeği bilen ve ne olduğunuzu bilseler size zarar verebilecek kişiler olması mümkündür. Sirenler katledildi çünkü Calberna *Oulani'nin* topraklarına ve sularına girmesine izin verdi. Bunun bir daha olmasına izin vermeyeceğiz. Artık burada bizimle birliktesiniz ve sizi mümkün olan her şekilde korumaya niyetliyiz."

Elini Calivan'ın kolundan çekti ve yürümeyi bıraktı. "Hayatımın geri kalanında burada, Calberna'da hapsedilmemi mi öneriyorsun? Dış dünyadan koparılmamı mı? *Ailemden* koparılmamı mı?"

"Tabii ki hayır. Kız kardeşin Khamsin ve kocası her zaman ziyaret etmenizi bekliyoruz. Ama Dilys'in artık senin ailen olduğunu unutma," dedi Calivan. "*Myerial* ve ben de öyle."

Dilys, Gabriella'nın gözlerinde parlayan isyan ateşini fark etti ve Çenesini kararlı bir şekilde eğince adam telaşlandı. Calivan işleri karıştırıyordu. "Kimse kimseyi hapsetmekten bahsetmiyor, en azından sen." Amcasına sert bir bakış fırlattı. "Ama amcam tehlike konusunda haklı. *Oulani* şimdi sana poz veriyor. *Moa haleah*, Katliam'ı biliyorsun. Yeteneklerin hakkındaki gerçeğin neden Calberna dışında asla açıklanmaması gerektiğini biliyorsun. Böyle bir şeyin tekrar yaşanması riskini alamayız. Böyle bir şeyin senin başına gelmesi riskini almayacağım."

"Bunu anlıyorum ve Mystral'ın her köşesine benim ne olduğumu haykırarak koşturmamızı önermiyorum. Ama az önce haftalarca iradem dışında tutuldum ve bu bir daha asla olmayacak. Bir Siren olabilirim ve seninle evlenmiş olabilirim ama Wintercraig'e kız kardeşim Khamsin'i, kocasını ve çocuklarını ziyaret etmek için döneceğim. Ayrıca bana dünyayı göstereceğine dair verdiği sözü de tutmaya niyetliyim."

"Ve verdiğim her sözü tuttuğum gibi bu sözü de tutacağım. İstersen bir hafta içinde Wintercraig'e döneriz." Artık Köpekbalığı ve Mur Balat gittiğine göre, en yakın tehlike geçmişti. Diğerlerinin bir saldırıya cesaret etmeden önce hazırlanmak için zamana ihtiyacı olacaktı. Ama durum böyle olmasa bile, eğer ailesini görmeye ihtiyacı varsa, bunu gerçekleştirecekti. Ellerini tuttu ve avuçlarını göğsüne bastırdı, samimiyetini hissetmesini, amcası ve hatta annesi ne derse desin, Dilys'in ilk sadakatının şu anda Gabriella'ya olduğuna inanmasını istedi. Şimdi ve sonsuza dek. "Ne istersen, *moa haleah*, neye ihtiyacın varsa, ben de sağlayacağım."

"Pekala," dedi. "Pekâlâ." Bir nefes aldı ve gözle görülür bir şekilde sakinleşti. "Calberna'yı benim yüzümden dünyanın geri kalanından izole etmeye gelince, bunun kesinlikle yanlış bir şey olduğuna inanıyorum. İnsanlar bilinmeyenden korkarlar. Eğer Calberna limanlarını kapatır ve artık yabancıları kıyılarına kabul etmezse, yapacağınız tek şey şüphe ve güvensizlik uyandırmak olacaktır."

Calivan, "Eminim *ki Myerial* ve Konseyi ileriye dönük karar verirken sizin görüşlerinizi de almaktan memnuniyet , *Myerialanna*," dedi.

Gabriella sanki daha fazla tartışacakmış gibi baktı ama bunun yerine yutkundu ve kibar saray gülümsemelerinden birini daha yaptı. "O halde onlarla konuşacağımdan emin olabilirsiniz Sayın Şansölye."

Tekrar yürümeye başladılar, ilerlerken daha az uçucu konular hakkında sohbet ediyorlardı. Gabriella yine Calivan'ın koluna girmedi, onun yerine Dilys'in yanında kaldı. Amcasıyla yaşadığı tartışmadan sonra Gabriella'nın ilk içgüdüsünün Dilys'le bir bütün olduklarını açıkça belirtmek olması hoşuna gitmişti: Dilys ve Gabriella, çiftleşmiş bir çift.

"Ah, işte . Deniz otobüsünüz, *Myerialanna*." Calivan, önü açık, gümüş saçak ve aksanlarla tamamlanmış, tepedeki bir dalgayı andıran lake mavi-yeşil bir tekneyi işaret etti
Deniz köpüğü.

Dilys onu hayali kanal teknesine bindirirken Gabriella, "Ne kadar güzel," dedi. "Sanki koşumlu bir yunus ekibi tarafından çekiliyormuş gibi hissediyorum."

Dilys, "Bu sadece arabayı açık denizde gezintiye çıkardığımız zaman için," dedi. Kadının gözleri büyüdü ve adam güldü. "Şaka yapıyorum, *moa kiri*. Gerçi şimdi siz söyleyince, böyle bir ulaşım aracı hiç şüphesiz *Nima*'nın hoşuna giderdi, her ne kadar eskisi kadar yelken yapmasa da için."

"Neden olmasın?"

Cevap veren Calivan oldu. "Onun zamanını alan birçok talep var. Krallıklar gibi krallıklar da kendi kendilerini yönetmezler."

"Dilys ve ben evlendiğimize ve yardım etmek için burada olabileceğimize göre belki bu durum değişir."

Dilys gülümsedi ve öpmek için elini kaldırdı, Calivan'ın daha önceki alışılmadık hatasının onu Calberna'yı evi yapma fikrinden vazgeçirmemiş olmasından mutluydu.

"Belki de olur." Calivan gondolcuya başını salladı ve cevap olarak kaslı Calbernan sırtığını suya sokup itti.

Şehir, gökyüzüne doğru keskin bir şekilde yükselen büyük bir dağ zirvesinin dibinde kümelenmiş, dik yüzeyleri düzinelerce uzun bulutla beslenen şelalenin kırdığı yemyeşil yapraklarla ağaçlandırılmıştı. İnce deniz otobüsü, şehir kanallarının kristal berraklığındaki sularından dağın yamacındaki bir tünele doğru sorunsuzca süzülüyordu.

Altındaki kristal sularda parlak renkli balık sürüleri yüzüyordu. tekne. Calberna'da bile herhangi bir şehrin sularının bu kadar berrak ve kirlenmemiş kalGabriella için hayret vericiydi. Bir şeyler söylemeye başladı

Ama tam o sırada Calbernanlı bir erkek ve üç küçük çocuk teknenin altından yüzerek geçtiler. Yanlarından geçerken sırtmak ve el sallamak için sırt üstü yuvarlandılar.

Ağzı açık kaldı. "Vay canına."

Yanında oturan Dilys güldü. "Birileri hava atıyor. Bu da kuzenlerimden biri, Maru Ocea ve çocukları. Sizinle düzgün bir şekilde saray."

"Ocea? Herhangi bir bağlantı var mı?"

"Tey. Maru, Ryll'in kız kardeşiyle evli."

Adamı ve üç oğlunu izledi, dört karanlık gölge suda hızla ve zahmetsizce ilerliyordu, ta ki onları artık göremeyeceği kadar ileriye yüzene kadar. Bir kez bile hava almak için yüzeye çıkmadılar. "Yani Calbernalıların su altında nefes alabildiği doğru mu?"

Omuz silkti. "Bu doğru."

"Nasıl?"

"Fizyolojimizin bir hediyesi. Solungaç yarıklarımız var. İşte." Bir parmağını kaburgalarının yan tarafında gezdirdi. "Kullanmadığımız zaman mühürlenirler, ama yüzdüğümüzde sudaki oksijeni solumak için onları açabiliriz."

"Balık gibi."

"Bu seni üzüyor *mu*, *moa kiri*?"

"Hayır, üzgün değilim. Belki biraz hayal kırıklığına uğradım." Dudağını ısırdı ve biraz mahcup bir şekilde gülümsedi. "Ben daha çok Calbernan büyüsü olmasını umuyordum. Başka insanlar üzerinde de kullanabileceğin türden, böylece ben de öyle yüzebilirim."

"Ah." Tekrar gülümsüyordu. Rahatlamıştı. "Korkarım değil." Dilys bir elini onun omzuna koydu ve hafifçe sıktı. Ona yaslandı ve kolları onu sardığında daha da sokuldu.

"Çocuklarımız, sizin gibi mi doğacaklar? Suda nefes alabilecekler mi?"

Çocuklardan bahsedince kolları biraz daha sıkılaştı ve dudakları, gözlerinin sessiz bir mutlulukla kapanmasına neden olan bir öpücük için kızın boynunu buldu. "Tey. Tüm *imlaniler* öyledir. Bu düşünce seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır, özellikle değil. Ama bu nasıl mümkün olabilir? Halkınız iki bin yılı aşkın bir süredir neredeyse sadece yabancılarla çiftleşiyor. Genetik olarak konuşursak, şimdiye kadar neredeyse tüm Calbernan özelliklerini yetiştirmiş olmalıydınız."

"Size Calbernan erkeklerinin güçlü kadınlar tarafından kendilerine hediye edilen büyüü saklama ve kullanma yeteneklerinden bahsetmiştim."

"Evet."

"Doğuştan Calbernan dişilerinin de bir yeteneği var. Sadece erkeklerimizin büyüsunü beslemekle kalmazlar, aynı zamanda yeteneklerinin tamamını veya bir kısmını başkalarına aktarabilirler. Calbernan yavrusu doğuran her diş, hamileliği sırasında evinin *imlani* kadınlarını ziyaret edecek ve *imlaniler* deniz hediyelerinin bir kısmını yavrulara aktaracaktır. Kan bağı ne kadar yakınsa

Imlani kadınlarının doğmamış çocuklarıyla paylaşacakları büyü -özellikle de çocuk bir kızsaa. Sirenlerin katliamından sonra bu şekilde hayatta kaldık. Irkımızı hayatta tutmak için, kalan kadınlarımızın en güçlüleri güçlerini bir sonraki nesille paylaştı ve öldüklerinde, yeteneklerinden geriye kalanları *Myerial*'e verdiler. Ve bundan sonra her *Myerial* bu gücü kendisiyle birlikte halefine devretti. Annem, tahtı miras aldığında, *Myerial*'in tüm birikmiş gücünü aldı.

Siavaluana II ve ondan önce gelen tüm *Myerials*. Bu gücü kızımıza devredecekti ama sen bir Siren olduğun için Deniz Tahtı ve *Myerial*'ın hediyeleri haklı olarak sana ait. Ve zaman içinde her ikisini de kızımıza devredebilirsin."

"Ya bir kızımız olmazsa?"

"Eğer evlenip bir kız çocuğu doğuran bir oğlumuz olursa, Deniz Tahtı'nı ve armağanlarını ona devredeceksin. Kanından bir kızın ya da torunun olmadan ölürsen, taht ve hediyelerin annemin amcası Aleki'nin kızı Aleakali Maru'ya gidecek. Siavaluana II'nin çocuklarından hiçbirisi o hayattayken kız torun doğurmadı ve Aleakali Maru, Siavaluana I'in en büyük torunudur. Teyzesi Siavaluana II tahttaydı ve bu nedenle daha anne karnındayken kraliçelik armağanını aldı."

"Bu çok kafa karıştırıcı görünüyor."

"Calbernan veraseti her zaman hangi *imlani* kızının *Myerials* soyuna en yakın ve en son kan bağına sahip olduğuna göre belirlenir. Mevcut kraliçenin hanesine ya da önceki bir *Myerial*'in hanesine mensup olan tüm *imlani* dişileri, mevcut *Myerial*'den bir güç hediyesi alır anne karnındayken. Bu güç eklenecek, böylece onu ve kızlarını yeteneklerinde daha güçlü ve nihayetinde Sirenleri Calberna'ya geri getirecektir."

"Ama *benim Myerials* ile kan bağım yok. Tahta geçmeme karşı çıkanlar olmayacak mı?"

"Sen bir Sirensin. Bu itirazlar tartışmalı."

"Hmm." Tartışmalı kraliyet mirasları yüzünden pek çok iç savaş çıkmıştı. Kalabalık kanal yollarında ilerlerken Gabriella, diğerleri kadar coşkulu görünmeyen birkaç Kalbernalıdan daha fazlasını gördüğünü düşündü.

"Dilys haklı," dedi Calivan. "Dilys'in bir *imlani liana* ile evlenmesini isteyen aileler şimdi sessizliklerini koruyacaklar. Gelenekler bunu gerektiriyor."

İnsanların dillerini tutması, onu bağrına basmasından çok farklıydı ama o saray siyasetine yabancı değildi. Düşman krallıklardan diplomatları kazanmış ve babasının girişimleri için birden fazla kez destek toplamıştı. Burada da kendine bir yer açabilirdi. Burası kadınların liderlik ettiği bir ülkeydi. Tahtın arkasındaki gizli güç olmaya daha alışkındı ama her krallığı gururlandıracak bir kraliçe olmak için eğitilmişti. Dilys ve Merimydon Hanesi'ni de gururlandıracaktı.

"O halde Merimydon Hanesi'ne iyi hizmet etmek ve Calberna'nın saygıdeğer ailesinin desteğine ve kabulüne layık olduğumu kanıtlamak için elimden gelen her şeyi yapacağım. aileler" dedi.

Calivan ilk kez gerçek bir sıcaklıkla gülümsedi. "İyi konuştun, Gabriella."

Dilys minderli koltuğunda arkasına yaslandı, adamın kolu hâlâ omuzlarına dolanmıştı ve bir eli hafifçe boğazının yan tarafını okşuyordu. Onun dokunuşunu seviyordu. Bu yakınlık, şefkatli samimiyet, eğer yakındaysa onun da en az kendisi kadar fiziksel temasa aç olduğunu bilmek onu rahatlatıyordu.

Simbiyoz, gerçekten. Evlendiklerinden beri ona dokunmadan bir iki dakikadan fazla duramıyordu. Eğer Dilys'in ebeveynleri de benzer şekilde derin bir bağlanma deneyimi yaşamışlarsa, *Myerial Alysaldria*'nın bunca yıl kocası olmadan nasıl hayatta kalabildiğinden emin değildi. Şimdi Gabriella, Dilys'i gibi sahiplendi ve karşılığında sahiplenildi, onsuz bir hayat yaşama fikri nefret uyandırıcıydı. Babasının yaptığı gibi yıllarca oyalanmayacak, aşk deliliğe dönüşene kadar kayıplar tarafından tüketilmeyecekti. Onu takip etmenin bir yolunu bulacaktı.

Tekne bir başka kavisli kavşaktan sola döndü ve ev sıraları ve çimenli kıyılar saraya doğru muhteşem bir son yaklaşıma açıldı. Kaslı Calbernan erkeklerinin, akan saç ipleri ve saf altından yapılmış mızrakları tutan devasa yumruklarıyla hayattan daha büyük heykelleri kanalın her iki yanında sıralanmıştı ve mızraklarının uçlarından su yayları fırlıyordu. Deniz arabası, fişkırان suların oluşturduğu gölgeliğin altından geçerek serinliğe doğru yol aldı,

tünelin karanlığı. Dağın diğer tarafında, başka bir oluşum

Onları heykeller karşıladı, ama bu taşlı Kalbernalılar kadındı, ince ve biçimli, zarif kollarını başlarının üzerine kaldırmışlardı, büyük kabuklu deniz kabuklarını tutuyorlardı ve bu kabuklardan pırıl pırıl, güneşle ıslanmış sudan bir başka çapraz gölgelik fışkırıyordu.

Kanal onların ötesinde, her tarafı sarp, yemyeşil kayalıklarla çevrili muazzam, kristal mavisi bir lagüne açılıyordu.

"Ne kadar çarpıcı," diye nefes aldı. "Bu-? Bu muydu-?"

"Bir yanardağ mı?" Dilys yanıtladı. "Tey. Tüm Calbernan Adaları öyledir. Ama bu hepsinin en eskisi ve en büyüğü. Uzun zamandır uykuda tabii ki. Şimdi

Numahao'nun çocuklarının evi."

"Muhteşem bir yer." Yanardağın suyla dolu krateri, doğal duvarlarla çevrili devasa bir şehre dönüşmüştü.

o tünelden giriş. Büyük lagünün ortasında Calberna'nın kraliyet sarayı Cali Va'Lua'nın pembe, altın ve fildişi güzelliği yükseliyordu.

Kanal teknesi iskeleye yanaştı ve Dilys Gabriella'yı tertemiz saray bahçelerinden geçirerek Cali Va'Lua'nın göz alıcı mercan ve kristal fuayesine götürdü.

Fuayeden Calberna'nın büyük kraliçelerinin resim ve heykelleriyle kaplı geniş bir galeriye geçtiler, ardından geniş bir mermer merdivenden inerek Dilys'in Sular Salonu adını verdiği muhteşem bir odaya ulaştılar. Geniş bir mermer yürüyüş yolunun her iki yanında, inci kaplı fiskiye başlıklarından büyük havuzlara berrak su tabakaları dökülüyordu. Havuzların yüzeyini bol miktarda kokulu zambak kümeleri kaplıyordu. Geniş yeşil yaprakları ve köklerinin altında parlak turuncu, beyaz ve mor balıklar yavaş daireler çizerek yüzerken, salonun kalın cam duvarları ve güçlendirilmiş cam çatısının ötesinde, canlı mercan resifleri arasında parlak renkli tropikal balıklar yüzüyordu.

Koridorun sonunda, kıvrımlı merdivenler aşağıdaki taht odasına çıkıyordu.

Taht odasının kapılarını kuşatan muhafızlar kapıları açmaya başladığında, "Bekleyin," dedi.

Dilys ona endişeyle baktı. "Gabriella?"

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var." Bir nefes aldı. İçinde çırpınan sinirlere şaşırmıştı. Tüm hayatını sarayda geçirmişti, önce babasının, sonra da Wynter'in sarayında. Ama onu tedirgin eden aslında yeni bir mahkemeye tanışmak değildi. "Annenin seni seveceğinden emin misin? Ben mi?"

Dilys'in ifadesi yumuşadı. "Annem seni sevecektir. Nasıl sevmesin ki?"

Sesinde öyle bir samimiyet ve güven vardı ki, gözlerinden öyle bir sevgi ışıldıyordu ki. Onun için. Sınırlerine hakim oldu ve sadece hafifçe titreyen bir gülümseme topladı. *Cesaret, Summer. Bu sadece ilk*

Hayatınızın geri kalanını etkileyecek bir izlenim.

"Pekâlâ," dedi bir an sonra. "Pekâlâ, hadi yapalım şu işi." Dilys başıyla onayladı ve muhafızlar devasa, yaldızlı kapıları açtı.

Kapılar açıldığında herkes -ki içeride yüzlerce kişi toplanmıştı- yüzünü kapıya döndü. Bu odada o kadar çok altın göz ve yanık bronz yüz vardı ki. Yabancı bir yüz yoktu. Onunki hariç.

"Bunlar *Donimari*," diye fısıldadı Dilys. "Tüm Calbernan Hanelerinin başkanları, *akualarıyla* birlikte."

Gabriella'nın parmakları Dilys'in elini sıkıca kavradı. Onun parmakları da geri sıktı. İçinin derinliklerindeki ısı, basınç oluşturarak kıpırdandı. Ama korku volkanı harekete geçiremeden, Dilys'in başparmağı avucunun içini okşadı. Ve o anda korkusu yok oldu. Tamamen yok olmamıştı. Hâlâ karnındaki çırpınışları hissedebiliyordu. Ama Dilys yanındaydı ve ne olursa olsun onun her zaman yanında duracağını fark etti. Ve o yanındayken, artık içinde yaşayan vahşi güçten korkmasına gerek yoktu. Çenesi kalktı.

Yüzüne dingin bir ifade yerleştirdi ve yanında Dilys olduğu halde bilmediği denize doğru yelken açtı.

Dilys ve Gabriella yaklaşırken *Donimari* kenara çekilerek kapıdan tahta giden yolu açtı ve Gabriella, Calberna Kraliçesi I. *Myerial* Alysaldria'yı ilk kez gördü. Gabriella'nın yeni kayınvalidesi.

Ufak tefek bir kadındı. Küçük kemikli, narin yapılı. Belki de Üzerinde oturduğu devasa taht onu daha küçük gösteriyordu ama Summer öyle düşünmüyordu. Tahtlar kişinin ihtişamlı görünümünü artırma eğilimindeydi.

azalttı. O ve Dilys yaklaştıkça, Alysaldria'nın gerçekten de küçük bir kadın olduğu daha da belirginleşti. Muhtemelen Summer'ın kendisinden birkaç santim daha kısaydı. Yine de iki metre boyunda bir oğul doğurmuştu. Şaşırtıcı.

O da çok güzeldi. Gerçekten, büyüleyici derecede güzeldi. Oğlu kadar esmerdi; narin, ruhani bir güzelliğe sahip ince kemikli yüzünde kocaman, siyah kirpikli altın gözleri vardı. Başının üzerinde ipeksi siyah saçlarından uzun tutamlar vardı. için

Calbern an erkekleri saçlarını uzun ipler halinde örerdiler. Bu şekilde düzelttikleri değil, bu şekilde uzadıkları için. Ancak kadınlar böyle yapmazdı. Olan ipler de oraya konmuş, örülmüş ya da kıvrılmıştı. Gerisi parlak siyah tellerden oluşan ipeksi bir kütleydi. Alysaldria saçlarını tarasa muhtemelen ayak bileklerine kadar dökülürdü.

Altın anemonların yapraklarına benzeyen bir taç takmıştı, her bir kıvrımlı başak elmas ve incilerle kaplanmıştı. İnciler saçlarının geçerek göğsüne dolanıyor, inciler, elmaslar ve altın boncuklarla süslü mercan rengi elbisesinin kayık şeklindeki yakasını takip ediyordu.

İnce ellerini kucağında kavuşturmuş, kısa, oval tırnaklarını elbisesiyle aynı renge

"*Myerial*." Dilys tahtın önünde diz çöktü.

"*Myerial*," diye yankılandı Gabriella ve yumuşak, derin bir reverans yaptı.

"Kalk ve hoş geldin, Dilys, *soa elua*," dedi Alysaldria. "Kalk ve hoş geldin *Sirena* Gabriella, *soa Doalanna*, *Myerialanna kona Calberna*."

Salondan yüksek sesli, şok edici bir protesto mırıltısı yükseldi.

Gabriella, hem şaşkın hem de etkilenmiş görünen Dilys'e hızlı ve sorgulayıcı bir bakış attı. Arkasında, Şansölye Calivan şaşkın görünüyordu.

"Ne oldu? Az önce ne oldu?"

"Annem az önce Deniz Tahtı'ndan konuştu," diye mırıldandı Dilys ayağa kalktıklarında onun kulağına. "Seni bir Siren ve kızı olarak kabul etti ve seni hem Deniz Tahtı'nın hem de Merimydion Hanesi'nin yasal varisi ilan etti.

Donimari'lerden herhangi birinin seni

konumunuza veya otoritenize meydan okuyun."

Myerial ellerini uzattı. "Yaklaşın çocuklarım."

Summer, Dilys'in izinden giderek taht kürsüsünün mercan basamaklarını tırmandı ve kraliçenin ellerini tuttu.

"İyi misin oğlum?" Alysaldria'nın keskin bakışları bir anne dikkatiyle oğlunun üzerinde gezindi ve hiçbir şeyi kaçırmadı. "O *krilloları* o kadar uzun süre kovaladın ki endişelenmeye başladım."

"Gördüğün gibi iyiyim *Nima*," diye güvence verdi Dilys ona. "*Krillolar* izlerini gizlemek için yardım aldılar. Ama bakıldı. Raporumda da belirttiğim gibi, Köpekbalığı artık yok."

"Safkan İttifakı da öyle. Haberinizden sonra hepsini Sorgulama için çağırdım. O ağaçta daha fazla çürük meyve vardı ama artık koparıldı. Hain Nemuan *kado'ido* ilan edildi, bir Evsiz

Calberna'dan adı silinmiş, tüm görüntüleri ve kayıtları silinmiş bir parya. Onunla birlikte komplo kurduğunu itiraf eden diğerleri çoktan kracken ile tanıştı. Hainlerin evlerinin geri kalanının da

Kaybettikleri oğulları için yas tutan beyazlar, ancak Safkan İttifakı'nı derhal reddedip feshetmeleri ve yeni kızımı Numahao'nun bir lütfu olarak karşılamada bana katılmaları şartıyla."

"Bu pek de iyi gitmemiş gibi görünüyor," diye mırıldandı Dilys, daha önce Safkan İttifakı'nın oldukça sesli destekçileri olan çevrelerden gelen gergin yüzlere ve güçlkle dizginlenen kızgınlığa bakarak.

"değil. İsyanı körüklediler ve hainlerin üremesine zemin hazırladılar. Tüm Hane'lerini temizlemediğim için şanslılar. Bir Siren bize iade edildi. Ya onu kabul ederler ya da hain akrabaları gibi Kracken'le tanışırlar. Ama bu kadar çirkin politika yeter." Konuyu aniden değiştiren Alysaldria altın gözlü bir gülümsemeyle Gabriella'ya döndü. "Oğlum için seçtiğimiz Mevsim sen değilsin."

Gabriella'nın dudakları alaycı bir şekilde kıvrıldı. "Yani anlıyorum, *Myerial*."

"*Nima*, kızım. Artık bana *Nima* demelisin. *Oulani* olabilirsin, ama aynı zamanda oğluma kan ve tuzla bağlı bir Sirensin ve bu nedenle bana da aynı şekilde bağlısın, kızım ve Evimin bir kızıdır. Sevincim ölçülemez." Sesi içtenlikle yankılanıyordu.

"*Nima*." Gabriella'nın göğsünde sıcaklık yayıldı. Hayatının çoğunu Annesiz bir hayat. Yeniden bir anneye sahip olmak ... çocukluğundan beri umduğundan çok daha fazlasıydı. "Neşeli olan benim. Dilys bana senin hakkında çok şey anlattı."

Alysaldria oğluna kaşlarını kaldırdı. "Umarım her şey yolundadır."

"Elbette." Gabriella dudaklarını ıslattı. "Onun için seçeceğin eşin ben olmadığımı biliyorum ama söz veriyorum onu mutlu edeceğim."

Myerial'ın dolgun dudakları oğlununki kadar göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle genişledi ve yanağında bile daha belirgin bir gamze belirdi. "Yanılıyorsun canım. Danışmanlarım iki kız kardeşinden birinin en iyi seçim olacağını düşünmüş olabilirler ama ben öyle düşünmedim. Oğlumun kendisine en uygun kadını seçeceğine güvendim. Onu seviyor musun?"

"Hem de çok."

"O zaman onun için en içten dileklerimi aştı, çünkü seni herhangi bir *akua'nın lianasını* sevdiği ya da sevebileceği kadar derinden sevdiği için çok açık. Sen bir Sirensin, bize en eski, en güçlü ve en güzel

Calbernan büyülerinin en saygıdeğeri, hiç beklemediğimiz ya da ummadığımız bir hediye ve en bilge danışmanların bile bazen hata yapabileceğinin kanıtı." Tahtın solunda duran bir grup Calbernalı'ya doğru bir bakış attı. Gabriella, içlerinden birkaçı belirgin bir şekilde utanmış görünmeye başlayınca, bunların danışmanlar olduğu sonucuna vardı.

"Dilys ve Calberna'nın iyiliğini düşündüklerinden eminim," dedi Gabriella, danışmanlar da dâhil olmak üzere tahta en yakın olanların duyabileceği kadar yüksek sesle konuşarak. Geçmiş değiştiremezdi ama prensleri için başka bir eş seçmiş olanların kırılan tüylerini yatıştırmak da dâhil olmak üzere, ileriye dönük yolunu yumuşatmak için mümkün olan her şeyi yapabiliirdi. "Birilerine zarar verme korkusuyla yeteneklerimi bastırarak ve maskeleyerek bir ömür geçirdim. Danışmanlarınız beni tam da istediğim gibi gördüler.

Yaz Kralı'nın kızlarının en zayıfı olarak. Ancak Dilys beni, hayatım boyunca korktuğum gücün sevdiklerim için bir tehlike değil, *halkımız* için bir nimet olması gerektiğine ikna etti. Sıcak ve nazik karşılamanız *için* teşekkür ederim, *Myerial-Nima*. Kardeşiniz Lord Şansölye Calivan'a daha önce de söylediğim gibi, Merimydion Hanesi'ne, Calberna'ya ve tüm Adalar halkına elimden gelen en iyi şekilde hizmet etmeye çalışacağım. yetenek."

"Eminim yapacaksın, *Moa Alanna*. Taç giyme töreniniz için hazırlıklara hemen başlayacağız. Elbette tahttan feragat edeceğim ve *Myerial* Siavaluana'nın ölüm döşeginde bana verdiği hediyeleri sana devredeceğim."

"Alys! *Ono!*"

Alysaldria kardeşine, onun perişan haldeki patlamasını susturmaya yetecek kadar keskin bir bakış fırlattı.

"Bir Siren olarak Gabriella, Deniz Tahtı haklı olarak sana ait," diye devam etti Dilys'in annesi. Sesinde sert bir ton vardı, daha fazla muhalefete karşı açık bir uyarı niteliğindeydi. "Numahao Hanedanıma en büyük hediyesini taşıyan bir kız göndermişken tacı elimde tutmam uygun değil."

Gabriella sırtını delen gözleri hissedebiliyordu ama buna rağmen Taht odasının gergin sessizliğinde kimse çıkarmadı. Calberna geleneklerine bağlı bir ülkeydi. Ve *o bir* yabancıydı - aniden aralarına sokulan bir *oulani* yabancı. Calivan, belki de bir tek

kız kardeşinin tahttan çekilme kararından duyduğu üzüntüyü dile getirdi, ancak bu duyguya sahip olan tek kişinin o olduğundan şüpheliydi.

"Güveniniz beni onurlandırdı, *moa Myerial*," diye temkinli bir şekilde başladı, "ve Calberna'ya geldiğinde hizmet etmek istiyorum, ama onun kraliçesi sizsiniz, ben değil.

Ne de olsa ben bu topraklara ve insanlarına yabancıyım."

"Bunun bir önemi yok. Kanun açık. Calberna'yı Sirenler yönetir. Sen bir Sirensin.

Deniz Tahtı sizindir."

Gabriella dudağını ısırıldı. Önce Calivan'la, şimdi de kraliçeyle tartışmaya girmişti. Yeni evindeki ilk gününe Dilys'in ailesinin her bir üyesiyle kavga ederek başlamak istememişti ama birdenbire bütün bir ulusun yönetiminden sorumlu olma fikri biraz fazla bunaltıcıydı.

"Ama öyle olması şart mı?" diye . "Çok şey çabuk oldu, *moa Myerial*. Yeni evime yerleşmek ve yeni ülkemin gelenek ve göreneklerine aşina olmak için zamana ihtiyacım var. Calbernalılara beni ve benim onları tanımam için bir şans vermek. Ve ayrıca çalışmak için Senin yanında, bu büyük adaları yönetmeye layık bir kraliçe olmayı öğrenmek için." "Buna gerek yok. Sen bir Sirensin. Senin değerini tartışılmaz."

Yanında, Dilys ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırdı. Neredeyse fark edilmeyecek kadar hafif olan bu hareket, onun giderek artan huzursuzluğunun farkına varmasını sağladı.

Gabriella'nın tepesi attı. Bir elini Dilys'in koluna koydu ve hoş bir gülümsemeye zorladı. "Bana olan güvenini takdir ediyorum, *Myerial*. *Akua*'m ve ben yolculuğumuzdan sonra dinlenmeye fırsat bulduğumuzda, verasetin ayrıntılarını daha sonra tartışmamızı öneririm."

", ama sizi uyarmalıyım, bu konudaki fikrimi değiştirmeyeceğim."

"O zaman tartışmamız gerçekten de canlı olmalı, çünkü ben de yapmayacağım. Ve Dilys, yapmamaya kararlı olduğumda ne kadar inatçı olduğumu size söyleyebilir. bir şey."

Dilys biraz zoraki bir kahkaha attı. "Oh, *tey*, *liana*'m meşhur taşınmaz nesnedir."

"mi?" Alysaldria kaşlarını kaldırdı, sesinde güç titreşiyordu.

Gabriella, kayınvalidesinin altın bakışlarının meydan okumasıyla yüzleşti. "*Tey*," diye cevapladı Gabriella güç dolu bir gümbürtüyle, "öyle."

İkisi orada uzun, sessiz dakikalar boyunca durdular - Calberna'daki en büyük iki güç - birbirlerinin ölçüsünü aldılar, her biri başka tarafa bakan ilk kişi olmayı reddetti. Summer ömrünü başkalarını yatıştırarak ve onları kurnazca ikna ederek geçirmişti ama kendi kaderini tayin etme hakkı cazibeyle kazanacağı bir savaş olmayacaktı. Bu sefer öyle olmadı. Dilys'in annesinin, yoluna çıkan tüm engelleri

ama Gabriella'nın Tatlı Yaz olmaktan başka çaresi yoktu. O büyük güce sahip bir yaratıktı ve yapmak istemediği hiçbir şey için zorbalığa maruz kalmayacaktı.

Ayrıca, eğer bu krallığın yönetimini ele geçirecekse, *Donimari*'nin otoritesine ilk meydan okumada geri adım attığını görmesine izin veremezdi. Babasından öğrendiği derslerden biri de buydu: kimse zayıflığa saygı duymaz.

Alysaldria aniden geniş ve parlak bir gülümsemeye büründü, yanağındaki gamze parladı. "Ah, oğlum, *liana*'n seni sürekli tetikte tutacak."

Dilys tuttuğu nefesi bıraktı ve annesinin gamzeli gülümsemesine kendi gülümsemesiyle karşılık verdi. "Bunu çok iyi biliyorum *Nima*. Ve Numahao'ya her gün teşekkür ediyorum."

Annesi tahttan kalktı. "Gel, *moa alanna*. Seni *Donimari* ile tanıştırmama izin ."

OceanofPDF.com

Bölüm 28

Sonraki birkaç gün Gabriella için yeni hayatına alışma geçti. Ari kendine gelmişti ve iyileşmeye başlamıştı, ancak yaşadığı onca acıdan dolayı esaret altında geçirdiği zamana dair hafızası boşluklarla doluydu. Gabriella'nın düşüncesine göre, bu özel anıların kaybı daha çok Bir lanetten çok bir nimet gibi. Kendisinin de unutmak istediği birkaç anısı vardı.

Dilys evli bir adam olarak yeni rolünü zevkle benimsiyordu. Merimydion Hanesi'nin şirketler topluluğunun günlük idaresini devralmak için Calbernán donanmasındaki görevinden istifa etmişti.

Gabriella, *Myerial* olarak Alysaldria'nın yerini almayı reddetmekte kararlı olsa da, ikisi bir uzlaşmaya varmışlardı.

Alysaldria yakın gelecekte *Myerial* olarak hareket etmeye devam edecekti. Karşılığında Gabriella günde beş saatini Dilys'in annesinin yanında çıraklık yaparak geçirmeyi, Calbernán işlerinin mevcut durumu ve kraliçesinin görevleri hakkında bilgi sahibi olmayı kabul etti; böylece hem *Myerial*'e yardımcı olabilecek hem de sonunda tahta geçeceği güne hazırlanabilecekti. *Myerial* Alysaldria'nın ısrarı üzerine Gabriella ayrıca günde beş saatini, Calbernán'a yeni bir kral getirme sorumluluğunu üstlenmiş olan Lord Şansölye Calivan ile geçiriyordu.

Gabriella, Calbernán'ın tarihi, kraliyet aileleri ve Sirenler hakkında bilinen her şey hakkında bilgi sahibi oldu.

"Yaklaşık yirmi beş yüz yıl önce Sirenlerin Katledilmesinden bu yana Calbernán, Sirenler hakkındaki tüm yazılı kayıtları bulup çıkarmayı ya da yok etmeyi ulusal bir görev haline getirmiştir." Calivan, sarayın ana merkezinden daha küçük, tamamen su altında kalmış bir merkeze giden spiral bir cam tüpten aşağıya yürürlerken Gabriella'yı bilgilendirdi

Volkanik kraterin kırk metre kadar derinine inşa edilmiş bir yapı. "Öncelikli hedefimiz onların varlığına ve yeteneklerine dair tüm kanıtları silmek, onları efsane ve mit dünyasına havale etmektir. Umudumuz, elbette ki Sirenler sonunda bize döndüklerinde, dünya onların gücünün gerçek boyutunu unutmuş olacaktı. Dolayısıyla dünyanın onların dönüşü karşısında telaşa kapılması ve bize karşı ittifak kurması için bir neden olmayacak, böylece Sirenlerin sessizce sayılarını artırmalarına ve büyük güçlerini ve büyük armağanlarını halkımıza geri vermelerine izin verilecektir."

"Dilys bana Katliam'dan bahsetti," diye mırıldandı Gabriella. "Calbernalıların neden böyle önlemler alma ihtiyacı hissettiklerini anlayabiliyorum."

Calivan'ın söylediklerine tüm dikkatini vermesine rağmen, bakışları yürüme borusunun cam duvarlarının hemen ötesindeki denizaltı dünyasının manzarasını seyrediyordu. Burada, kraterin derinliklerinde sular daha karanlıktı. Tepenizdeki parlak güneş ışığını hâlâ net bir şekilde görebiliyordunuz, ancak aşağıda, sulu dünya gölgeli hale geldi. Yuvarlak parlayan ışıklar

Geçidin tavanı, tepedeki aydınlıktakinden farklı bir resifi aydınlatıyordu. Daha az balık. Mercanlar ve balıklar, yukarıdaki ılık, güneşli sularda güneşlenen akrobalarından daha koyu ve daha az renkli, ama yine de güzel.

Gabriella'nın yeni muhafızlarından ikisi olan Biross ve Tarrant arkalarında yürüyordu, iri cüsseleri Gabriella'nın kendini rahat hissetmesini sağlıyordu. *Myerial*'ın kendi muhafızlarından dördü de onlara eşlik ediyordu; ikisi önde, ikisi de arkada. Calivan'ın söylediğine göre, önceki *Myerial* ve kızının ölümünden beri standart hale gelen bir koruma detayı.

"Sirenlerin tarihleri *Myerials*'in özel kütüphanesinde gelecek nesiller için korunmuştur," diye devam etti Calivan yürürken. "Calberna'nın çeşitli armağanlarını ve büyük başarılarını anlatan belgeler

En büyük Sirenler. Savaşlarının ve fedakârlıklarının hikâyeleri. Sirenlerin, eşlerinin ve en güvendikleri sırdaşlarının ve danışmanlarının kişisel anıları. Büyüleyici şeyler. Çağlar boyunca *Myerials* ve Lord Şansölyeler bu bilgileri, gelecekteki Sirenleri yeteneklerini yönetmek üzere eğitmek için kullanılabileceği umuduyla muhafaza ettiler."

Gabriella başını salladı. "Sence orada bana Siren yeteneklerimi nasıl daha iyi kontrol edebileceğimi öğretebilecek bilgiler olacak mı?"

"Öyle olduğunu biliyorum." Calivan ona gülümsedi. *Obasının* saf ipeği -bugün yeşilimsi mavi şumasını ortaya çıkaran zengin bir bakır- her adımda etrafında *sallanıyor*, incilerin, akuamarinin taraklı saçaklarını

boncuklar ve küçük oksitlenmiş bakır diskler *obanın* kenarlarını ışıltı ve çınlamayla süslüyordu. "Büyü çalışmaları her zaman özel bir hobim olmuştur, özellikle de bir Siren'e yardım edebilecek ya da onu tehdit edebilecek büyüler söz konusu olduğunda. Alys - kız kardeşim - tam bir Siren olmayabilir, ama her zaman dikkat çekici bir şekilde

Sirenlerden bu yana halkımız için doğan en güçlü *imlanilerden* biri. Küçük yaşlardan itibaren onu korumak ve Katliam gibi bir saldırının bir daha yaşanmasını önlemek için öğrenebileceğim her şeyi öğrenmeye başladım."

"Bunu anlayabiliyorum." Gabriella kendi kız kardeşlerini ve onları büyüden korumak için kendi büyüsünü bastırdığı tüm yolları düşündü. "Kız kardeşler değerlidir."

"Gerçekten de öyleler." Altın rengi gözlerinde garip hüznün vardı ve ağzının kenarlarındaki hüznü melankoli ifadesini değiştirdi

Dalgın ve biraz da pişman. Sonra tekrar gülümsedi ve o geçici ifade kayboldu. "Artık Calberna'ya -Mystral'ın Katliam'dan sonraki ilk Siren'ine- geldiğine göre, Alys'i güvende ve güçlü tutmak için yıllar boyunca biriktirdiğim becerileri ve eserleri sana gösterebilirim."

"Bana öğretebileceğiniz her şeyi öğrenmek için sabırsızlanıyorum. Dilys size sihrimi kullanmaktan her zaman korktuğumu söylemiş olabilir. Onu her zaman kontrol edemedim. Bu yüzden bugün Biross ve Tarrant'ı yanımda getirmekte ısrar ettim." Arkasında yürüyen iki yüksek savaşçıya başıyla işaret etti. "Büyü alıştırma yapacağımız için, çok fazla büyü çağırırsam ve fazlalıkları akıtacak birine ihtiyacım olursa diye buradalar."

Calivan kaşlarını kaldırdı. "Dilys senin oldukça yetenekli olduğunu söyledi." "Tehlikeli . Hayatım boyunca yeteneklerimi bastırdım. Bu sadece

Bu şekilde kazara insanlara zarar vermeyi engelleyebiliyordum ama artık böyle bir seçeneğim yok. Sihrim her zaman şişelenemeyecek kadar güçlü hale geldi ve o kadar hızlı bir şekilde yenileniyor ki

basınç çok yükselmesin." Ona umutla baktı. "Bu, büyü çalışmalarınızın bana yardımcı olabileceği bir sorun gibi mi geliyor?"

"Sanırım öyle. Aklıma hemen deneyebileceğimiz birkaç teknik geliyor ve olağanüstü güçlü olduğu söylenen en az üç antik Siren var. Muhtemelen bazılarını bulabiliriz

günlüklerinde yeteneklerinin çevrelerindeki zararı vermesini nasıl engellediklerinden bahsederler."

Sarmal tüpün sonuna ulaşmışlar ve mercanın içinden geçerek doğrudan kraterin dik, volkanik kayasına belli olan bir binaya adım atmışlardı. Koyu renkli, çukurlu taş pürüzlü bırakılmıştı.

yer yer düzeltilmiş ve Calbarnan tarihinden sahnelere benzeyen muhteşem detaylı mozaiklerle işlenmişti. Balıklar arasında yüzen ve avlanan erkekler ve kadınlar. Patlayan volkanlar turuncu lav nehirlerini buharlı okyanuslara döküyordu. Kadim, altın gözlü kadınlar büyük taş burçların tepesinde dimdik duruyor ve ince kollarını devasa beyaz, köpüklü dalgalara doğru uzatıyorlardı.

Geniş odanın lagüne bakan duvarının tamamı şeffaf camdan bir baloncuktu ve kraterin muhteşem sualtı manzarasına olanak tanıyordu.

Sarayın geniş sualtı kısmı ve yukarıdaki canlı mercan resifi. Cam duvarın yanında, zemine oyulmuş geniş bir ay havuzu lagünün derin sularına doğrudan erişim sağlıyordu, böylece Calbernalılar istedikleri zaman odaya girip çıkabiliyordu.

Gabriella lagünün su altı manzarasını seyretmek için durakladı. "Bu çok güzel."

Calivan onun yanında durakladı. "*Tey*. Deniz Mystral'ın en büyük hazinelerinden biridir. Çoğu *Oulani*'nin asla bilemeyeceği eşsiz güzellikte gizli bir dünya." Bir süre sonra döndü ve denizin içine oyulmuş bir kapıyı işaret etti.

volkanik kaya. "Bu taraftan, *Sirena*."

O ve iki muhafızı Calivan'ı kapıya kadar takip etti. Kapının ardında, sönmüş yanardağın siyah kayasının derinliklerine oyulmuş büyük, penceresiz bir oda uzanıyordu. Kitaplıklar her duvarda sıralanmıştı ve her biri kitaplar, parşömenler ve kâğıt yığınlarıyla tıka basa dolu olan odanın tüm uzunluğunu kaplayan uzun sıralar oluşturuyordu.

"Sirenlerin arşivleri," diye duyurdu Calivan. "Bu oda Sirenler'in günümüze ulaşan tüm tarihi kayıtlarını içeriyor; Calberna'nın kendi kütüphanelerindeki metinlerin yanı sıra son yirmi beş yüz yıl boyunca tüm Mystral'daki kütüphanelerden ve özel koleksiyonlardan kurtardığımız ... ahem ..tüm belgeler de buna dahil."

"Etkileyici." En yakındaki kitaplıklardan birine doğru yürüdü ve raftan bir kitap alarak şaşırtıcı derecede modern görünen sayfaları karıştırdı. "Bu nispeten yeni görünüyor."

"Bilgilerin kaybolmaması için eski metinlerin transkripsiyonunu yaptık. Orijinal belgelerin en hassas olanları, kaçınılmaz çürümelerini yavaşlatmak amacıyla özel bir depoda tutuluyor."

"Mmm. Akıllıca." Kitabı rafa geri koydu ve ellerinin tozunu aldı. "Peki, bana Sirenlerin tarihini öğretmeye buradan mı başlayacağız?"

"*Ono*. En yararlı bulacağınıza inandığım bilgilerin özet bir versiyonunu derleyeceğim. Ama önce, neyle çalıştığımızı anlayabilmem için büyünüzü test ederek başlamamız gerektiğini düşünüyorum."

Gabriella ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırdı. Bu kadar gergin olmak çok saçmaydı. Trinipor'u denize gönderen Bağırış sayesinde, büyülü rezervuarları boşalmaya yakın olmasa da, taşmaktan hâlâ çok uzaktaydı. Kimseyi tehlikeye atmadan birkaç basit testin üstesinden gelebilirdi.

Gabriella omurgasını dikleştirerek, gergin rahatsızlığını itmek için gülümsemeye zorladı. "Elbette," dedi, gergin korkusundan hiçbir şey belli etmeyen sakin, soğukkanlı ses tonundan memnun bir şekilde. Dolu kütüphaneye şöyle bir göz gezdirdi. "Ancak tüm bu bilgilerin ne kadar değerli olduğunu düşünürsek, testlere burada başlamamız gerektiğini düşünüyorum."

Calivan kısa bir kahkaha attı. "*Ono*, ben dememeliyim." Dudaklarında gerçek bir eğlence gülümsemesi belirdi. "Sihirle ilgili deneylerimin çoğunu yaptığım özel bir laboratuvarım var. Bu taraftan." Kraliçe'nin dört muhafızından ikisi tarafından kuşatılmış kütüphanenin bir tarafındaki başka bir kapıya doğru yürümeye başladı.

Gabriella, Biross ve Tallant'ın arkasında olduğundan emin olmak için omzunun üzerinden baktı ve Dilys'in amcasını takip etti.

"İkinci Filo bugün yelken açacak. Olemas'ta hâlâ yapılması gereken temizlik var. Sana gelince Ryll" -Dilys kuzeninin itirazını engellemek için elini kaldırdı- "Fırtınaların Khamsin'ine kız kardeşlerini eve getireceğime söz verdim. Ari tekrar ayağa kalktığı anda, ikinizin İlkbahar ve Sonbahar Mevsimleri'nden arta kalanlarla Konumarr'a dönmenizi istiyorum. Wintercraig'e giden elçilerim olacaksınız ve Calberna'nın Æsir Adalarındaki yeni ailemize hoş geldiniz. Geri kalan kardeşlerimizi de yanına . Sözleşmemin şartlarına göre, hâlâ birkaç haftalık kur yapma süreniz . En büyük dileğim ikinizin de Gabriella'nın benim kalbimi çaldığı gibi sizin de kalbinizi çalacak *lianalar* bulmanızdır."

"Pek olası değil." Ryll alaycı bir şekilde gülümsedi. "*Sirena* türünün tek örneğidir."

"Ben olsam bundan o kadar emin olmazdım. Ne de olsa Siren kanı bir yerlerden geliyor."

Ryll kaşlarını çatı. "Dışarıda daha fazla Siren olabileceğini mi düşünüyorsun?" "Bence bu kesin bir olasılık. İşte bu yüzden, sen ve Ari ikinizin de araştırmaya başlamasını istiyorum. Sonra

Gabriella'nın büyük haykırışı ve ardından Nemuan ile olan savaşımız Sırrının hâlâ güvende olduğunu varsayalım. Bu da onun gibi başkaları da varsa, onların da güvende olmayacağı anlamına geliyor. Pek çok kişi bu gücü kendine mal etmek isteyecektir, sadece büyü yiyenler değil."

"Büyü yiyiciler." Ryll kelimeleri bir lanet gibi tükürdü ve Dilys'in saray ofisinin yuvarlak penceresinin yanında volta attı. Kalın camın ardında, Cali Va'Lua'nın büyük lagününü kaplayan mercan kayalıklarının arasında parlak tropik balıklar tembel tembel yüzüyordu. "Nemuan'ın bu kadar alçaldığına hâlâ inanamıyorum. Onun Köpekbalığı olduğuna da hâlâ inanamıyorum! O bir Calberna Prensiydi, büyük bir *Myerial*'in oğluydu. Bize nasıl ihanet edebilir, kendi annesine nasıl ihanet edebilir! Onurlandırmak ve korumak için yetiştirildiği her şeye böylesine aşağılık, affedilmez bir şekilde nasıl ihanet edebilir?"

"Kederden deliye dönmüştü," dedi Dilys. "Annesine ait olan tahta bir *Oulani* kadının, hatta bir Siren'in oturacağı düşüncesi dayanabileceğinden çok daha fazlaydı."

"Bundan daha fazlasıydı," dedi tanıdık bir ses arkadan. Dilys ve Ryll arkalarını döndüler. "Ari!"

Kuzenleri kapının girişinde sıralanmıştı. Kolları, sol bacağı ve gövdesi kalın bir şekilde sargılanmıştı. Kırık sağ bacağı ayak bileğinden bükülmüş dizinin birkaç santim yukarısına kadar atellenmişti ve sol kolunun altına sıkıştırılmış bir koltuk değneğine ağır bir şekilde yaslanmıştı. Koyu bronz teni solgun bir renk almıştı ve burnundan ağzının kenarlarına kadar derin acı çizgileri kazınmıştı. Yüzünü saran bandajları çıkarmış, kenarları siyah iplikle birbirine dikilmiş kızgın kırmızı yaralardan oluşan pürüzlü bir yamalı bohça ortaya çıkmıştı. Şifacılar Dilys'e yara izini önlemek için hiçbir şey yapamayacaklarını, Ari'nin yarayı en aza indirmek için tek umudunun en az bir yıl boyunca güneşten uzak durmak olduğunu söylemişlerdi. Sanki bu gerçekleşecekmiş gibi. O ve Dilys bir zamanlar birbirlerinin aynadaki görüntüleri olsalar da, bir daha kimse birini diğeriyle karıştırmayacaktı.

"Burada ne işin var senin?" Dilys ayağa fırladı ve masanın kenarından dolanarak yaralı kuzeninin yanına koşmak istedi ama Ryll ondan önce davranarak güçlü kolunu Ari'nin sırtına doladı ve onu Dilys'in masasının önündeki iki büyük

sandalyeye oturdu. "Otur, Ari. Düşmeden önce otur."

Ari kaşlarını çatı, sonra dikişli yaralarının yırtık kenarlarını çekiştirirken yüzünü buruşturdu. "Ben iyiyim, Ryll. Telaşlanma."

"Bırak ayağa kalkıp etrafta dolaşmayı, uyanık bile olmamalıydın. Calivan iyileşmeni hızlandırmak için seni sakinleştiriyordu! Annen nasıl oldu da yataktan çıkmaya izin verdi?" Ari'nin annesi, Dilys'in gemisinden çıkarıldığı andan beri en küçük oğlunun yanından ayrılmamıştı. Hiç kimse -Calivan bile-onu çocuğunun başucundan ayıramamıştı.

Ari sandalyeye çöktü ve kendi zayıflığının açık kanıtı karşısında yüzünü buruşturdu. "*Nima* uyuyor. Dilys'le konuşmam gerekiyordu, bu yüzden Calivan'ın benim için hazırladığı toniği çayına kattım. Benden memnun olmayacaklar ama en azından *nimam* benim için endişelenerek kendini bir Fade'e doğru sürüklemek yerine birkaç saat dinlenmiş olacak." Sandalyede kıpırdandı ve yaraları itiraz ederken bir iniltiyi bastırdı.

Dilys çenesini sıktı. Bu onun suçuydu. Kuzenini hedef haline getirmişti. Nemuan, Dilys'e ulaşmak için onu kaçırmış, ona işkence etmişti. "Çok üzgünüm, Ari. Bunun olmasını hiç istememiştim. Acını alıp kendim katlanabilseydim, katlanırdım."

Ari şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı, sonra nazikçe gülümsedi. "Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Başıma gelenler senin suçun değildi. Suçlanması gereken tek kişi Nemuan." Gülümsemesi hüzünlü bir hal aldı. "Ve gemime doğru yelken açıp bindiğinde ihanetin pis kokusunu alamadığım için ben."

"Saçmalık. Hepimizi kandırdı. Düşmanım olduğunu öğrendikten sonra bile, ihanetinin boyutunu fark etmemiştim. Ne de olsa o bir *Myerial*'in oğluydu. Kederden delirmiş olsa bile, Hanesinin koruyacak güce sahip olmalıydı."

"Çok çarpık bir şekilde, düşündüğü şey buydu. Ben seninle bu konuda konuşmak istiyordum." Ari atel takılı bacağını önüne uzatırken yüzünü buruşturdu. "Nemuan annesi ve kız kardeşinin ölümünden Merimydion Hanesi'ni sorumlu tutuyordu. Kadim tapındaki göçüğün -Nyamialine ve diğerlerini öldüren göçüğün- kasıtlı olduğunu söyledi. *Nima*'yı tahta oturtmak için bu felaketi sizin Hanenizin düzenlediğini iddia etti."

"Bu çok saçma!" Dilys öfkesinin arttığını hissetti, savaş pençeleri parmaklarının uçlarına bastırıyordu. Elinden gelse Nemuan'ı yine paramparça ederdi. "O lanet olası salak halkına ihanet etti, büyü yiyici oldu, Calbernalıları öldürdü, sonra da Summerlea Mevsimleri'ni kaçırdı, işkence etti ve sattı çünkü ailemin *Myerial*'ı öldürdüğünü ve onun Deniz Tahtı'nın kızı mı? *Nima*'m bu yükü asla istemedi! Kutsanmış Numahao, babam öldüğünden beri tek istediği ona katılmaktı. Her gün onun için bir eziyetti! Amcam ve ben sürekli mücadele ettik.

onu Fading'den! Ve o deli, hain, aptal *krillo*, Merimydion Hanesi'nin tüm Calberna'nın sorumluluğunu onun omuzlarına yükleyerek yükünü artıracığını mı düşündü?"

"Bunu ben de biliyorum, siz de biliyorsunuz ama o ikna olmuştu."

"Peki ya Nyamialine? Evimin onu da öldürmek için komplo kurduğunu mu düşünüyor?"

"*Ono*, onun ölümünün tamamen kazara olduğuna inanıyordu. Tapınakta olmaması gerekiyordu, hatırladın mı? Tapınağa son dakikada eklenmişti. grup." Ari sandalyesinde kıpırdandı. "Mia yüzünden Nemuan beni de bu çılgınlığına ortak edebileceğini düşündü. Mia kız kardeşim olduğu için onun intikamını almak ve Evinizden kendi adaletimi sağlamak isteyeceğimi düşündü. Ona gidip balina *şoto* yemesini söyledim. Bana ya kendi isteğimle ona katılabileceğimi ya da zihnimi ele geçirip beni kendi iradesine zorlayacağını söyledi."

"Bu mümkün değil." Ryll itiraz etti.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ama bunu yapabileceğini kanıtlamak için iki adamıma büyü yaptı -alınlarına kırmızı mürekkeple bir tür runik sembol çizdi- ve *Sirena*'nın yakalanmasından benim sorumlu olduğuma onları ikna etmek için Sesini kullandı. Sonra da onlara bana işkence etmelerini emretti. *Ve onlar da yaptılar.*" İçi boş, mizahsız bir kahkaha attı. "Bu yaraların çoğunu bana kendi adamlarım verdi."

Yıllardır birlikte denize açıldığım adamlar. Arkamda güvendiğim adamlar. Ne demek istediğini anladığında, adamlarıma kendilerini boğmalarını emretti. *Onlar da yaptı.* Fyerin ve diğerlerini böyle öldürdü ve bu yüzden hepsi damgalandı. Damgayı onlara yaptığı büyüü gizlemek için kullandı. Sonra aynı büyüü bana da yaptı."

Dilys hâlâ Ari'nin boynunun arkasına yapışmış olan bandaja baktı. "Gabriella'nın bana runik çember. Çıkarmak için kendi etini parçaladığın."

"*Tey.*" Ari yaraya uzanmaya başladı ama dokunmadan önce geri çekildi.

"Bana verdiği emirlerin işaret olmadan da geçerli olup olmadığını bilmiyorum, o yüzden önlem almalısın. Beni kimseye zarar veremeyeceğim bir yere kilitleyin. Çünkü bana işkence ettiği süre boyunca, beni Hanenizi yok etmek için nasıl kullanacağını anlatıp durdu, böylece siz Merimydionların onun hanesine yaptıklarının acısını anlayacaktınız."

"Seni hapse atmayacağım, Ari. Burada olman ve bana bunu anlatman, Nemuan'ın büyüünün bozulduğuna dair benim için yeterli bir kanıt."

"Yine de beni koruma altına almalısın. Sadece güvende olmak için."

Dilys, Ari'nin önerisini elinin tersiyle itti. "Nemuan neden annesinin ve kız kardeşinin ölümünün arkasında benim Hanedanımın olduğundan bu kadar emindi?"

"Bunun kanıtını kendi gözleriyle gördüğünü söyledi. Mur Balat'la işbirliği içinde olduğunu düşünürsek, kanıtın nereden geldiğini tahmin edebiliriz sanırım."

"Sanki Mur Balat'tan gelen herhangi bir şeye inanılabilirmiş gibi."

"Balat pek çok şey olabilir, ama hiç kimse onu dürüst olmamakla suçlamadı."

"Muhtemelen bunu yapanların sonu ölüm olduğu içindir."

"Doğru, ancak güçlü insanlara yalan pazarlayan bilgi simsarları uzun yaşama eğiliminde değildir."

"Yani Nemuan'ın Balat'ı annesini ve kız kardeşini kimin öldürdüğünü bulması için tuttuğunu mu düşünüyorsunuz?"

Ari omuz silkti. "Ya öyle ya da Balat bilgiyi başka bir şekilde elde etti ve işine yaradığı zaman kullandı."

Dilys kapıya doğru yöneldi.

"Nereye gidiyorsun?" Ari arkasından seslendi.

"Annemi görmek için. Eğer evimizde gerçekten bir hain varsa, bunu bilmesi gerekir."

Calivan Merimydion'un sihirli laboratuvarı oldukça etkileyiciydi. Lord Şansölye birkaç parça eşya toplayıp belinde asılı duran küçük bir keseye yerleştirmekle meşgulken, Gabriella geniş odada dolaşarak kitapları, her şekil ve renkteki kristalleri, iksir yapımında kullanılan malzemelerin etiketlenmiş kavanozlarıyla dolu sayısız rafı ve geniş bir büyülü eser koleksiyonu gibi görünen şeyleri inceledi.

"Görünüşe göre büyü üzerine epey çalışmışsınız," dedi. "Tey. Bu her zaman benim hobim olmuştur."

Calivan'ın büyüye olan ilgisine "hobi" çok hafif bir ifadeydi. Bu bir hobi değildi. Bu bir saplantıydı.

"Neden böyle bir ilgi?"

Calivan omuz silkti. "Ben bir Calbarnan'ım. Diğer savaşçılarımız gibi altın ve şan peşinde koşarak hayatımı ve kız kardeşimin mutluluğunu riske atmama izin verilmemesi, halkımı ve Hanedanımın kadınlarını korumak için başka yöntemler izlemediğim anlamına gelmez. Şimdi, başlamadan önce, gücünüzün bir kısmını benimle paylaşmanızı istiyorum. Ne olduğunu anladığımda

Yeteneklerin ne olursa olsun, onları nasıl kullanacağını ve kontrol edeceğini konusunda seni daha iyi eğitebilirim." Calivan ellerini uzattı.

Onları almak için hiç çaba göstermedi. Köpekbacağı'ndan beri, Dilys dışında herhangi bir Calbernana dokunma fikri ona aforoz edilmişti. Ari farklıydı elbette. Onun hayatını kurtarmaya çalışıyordu ve Ari ona tehdit oluşturamayacak kadar hasar görmüştü. En acil durumlar dışında kendi muhafızlarına bile dokunabileceğini sanmıyordu ve onlar da Dilys'çok güvendiği, onu korumaları ve yetenekleri onu alt etmekle tehdit ettiğinde büyülu taşmalarını emmeleri için seçtiği adamlardı.

Elbette, Merimydion Hanesi'nin *Myerial* ve *Donima*'sı olduğunda, dokunulma fobisini yenmesi gerekecekti. Dilys'in yapması gereken her güç armağanı için ona aracı olmasını beklemek saçmaydı. Çok fazla olacaktı. Dilys'in kaderinde

Bütün bir ulusa güç veren motor. Dilys'in annesine göre, Merimydion Hanesi'nin hamile kızları, çocuklarının kendi başlarına güçlü *imlaniler* olarak doğması için ondan yeteneklerini paylaşmasını bekler, hayır, isterlerdi. Kraliyet Hanelerinin güçlü kızları da daha fazla Siren doğabilmesi için aynı şeyi bekleyecekti. Savaşa giden Calberna'nın oğulları da onun armağanlarının kendilerine sağlayabileceği her türlü avantajı hak ediyorlardı.

Hepsine şüpheyle bakamazdı. Dünyadaki her erkek kurban peşinde koşan bir tecavüzcü değildi. Her Calbernana, özgürce paylaşmadığı büyüyü zorla almak için can atan bir büyü yiyici değildi.

Hala . . .

"Bunun yerine yeteneklerimi göstersem olmaz mı? Bu size neler yapabileceğim konusunda iyi bir fikir vermez mi?"

"Ne yapabiliyorsunuz, evet, ama nasıl yaptığınızı ya da ne kadar güç üretebildiğinizi değil."

"Oldukça fazla üretim yapabilecek durumdayım."

"Bu çok doğal. Ne de olsa sen bir Sirensin. Ancak, gerçekte ne kadar güçlü bir Siren olduğunuzu anlamak çok daha faydalı olacaktır. Bu sayede derslerimi sizin ihtiyaçlarınıza göre şekillendirebilirim."

Mantığı gayet . Elbette, gücünü kontrol etmeyi öğrenmesine yardımcı olabilmek için onun gücü hakkında mümkün olduğunca çok şey anlaması gerekiyordu.

Peki neden bu kadar tereddütlüydü? Bu Dilys'in amcasıydı, *Myerial*'ın ikiz kardeşi. Ona zarar vermek istemiş olamaz.

de Calivan'ın tenine dokunmasına izin verme fikri karşısında tüm vücudu dirençle zonkluyordu.

Onun suskunluğunun nedenini yanlış anlayan Calivan, "Muhafızlarınızın ve benim kontrol edebileceğimizden daha fazla güç üretme konusunda endişelenmenize gerek yok. Fazla gücü depolayabilecek birkaç kristal hazırlama cüretini gösterdim." Belindeki keseden kaz yumurtası büyüklüğünde parlak, cilalı bir taş çıkardı. "Büyülü cihazlarla ilgili son keşiflerimden biri. Kristal herhangi bir kaynaktan gelen büyü enerjisiyle doldurulabilir ve çeşitli amaçlar için kullanılabilir. Büyüleri depolayabilir. Büyülü eserlere güç vermek için kullanılabilir. Enerji ayrıca uygun bilgi ve yeteneğe sahip herkes tarafından - örneğin Kalbernans - çok az güç kaybıyla çıkarılabilir ve kullanılabilir."

"Gücümü o taşlarda depolamayı mı düşünüyorsun?" diye sordu.

"Umarım öyle olur. Bunu kesinlikle yapmak isterim. Bu sayede hem ne kadar güç üretebildiğinizi ölçebilir hem de sürekli yanınızda olmanıza gerek kalmadan büyünüz üzerinde deneyler yapabilirim."

"Bunu biraz düşünmem gerekiyor. Bir gösteriyle başlasak ve gücü seninle paylaşmama ya da o taşlarda depolamama doğru ilerlesek nasıl olur?" Biraz kızardı, suskunluğu yüzünden utandığını hissetti. Bu adamın ondan hoşlanmadığını ya da ona güvenmediğini düşünmesini istemiyordu. O, yeni ailesinin önemli bir üyesiydi.

Neyse ki Calivan alınmamış gibi görünüyordu. "Sizi en çok rahatlatacak şey buysa bunu yapabiliriz elbette. Ama siz yeteneklerinizi benimle paylaşana kadar neyle karşı karşıya olduğumuzu tam olarak anlayamayacağım. Büyük güce sahip her kişi, bu gücü aşağıdakilerden biraz daha farklı kullanır bir başkası. İşte bu farklılıklarda kontrolün gerçek anahtarlarını buluruz."

Tekrar kızardı ve kendi korkaklığından utanarak dudağını ısırıldı. "Elbette. Bu mantıklı. Sadece ... şey, Köpekbalığı'ndan sonra ..." Sesi kesildi.

"Anlıyorum." Gözleri nazikti. Sesi yumuşak, içtenlik ve şefkat doluydu. "Çok özür dilerim. Bunu kendim düşünmeliydim. Eğer beni takip ederseniz, dağın derinliklerinde güçlendirilmiş bir oda inşa ettirdim, orada zarar görme korkusu olmadan yeteneklerinizi gösterebilirsiniz."

"Dilys?" oluyor? Neden Prens Nemuan'ın evini yağmalıyorsun?

ofis mi?" Alysaldria, şeffaf ipek ve hafif bir parfüm girdabı içinde, Nemuan Merimynos'un saraydaki küçük ofisine girdi.

Dördüncü Filo'nun komutanı olarak. Arkasında, iki muhafızı kapının karşı tarafında yerlerini aldılar.

"Bilgi arıyorum." Dilys çekmeceleri karıştırmaya devam etti. Onu ilk aradığında annesi *Donimari* ile bir toplantıdaydı, bu yüzden toplantının bitmesini beklerken hainin kimliğine dair ipuçları bulmak için Nemuan'ın saraydaki ofisini aramaya karar vermişti. "Ari, Nemuan'ın annesi ve kız kardeşinin ölümünden Merimydion Hanesi'ni sorumlu tuttuğunu söylüyor. Ne demek istediğine dair bana bir ipucu verebilecek bir tür günlük tuttuğunu umuyorum."

"Öyle olsaydı bile, onu burada tutması pek mümkün olmazdı. Zaten Nemuan'ın iddialarına da pek itibar etmem. Zavallı çocuk belli ki kederden delirmiş."

Dilys annesinin, son iki yılını Olemas Okyanusu'nda denizcilere dehşet saçarak geçiren Nemuan'a "zavallı çocuk" demesine aldırmadı. Ona göre Nemuan, ihanetine rağmen hâlâ bir *Myerial*'in oğluydu ve bebekliğinden beri büyümesini izlediği bir kuzeniydi. İhaneti, acılarla raydan çıkmış bir hayatın son ve ne yazık ki trajik bir dönemeci idi. Dilys'in annesi sevdiği insanların kötü yanlarını görmekte zorlanırdı.

"Bize karşı harekete geçmesi neredeyse yirmi yılını alacak kadar kederli mi?" diye karşılık verdi. "Bağışla beni *Nima*, ama bu doğru değil."

Elini Prens Nemuan'ın çıplak omzuna koydu, sıcak güç hafifçe Prens Nemuan'ın içine akıyordu, anne sevgisinin bağlarıyla içgüdüsel olarak paylaşılan yumuşak bir enerji okşayışı. "Onca yıl boyunca Prens Nemuan'ın aklından neler geçtiği hakkında hiçbir fikrimiz *yok, moa elua*, onu neyin harekete geçirdiğini de bilmiyoruz. Yine de," diye itiraf etti yumuşak bir *sesle*, "sanırım bir *oulani* kadınla yaklaşan nişanlılığınızın bir etken olduğu açık."

"*Nima*." Merhum prensin masasında ya da dosya dolaplarında aydınlatıcı bir şey bulamayan Dilys aramayı bıraktı ve annesinin ellerini tutup dudaklarına götürmek için ayağa kalktı. "Ari'nin söylediğine göre, Nemuan Merimydion Hanesi Siavaluana ve Sianna'nın ölümünden doğrudan sorumludur."

Annesi sıkıntılı bir ses çıkardı. "Ne çılgınlık. Sanki içimizden biri başka bir kraliyet hanesine zarar istemiş gibi, hele ki babamın sevgili kız kardeşinin hanesine!"

"Ben de öyle dedim. Sonuçta, herhangi birimizin ne gibi bir nedeni olabilir ? *Tey*, sen *Myerial* oldun ama bunu sen istemedin."

"Hayır, hiç istemedim. Merimydion Hanesi'ni yönetmeyi hiç istemedim. Hayalimdeki mükemmel hayat, baban ve benim deniz kenarında bir kulübede birbirimizi severek çocuklarımızı büyütmemizdi." İnce elini babasının yanağına koydu, yaşlı ama hâlâ güçlü gözlerle ona baktı

üzüntü. "Ve sonra, o gitti ve sadece bir günden diğerine hayatta kalmak neredeyse katlanabileceğimden daha fazlaydı. Sen ve Calivan beni tutarken bile, kendimi soluyor gibi hissediyordum. Bunu istediğimi söylemekten utanıyorum." Uzun siyah kirpikleri gözlerinin üzerinden aşağıya indi. "İkinizi de sevdiğim kadar, babanıza katılmayı daha çok istedim."

Boğazı düğümlendi. "Biliyorum, *Nima*." Her zaman biliyordu. Aslında bu, uzun zamandır zihninin bir köşesinde yaşayan gizli bir korkuydu: Babasına duyduğu özlem onu mezardan çağırırken, onun aşkının, kardeşinin aşkının, evine ve ülkesine olan görevinin onu hayatta tutmaya yetmeyeceğini.

"İronik bir şekilde," diye devam etti Alysaldria, "Deniz Tahtı'nı istememiş olsam da, hâlâ istemesem de, Siavaluana'nın ölümü hayatımı kurtardı. Ölmeden önce bana gücünü hediye etti. Bu hediye Solgunluğumu durdurdu ve yıllar boyunca onu uzak tutmama yardımcı oldu."

Kaşlarını çattı, "Ama yine başladı, değil mi?"

Gülümsemesi solgundu. "Babanı hâlâ özliyorum, Dilys. Yılların sayısı bunu asla değiştiremez. Ve sen şimdi, babanın beni tamamladığı gibi seni tamamlayan bir *liana* ile, sana gerçekten layık bir eşle, zavallı Nyamialine'imizden sonra sonsuza dek kaybettiğini düşündüğüm neşeyi sana getiren bir eşle mutlu ve yerleşiksin. Yıllardır savaşıyorum, ama şimdi, sonunda dinlen."

Alarm alevlendi. Parmakları sıkıştı. Fade' teslim olmayı planlıyordu! "*Nima . . .*"

İnce bir parmağını adamın dudaklarına bastırdı ve başını salladı. "*Ono, moa elua*. Bu konuda konuşmayacağız. Zavallı amcan ikiniz de yeterince sıkıntılı. Gitmeme izin vermek istemiyor. Neden seni bir bebekle nişanlamaya çalıştı sanıyorsun? Ya da Deniz'den yemin ettiğimde Kızınızın bir *Myerial*'ın ihtiyaç duyacağı tüm sahip gerçek bir Calbernan olarak doğmasını sağlamak için Taht?" İç çekti. "Zavallı Cal. Onun için hiç eğlenceli değildi benim ikizim olarak doğmalıydı. Onun da seveceği bir *Liana*'sı olmalıydı. O çok güçlü, çok sevgi dolu, çok sadık, çok keskin ve zeki bir zihne sahip. Bir Siren'i bile değerli bir eş yapabilirdi. Yine de kaderin acımasız bir cilvesiyle, tüm o sevgi, tüm o güç ve bağlılık, onu tamamlayabilecek ve onu tamamlayabilecek bir eş yerine, doğuştan ikiz bir kız kardeşe zincirlendi."

"Hiç şikayet ettiğini duymadım."

"Elbette . İkizim olarak doğmanın yüksek bedeli konusunda en ufak bir pişmanlık bile dile getirerek beni incitmeyi aklından bile geçirmezdi. Ondan şüpheliyim."

sahip olduğu hayattan başka bir hayatı düşünmesine bile izin vermiyor. Bu durum sevgili kardeşimin bir *liana* ve kendi ailesinden mahrum bırakılmış olmasını daha az trajik kılmıyor."

Dilys hayrete düşmüştü. Annesinin babasını özlediğini biliyordu. Nasıl özlemesin ki? Dillon Merimydion'un ölümü gülümsemesindeki ışıltıyı çalmıştı. Ama geri kalanı ...

"Ne zamandır hissediyorsun, *Nima*?"

"Gerçekten mi? Babana olan aşkımın benim için Calivan'a olan aşkımdan çok daha derin ve önemli olduğunu anladığım ilk andan beri.

Cal'ın neleri kaçıracağını ilk kez o zaman fark ettim ve kardeşimi ne kadar seversem seveyim, kalbimin ve hayatımın geri dönülmez bir şekilde Dillon'a bağlı olduğunu ilk kez o zaman anladım. Kardeşimi seviyorum. Onu derinden seviyorum. Ama depomuzdaki o korkunç gece - eğer o hırsızlar Dillon'ım yerine Cal'ı öldürmüş olsalardı - yıllarca yas tutardım, kalbimin bir parçası onunla birlikte öldü, ama

Fade asla bana elini sürmezdi. Baban buna asla izin vermezdi. Beni hayata, senin Gabriella'nı bağladığın gibi, onun seni bağladığı gibi bağlardı. Bu gerçek bir Calbernan iddiasının hediyesidir. Ve kardeşimin bu mutluluğu kendi başına asla tadamayacak olması beni ağlatıyor."

"*Nima*, kendini suçlayamazsın. Calivan Amca'nın hayatını sana bağlayan geleneği yaratan sen değildin."

"Buna meydan okuyan kişi de ben olmadım." Alys parmaklarını gözlerinin iç köşelerine bastırdı. Ağlamıyordu ama Dilys onu ağlamamak için mücadele ettiğini bilecek kadar iyi tanıyordu. Gözlerini hızla kırptırdı ve kendini toparlamak için birkaç derin, hızlı nefes aldı. Kendini toparladıktan sonra ellerini indirdi ve çenesini tanıdık, kararlı bir şekilde kaldırdı. Tekrar konuştuğunda Dilys'in *nima*'sı değil, *Myerial* Alysaldria I'di, "Ama bu kadar yeter. Buraya çok daha acil bir endişeyle geldiniz. Siavaluana'nın ölümünden Evimizin bir üyesinin sorumlu olduğuna gerçekten inanıyor musunuz?"

"Nemuan'ın buna inandığına inanıyorum. Tüm bu hikâyeyi Ari'yi kendi tarafına çekmek için uydurmuş olabilir ama Ari bize ihanet etmeyi reddettikten sonra Nemuan'ın bu numarayı sürdürmesi için bir neden kalmadı. Tabii Nemuan'a göre bu bir yalan değilse."

Alysaldria sertçe başını salladı. "O zaman onun haklı olduğunu, Calberna'ya ihanet eden birinin gerçekten de Sarayımızda yaşadığını varsayarak devam edelim. Eğer

Nemuan şüphelerini kağıda dökmüştü, bunu burada, Saray'da, Hanedanımızın üyelerinin bu kadar rahat girip çıktığı bir yerde tutmazdı. Muhtemelen en eski hizmetkârlar, Merimynos Hanesi'ne bizden önce hizmet etmiş olanlar dışında, sarayda kimseye de güvenmezdi. Ya da belki Merimynos Hanesi'yle bağı olan, saray duvarları içinde çalışan ve yaşayan biri? Geldiğimizde personelin her üyesini kendi adamlarımızla değiştirmedik." Düşünceli bir şekilde bir parmağını dudaklarına götürdü. "Örneğin saray demircisi, Merimynos Hanesi'ne hizmet eden Osa Hanesi'nde doğdu. Siavaluana'nın oğullarının her birinin silahlarını bizzat o yaptı. Nemuan'ın güvenebileceği biri."

"Bu da başlamak için iyi bir yer gibi görünüyor," dedi Dilys, "ama hepsini aynı anda toplamanızı öneririm, böylece duymak istediğimizi düşündükleri hikâye üzerinde anlaşmaya varacak zamanları olmaz. Ayrıca Nemuan'ın hem şehirdeki hem de Cali Va'Mynos'taki özel odalarını araması için birini göndermek istiyorum."

"Anlaştık." Alysaldria iki muhafızına döndü. "Peris, en güvendiğin adamlarından iki ekip topla. Birini Cali Va'Mynos'a, diğerini de Merimynos Hanesi'nin şehirdeki malikânesine gönder. Her iki konutun da tepeden aranmasını istiyorum, özellikle de Prens Nemuan'ın odalarına ve ofislerine odaklanın."

Her kişisel günlüğü, her yazışma parçasını, Prens Nemuan'ın kaleme aldığı ya da sakladığı her notu geri getirin. Andion, tüm saray personelinin bir araya getirecek ve Merimynos Hanesi'ne kan bağı veya özel bir sadakati olan ya da Prens Nemuan'la kayda değer bir dostluğu olan her personelin kimliğini belirleyeceksin."

"*Tey, moa Myerial.*" Peris ve Andion derin bir şekilde eğildiler. Bunu yaparken, saçlarının uzun ipleri omuzlarının üzerinden öne doğru kaydı. Dilys'in gözüne kırmızı bir ışık çarptı ve vücudundaki tüm kaslar gerildi.

"Durun!" diye emretti, sesi güçle titriyordu. İki muhafız dikkat kesildi. "*Moa Myerielua?*" "Andion, bana boynunu göster."

"Prens mi?"

"Boynun! Bana boynunu göster." Direnmeyen muhafızın uzun saç iplerine uzanmaya başlamıştı bile. Dilys, 'un boğazındaki kordonlu sütunu açıp kulağının arkasındaki koyu ten üzerine işlenmiş küçük kırmızı bir rün çemberini ortaya çıkarırken Andion sessiz ve hareketsiz duruyordu.

"Bunu nereden aldın? Bu işareti sana Nemuan mı koydu?" Andion'un omzunu sert bir şekilde kavradı.

"Dilys!" Annesinin normalde Dilys'i yerinde durduracak olan alarmı, o kadar niyetli ve her şeye odaklanmıştı ki, zar zor fark edildi.

Pençeleri dışarı kayarak Andion'un omzunu deldi. Adam irkilmesine fırsat vermeden Dilys'in serbest kalan eli muhafızın boğazına uzandı ve savaş pençeleri soluk borusunun etrafını tehdit edercesine kıvrıldı. Pençelerden birinin keskin kenarı Andion'un kulağının yanındaki küçük kırmızı çemberi okşadı. "Son bir kez soracağım. Bu işareti sana kim verdi?" Dilys'in muhafızın omzunu kavrayışının altından kan sızdı ve Andion'un *ulumi kaplı* göğsünden aşağı süzüldü. Kraliçenin tüm muhafızları gibi Andion da birçok savaşın ünlü kahramanıydı ama eğer Andion Nemuan'ın komplosunun bir parçası olsaydı Dilys hiç düşünmeden onun boğazını keserdi.

"Sana ne oldu, Dilys? Onu hemen serbest bırak!" Emir annesinin sesinde zonkluyordu. Bunu açıkça hissetti ama itaat etmek için hiçbir zorlama hissetmedi.

"Anlamıyorsun, *Nima*. Ari, Nemuan'ın onun ve adamlarının üzerine böyle bir işaret çizdiğini söylüyor. Nemuan'ın onları *susirena* ile kontrol etmesini sağlıyordu. Nemuan adamlarımı bu şekilde boğdu, Fyerin ve diğerlerini de. Onlara bu işareti yaptı ve sonra boğulmalarını emretti, onlar da itaat etmek zorunda kaldılar." "Bu doğru olamaz," diye itiraz etti Alysaldria. "O işaret tasarlanmış bir koruma

ve büyüünün gücünü *engellemek* için."

"Bunu sana kim söyledi? Çünkü bunu yapanın hainimiz olduğundan şüpheleniyorum."

Annesi bronz teninin altında solgunlaştı. "*Ono*." Dudakları titremeye başladı ve başı bir tür şaşkın inkârla bir o yana bir bu yana sallandı. Geriye, Dilys'ten uzağa doğru sendeledi ve titreyen bir elini ağzını kapatmak için kaldırdı.

Ve sonra anladı tabii ki. Bunun farkına kalbinin göğüs kafesine çarpmasına neden oldu. Damarlarındaki kanın her damlası buza dönüştü. Tatlı Numahao.

Tatlı, kutsanmış, Numahao.

Calivan.

Dilys Andion'u bıraktı ve annesine doğru yaparak kollarını sıkıca kavradı. "*Nima*? Calivan nerede? Kardeşin nerede?"

Alysaldria sessiz bir dehşet içinde ona baktı.

"*Sirena*'yla birlikte." Bunu söyleyen Peris'in gözleri ve dudakları gergin, beyaz oluklarla çevriliydi. "Lord Şansölye ona büyü konusunda yardım etmeyi teklif etti. Eski çağlardan kalma

Onun bir Siren olduğunu keşfettiğinden beri metinleri yazıyor, böylece yardımcı olabilirdi."

"Nereye gittiler?"

"Emin değilim. Sanırım Siren kütüphanesinin altındaki laboratuvarı hakkında bir şeyler duydum."

Dilys döndü ve kapıya doğru fırladı.

"Dilys!" diye bağırdı annesi arkasından. "Dilys, bekle!"

yavaşlamadı. "Ryll'ı çağır," diye seslendi omzunun üzerinden.

"Toplayabildiği kadar adamla Calivan'ın laboratuvarında benimle buluşmasını söyle. Ve hiçbirinin o işareti taşımadığından emin ol!"

OceanofPDF.com

Bölüm 29

Gabriella, Biross, Tarrant ve kraliçenin iki muhafızını arkasına alarak Calivan ve diğer iki muhafızın peşine takıldı.

Laboratuvarından, duvarları dokunulduğunda süngerimsi bir his veren pürüzsüz beyaz bir yüzeyle kaplı, ışıkla aydınlatılmış bir tünele girdiler. Tünelin kapısı arkalarından kapandı, mandalın yerine otururken çıkardığı ses Gabriella'nın sıçramasına ve şaşkınlıkla dönmesine neden oldu. Artık dağın derinliklerindeydiler ve kapı arkalarından kapandığında Gabriella'nın güneşle olan bağlantısı tamamen kesilmişti.

Calivan, "Kapıdaki otomatik mandala aldırılmamalısınız," dedi. "Bu bir güvenlik önlemi, tıpkı duvarları ve laboratuvar kapısının arkasını kaplayan enerji emici malzeme gibi. Test ettiğim bazı büyüler oldukça güçlüydü ve en küçük büyü enerjisi sızıntısı bile laboratuvarıma büyük zarar verebilirdi."

"Elbette." Tehlikede olmadığı apaçık ortadayken bu kadar ürkek olduğu için kendini aptal gibi hissediyordu. Sadece kapı kapanıp güneşle olan bağlantısı kesildiğinde, güneşten doğan hava değişimleri de onunla birlikte yok olmuştu. Özündeki güçlü, için için yanan sıcaklığın kaybı, tasmalı ve çaresiz olduğu pek çok tatsız anıyı geri getirdi. "Özür dilerim. Saçmaladığımı düşünüyor olmalısınız."

"Hiç de değil. Yaşadığın travmatik deneyim göz önüne alındığında, harika gidiyorsun."

Tünelin sonunda başka bir kapı bekliyordu. Bu kapı, tamamen tünelle aynı enerji emici malzemeyle kaplanmış büyük, yuvarlak bir odaya açılıyordu.

"Ve burası da benim test odam," dedi Calivan. Odanın içine doğru yürürken *obası* akıyordu. "Burada zarar verme endişesi olmadan yeteneklerinizi gösterebilirsiniz."

Gabriella kapıya kadar gelebilmişti; ağır bir kapı, Panik tam olarak ortaya çıkmadan önce, kapatıldığında geçilmez bir mühür oluşturmak için çevredeki duvara uzanan geri çekilebilir metal cıvatalar. Test odasında ne pencere ne de başka bir kapı vardı. Kalın, geri çekilebilir metal sızdırmazlık çubukları olan tek kapı dışında hiçbir giriş ya da çıkış yolu yoktu. Ve duvarlar güçlü büyüleri bile geçirmeyecek şekilde tasarlanmıştı.

Büyüye karşı güçlendirilmiş bir odanın bile kendi büyüünü tutabileceğinden emin değildi; ne de olsa tüm Trinipor Sahili'ni denize haykırmış, Mur Balat'ın kalesini ve üzerinde durduğu dağı da beraberinde götürmüştü. Ama eğer Calivan'ın test odası onun en tehlikeli büyüünü bile tutabiliyorsa, o zaman içine adım atmak Mur Balat'ın tasmalarından birini daha kendi boğazına isteyerek takmak gibi bir şey olurdu. Bu düşünce kalbinin çarpmasına ve nefes alış verişinin hızlanıp sığlaşmasına neden oldu.

"*Sirena*?" Calivan onun kendisini odaya kadar takip fark edince döndü. "Ne oldu?"

"Özür dilerim." Başını salladı ve geri . Cildi gibiydi, güneşten beslenen yeteneklerinin normal ısısı sönmüştü. Çok daha ölümcül olan diğer gücü ise paniğine yanıt olarak hızla harekete geçiyordu. "Üzgünüm, Lord Şansölye, ama fikrimi değiştirdim. Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Belki daha sonra, Dilys müsait olduğunda ..."

Calivan Dilys'in amcası olabilirdi ama tutsaklık anıları hâlâ çok yeni, çok hamdı. Ve Gabriella'nın gerçekten güvendiği tek kişi Dilys'ti. Yanında gardını indirip gerçekten savunmasız kalmasına izin verebileceği tek kişi Dilys'ti.

Calivan'ın kaşları bir an çatıldı, sonra anlayışlı bir ifadeye büründü. "Elbette, *Sirena*. Sen nasıl istersen. Şimdi geri döneceğiz. Belki de işe kadim Sirenler tarafından yazılmış günlükleri okuyarak başlarsan daha rahat edersin."

"Evet." Kibar bir maske taktı, yüzündeki ifadeyi göstermek istemiyordu. Dilys dışında herkese karşı korkusunun gerçek yüzünü gösterdi. "Kulağa harika bir fikir gibi geliyor."

"Mükemmel. Hadi kütüphaneye geri dönelim."

"Özür dilerim," dedi adam yaklaşırken tekrar. "Hediyelerim hala çok kapalı bir alanda kullanırken kendimi rahat hissetmem için öngörülemez

Şehrin altında." Bu bahane dilinden kolayca döküldü, en ufak bir pişmanlık belirtisi bile taşııymıyordu. Yeteneklerini kullanma konusunda gergin olduğu doğruydu ama bunun Calivan Merimydion'u neden kapalı, sihirle korunan bir yere kadar takip etmeyeceğıyle hiçbir ilgisi yoktu. Daha sonra yalanını Dilys'e itiraf edecek ve Dilys de o boğuk kahkahasını atacaktı.

Onu en kadınsı yerlerinden titretti, sonra da kendi seçtiğı bir cezayı talep etti. Bu düşünceyle nemli bir hal aldı. Adamın ceza olarak talep ettiği şey, evlendiklerinden beri çok daha samimi ve katlanarak daha zevkli hale gelmişti.

"Özür dilemene gerek yok. Bir balığı yakalamanın birden fazla yolu vardır." Calivan çekici bir şekilde gülümsedi, bir kolunu kızın boğazına doladığında, bir elini ağzına kapattığında ve büyük, kudurmuş yudumlarda sihir.

Saldırı o kadar ani, o kadar beklenmedikti ki Summer'ın ne olduğunu anlaması tam bir saniye sürdü ve Calivan'ın boğucu eline karşı haykıracak ve kendini kurtarmak için mücadele edecek kadar aklını topladığında, adam onu o kadar derinden tüketmişti ki savaşacak gücü kalmamıştı.

"Tanrıçam!" Calivan nefes aldı. "Böyle bir güç!" Sesi huşu içindeydi. Ve sonra, çalınmış güçle dolu bir sesle bağırırken acımasız bir komutla, "Muhafızlarını öldürün!"

Kraliçenin dört muhafızı Biross ve Tarrant'a o kadar hızlı yaklaştı ki, Dilys'in adamları kılıçlarını kınlarından çıkarmaya vakit bulamadan kraliçenin muhafızlarının mızraklarının sivri uçlarına saplandılar. Vücutları buruştu, göğüslerinde açılan deliklerden kan akıyordu.

"Çabuk, cesetleri odanın içine atın." Kraliçenin dört muhafızı ölen savaşçıları toplayıp küre şeklindeki test odasına kadar taşıdılar ve cesetleri bir çöp gibi içeri attılar. Öfke ve dehşet içinde çarpıştı. Dönerek kurtulmaya çalıştı ama Calivan sadece tutuşunu sıkılaştırdı, kollarını kaburgalarına bastırdı ve nefes almasını zorlaştırdı. Tutuşunu bırakmadan yanındaki keseye uzandı ve cilalı, yumurta şeklindeki kristallerden birini çıkardı. Ondan aldığı büyüü ona vermeye başladığında kristal parlak bir şekilde parlamaya başladı.

"Dilys'le evlenip Calberna'ya gelmek yerine Wintercraig'deki evine dönmeliydin," diye azarladı.

gazap. "Balat istediğini elde etti, Kış Kralı Minush Orotto'nun bir Mevsim'e sahip olmayı hayal ettiği güne pişman olmasını sağlayacaktı.

Summerlea ve Dilys, onu sahiplenmeyi açıkça reddettiğinizde sizi takip etmeye devam edemezdi. Eve dönseydin, her şey yoluna . Sana ya da kardeşlerine asla zarar vermek istemedim. Sadece yapamadım. hiçbirinizin yeğenimle evlenmesini istemiyorum."

Summer, Calivan'ın sözlerinin ardındaki anlamı kaskatı kesildi. Tatlı Helos. Kaçırılmasının arkasında Calivan Merimydion vardı! Mur Balat'ın Summer ve kız kardeşlerini kaçırmasına yardım etmişti!

"Alys, Deniz Tahtı'ndan, Dilys'in Summerlea Mevsimi'nden biriyle birleşmesinden doğacak her kızın, Calbernan kraliçesine layık hediyelerle *imlani* olarak doğacağına dair yemin etti," diye devam etti Calivan. "Onu kaybetme riskini göze alamazdım. Tüm hayatımı onu güçlü, güvende ve mutlu tutmaya adadım.

Ve sonra sadece geri dönüp Dilys'i kocan yapmakla kalmadın, aynı zamanda bir Siren oldun! Kızını *imlani* yapmak için Alys'in hediyelerine ihtiyacın yok, ama yine de onu öldüreceksin. Onun tahtını alacaksın ve ona hiçbir şey bırakmayacaksın. Sana kraliçesinin hediyelerini vermek için kendini tüketecek, kendini tüketecek ki Öyle ki onu hayatta tutmak için kullandığım iksir bile Soluşunu durduramayacak."

Calivan sanki büyük ve korkunç bir duyguya kapılmış gibi ürperdi. Sonra Summer'ın kulağına yaklaştı ve tısladı, "Kız kardeşimin Fade olmasına izin vermeyeceğim. Bunu önlemek için ne yapmam gerektiği umurumda değil."

O tıslayan seste bir ton vardı. Daha önce de duyduğu vahşi bir vahşetin . Tıpkı babasının içinde böylesine korkunç bir meyve doğuran sapkın tohum gibi bir saplantı. Öfke içinde titreşti ve taze, vahşi bir büyü dalgası getirdi.

İlk kristal yumurta o kadar parlak parlıyordu ki, doğrudan güneşe bakmak gibi kör ediciydi. Calivan onu bir saniyeliğine değiştirdi. Bu ilkinden bile daha hızlı doldu.

Onu öfkeliendiren sadece Summer ve kız kardeşlerinin kaçırılmasındaki parmağı değildi. Kız kardeşine duyduğu saplantılı aşk, kendi korkusu ve kederi dışında herhangi birini ya da herhangi bir şeyi düşünme yeteneğini gölgede bırakmıştı. Kendi ailesini bile.

Aile asla aileye zarar vermemelidir.

Lily'nin babası kızını asla dövmemeliydi, ta ki Lily ondan kaçmak için kendi hayatını ve doğmamış çocuğunun hayatını tehlikeye atana kadar.

Nemuan Merimynos, annesi ve kız kardeşinin öldürülmesinden duyduğu acının onu intikam için kendi masum kuzenlerini öldürmeye itmesine asla izin vermemeliydi.

Verdan Coruscate, keder ve suçluluk duygusunun onu deliliğe ve yıkıma sürüklemesine izin vermeden karısının ölümünden kurtulacak gücü bulmalıydı. Krallığı fethedildi. Oğlu mirastan mahrum bırakıldı ve sürüldü. Bir kızı savaşı bitirmek için satıldı. Diğer üçü rüzgârlara savruldu; ikisi öldü, biri ölmek üzere. Verdan ailesini, Alysaldria'nın Dilys için yaptığı gibi, onları ilk sıraya koyacak kadar sevseydi, her kayıp ve trajedi tamamen önlenebilirdi. Pervasızca intikam almaya kalkışmamıştı. Kocasını ve doğmamış çocuğunu kaybettiği için kendini delirtmemişti. Geride bıraktığı çocuğu için güçlü kalmayı başarmıştı.

Ve şimdi Alysaldria'nın kardeşi -ikizi- bir grup katil hırsızın ona yaptığını oğluna yapacaktı. Eşini katledecekti. Ve eğer Dilys onu mezara kadar takip etmezse, hayatının geri kalanında her an kendine eziyet edecekti. Evlendiği cesur, muhteşem, hayattan daha büyük savaşçı, onun ölümünü bir başka kişisel başarısızlık olarak algılayacaktı. sevdiklerini güvende tutamaması.

"İyi tanrıça, büyüün bir sonu yok mu?" Calivan güneş ışığıyla parlayan ikinci kristalin yerine bir değil iki tane daha koydu ve Gabriella, büyüündeki azalma orantılı olarak artarken onun kollarında sarktı.

"*CALIVAN!*"

Tanıdık bir ses Lord Şansölye'nin adını haykırınca Calivan şaşkınlıkla irkildi.

"*ARKADAŞIMI SERBEST BIRAK, SENİ HAIN KRILLO!*"

Dilys! Eşinin sesi Gabriella'nın içinde yeni bir büyü dalgasının kabarmasına neden oldu. Onun yakınlığı, onun için geldiği ve her zaman onun için geleceği bilgisi, birlikteliklerinin bağlarını şarkı söyleyerek canlandırdı ve gücünün kaynağında bir katalizör gibi hareket etti.

Calivan, içinde biriken sihir, onu ondan boşaltma yeteneğini hızla aşarken lanet okudu. "Siz dördünüz!" diye kraliçenin muhafızlarına emretti.

"Dışarıdaki Calbern *Myerial*'ı öldürmeye çalışıyor! Oraya gidin ve onu durdurun. Gerekirse öldürün onu!"

Ne? Bu aşağılık adam... bu kraliçe katili... kendi yeğenini mi öldürecek? Kendi kanından olan birini? *Dilys'i öldürmeyi mi düşündü? Gabriella'nın eşini?*

Cesedinin üzerinden.

Dilys'in yakınlığıyla yenilenen güç kaynağı, içinde fişkıran kükreyen bir pınara dönüştü. Şiddetli, vahşi ve öldüresiye koruyucu.

"Tanrıçam! Ne kadar büyün var senin?" Bu kez Calivan'ın sesi, büyüsünün seli onu boğma tehdidiyle karşı karşıya bıraktığı için korkuyla doluydu. Bir kristal daha doldu, sonra bir tane daha ve hâlâ büyüsü artmaya devam ediyordu.

Nefes almaya çalıştı - ihtiyacı olan tek şey bir nefesti. Güç okyanusu ona doğru çarpıyor, bir çıkışa ihtiyaç duyuyor, onu serbest bırakmak için Sesine ihtiyaç duyuyordu. Trinipor'u batıran çığlık gibi, içinde yükselen Haykırış da öfke ve intikam dolu bir haykırıştı ama aynı zamanda eşini, kanını paylaştığı katil deliden korumak için duyduğu vahşi bir ihtiyaçtı. Bağırış'ın ihtiyacı olan tek şey bir nefesti; onu serbest bırakmak için sadece bir nefes.

Ama burnunu ve ağzını kapatan el buna izin vermedi. Calivan'ın ön kolunu pençeledi, tırnakları o kadar derine battı ki kan aktı. Parmak uçları tutuşunun şiddetinden yanıyor ve zonkluyordu.

"Geber!" Calivan ona karşı kendi çalıntı büyüsünü kullanarak bağırды.
"Şimdi öl!"

Komuta ona öyle bir güçle çarptı ki, vücudundaki her kemik paramparça olmuş gibi hissetti. Ciğerlerinde kalan azıcık nefes de boğuk bir çığlıkla hırıldayarak dışarı çıktı. Kalbi göğsüne çarptı, sonra teklemeye başladı, içinde patlayan sihir, üzerine bastıran güçlü Emir'le boğuşurken ritmi durakladı.

Calivan diğer kolunu serbest bıraktı, belindeki mücevherli kından hançeri çıkardı ve göğsüne sapladı.

Acı içinde patladı, aklını dağıttı ve uzuvlarının gücünü elinden aldı. Karanlık, görüş çevresinden içeri girerek görüşünü gölgeledi. Vücudu onunkine doğru sarktı.

Calivan'ın onu test odasına sürüklediğini ve Biross ile Tarrant'ın cesetlerinin üzerine fırlattığını belli belirsiz fark etti.

"Siren olabilirsin," dedi, "ama Numahao'nun gerçek kızı değilsin. Komutamdan ve kılıcımdan bir şekilde kurtulsan bile, yine de bir *oulani* gibi boğulabilirsin!"

Odanın dışındaki koridorda bulunan büyük bir vanayı çevirdi ve deniz suyu test odasının tavanındaki iki büyük ızgaradan içeri akmaya başladı.

Kapı çarparak kapandı ve Gabriella çelik sürgülerin içeri doğru kayarken çıkardığı sesi duydu, oda hızla suyla kendisini ve Biross ile Tarrant'ın cesetlerini içeriye hapsetti.

Dilys dizlerinin üzerine çöktü ve muhafızın sapladığı mızraklardan birinin keskin, parlak uçlarının altından kaydı. Bir saniye sonra tekrar ayağa muhafızın solar pleksusuna sert bir darbe indirdi. Muhafız ciğerlerindeki tüm havanın dışarı çıkmasıyla hırıltılı bir soluk verdi, ardından Dilys'in çenesine indirdiği nakavt edici yumrukla yere düştü.

Dilys, Ryll'in adamlarından birine, "Çıkarın onu buradan," diye bağırdı.

"Kilitleyin onu

"Onu her ne büyüünün etkisi altındaysa ondan kurtarana kadar kimseye zarar veremeyeceği bir yere."

Odanın etrafında Ryll ve iki düzine savaşçı, kraliçenin kalan üç ensorcellenmiş muhafızını bastırıyordu. Dilys mecbur kalsaydı onları öldürebilirdi. Neyse ki Ryll kan dökmeyi gereksiz kılacak kadar adamlarla gelmişti.

Aynı şey Calivan için geçerli olmayacaktı.

Annesinin en güvendiği dört muhafız silahlarını çekmiş ve cinayet işlemeyi akıllarına koymuş bir halde odaya daldıkları anda, Dilys'in amcası hakkındaki şüpheleri doğrulanmıştı.

Calivan Merimydion halkına ihanet etmişti.

Sadık ve onurlu adamlarını, Köpekbalığı'nın Ari üzerinde kullandığı aynı kontrol büyüyle mürekkeplemişti. Köpekbalığı'nın Merimydion Hanesi'nden intikam almak için öldürdüğü Fyerin ve diğer Calbernan'ları boğmak için kullandığı büyüünün aynısı.

Calivan karşı koyamayacakları bir büyü yapmış ve kız kardeşinin oğlunu öldürmeleri için göndermişti.

Daha da kötüsü, onları yirmi beş yüz yıl sonra doğan ilk Siren'in iddia edilen eşini öldürmeleri için göndermişti. Dillon Merimydion'un ölümünün eşi Alysaldria'ya ne yaptığını çok iyi biliyordu ve Alysaldria bir Siren değildi. Yeteneklerinin gücüyle -şimdi onları bağlayan bağların gücüyle- Gabriella, Dilys'in ölümünden sağ çıkamazdı, Dilys'in kendisinininkinden sağ çıkamayacağı gibi.

Calivan'ın Gabriella'ya vermeyi planladığı zarar için Dilys amcasına merhamet göstermeyecekti.

Dilys vahşi bir hırıltıyla amcasının laboratuvarına koşarak odanın arka tarafındaki kapıya yöneldi. Ryll'in adamlarının yarısı, büyülenmiş kraliçenin muhafızlarına eşlik ederek bölgeden ayrıldı. Geri kalanlar Dilys'i takip etti.

"*Moa Myrielua*, bekle!" Ryll'in adamlarından üçü hızla Dilys'e yetişerek kapıya giden yolu kapattı. "Bu bir tuzak olabilir,

Lordum. Önce biz gidelim."

"*Ono*. Oradaki benim arkadaşım."

"Ve *Sirena*'mız, geleceğimiz *Myerial*, umudu. Sen öldürülürsen hayatta kalamayacak olan."

Dilys onları kenara itmeye çalıştı, ancak üç kişi daha arkadan kollarını tutarken, üç kişi daha kapıyı açmak için etraflarından koştu.

Bunu yaptıkları anda kör edici bir ışık parladı ve güçlü bir patlama odayı sarstı. Cam kaplar paramparça oldu. Büyülü eserler uçtu. Dilys ve adamları patlamanın şiddetiyle geriye doğru savruldu. Dilys ayağa kalktığı anda, kapıya en yakın olan dört adam

Patlama sırasında ölü ya da ölmek yatıyorlardı, derileri fokurdu ve kemiklerinden eriyordu.

Bu manzara Dilys'in öfkesini daha da artırdı ve bunun tek nedeni gözlerinin önünde öldürülen adamlar değildi. O patlama onun için yapılmıştı. Bu da Calivan'ın ona bir savaşçının ölümünü vermeyi bile düşünmediği anlamına geliyordu.

"*CALIVAN!*" diye bağırdı. "Seni hain korkak! Büyücü numaralarını bırak, dostumu serbest bırak ve ortaya çık ve adam gibi bir Calbern gibi benimle yüzleş!"

"Seni öldürmek istemiyorum, Dilys," diye Calivan. "Ben de onu öldürmek istemedim. Ama Deniz Tahtı'nı almasına izin veremem! Alys Solacak!"

Dilys yaklaştı, amcasının ona daha tatsız büyülü sürprizler hazırlaması ihtimaline karşı koridorun açıklığından uzak durmaya dikkat ediyordu. Ryll'a karşı tarafa geçmesini işaret etti. "Her şey bitti Calivan. *Nima* ne yaptığını biliyor. *Myerial* Siavaluana ve Sianna'nın ölümüne karıştığını biliyor. Nyamialine'in. Beni öldürmeyi başarsan bile, hayatını kaybedeceksin. Ve sen ve ben olmadan, *Nima* her halükarda yok olacak. İstedğin bu mu? Kendi kız kardeşinin, kendi ikizinin ölümünden sorumlu olmak mı?"

"Olmayacağım! Ben bunu gördüm. Onun Solgunluğunu uzak tutmanın bir yolunu buldum.

Onu hayatta tutacak bir iksir ve bu taşlarda topladığım güçle, onlarca yıl yaşayacak kadar gücü olacak, hatta belki de Yüzyıllar!"

"Sence istediği bu mu? Elleri bulaşan kanın bedeli olarak yaşamak mı? Kız kardeşini hiç tanıyor musun?"

"*Anlamıyorsunuz!*" Calivan ağladı.

"Yeterince anlıyorum. Şimdi Gabriella'yı serbest bırak ve benimle yüzleşmeye gel amca. Sana bir savaşçının ölümünü vereceğim. Bir kavga, sadece ikimiz. Fang

ve sadece pençe."

"Beni dişinle tırnağınla alt edebileceğini mi sanıyorsun?" Calivan'ın sesi keskindi. "Bana savaşçı hayatı yasaklandığı için kolay bir av olduğumu mu sanıyorsun?"

"*Ono*, amca. Öyle olmadığını biliyorum. Ben sadece Fyerin ve Nemuan'ın ellerinde senin yüzünden ölen diğerlerinin inkar ettiği onuru sana teklif etmeyi düşündüm."

"Nemuan'ın yaptıklarından ben sorumlu değilim!"

"Öyle değil mi? Ailesini öldürdünüz. Evini yok ettiniz. Kaybetme korkusu seni nasıl çıldırttıysa, onu da kaybetmek çıldırttı."

Ryll'in adamlarından biri odanın diğer ucuna fırladı. Koridordan bir büyü patlaması . Ryll'in adamı zar zor kendini güvene almayı başardı. Ancak arkasındaki masanın durumu pek de iyi değildi. Büyü -her ne ise- ahşabı kavurdu ve birkaç mühürlü cam kavanozu parçaladı, içindekileri sıvılaştırdı ve dumanlı, fokurdayan yapışkan maddeyi yere döktü. Adamlarından birkaçı zehirli dumandan öksürmeye ve el sallamaya başladı.

"Dikkatli ol, yeğenim. Laboratuvarımda bulunanlar dikkat edilmeden karıştırıldığında iyi tepki vermezler. Adamlarınızı alıp gitmenizi öneririm."

Ryll'in adamı Dilys'in yanına ulaştı. "Koridorda sadece o var, *Moa Myerielua*.

Sirena onunla birlikte değil. Koridor yaklaşık yirmi metre uzunluğuunda ve diğer ucunda kapalı bir kapı var. Onun arkasında olmalı. Görebildiğim kadarıyla saklanabileceği hiçbir yer yok."

Dilys laboratuvarın zemininde tüten dumana ters ters baktı. Artık bu kadarı yeterdi. "Beni öldürmek mi istiyorsun? İşte sana . Çünkü Gabriella'yı almaya geliyorum. Beni durdurmanın tek yolu beni öldürmek. O zaman *Nima*'ya tek çocuğuunu nasıl öldürdüğuünü açıklayabilirsin."

"Seni öldürmeyeceğim. Buna gerek yok. Sen zaten ölüsün. Sadece henüz bunu bilmiyorsun."

Dilys'in kanı buza dönüştü. Calivan'ın kendini beğenmiş kesinliği tek bir anlama gelebilirdi.

"Ona ne yaptınız? Eşime ne yaptınız?"

Dilys, amcasının büyüünün tehdidine aldırmadan kapı aralığuından içeri daldı ve amcasına doğru koşmaya başladı. Tıpkı Ryll'in adamının söylediği gibi, Calivan koridorda yalnızdı. Arkasındaki kapı -koridora girip çıkmanın tek yolu- kapalıydı.

Dilys'in savaş dişleri aşağı indi ve pençeleri çıktı ama ikisine de gerek kalmadı. Dilys itiş kakış geçerken Calivan itiraz etmeden kenara çekildi. Ancak Ryll ve adamlarının geri kalanı da koşarak içeri girecekti,

Calivan onları bir güç kelimesiyle geriye doğru savurdu ve arkalarından bir şişe fırlatarak "*Ignetha!*" diye bağırdı. Koridor kapısını ortaya çıkan ateş patlamasına karşı çarparak kapattı ve sıkıca kilitledi.

"Bir Calbernian eşinin yanında ölme hakkını hak eder," dedi Calivan. "Size bu kadarını önerebilirim. Ancak Ryllian Ocea ve adamlarınız ya laboratuvarımı terk et ya da öl."

Dilys onu görmezden geldi. Koridorun sonundaki kapıya ulaşmıştı ve açmak için zorlanıyordu. Dairesel çelik kilit mekanizması yerinden oynamayı reddediyordu.

"Faydası yok," dedi Calivan. "Kimse ulaşmayı başaramadan çoktan gitmiş olacak."

Şimdi diş ve pençe için mükemmel bir zaman gibi görünüyordu.

Dilys dönerek amcasını boğazından yakaladı. "Aç şunu! Hemen aç!"

Calivan ona neredeyse acıyan bir ifadeyle baktı. "İstesem bile yapamazdım. Kapı, sert kayaya yarım ayak kadar çakılmış üç inçlik çelik çubuklarla sürgülenmiş ve çubukları geri çeken mekanizmayı yok ettim."

"O zaman çubukları eritin!"

"İşler o şekilde yürümüyor yeğenim. Ayrıca, yapabilseydim bile, *liana*'n ben bitirmeden çok önce ölmüş olurdu. Oda şimdiye kadar tamamen dolmuş olmalıydı. Gabriella Coruscate bir Siren'in yeteneklerine sahip olabilir ama bir Calbernian'ın solungaçlarına sahip."

Dilys, pençelerinin altından kan sızana kadar elini amcasının boğazında sıktı. "Gabriella *Merimydon*, amca. *Nima*'nın evinden bir kız."

"Bir gaspçı. Kız kardeşimin hayatına yönelik bir tehdit." Calivan çenesini eğdi, yüzünde gururla meydan okuyan ve zaferle karışık bir ifade vardı.

"Devam et ve beni öldür, yeğenim. Gaspçı yine de ölmüş olacak."

Protesto eden bir metal gıcırıtısı duyuldu ve laboratuvarın kapısı menteşelerinden fırladı. Dilys ve Calivan şaşkınlıkla kapıya doğru döndüler. Alysaldria, kül karası bir Ryll tarafından kuşatılmış ve birçoğu *Merimydon*, Ocea ve Calmyria Haneleri' evlatları olan küçük bir asık suratlı savaşçı ordusu tarafından takip edilerek eşikten içeri adım attı.

"Seni öldürmeyecek Cal," dedi Alysaldria. "Bir Toplanma'nın önüne çıkacak, suçlarınızı itiraf edecek ve *Myerial* Siavaluana, *Myerialuanna* Sianna, Nyamialine Calmyria, Fyerin *Merimydon* ve haince eylemlerinizi sona erdirdiğiniz diğer tüm yaşamlar ile oğlum ve onun *lianası*, Siren ve yakında *Myerial* olacak Gabriella *Merimydon*'u öldürmeye teşebbüs ettiğiniz için Kraliyet'in hükmünü kabul edeceksiniz. Ve sonra,

Cal, idam edileceksin. Noran"-arkasındaki savaşçılardan birine döndü-"Bu laboratuvardaki her şeyin yok edilmesine nezaret etmeni istiyorum. Bu, eski Lord Şansölye'nin üzerinde bulunanlar da dahil olmak üzere her türlü büyü eser, kitap, şişe, kavanoz ve alet anlamına geliyor."

"Alys, *ono!*" Calivan'ın gözlerine ilk kez gerçek bir korku girdi ama ne kendisi için ne de onu bekleyen infaz için. Yanındaki keseyi sıkıca kavradı. "Öleceksin!"

"O zaman *akua*'ma katılmakta özgür olacağım, onun ölümünden bu yana geçen bunca yıl boyunca yapmayı arzuladığım gibi." Gözleri soğuktu, yüzü gergin ve gergindi ama tereddüt etmedi. "Onu gözaltına alın. Ve şu kapıyı açın!"

Ryll ve diğer yarım düzine savaşçı koridorun diğer ucuna doğru koşarken, iki adam Calivan'ın kollarını tutmak için ileri atıldı, baltalar ve Elllerinde levyeler. Kapıyı ve etrafındaki duvarı kesmeye başladılar.

Dilys amcasının elini bırakmak istemiyordu. İçindeki her şey, eşini tehdit eden adamın boğazını parçalamasını istiyordu. Ama şu anda Gabriella'ya ulaşmak daha önemliydi. Bir hırıltıyla amcasını itti ve Ryll ile diğerlerine yardım etmek için döndü.

", *moa kiri*," diye bağırdı. "Ben buradayım. Seni oradan çıkaracağız!"

Bir bağırış ve ani bir itiş kakış Dilys'in dönmesine neden oldu. Calivan onu tutan iki savaşçıyı dizlerinin üzerine çökerten bir söz söylemişti.

Dilys bir savaş çılgılığı attı ve kendini amcasına doğru fırlattı. Calivan döndü ama şakağına çarpan yumruktan kaçacak kadar hızlı değildi. Darbe Calivan'ı dizlerinin üzerine düşürdü ve Dilys bir anda onun üzerine atıldı. Pençeli ellerinden birini Calivan'ın boğazına doladı ve diğerini Calivan'ın karnındaki savunmasız ete yerleştirdi. Annesinin tek bir sözüne ihtiyacı vardı ve amcasının içini boşaltacak, Calivan'ın bile göremeyeceğı ölümcül yaralarla hem boğazını hem de karnını parçalayacaktı.

ya da yabancı büyülerle olan becerileri onu durdurabilirdi.

Calivan, Dilys'tutuşuna karşı koymak yerine deri kesesini göğsüne bastırdı ve kız kardeşine yalvardı. "Alys, buradakileri yok etmelerine izin veremezsin. Ölürsün ve yaptığım her şey boşa gitmiş olur!" Yüzü derin Calbernan bronzunun altında solgundu. "Lütfen! Lütfen, Alys! Dillon öldüğünden beri senin için işleri yoluna koymaya çalışıyorum!"

Alys cevap veremedi Dilys'in göğsünde yakıcı bir acı patlak verdi. nefese kaldı. Ciğerleri doldu ama etmedi. Nefes alamıyordu! Yanma genişledi. Vücudu sarsıldı.

Annesinin şoke olmuş, dehşete düşmüş bakışları onunkileri tuttu; gözlerindeki dehşet dolu bilgi, ne olduğunu bildiği şeyi doğruluyordu.

Gabriella.

Ölüyordu.

OceanofPDF.com

Bölüm 30

Hain Calivan Merimydion'un test odası hızla deniz suyuyla dolarken, Gabriella kanlar içinde, bitkin ve nefes almak için çırpınarak, içindeki tüm kararlılıkla hayata tutundu.

Henüz ölmemişti. Tutunduğu tek umut buydu.

Tek kişi değildi. Dilys dışarıdaydı ve onun için savaşıyordu. O yaşadığı ve Dilys hayatta olduğu sürece, ikisi için de umut vardı.

Bir avucunu zayıfça göğsündeki yaraya bastırdı ve acı dolu bir nefes almak için sırtını eğdi. Calivan onu bıçakladığında son anda dönmeyi başarmış, böylece kalbine saplanan bıçak onun yerine bir akciğerini delmişti. Her nefes acı veriyordu ve yaradan kanlı hava kabarcıkları sızıyordu ama bu yine de diğer seçenekten daha iyiydi.

Zavallı Biross ve Tarrant o kadar şanslı değildi.

Cesetleri yakınında yüzüyor, su yükseldikçe onunla birlikte yükseliyordu. Kendisi için ölmüş olmalarından nefret ediyordu. Kanları çalkalanan deniz suyunda kendi kanına karışıyor, onu asla ödeyemeyeceği bir borçla boyuyordu.

Su neredeyse küçük odanın tavanına ulaşmıştı bile.

Bir ya da iki dakika sonra odadaki tüm hava gitmiş olacaktı.

Tam o sırada Biross zayıf bir öksürük çıkardı, vücudu sarsılırken etrafındaki su sıçradı.

"Biross!"

Ona doğru kısa bir mesafe kürek çekerken acı içinde kıvranıyordu. Başının tepesi tavana çarptı. Bir metreden daha az hava kalmıştı. Ve hâlâ deniz suyu tavandaki büyük borulardan içeri akıyordu.

"Biross, dayan." Ona uzandı, gevşek kolunu tuttu ve onu kendine çekti. Bir *Imlani*'nin doğal deniz yeteneklerine sahip olmayabilirdi - belki de

Dilys'in hayatını kurtardığı zaman yaptığı gibi suyu nasıl manipüle edeceğini bilmiyordu ama o hâlâ bir Siren'di. Suyu çekilmiş olsa bile büyü çoktan geri dönmeye başlamıştı. Bu odadan bağırarak çıkmayı umacak kadar hızlı değildi ama belki de bir hayat kurtaracak kadar hızlıydı. "Biross, beni duyabiliyor musun?" Onun koluna yapıştı. "Sihrimi al. Onu kurtarmak için kullan

kendin." Yapabildiği her şeyi topladı ve ona gönderdi. Onu iyileştiremedi. Güneşin tüm gücüne tam erişimi olsa bile, onunla iyileştirebileceği tek kişi kendisiydi. Ama Biross, Dilys'in onları kurtarmasına yetecek kadar uzun süre kanamasını kontrol etmek için deniz yeteneklerini kullanabilirse, zamanında bir şifacıya ulaşabilirdi. Ve belki -sadece belki- ona yeterince güç verirse, odanın sular altında kalmasını da engelleyebilirdi. Bu şansın çok az olduğu kesindi ama küçük bir şans bile hiç olmamasından daha iyiydi.

"Biross, odaya gelen suyu durduramam. Yapabilirsin ama benim yüzümden ölürsen olmaz! Sana verdiğim şeyi kendini kurtarmak için kullan, böylece bizi kurtarabilirsin!"

Ancak Biross'un kanı akmaya devam etti ve deniz suyu içeri akmaya devam etti.

Geriye kalan tek şey beş santimlik havaydı. Gabriella'nın yüzü şimdi tavana yaslanmıştı, her hırıltılı nefesi çılgınca, acı dolu bir soluktu. Göğsü , sanki göğsünün üzerinde üç yüz kiloluk bir kaya oturuyormuş gibi her nefes bir mücadeleleydi. Paniğin keskin, tırmalayıcı pençeleriyle onu tırmaladığını hissedebiliyordu.

İki santim.

"Biross!"

Bir inç.

Alabildiği kadar derin bir nefes aldı ve gözlerini kapattı.

Kapıları tekrar açtığında oda tamamen deniz suyuna gömülmüştü.

Acımasızca içeri akan suyun gürültüsü sessizleşmişti. Tarrant'ın bedeni yakınlarda ağırlıksız bir şekilde yüzüyor, Biross'a hafifçe çarpıyordu.

Biross'u sallayarak ölümcül şekilde yaralanmış savaşçıya daha fazla güç verdi, ancak bunun farkında olup olmadığını söyleyemedi. Gözleri kapalıydı. Vücudu gevşekti. Hâlâ hayatta olduğuna dair tek işaret göğüs kafesi boyunca açılmış olan solungaç yarıklarıydı. Bir açılıp bir kapanarak çırpınıyorlardı. yavaş, sık bir ritim. O zaman hâlâ nefes alıyordu. Vücudu bulundukları ortamdaki değişikliği fark etmiş ve içgüdüsel olarak hava yerine su solumaya alışmıştı.

Ne yazık ki kendi bedeninin sahip olmadığı yararlı bir yetenek. akmaya devam eden, artan korkusu ve çaresizliğiyle daha da güçlenen güç ise hiçbir işe yaramıyordu. Hava olmadan bağıramazdı. Güneş ışığı olmadan kendini iyileştiremezdi.

O ölecekti. Ölecek ve Dilys'i de yanında götürecekti. Bu bilgi göğsü yanana kadar nefesini tutmasını sağladı. Ölemezdi. Dilys kapının hemen dışındaydı. Onu orada hissedebiliyordu - varlığını, sevgisini, ona olan sevgisinin içinde bir büyü selini körüklediğini.

Ve ona gitmek için çaresizdi. Kendini ve onları kurtarmak için çaresizdi.

Büyük bir el omzuna dolandı.

Biross konuşacak kadar kendine gelmişti, ancak bunun onun için bir emek olduğu açıktı.

Ağzından kan fışkırdı, köpüren bir karanlık, korkutucu bir bulut gibi kapladı. Kızın ona verdiği gücü kullanarak, büyüsünün ve yaşam gücünün son ölçüsünü kıza yönlendirdi ve onunla birlikte son arzusunun geçici fısıltısı. Bir dua. Kendisi için değil, onun için.

Numahao, Tüm Suların Anası, kurtar onu. Kızını kurtar.

Hayatının armağanı ona akarken, damarlarındaki her damla kan erimiş lavlara dönüştü. Sinir uçları feryat etti, tüm varlığı bir acı potasında eridi. Sırtı kamburlaştı ve acı dolu bir çığlık attı, Ciğerlerindeki son hava da kabarcıklar halinde dışarı çıkıyordu.

Acıdı. Güzel, tatlı tanrılar, acıttı!

Havasız kalan vücudu içgüdüsel olarak nefes almaya çalıştı, ancak bunun yerine büyük bir yudum su emdi. Boğuldu ve öksürdü. Göğsündeki yaradan kan akıyor ve ağzından kırmızıya çalan bir sel halinde baloncuklar fışkırıyordu. Vücudu sarsılmaya ve spazm geçirmeye başladı. İstemsiz bir nefes daha boğazının kapanmasıyla acı verici, yakıcı, yırtıcı bir his getirdi.

Biross'un artık görmeyen gözlerine bakarken, gücü uzuvlarını terk etti ve garip bir sakinlik onu ele geçirdi. Kaybolduğunu biliyordu. Bilinci kaybolurken yavaşça gözlerini . Sahiplendiği güçlü, güzel, sevgi dolu adam için son düşüncesi, tek pişmanlığı buydu.

Dilys.

Dilys'in sarsılmış konsantrasyonu Calivan'ın ihtiyacı olan tek açılımdı.

Kendini yeğenine doğru fırlattı ve boğazına saldırdı. Dilys engellemek için bir kolunu kaldırdı, sonra eti amcasının pençeleri ve dişleri altında yırtılırken küfretti.

Dilys yumruğunu yukarı doğru savurdu, parmak eklemleri Calivan'ın çenesine çarptı.

Amcası sendeleyerek geri çekildi, hırladı, sonra başını eğdi ve Dilys'e sertçe vurarak onu yere serdi. Dilys'in ciğerlerindeki hava boşaldı ve bir an için sersemledi. Calivan bu fırsatı değerlendirerek Dilys'in kaburgalarına çelik gibi yumruklar indirdi, her bir darbe güçlü kaslarla destekleniyordu. Calivan'ın savaşta *ulumi* kazanması yasaklanmış olabilirdi ama en az Adalar'daki diğer savaşçılar kadar yetenekli ve güçlüydü.

Kaburgaları duyulabilir bir çatırtıyla kırılırken Dilys acı içinde homurdandı.

"Cal!" Alysaldria bağırdı. "Bu çılgınlığı durdur!" İkizine doğru hamle yaptı ve bir kolunu yakaladı, kendi kollarını sıkıca sararak tüm ağırlığıyla geri çekti. Dilys'in diğer adamlarına, "*Calbernari!* Bana yardım edin!"

"*Ono!*" Dilys, adamları kavgaya katılmak için ileri koşacakken hırladı. Dudaklarını geri çekerek savaş dişlerinin keskin beyaz tehdidini ortaya çıkardı. "Gabriella'ya yardım edin! O lanet kapıyı kırmanın bir yolunu bulun!" Kollarını amcasının vücuduyla kendi vücudu arasında manevra yaptırarak kaburga darbelerini engelledi, ardından başının tepesini Calivan'ın çenesine çarptırdı. Calivan homurdandı ve geri çekildi. "*Nima*, onlara yardım et. Bağırabilirsen şu *lanet* şeyi parçala. Oraya gir ve onu kurtar!" Dilys dişlerini amcasının omzuna geçirdi ve avını yakalamış bir köpekbalığı gibi başını salladı. Et parçalanırken kan sıçradı. Calivan kükredi ve pençeli elini Dilys'in göğsüne saplayarak kalbini hedef aldı.

Dilys öldürücü darbeden kaçınmak için bir tarafa yuvarlandı, sonra hızla geri dönerek amcasının kafasının yan tarafına keskin bir dirsek indirdi.

Calivan, başı sertçe bir tarafa savrulurken haykırdı. Şakağına inen bir yumruk onu yere devirdi. Dilys yuvarlandı ve Calivan'ın kasıklarına sert bir diz indirdi. Amcası inleyip içgüdüsel olarak zonklayan taşlarını korumak için vücudunu yukarı çekerken, Dilys göğsüne basıp kollarını iki yanına sıkıştırdı ve yumruklarını Calivan'ın yüzüne indirmeye başladı. Calivan'ın dudakları yarıldı. Burnu paramparça oldu. Dişleri çatlayıp kırıldı ve gözleri şişip kapandı. Tüm mücadelesi tükenmişti ama Dilys vurmaya devam etti. Tekrar, tekrar ve tekrar vurdu, zihni öfke ve kana susamışlıktan kırmızı bir bulanıklık içindeydi.

"Dilys, dur." Ryll'in sesi soğuk ve sertti, bir Komut'un biraz gerisinde kalan bir güçle desteklenmişti. "O . Başka kimseye zarar veremez. Gabriella'nın sana ihtiyacı var."

Kelimelerin kafasında yer etmesi birkaç saniye sürdü. Nefes nefese kalan ve hâlâ dinmemiş bir öfkeyle kaynayan Dilys yumruklarını azalttı. Amcası baygındı,

Yüzü kanlı bir çiğ et yığınınını andırıyordu. Bu yeterli değildi. Dilys'in öfkesini yatıştırmak için yeterli değildi. Ama Gabriella'nın ona ihtiyacı vardı. Kendisini kurtarması için ona ihtiyacı vardı, zaten etkisiz hale getirdiği adama vurmaya devam etmesi için değil.

Calivan'ın bedenini itti ve sendeleyerek ayağa kalktı. Bunu yaparken ayağı Calivan'ın vücuduna bağladığı keseye çarptı. Yankılanan, çınlayan bir sesle, kaz yumurtası büyüklüğünde, parlak bir şekilde parlayan birkaç kristal serbest kaldı. Dilys gözlerini korumak için elini kaldırdı ve kristallerden birine uzandı. Kristale dokunduğu anda, güçlü büyü -Gabriella'nın büyü- duyularına çarptı. İçgüdüsel olarak ona doğru açıldı ve büyü kontrolsüz bir hızla içine doldu ve şaşkınlıkla sendelemesine neden oldu.

"Kutsanmış Numahao." Dudaklarından sersemletici bir fısıltı döküldü. Vücudundaki her *ulumi* parlak mavi bir beyazla aydınlanmıştı. Dilys nasıl olduğunu bilmiyordu ama amcası bir şekilde Gabriella'nın büyüsunü çekmiş ve bu kristallerde depolamıştı.

Pençeleriyle deri kesenin kayışını kesti ve keseyi çekip çıkardı, diz çökerek serbest kalan kristalleri topladı ve tekrar keseye soktu. Hepsini aldıktan sonra test odasının kilitli kapısına doğru döndü.

Annesi ve adamları kapıyı çevreleyen taşı kesmiş, tırmalamış ve ama tüm çabalarına rağmen yüzeyi ancak kazıyabilmişlerdi.

"*Nima*, bunu kullanmayı dene." Annesine güneş ışığıyla parlayan taşlardan birini uzattı. "Dikkatli ol. Çok güçlüdür."

Kristali ince elleriyle kavradı. Bir an sonra vücudu yıldırım çarpmış gibi titredi. Gözleri neredeyse kristaller kadar parlak ve kör edici bir ışıkla parladı. "Tanrıçam!" diye haykırdı fısıltıyla, tıpkı onunki gibi sersemlemiş bir halde. "İçinde tuttuğu şey bu mu?"

"Küçük bir kısmı. Şimdi tekrar bağırmayı dene."

Annesi kapıya döndü ve güçle titreyen bir sesle "Aç!" diye bağırdı.

Kapıyı çevreleyen yoğun volkanik kaya çatladı, derin yarıklardan oluşan bir ağ yayıldı.

"İşe yarıyor! Tekrar bağır, *Nima*!"

"Açın!" Alys tekrar bağırdı. "Açın!" Daha fazla çatlak oluştu. Koyu renkli taş parçaları yere yuvarlandı. Ryll'in adamları ileri atılarak

çıplak pençeleriyle kayaya vuruyor.

Dilys elini taşın üzerine koydu. Duvarın arkasındaki okyanusun nabzını hissedebiliyordu. Calivan Gabriella'yı odanın içine mühürlemiş ve odayı sular altında bırakmıştı. Kristallerden birini aldı, bir düşünceyle boşalttı ve o birkaç kristalin hemen arkasındaki okyanusun neredeyse sınırsız gücünün kontrolünü ele geçirdi.

santimlik kaya. Gabriella'nın büyüyle dolu kristalin ona verdiği ek gücü kullanarak, kapının etrafındaki duvara vahşi bir su dalgası çarptı ve suyun tüm enerjisini annesinin Bağırışlarının açtığı çatlaklar yüzünden zayıflamış olan tek bir noktaya yoğunlaştırdı. O noktaya tekrar tekrar vurdu, taşı aşındırdı, çatlak bir sızıntıya, sızıntı bir deliğe, delik de ölümcül bir yarığa dönüşene kadar aşındırdı.

duvarın yapısındaki zayıflık.

Duvar parçalandı. Kapı sökülürken metal çıgık attı ve eğildi. Deniz suyu test odasından, hepsini süpürüp götürmekle tehdit eden vahşi bir akıntıyla dışarı aktı.

"Dilys!" diye bağırdı annesi.

Suyun üzerine büyülu elini sıktı ve onu kendi iradesine göre şekillendirdi. Gabriella ve iki muhafızının cesetleri hâlâ odanın içinde yüzüyordu. Onları kendisine taşıması için bir akıntı çağırdı ve Gabriella'yı kollarının arasına alarak göğsüne bastırdı.

"Biross ve Tarrant'ı al," diye emretti. "Hepimiz çıkana kadar bunları geride tutacağım."

Herkes ölümlerin cesetlerini kapmak için aceleyle hareket etti. Calbernans ve Calivan, tünelin sonundaki kapıya doğru koşuyorlardı. Dilys arkadan yetişti ve kendisi de tünelden kadar su akıntısını durdurdu. Ancak kapı kapanıp arkalarından mühürlendiğinde tutuşunu bıraktı.

Kapı kapandığı anda tüm dikkatini Gabriella'ya yöneltti. Gözleri açık ve cam gibiydi, dudakları ayrılmıştı. Nefes almıyordu. Elbisesinin ön kısmında koyu kanla kaplı bir yırtık vardı. Onu Calivan'ın laboratuvar masalarından birine yatırdı ve ağzına nefes vermeyi ve kalbinin yeniden atmaya başlaması için göğsünü sıkıştırmayı denedi, ancak bu sadece vücudunda kalan kanın yarısından fışkırmasına neden oldu. Cildi endişe verici, kireçli bir aldı. Küfrederek, daha önce kanamayı durdurmak için yaptığı gibi kanının kontrolünü ele geçirerek büyüünü kadının içine daldırdı. Garip bir şekilde, bıçak yarası derin olmasına rağmen kan kaybının başlıca nedeni değildi. Bıçak akciğerini delmişti.

Ama kalbini ve tüm ana kan damarlarını ıskaladı. Suyu ciğerlerinden çalışırken, kanını kullanarak kan damarları üzerinde geçici mühürler oluşturdu.

hassas dokuları yırttığında, bulduğu şey onu hayrete düşürdü. "İyi

Tanrıça." Dilys kendini salladı ve gözlerini kanamanın kaynağına yoğunlaştı. Ciğerlerine. Delinmiş ve suyla dolmuş kara gezgini akciğerlerinin yanı sıra, ikinci bir deniz akciğeri seti oluşmaya başlamıştı. Başlamış ve dönüşümün ortasında durdurulmuştu; sonuçta yırtılmış kan damarlarından oluşan bir labirent ve kaburgalarına kısmen yapışmış yırtık bir zar yaması ortaya çıkmıştı.

Vücudunun dönüşümünü tamamlamasına yardım etmenin bir yolunu bulması ya da kollarında ölmesini izlemesi gerektiğini fark eden Dilys, yeniden harekete geçti. Calivan'ın kesesini ele geçirdi ve derinliklerindeki parlak kristallerden birini kaptı, depolanmış büyüü kristalden çekip aldı ve son zerresine kadar Gabriella'ya itti. "Benimle kal, *moa kiri!* Benimle kal!" Bir kristal daha boşalttı, sonra bir tane daha ve bir tane daha, çaldığı tüm sihri Gabriella'ya geri aktardı ve kendi sihrinden de cesaret edebildiği kadarını ona verdi. "Hadi, *moa kiri*. Bunu yapabilirsin." Kız cam gibi gözlerle bakmaya ve tepkisiz kalmaya devam etti. Annesine çılgınca bir bakış fırlattı. "*Nima!* Bize yardım et! Daha fazla büyüye ihtiyacı var!"

Ancak Alysaldria yaklaşmak üzereyken Ryll ve adamları onun yoluna çıktı. "Dilys, kardeşim, *ono*. Kalbim senin için kırılıyor, ama eğer Gabriella bizim için kayıp, anneni de kaybetme riskini alamayız. *Biliyorsun*. Bu." Ryll diğer bariz gerçeği dile getirmedi. Calberna'nın kraliçesinin oğlunun ölümünden ve ikizini bekleyen hainin ölümünden sağ çıkmasının hiçbir yolu yoktu, bu yüzden şu anda sahip olduğu büyüün bir sonraki *Myerial'a* aktarılacak üzere saklanması gerekiyordu.

Dilys göğsünde gümbürdeyen hayal kırıklığı bastırmak için dişlerini sıktı. Öfke hiçbir işe yaramayacaktı. Ryll haklıydı. Annesinin taşıdığı büyüü kaybetme riskini göze alamazlardı.

Gabriella'yı göğsüne bastırmış, kalbini kavrayan dehşetin ötesini düşünmeye çalışıyordu. Damarlarında kalan kanı kontrol altında tutmaya çalışıyordu. Ancak oksijen ayrı bir konuydu. Akciğer dokusunun aniden durdurulan dönüşümü, hava ya da su solumasını engelliyordu. Kız hızla ondan uzaklaşıyordu, ince bedeni Kolları onu sahiplenen canlı kadından çok bir cesedi andırıyordu; kadının hafif formu öylesine durgun ve soğuktu ki, eti deniz tarafından soğutulmuştu... çok sevdiği güneşin öptüğü tüm sıcaklığı ondan çekip almıştı.

Bekle.

Zihni iki küçük kelimeye takıldı. Güneş.

Sıcaklık.

İşte bu kadar!

Gabriella, Güneş Tanrısı Helos'un soyundan gelen Yaz Kralı'nın kızıydı. Lily'nin babası Summer'ı neredeyse ölene kadar dövdüğünde, Dilys'in yardımı ve Tildavera Greenleaf'in büyük iyileştirme becerileri Gabriella'yı iyileştirmeye yetmemişti. Summer iyileşmesini tamamlamak için günlerce güneşin tadını çıkarmıştı. Ama burada, yüzeyin yüz metre altındaki bir mağarada, en büyük güç kaynaklarından biriyle bağlantısı kesilmişti.

Haklı olması için dua eden Dilys ayağa fırladı ve Gabriella'yı kollarına alarak laboratuvarından çıkıp kütüphaneye doğru koşmaya başladı. Cam cepheli lobi alanına ulaştığında, yüzeye ulaşmak için tüpten yukarı ve saraya doğru koşmak yerine, ay havuzuna daldı.

Gabriella nefes almıyordu, bu yüzden doğrudan yüzeye doğru hızlıca yüzmek ona boğulmaktan daha fazla zarar . Ve yüzmek yüzeye ulaşma süresini yarıya indirirdi.

Suya çarptığı anda, ayak parmaklarının arasındaki dokuma dolgunlaşıp genişledi ve ikinci evi olan sıvı ortamda ona ek hız kazandı. Vücudunun alt kısmındaki devasa kaslar esnedi ve onu lagünün berrak sularında yukarı doğru fırlatarak yüzeyin parlayan güneşli sıcaklığı.

"*Calbernari!*" diye bağırdı yüzerken Denizaltı Dilinde, "Bana! Güney sarayının bahçesinde! *Sirena*'nın yardımınıza ihtiyacı var!"

Bir yunus balığı gibi sudan fırladı ve neredeyse hiç olmayan hava yoğunluğunda ilerleyerek bakımlı saray çimlerinin yumuşak indi. Gölgenin güneşin öğle ışınlarını engellemediği bir yer buldu ve Gabriella'yı yere yatırdı. Islak kumaşı

elbise ona yapıştı. Hiç düşünmeden kumaşı parçaladı. Summerlander büyüünün nasıl işlediğinden tam olarak emin değildi ama ona öyle geliyordu ki teninin ne kadar çok kısmı güneş ışınlarına maruz kalırsa o kadar iyiydi. Eğer yanıldıysa ve daha sonra elbisesinin mahvolmasına ve onu halkının gözleri önüne dikkatsizce sermesine sinirlenirse, o zaman bir aptalca, büyülenmiş bir sırıtış ve öfkesini hiç itiraz etmeden kabulleniş. Sessiz ve ölü bir *liana* yerine canlı ve öfkeli bir *liana* daha iyidir.

Kalbernalılar onun çağrısına yanıt olarak saraydan akmaya ve lagünün sularından sıçramaya başlamışlardı bile. "Büyüye ihtiyacı var," dedi

Ona ilk ulaşanlar. "Ona sunabileceğimiz kadarını. Onunla doğrudan duygusal bağı olan herkes ona elini uzatsın. Geri kalanınız, bana ya da diğerlerine haber verin. Ve tanrılar aşkına, sakın gölge gibi. Güneş ışığına bizim büyümüze ihtiyaç duyduğu kadar, hatta daha fazla ihtiyacı var." Öğleden sonraydı, güneş batıdan doğuya gölgeler saçıyordu, bu yüzden

Dilys kendini Gabriella'nın sağında konumlandırdı. Kendini Gabriella'nın ona büyü yaptı, kalbindeki tüm vahşi, sınırsız sevgiyi ona aşıladı. Bir düzine çift el onun üzerine uzandı ve güç onun içine ve onun aracılığıyla Gabriella'ya aktı.

"Bırakın geçeyim!" Ari, koltuk değnekleri üzerinde aksayarak ve hiddetle kaşlarını çatarak ite kaka geçmeye çalışırken büyüyen kalabalık dağıldı.

Dilys kuzeninin gözleriyle karşılaştı ve hafif bir tereddütten sonra başıyla teşekkür etti. Ari yaralıydı ama iyileşiyordu. Eğer kendini yardım edebilecek kadar iyi hissediyorsa, Dilys onun yardımını geri çevirecek değildi. Bir düzine Wintercraig'de ona eşlik eden Calbernalılar, Gabriella'nın yanında Dilys ve Ari'ye ; Ryll ve yeni evli genç Talin de güzel Summerlander gelini yanındaydı. Güç ağı katlanarak çoğaldı. O kadar çok gücü o kadar hızlı emdi ki, Dilys sadece küçük bedeninin hepsini nasıl tutabildiğini merak edebiliyordu. Yine de kendisine gönderilen enerjinin her zerresini emmekle kalmadı, vücudu daha fazlası için susuz kaldı.

Gabriella'ya fiziksel, duygusal ve büyüsel olarak bağlı olduğu için, Calbernalıların özverili armağanının elektrik nabzının Gabriella'nın damarlarında hızla attığını ve kanındaki büyüü ateşlediğini hissedebiliyordu. Açık, sabit ve cam gibi olan gözleri kayarak kapandı, koyu kirpikleri solgun yanaklarına doğru kıvrıldı. İçinden umut fışkırdı. Bu onun ilk hareketiydi. ona ulaştığından beri.

" bu, *moa kiri*. Yapabilirsin." Hâlâ kendi başına nefes almıyordu, bu yüzden ağzını kendi ağzıyla kapatıp ciğerlerine hava üfledi, bunu yaparken göğsündeki sayısız kırık kan damarını kapalı tutmaya dikkat etti.

Birkaç saniye sonra, büyüüne karşı hafif bir titreşim hissetti. Bir kaç Bundan birkaç saniye sonra çırpınma, iç kanamayı durdurmak için yarattığı mühürlere karşı daha kesin bir itme haline geldi. Bu his, bir elin sabırsızca onu kenara itmesine benziyordu. Kontrol altında tuttuğu kan damarlarının küçük bir kısmını geçici olarak serbest bırakarak geri çekildi. Yırtılan damarlardan hemen kan akmaya başlamayınca, biraz daha geri çekti. İçindeki parçalanmış et bir araya gelmeye başladı. Tazminat

başlangıçta yavaştı, ancak hasarlı dokunun giderek daha fazlası iyileşmeye başladıkça artan bir hızla gerçekleşmeye başladı.

Birdenbire artık gücü Gabriella'ya itmiyordu. Gücü ondan ve onun aracılığıyla, ona bağlı olan herkesten çekiyordu. Yanında, Ari nefesini tuttu ve sırtını kamburlaştırdı. Elleri Summer'ın tenine değen diğerleri de öyle yaptı. Bir dalgalanma etkisi gibi, herkes de soluk soluğa kaldı.

Dilys ellerini hareket ettirmeye çalıştı ve yapamadığını fark etti. Gabriella'nın etine yapışmışlardı. Tıpkı ona dokunanların ellerinin de ona yapıştığı gibi. Gabriella ortakyaşam ağlarının kontrolünü ele geçirmişti. Büyü içlerinden geçerek ona, onun içine, şimdi baş döndürücü bir hızla iyileşmekte ve yeniden şekillenmekte olan etine doğru kükreyerek ilerledi. Sırtı kemerli. Elleri yumruk şeklinde sıkılmıştı. Teni o kadar sıcaktı ki neredeyse Dilys'in avuçlarını yakıyordu ama yine de geri çekilemedi. *Ulumi*'si parladı, etinde ateş gibi yandı. Dövmelerinden yayılan ışık görünür yaylar parlayan nehirler gibi vücuduna akıyor.

Ağzı açıldı, sanki sessiz bir çılgılık gibi ve sonra beklediği, dua ettiği ses geldi. Derin, hırıltılı, çığ. Oksijensiz kalan ciğerleri havayı derinlere çekerken titreyen, acı veren bir nefes. Kaburgaları boyunca yeni oluşan solungaç yarıkları, aynı derecede yeni deniz ciğerlerinde sıkışan suyu dışarı atarken boğazında bir inilti çınladı, ardından öksürerek ve nefes nefese kalarak oturma pozisyonuna geçti. Gemiye birbirine bağlayan ağ Calbernans'tan Gabriella'ya.

Dilys'in gözlerinden yaşlar döküldü ama onları durdurmaya çalışmadı bile. Bunun yerine Gabriella'yı göğsüne bastırarak sıkıca kavradı, saçlarına, yüzüne, dudaklarına, bir zamanlar çok sıcak ve hayat dolu olan yumuşak, güzel kokulu kahverengi tenine öpücükler kondururken sevgi, rahatlama ve teşekkür duaları içeren tutarsız sözler mırıldandı. "*Moa kiri. Moa liana. Myerial myerinas.* Numahao'ya teşekkürler. Helos'a şükürler olsun. Tüm tanrılara şükürler olsun. Seni kaybettiğimi sanmıştım, sevgilim."

"Sanırım neredeyse ." Sesi hırıltılıydı, normalden çok derindi. Biraz daha öksürdü ve ona tekrar sarıldı, ince kolları göğsüne dolandı, avuç içleri kürek kemiklerine yaslandı ve onu sıkıca tuttu. "Ölüyordum. Eğer beni hastaneye getirmeyi düşünmeseydin

yüzeye ve güneş ışığına çıksaydım, sanmıyorum. Beni kurtardın, Dilys."

Başını eğdi. "Yaptım, değil mi?"

"Evet. Güneş beni iyileştirirken seni içimde hissedebiliyordum. Seni yanımda hissedebiliyordum."

"Evet." Yumuşak siyah saçlarını düzeltmek ve dolgun dudakları ve saf, parlak altın rengine dönmüş kalın kirpikli gözleriyle tatlı, güzel yüzünü seyretmek için yeterince geri çekildi. Hayatının geri kalanını ona bakarak geçirebilir ve bu manzaradan asla bıkmayabilirdi.

"Seni hâlâ orada hissedebiliyorum."

Aniden görüşünü bulanıklaştıran gözyaşlarını temizlemek için gözlerini kırıştırdı ve başını salladı. "Evet."

"Birbirimize bağlıyız." Bir elini kalbine bastırdı ve diğer avucunu onunkinin üzerine koydu. "Burada. İkimizin de içinde. Eskisinden daha fazla."

"Evet." Adam onun okşadı. "Nasıl?"

"Bilmiyorum. Belki de tanrılar." Şu anda paylaştıkları şey, iddia ettikleri bağdan daha derindi. Sanki bir şekilde iyileşmesi sadece bedenini değil, ruhlarını da dönüştürmüştü, ikisini asla geri alınamayacak bir şekilde birbirine kaynaştırmıştı. "Sakıncası var mı?"

Hâlâ gözlerinden süzülen yaşları parmaklarıyla sildi ve ona derin, ciddi, sabit bir bakışla baktı. Bu bakışı tanıdı. Bu bakış ona Gabriella ona tam ve yalın bir dürüstlük sunmak için birçok maskesini bir kenara bırakmıştı. "Ono," dedi. "Benim için hiç sakıncası yok."

Ağzını onunkine doğru kaldırdı ve adam dudaklarını tutkulu bir öpücükle kavradı, vücudunu kendi vücuduna bastırdı, onu hiç bilmediği kadar çok sevdi.

duygular mümkündü. Sanki kalbi bir güneşe dönüşmüş, tüm dünyayı aydınlatabilecek kadar sınırsız ve güçlü bir aşkla dolmuştu. Bedeni, kalbi ve ruhuyla tamamen onun olmuştu.

"Sana tapıyorum, Gabriella Aretta Rosadora Liliana Elaine Coruscate."

"Merimydion," diye mırıldandı, daha fazlası için başını tekrar aşağı çekerek Öpüşmek.

Adam seve seve ona itaat etti ama nefes almak için tekrar birbirlerinden ayrıldıklarında başını salladı ve onu düzeltti. "Ono. Sen bir Sirensin, evinin ilk üyesisin. Ben artık Dilys Coruscate'im, çiftleşmiş ve sahiplenmiş bir erkeğe yakışır şekilde."

"Ah, ama ben bir *oulani*'yim, kraliyet hanedanından bir *imlani* prensiyle evliyim. Bu yüzden Merimydion Hanesi'nin kızıyım."

"Ama Numahao'nun lütfuyla, artık *oulani* değilsiniz. Çünkü tanıdığım hiçbir *oulani* bunları geliştirmedir." Parmaklarını hafifçe neredeyse

Kaburgaları boyunca uzanan yeni, mühürlü solungaç yarıklarının belli belirsiz çizgileri.

Gabriella şaşkınlıkla yere baktı. "Bunlar var mı
solungaçlar?"

"Tey. Sakıncası var mı?"

"Bilmiyorum. Sence işe yarıyorlar mı?"

"Tey. Artık dönüşüm tamamlandığına göre, herhangi bir Calbernan'inki kadar iyi çalışacaklarını düşünüyorum."

"Solungaçlar." Gözlerini kırıştırdı ve parmaklarını gezdirdi. "Biross ... yaşam gücünün bana geçmesini istedikten sonra ölürken, Numahao için dua etti.

Beni kurtarmak için. Kızını kurtarmak için. Sence . . . ?"

Gözlerinden dökülen yaşları görmezden gelerek gülümsedi. "Bir Siren'e deniz ciğerleri verebilecek biri varsa, o da tüm suların tanrıçasıdır. Övgü Numahao."

"Tüm tanrılara, ama özellikle Numahao ve Helos'a şükürler olsun." Sonra birden kollarında kaskatı kesildi. "Dilys," dedi, sesi alçaktı ama aciliyetle titriyordu.

Daha da yaklaştı, içgüdüsel bir koruma hareketiyle vücudunu kendi vücuduyla çevreledi. Kadının sesinin tonu onu anında alarma geçirdi. Savaş pençeleri kınından çıkmış, keskin ve parçalamaya hazırdı. "Ne oldu?"

Ona doğru kamburlaştı ve kollarının korumasında daha da derine indi. Sonra rahat olamayacağı bir hareketle boynunu geriye doğru bükte, böylece ona doğru eğilmiş olsa bile ona bakabildi. Siren gözlerindeki altın rengi, saf ve keskin Yaz mavisine dönüşmüştü.

"Nasıl oldu da kendimi sarayın bahçesinde, annenizin sarayının yarısının gözü önünde, *çırılçıplak* otururken buldum?"

değildi. Dudakları kendinden geçmiş bir sırtıyla genişledi ve güldü, güldü ve güldü.

Bölüm 31

Ertesi sabah, Gabriella yanında Dilys'le birlikte *Myerial* Alysaldria'nın inci kaplı tahtının arkasında duruyordu. Gabriella'nın geçirimsiz soğukkanlılık maskesi tekrar yerine oturmuştu ama bu sefer tüm nazik duygular bastırılmış ve gözlerden saklanmıştı; geriye sadece kraliçesinin ve Calberna'nın sarayının en yüksek rütbeli üyelerinin önünde zincirlerle diz çökmüş Calivan Merimydion'a bakan intikamcı bir Siren'in inatçı çehresi kalmıştı.

Obası ve mücevherleri çıkarılmış, basit bir ipek *şuma* içinde çıplak göğüslü ve süssüz bir halde bırakılmıştı. Yine de zincirlerin ve rütbesinin dışa vuran işaretlerinin yok edilmesinin onu, kız kardeşinin ona bakmayı bile reddetmesi kadar rahatsız etmediği açıktı. Önünde durmuş, gözleri küçük bir anlayış ya da şefkat kırıntısı için yalvarıyordu ama Alysaldria bakışlarını tebaasının yüzlerinde sabit tuttu.

Gabriella, gerçekten değer verdiği tek bağlantıyı bu kadar net bir şekilde kaybettiği için ona neredeyse acıyabilirdi.

Doğru, bu adam onu öldürmeye çalışmıştı ama bunu dünyadaki en sevdiği insanı kurtarmak için yapmış olması onun anlayabileceği bir şeydi. Ve eğer yaptığı tek şey onu öldürmeye çalışmak olsaydı, belki de En azından Alysaldria'nın hatırı için, hak ettiği ölüm cezasının sürgüne çevrilmesini talep edecek kadar. Ama Gabriella onun tek kurbanı değildi.

Dilys'i öldürmeye teşebbüs ettiği ve İlkbahar ile Sonbahar'ın ölümünde payı olduğu için Summer, Calivan Merimydion'un idamından daha azını kabul etmezdi. Ne kadar çabuk olursa o kadar iyi. Çünkü *bu* insanlar *onun* için dünyada en değerlileriydi.

Ayrıca Biross ve Tarrant'ın hayatları için de kan borcu vardı. Tanrıça, onun ellerinde ya da onun yüzünden kaç Calbernalı'nın daha öldürüldüğünü sadece biliyordu. O adamların hepsi, birilerinin dünyadaki en sevdiği kişiydi.

Yani hayır, Gabriella ona acımıyordu ve merhamet de dilemiyordu. Calivan Merimydion hiçbirini hak etmiyordu.

Alysaldria da bunu biliyordu.

Myerial ayağa kalktı, sessizlik için elini kaldırdı ve "Bu Toplantıyı açıyoruz" dedi. Ardından bir kez daha yerine oturarak, "Bu Toplantının amacı, günah çıkarıcıların itiraflarını dinlemek ve hain Calivan Merimydion'un cezasını verin." Sesi kırılıyordu, her kelimesi ölçülemez bir acıyla yankılanıyordu. "*Sirena* Gabriella Coruscate'i öldürmek için komplo kurmakla suçlanıyor; Calberna'nın bir düzine yeminli Kraliyet Muhafızını büyü kullanarak komplosunda kendisine yardım etmeleri için alt *Myerielua* Dilys Merimydion'u öldürmeye teşebbüs etmek; Merimynos Hanesi'nin eski oğlu hain Nemuan ile komplo kurarak *Myerial* Siavaluana II ve kızı *Myerialanna* Sianna'yı öldürmek için komplo kurmak."

Toplanan soylular arasında dalgalanan şaşkın soluklar, son hücumda belirgin bir şekilde yükseldi. Merimynos Hanesi'nin *Donima'sı akua'sının* koluna dayanarak kendini sabitlemek için uzandı.

Alysaldria ayağa kalktı, taht kürsüsünün basamaklarını indi ve ağır ağır yürüyerek pistte ilerledi. Toplantı için giydiği bembeyaz elbisenin uzun kuyruğu arkasından sürüklenirken, bu rengin sembolizmi saraydaki hiç kimsenin dikkatinden kaçmamıştı. Beyaz denizdeki ölümün rengiydi, ağarmış kemiklerin ve ölü mercanların beyazıydı. Saçları sırtından aşağı serbestçe sarkıyor, uçları ayak bileklerine yakın bir yerde kıvrılıyordu. Merimydion Hanesi'nin sembolü olan beyaz deniz yıldızları saçlarının mürekkep gibi siyahlığını süslüyordu. Kendisi için çoktan ölmüş olan ikiz kardeşi için yas tutarak giyinmişti.

Her biri saray muhafızlarının dışından seçilen ve zorlama rünlerine karşı iyice kontrol edilen dört savaşçı Calivan'ı koruyordu. Kraliçeleri yaklaşırken mızraklarının uçlarını onun boğazına ve göğsüne bastırdılar.

"Alys, ben-"

Myerial'ın eli sertçe havaya kalkarak kardeşinin söylemek istediği şeyi kesti.

"Hain, bu Topluluk önünde suçlarını itiraf edecek. Merimydion Hanesi'nden Calivan, *itiraf et. Senin. Suçlar.*" Sesi zonkluyordu Amansız komuta.

Calivan, eskiden beri doğasında var olan kibirden eser kalmamış bir şekilde bunu yaptı. Tüm gerçekler ortaya döküldü. Gabriella'yı öldürme planından, Mevsimler'in rolüne, Alys'in muhafızlarına dövme olarak yaptırdığı zihin kontrol rünlerine, Nemuan'ın Ari'ye yaptırdığı aynı rünlere kadar.

"Nemuan'a bu zihin kontrol büyüünü sen mi öğrettin?"

"*Ono.* Nemuan ve benim bu yeteneği aynı büyü ustasından, Mur Balat olarak bilinen köle tacirinden öğrendiğimizden şüpheleniyorum."

"Balat sana ya da Nemuan'a bu büyüyü neden öğretsin ki?"

"Böylece hayatı boyunca aradığı büyülü eserleri elde etmesine yardımcı olabilirdik. Siz evlendikten sonra, ben büyü hakkında bilgi edinmek için dışarı çıktığımda, Balat'la yollarımız birkaç kez kesişti. Arkadaş olduk ya da ben öyle sanıyordum. aradığı eserleri elde etmesine yardım etmem için beni kullanmak istiyormuş. İşte bu her şey nasıl başladı."

"Siavaluana'yı öldürmeye ne dersin?" Alys soğuk bir şekilde sordu. "Bu Mur Balat'ın fikri miydi yoksa senin mi?"

Calivan'ın zincirleri şangırdadı. "Dillon öldükten sonra seni hayatta tutmak için aklıma gelen tek yol buydu! Siavaluana'nın büyüü sana Solgun'u geri püskürtmek için yeterli gücü verecekti ve görev bilincinin gerisini halledeceğini biliyordum."

Alysaldria sanki bu sözler fiziksel bir darbeymiş gibi ürperdi. Hâlâ annesinin tahtının yanında duran Dilys de ürperdi, bakışları annesinin yüzüne sabitlenmişti. Açıkça ona gitmek, acısını dindirmek istiyordu ama önce Toplanma başladığında, Alys ona hiçbir şekilde müdahale etmeyeceğine dair yemin ettirmişti.

Gabriella yaklaştı ve onun elini tuttu. Tahtın . Salonun geri kalanı göremiyordu. Dilys ona bakmadı ama Parmakları onunkilerin etrafında kıvrılmış, minnettarlıkla sıkıca sarılmıştı. "Ve Summerlea Mevsimi'ni kaçırmak mı?"

"Buz Kralı yenildikten sonra bana yaklaştı. İlk başta onu reddettim ama Siavaluana'nın ölümüne karıştığımı sana söylemekle tehdit etti. Sen Deniz Tahtından o yemini edene kadar hâlâ reddetmeyi planlıyordum. Seni kaybetme riskini göze alamazdım, bu yüzden kabul ettim. Ama bana onların zarar görmeyeceğine dair söz verdi. Kabul etmeden önce ona bu kadar yemin ettirdim!"

Alys kaşlarını kaldırdı. "Ve yine de Gabriella'yı kendin öldürmeye çalıştın." Calivan'ın omuzları çöktü. "Nedenini biliyorsun."

"Çünkü beni tahtta tutmak için bir başka haklı *Myerial*'ı daha öldürecektiniz."

"Çünkü senin tahttan çekilmek ve sonra da kaybolmak istediğini biliyordum. Seni kaybedemezdim. Anlamıyor musun, Alys? Yaptığım her şey seni hayatta tutmak içindi, seni yanımda tutmak içindi."

Alysaldria'nın dudakları sıkıştı. "Ama kardeşim, ben ne seninim ne de hiçbir zaman senin olmadım. Sevgili ve en güvendiğim ikizim olarak mutluluğuma katkıda bulunma ve benim sana verdiğim gibi sen de bana sevginin ve gücünün özverili armağanını verme ayrıcalığına sahiptin. Ancak işlediğiniz bu suçlar, ellerinize bulaşan bu kan, sevgi dolu ve karşılıklı fayda sağlayan bir bağ olması gereken şeyi iğrenç bir sapkınlığa dönüştürdü. Sen bana ve evimize bu dünyada kimsenin yapamayacağı bir şekilde ihanet ettiniz. Ben geçmeden önce savunman için söyleyeceğin başka bir şey var mı? yargılamak mı?"

Calivan'ın çenesi titredi. Gözlerinden daha fazla tutamadığı yaşlar süzüldü. Başını iki yana salladı.

Alys kendini yukarı çekti, omurgası sertleşti, omuzları dikleşti, çenesi kalktı. Yüzünde yıkıcı bir kederin izine rastlanmıyordu, sadece asil ve boyun eğmeyen bir otorite vardı. "O halde Merimydion Hanesi'nin *Donima*'sı olarak seni, Caldriana ve Siavan Merimydion'un oğlu Calivan'ı *kado'ido* ilan ediyorum, doğduğun Haneden dışlanmışsın, artık Merimydion'un bir oğlu değilsin. Calbernan Adalarının *Myerial*'ı olarak, ellerindeki kan, işlediğin ya da işlemek için komplo kurduğun kral katilliği, cinayet ve cinayete teşebbüs için seni bir hainin ölümüne mahkûm ediyorum. Bugün güneş batmadan önce, Argon Abyssal'ın kenarındaki hain kayaya zincirlenecek ve krackenlere yem olacaksın."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Çenesi düştü. "Alys!" Adı boğuk bir çığlıktı.

Alys muhafızlara sertçe başını salladı. "Onu gözümün önünden alın." Muhafızlar Calivan'ı , Alys yavaş ve düşünceli adımlarla Tahtına çıktı, kürsüye tırmandı ve muhteşem bir soğukkanlılıkla yerine oturdu. "Halkım," diye duyurdu güçlü bir sesle, "bu benim için bir onur ve *Myerial* olarak hizmet etme ayrıcalığına sahibim, ancak tüm bu olanlar karşısında ve gerçek bir Siren'in bize geri dönmesiyle, kraliçeniz olarak zamanım sona erdi. *Myerial* Alysaldria I olarak son hareketimiz olarak, Deniz Tahtı'nı Calberna'nın gerçek hükümdarı *Sirena* Gabriella Coruscate'e bırakıyoruz." Alys ayağa kalktı, tacını çıkardı ve Gabriella'nın başına yerleştirmek için döndü. "Şerefine

Sirena, I. *Myerial* Gabriella. Numahao evini kutsasın ve hükümdarlığı uzun ve başarılı olsun!"

Calbernan sarayında toplanan soylular "*Myerial* Gabriella'ya!" diye bağırırken Gabriella şaşkın bir şekilde tahta duruyordu. Alysaldria'nın kardeşinin işlediği suçlardan sonra kraliçelikten istifa etmeyi tartışmasını bekliyordu.

Gabriella'ya tacı vermekle yetinmedi! Şimdi Gabriella, Dilys'in eline sıkıca yapışan kişiydi. Güven verici bir şekilde sıktı. Şimdi ne yapması gerekiyordu?

"Tahta geçmelisin," diye fısıldadı Alys, "ve bu Buluşma'nın sona erdiğini ilan etmelisin."

Gergindi, olayların aniden gelişmesi karşısında biraz da afallamıştı. Dilys'in annesinin söylediği gibi öne çıktı ve inci kaplı tahtına oturdu. Alys'in Toplantıyı açış şeklini örnek alarak, "Bu Toplantının sona erdiğini ilan ediyoruz" dedi.

Gün batımından bir saat önce, Gabriella, Dilys, Alysaldria ve çevre Adalardan on binlerce Calbernalı, Calberna'nın eski prensi ve Lord Şansölyesi olan *kado'ido* Calivan'ın idamına tanıklık etmek için Cali Va'Lua'nın yaklaşık yedi mil güneyindeki Argon Abyssal'ın kenarına yelken açtı veya yüzdü.

Gabriella'nın yeni solungaçları, Hainin Kayası denilen su altındaki çıkıntıya doğru yüzerken ve kracken'i çağırma emrini verirken mükemmel bir şekilde çalıştığını kanıtladı. Denizaltı Dili onun için yeni bir dildi ve hâlâ öğrenmesi gerekiyordu ama Dilys onu daha önce özel bir havuza götürmüş ve su altındayken kelimeleri net bir şekilde söyleyebilene kadar komutu onunla çalışmıştı.

Bu kadar acıya sebep olan adam kaderiyle yüzleşirken ne ürkütü ne de gözlerini kaçırdı. Alys de öyle, ama her şey bittiğinde ve saraydan ve denizin ağırlıksız ortamından çıktığında, Calberna'nın eski *Myerial*'ının gücü . Ana sarayın ay havuzunun yanına yığıldı ve çağrılan doktorların onu muayene ettiği ve Solmakta olduğunu ilan ettiği odasına götürüldü.

Kıdemli doktor sessizce "Yapabileceğimiz bir şey yok," dedi. Dilys ve Gabriella muayeneyi tamamladıktan sonra. "Yaşama olmadan, hiçbir büyü ya da ilaç onu hayatta tutamaz." Dilys'in elini okşadı ve Gabriella'nın önünde eğildi. "Özür dilerim. Bu, çok fazla üzücü gün içinde çok üzücü bir gün. Son vedalarınızı etmeniz için sizi yalnız bırakayım."

Alys'in yatak odasının hemen dışındaki kabul odasında duruyorlardı. Doktor tekrar eğilip kendini dışarıya bırakırken, Dilys kollarını Gabriella'ya doladı ve onu kendine yakın tuttu. Gabriella onun vücudunun titrediğini hissedebiliyordu, üzüntüye yenik düşmüştü. "Onu kaybetmeye hazır değilim," dedi kısık sesle.

"Ben de öyle." Alysaldria'yı tanıyalı bir haftadan az olmuştu ama bu süre içinde Dilys'e hayat veren kadına hem hayranlık duymaya hem de onu sevmeye başlamıştı. Bu sevginin derinliği muhtemelen kısmen Dilys'le aralarındaki bağın derinleşmesinden kaynaklanıyordu ama yeniden bir anneye sahip olmak da harikaydı. Gabriella bu annelik bağını ne kadar arzuladığını ya da bu bağın ne kadar güçlü ve ondan elde ettiği mutluluk.

Alys'in yatak odasının kapısı açıldı ve özel uşağı dışarı çıktı. "Seni istiyor, *Moa Myerial*. Hediyelerini iletmek istiyor. gitmeden önce."

Gabriella boğuk bir ses çıkardı ve Dilys'in elini tutarak sıkıca kavradı. Gabriella onun da kalbinin kırıldığını biliyordu ama yine de onu kollarıyla sardı ve her ikisi de Alys'in yatak odasına girip yataktaki zayıf, Solgun kadına yaklaşıp kadar güçlü hissedene kadar ona sonsuz sevgisini sundu.

Gabriella, Calivan'ın ölümünden bu yana geçen bir iki saat içinde Dilys'in annesinde meydana gelen değişim karşısında şok olmuştu. Eski *Myerial* kelimenin tam anlamıyla başlamıştı. Cildi solgunlaşmıştı, gözleri ve Yanakları çökmüştü. Kollarındaki etler kâğıt gibi incelmış, kemiklerine yapışmıştı. Gözlerinin canlı altın rengi soluk, hastalıklı bir sarıya dönüşüyordu.

"*Nima!*" Dilys, hızla dejenere olan durumu karşısında açıkça dehşete düşmüş ve dehşete kapılmış bir şekilde nefes aldı.

"Hayır!" Gabriella koşarak Alys'in yatağının yanına gitti. Alys'in Soluşunun günler... haftalar... hatta aylar alacağını düşünmüştü! .. ama ona bakılırsa Fiziksel olarak ciddi şekilde çökmüştü, bu geceyi atlatması mucize olurdu.

"Hayır!" Gabriella tekrar ve bu kez güçlü bir sesle konuştu. "Bunu yapmayacaksın. Bu gece Solmayacaksın. Sana Solmamamı emrediyorum."

Alys titreyen, iskelet gibi bir elini kaldırarak Gabriella'nın elini okşadı. "Bazı şeyleri bir Siren bile emredemez canım."

"Seni daha yeni buldum. Bir anneye sahip olmanın mutluluğunu daha yeni hatırlamaya başladım. Lütfen." Gözyaşları toplandı, sonra gözlerinden döküldü. Alys'in elini okşadı. "Neler biliyorum.

Akua'nız. Böyle bir kaybın korkusu neredeyse oğlunuzu benim olarak sahiplenmeme engel oluyordu. Bu yüzden onsuz geçen her gün hissettiğin acıyı bilsem de, yine de kalmanı istiyorum. Lütfen kal. Dilys seni kaybetmeye hazır değil, ben de değilim."

"Çocuğum, bana ihtiyacın yok. İkinizin de yok. sahipsiniz ve bu ömür boyu yetecek bir güç."

"Bana açgözlü diyebilirsiniz ama benim size ihtiyacım var. Annem ben çok küçüköldü. Yıllar boyunca onu çok özledim. Annem öldüğünde Dilys bana senden bahsetti, sende yeni bir anne bulacağımı söyledi. Ve buldum da. Lütfen, lütfen, yeni annemi bu kadar çabuk benden alma. Buna dayanmam."

"Gabriella-"

"Lütfen!" Gabriella araya girdi. "Dilys ya da benim için kalmayacaksan" - Alys'in elini kendine doğru çekti ve karnının üzerine koydu- "o zaman torunun için kal."

Odaya girdiklerinden beri ilk kez Alys'in gözlerinde bir ilgi kıvılcımı parladı. "Sen ... hamile misin?"

Dilys, Gabriella'nın omuzlarını sıktı ve şöyle dedi: "Bir torun, *Nima*. Kanımızdan bir kız. Annesi gibi bir Siren."

Gabriella şaşkınlıkla ona bakmak için başını arkaya çevirdi. "Bunu nasıl bilebilirsin? Hamile olduğumu bile daha yeni fark ettim!"

Alnına bir öpücük kondurmak için eğildi. "Dün, seni hayatta tutmaya çalışırken, kanını kontrol ettim ve onu orada, içinde, seni kurtarmak için benim kadar çok çalışırken buldum."

"Hiçbir şey söylemedin!"

"Zamanım olmadı."

Gabriella Alys'e döndü ve ince, zayıf elini bir kez daha avucunun içine aldı. "İşte, gördün mü? Bir torunun olacak. Sence de en azından seninle tanışmayı hak etmiyor mu?" Alys'in elini okşadı. "Ne de olsa Deniz Tahtı'nda onun tahta layık yeteneklere sahip bir *imlani* olarak doğmasını bizzat sağlayacağına dair yemin etmiştin. Büyükannesinin bir yemin bozan olduğunu bilerek büyümesini ister miydin? Üstelik sadece bu da değil, Deniz Tahtı'nda ettiği yemini bozan biri olarak?"

Alys kaşlarını kaldırdı. "Ölmek üzere olan yaşlı bir kadının yeminine sadık kalmasını istemiyor musun?"

"Çoğu insanın düşündüğünden çok daha acımasızım."

Alys'in dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi. "Anlıyorum. Bu bir kraliçeye iyi hizmet edecek bir özellik."

"Evet, ama işe yarıyor mu? Kalacak mısın? Bizim için Solgunluğunla savaşacak mısın?"

Alys gözlerini kapadı, derin bir nefes aldı ve sonra başını salladı. "Savaşacağım. Çocuk doğana ve yeminimi yerine getirene kadar. Torunumun Deniz Tahtı'nda edilen yeminlerin bozulabileceğine inanmasına izin vermeyeceğim."

"O zaman seninle içimde yaşayanlardan birazını paylaşabilir miyim, Solgunluğunu bir süreliğine uzaklaştırmaya yetecek kadar?"

Alys bir gözünü açtı. "Sadece bana *Nima dersen, moa alanna*."

Gabriella'nın yüzü ışıldadı. "*Nima*," dedi ve Alys'i öyle bir sevgi boğdu ki, yaşlı kadın şaşkınlıkla bir çığlık attı.

Gabriella kendini tekrar dizginlediğinde Alys, "Numahao'ya şükürler ," diye soludu. "Sen buna biraz mı diyorsun?"

Gabriella kızardı. "Özür dilerim. Bunu kontrol etmekte hâlâ o kadar iyi değilim." "*Ono*." Alys elini okşamak için uzandı. "*Ono*, kızım. Asla Sahip olduğunuz muhteşem nimetler için özür dilerim. Siz Tanrıça'nın bir armağanısınız, biz Adalar halkının iki bin yılı aşkın süredir ettiği dualara bir cevapsınız."

OceanofPDF.com

Sonsöz

"Dürüst olmak gerekirse, Dilys, *Liana*'nın tüm bunları nasıl başardığını hayal bile edemiyorum.

Herkesi onun yumuşak huylu, uysal bir genç kadın olduğuna inandırmak için yıllar harcadı." Alysaldria oğlunun yanında durmuş, ikisi birlikte Gabriella'nın bir oda dolusu küstah soyluyu, hızla onun alametifarikası haline gelen keskin, boyun eğmez otoritesiyle bastırmasını izliyordu. "Bu nitelikler onun gerçek benliğinden olabilecek en uzak özellikler."

Dilys'in göğsü kabardı. Annesinin sıra dışı ve her zaman şaşırtıcı olan karısına duyduğu hayranlıkta bir yanlışlık yoktu. "İstese onları içine alır, ama sanırım onları kızdırmaktan hoşlanıyor. biraz."

"Ve patronun kim olduğunu bilmelerini sağlamak. Değiştirmek istediği Calbernan geleneklerinden haberin var mı? Onları nahoş bulduğunu ve kendi hükümdarlığı altında onlara tahammül etmeyeceğini söylüyor."

"Ne gibi?"

"Genç erkek savaşçı eğitimi için evlerinden uzağa gönderme geleneği gibi. Onları ailelerinden ayırmadan da aynı şekilde eğitilebileceklerine inanıyor."

Dilys kaşlarını çatı ve annesine baktı. "Bu konuda hemfikir olduğunu *Nima*."

"Bunu inkar , değil mi? Ayrıca, kendim için söylesem bile, çok da kötü sonuçlanmadınız."

Sırıttı. "Çok kötü değil."

Annesi güldü. Açık bir kahkahadan çok yumuşak bir kıkırdama ama yine de kalbini ısıtan bir ses. Gabriella'nın yardımını kabul etmiş olmasına rağmen

Solgunluğunu uzak tutan Alys'in ikizinin ihanetinin ardından yaşadığı üzüntü, nadiren kalkan ağır bir yük haline gelmişti. Gabriella ve Dilys bu acıyı hafifletmek ve 'e neşe getirmek için ellerinden gelen her şeyi yaptılar ve annesine bundan hiç bahsetmemiş olsalar da, ikisi de önümüzdeki yıl kızlarının doğumunun Alys'in Solgunluğunu daha da uzun süre uzak tutacağını umuyorlardı. Gabriella'nın istediği olursa, onlarca yıl daha. Dilys'in büyük umutları vardı. Sevgilisi istediğini elde etme konusunda çok iyiydi.

"Ve Gabriella Coruscate olarak taç giymeyi reddediyor," diye devam etti Alys, "Tanrıların lütfuyla Siren yapımı bir *imlani* olarak, haklı olarak kendi Hanesinin *Donima*'sı olmasına rağmen."

"Bunu ona defalarca söyledim. Ancak dün gece bir uzlaşmaya varmasını sağladım."

"Oh?"

"*Tey*. Kendi Hanesinin *Donima*'sı olmaya karşı en büyük argümanı sendin. Sen artık onun annesinin ve senden vazgeçmeyecek, ismen bile."

Annesinin gözleri yumuşadı. "Bunu o mu söyledi?"

"Mmm. Onu suçlamıyorum. Annelere göre sen oldukça harikasin."

Annesinin yanağını öpmek için eğildi. "İtirazlarının kökenini ortaya çıkardıktan sonra, Merimydion-Coruscate Hanesi'nden Gabriella olarak taç giymeyi kabul etmesini sağladım. Kişisel ve Evle ilgili konularda Merimydion Hanesi'nin kızı olarak kalacak, sen de *Donima* olacaksın ama devlet işlerinde Coruscate Hanesi'nin *Myerial* ve *Donima*'sı olarak hareket edecek. Merimydion deniz yıldızları ve Coruscate de ışıldayan anlamına geldiğinden, çocuklarımızın hepsinin denizin ışıldayan yıldızları olarak adlandırılmasından hoşlandı."

"Merimydion-Coruscate. Kulağa oldukça hoş geliyor." "Ben de öyle düşünmüştüm."

Toplanan soylular arasında yüksek sesli bir tartışma patlak verdi. Gabriella birkaç kısaltılmış kelimeyle onları susturdu.

"Bunun ne hakkında olduğunu düşünüyorsun?"

Dilys gülümsedi. "Sanırım onlara ikimizin de aynı anda taç giymesini istediğini, kendi tahtının yanına benim için bir taht yaptırdığını ve Mystral'ın geri kalanında Calberna Kralı Dilys Merimydion-Coruscate olarak bilineceğimi söyledi."

"Ah," dedi annesi.

Adalar'da kraliçenin eşine her zaman *Myerialakua* denirdi, Calbernan dilinde kral anlamına gelirdi (aslında daha çok

"kraliçenin eşi" ya da "değerli eş" gibi). Ancak *oulani* dünyasının çoğunluğu bir kralın kraliçesi de dahil olmak üzere ülkesindeki herkesi yönettiğine inandığından, *Myerials* dış dünyaya Calberna'daki gerçek gücün yalnızca kraliçelerinde olduğunu her zaman açıkça belirtmiştir.

"Ona benim konumumdaki erkeklere Mystral'ın diğer halkları arasında Prens Konsoloslar dendiğini söyledim ama o bunu duymayı reddetti."

"Peki neden yapayım?" Gabriella soyluları huzurundan kovduktan sonra Dilys ve Alys'in yanına geldi. "Bu cinsiyetçi bir saçmalık. Eğer bir kral bir kadınla evlenip onu kraliçesi yapabiliyorsa, o zaman ben -bir kraliçe- neden sizi kralım yapamayayım?"

Buna verecek bir cevabı yoktu, "Aşkım, beni her zaman kendinin yaptığın sürece bana istediğin her şeyi yapabilirsin" demekten başka.

"Peki, o zaman, bu hallettik. Çünkü sen her zaman benim olacaksın, Dilys Merimydion-Coruscate." Gülümseyerek parmak uçlarında ayağa kalktı ve bir öpücük için başını aşağı çekti. "Aşkım. Benim kocam. Benim kendi Deniz Kralım."

İkinci Epilog

Ardul'un doğu kıyısı

Güneş mavi, bulutsuz bir gökyüzünde parlıyor, nemli orman havasını buharlı bir çorbaya dönüştürüyordu. Üç direkli şık bir gemi, herhangi bir köyden ya da yerleşik bir limandan yüzlerce mil uzakta, küçük, tropik bir körfezin kristal berraklığındaki sularında demir atmıştı. Gemiye ait bir sandal pırıl pırıl beyaz kumların üzerinde karaya oturmuş, geminin kaptanı ve birkaç mürettebatı Kendileri körfezin sığ sularında balık avlıyor ve yakınlardaki ağaçlardan hindistan cevizi, muz ve papaya topluyor.

Bir hindistancevizi ağacının yaprakları arasında, mürettebattan biri keskin bir ıslık çaldı. Sık orman çalılıkları arasından yaklaşan bir şeyin sesi yükseldikçe gemi arkadaşları bir araya toplanarak silahlarını hazırladılar.

Birkaç dakika sonra mürettebat rahatladı ve silahlarını kınına soktu. Dört yerli rehber ormandan sahile doğru ilerledi, onları kısa bir süre sonra Mystral'ın en kötü şöhretli köle taciri Mur Balat, peridot gözlü bir et kalıpçısı, cadılar, muhafızlar ve hizmetkârlardan oluşan bir maiyet ve boğazlarındaki tasmalardan tutularak götürülen iki buruşuk ama çok güzel kadın izledi.

"Ah, Yüzbaşı Qurin," diye selamladı Mur Balat, "sizi görmek ne güzel. Uzun zamandır mı bekliyordunuz?"

"Bir günden az," diye yanıtladı kaptan. "Tam geldiniz."

"Ben her zaman öyleyim. Eşyalarımı yüklemeye başlayabilirsiniz." Balat, büyümlü eserler, nadir antikalar ve paha biçilmez mücevherlerden oluşan eşsiz koleksiyonunun en değerli parçaları bekleyen gemiye yüklenirken sahilde kaldı. Trinipor'daki muhteşem kalesinin kaybı

Bu, şu anki çabasının en yüksek maliyetiydi ama dünyanın Mur Balat'ın ve etkisinin Mystral'ın yüzünden silindiğine gerçekten inanması için gerekliydi.

Binlerce yıldır, Balalatika soyunun büyücüleri, Düzen ve Kaos Tanrıçası Ambris'in soyundan gelenler yüce bir yanlışı düzeltmeye çalışmışlardı. Uzun, çok uzun zaman önce Ambris, Mystral'ın diğer altı ana tanrısını kandırarak Ambris'in kızı Kış Tanrıçası Beyaz Wyrn'in sevgilisi olan ölümlü kahraman Rorjak'ı tanrılığa yükseltmişti. İşlediği suç yüzünden Ambris'in tanrısallığı elinden alınmış ve yaşamaya mahkûm edilmişti.

Bir ölümlü olarak ömür boyu. Onun soyundan gelen Balalatika soyu o zamandan beri Ambris'i gerçek tanrısallığına kavuşturmak için çalışıyordu. Ve şimdi, sonunda, o an gelmişti.

Mur Balat'ın geriye kalan iki Mevsimi, atalarının nesiller boyu süren yorulmak bilmez çabaları sayesinde bulduğu ilahi Göksel Kadeh'in son iki parçasıyla takas etmesi kalmıştı. Kadehin tüm parçalarını bir araya getirdikten ve Kan Taşı adlı bir başka ilahi eseri ele geçirdikten sonra, Grimoire'daki gizli haritaları takip edebilecekti.

Kadim cadı-Büyücü Euphemia Nyxx efsanevi Fount Æternis'i bulmak için . ve orada, o, Murulandis Balalatika, ölümlü Ambris'i tanrılığa geri yükseltecek ve ödöl olarak kendisi için tanrısallığı talep edecekti.

"Gelin hanımlar," dedi İlkbahar ve Sonbahar'a. Onların sahte ölümleri için üç et kalıpçısından ikisini feda etmek zorunda kalması ne kadar utanç vericiydi. Kız kardeşleri onlar olmadan çok daha az üretken ve çok daha az uysal olmuştu. Ama Dilys Merimydion ve Kış Kralı onları aramaktan asla vazgeçmezdi.

Mevsimleri ikna edici bedenler olmadan. İlkbahar ve Sonbahar'ın zincirlerine bir şaplak atarak esir prensesleri bekleyen gemiye doğru götürdü. "Tarih yazma zamanı!"

Teşekkür

Her zaman olduğu gibi, beni destekleyen ve cesaretlendirmeye devam eden tüm arkadaşlarıma, aileme ve hayranlarıma çok teşekkür ederim. Özellikle Denizyıldızı Kulübü'ne teşekkür etmek istiyorum: Christine Feehan, Kathie Firzlaff, Sheila English, Susan Edwards, Karen Rose ve Brian Feehan. Beyin fırtınası inzivalarımız yılının en önemli olaylarıdır. Annem Lynda Richter, kız kardeşim Carole Richter ve kızlarım Ileah ve Rhiannon Wilson'a çalışmalarımı beta olarak okudukları için ve yeğenim Kayla Dickens'a sosyal medya gurusu olduğu için çok teşekkür ederim.

Editörüm Tessa Woodward'a ve Avon Books'taki arkadaşlara yaptığınız her şey için özel teşekkürler.

Son olarak, olağanüstü sanatçı Judy York'a tekrar teşekkürler. Tüm kapaklarımı seviyorum ama bu özellikle çok güzel! Sen harikasın!

OceanofPDF.com

Yazar Hakkında

C. L. WILSON ilk öyküsünü altı yaşındayken yazdı ve yaşamı boyunca birçok uzun yol kat etmesine rağmen hayatı boyunca hayalini kurduğu yayıncılıktan asla vazgeçmedi. Uzun yıllar, yüzlerce yanlış başlangıç ve tamamlanmış beş romandan sonra, Ekim 2006'da "Çağrı"yı aldı ve epik fantezi romanı *Tairen Soul'u* açık artırmada sattı. İlk romanı *USA Today* en çok satanlar listesinde iki hafta geçirdi ve sonraki romanları *USA Today*, *New York Times* ve *Publishers Weekly* dahil olmak üzere çeşitli listelerde yer aldı. C. L. yazmadığı zamanlarda kocası ve üç çocuğuyla birlikte güneşli Florida'da dinlenmekten ve hayalini kurduğu dünyadan keyif alıyor İnsanların uykularında egzersiz yaptıkları ve çikolatalı kurabiye hamurlu dondurmanın yağ yakıcı bir yiyecek olduğu bir yer.

Harika yazarları, özel teklifleri ve daha fazlasını hc.com'da keşfedin.

OceanofPDF.com

C.L. Wilson tarafından

DENİZKİŞ KRALI

KRALI

KRISTAL ALEVIN TACI ŞARKI

VE RUHLARIN KRALİÇESİ

KILIÇ VE GÖKYÜZÜNÜN

KRALI

IŞIĞIN VE GÖLGELERİN LEYDISI

SOLAN TOPRAKLARIN EFENDISI

OceanofPDF.com

Join Avon's **From the Heart** newsletter to win prizes, get exclusive content and more!

Telif Hakkı

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

DENİZ KRALI. Telif hakkı © 2017 C.L. Wilson'a aittir. Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitabın metnine ekrandan erişme ve okuma için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins Publishers'ın açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, kaynak koda dönüştürülemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sisteminde saklanamaz veya bu sisteme sokulamaz. Bilgi için adres: HarperCollins Publishers, 195 Broadway, New York, NY 10007.

Dijital Baskı KASIM 2017 ISBN: 978-0-06-219811-2 Basılı Baskı

ISBN: 978-0-06-201898-4

Judy York tarafından kapak illüstrasyonu

Avon, Avon & logosu ve Avon Books & logosu, HarperCollins Publishers'ın Amerika Birleşik Devletleri ve diğer ülkelerdeki tescilli ticari markalarıdır. HarperCollins, HarperCollins Publishers'ın Amerika Birleşik Devletleri ve diğer ülkelerdeki tescilli ticari markasıdır.

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers Australia Pty. Ltd.
Level 13, 201 Elizabeth Street Sydney,
NSW 2000, Avustralya
www.harpercollins.com.au

Kanada

HarperCollins Kanada
2 Bloor Street East - 20. Kat Toronto,
ON M4W 1A8, Kanada
www.harpercollins.ca

Yeni Zelanda

HarperCollins Publishers New Zealand Unit
D1, 63 Apollo Drive
Rosedale 0632 Auckland,
Yeni Zelanda
www.harpercollins.co.nz

Birleşik Krallık

HarperCollins Publishers Ltd.
1 London Bridge Street Londra
SE1 9GF, Birleşik Krallık
www.harpercollins.co.uk

Birleşik Devletler

HarperCollins Publishers Inc.
195 Broadway
New York, NY 10007
www.harpercollins.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.